

819.3

Mov

# MORKINSKINNA

UDGIVET FOR

SAMFUND TIL UDGIVELSE AF GAMMEL  
NORDISK LITTERATUR

VED

FINNUR JÓNSSON



---

K Ø B E N H A V N 1 9 3 2

HÁSKÓLI ÍSLANDS

## INDLEDNING

### I.

Morkinskinna var et af de stolte håndskrifter, som biskop Brynjólfur Sveinsson kom i besiddelse af. Han sendte det, sammen med flere andre, til kong Frederik III, 1662; således kom det til at tilhøre Det kongelige bibliotek, hvor det findes i den gamle samling som 1009 fol. Håndskriftets för-Brynjólfske historie er fuldstændig ukendt, og ingen randbemærkninger findes, der kunde vejlede i så henseende. Så meget er vist, at håndskriftet er skrevet på Island og her er det gennem århundrederne blevet opbevaret. Der er grund til at antage, at det er skrevet på sydlandet eller sydvestlandet.

Mork. var et af de mange håndskrifter, som Þormóður Torfason (Torfæus) havde til låns, da han udarbejdede sin Historia Norwegiæ, og han var det, der gav håndskriftet dette navn, 'den mørre (el. rådne) skindbog', et navn, der egentlig ikke passer, da skindet i det hele er alt andet end rådent eller dårligt. Der findes i bogen enkelte steder, hvor skriften er medtagen og mere eller mindre udvisket, samt blade, der er noget beskadigede ved huller og lign., men i det hele og store må håndskriftet siges at være velbevaret af et islandsk håndskrift at være. Bortset fra nogle enkelte steder (se udgaven) volder læsningen ingen vanskeligheder, da skriften er klar og let at læse. Bogstavtegnene (hos hds.s to skrivere) er smukke og regelmæssige. Hele håndskriftet gör et overmåde takkeligt indtryk, således som den i Palæogr. Atlas (Oldnorskisl. afdel. nr. 28) gengivne side viser.

Mk. er skreven med to (samtidige) hænder i den

3. el. 4. fjærdedel af det 13. årh. Den 1. hånd har skrevet bl. 1—9, 18—25 a l. 11, 25 a l. 48—37, 2. hånd har skrevet bl. 10—17 og 25 a l. 11—48.

2. hånd er ikke fuldt så smuk som den 1. — De to skrivere har vist arbejdet samtidig og delt arbejdet — til at begynde med — imellem sig. At det er så, viser begyndelsen af 2. hånd, den store initial. Desværre mangler foran dette et blad, så man ikke kan se, om skriften har fyldt siden; efter en beregning, grundet på Flatøbogens tekst, kunde man tro, at den ikke havde gjort det, men hvor det kun drejer sig om nogle linjer, bliver beregningen naturligvis usikker.

Håndskriftet er stor oktav, 28,5 cm højt og 17,5 cm bredt. Røde kapiteloverskrifter og røde initialer, vistnok alle tegnede af 1. hånd. Det blev vist o. 1800 bundet, da var bladene komne i uorden, der besværliggjorde benyttelsen deraf; ved en ny indbinding (1927), hvorved selve bindet bevarede, blev fejlen rettet og en ny rigtig paginering foretaget.

Mk. består nu af ialt 37 blade, men der er flere lakuner. Det må betragtes som sikkert, at håndskriftet har bestået af 7 læg. Af det første er kun bl. 1 og 8 bevaret; 6 blade er her desværre gået tabt, det er den største lakune, bortset fra hvad der mangler i slutningen.

Andet læg, der direkte fortsætter det første, har bestået af 8 bl., men det 6. bl. er tabt. Så mangler der efter det (nuværende) 9. bl. 1 bl., der har tilhørt dette læg, (slutningen af 1. hånds-afsnittet), der således må antages at have bestået af 9 bl., dette forstås let, når man husker afskrivningsmåden.

Tredje læg, bl. 10—17, og fjærde læg, bl. 18—25, er fuldstændige 8-blads læg.

Femte læg består af 6 bl., men der mangler det 1. og 8. bl., d. v. s. et bl. mellem bl. 25 og 26, og mellem 31 og 32. Lægget har været på 8 bl.

Sjette læg har kun bestået og består endnu af 6 bl., 32—37.

Der har endnu været et syvende læg. Hvis Mk. har gået til slutningen af Magnus Erlingssons saga — hvad der er sandsynligt —, mangler der

efter en sandsynligheds-beregning, godt og vel 5 bl. Lægget har da rimeligvis bestået af 6 bl., der dog næppe var fuldt beskrevne.

Mk. har da oprindelig bestået af 53 blade, eller så omtrent.

Mk.s retskrivning og sprogformer tyder på et gammelt forlæg. Her skal det vigtigste i så henseende fremdrages, men det er ikke hensigten her at give en detaljeret beskrivelse af retskrivningen. Der må skælnes mellem hånd I og II (s. 178—258). Med I betegnes hovedhånden eller den, der har skrevet den overvejende del af håndskriftet. Den almindelige bemærkning forudskikkes, at dens retskrivning og sprogformer er i det hele ensartede. Nogen forskel i de forskellige afsnit — f. eks. i de formentlig indsatte, uoprindelige, pættir — lader sig næppe påvise.

I-omlyden af á og ó holdes i det hele ude fra hinanden. Den første skrives i reglen e eller e, den sidste ø (eller enkelte gange o som i *sonska*). Nogle, forholdsvis få afvigelser findes som *ferr* (f. *förr*), *einrenligo*, *noreno*, *settim* (f. *söttim*), *regþan*, *ferþi*, *þrendir*, *naumdelom*, *bendr*, *hefindi*; omvendt findes *fø* (f. *fæ*), *før*, *mötti*, *føri* (= *færi*), *rønt*, *-røþom*, *røþr*, *orrødi*; jfr. *tøcr*, *gøtr* (= *tecr*, *getr*). Hånd II er på dette punkt lidt anderledes; den skriver langt hyppigere e (e) f. ó: *þeinn*, *beta*, *þeþr* (af *bót*), *beenör*, *þen*, *beþlín*, *þera*, *þeþa*, *þeþurnir*, *þreþi*, *Grenland*, *þegstir*, *þecrinn*, *þeþri*, *þeþa*, *þeþo*, *þeþa*, *þeþo*, *þeþi*, *þeþti*, *þeþti*, *þeþti* (omvendt *þeþti*); o skrives her oftere f. ó.

ø skrives i I også i ord som *kømr*, *øxi*, *høgr*, *ørendi*, *øngo* og lign. (også eng-), *sløcþva*, *þrøngvaz*, *sløngvr* og meget hyppig i former af verbet *gøra* og subst. *gørþ* (*gior-*); her findes også *ger-*, i ør- (og undtagelsesvis i *høgg*, subst.); der skrives *þerþra*, *sløcþr* og *rero*.

Dette forhold viser hen til et gammelt håndskrift som grundlag, fra den første tredjedel af 13. årh. i det mindste.

U-omlyd af a betegnes i I allerhyppigst med o, undertiden med av (*av*). En enkelt gang findes ø:

sø (=sǫu). Uomlydt a findes kun undtagelsesvis: *svarkobo*, *palmarom*, *lamtom*; dette er vel ikke skrivefejl, men vidner dog ikke om noget norsk forlæg. I forbindelsen io bruges i I mest dette (io). I II bruges av, også efter i (iav) langt hyppigere, også i ord som *avngar*, *giavra*.

Tvelyden au skrives i reglen av (a), en enkelt gang i I ø: *hocr*, hvad der er uden betydning.

o skrives regelmæssig i verbet *monu*, findes også i *fogl*, men ikke i *gull*.

o = ó findes i *von* (ved siden af *van*) og *qvobuz*.

i findes skrevet i *mirkva-*, og hyppig i ord som: *firir*, *ifir*, *piccia*; således også i II.

For e skrives undtagelsesvis æ, *ængar*, *ær* (ellers *eng-*, *øng* og *er*).

y skrives nogle gange i *mykill* (*mycl-*). = ý i *ýr* (nogle gange).

Aksenter findes der næsten ingen af (enkelte gange i I og II).

I endelser skrives i reglen i I og II -o og -i, hvilket svarer til forholdet i så mange andre håndskrifter. Der findes nogle, forholdsvis få, undtagelser. Der skrives en enkelt gang *hufu*, *syndvm*, *hofvð*, *scemmunni*, *letuz*, *viku*, *hittv*; i II: *vingunar*, *scemtun*, *stofunni*, *sotu*. Noget hyppigere skrives e: *borenn*, *acre*, *aller*, *getenn*, *comenn*, *Harme*, *meire*, *gere*, *fleire*, *goper*, *vipkunne*, *lipsinne*, *apianer*, *Dyflinne*, *hollinne*, *scvrinne*, *sveitinne*, *ener*; ofte: *henne*, hvilket beror på en gammel forkortelsesmåde, gennemstreget h + e. Når der findes enkeltstående skrivemåder som *lykyze*, *fylkyngo*, *lykyl*, *morgyn*, må de betragtes som rene skrivefejl, hovedsagelig som dittografier. I endelserne -ing, -ung skrives altid i og u. Der skrives dog en enkelt gang *nyiong*, *Selond*, men det er ikke sikkert, hvorledes o her er at opfatte. En gang skrives *satto* = *sátt þú*.

Hvad konsonanterne angår, er der ikke særlig meget at bemærke. Gennemgående lægger man mærke til den stærke brug af þ f. ð; meget hyppigere bruges ð (d, stregen undertiden glemt) i II end i I. I endelser er der ikke fast regel m. h. t. brug af þ (ð) og t. Der skrives således *scipot* og

*scipoð*, *silfrið*; der skrives *vondot* (fem), *tioldot* (ntr. pl.), *hernat*, *farit* (2. pers.), *monot* (ligel.). En ringe tendens til at skrive þ (ð) efter t mærkes i skrivemåder som *getið*, *vitap*; þ skrives i reglen i former som *hulpo*, *vanþi*, *fiolþa*, men der forekommer også *lyctom*. Noget lignende gælder også for II, der på dette punkt snarest er mere moderne (jfr. *pecti* og lign.). Skrivemåden *reiðlor* (én gang) er vist en unøjagtig skrivemåde f. *reizlor*, jfr. *Þóe* f. *Zóe* (der også findes).

Iøvrig er kun at bemærke, at p skrives i reglen foran t; enkelte gange findes i I f: *loftin*, *hoftom*, noget oftere i II.

g udelades enkelt gang i *licligt*, ellers *glík-*. Former som *þannoc*, *huernoc*, eller *hinnog* er ret almindelige. -k, (af *ek*), der trækkes sammen med verbet, bliver undertiden til g: *røg*, *melig*, *villdag*, *teflig*, *veltig*, *settag*, *lagþag*.

Meget ofte udelades h foran l og r og enkelte gange foran n (*niginn*); deraf er det ugørligt at slutte noget om en norsk original el. lign.; det er kun islandsk efterligning af norsk skrivemåde, der genfindes i et utal af islandske håndskrifter.

Fordobling af konsonanter findes enkelte gange, men uden nogen fast regel, især af l foran dental, *alldri*, *gelldr* osv., men *feldi*, *queld* osv. Nogle gange skrives *rnn* f. eks. i *barnn*, *tt* i *vettrin* i II.

Vi skal nu se på nogle sprogformer.

Substantiver er der ikke meget at sige om. Der findes en enkelt gang *mun* f. *munr*. Der skrives *qvæna* og *Avslo*.

Pronominer: der findes formen *þeima*, *þvísá*, *þatki* en enkelt gang; *sec* i I og II, *mit* (= *vít*) i II, enkeltvis; deraf kan intet sluttes. Om -c (*ek*) se nedenfor. Former uden v af *yðvarr* er ret almindelige. *Nocqvorr* har som sædvanlig forskellige former.

Verber: der findes former som *brenn*, *renn*, *ýkva*, *veyk*; det er alderdomlige former. *ro* findes ikke sjældent: *hér ro*, *callapir ro*; *bapiro* (s. 357<sub>27</sub>) er vist ikke helt sikkert (fejl f. *bapir varo?*); *hver ro* i II. Mediumsformen er overordenlig ofte sk (zk), hvilket tyder på et gammelt forlæg; men der forekom-



mer former med endelser z (s sjælden). Af en særlig betydning er de hyppige sammentrukne former i 1. pers. verbet plus -c (k, g), *røg* (= *ræk*, jfr. foran), *mac*, *finnc*, *sec*, *siac*, *sitc*; *sottac*, *styrpac*, *heyrpac*, *villdag*, *settag*, *lagþag*, *geric*, *melig*, *vettig*, *teflig*, flere gange med *ec* foran. I II findes: *séc*, *sac*, *siacc*, *emc* (flere gange), *namc*, *settac*, *sagðac*, *flyttac*, *etlapac*, *keyptac* (lideledes oftere med *ec* foran). Af ikke mindre betydning er følgende former: *era* (oftere), *verea*, *muna*, *munkat*. Alt dette viser hen til en meget gammel original, snarest en, der ikke var yngre end o. 1200, men rimeligvis noget ældre. Af andre ord kan mærkes: *unndz*, *þars*, *huars*, *nocqvor* (adv.), *umb* i II, *of* i II. Når der i II findes (én gang) *ei*, er det måske blot en skrivefejl, men kunde dog også være den yngre form, der særlig er kendt fra 14. årh. og tiden derefter. I II findes også en enkelt gang en form som *fætornir*.

Endelig skal bemærkes, at der findes nogle fremmedord, hvoraf i alfald nogle er ret gamle: *curt-eisligr*, *príss*, *jaga*, *gráðor*, *próvendor*, *ivngfrv*, *rauf-arar*; *burdeigia*, *riþa* i *turniment*, *cisterna*, jfr. ordformer som *Englismenn*, *Jork*.

Alt i alt viser retskrivning og sprogformer hen til en meget gammel tid, ja til originaler fra den sidste del af det 12. årh. Man skimter de ældste sagaer fra tiden o. 1170 og følgende tid. Vi får en bekræftelse på, at den opfattelse er rigtig, som gør dem så gamle. Det er disse originaler, der ligger til grund for alle senere fremstillinger, Theodricus ikke undtagen. Men de er benyttede af de senere bearbejdere på en lidt forskellig måde, foruden at de er udvidede, hvilket særlig gælder Morkinskinna-bearbejdelsen, hvad der nu i det følgende nærmere skal påvises.

## II.

Morkinskinna begynder med sagaen (sagaerne) om Magnus d. gode og Harald hårdråde. Det er vistnok bevidstheden om den særskilte Olaf d. helliges sagas tilværelse, der har givet ophavsmanden til Mk. den tanke at skrive fortsættelsen af den i en særskilt bog.

Som bemærket er Mk.-hds. fra den sidste del af det 13. årh., men det er en afskrift af et betydelig ældre forlæg (original). Der er ting, der ret tydelig viser, at originalen ikke kan have været meget yngre end fra o. 1220 (G. Storm). Ingi Bárðarson nævnes som konge (1204—17), Skúli kaldes — hvad der er nok så vigtigt — jarl (ikke hertug, som regelmæssig i yngre håndskrifter). Han blev hertug 1237, så originalen må være ældre, altså fra o. 1220—35. Kong Jon Sörkvisson, 1216—22, nævnes, men det kan ikke ses, om han forudsættes i live eller ej. Den tidsbestemmelse, der her ved antydes, vil den følgende udvikling ikke modsig.

Mk. er i dens nuværende skikkelse ikke den originale. Denne er i tidens løb, næppe først i den bevarede afskrift, bleven udvidet, interpoleret, hvad der kan bevises, ikke blot ved de gentagelser, der findes (hvorom senere), men også ved andre omstændigheder, hvad vi straks skal se.

Sagaen om Magnus og Harald findes også i Flatøbogen, åbenbart afskrevet efter et hds. af Mk. eller af samme bearbejdelse som dennes. Man ventede i Flat. at finde hele det stof, der er i Mk., hvis det alt var oprindeligt, eftersom det var hovedprincippet hos Flat.s istandbringere at tage så meget med som de blot kunde få fat i. At udelade noget i en original, de afskrev, var deres tanke fjærnt.

Der findes nu i Mk. afsnit (þættir), der fattes i Flat. Det er afsnittet om Hreiðarr (s. 124—37), om Haldórr Snorrason, hvoraf begyndelsen mangler (på grund af en lakune; s. 148—55); om vestfjordingen Auðun (s. 180—87), om Brandr enn orvi (s. 194—95), om Islænderen, der underholdt kong Harald (s. 199—200), og om Sneglu-Halli (s. 234—47). Hertil er dog at bemærke, at der findes et afsnit om Haldórr som et tillæg i Flat., men det er ikke det samme som i Mk.; det samme gælder Auduns-afsnittet og Sneglu-Halle, men teksten er forskellig og efter en anden original. Dette kan ikke forklares ved at antage lakuner i det hds.,

som Flat.-afskriveren nyttede. De nævnte afsnit har ikke eksisteret i Flat.s original af sagaen, med andre ord: de er senere tilføjede i nuværende Mk. Allerede dette berettiger til at tale om en ældre Mk. og en yngre, eller hvad der er det samme, en interpoleret Mk.

Hvad de øvrige sagaer angår, haves parallelfremstillinger, der er gode til at kontrollere Mk., og de vil føre til lignende resultater, selv om man her må iagttage fornøden forsigtighed. Dette vil i det følgende blive nærmere påvist. Vi vil da begynde med

#### Sagaen om Magnus d. gode og Harald hårdråde.

Den begynder i Mk. med en ejendommelig ellers ukendt indledning, også kaldt påttr af Karli vesæla; det er s. 1—17<sub>15</sub> omtrent (Karl selv nævnes sidste gang s. 17<sub>27</sub>). I slutningen af dette afsnit findes lighed med den tekst, der findes i Hkr. og Fsk. I Hulda-Hrokkinskinna (Fms.) findes samme indledning med nogle stilistiske afvigelser af den sædvanlige art. Næppe er teksten her på noget punkt mere original end i Mk.<sup>1</sup> En sammenligning med parallelteksten i Fms. (Hulda) viser, at de fleste plus-stykker i Flat. er senere tilføjede (f. eks. 10<sub>2</sub>: *og eigi vil ek féit hafa*). På den anden side kan *fé ok fjörvi* (9<sub>10</sub>) være oprindeligere end *fé ok lífi*; ganske vist er det ikke let at se grunden til, at den allittererende og almindelige ordsammenstilling skulde være ændret. Det er vanskeligt at bedømme denne påttr. Der er meget af romantisk art i den, og mulig er det hele opdigtet. Helt umuligt er det dog ikke, at der er en historisk kerne i den, og det mente P. A. Munch (NfH I, 2 s. 835), men mistænkeligt er det, at der ikke findes antydning af denne påttrs indhold i Agr. eller i Fsk. og Hkr. Hvad man vist ikke tidligere har lagt mærke til

<sup>1</sup> Særskilt findes Påttr af Karli vesæla i AM 533 og 557, 4<sup>o</sup> (udg. af B. Thorlacius 1815), men denne er meget afvigende i fremstilling (stil) og er helt igennem sekundær (genfortælling efter hukommelsen?).

er, at der findes ujævnhed eller modsigelse i fremstillingen. Efter påtrens indhold er det kong Jaroslav og dronning Ingigerd, der sender Karl til Norge for dér at virke for den unge Magnus, så at han kan få sin fædrearv (Norges rige); Karl vender tilbage for at melde, at Nordmændene er gunstig stemte mod Magnus. Derefter skulde man ikke tro, at kongeparret havde nogen betænkelighed ved at sende Magnus til Norge. Ikke desto mindre er dette netop tilfældet, da det kommer til stykket, hvad Agr., Fsk. og Hkr. (svagere) bestemt siger, hvoraf følgen bliver, at de Nordmænd, der vilde hænte Magnus, måtte aflægge stærke eder på at ville støtte ham. Ifg. disse kilder er det Nordmændene selv, der tager initiativet. Det forekommer nu at være den rimeligste forklaring, at en senere redaktør har ændret den oprindelige begyndelse af Magnus-sagaen og optaget denne påttr; om det er den oprindelige (ældre) Mk., der har haft den, eller om det er en yngre redaktør, der er mand for den, bliver usikkert, men det er ikke usandsynligt, at det sidste er tilfældet; det synes at være i god samklang med den nuværende redaktion iøvrigt. Da bliver den nævnte modsigelse fuldt forklarlig. I slutningen af dette afsnit findes (s. 17<sub>19-26</sub>) et stykke, der har umiskendelig, tildels verbal, lighed med Agr. sp. 53<sub>16-24</sub>; en genklang heraf hører man hos Snorre (II, 524<sub>8</sub> f.; jfr. *glæpska* svarende til *misræði* i Agr. og Mk.). Det er ikke for djærvt at antage, at der her foreligger et lån fra Agr., selvom der kunde være tale om en fælles original. E. Kválens opfattelse af dette punkt (Edda 1925, s. 320) er meget misvisende. Man lægge mærke til, hvor dårligt stykket står i sammenhængen i Mk.

S. 19<sub>15</sub>—23<sub>7</sub> svarer ret nøje til Fms., men de tre sidste vers i kap. 10 mangler i Mk., ligeledes verset i k. 11; endelig er versene i k. 13 i omvendt orden i Mk. og her mere logisk. Rimeligvis er de tilføjelser i Fms. tildels efter Hkr. S. 23<sub>7-89</sub> findes ikke andre steder; indholdet er to temlig løse anekdoter.

Derefter følger beretningen om Magnus' faste indenlandsstyre, hans strænghed og fjendtlige stilling til hans faders tidligere modstandere, om Tröndernes oprørsagtige færd og Sigvats Bersøglisvisur, der dæmpede Magnus' vrede og voldsfærd og skaffede ham sit tilnavn, s. 24—31<sup>23</sup>. Hertil svarer i Fms. k. 17<sup>1</sup>, 21—22, i det hele overensstemmende, men Mk. (Flat.) har 3 vers mere af Bersøglisv. Her er der i fremstillingen en mærkelighed, idet der (s. 25<sup>26</sup> f.) tales om kongens strænghed og om at Trönderne holdt møde af en truende karakter, hvilket fører til, at Bersøglisvisur digtes og det meste deraf anføres. Derefter (s. 31 f.) tales der så igen om et ting, og nu er kongen hård, uagtet der lige foran er talt om digtets blødgørende virkning, og nu anføres en Atles fyndige ord på tingen — hvorefter Magnus formildes. Denne fremstilling er modsigende og ulogisk. Dette sidste, om Atle, genfindes i Ågr. og kun her, hele stykket 31<sup>1-23</sup> svarer, med nogle små ændringer og tilføjelser, til Ågr. sp. 55<sup>5</sup>—56<sup>10</sup>. Det er klart, hvorledes dette er at forstå. Ind i den oprindelige fremstilling er Ågr.s tekst fældet, men på en meget ubehændig måde, hvad der jo ofte er tilfældet med denslags kombinationer.<sup>2</sup> Stykket burde have været indsat s. 25. Her er det i virkeligheden uimodsigelig klart, at Mk. (Flat.) er interpoleret efter Ågr., og dette støtter den för formodede interpolation. Hkr. har en helt anden fremstilling, medens Fsk. er nærbeslægtet med Mk. (Flat.), men uden den anførte uheldige kombination, hvad der også beviser den her givne opfattelse. Næppe har denne interpolation stået i den oprindelige Mk., men er indkommet i en yngre bearbejdelse eller afskrift.

Det næste afsnit, 31<sup>25</sup>—32<sup>28</sup>, handler om kong Magnus og Ragnvald Brusessön og i tilknytning dertil om Kalf Arnason i Orknøerne og ufreden mellem jarlerne efter Orkn.saga, der anføres. Fms. har det tilsvarende, medens Fsk. kun har begyndelsen (4 linjer) med henvisning til Jarlesagaerne.

<sup>1</sup> K. 18—20 er fortællingen om Torgrim Hallason, der ikke findes i Mk. (Flat.). <sup>2</sup> Jfr. Indrebö s. 22.

Det ligger meget nær at antage, at fortsættelsen, der er Magnussagaen ret uvedkommende, beror på en senere interpolation. Stykket er et ret unøjagtigt og dårlig redigeret udtog — dog lidt udvidet — af Orkn.s. Fortsættelsen, 32<sup>28</sup>—35<sup>19</sup> handler om forholdet til Danmark og Hardeknud. Magnus rejser til Danmark og bliver vel modtaget, men Alfiva vil forgive Magnus, der (fornærmet) rejser hjem, medens Hördaknud drikker giften og dør deraf. I tilslutning hertil fortælles om Harald harefods død og kongeskifte i England; Magnus bliver konge i Danmark efter den tidligere overenskomst. Fms. har det samme; Fsk. beror åbenbart på samme tekst, men forkorter denne. Fsk. fortsætter umiddelbart med Magnus' krav på England og brevvekslingen mellem ham og kong Jatvard, hvilket kommer langt senere i Mk., Hkr. Fsk.-ordningen er ubetinget den rette. Fortællingen om Alfiva og Hardeknuds død er den rene fabel og er meget mistænkelig; man fristes til at antage, at også den beror på en senere interpolation, jfr. Indrebö: Fagrsk. 195 anm. Stykket kan skæres ud uden at efterlade noget ar.

S. 35<sup>19</sup>—38<sup>18</sup> handler om Sven Ulfsson og Magnus, Sven göres til jarl, men søger straks at skaffe sig kongedømmet i Danmark og bliver taget til konge. Magnus kommer til Danmark, Sven flygter, Magnus gör krigstog til Venden uden at dette motiveres; kampen på Ré. Fsk. har også dette, men med et par afvigelser (at det er Torkel geysa, der giver Sven kongenavn); her begrundes også toget. Man skulde tro, at Flat.-teksten her var lidt unøjagtig.

S. 38<sup>20</sup>—49<sup>20</sup> er et ejendommeligt afsnit, det handler om Lyrskovslaget med Venderne i en ramme, der består af den historiske fortælling om kejseren, Otto hertug og Magnus' søster Ulfhild; også her spiller Alfiva en — som sædvanlig — uheldig rolle. Atter her møder man en noget ulogisk fremstilling. S. 38<sup>29-30</sup> hedder det: »og her må fremstillingen hvile, ti ikke kan alt fortælles på engang«, og så væntede man, at fortællingen om Otto fulgte umiddelbart, men den kommer først i

l. 35. L. 30—35 hører til den oprindelige tekst; det viser Fsk. Så fortsættes med: »Nu er der at begynde igen på et andet punkt«. M. a. o. den anførte sætning »og her må osv.« er på et galt sted og fremstillingen er ulogisk. Dette beror sikkert atter på, at så godt som alt, hvad der fortælles om kejseren og Otto (og Alfivas svig) er et indskud i den oprindelige tekst. Indholdet er ellers ukendt og, som sagt, uhistorisk. At der er tale om et indskud ses af, at hvad der findes 38<sub>34</sub> (om Danernes misfornøjelse) gentages 42<sub>10</sub>. Ligeså er fablen om Magnus og Einar 42<sub>16</sub>—43<sub>12</sub>. Når der her anføres en Oddr Gellisson som hjemmelsmand, »der har fortalt noget af disse tidender«, behøver dette ikke at sigte på det lige fortalte, hvad jo udtrykket »noget af« osv. klart antyder. Den her nævnte Oddr er ellers ukendt; efter fadernavnet har han vel tilhørt Bredefjordens hovedslægt. Så kommer Magnus' kendte drøm (både i Fsk. og Hkr.) og kampskildringen. Atter her kommer et legendarisk indskud, 43<sub>28</sub>—44<sub>6</sub>, og uden tvivl er også noget i det følgende indskud eller bearbejdelse. Et bestemt indskud er 45<sub>7-16</sub>, krigslisten med okserne; det er direkte taget fra Ágr. sp. 59—60 (der er kun den afvigelse, at da sagaen om Magnus ellers ikke kender noget til at Sven var Vendernes anfører, hvad Ágr. siger han var, ændres enkelte ord i overensstemmelse hermed). At stykket er indskud er klart af det, at det adskiller hvad der åbenbart fra først af har hørt sammen. Stykket er ubehjælpsomt indsat. Det samme gælder det lille stykke 45<sub>28-31</sub>; det er også taget fra Ágr., og står i Mk. (Flat.) på et uheldigt og ganske unaturligt sted, efter at kampen er sluttet og Magnus har takket sine mænd deres tapre færd. Slutningen af dette afsnit er anderledes i Fms. og mere historisk korrekt, men dette beror måske på (en bearbejders) bedre viden.

S. 49<sub>22</sub>—52<sub>28</sub> fortæller om Magnus' kampe i Danmark hovedsagelig med Sven Estridsen (Helganes, Aros, Skåne, Fyn). I Fsk. findes en meget beslægtet fremstilling, men Aros og Helganes-slagene

står her i omvendt orden; Fms. følger Hkr., der også har slagene i omvendt orden. Thjodrek har samme rækkefølge som Mk. (Flat.), og det er vel den ældste fremstilling.

Herefter kommer beretningen om Magnus' krav på England og brevene mellem ham og kong Edvard (52<sub>20</sub>—55<sub>13</sub>). Fsk. har som bemærket samme fremstilling, men på et tidligere standpunkt, hvorimod Hkr. har samme ordning som Mk. (Flat.). Hvad der er historisk rigtigst, skal ikke drøftes her; der kan henvises til P. A. Munch NFH II 5 f. Hermed slutter sagaen om Magnus som enekonge, således også Hkr.

Herefter følger i Fms. nogle þættir, der senere findes i Mk., hvorefter fællessagaen om Magnus og Harald begynder. I Fsk. afsluttes sagaen med overgangsbemærkninger af kronologisk og genealogisk art (Harald hårdråde).

I Fsk. og Hkr. kommer umiddelbart efter alt det foregående fortællingen om Harald hårdrådes ophold i Garderige og Syden (krigstog osv.). Men i Mk. (Flat.) kommer først et kapitel (55<sub>16</sub>—56<sub>31</sub>) om et ret æventyrligt møde mellem Magnus og Harald efter at denne er vendt tilbage fra Syden, hvorpå der følger den lange beretning om hans færd udenlands efter Stiklestadslaget. Dette er en højst mærkelig anordning af begivenhederne. Men forklaringen er let at give. Sagen er, at i Ágr følger netop denne fortælling på Magnus' krigstog mod Sven og ophold i Danmark, og i Ágr. findes der ikke et ord om Haralds færd i Syden. Kapitlet er direkte hæntet fra Ágr. (sp. 60—63), men i Mk. (Flat.) er der yngre ændringer og udmalinger, især i beskrivelsen af Haralds skib, omtr. det samme findes i Fsk. Det er naturligvis ikke udelukket, at den Ágrip-tekst, der her er udskrevet, har været lidt anderledes end i det os bevarede hds. af Ágr. Dette forhold er overmåde oplysende for forholdet mellem Mk. og Ágr.

Herpå følger den lange fortælling om Haralds færd i Østen og Syden (s. 56<sub>33</sub>—88) til hjemkomsten til Norden. Den indledes med en redegørelse

for Haralds herkomst, og for hans flugt og færd efter Stiklestadslaget sammen med Rognvald Brúsessön; de træffer en bonde, hos hvem Harald bliver helbredet af sine sår. Snorre har kendt denne historie og giver et kort udtog deraf. Fsk. blot antyder den. Her findes en ejendommelig henvisning til et tidligere sted (57<sub>8</sub>): *sem fyr var sagt*; det gælder Haralds deltagelse i Stiklestadslaget. Denne henvisning kan ikke gælde noget i det foregående i Mk.; den kan ikke gælde den korte hentydning nederst s. 55. Den må (tankeløst) være gået over i Mk. og vise tilbage til en tekst, der forudsætter en beretning om Stiklestadslaget i en og samme bog.

Fremstillingen af Haralds færd i Syden svarer i det hele og store til de andre bearbejders. Dog lader Fsk. og Hkr. ham drage direkte fra Garderige til Grækenland, medens Mk. og Fms. lader ham rejse gennem Venden, Saksen osv. og Italien til Grækenland, hvilket sikkert er uhistorisk. Mk. er på enkelte punkter vidtløftigere og der kan da antages, at den oprindelige tekst her er bearbejdet noget. Mk. lader således Harald holde taler (s. 196—97). Stykket 60<sub>15</sub>—62<sub>9</sub> findes i Fms. noget senere; det mangler helt i Fsk. og Hkr. og er åbenbart et yngre indskud. Iøvrigt er det den samme grundtekst, der findes i de to sidstnævnte (jfr. Indrebö s. 202—3). Endnu bemærkes, at stykket 83<sub>21</sub>—84<sub>2</sub> mangler i Flat., men det findes i Fsk. og Hkr. Det er vanskeligt at bedømme sagen; nærmest ligger det måske for at antage en udeladelse i Flat., hvor dog teksten — uden stykket — er fuldt naturlig. Ligeledes mangler i Flat. stykket 85<sub>11</sub>—86<sub>29</sub>, men Fsk. og Hkr. har noget tilsvarende. Mk. har flere vers, men heraf er et et halvvers, det som ellers tillægges Njáll, samt et, der er mistænkeligt. Utvivlsomt er den oprindelige sagatekst her noget bearbejdet.

Dette afsnit ender med Haralds giftermål med Ellisif og hjemrejse. I Sverrig træffer Harald og Sven hinanden; Sven opfordrer Harald til at slutte sig til sig mod Magnus, men Harald erklærer, at han først vil tale med Magnus. Det samme har

Fsk., men Hkr. lader Harald straks alliere sig med Sven, drage til Danmark og hæрге dér. Ågr. har en helt forskellig fremstilling, ved intet om noget forbund med Sven, jfr. ovf. Da Harald nu ved forhandling med Magnus og hans rådgivere (særlig Einar tambeskælver) ser, at han ingen vegne kommer, vender han tilbage til Sven, og de hærges i Danmark (89—90<sub>22</sub>).

Om hvad der gik for sig lige før det endelige forlig mellem Magnus og Harald er kilderne noget uenige. Mest logisk og nøgtern er Fsk., der lader Harald sejle til Norge — Magnus er selv i Danmark — for at underlægge sig det og modtage kongenavnet af Tore på Steig. Så kommer Magnus til Norge og de forliges på den bekendte måde. Hkr. derimod kombinerer denne fremstilling med den, der findes i Mk., som fortæller, at Magnus sendte hemmelig bud (»lønbrev«) til Harald om at gøre fred og forlig. Hkr. gör sig her skyldig i den modsigelse, at sige, at Magnus var i Norge, men har tidligere meddelt, at Magnus »den vinter« opholdt sig i Danmark (se Hkr. III 69 og 103). Hermed følger Haralds underfundighed mod Sven og hjemrejse osv. Mk. gör sig ikke skyldig i modsigelsen, men har Haralds rejse til Norge, hvor han tages til konge af Tore, hvorefter forliget fortælles, ligesom i Fsk.—Hkr. Derimod er Mk.s historie om »lønbrevet« og Haralds underfundighed — der er gået over i Hkr. — d. v. s. stykket 90<sub>23</sub>—92<sub>4</sub>. et indskud i den oprindelige tekst af sagaen, men det er ikke muligt at sige, på hvilket trin det er indsat. Hkr. synes nemlig ikke at have afskrevet Mk.-teksten.

Til alt dette knyttet anekdoten om striden om havnen (skibelejjet), hvor Magnus viser sin kraft og myndighed. Den genfindes i alle andre fremstillinger.

De herpå følgende stykker (pættir) skal vi straks se nærmere på. Slutningen af sagaen om Magnus findes s. 140<sub>18</sub>—141<sub>15</sub>, men så falder her en lakune ind; fortsættelsen læses i Flat. Her fortælles om Magnus' død i Danmark, hjemførelsen af hans lig

til Norge og et sammenstød mellem Einar tambeskælver og Harald, der vilde tage til Viborg for dér at lade sig udråbe til Danernes konge, hvad Einar modsatte sig; heri er indflettet en anekdote om en blind mand. Tilsidst fortælles, at Sven bliver konge i Danmark, også efter Magnus' budskab til ham ved sin broder Tore. I Fms. indledes fortællingen med en dröm, Magnus bar. Det er muligt, at dette er udeladt i Mk. Fsk. har et kort og fyndigt udtog af denne fortælling. Hkr. har fortællingen også med den nævnte indledning, men med et par ændringer iøvrigt; Fms. kan bero på Hkr. Ågr. indeholder et ganske kort udtog. I det hele og store er Mk. her vist en ret nøjagtig afskrift af originalsagaen.

Af alt dette fremgår, at Mk. ikke er en tro afskrift, men at den til grund liggende originalsaga er bleven interpoleret (f. eks. fra Ågr. aldeles utvivlsomt) og på sine steder en del ændret (f. eks. ved taler). For så vidt kan man være berettiget til at tale om en ældre og en yngre Mk.

Mellem den ovennævnte anekdote og fortællingen om Magnus' død findes flere þættir, s. 99<sub>18</sub>—140<sub>17</sub>. Det første afsnit (kort) handler om, hvorledes den gamle Torkel dydril blev bagvasket for kong Magnus. Det er en ret ubetydelig fortælling, der ikke kaster noget egenligt lys over Magnus. Det genfindes i Fms., hvis tekst er lidt udvidet, men kan godt bero på Mk. Dernæst er der et lille kapitel om en mand, der vilde give Magnus 3 ringe. Også dette er ret ubetydeligt og genfindes i Fms., fortsættende det foregående kapitel om Torkel. Herom gælder det samme. Derpå følger et lille kapitel om Orm, hvem Magnus gjorde til jarl. Dette mangler i Fms. og alle andre kilder. Disse småafsnit er i Fms. indsat i sagaen om Magnus, står således tidligere end i Mk., men det beror sikkert på en bevidst ændring.

Det næste afsnit er om Trand den oplandske, hvem Harald lagde for had, men hvem Magnus hjalp og sendte til Grönland; findes ellers kun i Fms., her af logiske grunde indsat i fællessagaen.

Dette gælder også den følgende fortælling om Harald og Tore, Magnus' halvbroder, hvem Harald spottede og var uvenlig imod. I Fms. findes dette på samme plads; begyndelsen og slutningen er her lidt anderledes, hvilket vist beror på en bevidst ændring.

Det næste afsnit om Torstein Hallsson og Magnus er i Fms. tidligere, i særsagaen om Magnus, da Harald her ingen rolle spiller.

Så kommer anekdoten om kongerne og Arnor jarleskjald og hans digte. Findes i Fms. umiddelbart efter fortællingen om Tore. Det samme gælder anekdoten om en dreng, der havde tabt hukommelsen og hvem Harald helbredede. Den slutter med et vers, der tillægges Magnus, men som ikke står i nogen forbindelse med fortællingen; således både Flat. og Fms. Herpå følger fortællingen om Margrete, som Magnus vilde gøre til sin frille. Harald spiller ingen rolle i den. I Fms. findes den i særsagaen, som dermed slutter.

Det er klart, at alle disse små afsnit er indkomne i Mk., inden den afskrift blev gjort, der ligger til grund for Flat. (og Fms.). At de er virkelige indskud, kan ikke være tvivlsomt. Den oprindelige rækkefølge er den i Mk., i Fms. er stykkerne — logisk nok — ordnede eftersom de handler om Magnus alene eller om Magnus og Harald. Denne virksomhed vidner om den senere bearbejdede- og samlingslyst, der alt var i god gang ved midten af det 13. årh. og lidt før (Styrmer frode).

Hreiðars þáttir heimska (s. 124f.), der nu følger i Mk., mangler i Flat. Som ovf. bemærket er der ingen grund til at antage, at den med vilje skulde være udeladt i Flat. Der er kun den forklaring — der også gælder de andre þættir, der mangler dér —, at þáttren er senere optagen i vor nuværende Mk. end de øvrige, der er fælles for denne og Flat. Þáttren findes i Fms. omtrent ganske ens. Mk. forudsætter ved stil og ordformer en ret gammel original. Der findes endogså et »jeg« som fortæller (s. 134<sub>21</sub>).

S. 137<sub>7-14</sub> tilhører den oprindelige saga, ti disse

linjer findes i Fsk., her umiddelbart foran beretningen om Magnus' død (jfr. Hkr.) Men straks derpå følger i Mk. et indskud om en Torgils Birnusion og kong Magnus' moder, der frigiver fanger, og endelig en anekdote om kong Sven, der pludselig viser sig til hest for Magnus. Det hele findes i Fms. på samme plads i fremstillingen, men indledningen (kap. 32) er lidt anderledes (omarbejdet). Stykket slutter med et par linjer (140<sub>14-17</sub>); den første sætning genfindes i Fsk.; disse linjer tilhører den oprindelige saga.

Som før bemærket mangler der et blad i fortællingen om Magnus' død; lakunen udfyldes ved Flat. I dennes fremstilling fortsættes med Haralds krigstog til Danmark. I Mk. følger derimod en Þátrr om Haldórr Snorrason, om hans stridbarhed og mellemværende med kong Harald (148<sub>37</sub>—155<sub>12</sub>). Denne Þátrr, der altså mangler i Flat., er ubetinget et senere indskud, men efter en ret gammel original, da sproget er gammeldags. I Fsk.—Hkr. findes ingen antydning af denne Þátrr, men i Fms. findes den (kap. 46 her begynder med en beskrivelse af Haldor, som Mk. ikke har).

Herefter begynder igen den egenlige Haralds-saga, et afsnit, 155<sub>13</sub>—169<sub>22</sub>, der handler om Haralds mange krigstog til Danmark, men efter 169<sub>22</sub> er der et blads lakune. Fsk. har det samme, men forkortet, og et par vers mere; jfr. Hkr. Fms. har en blanding af Mk. og Hkr. Iøvrigt er der intet videre herom at bemærke.

Lakunens indhold er bevaret i Flat. Der er først en beskrivelse af Harald og hans forhold til Island m. m. Dette har stået i originalsagaen og genfindes i Fsk.—Hkr. (dog ikke ordret ens).

Herefter følger et lille kapitel om Einar tambeskælver og Harald, der omtr. ordret genfindes i Fsk., hvorefter der kommer et kapitel om en Islænding i Norge og fund af danefæ. Einar tambeskælver spiller en rolle i historien. Genfindes i Fms. Derpå kommer et kapitel om, hvorledes Harald prøver flere Nordmænds troskab ved hjælp af 2 fangne danske; også her spiller Einar en rolle. Også i

Fms. Der kan ingen tvivl være om, at disse kapitler beror på indskud.

I Mk. følger nu fortællingen om Einars og hans søn Eindrides drab i kong Haralds hal, s. 178<sub>1</sub>—180<sub>19</sub>. Dette fortælles ganske kort i Fsk., åbenbart efter originalsagaen; der er ordrette overensstemmelser. Hkr. har det samme, men forkorter ikke så stærkt.

Herefter kommer igen en þátrr, om Audun, s. 180<sub>20</sub>—187<sub>12</sub>, der, som bemærket, mangler her i Flat.; der findes ingen antydning deraf i Fsk.—Hkr., men den står i Fms., på et noget senere sted end i Mk. med de sædvanlige stilistiske afvigelser. Flat. har en selvstændig þátrr, skreven bagefter Hemings-þátrr. Teksten er realiter den samme, men der er stilistiske afvigelser både fra Mk. og Fms. og der findes et par faktiske nye oplysninger. Den er således skreven her efter en forskellig original.

Nu følger i Mk. beretningen om Haralds strid med Oplændingerne og den rige bonde Ulfr, en sønnesøn af en træl, s. 187<sub>14</sub>—194<sub>3</sub>. Det første stykke genfindes i Fsk., men efter fortællingen om Nizáslaget. Det er dog en rigtig rækkefølge i Mk., ti Fsk. siger: »Kort för Nizáslaget havde Harald strid med Oplændingerne«; Fsk. er omtrent ordret stemmende med Mk. Ulfr-episoden findes ikke dér. Fms. har dette stykke, lidet afvigende.

Der følger nu 4 småstykker, 194<sub>5</sub>—204<sub>4</sub>, om Brandr orvi, om Haldor og hans (syge) datter, en ung Islændings saga-underholdning og om Torvard krákunef; heraf mangler det 1. og det 3. i Flat. Fms. har dem alle i samme rækkefølge. Fsk.—Hkr. kender dem ikke.

Nu genoptages den oprindelige saga med beretningen om Nizáslaget og hvad dermed sammenhænger (Hakon Ivarsson), samt om den endelige fredsslutning med kong Sven og Haralds krigstog mod Göterne, 204<sub>5</sub>—234<sub>8</sub>. Fms. er en sammenstøbning af Mk. og Hkr. (med flere vers og forskellig ordning af forskellige enkeltheder). Her møder man en parallel til et stykke i Ágr. (sp. 66<sub>14</sub>—67<sub>4</sub>) om Haralds vandmangel og ormen, der ikke findes

andre steder end hos Snorre, der dog henfører episoden til et andet tog, nemlig Limfjordstoget (III, 153—54). Det ligger nær at antage, at episoden er direkte hæntet fra Ágr., men noget stiliseret. Da nu Hakon jarl Ivarsson kommer til at spille en stor rolle i det følgende, omtales han nu nærmere og der meddeles en anekdote om hans fader Ivar og Sigvatr skjald. Dette har ingen som helst betydning her og falder udenfor sammenhængen. Det findes heller ikke i nogen anden bearbejdelse, undt. Fms. og her i en anden sammenhæng. Det kan ikke være tvivlsomt, at det er et indskud. Til indskudet hører også det følgende stykke 206<sup>15</sup>—208<sup>6</sup>, jfr. Fsk. Fortsættelsen til 215<sup>16</sup> er identisk med Fsk. (med nogle små afvigelser), jfr. Hkr.

Fra 215<sup>16</sup> og til 234<sup>18</sup> fortælles der om Hakon jarl. Hertil svarer fremstillingen i Fms. k. 67—68, 89—90, men Mk. er langt mere sluttet og sammenhængende og er uden tvivl en afskrift af en samlet saga, der ikke er identisk med den eksisterende Hákonarsaga (udg. af G. Storm).<sup>1</sup> Fsk. kender intet til hele dette afsnit, men meddeler ganske kort, at Hakon tog til Danmark og kæmpede med Harald, men led et stort nederlag. Hkr. har derimod en skildring — spredt —, der svarer til indholdet i Mk., men mere kortfattet og tildels anderledes. Kun stykket 225<sup>15</sup>—27 genfindes ordret i Fsk. Det er meget vanskeligt at bedømme hele dette afsnit. Forholdet mellem Harald og Hakon var af en sådan betydning, at der var fuld grund til at omtale det i Haralds saga. På den anden side er der ting, der kunde tyde på indskud. Sagen må forblive uafgjort.

I de øvrige bearbejdelser af sagaen følger nu Englandstoget, men i Mk. indskydes igen endel større og mindre þættir om personer, der tid efter anden er kommen i forbindelse med kong Harald. Der er først Sneglu-Hallaþátr s. 234<sup>20</sup>—247<sup>6</sup>; denne mangler dog helt i Flat. (jfr. ovf.) og er således utvivlsomt et yngre indskud. Men ligesom tilfældet

<sup>1</sup> Om denne se nu E. Bull i Edda 1927.

var med Auðunspátr er det også med denne, at skriveren af Flat. har tilføjet den bagefter (se udg. III, 415 ff.), men teksten er her ikke den samme, selv om den bægge steder realiter er ens. I Mk. mangler Flat.s slutning. Teksten i Mk. er efter retskrivningen at dømme ret gammel. I Fms. er teksten åbenbart fra Mk.

Dernæst er der et kapitel om Harald og fiskeren 247<sup>7</sup>—250<sup>7</sup>. Den findes enslydende i Fms.; teksten i Frísb. er derimod afvigende.

Så følger to små anekdoter, den ene om en mand, der havde været med Tryggve Olafsson, den anden om biskop Gizorr, 251<sup>4</sup>—12. Findes bægge i Fms., åbenbart efter Mk.

Så er der Stúfspátr, 251<sup>14</sup>—254<sup>13</sup> = Fms. Denne þátr haves særskilt, udg. som følgeskrift til Isl. universitets årbog 1911—12. Udgiveren, B. M. Ólsen, mener, med gode grunde, at »sagaen«, som han kalder denne þátr, er originalen, og det er uden tvivl rigtigt.

Endelig er der Odds þátr Ófeigssonar, 254<sup>15</sup>—261, = Fms., men her lige efter Sneglu-Hallap., vistnok fordi Einar fluga Háreksson forekommer i bægge.

Alle disse her nævnte þættir er optagne, fordi Harald på forskellig måde spiller en rolle i dem. Men om nogen organisk sammenhæng mellem dem indbyrdes eller med sagaen som sådan er der ikke tale. De er alle utvivlsomme indskud i den oprindelige tekst, men ikke alle optagne samtidig, hvad Flat. beviser.

Resten af sagaen handler om Englandstoget, Haralds fald og Olaf kyrres tilbagerejse, hvortil også hører et kapitel om Harald Godvinssons fald, 262—286<sup>21</sup>. Det hele genfindes så godt som ordret i Fsk., med nogle få og ubetydelige afvigelser. Således mangler i Fsk. 111<sup>29</sup>—34, 112<sup>11</sup>—32 er lidt anderledes, 113<sup>33</sup>—14<sup>16</sup> er udeladt, 116<sup>11</sup>—19 ligeledes og det følgende vers findes senere, 120<sup>24</sup>—21<sup>2</sup> er udeladt. Slutningen er lidt ændret i Fsk. og kapitlet om Harald Godvinsson mangler her undt. slutningen. Mk. har her den mærkelige fejl, at Haralds



fald skete »12 måneder« efter Stanfordslaget; Fsk. har det rigtige (19 nætter). Det er især vers, der mangler i Fsk., der er ingen tvivl om, at de er tilføjelser i Mk. til den oprindelige tekst af sagaen, der foreligger i bægge bearbejdelser, der kan siges at være afskrifter af samme grundhåndskrift. I Hkr. (og i Fms.) findes samme fremstilling i realiteten, men noget bearbejdet på Snorres vis. Heller ikke i Hkr. findes kapitlet om Harald Godvinssons fald.

Ejendommeligt er det her at finde et direkte lån fra Ågr., men fra et bedre håndskrift end vort. Det er stykket 284<sub>9</sub> (en nú osv.)<sub>28</sub> = Ågr. 69<sub>17</sub>—70<sub>6</sub>.

Vi har i det foregående set, hvorledes Mk. har forskellige indskud i den oprindelige saga om Magnus—Harald; også vers er flere steder indsatte; en bearbejder har haft en særlig forkærlighed for og kendskab til skjaldevers. Han har også indsat taler. Dog bemærkes, at der kan være og er tale om et par bearbejdere. De har haft flere sagabearbejdelser, f. eks. Ågr. og benyttet dem. Vi ser her den samme bearbejdervirksomhed, sammenstøbning af flere kilder, naturligvis ikke altid lige heldig, som ellers er så godt kendt ved og efter midten af det 13. årh. Snorres Heimskringla er jo en sådan, men udført med en overlegen forstand og historisk sans, selvom den ikke kan frikendes for vilkårlighed på sine steder. Denne bearbejdervirksomhed er rent islandsk og kendskabet til så mange kilder, der er nyttede, viser, at Mk. i dens nuværende form må være istandbragt på Island. De forskellige kilder er sikkert afskrevne ret nøjagtigt (og her tages særlig sigte på de enkelte þættir). Det følger altså heraf, at det ikke kan nytte på grundlag af dette samlede stof at få en samlet karakteristik af de enkelte konger frem, da deres optræden er ret forskellig i de forskellige stykker.<sup>1</sup> Samleren har været uden sans for dette; han har ikke interesseret sig det mindste herfor; det vigtigste for ham

<sup>1</sup> Jfr. Indrebös afhdl. i Festskr. til F. Jónsson.

var at samle så meget historisk stof, som han kunde sætte i forbindelse med de to konger, jfr. Styrmer frodes virksomhed.

Olaf kyrres saga, 286<sub>13</sub>—296. Sagaen kan siges at begynde med Mk. 282<sub>26</sub>—283<sub>2</sub>, der genfindes ordret i Fsk., 295<sub>25-32</sub> og 297<sub>1-2</sub>. Dette fortsættes i Fsk. direkte med 286<sub>13-18</sub>. Fsk. har nu et større indskud (296<sub>17</sub>—302<sub>6</sub>); her er det Mk. der har den oprindelige sammenhæng. Men Mk. udvider teksten med vers, 287<sub>20</sub>—88<sub>16</sub>. Iøvrigt er sagaen ganske identisk med den i Fsk., men stykket 291<sub>13</sub>—96<sub>24</sub> findes ikke dér. Det er også klart, at der her foreligger indskud. Hkr. har en forkortet gengivelse af den oprindelige saga og i en selvstændig bearbejdelse. Fms. har også en ret selvstændig bearbejdelse, åbenbart med benyttelse af den interpolerede Mk. Det nævnte stykke i Mk. er utvivlsomt et indskud, der begynder med et omtrent ordret lån fra Ågr. sp. 70<sub>15</sub>—72<sub>11</sub> (Mk. 297<sub>1</sub>—292<sub>14</sub>). Begyndelsen er blot en gentagelse af, hvad der før er sagt (289<sub>5-7</sub>); her er *herno* ændret til *herra* (291<sub>32</sub>); på den anden side har Mk. *sitk*, hvor Ågr. har *sitt ec*, hvilket viser, at den af Mk. nyttede tekst har været mere alderdomlig end vort hds. af Ågr.

Herpå følger et stykke (292<sub>15</sub>—93<sub>18</sub>) om forholdet mellem Olaf og Knud Danekonge (et møde i Götaelven, tog til England), findes i Fms. Dette stykke beror på fremstillingen i Knytlingasaga, og er uddrag deraf, her citeres ligefrem »saga Knúts«.

Derpå følger anekdoterne om Olaf og den gamle bonde, der forstod kragestemme (293<sub>20</sub>—95<sub>20</sub>), genfindes i Fms. Ældre kilde ukendt.

Så er der endelig en bemærkning om Olafs gavmildhed med 4 vers = Fms.

Til slutning en kort bemærkning om Olafs død og begravelse = Fsk. Blot nævnes gården, hvor Olaf døde, Haukstaðir, medens Ågr.—Fsk. har Haukboer, hvilket anses for at være rigtigere.

Magnus barfods saga, 297—337. Den begynder med et lille afsnit om brødrene Magnus og Hakon, og dennes død 297—98<sub>32</sub>. Her findes hovedsagelig ordrette parallelfremstillinger i Ågr., Fsk.

og Hkr. Da der her er tale om så vigtige forhold, er det rimeligst, at dette stykke har tilhørt den oprindelige saga, der er benyttet i de andre fremstillinger. Der findes dog enkelte afvigelser indbyrdes. Når Fsk. straks i begyndelsen nævner Magnus' tog til Danmark og Viskardal, er det blot et kort udtog af hvad der kommer senere i de andre. Af større vigtighed er det lille stykke Mk. 297<sup>17</sup>—98<sup>32</sup>, der mangler i Fsk. Der er al grund til at antage, at dette er hentet fra Ágr., det indeholder også en gentagelse af, hvad der står i l. 25 (jfr. Indrebö s. 30). Mk. udvider også lidt; således med sætningen 298<sup>10-12</sup> (*En—hann*), ligesom den lader Hakon holde en direkte tale til folket, 298<sup>14-19</sup>.

Dernæst følger den ret vidtløftige fortælling om Steigartores oprør og om Svein, søn af Harald flettir, 298<sup>32</sup>—306<sup>17</sup>. Fsk. er her identisk med Ágr., men Mk. er helt omarbejdet, dog således, at det oprindelige grundlag, *o*: Ágr.—Fsk., skinner tydelig, delvis ordret, igennem. Mk. udvider teksten med flere vers fra Gisl Illugasons digt om Magnus, med taler, og gør fremstillingen på sine steder mere drastisk, ikke altid helt smagfuldt (replikken 305<sup>12-13</sup>). Fms. følger Mk.

Det følgende afsnit, 306<sup>20</sup>—15<sup>11</sup>, handler om Magnus' forhold til Elfargrimerne og Sveinki Steinarrsson. Mangler helt i Ágr.—Fsk.—Hkr. Nogen kilde kendes ikke.

Det lille stykke 315<sup>13</sup>—16<sup>9</sup>, der handler om Magnus' tog til Danmark. Halland osv., er som antydnet kort gengivet på et tidligere sted i Fsk. Det findes også tidligere i Hkr.—Fms.

Så følger beretningen om Magnus' første Vesterhavstog 316<sup>10</sup>—21, omtrent ordret stemmende med Fsk., hvor dog de allerfleste vers mangler; de er vist tilføjede i Mk.; flere tilhører Gisls digt. Det er den oprindelige saga, der her er gengivet. Ágr. har et meget uordenligt udtog. Fms. er omtrent = Mk. Selv tilføjer Mk. et vers, i hvilket *Mylsk* forekommer, dette har Mk. misforstået som et egennavn.

323<sup>15</sup>—30<sup>2</sup> handler om Magnus' ufred med Sven-

skerne. I Ágr. er fortællingen ganske kort og, som forlængst set, meget partisk til gunst for Magnus, har ikke et ord om hans mænds nederlag, og nævner ikke kamppladsen; dog er det klart, at sagaens oprindelige tekst ligger til grund, men forkortet og som sagt i bund og grund forvansket. Fsk. har det hele omtrent ordret stemmende med Mk., bortset fra dennes interpolationer, vi straks skal komme til. Fsk. viser, at Mk. også her har benyttet Ágr. og derfra hentet et lille stykke, 323<sup>33</sup>—324<sup>8</sup> og 324<sup>25-27</sup>, men tilføjer her et slag på Voxerni (sål.) (navnet findes ikke i Ágr.); derved har Mk. fået 2 slag på Foxerni (det andet omtales senere), hvilket viser redaktørens kritikløshed. Interpolationerne består i, at en fortælling om en engelsk ridder Giffard er optagen, 323<sup>16-25</sup>, 324<sup>9-26</sup>, med tilhørende vers. Den anden er Torkels og Gisls vers 326<sup>32</sup>—328<sup>8</sup>. Endelig kan bemærkes, at stykkerne 329<sup>9-18</sup> og 18—28 er i Fsk. byttet om. Mk.s ordning synes nok så naturlig.

Ganske uformidlet tilføjer Mk. nu nogle vers af Magnus om en kvinde, Mactilde, samt to vers af «en skjald» om Magnus' sejlas, 330<sup>21</sup>—31<sup>4</sup>. Disse vers tilhører måske to redaktører. I Fms. og Jöfrask. mangler de to sidste om sejlasen.

Endelig kommer det sidste afsnit, om Magnus' andet Vesterhavstog og fald, s. 331<sup>23</sup>—37<sup>9</sup>. Atter her findes en så godt som fuldstændig overensstemmelse med Fsk.; tillige ses, at Mk. har tilføjelser, først halvversene i begyndelsen af afsnittet; disse vers er vist digtede ved en helt anden lejlighed; deres indhold motiveres ialfald ikke ved sagaen. Magnus tale 332<sup>16</sup>—33<sup>12</sup> er en yngre redaktørs fabrikat; ligeledes hans tale 334<sup>11-15</sup> og det følgende vers, der også synes her ilde anbragt, ligeledes Torkels vers, og endelig mangler i Fsk. et par bemærkninger i slutningen.<sup>1</sup>

Ágr.s fremstilling er kort og forvirret, har tildels blandet de to Vesterhavstog sammen. Ikke desto-

<sup>1</sup> Mk.s liste over navnene på dem, der fulgte Magnus, er sammensat af to, jfr. Indrebö s. 24.

mindre findes her i Mk. et lån derfra, nemlig kongens ord til Viðkunn 336<sub>10-15</sub>. Mulig er også kampens dato (Bartholomæusdag) hentet fra Agr.; det mangler i Fsk., men kunde her være oversprunget.

Det er således klart, at der har eksisteret en fuldstændig saga om Magnus, der findes renest i Fsk., og dernæst i Mk., men her er den udvidet, især med vers, både af Gisl og andre, samt med taler. Ágr. er også her åbenbart benyttet, men ikke særlig stærkt, dette ifølge sagens natur. Grundsagaen må have været ældre end Ágr.

Sagaen om Sigurd, Eystein og Olaf, 337<sub>10-400</sub><sub>13</sub>. Indledningen, 337<sub>10-38</sub><sub>3</sub>, handler om, hvorledes de 3 brødre delte riget og om at Sigurd fik lyst til at rejse udenlands. I Fsk. findes det første og brødrenes aldersår angivne (mangler i Mk.). I Mk. findes her et stykke 337<sub>16-38</sub><sub>1</sub>, der åbenbart er hentet fra Ágr. (*listuligr* er et særligt Ágr.-ord). Her findes bemærkningen, »som det tidligere er sagt i deres (d. e. kongers og jarlers) sagaer«; dette passer slet ikke i Mk., men finder sin forklaring deri, at Ágr. netop har: »som det før er sagt«, hvilket passer dér.

Nu følger den udførlige skildring af Sigurds Jorsalfærd 338<sub>5-52</sub><sub>23</sub>, men med et blads lakune i hds. En hel del vers anføres. I Ágr. er det hele meget kortfattet — bortset fra den vidtløftige fortælling om splinten af det hellige kors og Venderoverfaldet på Konghelle. Derefter en lakune. Fsk. har sikkert haft samme grundlag som Mk., men er langt kortere. Den er dog næppe en nøjagtig afskrift af originalsagaen, men netop forkortet, desuden har den en lakune. Derfor er en kontrol af Mk. vanskelig. Dog synes det klart, at den er udvidet, vistnok med vers (Fsk. anfører kun to) og med taler (f. eks. Heinreks 339<sub>25</sub> f., 340<sub>26</sub> f., 345<sub>24</sub> f.). I Fms. er teksten den samme, men yderligere udvidet bl. a. med vers, jfr. Hkr., om det hele kan henvises til Indrebö 218 f.

Herpå følger et kapitel 352<sub>25-54</sub><sub>4</sub> om kong Eystein og hans bedrifter i Norge. Begyndelsen genfindes i Fsk., men forkortet (erhværvelsen af Jæmtland, summarisk). Herefter har Fsk. intet om brødrene,

undt. deres død og Harald gilles ankomst (ét kapitel). Hkr. er identisk med Mk., men stilen er til dels forskellig.

Mk. indeholder forskellige þættir, 5 ialt, som Fsk. naturligvis intet kender til.

Der er først fortællingen om den sorgfyldte islænding, digteren Ivar, hvem det lykkedes Eystein at trøste. Den kaster et tiltalende lys over kongens karakter. Fortælleren taler i første person (»som jeg nu vil fortælle«). Stykket genfindes omtr. ens i Jöfrask. og Fms. Teksten er sproglig ret gammel (*ec séc, ec sitc*).

Derpå kommer et kapitel, 356<sub>26-57</sub><sub>17</sub>, med en beskrivelse af Sigurd og »kongætter« (Sigurds giftermål) og ender med fortællingen om Magnus' (den blindes) fødsel. Genfindes i Fms. — Hkr. (her spredt), jfr. Fsk. 300—01. Det er her, at kong Jon Sørkvisson (1216—22) nævnes.

Det næste kapitel, 357<sub>21-58</sub><sub>24</sub>, fortæller om en dröm, som Sigurd havde og Eystein tydede; den varslede de to brødres død. Genfindes i Fms.

Så kommer þátr af gull-Ásu-Þórði, 359<sub>26-64</sub><sub>24</sub>, der genfindes i Fms. Den haves også særskilt (udg. i *Sex sögu-þættir*), men denne er ganske identisk med Mk., dog med et par undtagelser; den har et halvvers, som Mk. mangler, og den har, hvad der måske er mere vigtigt, et ordsprog (*úrt járn osv.*), Mk. ikke har. Dog kan bægge dele være udeladte i Mk.; den plejer dog ikke at udelade vers.

Et følgende lille kapitel, 364<sub>26-365</sub><sub>10</sub>, fortæller om Olafs død, forskellige ægteskabsforbindelser (Sigurd slembes herkomst) og delingen af Norge mellem Sigurd og Eystein. Begyndelsen genfindes i Fsk. ordret (334<sub>3-6</sub>).

Her indskydes nu den såkaldte Þingasaga (-þátr) 365<sub>13-382</sub><sub>9</sub>. Det er fortællingen om en tingstrid mellem Sigurd og lendermanden Sigurd Hranason, hvem Eystein støttede med sin lovkyndighed; til slutning blev det til en proces mellem kongerne selv. Det hele sluttede dog godt. Der kastes her et skarpt lys over de optrædende personer, ikke mindst kongerne selv (Sigurds spirende galskab).

Denne »saga« er oprindelig selvstændig, men findes optagen i hovedsagaen i Mk. og de dermed beslægtede håndskrifter, samt — men i en kortere form — i et par håndskrifter af Hkr., men mangler i Kringla, hvilket viser, at den aldrig har tilhørt Hkr., men er sekundært optaget i et par håndskrifter deraf. At den heller ikke har tilhørt Mk. fra først af viser den omstændighed, at den er indsat efter meddelelsen om Olafs død, men han optræder i »sagaen«. Iøvrigt kan henvises til G. Storms behandling i afhandlingen fra 1877 i Sigurd Ranessøns proces og min Litt.hist. »Sagaen« er ikke yngre end o. 1200.

Herefter kommer et kapitel, kaldt »Kongernes mandjævning«, 382<sup>11</sup>—85<sup>10</sup>. Kapitlet findes også i Hkr. (= Fms.), men er noget kortere og knappere, i realiteten ens. Det er vanskeligt at sige, hvilken form er den mest ægte, men hvis man skal dømme efter Mk.s form ellers, kunde man tro, at dennes fremstilling berode på en omarbejdelse. Iøvrigt er Mk.s stil ret gammel (gamle sprogformer som *era*, *lagðak*, *settak*; på den anden side ordet *turniment*). Om dette kapitel, der ikke findes antydet i Fsk., er oprindeligt i sagaen, må stå hen. Sandsynligvis gjorde det det ikke.

Hvad der er tilbage af sagaen i Mk., bortset fra kapitlet om Eysteins død og det sidste kapitel om Sigurds død, er hovedsagelig løsrevne anekdoter, uden indbyrdes sammenhæng, men som tjener til at belyse Sigurds karakter. Det er kapitlerne om Torarin stutfeld, om Ottar birting (hans mod under et af Sigurds sindssygeanfald), om Erlend gapamund (også om et sindssygeanfald), om Aslak hane (ligeledes), om biskop Magne og Sigurds nye giftermål. Intet af alt dette findes i Fsk., men Fms. har det (efter Mk.). Der er således al grund til at antage, at alle disse stykker er senere indsatte i den oprindelige sagatekst.

Til denne hører derimod utvivlsomt hvad der endnu er tilbage, nemlig 395<sup>5</sup>—98<sup>7</sup>. Det er fortællingen om Sigurds dröm (der tydede på Harald gilles komme), om Harald gille, hans ankomst til

Norge, ordalet og kappestriden mellem Harald og Magnus. Der er næppe tvivl om, at det er Eiríkr Oddssøns fortælling, der her 395<sup>5</sup> sætter ind og som Mk. har optaget. I Fsk. findes et stykke — umiddelbart efter fortællingen om Eysteins død — om Haralds ankomst og ordale, åbenbart efter samme grundtekst, men noget forkortet. Ågr. har en beslægtet fremstilling. Hkr. har det hele (også kongens dröm), men enten har Snorre stiliseret fremstillingen eller mere ordret gengivet originalen, eftersom Mk. er stilistisk noget afvigende, men det er fuldt så rimeligt, at det er Mk., der har omarbejdet stilen.

En ujævnhed er der endelig at bemærke i Mk., den, at Haralds komme er anteciperet i fortællingen om Erlend gapamund 391<sup>20</sup>, da han spiller en rolle i denne; indsættelsen af dette stykke er således tidsstridig, hvilket er et bevis på, at det er et senere indskud. Denne anakronisme er undgået i Fms. ved en omstilling.

Endelig er der det lille kapitel om Sigurds død og begravelse 400<sup>1-13</sup>, hvilket genfindes i de øvrige bearbejdelser. I Mk. er det udvidet med det lille stykke om Sigurd og hans frille, der er omtalt i det foregående kapitel om hende og biskop Magne.

Sagaen om Magnus d. blinde og Harald gille optager s. 400<sup>15</sup>—19<sup>5</sup>, men straks i begyndelsen er der en lakune i Mk., idet et blad er gået tabt. Begyndelsen, der er tilbage (blot 9 linjer), beskriver Harald og fortæller om Magnus' rejse til Oslo, men den er åbenbart hættet direkte fra Ågr. sp. 91<sup>3-14</sup>, 92<sup>1-4</sup>. Ingen anden kilde har det tilsvarende ordrette. Teksten begynder igen i fortællingen om sammenstødet i Bergen mellem kongerne (omtr. Fsk. 339<sup>21</sup>). Hvad Fsk. angår, er dens tekst helt igennem forkortet, men i realiteterne ens, og forkortelsen er ret sjusket gjort, jfr. Indrebö s. 221 ff. Større er ligheden mellem Mk. og Hkr.; den samme grundtekst kommer klart til syne i bægge skrifter. Dog er Mk. — som ellers — vistnok lidt udvidet. Det første afsnit (efter lakunen) handler om, hvorledes Magnus overvindes og blindes, men Mk. an-

fører flere vers. Der fortælles om Haralds krigstog til Danmark med vers og til slutning nævnes hans sønner Sigurd og Inge og døtre. Senere 412<sub>16</sub> f. nævnes sønnerne igen, som om de ikke før var nævned, et bevis for den her dårlige redaktion. Efter de oplysninger, vi får om historikeren Eiríkr Oddsson, har han skrevet Harald gilles og Sigurd —Inges saga eller om tidsrummet 1130—61.<sup>1</sup> Det er vistnok hans bog, der er grundlaget for Mk. og Hkr., men noget bearbejdet i bægge (i alfald stilistisk). Indrebö mener (s. 53), at Mk. har benyttet en omarbejdelse af Eiríks bog. Dette forekommer mig ikke så sikkert.

I Mk. følger et kapitel 404<sub>15</sub>—405<sub>16</sub> om Haralds gavmildhed mod den islandske biskop Magnus Einarsson; genfindes i Jöfrask., men her åbenbart ordret afskrevet efter Mk., jfr. Fms. Stykket ser ud til snarest at være et af de sædvanlige indskud, men ikke bero på Eiríks bog.

Mk. indfører nu en »saga om Sigurd slembedegn«. Det er kapitlet 405<sub>18</sub>—438<sub>16</sub>, der fortsættes i det følgende. Der fortælles om Sigurds herkomst og opvækst med en mængde vers af Ivars digt om Sigurd, men vistnok i en urigtig rækkefølge. Det meste (næsten alle versene) af kapitlet hidrører åbenbart fra en bearbejder. Fsk. har en kort bemærkning om ham med ét af versene. Hkr. har begyndelsen, omtrent ordret med samme vers som Fsk. I tilslutning hertil indskyder Mk. et kapitel om Sigurds ophold på Island 409<sub>18</sub>—410. Dette er et sidestykke til kapitlet om Harald og biskop Magnus; det genfindes omtr. ordret i Jöfrask. (og andre yngre hdss.), og er som ellers taget fra Mk.

Så følger slutningen af Harald gilles saga, hvorledes han bliver dræbt af Sigurd slembe, 411—14. Hertil findes parallel i Hkr., åbenbart grundet på samme urtekst. Her findes en mærkelig fremstilling i Mk. S. 412<sub>5-11</sub> fortælles, at Sigurd, efter at have undsluppet Haralds forsøg på at dræbe ham, skulde være flygtet til Danmark og at han der havde underkastet sig ordalet i 5 bispers nærvær. Dette kender Hkr, ikke i denne forbindelse, men hen-

<sup>1</sup> Se herom min Litt.hist.

lægger begivenheden til en tidligere tid og det samme gör Fsk., der her er ret vidtløftig. Det samme har også Mk. selv gjort, men i det interpolerede stykke med Ivars digt, ganske vist dér i en unaturlig sammenhæng. I hvert fald må Mk.s fremstilling være urigtig. Det er også naturligt, at ordalet er udført inden Sigurd gjorde krav på kongemagten i Norge. En anden bemærkning, som også mangler her i Hkr. og i Fsk., er den om Haralds søn; den står tidligere i Hkr.—Fsk. og findes, som bemærket, også før i Mk.; dér er bemærkningen på en bedre plads. Vistnok er også stykket 414<sub>5-19</sub> indkommet på et urigtigt sted. Det adskiller hvad der hører sammen. I Hkr. og Fsk. kommer det umiddelbart efter, og det er det rigtige.

Heraf ses, at dette afsnit er noget uordenligt med gentagelser og ikke altid naturlig fremstilling, sikkert fordi der her er benyttet forskellige kilder; redaktionen er således ikke helt heldig. Urteksten er vanskelig at rekonstruere. Rimeligvis er denne Eiríkr Oddssons fremstilling.

Herefter begynder egenlig sagaen om Haralds sønnerne Inge og Sigurd (og Eysteinn efter 1142). Først er der det 3-års tidsrum, i hvilket Sigurd slembe voldte ufred, indtil han blev fanget og dræbt på en grufuld måde 1139, 415—39<sub>18</sub>. Det er en ret udførlig fremstilling, der uden tvivl hovedsagelig er Eiríks. Dette siges udtrykkelig i det meget oplysende kapitel 419<sub>6-15</sub>. Men der kan ikke være nogen tvivl om, at det foregående også hidrører fra ham. Dér fortælles om, hvorledes Sigurd tog Magnus d. blinde ud af klostret, om kampen ved Mynni og på Krokaskov og om Erik smunes lidet ærefulde tog til Norge for at støtte Magnus 415—19<sub>5</sub>. Fsk. er her meget udtogsmæssigt kort, medens Hkr. stemmer omtrent ordret med Mk. Der findes et par små ubetydelige afvigelser. Fortsættelsen i Mk. er i det hele ordret stemmende med Hkr. Snorre citerer flere gange Eiríkr som hjemmelsmand og det *ek*, der findes, er selvfølgelig han, men Mk. udvider fremstillingen med mange vers af Ivars digt om Sigurd og med nogle andre

skjaldevers. Fsk. beror på samme original, men korter stærkt og glemmer helt at fortælle om Sigurds pinseldød (!). Jfr. Indrebö 225 f.

Hvad der er tilbage af Mk. handler alt om brødrene Inge, Sigurd og Eystein. Det indledes med et kapitel om Ottarr birtings drab, 439<sup>14-31</sup>, ganske ens i Hkr., men her sættes det efter Eysteins ankomst til Norge, modsat Mk. Fsk. udelader det. Uden tvivl hidrører det fra Eiríkr. Næste kapitel, 440<sup>1-41,3</sup>, handler om Eysteins ankomst og tagen til konge. samt om Erlingr skakke, der nu indføres, han som i den følgende tid skulde spille en så betydelig rolle. Det samme har Hkr. så at sige ordret, men der er nogle små afvigelser; det er dog kun en afskriverfejl i Mk., når Ivar kaldes *Sveinsson*, dette beror på fejllæsning af *Sneis*. Ingi-gerðr Arnes datter kaldes Margrét i Hkr. Fsk. er her ganske kort, men forudsætter samme urtekst. Hkr. er mere vidtløftig om Erlings Jorsalfærd og har et vers; det er måske Mk., som her forkorter. Så følger det lille kapitel om Sigurd og tjenestekvinden (Hakon hærdebred) = Hkr., og derpå et afsnit om Eysteins krigstog, på samme måde Hkr., 442<sup>20-45,18</sup>. Fsk. kender intet til dette, men det må snarest bero på forkortelse. Der anføres flere vers, der mulig er indskud (delvis?).

Herpå følger et lille stykke om forholdet mellem brødrene og en beskrivelse af dem, 445<sup>18-46,2</sup>. Dette er nærmest lånt fra Ágr., sp. 93—94. Kong Inges legemlige skavanker er omtalte tidligere, så en gentagelse var her overflødig. Dette vidner om den sædvanlige bearbejder-virksomhed. Hkr. har det samme, det er vel hæntet fra Eiríkr.

Så kommer tre anekdoter om Einarr Skúlason med vers, 446<sup>2-48,15</sup>. De er åbenbare indskud; de har intet med kongesagaen at gøre. De er af samme art som þættirne i de tidligere sagaer.

I det næstsidst nævnte stykke er der dog sikkert noget, der er oprindeligt i sagaen, nemlig at brødrene skiltes og at Gregorius Dagsson nu sluttede sig nøje til kong Inge. Dette fortælles ud i et i Fsk. (ganske kort) og i Hkr.

Der følger nu i Mk. et vidtløftigt kapitel om Gyða, en moster til Gregorius Dagsson, og om hvorledes hun bliver forurettet af en slet mand og hans sønner. Hendes forvalter slår manden ihjel og sendes af Gyða til Gregorius for at blive beskyttet af ham. Den dræbte var derimod en god ven af kong Sigurd, hvis frille hans datter var. Dette skulde så have været den egenlige årsag til at Gregorius sluttede sig til Inge. Dette stykke genfindes i Ágr. og kun dér. Der er næppe tvivl om, at Mk. har lånt det derfra. Men Ágr. slutter midt i fortællingen. Ligeledes er det klart, at Mk. ikke netop har brugt vort håndskrift, men et, der var lidt fyldigere. Således ved Mk., at Geirsteinn og Gyða bode »nordpå i Norge«, dette mangler i Ágr. At stykket ikke tilhører grundsagaen (d. v. s. her Eiríks bog), synes at fremgå af Fsk.—Hkr., der intet kender til Geirsteinn og Gyða.

Efter dette afsnit findes en kort subjektiv bemærkning (»jeg«), der genfindes ordret i Hkr. lige efter omtalen af Harald gilles börn, svarende til Mk. 404<sup>1</sup> f.

Det følgende kapitel, 453<sup>29-54,25</sup>, handler om kardinal Nikulas (senere pave Hadrian), der indviede den første ærkebiskop i Nidaros. Findes ganske kort i Fsk. (på samme sted); Hkr. har det omtr. ordret. Stykket har vel tilhørt ursagaen (Eiríkr).

Endelig findes fortællingen om Sigurds og Eysteins drab, 454<sup>26-62,7</sup>, men midt i fortællingen om det sidste slutter Mk., resten er tabt. Fsk. er her ret udførlig, men forkorter dog lidt. Hkr. er derimod omtr. ordret stemmende med Mk. Dog udelader den de vers, denne har, og som alle genfindes i Fsk., dog lidt før end i Mk., der dog vist har bevaret det oprindelige. Grundteksten er uden tvivl Eiríks; hans »jeg« fremtræder også 457<sup>32</sup>.

Vor nuværende Mk. bærer helt igennem det samme præg, og vidner om en virksomhed, der kun kan betegnes som en bearbejdevirksomhed. De gamle sagaer om de enkelte konger er bleven ud-

videde med større og mindre pættir, der skal tjæne til at belyse kongernes karakter; de står ikke i nogen organisk sammenhæng med hovedsagaen. Vers indsættes også uden nogen sådan. I det hele taget har bearbejderen haft forkærlighed for vers (som han ikke altid har forstået) og han indsætter store dele af digte som Gísls og Ivars. Ved sammenføjningerne af de enkelte stykker er han ikke altid heldig og han gør sig skyldig i gentagelser og forskellige ujævnheder og han er ikke helt fri for modsigelser. Det er således klart, at han har haft en række skrevne pættir og anden litteratur for sig. Det er meget interessant at se, hvor uhyre meget der er blevet optegnet af pættir, i begyndelsen af 13. årh., for ret meget yngre kan de ikke være. Når der her er talt om »en bearbejder« eller »bearbejderen«, er det ikke helt nøjagtigt, ti utvivlsomt er der tale om flere end én. Den ene afskriver har føjet noget til efter den anden. Vi er desværre ud af stand til nærmere at påvise dette, men Flat.s tekst viser, at det er så. Disse bearbejdere må have tilhørt tiden o. 1330—70 omtrent. Forudsat, at man kan tale om en »ældre« og en »yngre« (d. v. s. vor) Mk., måtte det antages, at alle sagaer fra og med Magnus—Harald til 1177 (vistnok) har været samlede i én bog. Det er dog ubevisligt, at det har forholdt sig så. Ikke destomindre kan det siges at være ret sandsynligt, at så har været. Man kommer da let til et sådant ræsonnement (ti andet kan det næppe blive): Olaf d. helliges saga var allerede skreven för eller ikke senere end o. 1170 (»Ældste saga«). Det var jo let forståeligt, at denne konges saga måtte være noget af det første, der blev skrevet. Så kom Eiríkr Oddsson omtr. ved samme tid, samlede til og skrev sin bog om tiden 1130—61. Dette forudsætter med, som det synes, fuld sikkerhed, at da forelå der også enkeltsgaer om mellemtiden (o: for 1035—1130), d. v. s. om Magnus—Harald (én saga fra begyndelsen af), Olaf kyrre, Magnus barfod, samt hans sønner. De må være forfattede för o. 1180. Så kommer abbed Karl til Norge (har han haft

disse sagaer med sig?) og han skriver nu Sverres saga (den første del, og fuldfører den efter min mening senere på Island efter 1202). Sagaen om tiden 1161—77 (Magnus Erlingssons saga, første del) er kommen til, når kan ikke siges. Til Eiríks bog har den ganske sikkert aldrig hørt. Som side-stykke til Olaf d. helliges saga forfatter nu Odd munk sagaen om Olaf Tryggvason. Når han har skrevet den kan ikke bestemmes, men senere end o. 1190 er den ikke forfattet. Det var nu en meget nærliggende tanke at samle alle disse sagaværker for 1035—1177 til ét hele. Et sådant samlingsværk foreligger i Mk., den ældre form, som ovf. bemærket fra tiden o. 1220—35. Men dets eksakte form er det umuligt for os at afgøre. Det ligger nær at antage, at det har været en tro afskrift af de oprindelige enkeltsgaer.

Det måtte tidlig være en nærliggende tanke at samle disse enkeltsgaer til et hele. Den tanke havde Theodricus, som gjorde et udtog på latin. Den tanke havde også den, der var ophavsmanden til Ágrip, hvem det så end har været. Men den, som bragte Ágrip istand, var ingen historiker, og det udtog, som han virkeliggjorde, er meget ufuldkomment og på sine steder ret sjusket gjort, for ikke at tale om hans partiskhed, subjektive meninger og tendenser. Den samling, der ligger til grund for Mk., var derimod en uforkortet afskrift af de ældre sagaer. Det må være et sådant arbejde, som også — i alfald for en stor del — var det grundlag, forf. til Fagrskinna har benyttet og dels afskrevet så godt som ordret, dels forkortet og sammendraget. G. Indrebö har påvist i sin bog om Fsk.<sup>1</sup>, at dette grundlag har været uden indskud fra Ágr., nogle pættir uden vers (der kunde her været brugt et stærkere udtryk), samt forskellige direkte taler (og samtaler); jfr. hermed hvad der er bemærket ovenfor. Fsk. har dog flere lån fra Ágr., men de er optagne under udarbejdelsen direkte derfra. Mk. har også lån fra Ágr., men de er optagne af en senere bearbejder. Alt dette er

<sup>1</sup> Jfr. også hans afhdl. i Festskr. til F. Jónsson.



let forståeligt. At Ágr. er skrevet i Norge må betragtes som sikkert, men den afskrift, vi har, er islandsk og den har været opbevaret på Island; det er således intet mærkeligt i, at det er benyttet af senere islandske sagabearbejdere. At en afskrift deraf har eksisteret i Norge, er ligeså sikkert. Det er den, der blev benyttet af forf. til Fsk., der også har været skrevet i Norge. Af Fsk. findes kun norske afskrifter; der var to sådanne, af den ene haves et lille brudstykke. Der findes intet vidnesbyrd om, at Fsk. har været kendt i Island, og der er således liden eller ingen sandsynlighed for, at Snorre har kendt den og benyttet den. Hvis det er kong Hakon d. gamle, der har fået den bragt istand, — og dette er så godt som sikkert —, så er det også af den grund så godt som udelukket, at Snorre har kunnet benytte den. Morkinskinna-bearbejdelsen eller (de yngre) bearbejdelser har derimod vistnok aldrig været kendte i Norge.

Det er vigtige og interessante resultater, som alt dette fører til. Det viser, at enkeltsgaer om de norske konger har eksisteret allerede i årtierne 1170—90, at de allerede ved det sidstnævnte år er samlede, ganske vist kun i udtog. Så meget mere forståeligt bliver det, at sagaer som Skjöldunga-saga, Orkneyingasaga, Færeyingasaga er fra tiden o. 1200, i hvert fald ældre end Snorres værk. Det må betragtes som hævet over enhver tvivl, at enkeltsgaerne om de norske konger (for Sverre) hidrører fra tiden o. 1160 (el. 1150) til o. 1180. Derefter kommer samlingsværkerne, i forkortet eller uafkortet form (afskrifter), der så benyttes af (senere) bearbejdere, der da atter enten forkorter eller udvider på forskellig måde. Til de sidstnævnte hører vor Mk. Litteraturhistorisk tilhører den den tid, da man var særlig ivrig for at samle så meget som muligt i én bog, under én hat, men denne virksomhed går tilbage til begyndelsen af 13. årh. eller dets første fjærdedel for i tidens løb stadig at tiltage — og nå sit højdepunkt i sådanne samlinger som den Flatøbogen repræsenterer.

Hvor vor Mk. er samlet og udført er det meget vanskeligt at bestemme. Det som i så henseende

unde vejlede. skulde være de optagne þættir. De fleste af dem peger mod Vestlandet (Haldor Snorra-son, Auðun, Brandr orvi, Þorvarðr krákunef, Stúfr, Sigurd slembir på Island). Navnlig det sidste, kapitlet om Sigurd slembir på Saurbær, synes at måtte have en særlig betydning. Denne betydning for en ældre form af Mk. (ikke den ældste) svækkes dog ved, at nogle af disse þættir og det ikke de ringeste (som de om Haldor og Audun) mangler i Flat. På den anden side findes þættir om personer fra andre egne. Hreiðar fra Øfjorden, som dog heller ikke findes i Flat, og her findes et udtryk, som viser, at skriveren (samleren) ikke tilhørte nordlandet, han siger *norðr í Svarfaðardal*, der tyder på syd- eller vestlandet, Sneglu-Halli, Skagafjorden, mangler også i Flat., Oddr Ófeigsson, Húnavatns-eyssel (Þorsteinn Hallsson og Ásu-þórðr, Østfjordsmænd, kommer næppe i betragtning). Det højeste man synes med nogen ret at kunne slutte er, at den bearbejdelse, der findes i vort håndskrift, peger snarest mod Vestlandet (Vestfjordene). Nærmere kan man vist ikke komme sagen.

Mk.-bearbejderen har særlig interesseret sig for digte; han anfører dem så at sige i tide og utide. Særlig er at bemærke hans kendskab til og optagelse af Gísls og Ivars digte om Magnus barfod og Sigurd slembe. Gisl ved vi hørte til Gilsbakka-slægten (sydvestlige Island), Ivar ved vi intet om. Deraf kan heller intet bestemt sluttes.

Mk. slutter sig i et og alt til den øvrige sagalitteratur på Island og tilhører den fra først til sidst. Der kan ikke her være tale om at komme ind på det historiske indhold af de enkelte sagaer og dettes pålidelighed. Til grund derfor ligger den gamle tradition med skjaldevers og for det 12. årh.s vedkommende øjenvidners meddelelser. I den sidste del er Eiríkr Oddssons bog stærkt benyttet og udskrevet; om hans hjemmelsmænd ved man en del. Han opholdt sig flere gange (*lönqum*) i Norge og skaffede sig førstehåndskundskaber om begivenhederne efter 1130. Desværre kendes hans fremstilling kun fra de uddrag eller gengivelser, der især findes i Mk. og Hkr. Men det viser, at Eiríks værk var



velkendt i Island. At han selv var en Islænding og at hans værk med rette tilhører den islandske sagalitteratur er så sikkert, at derom behøver man overhovedet ikke at diskutere.

Når man taler om Mk., som denne er — og selv om man ser bort fra de indskudte þættir —, er det indlysende, at det er meningsløst, at tale om eller tænke på en forfatter-individualitet; der er og må være tale om flere forfattere, én til den oprindelige Magnus-Haraldssaga, vistnok mere end én tilsagaerne om tiden 1066—1130, og så Eiríkr. Der kan kun være tale om en bearbejder- og samler-interesser, og disse fremgår tydelig af det hele og er allerede fremhævede i det foregående. Der er interesse for anekdoter af en mere eller mindre omfattende art, men som er knyttede til en konge, det bliver oftere større þættir, der i og for sig er ejendommelige og morsomme nok, men som falder udenfor en kongebiografi. Der er interesse for og kendskab til skjaldevers (ligesom hos Fsk.-forfatteren), der meget anvendes.

Det er et overordenlig stort held, at Mk. er bevaret. Ti den bidrager meget væsentlig til at kunne fælde en rigtig dom om de oprindelige særsagaer. En sammenligning med Fsk. og Hkr. afgiver en god kontrol — der kastes et lys over hver enkelt bearbejders virkemåde og interesser. Størst sandsynlighed er der for, at hver af disse har benyttet selvstændige afskrifter af de ældre enkeltsgaer, hvad enten disse fandtes hver for sig eller, allerede ved år 1220, samlede indenfor en enkelt bog.

Denne udgaves formål er at give håndskriftet nøjagtigt som det nu er, således at forkortelser ikke er gengivne, undtagen hvor kun ordets første bogstav er skrevet; da er det ikke udfyldt. Alle egennavne er skrevne med stort bogstav. Hvor der er huller i pergamentet eller hvor skriften var ganske ulæselig er der sat prikker. Hvad der mangler må udfyldes efter paralleltekster. Skrivefejl er rettede, men under teksten er der gjort rede for alle sådanne rettelser. Udfyldningerne fra Flatøbogen er trykte kompres; versene her er ikke medregnede. Den gamle udgaves sidetal er anbragte i randen, ligeledes håndskriftets.

FINNUR JÓNSSON.

Þar<sup>1)</sup> hefivm ver vpp<sup>2)</sup> frasogn er Iarizleifr konvngr k. 1  
reþr Garþariki oc Ingigerþr drotning dottir Olafs konvngs ens sønska. Hon var allra qvena vitrost oc friþ synom. Þess er við getit at konvngrenn Iarizleifr let ser gera dyrliga holl meþ mikilli fegrð. pryþa meþ gvlli oc gimsteinom. scipaþi hana siþan meþ goþom drengiom oc reyndom meþ agetom lvtom. vanði<sup>3)</sup> þar eptir bvnað þeira oc hercleþi sem þeir voro aðr reyndir. at ollom syndiz bvningr hallarennar oc scipon þar eptir sem hon var sialf vondot til. hon var tioldot meþ pellom oc dyrom cleðom. Konvngr sialfr var þa oc i tignarcleþvm oc sat ihaseti sino. hann bað til sin morgom virþiligom vinom sinom oc gerþi dyrliga veizlo. Siþan gecc drotning i hollina meþ fagrligri kvenna sveit. oc stoþ konvngr vpp imoti henne oc qvaddi hana vel [oc melti siþan<sup>4)</sup>]. Hvar satto iafndyrliga holl e. iafnvel bvna fyrst at sveitine slicra manna

<sup>1)</sup> Den oprindelige overskrift kan nu ikke læses. <sup>2)</sup> De første ord er meget utydel. <sup>3)</sup> Urigt. f. vandaði. <sup>4)</sup> Fra [skrevet to gange.

L. 1. reþr: red firir. — 3. var: hefir. . . . verit. — 3—4. vitrost—synom: vænt . . . og vitrost og *tf.*: konungren vne henne so miked ath hann matte nær ónguan hlut j moti hennar vilia giðra. — 5. fegrð: frægd og *tf.* hann let. — 7. oc: vel *tf.* — 7—8. meþ—lvtom: ath framgongu ok þar med jþrottum. — 8. vanði: vandandi og. — 11. var: og *tf.* meþ: dyrum *tf.* — 11—12. dyrom cleðom: agætum klenodi. — 12. i: jnne i ollum sinum. — 15—16. fagrl.—sveit: fagrligan kuennaflock. — 18. manna: dreingia.

sem her ro saman comnir. oc i annan staþ byningr  
hallarennar meþ miclom costnaþi. Drotning s. Hera  
s. hon. þesi holl er vel scipot. oc fa dæmi mono  
til at slic pryði e. meiri oc fecostnaðr comi saman  
i eitt hvs e. iamnmargir goþir hofðingiar oc vascir 5  
menn. En betr er þo sv holl scipoð er Olafr kon-  
vngr Harallz s. sitr i. þo at hon standi asvlom  
einom. Konvngr reiddiz henne oc melti. Svivirþing  
er islicom orþom s. hann. oc synir þv enn ast  
þina við Olaf konvng. oc læst hana kinnhest. Hon 10  
melti. Myclo mon yccar þo meire mvn s. hon. en  
ec mega orþom sva til scipa sem vert er. gecc ibrot  
siþan oc var reiþ. oc segir til vinom sinom at hon  
vill brot fara or riki hans. oc taca eigi optar af  
honom slic scom. Vinir hennar eigo lvt i oc biþia 15  
hana sefaz oc vikia scapi sino til konvngs. Hon  
svaraþi oc q. fyr konvngenn scyldo bæta henne  
þetta. Nv er konvngi sagt at hon vill abrot<sup>1)</sup>. oc  
2 biðia vinir hans at hann vegi til. oc þat gerir hann.  
biþr hana satta. oc lez þat til mvndo vinna at 20  
veita henne þann lvt er hon beiddiz. En hon

<sup>1)</sup> Snarere sál. end ibrot.

L. 1. byningr: buning. — 2. meþ: edr med iafn. —  
3. er: vist *tf.* — 4. oc: *ul.* — 5. e.: enn *tf.* — 6. menn:  
sem hier eru jnne *tf.* — 7. i: jnne. — 10. þina: j sliku *tf.*  
— 11. melti: þa enn *tf.* mvn: =. — 12. orþom—scipa:  
þui uid jafna eptir þui. — 13. var: akaslega *tf.* — 14—15.  
riki—scom: Gardariki þegar j stad. og hefi eg eigi skap-  
lynde til sagdi hun ath taka optar slika skom af kon-  
ungi. — 16. konvngs: en kalla hann munu vikia til at bæta  
yfir þat sem hann hefir giort af j mote henne *tf.* — 16  
—18. Hon—þetta: Hun lezt ætla at hann mundi þat verða  
fyrst i lios ath leggja eða ella munde ecke stoda at letia  
hana. — 19. til: vit drottningu *tf.* — 20. satta: vera *tf.* —  
21. beiddiz: villde bedit hafa.

svaraþi oc leze þann cost taca myndo. oc q. a  
þegar vm þenna. Þv scalt nv s. hon senda scip  
i Noreg til Olafs konvngs. þvi at ec hefi spvrt<sup>1)</sup> at  
hann a einn son vngan lavngetenn. bioð honom  
5 hingat oc veit honom vppfözlo oc fostr. þvi at sann-  
lict er þat meþ ycr er melt er at sa er ogafgari  
er oþrom fostrar barnn. Konvngr s. Þat scaltv nv  
þiggia er þv biþr s. hann. oc vna megom ver þvi.  
þo at Olafr konvngr se oss meiri maðr<sup>2)</sup> oc eigi  
virþi ec til vvirþingar þott ver fostrim honom barnn.  
Nv s.<sup>3)</sup> konvngr scip til Noregs oc como þeir menn  
afvnd Olafs konvngs oc s. honom boð konvngs oc  
drotningar. Hann s. Þat vil ec giarna þeckiaz. oc  
hvergi þicci mer minn s. betr comen en meþ Iariz-  
15 leifi konvngi oc<sup>4)</sup> drotning er ec veit mestan qvenn-  
scorvng oc mer bezt<sup>5)</sup> viliapa. Sendir siþan avstr  
meþ þeim M. son s. oc taca þav við honom meþ  
soma. oc föziz hann þar vpp með hirþ oc eigi meþ  
minni ast oc elsco en þeira synir. Svmir menn  
hotoþo hann oc þotti ovipqvemilict at föða þar

<sup>1)</sup> sp afr. <sup>2)</sup> Meget utydel. <sup>3)</sup> Her er s. = sendir.  
<sup>4)</sup> Her mgl. Ingigerþi. <sup>5)</sup> Det ser ud som om et bogstav  
er skr. efter dette ord.

L. 1—2. q.—þenna: sagde þegar huers hun villde bidia.  
— 2. scip: og menn *tf.* — 4. vngan: *ul.* lavng.: er Magnus  
heitir *tf.* — 6. ycr: Olafe konungi *tf.* ogafg.: ok minne *tf.*  
— 7. s.—þat: med þui ath eg hefi nu adr jatad þier bæni  
þina drottning þa. — 8. er: þat er. hann: en þo hugsadi  
eg at þu mundir eigi þessa bidia *tf.* — 10. ec: mior *tf.*  
v: sui. barnn: en eigi synizt mior þat vandalaust. mun  
og þinna vizmuna ath niota ef þetta verdr so vtlaust ath  
oss verdi huorum tueggium til soma og hamingiu. Hon  
lezt þess þikiazt skyllð þegar hennar vili væri giorr *tf.*  
— 11. scip: og menn *tf.* Noregs: med þessu efni *tf.* — 14.  
comen: þott eg skyllde sialfr kiosa *tf.* — 15. oc: Ingigerdi  
*tf.* — 17. meþ(2): ollum *tf.* — 18. vpp: vm hrid *tf.* — 20.  
hann: og ofundaudu *tf.* ovipq.: og eigi vitrligt *tf.*

vpp konvngs s. vtlendan oc tiapo þat fyr konvngi. en þat com fyr ecki. því at konvngur lyddi ecki a sliet. opt lec hann ser i konvngs hollo<sup>1)</sup> oc var þegar kønn við marga leica oc íþrottir. hann [gecc a hondom eptir borþom<sup>2)</sup>] með miclom fimleic. oc 5 syndi i því micla atgervi. oc voro flestir þeir menn er þat þotti gott er hann var sva braðgor<sup>3)</sup>. Einn hirþmaþr nacqvaf niginn at alldri oþoccapí fyr honom. oc einhvern dag er sveinninn gek eptir borþom oc hann com fyr þenna hirþmann þa scart 10 hann við honom hendi oc [feldi hann ofan<sup>2)</sup>] af borþino. oc leze eigi vilia hans agang. Menn logþo her til misiafnt. melto svmir með sveini en svmir með hirþmani. En vm þat sama qveld þa er konvngur var sofa genginn. var sveinninn eptir i holl- 15 inne. oc er hirð[menninir sato þar eptir<sup>2)</sup>] oc drvcco þa [gek Magnvs at þeim hirþmanni<sup>2)</sup>] oc hafþi i hendi ser litla øxi oc hogr hirðmanninn bana hæc<sup>2)</sup> . . . . . oc hefna sva hirþmanzens. en svmir stopo firir oc villdo reyna hve mikit konvngur [vnni 20 honom.<sup>2)</sup>] . . . . . i þat herbergi er konvngur svaf i oc castar honom i seingina til konvngs oc melti. Varþveittv betr fol þitt . . . . . Hirðmaðrenn

<sup>1)</sup> Synes sikkert sål. <sup>2)</sup> Meget utydel.

L. 1. þat: slikt jafnan. — 2. com: þeim þo *tf.* — 3. sliet: lezt og kunna ollum oþock fyrir þo at slikt talade fyrir honum *tf.* — 4. kønn: og miukr *tf.* — 7. gott: ath vita *tf.* — 8. oþoccapí: afþockadi jafnan. — 9. gek: geigr aa hondunum. — 11. feldi—ofan: fiell sueirnen ofan. — 12. borþino: aa golbit mikit fall *tf.* — 16. hirþm.—eptir: hirdmenn satu. — 19. . . . : Sumir laugunautar hans villdu þegar taka sueinin og drepa. — 21. . . . . : sidan hleypr eirn madr og tekur sueinenn j fang sier og hleypr med hann. — 22. til konvngs: aa konunginn. — 23. . . . . : j annat sinn. Konungur suarar. opt velid þier honum osæmilig ord eda huath hefir hann nu til þess vnnit.

svarar. Ørit hefir hann nv til þess gort segir hann. drepit hirðmann yþarn. . . . . En hann segir honom. Þa melti konvngur. Konvngliet verc fostri s. hann oc hlo at. ec scal bota fyr þic. . . . . 3 oc gelldr vpp þegar botrnar. En Magnvs er með hirð konvngs oc fœddr vpp með mikilli ast oc var því . . . . .

**N**v<sup>1</sup> er vfríþr milli Sveins Alfifos. oc Iarizleifs K. 2 konvngs, því at Iarizleifr konvngur virði sem var at Noregsmenn hoffo nizc a enom helga Olafi konvngi. oc var þar noccora stvnd eigi capfriþr i milli. Maðr er nefndr Karl en annarr Biorn. þeir voro brøðr .ii. litils hattar at byrþom oc þo fram- qvempar menn. verit salltmenn enn fyrra lvt efi 15 sinnar oc aflat sva peninga. en nv var sva orþit at þeir vorv rikir kavpmenn oc vinselir oc mikilmenni i skapi. en þo var Karll firir þeim brøðrom i ollo því er við þar. Sva kom þeira mali at þeir atto kvgg einn mikinn i forom. oc nv heldo þeir honom eitthvert svmar til Saxlandz svðr. þa koma þeir i Danmark. oc etla þaðan til Englanz. Þa tok

<sup>1)</sup> En overskrift er meget utydelig. Resten af siden er ret utydelig og slutningen nu lidet eller slet ikke læselig. Teksten er derfor i dette stykke for det meste taget efter udg.; i denne er kapitæler allevegne gengivet med dobbelte bogstaver.

S. 4,23—1. 1. Hirðm.—hann(2): Hann segir og kallade eigi fyrir ecke vera. þui hann hefer. — 2. . . . . : Konungur spurde med huerium atburd þath hefði ordit. — 3. fostri: er þetta frændi minn. — 4. . . . . : Sidan sættizt konungur við erfingiana aa vigit. — 5. þegar: þriar (!) — 6. kgs.: jafnt og adr *tf.* ast: sem nockut ma af sliku marka *tf.* — 7. . . . . : ollum hugþeckari sem alldr hans og vizmuner droguzt meir fram. — 8. Nv er: I þann tima var. Alf.s.: er þa var halldinn Noregs konungur *tf.* — 13—14. framqm.: vm marga hluti *tf.*

Karl til orða oc melti við haseta sina. Kvnnict vil  
 ec yðr gera hver etlon min er. þvi at annan veg  
 vikr við vm ferpina en þer monot hyggia. ec etla  
 at fara i Austrveg cavpferþ. en nv firir sakir vm-  
 mela Sveins konvngs oc Iarizleifs konvngs oc þess 5  
 vfrifar er i milli þeira er. þa ma þat kalla eigi  
 varlict. nv segi ec yðr at ec em raþinn i at fara.  
 en ec vil yðr cost a gera at fara annan veg oc  
 heimilt at ganga af mino scipi. fari danskir eþa  
 Sudrmenn oc enskir her a onnor scip. oc þangat 10  
 hverr sem likar bezt. Þa svarar einn norðmaðr.  
 Mioc kómur oss þetta at ovoro. oc eigi myndim ver  
 farit hafa með yþr i fyrsto ef þa hefþi slict røtt  
 verif. en fyrir þa soc at þer erot framqvemþarmenn  
 oc oss licar allt vel til þin oc eigi oliclict at þv 15  
 ser giptomaðr. þa helldr oss slict til. oc viliom ver  
 þinni forsia hlita. Oc þetta taca þeir raps. fara nv  
 með honom vnz þeir koma i Austriki oc leggja  
 þar at við eitt mikit cavptvn oc vildo þeir kavpa  
 ser navðsynia lvti. En þegar er landzmenn visso at 20  
 þeir voro norðmenn. þa fengo þeir þeim at siþr  
 cavp at þegar helt við bardaga oc vildo lanzmenn  
 veita þeim atgongo. Oc er Karl sa at i oefni for  
 þa melti hann til lanzmanna. Þat mon metit til  
 hvatvisi oc noccot sva diorfvngar at taca slict fyrir 25  
 hendr konvngi yðrom at meþa vtlenda menn eþa  
 rena. þott her comi meþ cavpeyri sinn oc gere yþr  
 engan ofriþ. oc vitit aldri hvart konvngur geri yþr  
 þoccc fyri eþa eigi. nv er yðr vitrligra at biþa kon-  
 vngs atqveþa vm slict. Viþ þetta sefaz lanzmenn 30  
 4 oc verþr eigi at þeim gengit með ollo. þo ser Karl  
 at þat endiz eigi sva bvit. hann gerir þa ferþ sina

L. 6. eigi: so *tf.* — 9. danskir: menn *tf.* — 16. ver:  
 þinna rada niota og *tf.* — 28. engan: adr onguar onadir  
 ne. — 30. sefaz: heftuzt. — 32. þat: þeim.

a konvngs fvnd. Er eigi getit vm ferð hans fyrr en  
 hann cømr fyrir Iarizleif konvng oc qvaddi hann.  
 Konvng spyr hverr hann er. Ec em norrønn maþr  
 einn segir hann litils verðr oc kominn hingat með  
 5 goþom peningom oc felagar minir. Konvngur melti.  
 Hvi vart þv sva diarfr at sokia hingat. hyggur þv  
 noccot þina gefo meiri en annarra manna. oc hyggur  
 þv at þv munir her draga fram cavpeyri þinn en  
 aðrir fa eigi haldit lifinu. oc hafa þeir Noregsmenn  
 10 aldri sva illt af mer at eigi se þeir verra verþir.<sup>1)</sup>  
 . . . . . oc oþrovis get ec venna mvno at 15  
 at orca en hataz við alla þa menn er þaðan ero.  
 Konvngrenn let þetta vel melt. oc q. hans rapom  
 scyldo fram fara. Konvngur callaþi Carll til sin vm  
 20 morgoninn. oc siþan melti konvngur til hans. Sva  
 litz mer aþic at þv ser giptvvenligur maðr. oc þat  
 vill M. konvngs s. at þu hafir grip. oc ero þer nv  
 .ii. costir gervir af minni hendi. annar at þv farir  
 til scips yðars. oc fø ec yþr vin oc vist. farit meþ

<sup>1)</sup> Resten af siden er nu lidet eller ikke læselig.

L. 5. melti: eg vænti ath þath verde skom stund þin  
 not vpp fra þessu eda *tf.* — 11. . . . .: Karl mællti. herra  
 eigi munu aller jafnir j þvi. ek em salltkarl eirn litils  
 verdr þo ath nu hafi ek peninga. hefi eg auallt verit til  
 nockurs hentøgleika. enn alldri var eg j moti Olafi kon-  
 ungi j huga minum. þat munda eg ætla segir konungur.  
 at þu munir reynast sem aller adrir Noregsmenn. Kon-  
 ungr bad taka hann og setia þegar i fiotra. og so var  
 giort. Og sidan seigir konungur Magnusi fostra sinum og  
 spyr hann raads vm huernen uit skal skipa uid Nord-  
 mennena. Magnus segir. litt hafi þier fostri minn haft  
 mig vid radin hier til. en seint væntir mig at þat radizt  
 ath minn verdi Noregr ef so skal ath fara ath drepa þa  
 alla er þadan eru ættadir. en vel mundut þier vilia fostri  
 minn. þviat þeir megu at rettu aller kallazth minir þegar.  
 12. ero: ættadir *tf.* — 16. ser giptv.: munir vera giptu-  
 — 17. grip: og allir þier Noregsmenn *tf.* — 19. vist: og  
 slikt annat sem þier þurfit ath hafa naudsynlega *tf.*

capeyri yðarnn sem yðr syniz. ella far þv til min  
 oc ver meþ mer ivetr. oc vit þat vist er varar. at  
 coma mon apinn lut nacqvæt vannqveþi. Karl s.  
 Til þess em ec vanfær mioc fyr þvi at sitia. en  
 eigi vil ec þo kiosa mic fra vegligo boþi. oc scal  
 her til hetta meþ yðari gipto. oc kann þa enn vera  
 at vel reþi. þo at noccor vandi liggi a. Hann fer  
 nv til hirðvistar. oc er konvngr opt a røþvm við  
 hann. oc virþiz konvngi sem hann moni vera vitr  
 maðr. Oc er varar. her sva til eitthvert sinn at þeir  
 konvngrenn oc Carll ero .ii. atali. Þa melir kon-  
 vngr til Karls. Her er nv fe s. hann er þv scalt  
 við taca. oc þar meþ mon fylgia nocqvor vanda  
 lutr. þv scalt þetta fe bera vndir lenda menn iNoregi.  
 oc alla þa menn er noccor miðmvndi er at. oc  
 vinir vilia vera Magnvs O. s. þv ert vitr maðr þott  
 þv ser smarar ęttar. Carl s. Þetta er ecki mitt. þvi at  
 sa maðr scyldi vera mikils hattar oc storvitr. er  
 5 [slicra ørenda<sup>1)</sup> fœri at eiga við slict ofrefli sem  
 fyrir er. oc slict storeþi meþ hondvm at hafa. Kon-  
 vngr melti. Þv ert vel til fallinn at minni ravn. en  
 gliclict þicci mer at þv comir i noccora mannan<sup>2)</sup>  
 eigi allitla. oc eigi montv milli sia hvart þv recsc  
 vndan eþa eigi. oc þo at þv vilir þetta eigi. þa kann  
 vera at bratt vandræþi ligi aþer. oc þurfir þv eigi  
 25 lengi at<sup>3)</sup> biþa. Til mvn ec oc hętta [er Carll segir<sup>4)</sup>

<sup>1)</sup> Slicra ør rettet i hds. fra slicrand (som det synes).  
<sup>2)</sup> mann er skr. over l. med nedvisn.tegn. <sup>3)</sup> Afr. <sup>4)</sup> Sål.,  
 men ur. for segir Carll.

L. 7. reþi: radizth af. — 15. noccor—at: rikazter eru  
 og mest verdir. — 16. s.: tak nu uit fenu og þessu erendi  
 og gior hans vine sem [flesta] j landino *tf.* — 17. smarar  
 ęttar: ecki af storętt vt komin. — 19. slicra ørenda: med  
 sliku erendi. fœri: og *tf.* — 20. hafa: þa er þath ecke mitt  
*tf.* — 22. ravn: vm þat er lykr vit og *tf.* — 23. recsc: tekr.

meþ yþari hamingio oc raþagørþ. Karl fer aþstan  
 þapan meþ foroneyti sinv oc coma við Danmorc.  
 Þa røþir Carll við scipveria sina. Þat kœmr mer  
 i hvg at ver hofvm ecki leyfi haft til þesar<sup>1)</sup> ferþar  
 5 er ver forom i aþtrveg. oc er mikil van at konvngr  
 gefi oss sacar vm. oc er þat mitt rað at ver scilime  
 her. oc fari ner sinnz veg hverr. oc farit er til  
 Englanz eþa<sup>2)</sup> aþra capstapi. oc comi ser hver til  
 Noregs. mvn þa sizt irapit vm vara ferþ. en ella  
 10 er oss hętt nocqvot beþi fe oc lifi. En ec mon fara  
 her aland vpp til eins felaga mins er her er fire  
 aþigr at fe. en ec vil at þer anniz fe mitt. Biornn  
 broþir hans lytr at honom oc melir liott. Alldri  
 vissa ec her neinn<sup>3)</sup> þinn felaga. oc mono onnor  
 15 brogþ i vera. oc seg mer. þvi at mic grvna<sup>4)</sup> vm  
 hvat vera mon. Carl segir honom þa allt malit. oc  
 biþr hann anaz fe þeira. en Biornn letzc eigi vilia  
 við hann sciliaz i slico vannqveþi sem hann var.  
 Hitt þotti mer þo raðligra sagþi Carl at ec fœra  
 einn meþ feno konvngs. en þo vętti ec at hitt megi  
 lyþa ef við hofvm baþir drengscap við. Sva er nv  
 gørt at þeir fara baþir oc coma i Vikina. oc hvg-  
 leiþa þegar vm mennina. hverir vinir veri S. kon-  
 vngs e. hinir er minna fyndiz vm til hans. oc var  
 þat þo vannset. en þo þottvz þeir scilit fa nacqvæt  
 hvgi manna. Þeir foro vnnz þeir como til Einars  
 þ. s. bera vpp malit fire hann. oc syna feit. oc  
 segia orðsending scyra M. konvngs s. Einar svarar

<sup>1)</sup> Skr. þsar. <sup>2)</sup> Her mgl. i. <sup>3)</sup> Skr. omv., men med  
 omflytn.tegn. <sup>4)</sup> Skr. grvna, men a er underprikket og  
 r = ar skr. oven over.

L. 7. farit er: fari sumir. — 10. lifi: flori. — 10—11.  
 mon—her: aa hier erindi. — 22. baþir: med þessi erendi  
*tf.* coma: austr *tf.* — 24. fyndiz—hans: finzt vm hans hag.  
 — 27. feit: þath honum var sent *tf.* — 28. s.: og þar med  
 Iarizsleifs konungs *tf.*

sva. Avallt er mer síþan meiri annstygð aþarþvrdi  
 slicom vndir rikis menn. er Knvtr gerþi þat. en i  
 annan stað þa er mer þo mikit vm mal Magnvs  
 konvngs s. oc þvi vil ec at viso heita fyr mina  
 hond. at avstr þangat scal ec coma fyr hvita daga. 5  
 Þeir foro nv þaþan ibrot. oc coma icapþøinn fyr  
 palma d. oc toco ser herbergi ihvsvm Grims ens  
 gra. en þa var cominn pati nacqvar fyr ena størri  
 menn af forom þeira. Oc nv tecr Grimr hial viþ  
 þa oc spvrþi. Vitip it ecki til þeira manna er her 10  
 hafa nv farit mioc lengi ilandi hvlþv hofþi oc bera  
 fe vndir hofþingia. þit erot þannoc sva miclir vexti.  
 En þeir letvz ecki kvnna til þeira at segia. Oc vm  
 6 daginn eptir var motz qvatt. oc talaþi gialdkeri  
 konvngs Sveins. oc qvaþ konvng hafa niosn af vm 15  
 menn þa er land vildo svikia vndan honom. oc  
 veri þa ibøinn comnir oc hefþi haft herbergi ihvsum  
 Grims ens gra. oc q. lifit við ligia ef þeim veri  
 leynt. Nv coma menn heim. oc segir Grimr hvat  
 røtt var. oc ef noccot ero þav efni i at þit set þeir 20  
 menn. þa hefi ec avallt verit vinr O. konvngs. oc  
 sva vil ec vera M. s. hans. oc mon ycr þvi vera  
 vel raþit ef þit segit mer it sanna. Þa s. Carl. Iafnt  
 hefir þv getið rett. at þeir ero menn. Þa farit ibrot

L. 2. þat: og eigi vil eg feit hafa so *tf.* — 5. daga: j  
 vor ef eg em heill. huad sem þa vill fleira sidan af skap-  
 azt. þessu verdr Karl feginn og for i brutt eptir þetta *tf.*  
 — 6. þaþan—coma: þar til er þeir kuomu. — 12. vexti:  
 sem þeir eru sagdir *tf.* — 13. kvnna: kenna og *ul.* at  
 segia. — 15—16. oc—land: sagdi ath konungr hefi[r] niosn  
 af vm þat at þeir voru komnir menn i landit og. — 16.  
 svikia: landit *tf.* — 16—17. oc—comnir: med fegiofum uit  
 [hofþingia]. kuat hann spurt hafa ath þeir voru þa þar  
 komnir i bæinn. — 18—19. við—leynt: skylldu lata huern  
 er þeim villdi leyna. — 20—21. at—verit: þa segit mier  
 þuiat ek var auallt. — 24. menn: enir somu eda huert  
 hialprad leggr þu nu til med ockr *tf.*

sem tipast s. Grimr. en ec mon sitia isnoronni.  
 Þat scal eigi vera s. Carl. Eptir scal vera annar  
 occar. oc sciptir þat øngv vm aptrqvamo vara. ef  
 Magnvs k. s. vissi hvat at er syst eþa hverir vinir  
 5 hans ero i landino. Biornn melti. Hvat sem þv  
 villt broþir s. hann abrot fara e. eptir vera. þa  
 mon ec eigi viþ þic sciliaz. Sva ma eigi vera s.  
 Carl fara scal annar ockar at segia Magnvsi k. s.  
 þvi at honom er naðr a at vita. oc ver þv eptir  
 10 ef þv vill. B. s. Þat høfir mer siþr s. hann. oc  
 ertv i ollo meiri fyr þer. Carl telse oc eigi vndan  
 at vera eptir. þott hvartki<sup>1)</sup> þøtti riflict. oc fer  
 Biornn nv aþr meþ hvlþo oc gipto þeira feðga O.  
 konvngs oc Magnvs. oc kømr fram ferþinni. segir  
 15 síþan þeim Iarizleifi konvngi oc Magnvsi hvat at  
 er syst ilandino. hverir viþ fe hafa tekit meþ ving-  
 an oc til travstz megi etla af Magnvsi konvngs s.  
 Iarizleifr konvngr sagþi at mikit veri at syst. en  
 þo mikit enn meþ vanlyctom. Nv er blasit til motz  
 20 ibønom oc s. at Sveinn konvngr er comin ibøinn  
 oc er stefnt Eyra þing. oc at allir comi þangat  
 hvsvfastir menn. Konvngr stendr vpp a þingino oc  
 melti. Þat sama er fyr gladdi hvg varnn kann vera  
 at nv picci oss mina iveitt. Ec hefi spvrt at menn

<sup>1)</sup> Herefter skr., men udstr. veri eptir.

L. 1. tipast: ath forða yckr *tf.* snoronni: suorum. —  
 4. eþa: ef honum mætti nockut gagn af leida. nu villde  
 eg giarnan ath hann yrði vis *tf.* — 5. landino: eda huort  
 villtu nu Biorn. segir Karl. vera eptir eda fara aa fund  
 Magnus konungssunar og seigia honum huar komit er  
 eda villtu hætta aa ath vera eptir *tf.* — 16. landino:  
 Noregi. — 17. s.: ef hann kann til koma *tf.* — 19. vanlyct-  
 om: er Karl var eigi aptr kominn *tf.* — 19—20. Nv—bøinn:  
 Nu er þar til ath taka ath Sueinn konungr kom þann  
 sama aptanen j bæin er Biorn for i brutt vm daginn adr.  
 — 22. menn: þeir sem j voru bænum *tf.*

þeir ero comnir iland er fara með fe þvi er borit  
 er vndir hofþingia oc lenda menn. oc vilia svikia  
 land vndan oss. nv hefi ec spurt at þeir menn ero  
 comnir ibøinn oc ero i hvsvm Grims ens gra. oc  
 er nv þat raþ at selia fram mennina. oc mon sa 5  
 einn við þeim tekit hafa er eigi mon vitað hafa.  
 Grimr svaraði mali konvngs. oc q. þa menn eigi  
 þar vera isinom hvsum. Konvngr melti. Nv er ver  
 vm malit þitt Grimr en ver hvþom til. er þv villt  
 leynd monnom<sup>1)</sup>. þvi at þar ero þeir. oc mon nv 10  
 þrongt vera meir þinom costi en elligar monde.  
 Hafa mon tu fong a þvi konvngr segir hann ef þv  
 vill. en . . . tt mon ec þo mela er mer syniz.  
 Nv heitaz konvngr at pina Grim til sagna. oc er  
 Carll sa at þat mondi fram fara. þa stendr hann 15  
 7 upp oc melir. Her er sa maþrenn konvngr s. hann  
 er þin orþ mono til koma. oc er þo minna til haft  
 vm þat en þer hafit vm røtt. oc ero slicir lvtir  
 opt ivoxt . . . Ec veit glogt hver þv ert framqvemþar-  
 maþr mikill vm marga lvti. en ef þv segir mer 20

<sup>1)</sup> Måske at læse monnonom ( $\overline{mm}$ ).

L. 2. hofþingia oc: *ul.* — 3. spurt: til sanz *tf.* ero:  
 eigi sikt ath þeir muno vera. — 5—6. oc—hafa: og munntu  
 þvi vid þeim tekit hafa j fyrstu ath þu munt eigi vitad  
 hafa med hueriu efni þeir foru. — 8—9. er—vm: mun  
 fara erfidligar. — 9. hvþom til: ætlodum ath vera skyldi.  
 — 11. elligar monde: ver ætlodum ef þu hefdir eigi dregit  
 nu dular aa og sagth mier hid sanna. — 12. fong—þvi:  
 afla til þess. — 13. . . : þat eitt. — 14. Nv—Grim: þa er  
 vel ath þat se reynt segir konungr og takit hann og pinit.  
 — 17. þin: þessi. — 18. vm røtt: vpp kastad. — 19. . . :  
 færdir. er Grimr þessa ovitandi og saklaus er hann þessa  
 mals. ert: seigir konungr *tf.* — 20. lvti: og væri mier lik-  
 ligaztr til ath fara med slikum ordum *tf.* en: þo so sem  
 þat er *tf.* mer: nu satt so sem hattad er og *tf.*

hverir<sup>1)</sup> við feno hafa tekit . . . . þer vpp sokina.  
 Carll s. Ef smair menn hafa tekit við feno þa  
 skiptir þat øngo. en ef þat hafa gørt storir menn  
 þa mon þat horfa til stora vanndreþa i landino  
 5 oc mikillar mannavðnar ef ec segi til þeira. oc vil  
 ec eigi vnna mer þess lvtar at vallda sva margra  
 manna bana. oc vil ec fyr þvi eigi segia. Konvngr  
 melti. Þv mont þo segia verþa oc með miclom  
 harmqvolum ef þv villt eigi sialfkrafi. Oc let setia  
 10 hann i fiotra oc fecc til .iiii. menn at geta hans i  
 einu hvsi. Oc nv slitr motino oc gefr konvngr  
 engan gavm at Grimi enom gra. Karll sitr i iarni  
 oc varþmenn hia honom. oc teer hann til orþa.  
 Þat er þo satt at segia at yðor athofn er ill oc  
 15 vand at vaca ifir mer oc hafa ecki til scemtonar.  
 oc dreccit ecki. hvart er konvngr sva fespar við  
 yðr. . . . viliom ver honom sneiða. en þo ma hann  
 eigi ollom feit fa. Se herna s. Karll. bvit at litt  
 comi oss nv fe at halldi . . . oc baþ þa cavpa  
 20 mvngat. En þeir ero þess fvsir oc gera sem hann

<sup>1)</sup> Herfra og siden ned er skriften meget afbleget og læsningen noget vanskelig.

L. 1 . . . . : þa mun ek gefa. sokina: og reide mina *tf.*  
 — 2. s.: mun þat eigi litt fyrir mælazth herra. nv. menn:  
 og litils hattar *tf.* — 3. øngo: þvi þeir megu ongu aa orka  
*tf.* — 5. oc—avðnar: *ul.* — 6. þess: ens vesta. — 7. bana:  
 sem hier mundi af hliotazt *tf.* — 16. oc dreccit: enda  
 drecka. sva: sia so vesall eda. — 16—17. við yðr: er  
 þier fait ecke skotsilfr til þess ath kaupar ydr med dryck.  
 — 17 . . . : þeir segia. ecke. þo: ætlum vær ath verda  
 menn oruari en Sueinn konungr er enda *tf.* — 19. halldi:  
 skil eg eigi ath eg gera nu annat betra af peningunum  
 en þeir se eigi alluesaler er hia mier eru. og ecke ma  
 eg ydr vm þetta kenna þott þer vakit yfir mer og þat  
 er skyllda ydr ath giora þat konungr ydar bydr ydr *tf.*  
 . . . : Fær þeim sidan fe nockut. — 20. oc: at.

melir oc setiaz til oc drecca. Oc litl . . . drycciar oc melti. Þetta er illr dryccr s. hann farit heldr oc cavpit yðr mið. Þeir ger<sup>1)</sup>[a so. setiazt nu nidr og drecca. Kall mællti enn er stund var lidin. farit nu sueinar og kaupit (vin) þuiath sa er dryckur 5 bestr. niotum nu medan kostr er. eg skal silfrid til faa so sem til þarf. Þeir seigia og kuodu fa verda þannen vid daudann. Deyia skal huer vm sinn seigir Kall. og eiga sligth allir fyrir hondum. Kom nu sidan vinit og drecca nu allfast. og stilltu nu 10 litt. fiell þar huer sofinn nidr. Og eftir þat leitar Kall vt fra þeim j brutt. en hendr hans voru bunnar aa bak apr en fiotr aa fotum. han ekr sier þa þar ath sem la ox eins þeirra vardmannanna og færir þar ofan aa bakit og nyr hondonum vid eggina 15 vnz han fekk skorit streingin. og voru þa lausar hendr hans en færtr hans voru j fiotri. en fiotrinn var rumr. han leitar nu vt og ofan aa siofarbryggiu og j gardhus eitt þar er flædr geck vndir. og gat þar komit af sier fiotrinum af odrum fæti og þo 20 med þeim hætti ath han hio af sier hælbeinit. sidan bindr han fiotrin vid annan fotin. þa tok han vpp fiol eina or golfenu og hleypr þar vndir nidr aa sioin. En vardmadren vaknar vid j þessu og hleypr vt og þikiz nær sia suipin af Kalle ofan 25 aa bryggiurnar. han sier og at fiol ein var j olagi j gardhusenu og þikir þetta vera nyuirke. han seigir sidan til monnum ath bandingin er j bruttu. og þvi næst kueda ludrar vid vm allan bæin. var þa hlaupit vm allan bæin ath leita hans og so til 30 skipanna og fanzsth han eigi. Konungr leggr þa fie til hofuds honum. og ef nockur helpr honum skal firirgiort hafa fe og fiorui. han setr og hueruetna gislar til at honum yrði nad. Og er lett er enum mesta þys vr bænum og mornat var þa sier Karll 35 eirn mann aa bati j anne. þa legzt han vndan skiponum og þangat. og finnur hann eigi fyr en

<sup>1)</sup> Herefter mangler 6 blade.

L. 1. . . . : [litl]u sidar kennir Karl med þeim. drycciar: dryckinn.

Kall hliop vt j batin hia honum. og þegar þrifr Kall j herdar honum og færir han vtan bordzs og rær j brutt skipeno. Kall var vel gior ath sier vm allar jþrottir. Nv frettizt ecke til Kalls. Þui joku 5 þeir vid nafn Karls og kolludu han Karllen vesæla. Sueirn konungr aa þing j bænum og seigir vandkuædi þat sem j landeno er. lysir sidan ferd sinne or lande aa brutt og sudr til Danmerkr aa fund Knuz konungs. og Kalfr Arnason skyllde fara med 10 honum. hafde honum heitid verit jarlsdomi af Knuti konungi ef hann felldi Olaf konung fra landi. og suo var virding hans mikel ath han skyllde leggja skip sitt næst konungsskipino jafnan huar sem þeir lagu i hofnum. Og þegar vm dagin eptir siglir 15 Sueirn konungr ór bænum og lendir menn med honum. en Kalfr nockuru sidar. þuiat hann vard seirna buin. og ber konung fram vndan nockut. Taka þa Kalls menn rodr eptir er minkadi byren fyrir þeim. nu sia þeir huar batr eirn rær fyrir þeim og 20 la felldr i batinum. þeir snua nu þangat til. og er þeir dragazt nær þa sprettr madr vpp vndan felldinum og hleypr þegar vtan bordz og legzt til landz. og var þar Kall hinn vesale. og þui næst er han aa lande en felldren var eptir i batinum. Kalfr 25 stigr þa aa batin enn langskipit rennir vmfram og snua þeir ath landi. en Kalfr leggr nu ath Kalle og sier nu huor annan. og bidr Kalfr han bida sin. Kall mællti og lezt eigi mundu bida. og sueiktu þann konung seigir Kall er þier var myklu meire vande aa en vid mig. Kalfr seigir. þeygi mun ek 30 suikia þig segir Kalfr og þat suer eg vid gud og en helga Olaf konung. Þa lætr þu meira en eg seigir Kall þott þu dreper mig ath þessum vmmælum og skal hier til hætta. Karll giorir nu so og tekr Kalfr 35 hann nu aa sitt vallð og kuozt skylldu hallda hann. en eigi trui eg ollum vel minum monnum segir Kalfr ath þeir leyne ef vær leggium j lægi hia konungi og muno vær helldr leggja fra honum. Og þegar er Kalfr og hans menn koma eptir þa sendir 40 konungr menn til hans og bad han koma til sin sem skiotazt þuiat Kalfr hafde lagt ath lande eigi allnær konungsskipeno. og sidan reru þeir ath kon-



ungsskipeno. Þá mællti konungr. heill Kalfr ok legg fram j lægit hia oss. ryma skulu adrir hofn fyrir þier. Kalfr segir. þath er oss ofuirðing herra ath gofgir menn leggi vr lægi fyrir oss. en ef vær leggium fyr i lægit þa ma þat vel vera. Konungr mællti. hefir þu fundit Kall hinn vesæla i dag og er þat miked happ sem þu ert likligr til. Kalfr lezt eigi han hafa fundit. Ja segir konungr. bregdzt þu eigi oss nu ath visu. Eigi segir Kalfr skal eg ydr bregdazt. Konungr mællti. sier þu eigi nu oxina vid bordit vt þa eno gullereknu. fær mier slika af Einglande. Kalfr reiddizt þa og seigir. þetta er for-sending. enn meire von þætti mier ath þik skyrte eigi oxarnar af stundu huadan sem þa koma þier pott þær se eigi allar gullreknar. Kalfr hleypr sidan aa batin og rær nu til skips sins. segir þa monnum sinum ath þeir muno snua stafni. og hofum vær fulleingi legit j illum radum og þionat konungi þessum en tekit lited gott i moti hia þui sem oss var heitid af Knuti konungi. og skulum vær nu Karll minnazt þins formælis vid Magnus Olafsson og skulu vær bæta honum þat er vnnit er j ollu þui er vær megum. Sidan fara þeir austr j Gardarrike aa fund Magnus og verða þeir Jarizleifr konungr Kalli storlega fegnir. og segir han þeim allt vm sinar ferdir. og sidan tiar hann fyrir Magnuse malit Kalfs og huad han hafdi veitt honum. Magnus segir. þetta mal er þu vokr er myklu meira en þat meg i skiott radazt og nockut þier of megn med ath fara þuiath Kalfi er kent ath han hafi vnnit aa Olafi konungi fodr minum. en nu med þui ath hingat er von Einars þambaskelfis bratt edr adrir vorir vinir af Noregi þa skal vid þa leita rads vid Kalf allz vær skulum þo riked odlazt med þeirra trauste ef audit verdr. veit eg onguan mann storu vitrara j Þrændalogum en so sem Kalfr er ok mun oss vant verða ath sia uid brogdum hans. Þat vill Kalfr nu sueria ydr segir Kall ath han vann eigi aa Olafi konungi fodr ydrum. nu med þui ath þu taker uid trausti j Noregi þa vænti eg at þin styrkr verdi mikell. og ef ydr þiker nockut þetta hafa framdregit ydart mal er eg for til Noregs þa vænti

eg allz gods af ydr ath þier munid nockut giora fyrir min ord en eg þikiumz Kalfe eiga at launa lifgiof. Magnus seigir. dreingiliga fer þier Kall. Sidan toku þeir konungr og Magnus tal med sier. og so gott sem þeir pottuzt Kalle eiga aptr at launa fyrir for sina og þær mannaunir sem han hafdi aa sier tekit j ferðinne. þa þikiazt þeir skylldir til ath giora nockut fyrir hans ord. En nu sent eptir Kalfe og hafdi Karll adr þegit grid til handa honum. suer Kalfr þa þann eid ath han ynne eigi aa Olafe konungi ok hiet sig sidan Magnusi til traustz og allz trunadar og ath giora oll þau verk er Magnus legdi fyrir hann. Nu er þar til mals ath taka at Sueirn konungr for sudr med lande sem fyr var ritad. en Þrændir bera þa saman rad sin og taka þat rada ath aller enir bestu menn veliazt or lande og austr j Gardariki. var þar fyrir Einar þambaskelfir og Sueirn bryggiufotr og þar med enir bestu menn or Þrændalogum. J þenna tima let gud miog birtazt helgi hins heilaga Olafs konungs og sau þa margir satt mal vm sina lagi ok fundu nu misrædi sitt og glæp þann er þeir hofdu giort og pottuzt nu þann veg hellzt mega syna at bæta þat nu aa syne hans er þeir hofdu aa sialfum honum misgiort. foru nu sidan austr til Jarizleifs konungs. Þeir Kalfr Arnason og Kall voru þa austan farner og hafdi Kall þegit margar godar gíafir af Jarizleifi konungi og Magnusi og mykla sæmd adra. Kalfr hafde og heitid ath fara i moti Magnusi konungssyni þegar han spyrde til ferða hans er han væri austan aa leid. Þeir Einar þambaskelfir komu nu a fund Jarizleifs konungs og Jngigerdar drottningar og baro vpp erendi sin og orðsending enu bestu manna or Noregi og þar med bænastad ath Magnus skyllde fara til Noregs og taka þar vid lande og þegnum. Konungr tok þui ollu vel og kuad óngvan þann mann j Noregi er han tryði jafnvel sem Einare. en þo erum vier hræddir vm huersu Noregsmenn eru truir vid Magnus. slik raun sem adr hefir aa ordit vid fodr hans. Þa var med Jarizleifi konungi Rognualldr Brusason og hafde han þa rad og landvorn fyrir Gardarike og var allra manna rosk-

uaztr og vinsælastr. han hafde og mykla virding af  
 konungi. Jarizleifr konungr berr nu þetta mal vpp  
 fyrir drottningu og segir henni ath þeir eru komnir  
 enu bestu menn vr Noregi og vilia nu vnna Magn-  
 use konungsnafn j Noregi og efla hann til rikis. 5  
 Hun suarar. vnna munda eg Magnusi konungsnafn  
 j Noregi og so annars soma. en so grimliga sem  
 þeir bioggu vid fodr hans þa grunar mik so miog  
 vm huersu þeir muno vnna honum rikis vit mot-  
 gang þeirra Knutlinga og Alfiuo er eg ætla ath þo 10  
 se enn ollum þeim verre og grimmarre. og leingr  
 muno vær vm þath ræda adr Magnus fare hiedan  
 og meirum fastmælum binda ef þetta skal fram-  
 geingt verda. En þeir Einar badu konung i annan  
 stad at han flytti mal þeirra vid drottningu ath þeir 15  
 nædi Magnusi med sier allzs er konungren sialfr  
 hefir þessi rad til gefit j fyrstu og þeir hofdu eptir  
 hans ordsending farit. kallade Einar ath slikt væri  
 eigi hofdingligt ath skipta so skiott skape sino fyrir  
 eingin tilefni. Rognualldr Brusason flutti og þetta 20  
 mal med þeim Einare. So er fra sagt ath leingi  
 var ecke heyrd bæn þeirra. Sidan mælti konungr.  
 þetta er ath visu min ordsending og aa þui er mier  
 mikel ôfusa ath Magnus fostri minn feingi soma.  
 en þo em eg hræddr vid illzsku Alfifu ok riki 25  
 Knutz en svik landzmannna. og þo at þer vilid vel  
 sem eg vænti þa kann þo vera ath Þrændir skulu  
 suikia hann sem fôdr hans. Einar segir. vorkunn  
 er ydr þat herra ath ydr sie uggr aa vorre tilætlan.  
 en naudsyn være þo ath sueirnen feingi fôdrleifd 30  
 sina og væri sa hans somi mestr. og þat er og  
 allra manna vili j Noregi at hrinda af sier þui enu  
 illa riki og anaud er nu liggr aa. Drottning segir.  
 eigi skulum vier standa fyrir sæmd Magnus ath  
 han nai eigi fôdrleifd sinne fyrir þa sok. en vorkun 35  
 er þat Einar fyrir oss ath oss se vggr aa at Þrændir  
 giorizt enn ofstorradir sem fyr. og fyrir astar sakir  
 vid Magnus þa munda eg alldri vid han skiliazt  
 ef eigi lægi honum slikt vid. en þu Einar ert frægr  
 madr og kunnigr at morgum godum hlutum en 40  
 vart eigi j lande þa er Olafr konungr fiell. hefir  
 þu og styrk miken og erth sialfr fyrirmadr allra

lendra manna j Noregi. villtu giorazt forsiamadr  
 Magnus og fôstrfadir hans þa mono vær til þessa  
 hætta og þo med þui mote ath þu suerir honum  
 adr trunadareid og .xij. menn med þier þeir sem  
 5 vier vilium til kiosa. Einar suarar. þo ath nockur-  
 um synizt þetta med freku sett vera ath bidia oss  
 eida j okunnu lande. þo ætla eg þo landzstiornena  
 betr fara muno ef vier tokum þennan kost. en vist  
 mon morgum þat pikia atlægis vert ath ver hofum  
 10 farit til þess vr Noregi ath sueria ydr tylftareid og  
 vilium vær þo þetta til vinna og þar med heita  
 honum ollum vorum styrk. Og sidan soru xij. menn  
 eida enir agætozstu ath þeir skyllde Magnus hallda  
 til konungs j Noregi og fylgia honum af ollum  
 15 trunade og styrkia hans riki j ollu. Nu dueliazt  
 þeir þar austr vm sumarid j þessum radagiordum.  
 og vit þetta fara þeir austan og hafa Magnus kon-  
 ungs son med sier. Rognualldr Brusason for þa austan  
 med þeim. þeir fara nu austan vmb vetrin ath  
 20 fraurum til hafsins. og toku þeir skip sin og sigldu  
 yfir hafit til Suidþiodar og foru vpp til Sigtuna og  
 geingu þeir þar aa land vpp og foru landueg til  
 Helsingialandzs. sem Arnor segir.

Nu hyggr riodande reidu  
 25 rogors þuiath veit giorua  
 þegi seimstadar segia  
 seggium hneitis eggia.  
 var ath ellefu allra  
 orm setrs hati vetra  
 30 hraust þa er herskip glæstu  
 Horda vinr vr Gordum.

Hier visar so til sem heyra ma ath Magnusi Olafs-  
 syni væri sa enn ellefti vetr er hann kom j land.  
 og vard þat onduerdan vetr. Ok so segir enn.

35 Þing baud vt enn vngi  
 egg riodandi þiodum  
 fim bard hird j homlur  
 heruedrs ara bredia.

sallt skarr hufi helltum  
 hraustr þíod konungr austan  
 baro beinlogs ryre  
 brun vedr af Sigtunum.

Nu spyrst j Noreg austanferd Magnus og sotti þa 5  
 j mote honum mikid lid af Noregi og uar þar fyrir  
 Kalfr Arnason og med honum margir adrir þeir er  
 verit hofdu j moti Olafi konungi. Giorduzt þeir  
 Kalfr og Einar radgiafar og fostrar Magnus og voru  
 þeir þa rikaztir menn j ollum Þrændalogum. Einar 10  
 var orostumadr mikel og framkuæmdarmadr hinn  
 meste. en Kalfr var spekingr ath vite. Þeir foru nu  
 austan vm Kiol og kuomu nu ofan j Þrandheim. og  
 dreif þegar lid til hans af hierodum og þottizt sa  
 bezt hafa er honum var næst. Þeir Magnus foru 15  
 nu vt til kaupbæiarens j Nidaross og var þegar  
 stefnt Eyrarþing og var þar allfiolment. komu menn  
 þar til af ollum fylkiom or Þrændalogum og var  
 þa Magnuse gefit konungsnafn Olafssyne og suarit  
 honum land og þegnar. og sidan fær hann sier 20  
 hirdar og skipa og sezt nu j Nidaross med myklu  
 fiolmenne og allzskyns blidu og gledi.

#### Vm Suein.

Sveirn konungr var þa komin austan j Vikena  
 er hann fretti þetta og Alfifa modir hans og lata 25  
 þegar skera vpp herór og stefna þing. bidr Sveirn  
 konungr sier lids og nefnir leidangr og segir monn-  
 um nauðsyn sina ath veria land sitt og Þrændir  
 hafa tekit sier konung j hofud honum. Lykr nu  
 so maleno ath hann leitar sier ordroms vid alþydu 30  
 vm malit. en þath var miog misiafnt er menn toku  
 hans male. Sumir segia so ath eigi vili þeir beriazt  
 j mote Magnusi konungi Olafssyne. en sumir kuoduzt  
 villdo gera leidangr eptir þui sem þeir ætti en fara  
 eigi sialfir og kolloduz þess eigi skylldir. en al- 35  
 mugen þegir hia og er slikt j skapi sem þeim er vpp  
 kuodu og ecke blidare. Ecke er oss segir Sveirn  
 konungr þetta lid til vigs ath telia er hier er saman

10. Þrændalogum: frænda- *hds.*

komit. enda segir eg þath fyrir mina hond at eigi  
 beriumzt eg vid Magnus konung ef eigi fæ eg mer  
 traustara herr enn þenna. Sidan tolotu höfðingiar  
 hans danskir er voru med honum langar tólor og  
 5 kom þo miog j eirn stad nidr. ath þeir aamælltu  
 landzmonnum og kollódu ath aller noræner menn  
 hefði vælt Svein konung og suikit land vndan  
 honum. kollódu ecke annat rad enn han færi sudr  
 aptr til Danmerkr og efdizt han þadan med lide  
 10 Hordaknutz brodur hans og gamla Knutz fodur  
 hans og færi hann sidan med her þann til Noregs  
 og brendi allt og bældi og gyllde so Nordmonnum  
 suik sin. Og nu er þetta rads tekit. for Sveirn kon-  
 ungr þa burtt vid þetta og Alfua modir hans og  
 15 aller Daner þeir sem med honum hofdu verit j  
 Noregi sudr til Danmerkr. En j odrum stad leggr  
 Magnus konungr allan Noreg vndir sig so vitt sem  
 fadir hans hafði haph og feck allt land orróstu-  
 laust og med villd og vilia allra þegna bædi rikra  
 20 og fatakra. villdu aller helldr vera frialsir vndir  
 Magnusi konungi en þola leingr danskra manna  
 yfirgang. sem Skule kuad.

Fyllde fylkir reidí  
 framr þíod konung ramma  
 25 stock fyrir odduín ockrum  
 arnsuelgr hate herser.  
 liet ath Noreg niota  
 nytr þeingill gram leingi  
 han rak Suein af sinu  
 30 sokndiarfr fodr arfe.

Og enn kuad han.

Eignazt nam þu odd og þegna  
 allan Noreg gotna spialla  
 mangi er ydr þier milldingr annar  
 35 mæta gramr til landa mæri.

Næsta vetr eptir feck Sveirn konungr Alfufuson  
 bana sudr j Danmork. Þath segia menn þa er Knutr  
 konungr en rike spurde kuomu Magnus konungs

10. gamla—fodur: gamle konungr fader *hds.*

i Noreg ath hann sagdi so. vera ma þa enn ath  
 eigi eigum vær kyrsetu j sumar ef kynit hans digr-  
 beins er komit j landit. Þann sama vetr andadizt  
 hann vestr j Einglande. eptir hann var konungr j  
 5 Einglandi Haralldr son hans. en j Danmork var  
 þa tekinn til konungs a nyia leik Hordaknutr  
 annar son hans. Hordaknutr hafde vm hrid osætt  
 mykla og ofrid vid Magnus konung Olafsson. talde  
 hann setzst hafa j erfdalond sin er att hafde gamle  
 10 Knutr fader hans eptir fall Olafs konungs. enn  
 Magnus konungr letzt hefnazt eiga aa Donum og  
 ath vpphafa Knutlingum suikræda vit fodr sinn og  
 sidan landrans er giort var uit han þa er hann  
 stock ór lande fyrir ofrike Knutts og fiekk sidan  
 bana af hans suikrædum. letzt þess allz hefna vilia  
 15 ef hann mætti med hamingiu fodr sins hins helga  
 Olafs konungs og med trausti landzmannna. Og er  
 þessi ofridr hafde stadit vm hrid mille konunganna  
 þa giorde huortueggi miken skada aa annars riki.  
 þat leidizt bændum og villdu giora j millum sin  
 20 betra vanda. safnaz þa saman bændr or huortueggiu  
 rikenu og giora rad med vizsku og mikille hamingiu  
 fyrir hond konunganna er bader voru æskumenn  
 en audradir sinum monnum og hægir og giordu  
 nu fund j mille sin j Elfi. koma konungarnir þar  
 25 at akuedinne stundu og giora fridr j mille sin og  
 landa sinna og skyllde sia fridr standa so leingi  
 þeir lifdi badir. og soru badir konungarnir eida at  
 huor skyllde odrum vera j brodr stad j ollum vit-  
 skiptum. og sa fridr var skildr vndir eidstafinn og  
 30 su sætt ef Magnus konungr andadizt barnlaus og  
 lifir Hordaknutr leingr þa skyllde hann eignazt  
 med sætt og villd allann Noreg. slikt hid sama  
 var skilit ef Knutr konungr dæi barnlaus en Magn-  
 us konungr lifir leingr þa skal Magnus konungr  
 35 eignazt allt Gardarike og vera þa retrr arftoku-  
 madr Knutz sem þeir væri sambornir brædr. foru  
 þar fram eidar .xij. rikra manna med Magnusi  
 konungi og adrir .xij. med Knute konunge og var  
 40 so fyrir skilit ath þeir aller hofdingiar er eida soru

36. Garda-: fejl f. Dana-.

skylldu hallda þessa sætt medan nockur þeirra  
 lifde eptir. stydia og styrkia þann til rikis er leingr  
 lifde enn huortueggia þangath til. sia sætt var  
 giorr j liking eptir þeirri er þeir Knutr enn riki  
 5 giordu j Einglande og Jatmundr ath sa skyllde  
 lond eiga er leingr lifde. Og skiliazt konungarnir  
 nu eptir þetta med hinne bezstu blidu. Nu er þess  
 vid getid þa er þeir voru aa eirne veizslu badir  
 Kalfr Arnason og Einar þambaskelfir med Magnusi  
 10 konungi en þetta var j Vik austr. Einar skipade  
 monnum en Kalfr settizt j rum hans aa medan og  
 þokar ath konungenum. þuiat Einar sat auallt aa  
 adra hond konungi. en er Einar sier þetta snyr  
 hann þa til rums sins og sezt aa oxlina (Kalfs) er  
 15 (hann) villde eigi adr vndan þoka og mællti. fyrr  
 aa gomlum oxanum at bæsa en kalfinum. og sigr  
 hann sidan nidr aa mille þeirra. og er nu kyrt.  
 Og eitt sinn er þeir foru fyrir land fram þa geingu  
 þeir af skipum aa land med lide ecke myklu. og  
 20 þa sia þeir ath flockr ecke mikell for j mot þeim.  
 og þottuzt þeir eigi vita huerir þetta mundu vera  
 edr huort þat mundo vera fridmenn edr eigi. badu  
 eigi dreifazt lidit fyr enn þeir visse huort þeir  
 þyrft einskis vid og þingodu hier vm huernen  
 25 med skyllde fara. Þa mællti Einar þambaskelfir.  
 Þat þiki mer rad ath ver skiotum aa fylking og  
 verum vit bunir huort sem ath hondum berr. Kon-  
 ungr bad Einar rada og var sidan fylgt lidenu. Þa  
 suipazt Einar vm og sier hann huergi Kalb Arna-  
 30 son med lidenu og leitar hans og fann hann j  
 hrisrunne einum og hafde brugdit suerdit og batt  
 han suerdit vid hond sier sem fastazt med bastög-  
 inne. Einar spyr. þui giorir þu þetta. Kalfr segir  
 han. Eigi skulu þeir þurfa at hlæia ath þui landz-  
 35 menn ath eg renna fra vopnum minum og skal  
 eg leggja lifit vid þat. Meire von segir Einar ath  
 eigi skorte þig hreyste og kapp og einginn fryr  
 þier hugar. Þetta voru fridmenn er j mote þeim  
 foru.

29. suipazt: suifuazt hds.

Vm veizlur Magnus konungs.

Magnus konungr ferr nu ath veizslum vm landit og kynnr sier folkit. hann giorizt bratt rikr og vinsæll og var meir fullgiorr med afle og vizsku og stiorn og þar med aullum þroska en ath vetra-  
 5 tale. Manna var hann fridaztr synum. ablydenn vinum sinum vm ðll god rad. en vm rogsemi og vndirhyggiur þa var hann daufheydr og kunne glockt ath sia og skilia huat fyrir honum var mællt. en so miked uard ath ath fortolum þeirra  
 10 manna er fylgt hófdu Olafi konungi fodr hans vid Prændi og adra menn þa er suiku land vndan honum. og nefndir voru margir gofgir menn i Prændalogum til þess at fiandskap hefde haft j moti Olafi konungi. og var þui virt Magnusi konungi  
 15 til litilmenzsku er hann hafde þa menn jafnan vid bord sitt og suma vid trunadarrædr og giorde sier ath radgíofum sem var Kalfr Arnason. ok hlydde konungr nockut so aa slikar rædr og hardnar helldr til Prænda af slikum fortalum. Og eitt sinn er  
 20 Magnus konungr þa veizslu inn j Prandheime þa var þar med honum Einar fostri hans og Kalfr Arnason. þa mællti konungr eirnhuern dag til Einars. forum j dag jnn a Stiklastade og seg oss jnneliga atburdi þa sem þar hafa ordit og þar sem kon-  
 25 ungren fiell og j huerium stad huerir merkismenn stodu og segit mier huar huergi tidende hafa giorzt. Einar segir. herra kref Kalf þessa han mun vita. nærre var hann þa stadr er þessi tidende giorduzt og mun honum myklu kunnara þar vm vera og  
 30 mun hann kunna ath greina huar stor(ti)dindin giorduzth j huerium stad. Þa mællti konungr til Kalfs. far nu jnn a Stiklastade og seg oss jnneliga þar vm atburdi. Kalfr segir. þier skulit rada herra segir han en eingin þorf þætti mier þar aa vera.  
 35 fullhugkuæmt mun ydr vm vera þau tidendi sem þar hafa ordit þot eigi se nu endrnyiat j frasogn. og er nu betr fallit herra at hallda trausti vina sinna er nu er(u) adr fullkomnir sem vert er j allre þionostu til yduar. enn mier þikir líkligt ath litid  
 40 batne vm vit slikt. Konungr segir. fara skulum ver. Og er Kalfr sier ath fören mun takaz þa segir hann

sueine sinum hliott og mællti. far þu vt aa Eggiu sem huatazt og seg monnum minum ath þeir bui sem tidazt langskip mitt med monnum og vopnum og late huern hlut er þarf aa skipe vera j  
 5 kuolld og alla gripe mina. Og nu rida þeir Magnus konungr aa Stiklastade og mart annara manna. og er þeir komu þar spurdi konungr jnneliga ath atburdum edr huat j huerium stad hefdi ath borit. en Kalfr segir konungi þat er hann spurde en  
 10 huergi leingra. og fanzt þat þo aa at han vissi giorla til. og foru þeir vida vm vollinn þar sem bardagin hafde uerit. Þa mællti Magnus konungr. huar fiell Olaf konungr fadir minn. Hier so segir hann. og stakk nidr óxarskapteno. Konungr mællti.  
 15 huar varttu þa. Ecke fiarre þui vid stondum nu herra segir Kalfr. Konungr mællti. taka munde ox þin þa til fodr mins. Og veik konungr fra j þui og giorde dreyraudan yfirlizt. en Kalfr snyr þa til hestz sins og skilzt nu þar vid konungin. ridr  
 20 sidan vt aa Eggiu til bu(s) sins og tekr þar langskip er hann atte og hieilt þegar vt ór Prandheime og sidan vestr vm haf til Orkneyia. Þorfinnr jarl red þa fyrir Orkneyium og atte Jngebiorgu Arna. dottur systur Kalfs. Og for Kalfr med þessum hætti  
 25 vr lande sem nu var sagth og fyrir reide konungs. Og nu eptir þetta hardnade konungr miog vid Prændr so ath sumir letu alla eign sina og enn fleire stucku ór lande so sem Kalfr en sumir gulldu fe. Þat þoldu bændr illa og hófdu stefnu med sier  
 30 jnn j Prandheime og mællto sin j millum. huort mun konungr sia ecki hóf aa kunna vit þa. og letuz giort hafa storrædi vm minne sakir. og er þetta skom mikel ef Prændir skulu hafa verra rett enn annat landzfolk og eru þa miog aldauda vorir  
 35 fændr og forelldrar er eigi letu sin hlut vm log fram. og hafa Prændr verit kalladir leingi hófut Noregs en nu skal so hraurna at nu eru þeirra lond gior ath herlondum. Prændir voru þa og rikir menn en nu skulu þeir vera þrælar konungs greifa  
 40 hier j Noregi. Hier voru vit staddir nockurir vinir Magnus konungs og ræddu nu þetta sin aa mille eda huersu þeir skylldu med fara. vrdu aasattir

vm þat at osynt (væri) huort bændr þættizt bera  
 mega ef sliku hielde fram. og þotti nu vinum hans  
 þaurf aa ath nockur segdi konunginum huar komit  
 var og þetta hial Þrænda og fysti huer annan til  
 ath segia konunginum enn eingin villde sialfr. Toku 5  
 sidan þat rad ath þeir baro hluti j skaut og hluta  
 eptir manntale huer vpp skal seigia. og nu kemr  
 vpp hlutr Siguaz skalldz er leingi hafde verit med  
 Olafi konungi en nu var handgeingin Magnusi kon-  
 ungi. Þa orte Siguatr flokk þann er kalladr er 10  
 Bersoglis flokkur og stendr þar j.

Var ek med gram þeim er gumnum  
 gull baud drottin hollum  
 nafn fleck hann en hrofnum  
 hræpus konungs æfi. 15  
 fullkoskum sa ek falla  
 franeggium son granum  
 gaf margan val vargi  
 verdund konungr suerdum.

Þessu veik hann til Olafs konungs og sagde fra 20  
 hans afreksverkum er var kunnigt vm og litr nu  
 aa j kuodskapnum vm huad hann aa ath ræda og  
 huath hann leggr hellz til rads.

Fylgda eg þeim er fylgiu  
 femilldum gram villde 25  
 nu eru þegnar fridar fegnir  
 fodr þinum vel minna.  
 varath a hæl med hiorfi  
 hlid þars og stod j millum  
 presin skal med hrisi 30  
 hers folke uit þocka.

Geck med moden mykla  
 Magnus allt j gegnum  
 ferd þar er flotnar baurdoz  
 fadir þinn lidi sinu. 35

11. Bersoglis: berfyglis(!) hds.

varde hart enn hiortu  
 hugfull vid þath syslu  
 Olafr let so jofra  
 erfuidr fram ath huerfa.

5 Nu vikr hann hiedan j fra sinne frasogn til hofd-  
 ingia þeirra er agætaztir hofdu verit j Noregi og  
 ath þeir hielde log sin vid bændr.

Hiet sa er fiell aa Fitium  
 fiolgegn og red hegna  
 heiftar rán en honum  
 Hakon firar vndar.  
 þiod hieilt fast aa fostra  
 fioldrif logum sidar  
 enn eru af þui jnne  
 Adalsteins þendr seirne. 10

Rett hygg eg kiosa knatu  
 kallfolk og so jalla  
 af þui ath eignum lofda  
 Olafe frid gafu.  
 Haralldz arfe let hallda  
 huarf dyggr og son Tryggua  
 log þau lyder þagu  
 logiofn og af þeim nofnum. 15

Nu getr hier þess er Magnus konungr kom j land  
 25 ath han for med fridi og stillingu vm alla hlute  
 og vrdu menn honum storliga fegnir.

Vorum med þier þeingill  
 þat haust er komt austan  
 vngr stiller mattu alla  
 jord hegna so fregnar.  
 himin þottuz heidar  
 hafa er landa krafde  
 lofdungs byrr og lifdir  
 landfolk tekit hondum. 30

35 Og er Siguatr hefir ausat sem heyra matte huersu  
 mikell fögnodr monnum vard aa j fyrstu er hann

kom j land. og syndi þat huersu miken astarpocka  
folkit lagde til hans. og kuodu sig skyllan til  
vera til ath seigia konungi þa hlute er rædir voru  
og hann vardar ath vita er hann vard suika vis 5  
af suikum bænda uit konung og letz so fyrr giort  
hafa þa er hann var med Olafi konungi faudr hans.  
sem hier segir.

Fodr Magnus læt eg fregna  
folgen jofurs bolga 10  
ord þau er eyro heyrdur  
ora suik hue foro.  
mal þar eg huert af heilum  
hug þuiat eigi brugdumz  
ek vissa þa ossa  
otta lanardrottne. 15

Skulu radgiafar reidazt  
rydr þat konungar ydrir  
drottens ord til dyrdar  
dögligr uit bærsogli.  
hafa kuozt log nema lyge 20  
landherr bændr verre  
endr j Ulba sundum  
onnur en þu hiezt monnum.

Nu bidr hann konung aa minnast hueriu han hiet  
monnum þa fyrst er hann kom j land og segir nu 25  
vmrædu lydsins huersu virdizt. ath han þotti eigi  
hallda ord sin og heit j alla stade. og vinir hans  
voru hrædir vm huersu fara munde ef hielldu  
fram huort leingi munde trutt vera j landinu.

Gialltu uarôga uelltir 30  
uidr þeim er nu fer hiedra  
þiof skal hond j höfi  
holda kuit of styttu.  
vinr er eg varmra benia  
voröd buds en hloidit 35  
tar muteris teite  
til huath bumenn vilia.

5. bænda: bændum (ditto.) *hds.* — 25. hann: her *hds.*

Huer eggjar þig hoggua  
hialldrgegna bupegna  
ofrausn er þat ræse  
jnnanlandz ath vinna.  
5 angr hafde so vngum  
adr bragningi radit  
ran hygg eg reckum þinum  
reidr er her konungr leidar.

Hætt er þui er aller ætla  
adr skaltu uit þui rada 10  
Haralldz menn er eg heyre  
hot skiolldungi j mote.  
greipt er þat er hofdum hnepta  
helldr og nidr felde  
slegit hefir þogn yfir þegna  
þingmenn nosum stinga. 15

Huer eggjar þik harre  
heiptar strangr ath ganga  
opt rydr þegnum þinum  
þunn stal og bak malum.  
fast ord skyli fyrda  
feingsæll vera þeingill  
hefir heit ath riufa  
hialldrmagnadr alldri.

Eitt er mal þar er mæla  
minn drotten let sina  
egg aa odal þegna  
aufgast buendr gofgir.  
rann mun seggr ef sina  
selr vt j þui duelia  
fjárs ath felledomi  
fulleidr konungr greifum. 30

Þat uggir mik ef þessu er fram halldit ath hann  
mune lata verda landit fyrir hofdingium. Og enn  
35 kuad hann visu.

Syne Olafs bid eg segja  
sid kuada aptans bida

oframs sök medal ockar  
allt hagligt so male.  
ervm Magnus ver vegnir  
villda eg med milldum  
Haralldz vardar þu hiorfe 5  
heyk eilífa ath deya.

Ok nu segir han huersu mikenn soma Olafir kon-  
undr gerdi honum þa er hann var med honum.

Olafr let mig jofra  
oryr framazt dyrda 10  
urdu driug ens digra  
drottens þing med hringum.  
gull bar eg jafnt vm allan  
alldr og heruerk sialldan  
hrygg aa huoru tueggiu 15  
hendi flotna sendis.

Og enn kuad han.

Siguazs hugir er hitteg  
Hordaknuzs j garde  
milldr nema miog vel skalde 20  
Magnus konungr fagne.  
foreg med fedrum þeirra  
feck mer vngan tunga  
gullz var eg en med ollu  
oskeggiadr þa beggia. 25

Þuilik kenningarord voru j kuædino vit konung  
ath han skyllde hallda log þau er fadir hans setti  
og hann sialfr hiet monnum þa er han kom j land.  
og minnir hann aa þath at hann hafde þa alla 30  
menn j frid tekitt vid sig þa er honum var kon-  
ungsnafn gefitt þo ath adr hefde veritt j mote Olafi  
konunge fodr hans. Nu hyggur konungr at þess-  
um radum og aminningum sem Siguatr skalld hefir  
til skipat j kuædenu. verda þa og margir göfgir  
menn og godgiarnir ath stydia þessi heilræði med 35  
godum tillogum. og med þui ath konungr var bæði  
vitr og godgiarn og stillte sig vel þott honum væri

mikid i skape. Sidan var stefnt þing íolment og  
var nockut med freku sett j fyrstu j aalögum vit  
bændr. Þa stendr vpp eirn madr aa þingino er  
Atli hiet og mællti eigi fleire ord en þesse. j so  
5 skorpnar skor aa fæti mer ath huergi ma eg vr  
stad komazt. j Þessi ord hugsudu konungs vinir med  
sier og huad hier mundi j bua. og med þessum  
hætti var slitit þingino þann dag. og þad konungr  
þar alla finnazt vm morginen eptir. og þottuzt menn  
10 þa finna j ordum konungs at gud hafde þa mykt  
skap hans og var þa freka snuit til myskunnar.  
Og annan dag vndruthu menn er konungr var  
þa so linr og voru þa miukar tólor til landzmannna  
og so til Þrænda sem annara. hiet konungr þa oll-  
15 um monnum gæzsku og fride og efndi þat æ betr.  
og afladizt honum af þui mikillar frægðar og vin-  
sælld og giorir þa annat sinne sætt vid bændr og  
fyrirgefr ollum þat ed mykla mal er adr hafde han  
vid hataz. er þeir hofdu giort ofrid og barizt j mote  
20 enum helga Olafe konungi fodr hans. Og giorizt  
Magnus konungr hiedan fra so astfolgin ollu landz-  
bueno at menn þottuz vnna honum hugastum og  
var hann kalladr Magnus en gode.

Um Magnus konung.

5 Magnus konungr kom Raugualldi Brusasyne  
til rikis vestr j Orkneyium og gaf honum jallz  
nafn. og vm hans daga sidan giordist ofridr mikell  
j milli Rognualldz jallz og Þorfinz jallz fodrbrodr  
hans og vrdu þar vm morg stortidendi sem segir  
30 j Jarlasogum. Han for sidan vestr þangat elfdr af  
Magnusi konungi og hafde bæði mikitt lid og fritt  
ór hird Magnus konungs og for med brefum og  
junsiglum hans til Kal(f)s Arnasonar med þessum  
ordum. ath Kalfr skyllde vera vel kominn j Noreg  
35 og na ollum sinum eignum ef han villde veita lid  
Rogualldi jarle. Kalfr suarar aa þa leid. kuad sier  
þikia nockod med hættu vm stadfesti skaps Magn-  
us konungs sem hann hafde nockut til reynt þa  
fór er hann lagde sig til vingunar vid hann eptir  
40 þui sem hann kunne. og var hann boren j rog so  
ath hann matte þa eigi vid halldaz. Rogualldr jall



mællti. heyrð munttu þat hafa ath konungr hefir  
 nu enn aa nyialeik gefit vpp þat hid mykla mal  
 ollum monnum er þier felldoth fodur hans fra lande  
 og em eg sannfrodr ath þui ath þu muntt nu mikla  
 virðing vpp taka med konungi ef þu kemr þar. So  
 lætr Kalfr sem hann heyre ecke pott Rogualldr jall  
 tale sligt og leggr fra skipum Rognualldz jarls og  
 j eirn leynivog skamt fra flota jalls og sidan leggiaz  
 þeir ath hart Rognualldr og Þorfinnr og beriazth.  
 en Kalfr var hia og saa aa leik þeirra og geck  
 Rognualldi jarli betr soknin Og var drepit mart af  
 lide Þorfinz jallz og hann sialfr rekin ath lande. og  
 þa ser hann huar Kalfr er og mællti. huad er nu  
 Kalfr virðir þu nu meira bref konungs enn magsemd  
 vid mik. gior nu so mannliga og fylg oss og veit  
 oss lid. Kalfr segir. so skal ok vera sem þu beidir.  
 en vita (villda) eg huat þier þotte skipta med huor-  
 um eg væri. Kalfr leggr nu til bardagans med Þor-  
 finne og verdr nu mannfall mikid med huorum-  
 tueggium. Og j þeirre atlôgu leggr Rognualldr so  
 hartt sitt skip ath vpp geck aa skipen Þorfinnz er  
 fyrir voru og vard skipit fast vndir Rogualldi jalli.  
 en þeir Þorfinnr herda þaa ath honum og leitar  
 Rogualldr jarl vndan og kemzt aa annat skip og  
 leggur so aa flotta. Epter þat skilzt flotenn og hefir  
 þessi orrosta verit fyrir Raudabiorgum. En fra Kalfi  
 er þath ath segia ath hann legzt j hernad eptir  
 þenna bardaga og giorizt vikingr mikill. Nu er fra  
 þui sagt at eitt huert sinn for Magnus konungr med  
 lande. sem Arnor jallaskalld segir.

Sidan vann þa sudr med lande  
 siklingr ytte flota myklum  
 skide var þa skridar audit  
 skordu rende visundr nordan.  
 safnazt bad til huerrar homlu  
 hrædaz menn vid ættarklædi  
 giuku þotte góføgt ecke  
 gerzskum malme Petu hialma.

Liotu varp áá lyfting vtan  
 laudri bifizt gull hid rauda

fastliga hneigdi furu geystri  
 fyrir angr og skeidar styra.  
 stirdum hielldu Stafangr nordan  
 stalum bifdizt fyrisalar  
 vppi glodu elmas typpe  
 elde glikk j Dana velde.

Hier er nockut til visat vm ferdina hans. Nu kemr  
 konungr j Limafiord med lid sitt. og er Hordaknutr  
 spyr þat þa fer hann þegar j mot honum med  
 myklu lide med streingleikum og med allzskonar  
 fegurð og pryde. Bydr hann nu Magnusi konunge  
 heim til sin og þat þiggr hann. og foru nu aller  
 saman heim til Hordaknutz konungs. Og er þeir  
 kuomu ath hollunne þa mællti Knutr konungr til  
 Magnus konungs. þier skulod furre jnn ganga herra  
 og ydr skal veita fyrri alla þionozstu og tign. Þa  
 mællti Magnus konungr. Ek se giorla huersu mal  
 þetta skal fara. þa ek em j Noregi og sækir þu  
 mik heim þa skal ek fyrre ganga og fyrre skal  
 mer veita alla þionostu. en nu skulu þier fyrre  
 ganga er eg er hier komin. og sitia fyrre og drekka  
 fyrre og taka fyrre alla þionosto og tign. þuiat  
 mier synezt þat likligazt ath huors ockars folke  
 mune mest astud aa vera sinum konunge og mun  
 þetta vera aufundarlausazt af huorum tueggium at  
 so se med farit. Hakon bidr hann rada. og geingr  
 jnn sidan og setz j hasætid en Magnus konungr  
 hid næsta honum ut j fra. Þui næst kemur Alfiua  
 j hollena og fagnade uel Magnuse konungi og  
 kuozt allan soma vilia honum veita. skenker hon-  
 um sidan og bidr hann drekka. Magnus konungr  
 segir. fyrst skal Hakon drekka og honum skal fyrst  
 alla þionostu veita. Sidan fær hun Hakoni hornit  
 og drack han af og mællti vid er hann kastade  
 nidr horneno. eigi skylle. eigi gat hann leingra  
 mællt og æpti sidan til bana. Og syndiz nu þesse  
 suik Alfiuo vid Magnus konung þuiat hun hafdi  
 honum ætlad þenna daudadryck. en hun var þegar

26. Hakon: her og i det følgende afskriverfejl for Knutr  
 (i forskellige af syntaksen krævede kasus).

öll j brut og matte henni þui ecke hegna. Þesse  
 atburdr vard aa setta aare Magnus konungs er  
 Hakon fieck bana er bædi uar þa ordinn konungr  
 yfir Danmork og Einglandi. Tueimr uetrum fyrr  
 hafde andazt Haralldr konungr brodir hans uestr 5  
 j Einglande sonr Knutz ens rika er þeir hofdu kon-  
 ungdóm tekit epter faudr sinn. En sidan tok Hakon  
 Eingland epter Haralld og atte .ij. uetr huortueggia  
 og Danmork. En efter lat Hakonar eth sama vor  
 var tekinn til konungs j Einglande Jatuadr en 10  
 gode son Adalrads konungs brodir Hakonar sam-  
 mæddir. modir þeirra var Emma dottir Rikarda Rud-  
 ujalls systir Rodbertz langaspiotz fodr Viliams bast-  
 ardz Rudujallz. Jatuadr var uigdr til konungs  
 paskadag hinn fyrsta. Magnus konungr for nu heim 15  
 til Noregs af veizlu þeirre er ætloed hafde verit. og  
 eirn dag er hann sat j holl sinne og vard monn-  
 um rætt vm þau tidendi er giordz hofdu litlu adr  
 og er bord var j burttu þa stod konungr vpp þegar  
 og mællti. þat viti gud og hinn heilage Olafr kon- 20  
 ungr ath nu skal ek eignazt allt Danavellði eptir  
 þui sem skildagar stodu til med Hakoni konungi  
 og oss eda falla ath ödrum koste. sem Arnor segir.

Akafflig vard jarla  
 ordgnokt su er hier drottne 25  
 fylde efnd su er ylgjar  
 angrtælir red mæla.  
 ad fram j gny grimman  
 grafnings od klo hrafne  
 fus letz falla ræsir 30  
 feigr edr Danmork eiga.

Þat sama sumar for Magnus konungr med lide  
 myklu sudr til Danmerkr og fer vida vm land og  
 þyðde sier folkit og stiornade allt med lögum og  
 sidum. og helldr sidan til Vēbiarga og hefir þar 35  
 þing og aa þingi uar hann til konungs teken yfir  
 allt Danavellde og mællti eingi madr j mote hon-  
 um. Han for sidan yfir riked og sette hofdingia  
 yfir til landzstiornar med sier og er han vm uetrin  
 j Danmork. sem Arnor segir. 40

Nade siklingr sidan  
 sniallr og Danmork allre  
 mattir og dreingia drottens  
 dyr Noregi ath styra.  
 vngr hefir annar þeingil  
 adr so nogu lade  
 braskat bragnings þrorska  
 barn vngr vndir sig þrungit.

Hier getr og þess ath Magnus konungr for af Noregi  
 10 til Jotlandz þa er hann kuad visu þessa.

Segia mun eg hue Sygna  
 snarfeingian bar þeingill  
 hallur var hrime sollenn  
 hlebordz visundr nordan.  
 sette blidr at breidu  
 byrdings meginginga  
 fus tok aulld vid æsi  
 hiotlande gramur branda.

Og hid þridia sumar for hann aptr til Noregs. Og  
 er hann laa j Elfenne vid Konungahellu þa kemr  
 til hans af Gautlande einn jungur herra. þessi madr  
 hiet Sueirn son Vlfs jarls Sprakalegssonar og son  
 Astridar þeirrar er var systir tueggia konunga Knutz  
 ens rika og annars Olafs ens svenska. Fadir henn-  
 ar var Sueirn konungr tygiuskegg enn modir hennar  
 var Sigridr en storrada er fyrr hafde atta Eirekr  
 konungr en sigrsæli. Sueirn hafde þa dualizt vm  
 hrid j Suidþiöd med frænda sinum Aununde kon-  
 ungi Olafssyne. Sueirn for med fagrmaelum j mill-  
 um og heimte sig so til vinattu vid Magnus kon-  
 ungr og leitade eptir sæmd ef hann vill fa honum  
 edr nockuru lene sem hann var til boren. þuiat  
 Vlfr fadir hans hafde jarll verith j Danmork enn  
 Sveirn hafde feingith öngua sæmd af Knute kon-  
 ungi fyrir vig fodr sins. og heitr hann nu Magnusi  
 konungi ollum sinum trunade og vinfeinge ef hann  
 vilde sæma hann j nockuru lene til forrada og  
 mællti eigi freckliga til. Magnus konungr ahlydizt  
 vmmæle Sueins og fann at hann var vitr madr og

virduligr synum og hugde ath hann munde so  
 nockuth j trunade og vinfeinge sem hann var  
 asyndar. Magnus konungr tekur hann nu til sin  
 og duelzt hann med konungi vm hrid. Og eirn  
 dag vid dryckiu gaf konungr honum skikkiu sina 5  
 er skoren var af enum dyrazsta gudvef og þar med  
 eina skal fulla af miod og bad hann drecka motz-  
 minne. og hier med segir konungr vil eg gefa þer  
 jallzsnafn og þuilikt af landzgædzslu j Danmork  
 scm þa vilium uær hafa aa kuedit er vær komum 10  
 þar. Sveirn tekr vid skikiunne og kastar eigi yfir  
 sig gefr þegar einhuerium sinum manne og roðnar  
 vid miog. en hann skikir sialfr grafelld eirn islenzs-  
 kann. Og er Einar þambaskelfir sier þetta þa mællti  
 hann. ofiall ofiall fostri segir hann. Konungr segir 15  
 styggilega. fatt ætli þer ath eg kunna ath lita og ongua  
 mannraun mune kunna ath þui ath ydr þiker sumt  
 ofiallar enn sumt ecke ath manne. Einar let þa  
 vera kyrt og talade ecke vm leingr. En næsta dag  
 eptir adr messa var sungin þa lætr konungr taka 20  
 skrin med helgum domum þeim sem j voru. sidan  
 bad hann Suein jarl ath hann geinge til ath sueria  
 sier trunadareida. Hann giorde sem konungr beidde.  
 Skillde Magnus konungr so fyrir eidstafinn þa er  
 jall lagde hendrnar aa skrinid ath hann skylldde 25  
 hallda trunad sinn uid Magnus konung og riki  
 hans auka j alla stade en huergi þuerra. vera vndir  
 hann skylldr og skeyttr j ollum hlutum medan  
 þeir lifdu badir. sem skalldit kuad visu þessa.

Sialfr var austr j Elfi 30  
 Vlbs mogr og hiet fögru  
 þar red Sueirn ath sueria  
 sinar hendr at skrine.  
 red Olafsson eidum  
 att hafa þeirra sattir 35  
 skemra alldr en skylldde  
 Skanunga gramr honum.

Sidan for Sueirn jarl med Magnuse konunge. og er  
 aa leid sumared þa foru þeir sudr til Danmerkr  
 og fær Magnus konungr þa jalle valld og riki j 40

Jotlande er megn er allz Danavelldis. Þat er first  
 Noregs rike en næst Vindum og Soxum er mikenn  
 ofrid veittu Daunum jafnan. Sidan for Magnus kon-  
 ungr aptr til Noregs og sat þar vm vetrin j Nidar-  
 5 osi og veitte þar jol sin. Þa hafdi Magnus konungr  
 skip þat er ath hafde fadir hans og styrt er Vis-  
 öndr var kalladr og þui skipi var Olaftr konungr  
 vanr ath styra huert er hann for ef hann for eigi  
 aa lande. Þat er nu fra Sueine jalli sagt ath þann  
 10 sama vetr eptir jol j Uebiorgum stefnde hann þing.  
 og þa talar jall aa þingeno og let ath eigi væri  
 osandligt at Daner þionödu honum helldr enn  
 Nordmanna konungi. þui hier er ætt min og edli  
 sem þer vitid og ollum monnum er kunnigt vm  
 15 mina sidu og skapsmuni. en þat verdr torsott þott  
 konungr sia se vel sem þat er ollum kunnigt ath  
 hann er godr konungr ath þiona vndir Nordmanna  
 konung. og vil eg bidia ydr ættarnafns og uera  
 konungr yfir Danmork og heita ydr þar j mote  
 20 minu trausti og þar med fegiofum og fullkominne  
 minne vinattu. Ogh aa þui þingi gafu Daner hon-  
 um konungsnafn og eignadz þa at yfirfor Sueirn  
 og skottum mestan hluta allz Danavelldis. Magnus  
 konungr spyr nu þesse tidende er vora tekr og  
 25 bydr vt vm sumarit af Noregi halfum almenninge  
 ath lidi og vistum og for sudr til Danmerkr þegar  
 onduertt sumar. Og er Sueirn konungr spyr þat  
 þa treystiz hann eigi lidsalfa og for ör lande og  
 vpp j Suidþiod a fund Aunundar Suiakonungs  
 30 frænda sins og elfdiz þadan at lide vm sumarit.  
 En er Magnus konungr kom j Danmork þa refsar  
 han landzmonnum er þeir hofdu tekit annan kon-  
 ung og tekr fe af morgum. en sumir flydo ör lande  
 fra eignum sinum. suma let hann drepa. Sidan  
 35 sigldi hann med flotanum yfir til Vindlandz og  
 kom med herinn vt ath Jomne. geingu þer aa  
 land vpp og heriödu og brendu þar bædi bygdir  
 og menn. og giorer þar mikenn hernad og vinnr  
 þar storuirke mikil. sem Arnor segir.

40 Vann þa er Vindr of minner  
 vopnhrid konungr sidan

suefns ofan af Jomni  
 illuirkia hræ stille.  
 buk dro bralla steiktan  
 blodigr varge af glodum  
 rann aa oskird enne  
 allfrekr bane hallar. 5

Nu vikr Magnus konungr aptr hernum til Dan-  
 merkr. og er þeir koma fyrir Ræ aa Vestlandi þa  
 liggja þar fyrir morg stor uikingaskip og slær þar  
 þegar j bardaga og feck Magnus konungr þar sigr 10  
 skalldit kuad visu.

Fus let aa Ræ ræser  
 ramping hatt gamla  
 virдум rautt fyrir ridu  
 Vínlande gramur branda. 15

Ok er Magnus konungr kom j Smaland þa sendir  
 hann aptr Nordmennina en hann sialfr duelist þar  
 eptir.

Um hersaugu til Magnus konungs. fra j(arli).

Ok þetta sama haust þa er Magnus konungr 20  
 var staddr j Jotlande þa var honum sögd hersaga  
 ath Vindaherr giordizt aa hendr honum og þættizt  
 sin hefna eiga. Og þegar j stad sendir Magnus kon-  
 ungr vm allt sitt riki j Danmork og fer j mote  
 þeim dag og nott sem mest ma hann. þuiat hon- 25  
 um er so sagt at Vindaherrinn fer ospakliga brennir  
 allt og bælr þegar hann kemr j Magnus konungs  
 riki. Magnus konungr kemr j gegn þeim fyrir sunn-  
 an Skotborgar aa. og verdr hier frasogn ath huilazt  
 fyrst þuiat eigi ma allt senn segia. j Magnus kon- 30  
 ungr er nu ahyggiufullr þuiat lidsmunr er mikell  
 so at menn segia sanlega ath eigi se færre en  
 .lx. vm eirn. en konungr vill þo fyrir onguan mun  
 flyia. en allillr kuittr er j þeim Daunonum og þiker  
 þeim sier styrt til voda. Nu er hier til ath taka j 35  
 óðrum stad ath Otta hiet hertogi eirn rikur sudr  
 j Saxlande stóraudigr ath fe. hann var bædi frændi  
 keisarans og fostri og alldavinr hans. roskr madr

var hann so ath varla fieck hans nota og bardaga-  
 madr mikell. En Magnus konungr j Noregi atte  
 sier systr er Vifilldr hiet og var dottir Olafs kon-  
 ungs. frid kona var hun synum og foruitra ath  
 5 hyggiu. Og eitt sinn er þeir rædduzt vid Otta her-  
 togi og keisarenn frændi hans þa tok keisaren so  
 til ordz og mællte. nu vil eg senda þig norðr til  
 Noregs aa fund Magnus konungs broðr hennar og  
 leita þessa mals uid bædi þau ef þier lizt kona  
 10 eptir þui sem oss er fra sagth og synezt ydr oss  
 þetta sémiligt rad. Hertogen seigizt fara skulo  
 huert er hann vill. Og eptir þat fer hann til Noregs  
 og kemr hann j Vikena og er Magnus konungr  
 eigi þar. en Alfua er þar þa j Vikinne og giorir  
 15 veizslu j mote hertoganum. þuiat han var fræde-  
 madr mikell og agætr. Og eirn dag uid dryck spyr  
 hertogin Alfuo huort systir Magnus konungs væri  
 þar med henne. Alfua kuad hana at visu þar vera.  
 hertogin letz villdu sia hana. en hon mæler þui  
 20 ecke j mot. og eirn dag vid snæding lezt Alfua  
 bua dottur sina vel. og med allri fegurð og pryde.  
 su var eigi samfedra vid Suein konung. Og er  
 hertogin setz til snædings þa sitr þesse mær hid  
 næsta honum og skorte eigi aa henne gull og ger-  
 25 simar og þui likazt sem god væri sett aa stalla.  
 Hertoginn litr aa hana vm stund og rædir med  
 hana og virdir so fyrir sier. ath huorke se for-  
 kunnligt ordafar hennar ne vizska og ecke so frid  
 synum sem hann hugde til og honum var fra sagt.  
 30 og let hann ecke vm talad malid og synezt ecke  
 konungi fellt vera þetta kuonfang. en Alfua sagde  
 þessa vera systur Magnus konungs. Hertogin snyr  
 nu heimleidis og finzt ecke vm þessa konu. Og er  
 þeir keisaren finnazt þa seiger hertogen honum  
 35 sitt erende og sagde myklu minna vert vm konu  
 þessa en þeir hugdu. Keisaren segir. nu fyrir sakir  
 goduilla þins vit oss og vinattu ockarar og þar  
 med frændseme þa vil eg ath þu farer annad sinn  
 og bidir hennar fyrir þik og þier til handa med  
 40 vorre ordsending og ma vera ath konungr vnne

þær þessa rads með minne ordsending og vmmæl-  
um. en þott þær litiz eigi konan eptir þui sem þu  
ætlaðir edr oss var frá sagt þa synizt mér þo flest-  
um monnum þat sæmdarrad at fáa þann kost fyrir  
mægða sakir fyrst uid Olaf konung hinn helga og 5  
so vid Magnus konung brodr hennar. Hertogin  
fer nu j annat sinn. og er hann kemr j Noreg þa  
er þar fyrir Magnus konungr og finnazt þær her-  
togin og fagnar konungr honum vel þuiat kon-  
ungrin hafði marga goda hlute og agæta spurt frá 10  
honum. Og er hertogin og konungr töloduz uid  
með dryck þa spurde hertöginn ef konungr ætte  
sær systir nockura samfedra vid sig. A ek ath visu  
segir konungr systir þa er Ragnhilldr heitir og er  
dotter Olafs konungs. Hertogin mællti. þat ætlum 15  
uær herra ath þær lofit ath vær sæim hana og  
ræðum uid hana. Leyfa skal þat vist segir kon-  
ungr. Annan dag eptir geck Magnus konungr og  
Otta hertogin þangath sem hun drak og stod vpp  
j mote konunge brodr sinum og fagnar þeim vel. 20  
og setz hertogin hia henne og talazt þau vid og  
finnr hertoginn bratt at sia kona mun vera langt  
vm þa fram sem hin fyrre er honum var og sogd  
systir Magnús konungs bæði ath viti og vænleik.  
og er han hafde vid hana talad j þui sinne sem 25  
honum likade þa ganga þær j brutt. og sær hertög-  
in ath hann sær(!) vid brogdum vm kominn og  
Alfiua hefir ætlat ath suikia hann j maleno ef hann  
hefde eigi vid sied. Hann efr vid sik radunum  
huort han skal bidia hennar sær til handa edr 30  
keisaranum og sær þath ath keisaren mun sia  
kunna ath honum mun sia kona allmaklig fyrir  
allra hluta sakir. og þat kys hann þo at bidia  
hennar sær til handa með ordsending keisarans.  
Magnús konungr segir aa þa leid ath seint feingizt 35  
henni jafnræde og eigi vist ath þess mætte bida  
vm gíaford hennar. en ef þetta samþyckir lidit og  
modir min þa ma aa slikt lita þuiat marga goda  
hlute og stora og agæta hofum vær frá ydr spurda.  
Nu kemr hertogin miog opt ath male vid konungs- 40

14. Ragnhilldr: fejl f. Ulfhilldr.

dottr og so konung. og fulltingia honum margir  
storir hofdingiar. heimte han sig fram með fegiof-  
um og vinsældum vit folkit. og þar kemr og ath  
konungr ahlydizt og er Vifilldr gipt honum með  
5 myklum soma. og sidan fara þau sudr til Sax-  
landz og til þeirra borga er hans valld var yfir.  
Han var allra manna audigaztr madr ath fe og  
manna milldaztr og huataztr. Hertogin hefir nu  
ecke til fundar farit vid keisarann frænda sinn so  
10 ath hann sækte han þaa heim edr hans menn ok  
setz nu heima vm kyrt. Og nu sendir keisarinn  
menn sina til Otta hertoga og hydr honum til sin  
með vinmælum og letz (vilia) hitta hann. en hertog-  
in segir so. letz eiga fiolskyllðusamt og letz eigi  
15 fara mega so buit fyrir vandkuæðum manna sinna.  
og hafde verit ofridr mikell j riki hans. Þær fara  
nu apr er sendir voru og segia konungi so buit.  
Þess er uit getid eitt kuolld ath þar giordiz sa  
atburdr með hertoganum þa er han sath með vin-  
20 um sinum j höllunne og Vifilldr sath hia honum  
j hasætino. ath þar syndizt með þeim hætti ath  
madr eirn geingi j hallardyren og hefde danskan  
hatt aa hofde og geck jnnar miog ath hasætinu og  
sidan vtar apr og j brutt og mællti ecke ord. Þa  
25 mællti hertogin uid drottninguna. kendir þu mannen  
konungsdottir segir han. Hun suarar. skal egh segia  
herra eptir þui sem mier syndiz. Ja segir hann.  
þat skalttu j orlofi giora. Hun segir. likur syndiz  
mér kampenum fodr mins er nidr tok vndan skugga  
30 hattarens og kann vera ath Magnus brodir minn  
þikizt þurfa lidsinne yduart. En Otta hertogi hafde  
litlu adr komit vr bardaga og var hann sar miog  
og þa en eigi groin sarin. ok segir þegar. veita skul-  
um ver Magnusi konungi lid slikt sem ver hofum  
35 til og eg til vintz. Konungsdottir segir. þær erud  
nu herra litt til færir segir hun nema hinn helgi  
Olaf konungr fadir minn græði þik skiotara en  
likendi þætti aa uera. Eigi skal þetta fyrir standa  
segir hann og trui ek so vel ef þetta er eptir þui  
40 sem þu segir ath hinn helgi Olaf konungr fadir  
þinn hafi hier komid ath oss mune ecke til saka.  
Hann sprettur þegar vpp ór sætino og bidr riddara

vopnast sem tidaz Sidan tekr konungsdottir linda  
 eirn er att hafde Olafir konungr og lagde uid sar  
 hertogans. og tok vr allt vanheilendit þegar og all dri  
 sidan vard honum mein ath þessum sarum. Otta  
 hertogi fer nu sidan med lid sitt vnzt hann fann 5  
 Magnus konung aa Hlyrskogs heidi. og tekur hann  
 vel vid magi sinum med allre blidu og verdr feg-  
 inn hans þarkuomu. Heidingiarnar hofdu og grynne  
 lids sem fyr var sagt og var lidsmunn allmikell  
 og var illr kurr j Donunum og sogdu ath konungr 10  
 þessi villde stefna þeim til bana. Konungr er fyrir  
 þui ahyggiufullr og harmar hrygd þa er hann sier  
 aa monnum sinum en lezt alldri villdu flyia ef  
 nockurer villdu fylgia honum eda samþykkiast vid  
 hann. þo þiker honum nu wænna er Otta hertogi 15  
 er kominn ath veita honum lid. Þar var þa med  
 Magnusi konungi Einar þambaskelfir fostri hans.  
 han mællti til konungs og bad hann hugsa eptir  
 vanliga vm tiltekiur Dana. þuiat þier eigit mikit  
 vndir þeim huersu þeir vilia duga. Og nu taka 20  
 þeir þat rads konungr og Einar ath þeir fara leyne-  
 liga eitt kuolld og dyliast j herinum og kenndu  
 menn þa eigi þuiat þeir hofdu breytt buningi. Þa  
 heyra þeir ath eirn danskr madr tekr til orða og  
 mællti, huar muno þeir beriazt ætla. Annar segir. 25  
 eg veit þat giorla hier vit ana. Þa seigir sa er spurt  
 hafde. hier villda eg þa vera uid skogin þa berzt  
 saa er beriazt vill en hinn felr sig er feltmta(!) vill.  
 Þa mællti Einar til konungs. hier megit þier nu  
 herra heyra ad sia segir margra vilia og ætlan en 30  
 danske. nu munda eg þat rada ath setia þar fylk-  
 ingar ath þeir nædi eigi skiott skoginum sem  
 þeir villdu. Konungr kuad so vera skylldu. Skamt  
 j burtt þadan var eirn litill bær. og bidr Einar  
 konungen ath þeir geinge þangath og siai til ath 35  
 bonda væri ecke mein giort. þuiat hann aa litla  
 eigo. Þeir geingo og giorde bonde þeim mikenn  
 fagnath og gaf þeim vin gott. og eptir þath lagdizth  
 konungr nidr og sofnar bratt. Og þegar vitraz hon-  
 um draumr edr eigi sidr vitran. hann þottiz sia 40  
 fodr sinn aa huitum hesti og þotti hann mæla vid  
 sig. statt vpp hartt og fylk lide þinu. ærid lid hefir

þu ath beriazt j mote heidnum monnum þuiat ek  
 mun beriazt med þier. þa er þu heyrir hringt Glöd  
 norðr j Þrandheime þa mun eigi leingr þurfa ath  
 bida min þuiat hun skal vera ludr minn j dag. Kon-  
 ungr waknar eptir þetta og segir Einare fostra sin-  
 um ath þeim væri sigri heitid og kuad þa gott  
 erendi hafa þangath hafth til bonda. fara sidan  
 aptr til lids sins og sa ath menn lagu wndir skiolld-  
 um sinum og bidr konungr þa wpp standa. Sa  
 10 madr var þar med konungi er Oddr hiet og var  
 Gellisson. hann hefir sagt suma hlute fra þessum  
tidendum. Hertogin fyste konung ath beriazt og lezt  
 vel segia hugr vm ath þeir munde sigr faa. og var  
 allt lidit med vopnum vm nottina aa Hlyrskogs-  
 15 heide þuiath þa var Vindahersins von alla vega  
 ath þeim. Magnus konungr kallade nu hatt og bad  
 menn vpp standa. ver skölum sigr faa þuiat hinn  
 helgi Olafir konungr fer med oss. Ok j þui bili  
 heyrdur allir kluckna hlíod vpp j himenenn yfir sig  
 20 og kennir Magnus konungr og allir Nordmenn ath  
 þath hlíod var sem j Glöd norðr j Þrandheime. og  
 uid þetta snyr af lidino allan otta og hyggia aller  
 aa þessar jarteignir og eingi hrædist nu vm sitt lif  
 huort sem heidingiar eru fleire edr færre. Þa steypir  
 25 Magnus konungr af sier brynionne er hann var j  
 og hefir ecke klæda nema eina silkeskyrtu. oxí  
 hafde hann j hende sier er fadir hans hafde atta  
 er menn kalla [Hel] Ogh j þessum þys kemr þar  
 bukall eirn og brýst fram j mille manna og kuadz  
 30 eiga skylldt erendi vid konungin. Sumir menn hrinda  
 honum en sumir hrinda honum ath konunge og  
 greida ferd hans. Einar þecker mannen og bidr  
 ath hann gange sem hann vill. Og er þonde kemr  
 fyrir konungen þa mællti konungr. huad villtu bonde.  
 35 Han segir. eg vil segia þier draum minn. ek þott-  
 umzt sia Olaf konung rida huitum heste med ollu  
 konungsskrude og sagdiz ydr skylldu lid veita og  
 bad ydr. setia aa langa fylking og fylke þyckuazt  
 j midiu og bad ydr þar vera en lata siga at vtan  
 40 armana ath fylkingum Vinda. so ath þeir mætte

17. ver: vel *hds.* — 32. bidr: *bidia hds.* — 40. armana:  
*harmana hds.*

eigi flyia. og kuodz mundu syna merke sitt fyrir  
 lideno. og ath þu gruner eigi mina sogn þa hefe  
 eg sannar jarteignir til ath sanna sogu mina. Og  
 syner konunge þær jarteignir er hann ma eigi vit  
 dyliast. Konungr verdr þessu allfegin og gaf bonda 5  
 fe miked. Magnus konungr skipar Otta magi sin-  
 um j fylkingararm annan og lide hans en hann  
 sialfr er j midre fylking sem fadir hans hafde mællt.  
 Eirn madr af Vindahernum uillde beriazt vm apt-  
 anen og vekur hann leiken. en honum var þann- 10  
 ueg farith ath hann var mestr og sterkastr og fiol-  
 kunnigr so ath hann bitu eigi jarn. Hann geingr  
 so fast ath fylkingu Magnus konungs so ecke stendr  
 og hoggr aa tuær hendr og veitir morgum manne  
 skiotan bana og brytr nidr vndir sig huad sem 15  
 fyrir verdr og spyrr huar se konungr þeirra Nord-  
 manna. Þa mællti eirn madr uid konungin. sa uar  
 mikell vexti og vænn at alite ognockut so hnigin  
 til elle. hui lætr þu þenna ouin drepa nidr menn  
 pina sem bufe. Huerr megi þat so skiott banna 20  
 segir konungr. Þa mællti hinn alldradi madr. fyrr  
 radiz þier heiman ath styra myklu herlide en þier  
 kunnit fyrir ath sia. Konungr segir vera ma ath  
 so se sem þu segir. en þiggia mun eg ath þier nu  
 heilræde ef þu kant til ath gefa. Þa mællti þesse 25  
 madr. hogg þu til hans med oxinne Hel med min-  
 um athbeina. Þessi madr snarast þa fram fyrir  
 konungin og lystr hogg miked aa hialmenn kapp-  
 ans so at hann hne fyrir. en hann hafde brynio  
 stutta. og þar nu af honum bryniuna og þar fyrir 30  
 nedan hio konungr oxunne Hel til hans og beit  
 hun nær j sundr mannen j midiu. og leita nu vnd-  
 an þeir heidingiar er adr hofdu mest fram gengit.  
 En konungr beid þa eigi merkianna. og slær þa j  
 allmikid mannfall. og lata Vinder þa elltast vt ath 35  
 anne. en Magnus konungr sækir þa eptir þeim med  
 sinar fylkingar og falla Vindir nidr sem stord.  
 Magnus konungr hoggr med oxunne Hel tueim  
 hondum og hafde huorke hialm ne brynio og ongua  
 hlif. Og er Vindir koma ath anne þa nema þeir 40  
 enn uid littad og beriazt nockut. þa lætr Magnus  
 konungr siga ath þeim fylkingararmana og þar kemr

ath þeir lata elltast vt a ana. og ridlast nu lid  
 þeirra j mannfalleno. en konungr med lid sitt sotte  
 eptir. og so vard mikid mannfallid sem olikligt  
 mun þikia er fra er sagt ath so storir valkestir  
 5 lagu j anne og so þyck at stiga matte buk af buk  
 og fara so þurt yfir ana. en þeir konungr og Otta  
 hertogi magr hans reka flottann. Þath er sagth ath  
 Vindum yrde nær at mestu olide er þeir hofdu  
 sier til lids ællad. þeir hofdu skipad óxnum morg-  
 10 um j framanverdum fylkingum en bundin spiot aa  
 bak þeim enn fialir fyrir augum þeim. Nauten  
 snerost vid littad og þegar aptr aa mote þeim og  
 vard so ath þeir vrdu netiader vndir nautaflocken-  
 um og j mille hers Magnus konungs og feingu þar  
 15 af hinn mesta mannskada. en þeir er lifit þagu þa  
 frelstu þeir sig med flotta. Nu sækir Magnus kon-  
 ungr hartt eptir Vindum og bidr ecke merkianna  
 og hio aa badar hendr og felldi nidr menn sem  
 bufe. en lidit dualdiz eptir. og rak hann so miog  
 20 leingi eirn samt flottan ath eingi madr fylgdi hon-  
 um. en sumir segia ath hann ræke vid þrettanda  
 mann og gade eigi ath hann væri so langt komin  
 fra lideno. og er so hafde geingit vm hrid þa finnr  
 hann huersu ovarliga farit er. snyr sidan aptr til  
 25 lids sins. og vrdu allir honum fegnir en adr hofdu  
 þeir miok ottast vm fall hans. Magnus konungr  
 þackar vel magi sinum lidueizsluna og þar med  
 ollum sinum monnum. En þath var samkuæde þeirra  
 Vindanna er vndan kuomuzth ef allir borduzth sua  
 30 sem sa enn fride er j silkeskyrtunne var þaa hefde  
 ekki mansbarn vndan komizt. Og vm þenna  
 bardagann er þetta kuodit.

Menn var sigr fyrir sunnan  
 sniallr Heidaby spialle  
 35 nær fra ek skarpa skæru  
 Skotborgar aa gioruar.  
 vnde otal Vinda  
 elle konr ath fella  
 huar hafa gumnar giorua  
 40 geirhrid framit meire.

Sidan skipta þeir herfange sinu og tok konungr af þui hinu mykla fe hringanockura. og þath eitt sinn sa menn fegirne hans. og midlade hann þa þo morgum miked fe. konungr bad og þaa menn vitia sin er honum logdu heilræde og kuozt mundu 5 launa þeim er hann kæmi heim j riki sitt. Þessa orrostu hofu þeir aa Mikaelsmesso aptan og skamma stund borduzt þeir adr flotten brast. og dreifdiz so lidit Magnus konungs sem flotten sotti vndan ath so foru þeir vida ath þath var raust leidar er so 10 laa þyekt valren ath huerr lækr og beckr stemdizsth og nade eigi faruegh sinum og eingin madr visse huersu mart fiell af heidnum monnum. Þat segir Siguatr skalld.

Hyg j hundras flocke 15  
 Haralldz brodr son stodu  
 hrafn visse sier huasazst  
 hygr bann framaz manna.  
 vitt la Vinda flotte  
 var þar er Magnus bardezth 20  
 hogguin valr ath hylia  
 heide rastar breida.

Þesse orrosta hefir agætozt verit aa Nordrlondum bæde ath mannfalle þui sem vard og mest af þeim sokum er so miklar jarteignir voru gioruar af hin- 25 um heilaga Olafi konungi ath jafnmiked lidh sigradizt vid so mikenn her en tynde faaeinum monnum so ath eigi yrde græddir. En konungr sialfr geck vndir vopn heidinna manna hlifalaus og þorde eingin vopn aa hann ath bera. so hlifde honum 30 guds myskunn og arnadarord fodr hans. sem Arnor kuad.

Od med oxi breida  
 odæsinn fram ræser  
 vard vm hilme Horda 35  
 hrædyr og varpp brynium.  
 þa er of skapt en skepti  
 skap vordur himens jordu

Hel klauf hausa folua  
 hendr tuær jofr spende.

Ogh enn segir so.

Skiolldungr letz vid skira valde  
 Skotborgar aUinda sorgum 5  
 yngui var sa frægr er feinguth  
 for naudr þinn vid helming minna.  
 vorru laa þar valkostr hærrer  
 var þier sigr skapadr grams ens digra  
 uirdum kunn en vida runnin 10  
 varga ættum klifa mætte.

Og enn kuad hann.

So hlod siklings hafan  
 snar vr vlfa baurre  
 15 hrosa ek hug fullz visa  
 hrækost fira ræfe.  
 adaleggiar hyggiar  
 allnattforut mattod  
 aulld la vidt þott villde  
 20 vifs mark yfir klifa.

Nu skiliazt þeir þar magari og fer Otta hertoge heim j Saxland og sitr nu j riki sinu. Og er keisarenn finnr ath hertogin mun ecke ætla ath sækia aa sinn fund þa sende hann menn til hertogans j 25 annath sinne med þeim erindum ath hann letz mundu taka veislu ath hans og bad hann so uid buazt. Og er sendemenn kuomu med þeim ordum þa var audsyndt aa hertoganum ath honum var þetta litt ath skape og let sier fatt vm finnaz en 30 byr þo veizsluna allt ath einu. og kom keisarin sem hann hafde akuedit. Og er keisarinn sier konungsdottr þa finzt honum miked vm fegrd hennar og hæuersku og þiker sem hertogin hafi honum rangt til sagth og giorizt keisarin nu okatur. þat 35 finnr og bratt hertoginn þuiat han þionar fyrir bordino. giorizt nu og annath folkit okatt þegar hofdingen var so fyrir. Og vm aptanen er þau



komu j eina sæng hertogin og konungsdottir þa spurde hun hann hueriu gegna munde ogledi keisarans. hugdum vier ath hier munde vera vina samkunda er þid frændr finndizt. þuiat þu sagdir mier suo ath þid frændr væri(t) miog astfolgnir huor audrum keisarin og þu og þier væri ath ongum jafnmikill vegr sem ath honum keisaranum. seg nu ef so er sem mik grunar ath nockut komi til min af þessu og hafir þu eigi so med ollu farith sem honum likar og mer hafi eigi verid gæfu til audit þeirra rada sem j fyrstu var til hugath og se þat þo af þinu tilstille nockut. nu þo ath so se þa gef ek þier þat rad ath þu vekir til uid hann aa morgun og spyr þui hann er so ogladr og þot ath keisarin take omiuklega þino male þa verittu miukr og linr vid hann allt ath einu og legg allt malid aa hans valld bædi þitt og mitt. nu uili hann vel sem mik væntir þaa er gotth vid þui ath taka þuiat eg hygg at hann se agætr madr. nu vili hann odru visa þa er þat hans og er þo mest von ath han rade þo allt ath einu og þann veg fer þier betr. Hann quat so farith hafa sem hun gath og er mikel von ath þesse rad verde ath hafa sem þu leggr til. Ogh vm morgunen eptir vegr hann til uid keisarann og mællti. hui erud þier hliodir herra. ver willdum þessa veizslu veita ydr med allre blidu og astseme til yduar eptir þui sem vor skyllda er til. Keisarin segir. furdu er þat vndarligt er þu hefir sua miklazst er þu spyr ath þui þar er þu hefir suikit mik. Hertogin suarar. jlla er þa herra segir hann. þier senduth migh til Noregs aa fund Magnus konungs ath bidia systr hans til handa ydr. en þath sinne hitta eg ecke Magnus konung þuiat hann var þa eigi j lande og þa saa egh mey þa er mier var sogd systir hans en hun syndizth mier ecke hæfa yduarre tign huorke ath viztmunum ne yfirsyn. og vid þath for egh apr og sagda egh ydr beint eptir þui sem hattad var. ogh eptir þad sendudh þier mik j annath sinn ath bidia hennar mer til handa. og er egh kom til

14. þot: hertoginn *tf. hds.*

Noregs þa fann ek Magnus konung þar og þaa saa ek þessa konu. Nu var þa bæde herra ath mier þotte mikid ath missa þessa radahags enda gafu þier þo orlof til. nu vil egh sua myskunn fa af gude og ydr ath þann veg hefir farit. gef eg nu aa yduart valld bædi mitt rad og konungsdottur. Keisaren segir er stund leid. egh ætla ath þui mune so farid hafa at gud mune vnna þier þessarar gersime ath niota. er nu og mest von at eg muna hafa hapt rikith meðan ath mer var ynde ath. nu med þina medferd alla jafna saman þa vil eg gefa þier allt rikid og þar med keisaranafn og alla virdingina. en ek vil nu radazt j þeirra manna sueit er hafna þessa heims life og taka þa slikan hlut af gude sem hans stendr myskun til. So er sagt ath Otta yrde nu keisare j Saxlande og attu þau konungsdottir son þann er Magnus hiet og var allra manna fridaztr synum. En þessi madr er keisari hafde verit giordi slikt af sinu male sem hann hafde adr rætt. og er nu lokit fra honum ath segia.

Er Magnus konungr var j Jotlande.

Magnus konungr Olafsson var vm vetrinn j Jotlande. ogh vm sumarid eptir kom Sueirn jarl j Danmork med skipalide og fer Magnus konungr þegar j moti honum. Þeir finnaz vid Helganes og leggja þegar saman skiponum og beriazth. og var su orrosta vm alla nattina og lauk so ath Sueirn jarl lagdi aa flotta og komzt aa land vpp og aller þeir er lif þagu. en skip aull voru eptir og drepinn mestr hlute lidsens. sem Arnor segir.

Dorr let dreingia harre  
driugspakr af þrek fluga  
glæde elldr af oddum  
alme skeyttr aa hialma.  
let ath hilmæ hneite  
hugnar vedr j gegnum  
jarn flugu þyck sem þyrnir  
þel ard adra spardan.

Hitt ek hlaut er heitir  
 Helganes fyrir kesium  
 sucku sarir reckar  
 Sueins ferd bana verdir.  
 mætr hiellt morgu spiote 5  
 Mæra gramr snæri  
 oddr raud aske studdan  
 aur landreke draurum.

Vppgongu van yngui  
 tyr log noga 10  
 giorde hilmir órda  
 hiorþey j Skaneyiu.

Ogh þessarar orrozstu getr þat skalld er so seigir.

Keppenn vantú þat æ mun vppe  
 ygiar uedr medan heimrenn byggizth 15  
 vargur skok j vopna rimmu  
 vidr Helganes blodugth fidre.  
 yngui feckttu oll med hringum  
 jall visse sig folldar missa  
 þiodum kyrr en þu tokt sidar 20  
 þeirra flaut vid sigri meira.

Hier tekur Magnus konungr oll skip þeirra sem  
 heyrazt ma en Sueirn jall flydi til Gautlandz og  
 þadan til Suidþiodar aa fund Suiakonungs frænda  
 sins. 25

Um þat er Magnus konungr var j Jotlande.

Magnus konungr var enn vm vetrinn j Jotlande.  
 og þann vetr nockuru fyrir jol kemr Sueirn jall  
 Vlfsson ofan af Suidþiod med her sinn ofan j  
 Danmork og hiellt þegar sudr til Jotlandz til fundar 30  
 vid Magnus konung og vill enn beriazth til rikis  
 ef honum er eigi vpp gefit þrautlaust. þeir finnast  
 nu fyrir sunnan Aross aa Jotlande og tekz þar  
 med þeim bardagi og vard skammr af þui ath  
 Sueirn jall hafde lid minna en Magnuse konunge 35  
 var jafnan sigren ætladr. Þar let Sueirn lid sitt  
 allt og skip og komzt aa land vpp med fa menn.  
 sem Þiodolfr kuad.

Hlyde jall af odru  
 ættuin skipe sinu  
 modr þar er Magnus giorde  
 mein fært þadan Sueine.  
 red herkonungr rioda  
 hneitis egg j sueita  
 sprænde blod áá bryndan  
 brande vo gramr til handa.

Vard fyrir Mikels messu  
 marg grim hait rimma  
 fiellu Vindar en vonduz  
 valtafne þeir hrafnar.  
 en fyrir jol vard onnr  
 æhlitilig litlu  
 vpp hofdzth med gumnum  
 gunnr fyrir Aross sunnan.

Hier visar til þess jafnan j kuedskapnum ath Magn-  
 us konungr og aller hans menn kolloðu Suein jall  
 þott hann sialfr kallade sig konung edr hans vinir.  
 20 Þetta kuad Arnor jallaskalld vm þenna bardaga.

Sueins mana rekr  
 söndug lik ath strondum  
 vitt sier olld fyrir vtan  
 Jotland huar hræ fliota.  
 25 uitnir dregr vr vatne  
 vann Olafson bannath  
 buk slitr vargr j vikum  
 valköst ara föstum.

Skeidr tok Biarnar brodir  
 hallr kann vngum allar  
 30 þiod rere þeirra tidar  
 þingath gramr med hringum.

Sueirn jarl komz aa land upp og fordadi sier. en  
 Magnus konungr tekur skip oll og fiarhlut. en  
 35 Sueirn jall for af landgongu allt j Suidþiod og var  
 þar vm wetrin. Magnus konungr for nu vpp aa  
 Skaney og bardizt vid bændr ok drap þar marga  
 ouine sina. sem Arnor kuad. 4\*

Vitt hefi eg heyrt ath hiete  
Helganes þar er elge  
vox ens vida frægi  
vargteiter raud margan.

Og eptir þetta for Magnus konung sudr. sem hier 5  
segir.

Suik red eigi ecklu  
alualldr Donum giallda  
let fullhugadr falla  
Falstrbyggia lid tiggia. 10

Þadan veik hann aptr og lagde ath vid Fion og  
veitte þar hernad og drap þar mart folk fyrir suik-  
ræde þuiat hann vilde nu leida Donum suikin. og  
þessa hernadar getr Arnor skalld.

Næst raud fram aa Fione 15  
folld sotte gramr drottar  
rans gallt herr fra hanum  
hringserks litodr merke.  
minnte öld huert annar  
jafn þrafn blam hrafne 20  
ört gath hilmir hiarta  
her skylldir tög fyllde.

Hier visar til ath þessi uetr fyllir annan tög alldrs  
Magnus konungs og var hann hid næsta vor eptir  
tuitogr ath alldre og giorizth nu frægr miog vm 25  
lond af riki og sigrsæld og storum giofum og matte  
so ath kuoda at aller ynne honum hugastum nema  
ouinir hans.

Nu er Magnus konungr hefir eignaz Danavelde  
eptir suardögum þeirra Hordaknutz sem fyrr var 30  
sagth ok er hann var nockut j frelse fyrir ofride  
þa sendi hann menn med brefum til Einglandz  
vestr aa fund Jatuardz goda er þa var konungr j  
Englande eptir Hakon konung brodr sinn. En aa

34. Hakon: her og i det følg. fejl f. Knutr (el. Horda-  
knutr) i de af syntaksen krævede kasus.

þeim brefum var su ordsending ath Magnus kon-  
ungr og Hordaknutr hófdu suarith sin j mille ath  
huor þeirra skyllde taka (riki) eptir annan. ok nu  
hafde so til borit vm misdauda þeirra sem ollum  
5 var kunnigt ath Magnus konungr var nu ordinn retr  
arftokumadr Hakonar. Lezt Magnus konungr villde  
þat nu vita vilia af Jatuarde konungi huort hann  
skyllde þurfa ath beriazth til Einglandz edr villde  
hann ath þeir giorde so sem Daner giordu ath  
10 hallda rettu sattmale j millum sin og hefde Magnus  
konungr Eingland j villd Jatuardar konungs og  
jafnt sina eign giora Eingland sem Danmork eptir  
lifdaga Hordaknutz þar er vndir hann bar adr eptir  
15 beggia landanna adr hann andadzth. Og er sende-  
menn Magnus konungs komu j Eingland aa fund  
Jatuardar konungs baro þeir fram erende sin og  
bref Magnus konungs. Og er Jatuardr konungr  
hafde yfir litid brefin Magnus konungs þa giorir  
20 hann onnr bref j mote til Magnus konungs med  
þeim hætte ath hann segir fra þui ath hann miste  
j barnæsku fodr sins Adalrads konungs og hanns  
ættmenn fyrir þath og fyrir sakir æsku minnar þa  
tok Jatmundr brodir minn konungdom fyrr enn  
25 ek eptir landzlogum vorum. og eptir þat kom til  
landzsens gamli konungr Knutr er bardizt med  
Danaher til Einglandzs ættlandzs vors og kom so  
ath hann vard konungr j Einglande med Jatmunde  
brodr minum. og eigi leid langt adr en Jatmundr  
30 konungr feck bana og sögdu þath sumir menn ath  
þat væri af radum Knuz ens gamla. og tok þa allt  
riked Knutr konungr og eigi fyrir þath ath þat  
uæri hans edr rettkomin til helldr fyrir sakir agirne  
og rikdoms hans. og þott ek væri son Adalrads  
35 konungs og Emmu drottningar og rettbörin til  
rikis j Einglandi enn eigi ath sidr var eg giorr þo  
eiginlaus. tok þa Knutr stiupfadir minn. og buduzt  
mer til lidueizslur ath beriaz til landz en eg villda  
helldr trua guds myskunn ath hann munde mer  
40 fyrir hafa hugsat þat riki er eg væri makligr ath

13. Rettet fra hds. -kara(!).

hafa. en eigi villda egh spilla þar til kristinna  
 manna hondum og likomum. þa lidu enn nockurar  
 stundir og ríki þessa veraldar Knuz konungs og  
 andadizt (han). kuomu þa j kosning synir hans  
 fyrst Haralldr. og var enn sem fyr ath ek var giorr  
 5 eiginlaus og fyrir vtan alla sæmd vorra forellra  
 og vnda ek þui medan gud villde ríki þessa mannz.  
 og var eigi laung hrid aadr ath Haralldr konungr  
 andadizt og var tekin til konungs Haurdaknutr  
 10 annar son Knutz hins ríka. var hann brodir minn  
 sammædr og var þa konungr yfir Danmork og  
 Einglande. og var enn j fiorda sinn so konungr  
 yfir landit tekinn ath ek hafde ongua nafnbot. og  
 for ek sem eirn riddarason sem sa er einskis gods  
 aa von. og mun eingi þat kunna ath segia at ek  
 15 þionada verr edr mikillatlegar Hakoni brodr min-  
 um en þeir riddarar er ath allri ætt voru otigin-  
 bornir. Þa andadiz Hordaknutr brodir minn og var  
 þa rad og villd allra landzmanna ath taka mik til  
 konungs hofdingiarnir fyrst ath vpphafe og þar  
 med allrar alpydu. og þotte ek þa mist hafa vm  
 hrid minnar sæmdar og fodrarfs. var ek þaa kon-  
 ungs vigslu vigdr og stolsettr. sor ek þann eid j  
 vigslunne sem gud j himeríki late mik hallda ath  
 hallda j ollu guds rett og hans log og landzens  
 25 og deya helldr fyrir logum og rettendum en þola  
 vondra manna agang. em eg so settr fyrir land  
 þetta af gudz alfu og landzlaga ath dæma huerium  
 sinn rett og leggja so nidr ofrid. nu medr þui  
 Magnus konungr ath þu villt taka af mer land  
 30 þetta er mitt erfdaland er ath rettu og fyrir þa  
 eina sok ath þu þikizt eigi adr til vidlendr og rædr  
 nu fyrir fôdrleifd þinne Noregs velde og nu hefir  
 þu feingit Danaríki og uillt nu girnast mitt ríki og  
 fer nu aa hendr mer til Einglandz þa er meire  
 35 von ath eigi samna eg lide j mote þier. en eigi  
 muntu þo mega konungr heita yfir Einglandi fyr  
 en þetta hofut hefir þu afhögguít og eingin þionk-  
 an mun þier veitt uera fyrr en þetta er giort j  
 þessu lande. Nu fara þeir menn Magnus konungs  
 40 er sendir voro og syna honum bref Jatuardar kon-  
 ungs. og er Magnus konungr heyrde og las þessi

ord Jatuardar konungs og skilde huersu mikla  
 hormung hann hafde leingi þolad adr hann yrde  
 konungr fyrir ofríki og oiafnade annarra þa skilde  
 Magnus konungr huersu mikell guds vin hann er  
 5 og lattiz hann þessarar ferdar ath giora honum  
 neirn ofrid og quad þat sandlegaz ath hans ríki  
 uæri ærid miked ef gud uillde vnna honum ath  
 niota. og þath eina munde uid aukazth þott hann  
 legdi stund aa þad ath hann munde þui tyna þar  
 10 aa mot er myklu var meira vert er von var til  
 almattigs guds ef hann dræpi þuilikan (hofdingia)  
 og guds vin sem Jatuadr konungr var. Og styrde  
 nu huor sinu ríki med sigri og soma.

Vm sigling Haralldz konungs er hann  
 kom til Skaneyiar.

15 Þath sama haust er Magnus konungr laa skip-  
 um sinum vid Skaney sa þeir eirn dag ath skip silgde  
 austan fyrir land. þat uar allt gulle buit fyrir ofan  
 sio ok voru aa drekahofut faugr. en seglit uar  
 20 tueallt pell af enum dyrstum vefium. Og er þessi  
 nylunda hofst vpp þaa þotte monnum mikels vm  
 vert. en þetta skip var med þesskonar farme ath  
 þath var fermt med raudu purpura gulli en aller  
 uedrvitar voru so ath sia sem rautt gull væri. so  
 25 og aller spænir j. en fyrir bordin innan þa uoru  
 vaskir dreingir klæddir med dyrum vefium og pell-  
 um. Magnus konungr giorde þegar skip ur hófn-  
 inne vt j mote þeim og vill vita um ferd þessara  
 manna. og er sendimenn hitta þa þa vikia þesser  
 30 menn ath lande og lægia seglid. roaa sidan jnn til  
 flota konungs og leggja þessu enu fagra skipeno  
 nær konungs skipe. Styremadr skipsens kemr bratt  
 aa rædu uid radgiafa Magnus konungs Ulf stallara  
 en þo leynde þessi madr nafne sinu og talade mal  
 35 Harallzs Sigurdarsonar sem hann væri sendemadr  
 hans og leitar eptir uid hann huersu Magnus kon-  
 ungr munde taka uid fodr(brodr) sinum ef hann  
 kæme aa hans fund. og quad ærna verdleika til  
 vera ath vid hönnum uæri vel tekith fyrst ath vpp-  
 40 hafe fyrir sakir frændseme þeirra og fylgdar þeirrar  
 er han hafde uid Olaf konung fodr hans. og bad

radgiafan slikt allt tía fyrir Magnusi konungi. kallade og Haralld vera vitran mann og hafa styrk miken og hafa morg storuirke vnnit j vtlondum þau er leingi munde vppe vera. enn kallade hann vera ferikan og storausgan ath gersimum. og af 5 ollu sagde sa er sendr sagdiz uera af Haralld þa maa han honum mikenn styrk vinna frænda sinum. en hitt ma horfa til mikels voda edr vanda ef hans uidrtaka uerdr eigi med sæmd edr æru. Radgiafenn tok blidliga male þessa mannz og þotti 10 skorugliga fram flutt. Sia madr var mikill vexte og med tiguligu yfirbragdi þat er hann matte aa sia en auallt var nockr hulda aa dregin. Nu ferr radgiafenn aa þessar slodir fyrir konunginum og tekr hann vel og lettliga vndir þetta mal. og vænti 15 ek segir konungr mikils gods af minum vinum ollum og þeim dreingium er mer fylgia en þo framazt minum fodrbrodr bædi vm radagiord og annan styrk og mun eg giarna vilia ath hann komi til min. Og eptir þesse andsuor konungs sækir radgiafen til skips og segir styremanni suor. og þui næst ganga þeir Haralldr aa land og ferr aa fund Magnus konungs og dylst nu ecke. og kennde radgiafen þaa þann hinn mykla mann og enn listuliga er hann atte tal vid og hafde Haralldr þat 25 verid Sigurdarson og fleire menn kenndu hann nu. og gengr Magnus konungr sialfr j mote honum og allr herr hans og fagnar honum forkunnar vel. og var morgum mikell forkuidr aa ath vita og heyra þau tidinde er Haralldr kynne at segia og tekr 30 Magnus konungr uid honum med allre blidu.

#### Um ferdir Haralldz.

Nv huilizt fyrst ath segia fra Magnuse konunge og skal fyrst segia fra ferdum Haralldz. þat fyrst er tiltekr vm hann eptir fall Olafs konungs. Ætt 35 Haralldz er su sögd ath verid hafe at Haralldr harfagre atti son þann er kalladr var Sigurdr hrise. han var fadir Haldanar fodr Sigurdar syrs fodr Haralldz. þesser langfedgar aller voru konungar aa

18. annan: annath *hds.*

Hringariki j Noregi. Sigurdr syr atte Astu dottr Gudbrandz er adr hafde atta Haralldr grænske. þau attu .v. born edr fleire. var Gudraudr ellztr. þa Haldan. þar næst var Jngibiorg. þa Gunnhilldr. 5 Haralldr var yngztur. Haralldr þessi var styremadr skips þess er fyr var getid og var han nykomin ór Austrvegi. Haralldr Sigurdarson var aa Stiklastodum sem fyr var sagt med Olafi konungi og feck þar gott ord og uar miog sar j orostu og 10 flutte Rôgnualldr Brusason han þadan aa brott og feck han til lækningar einum bonda. en sa bonde atte sier son frumuaxta og seigir bondason fra þui huad hann visse til eptir bardagann aa Stiklastodum ath menn .xij. saman kuomu til fodr mins 15 segir hann og baro þangat saran mann j hus hans. og sa er fyrir þeim mællte var manna vænztr og huitr aa har. sidan hurfu þeir j brott og stundu sidar sende fadir minn til min og bad hestz mins til reidar. og giorde ek sem hann beidde þa kemr 20 fadir minn þar sem ek var og leidir mann eptir sier j raudri kapu mikenn vexte. og þotti mer sem han væri aa vnga alldre. sa hafde steipt hettenum og matte ek fyrir þui ecke sia j andlit honum. fadir (minn) mællti ath egh skyllda fylgia honum 25 til þess ath han beidde mik aptr huerfa. vit forum badir samt nockura stund. sidan snere han aptr j mote mer og quad þetta fyrir munne sier og hlo vit.

Verd eg skog vr skogi  
skreidaz litils heidar  
huer veit nema ek verde  
30 uida frægr vm sidir.

En segir bondason enn fleira fra forum þeirra. og er vid ridum fram j nordrætt mest ath þui at mer 35 þotte. og þui næst fundu uit þa menn enu somu er komit hofdu til fodr mins og heilsodu raudkapumannenum med Haralldz nafne. og þa sa eg glögt segir sueirnen yfirlit hans. han var uigligr madr og fölitadr stormanligr og skolbrun og nockur grimligr. han gaf mier knif og bellte ath skilnadi. for 40 eg sidan heim til fodr mins. Þessa frasogn visse

Magnus konungr og adrir menn j Noregi. En hiedan fra er su frasogn um farar Haralldz er hann Haralldr sagde sialfr og þeir menn er honum fylgdo. Sidan for Haralldr til Suidþiodar austr og þadan j Gardariki sem Boluerkr segir.

Milldingr strauk vm mækis  
munn er lezt af gumfne  
hollz uant hrafn vm fylldan  
hras þaut vargr j asi.  
en gramr ne ek freg fremra  
folkherdir þier verda  
austr varttu arid næsta  
auröglyndr j Górdum.

Þetta kuad Þiodolbr.

Austruindum ok  
j onguan krok  
uorad Lesum lettr  
lid manna retrr.

Haralldr giordiz bratt landuarnarmadr med Jarizleifi konungi og tok af honum goda uirding og mikla sæmd og mest fyrir sakir Olafs konungs brodr hans og þo sialfs sins. hann finnr þar mikla sæmd af konungenum vid vtlendann her er aa geck rikid. þeir voru badir samt j hernade wm hrid og Eilifr jall. sem Þiodolbr segir.

Eitt hofduz at  
Eilifr þar er sat  
hofdingiar .ij.  
vm allt fylgtu þeir.

Og þui meire frægd vann hann j Austrveg sem hann hafde leingr verit. Jarizleifr konungr og Jngigerdr drottning attu sier dottr er Elisabeth uar nefnd. þa kalla Nordmenn Ellesif. þar hefir Haralldr tilmæle at na þui rade og kuad þeim kunnigt verit

4. fylgdo: fylgde *hds.*

hafa sitt forellri dyrligra frænda er hann atte og slikt af hans framkuæmd sem þa mattu þau nockut til uita og kallade eigi oruænt þess ath enn mætti uid aukaz hans framaverk. Konungr suarar. þessa er vel leitad og j marga stade lizt mer fullbodit. og þath er likligt ath leingi mun aukazt hans framaverk so sem nu hefzt vpp. en at so bunu til göfugs rads þa erttu eigi til ferikr og landlaus madr at so faurno. en med þui ath þin framkuæmd verdi slik sem eg vænte þa mun þier eigi vera fra visat aaleingdar. Og eptir þessa rædu giorizt hann ath fara ut j lönd og visar so til j kuæde hans sem hann hafde farit med herin austr vm Vindland og so til Saxlandz og allt uestr j Frakland. sem Jllugi quad.

Opt geck aa frid Frakk  
fliot reid ath by snotar  
var aa doglingi dolgar  
drottenn minn fyrir otta.

Þadan for hann j Langbardaland og sidan til Romaborgar og eptir þath vt aa Pul og red sier far til skipa og for þadan til Miklagardz aa konungs fund. sem Boluerkr segir.

Hartt knude suol suartann  
sneckiu brand fyrir lande  
skur enn skraula baru  
skeidr bryniadar reide.  
mætr hilmir saa mala  
Myklagardz fyrir barde  
morg skridu beit ath borgar.  
brann fogr hám arme.

Hier segir þat at hann for herskipum til Miklagardz med myklu lide aa fund Gardzkonungs er hiet Mikael katalactus. þa uar drottning j Myklagarde Zoe drottning hin rika. þar var vel fagnat Nordmonnum. Geck Haralldr þegar med öllu aa konungs mala og nefndizt hann sialfr Nordbrigt og var þat eigi j uitordi alpydu ath hann væri

konungborinn helldr bad hann alla sina þu leynd  
 þu þat er ath uidsyn giort ef utlendir menn  
 eru konunga synir. En mikill fiolde var þar adr  
 fyrir Nordmanna er þeir kalla Væringia. þar var  
 saa madr islenskr er Már hiet og var Hunródar-<sup>5</sup>  
 son fadir Hafþida Marssonar og uar þar agætr  
 sueitarhofdingi. Honum uar mikill grunr aa vm  
 menn þessa ena vtlendu huort allt munde eptir  
 þu sem þeir sogdu. og sidan hitte hann ath male  
 Haldor Snorrason er þa uar med Haralld er kall-<sup>10</sup>  
 adizt Norbrigt og villde Maar tala vid Haralld.  
 enn Haralldr villde ecke uid hann eiga og feck  
 Már ecke þar af. Ogh sidan redzt hann vr Mykla-  
 garde og þotte einskis oruænt nema nockr stor-  
 ræde kæmi vpp af stundu. Ogh einn dag er þeir<sup>15</sup>  
 Nordbrigt satu aa vollum nockrum j þrimr hring-  
 um þa geck Zoe drottning þar hia þeim og sa  
 huersu rembiliga þeir letu. þa geck hun ath Nord-  
 brigt og mællti. þu Nordmadr gef mer lock vr  
 hare þino. Hann segir. drottning segir hann. jafn-<sup>20</sup>  
 mæli skal med ockr. gef mer har vr magaskeggi  
 þinu. Þetta þotti hlægliga mællt uera og þo diar-  
 luga vid þuilika konu. Hun gaf ecki gaum ath og  
 geck leid sina. Erlendr hiet madr þar j gardenum  
 Væringe eirn. enn kona hans feck uitfirring og bidr<sup>25</sup>  
 Erlendr Nordbrigt gefa til nockut rad allz þotti  
 vera spakr madr og uitr. Hann geck nu og hitter kon-  
 una ræder vid hana og bidr syna sier gripe sina  
 og gersimar og leitar eptir marga vega uitruga. og  
 hun giorir so syner honum gripena. hann spyr<sup>30</sup>  
 huer henne gæfe gripuna þa sem agætaztir voru.  
 hun lezt eigi mikid af vita huer hann væri en  
 segir ath henne leizt agæta uel aa þann mann er  
 henne hafde gripuna gefit. Hann spyr hueriu hun  
 hefde launath. hun kuozt ongu launat hafa og vard<sup>35</sup>  
 uid faa. Pat samir ydr eigi husfreyia segir hann  
 ath launa ongu slikar gersimar. nu ef þu þikizt  
 ecke til hafa so sæmiligt sem þu uilldir þa vil eg  
 gefa þier eirn godan grip ath þu launir þetta.  
 Þessu jatade hun. Hann geck þa i brutt og lætr<sup>40</sup>

12. Haralldr: Halldor *hds.* — 17. þar: þaa *hds.*

giora kross af gulle einu og let vigia. þa ferr hann  
 aa fund hennar j annat sinn og selur henne kross-  
 enn bad hana hafa hia sier og segia sier enn giort  
 vm sina hage og leitade marga uega eptir. Hun<sup>5</sup>  
 kuad mann koma til sin er henne vard vel fyrir  
 ogum so hon lezt onguan slikan sied hafa. kuad  
 hann vitia rekiu sinnar vm nætr. og hefi eg myckla  
 ast uid hann lagit. Eptir þetta gieck Nordbrigt burtt  
 og sagde Erlende huad titt er. skulum vær nu  
<sup>10</sup> hallda vord aa ef hann vitiar hennar og taka hond-  
 um ef vær megum. Þath uar nu eitt kuolld ath  
 þeir sia ath madr eirn geck til herbergis hennar.  
 sa var bæde mikill og uænn og so syndizt þeim  
 sem gullz litr uære aa horonde hans þar sem hann  
<sup>15</sup> var berr og ætlodu nu ath taka hann hondum er  
 hann genge j burtt. Hann ste j rekiu hia henne.  
 þa synir hon honum krossenn og mællti. eigi vil  
 eg ath eins þiggia gripuna ath þier so ath eg launa  
 ongu. vil eg nu gefa þier þenna grip j mote. og  
<sup>20</sup> rette ath honum krossenn og bad hann uid taka.  
 Honum vard uid þetta so illt ath hann huarf þegar  
 ath syn so ath eigi vissi hun huad af honum vard.  
 en hun giordiz miog mattfarin eptir þetta. Þeir  
 hieildu nu vord aa henne ath hun leitade huergi  
<sup>25</sup> i burtt og nærdu hana sem þeim þotte vænazt. Þa  
 mællti Nordbrigt. þess get ek til ath þessi madr  
 mune verit hafa fyrrmeirr nockr vondur madr og  
 orden nu ath orme og mun liggia nockur aa gulle  
 edr uite þier nockr ormabæli j nand. Honum var  
<sup>30</sup> sagt at þar var ath visu. Þangat munu vier fara  
 seigir Nordbrigt. Og so giordu þeir. enn þar uoru  
 biorg nockur. þar giora þeir bal mikid aa biargino.  
 og er eldrinn sotte hartt halit þa kemr þar fram  
 triona mikil og eigi þeckelig. Nu gatu þeir ecki at  
<sup>35</sup> giort og fara nu heim til borgarennar uid so buit.  
 en ecke oruænt þo ordit at honum hefde leidzt  
 balid og munde eptir þetta færa bygd sina. Og  
 ena næstu nott eptir dreymde bonda eirn j borg-  
 inne at madr kæmi at honum og bædi hann skips  
<sup>40</sup> og lezt mundu leggja skipleigu j stafnen. og þottiz

20. rette: retta *hds.*

bonde lia honum skipit. og vm morgunen eptir  
er hann vaknade fer hann til skips sins og sier  
ath þat hafde nylega haft verit og j stafnum sa  
hann liggia eitt mikid staup af gulle. Vard og ecke  
mein ath þessu kuikende padan fra og feck kona  
Erlendz heilsu sina. Og þotti ollum monnum mikid  
vert vm speke Nordbriktz og uar hann vinsæll af  
Uæringium og skilia þat allir ath hann er mikils-  
hattar madr j ollum atgiordum og radum sinum.

Um for Nordbrigtz.

Þat sama haust for Nordbrigt vt til Gricklandz-  
hafs med galeidaher og ollum Uæringium. þa uar  
hofdingi Grickia hers Gyrger frændi drottningarennar  
Zoe. Þeir foru uida vm Griklandzhaf og eyiar og  
vnuu morg storverk. sem Boluerkr segir.

Sniall raud j stor stiller  
stal ok geck aa mala  
hadiz huert ar sidan  
hilldr sem sialfir villdu.

Og eitt sinn er þeir settu landtiolld sin tok Nord-  
brigt og hans menn þann tialldzstad er yfir var  
odrum tiolldum. þa kom til hofdingen Gyrgir og  
bad Væringia flytia j burtt tiolld sin. Nordbrigt  
segir. ecke er þath retligt og ecke hefir þat verid  
Væringia hattr ath flytiaz j daluerpe vndan Gircki-  
um. Gyrgir lezt fyst eiga tiolld ath setia þar er hann  
villde fyrir tignar sakir. Þaa segir Nordbrigt. ef  
þu erth hofdingi Girkia þa er ek hofdinge Væringia.  
Til þess ræda þeir vm þetta ath sitt þikir huorum  
þeirra og uilia huorirtueggiu taka til vopna. þa  
komu til spakir menn og godgiarnir og uilia skirra  
uandrædi þeirra. bidia þeir ath þeir skule sættaz  
og geri eigi þa skomm Gardzkonunginum og skada  
ath beriazth þar sem huorirtueggiu eru hans menn  
og kuedia helldr aa med sier vm þau skipte sem  
þeim vel likade badum og geingi þeir huoregir vm  
fram. bidia þaa nu hluta vm huorir fyrr skolu

13. Her og nogle steder i det følg. skrives Gylder, det er her rettet.

tiallda edr roa edr leggja til hafna. og þessu jata  
þeir. Nu eru hlutir giordir og markar huor þeirra  
sinn hlut og kostódu sidan badir hlutunum j skikiu-  
skaut Gyrgis. enn Norbrigt skylld taka til hlut-  
anna. Þa mællti Norbrigt til Gyrgis. lat mik sia  
huert mark er þu hefir til þess at uit morkum  
eigi aa eirn ueg badir. Gyrgir sendir honum hlut-  
enn og red hann ecke j ath hier munde nockut  
annath vndir bua enn Nordbrigt segir. Og Nor-  
brigt merkir nu sinn hlut. og beint aa eirn ueg og  
Gyrgir hafde adr giort og kastar sidan j kne hertog-  
anum G(yrge). og sidan tekr Nordbrigt til hlutanna.  
Ogh er hann hafde vpp tekit hlutenn annan mællti  
hann til Gyrgis. þeser skolu fyrre tiallda og fyrre  
roa og fyrre rida fyrre til hafnar leggja og hafa  
kiosanda hlut af öllu. Leit sidan aa hluten og hieilt  
vpp hatt og mællti. þetta er hlutr vor og fleygir  
sidan j brott og langt aa sio vt. Þa mællti Gyrgir.  
þui leztu mik ei sia hlutenn. Hann segir. ef þu  
satt eigi þann er eg tok vpp þa sia nu þann er  
eptir ligr og uæntir eg ath þu kenner þitt mark  
aa. Og uar þa hlutrin vpp tekinn og kenndr og  
var þar aa mark Gyrgis. Ok j þuilikum uidrskipt-  
um þeirra fanzt þath bratt aa huersu Nordbrigt  
uar framgiarn og afburdarsamr og for vm sum-  
ared vtan. og er so fra sagt ath Nordbrigt breytir  
so til at hans menn uerda nær fyrir vtan bardagan  
og allan haskann og nockr þar j fylking jafnan er  
minzt var mannhættan. og uardizt sua ath hans  
lid tyndiz eigi en sparde eigi Gyrgi til ath þeir  
uæri meir aa uidborda. enn þa er Nordbrigt uar  
eirn saman med lide sinu þa lagde hann sig so  
fast til ath annat tueggia skylld hann faa sigr eda  
bana. Nu bar sua til jafnan ath þa er Nordbrigt  
uar fyrer lideno þa uann hann sigr. en Gyrgir  
fyrir vann þa ecke. Þath fundu þeir er Gyrgi  
fylgdu og kollaudu ath betr munde fara sitt mal  
ef Nordbrigt uæri eirn hofdingi yfer öllum hernum  
ok amælltu þeir Gyrgi hertoga og kuodu ecke at  
vinnazt fyrir honum og hans lide. Hann suarar so  
j mote. ath Væringiar villde ecke ueita honum og  
bad þaa fara j annan stad enn hann munde fara



med sinum her og mundi vinna slikt sem hann  
mætti og audit yrde. Ok nu eptir þetta þa for  
Norbrigt þadan fra j burtt og med honum aller  
Væringiar og aller Latinomenn. en (þeir) Gyrgir  
foru med Grickiaher. Og syndizt þa bratt huad 5  
huorir mattu. feck Nordbrigt jafnan bædi sigr og  
fe. en Gyrgir for heim til Miklagardz med sitt lid.  
nema þeir vngir menn sem sier uilldu afla fiar og  
frama þa sofnuduzt þeir saman og foru til Nord-  
brigts og hielldu hann til hofdingia. Hann lagde nu 10  
med herinn uestr j Affrika og elfdiz þadan miog  
at fiolmenne j uellde þui er þar liggr. Þat er talt  
eptir fyrirsogn Harallzs konungs at hann tok .lxxx.  
borga aa sitt valld. sumar voru gefnar aa valld  
hans. sumar braut hann edr brennde. sem Þiodolfr 15  
segir.

Taugu ma tegna segia  
tandrauds aa Serklände  
vngr hætte sier atta  
orm torgs hrautodr borga. 20  
adr herskodudr hardan  
hilldar leik vndir skilide  
Serkium hættir j slektir  
Sikileyiu geck heyia.

Nordbrigt dualdiz marga uetr j Affrika og feck þar 25  
mikid gull og marga dyrgripe. en fe þat allt sem  
hann feck og eigi þurfti hann ath hafa til lids-  
kostar sende hann med trunadarmonnum sinum  
nordr j Holmgard j ualld og gæzslu Jarizleifs kon-  
ungs. Ogh drozt þar so mikid ogrynne fiar saman 30  
at eigi matte morkum telia. sem likligt ma pikia  
er hann heriade þann hlut heimsens er nær var  
audgaztr at gulle og dyrgripum. so er þo ath hann  
hefde eigi barizt uid bukalla þuiat hann segir sialfr  
at han bardiz uid konungen sialfan j Affrika og 35  
feck sigr og eignast uida uelldi hans. En þar eptir  
for hann heim j Miklagard med mikid agæti og  
er nu þar vm hrid.

13. Harallzs: Harazs hds. — 29. Holm-: orm-(l) hds.

Vm hersaugu.

Nv er þat sagt næst ath hersaga kom til eyrna  
Mikael konungi. Gyrgir mællti þa til konungs. nu  
mun ath taka til Uæringia ath þeir reyne sig. og  
5 er morgum monnum grunr aa herra ath þier muned  
hier eiga vm konungborin mann ath mæla. en þu  
veizt hier onguan siduanda til þess vera ath þeir  
menn gangi hier aa mala er konungborner eru.  
Konungr segir. eigi er þat enn satt giort en vist  
10 er þath ath þesse madr er afbragd annarra manna  
badi at radum og hardfeinge. og þeir menn eru  
oss vænstir til varnar fyrir landeno er þannueg  
er hattad sem honum er. þui er þath nu vel þott  
þeir reyne sig. Væringiar attu nu stefnr sin j mill-  
15 um og segir Haralldr þeim ath honum er mikill  
grunr aa ath menn muni oss þikiazt vm skynia  
hier j Myklagarde. og leide menn morgum getum  
vort mal og hirde ecke vm þo ath oss sie fram  
hleypt j ofrid edr j haska. nu uil eg ath uær heit-  
20 um aa hinn helga Olaf konung oss til sigrs og lat-  
um giora hier kirkiu honum til dyrdar med gude.  
Þessu jatodu aller og ath handfesta mille sin. og  
sidan med hans vilia fara þeir nu j mote heidingi-  
um. En þeir heidingiar hofdu fyrir her sinum marga  
25 konunga og var blindr eirn og var saa þo vitraztr.  
Þeir hofdu hiol vndir kerrum sinum og ællodu  
ath hleypa þui aa lidit med þeim vmbunade sem  
þar var til samín. En er þeir uillde þeim fram  
hleypa aa Væringia þa<sup>1)</sup> urdu þa allar fastar. En j  
30 odrú lage þa sier sa enn blinde madr er konungr  
uar mann rida fyrir Væringia her aa huitum heste.  
og af þessum manne stod heidingium so mikil ogn  
ath margir konungarnir flydu en .vi. urdu eptir.  
Og lykr med þui ath Væringiar hofdu sigr og sottu  
35 sidan heim eptir þat med myklum sigri og uirding  
og lata þegar giora virduliga kirkiu. En af fyrir-  
tolum manna þa bannar konungr ath kirkian se  
vigd. Haralldr lætr þa veizlu bua og ætlar þa byskupe  
til ath koma ath vigia kirkiu. Konungr bannade  
40 þa eldeuit til ath buaa veizluna og kuad konung  
eige mega hafa rett sinn fyrir kappe hans og rik-  
domi. En þo hittizt bratt til þess ath veizlan var

<sup>1)</sup> þau hds.

buin þott konungr villde eigi. Sidan bad Haralldr  
 ath byskup skyllde fara ath vigia kirkiuna. en  
 hann lezt eigi treystast fyrir konunge. en Haralldr  
 lezt mundu þui aa leid koma er konungr munde  
 þat eigi banna. Og sidan fer Haralldr nu aa kon-  
 ungs fund og tiar fyrir honum huersu osanligt er  
 hann leme nidr ath giora Olafi konungi sæmd fyrir  
 þa sæmd og jarteign er hann giorde þeim og frid  
 þann er hann gaf riki hans. og fær hann so vm  
 talid ath sialfr konungr ferr med honum til veiz-  
 lunnar og so byskup. og vard ueizlan agæta god.  
 Og undradizt konungr miog ath hann hafde elde-  
 uid feingit so gnogliga þar sem hann lagde bann  
 uid at hann skyllde med ongu mote fa. en Nord-  
 brigt segir honum ath hann hafde þar til skiphræ  
 og suord og valhnetr. Nu uar kirkian uigd en kon-  
 ungr launade stormanliga veizsluna. og sidan uar  
 su kirkia uigd og fagrliga tignod med mikille klucku  
 so at eingi var onnr slik j Myklagarde. en af for-  
 tölum vondra manna þa lætr konungr taka ur kolf-  
 inn. þeir hietu þa aa hinn helga Olaf konung ath  
 hann lete koma aptr kolf j klucku sina. og sidan  
 hrædde hann Gardzkongen j suefni og skipadizt  
 hann ecke uid þad. og sidan var hann tekinn med  
 æsiligum siukleika so ath hann matte varla bera.  
 En drottning gat sanz til vm hans mal huath hier  
 munde til koma. hon bad Nordbrigt til komaa og  
 gefa til nockut gott rad med konungi. Ogh Nord-  
 brigt fer þegar til motz uid konung og gefr hon-  
 um þat rad ath hann late bera aptr kolfin til  
 klucku Olafs konungs. og sidan gæfi hann til kirki-  
 unar .iii. hlute og færi þangat sialfr. dyrkade  
 framarliga Olaf konung medan hann lifde. En kon-  
 ungr hiet þui og endathi þath vel sidan. Nu fara  
 þeir badir or lande enn Nordbrigt og Gyrgir. og  
 uar mællt med þeim Gardzkonungi at .c. marka  
 skyllde giallda honum af hueriu skipe enn þeir  
 skyllde sialfer eignast þat meira væri. Ok uid þetta  
 fara þeir j hernad og koma nu uid Sikeley. enn  
 þat er mikid riki og margar storborgir. og flyia  
 menn vndan þann veg ath þeir leita til borganna  
 og var þar einskes fatt þess er hafa þurtt þeim er

þangat flydu. og þykiazt landzmenn nu trutt traust  
 hafa ser fengit er þeir eru komnir j borgina. Þeir  
 Nordbrigt setiaz nu vm eina borg agæta bædi ath  
 fiolmenne og storaudigum gersimum. og uerdr þeim  
 5 (t)orsott og fast fyrir og fa þeir eingi suig aa vnnid.  
 Þa mællti Gyrgir. hier mun eigi þat til ath taka er  
 minna er eigi fæzth hid meira. þuiat eigi ligr sia borg  
 laus fyrir og eigi verdr hun af vorum styrk unninn.  
 og munum uer uerda til ath fara og uæntir mig  
 10 ath oss ueite betr vt vm strandernar þar sem minne  
 afle er fyrir. Nordbrigt segir. seint mun fast skulld  
 konungs ef uer skulum kanna skerin oll edr huad  
 gefit þeir mier til ef eg fæ vnnid borgina. Gyrgir  
 suarar. huat er til mællt. Þria. kiorgripe er ek kys  
 15 segir Nordbrigt. Þui uilium uer jata segir Gyrgir  
 og uar þetta nu bundit uitnum med þeim. Nu var  
 so vm farit. aa fiell eptir gile einu hia borginne  
 sialfri. þangat geck Nordbrigt med .lx. manna og  
 fal syn j mille borgarennar. þeir mælltu adr grund-  
 20 uoll hennar huersu diupth þurfa mundi ath grafa  
 vndir nidri og ætlaa sidan aa gagngiort vndir holl-  
 ena. og sidan taka ath grafa .xx. menn og adrir  
 .xx. ath moka en enir pridiu leysa fyrir og ausa vt  
 allre molldunne aa ana. En þeir einir urdu senir vr  
 25 borgenne og þottuz þeir eigi vita huad þeir mundu  
 giora. Þeir grafa nidr undir borginne vnzt þeir kom-  
 azt jnn vndan ath þui er þeir ætla. Þa mællti Nord-  
 brigt. nu er groftr sia vordin mikell sem eg villda.  
 skyllde vær og gott fyrir taka en giptan munde  
 30 rada. grofum vær nu vpp þar sem vær væntum  
 ath ver komum vpp j einbueriu herbergi j borg-  
 inne. og grofum eigi fyr vpp wr jordunne enn ver  
 erum adr aller vitbunir og herklæddir. en þa hefir  
 sa happ er hlytr og audit verdr. en ef vel villde  
 35 til takast vm uppkuomuna vora j borgina mætti  
 so vera ath þeim brygde nockut vndarliga vid er  
 fyrir eru og yrde nockut vm felmt edr otta er menn  
 koma uouifliga vr jordu upp ath þeim. hattum  
 og so bunade vorum og sialfum oss ath þeim mætti  
 40 mestr grunr aa uera huat dreingia vær erum. þuiath

marga geth egh ecke sidr ætla onnr kuikende muno koma vr jordunne vpp enn menn. Þeir giora nu so med rade Nordbrigt. Herklædizt nu herinn allr og setia hialma aa hofut sier nema þeir einir menn er til eru ætladir ath grafa upp til lykta vr jordunne þa er buit er. En so stillti hann til glogt vm uppgonguna af radseme sinne og vite. ath þeir komu vpp j steinholl eirne j borgenne og var þar helldr fatt manna fyrir. en mestr hlute hersins gieck nidr j groftinn vndir borgina þott eigi mætte aller senn upp ganga. Og nu er þeir ganga vpp þa mællti Nordbrigt ath þeir skylldu emia vpp og lata sem grimligazt. Og er dockuir hialmar kuomu vpp vr jordu ath þeim þaa bra monnum miog uid. þa uar og nockut dimt ath jnne. hlupu nu vndan vm alla borgena þeir er þui komu uid med opi og kalle og sogdu ath fiandr være vpp komnir vr jordu og dræpi allt þat er fyrir þeim uar. saugdu nu ath folk var so fiolkunnigt þat er vm sat borgina ath þeir kollodu diofla vr jordu at þeim og dræpi menn þeirra. og uerdr nu otte mikill og op j borgenne. En þa er lette enum mesta þys og uitad var hueriu gegnde og uid huer brogd er þeir voru komnir þa drifa menn til vopna þeir er godir riddarar uoru og hraustir menn og uilia ueria sig. En þo þegar er þeir Nordbrigt voru eigi verr ath vigi staddir þa fiellu þegar borgarmenn sem bufe. enn sumir leita j burt þeir er lif þagu. sumir gafuzt vpp og geingu til handa og eida. toku þeir j borginne slikth sem þeir villdu. Þa mællti Nordbrigt. þath ætla eg Gyrgir ath miog vida verdum uær ath fara til adr en uær faum þuilikt fie sem j þessarre eirne borg er þier uillduth fra huerfa. og uil eg nu kiosa gripuna mer til handa slika er mer likar eptir þui sem uær urdum aa sattir. Satt er þat segir Gyrgir ath storfie hofum vær hier upp tekit enn þath þætte mer sem þier sæmde bezt ath taka eigi fyrre af gripena en heima j Myklagarde. Nordbrigt segir. til þessa fiar þikumz eg alluel hafa vnnit þuiath standa munde sia borg enn j dag ef eigi hefði minna rada ath notid. eda huad þikir hofdingium sanligaz uera. Aller sonnodo

hans mal og kuodu slikan mann helldz hofdingia mega heita at rettu er so var hardfeingr. Satt er þath ath vær hofum nu feingit mikid fe segir Gyrgir. þiki mer oss nu gott heim ath sækia vid so buid. Nordbrigt segir. enn munum vær eigi greida konungi hundrath marka af hueriu skipe er uer oflum eigi meira fiarens. enda skulum vær enn leingr eigazst uid adr enn vær lettum þuiat eg hefi spurt huar enn mun uera meire feun. Allr herrinn samþyckte honum og þotti mikels vm vert vm skipte hans og framkuæmd er hann veitte jafnan.

Vm hernat Nordbrigt og Gyrgis jarls.

Nu leggja þeir til annarrar borgar er bædi uar meire og torsottari. Gyrgir mællti. þetta rad muno þier vm megn ydr taka og treystiz þu nu offramarliga af sigri þeim er þu hefir nu vnnid. og forum nu helldr uidara til og latum eigi þat hlægi henda oss ath briotazt uid þat er ecke verdr ath giort og er illt ath setiazt optar nidr enn hann ris vpp. Nu þikiz Nordbrigt sia ath Gyrgir uill j burt og mællti. þat er satt ath sia borg ma ecke uinnazt at þessu somu bragde sem hin fyrre. enn þo er eigi þrotin von ef j tomi leki uid. en giora (skal) þier kost aa burt ath fara huert er þu villt ef þu villt nu þoath eigi megi greida konungi fe so mikid sem skilit uar þa er þo nockut. enn eigi muno þeir þo j burt fara þuiat lidmenn vorir þurfa fiarens þuiat eg mun hier eigi fra huerfa so buit. Þui ætla eg segir Gyrgir at þu munir nu hier nu ecke rad til kunna. Þat er nu sem gefazt vill segir Nordbrigt. Þar er Gyrgir nu og nennir eigi fra ath huerfa uid litid fe edr ecke. Þar uoru uellir fagrir og slettir nær borginne og þar aa vollunum stodu tre fogr og limod uel þau er blomgut uoru og sem þar uæri skogr litill og flugu fuglar þangath jafnan vr borg vm daga þeir er hreidr attu. Smafuglar foru þar ath matfongum aa daginn vtan borg enn flugu apr aa kuolldit ath sofa er þeir attu hier og huar hreidr j husþekium j borginne. Borgarmenn þottuzt aurugir er þeir hofdu steinuegg sterkan vm borg sina og mælltu til þeirra Nordbrigt ath þeir skyllde

dreingiliga ath sækia og kuodu þar mikils uera  
ath uitia j morgum gersimum og dyrgrípum. enn  
þeir kuoduzt þo uænta ath þeim munde þo seint  
sækiazt ath grafa nidr vndir borgina edr vinna  
hana þui mote sem hina fyrre. Allt mælltu borgar-  
menn drembiliga til þeirra og helldr med had og  
spott. Nordbrigt mællti nu uid sina menn. nu skulo  
uær taka nockura menn af huerre sueit og þo so  
ath borgarmenn sakne eigi lidsens og skal þo sækia  
ath borginne gletting þann sem ena fyrre daga. en  
þess uænti eg ath þeim þike litils vm vert ydra  
adsokn. þier skulod og so eina ath sækia ath ydr  
se sem minztr haske j uera. hier er lækr eirn skamt  
fra borginne en þan sama leir sem þar er hia lækn-  
um er heitir bitumen þann leir skulum uær taka  
og ellta vm nætr so at borgarmenn uerdi eigi varir  
uit. þat mun þa verda jafnt sem lim ef þat er til  
giort og med þessu sama lima menn jafnan borgir.  
sidan skulum uer rida þessu lime aa tre þesse er  
hier standa utan borgar. en þat kann uerda so hart  
sem griot er þath þornar. sidan skulu ver rida  
blautu liminu aa trein og med þessum radum skul-  
um uer uinna þessa myklu borg. sidan skulu til  
K. 3 koma þeir menn vorir er bezt kunno j við smafv-  
gl. 2a  
oc kann vera at fvglonvm verþi vhogt at hefia 25  
fotrna af limonvm er leirino bláto er a rípit.<sup>1)</sup> oc ef  
ver fengim valld þesa enna litlo borgar manna  
smafvglanna. þa cann vera at rað hittiz i at na e  
þeim er stóri ero oc meiri fire ser. Nv fara þeir  
sva með sem Norðbrict melir. oc dvgir þetta raþ. 30  
at foglarnir verþa fastir við trein. er þeir villdo  
fa ser matar. oc fa þeir nv tekit hondo<sup>2)</sup> marga  
smafv-  
gl. af þesom brogþom. Þa melti Norþbrict.

<sup>1)</sup> En læser har moret sig med at skrive ordene verþi  
—leirinv over l., skriften er ret gammel. <sup>2)</sup> Fejl f. hondom.  
L. 26. leirino bláto: liminu. er: adr. *tf.* — 27—28.  
borgar m. smaf.: fvgla or borginne. — 28—29. i—ero: til  
ath ver faim þeim hīrum stærum fuglum nad.

Nv er vel s. hann þesir foglar scolo vinna borg með  
oss. Nv scal taca tre þat er tyrfit er. oc eldneṁst.  
oc lata þar eld i innan litinn þann. bera þar iviþ  
brenno stein oc steypa vaxi vm vtan. siþan scal  
5 binda þessconarbyrþar abac foglonom sva at þeim  
verþi eigi vm afl at fliuga með. oc er nattar þa  
scolo ver lata þa laṣa alla senn með þeim vmbv-  
ningi at hver hafi byrþi abaci. oc get ec at þeir flivgi  
þa til setra sinna oc hreiþra i borginni sem þeir  
10 ero vanir. Þannoc er nv með farit. oc flivga foglar  
iborgina til hreiþra sinna oc vnga. en hvsin voro 8  
reyrþakit morg þa<sup>1)</sup> er fvglarnir byggðo. oc er eigi  
langt at biþa vnnz eldinom lystr ifiþri foglanna oc  
þvi nest iþeciona oc hvsin. oc brenn þa hvat af  
15 oþro oc geriz eldgangr mikill iborginni. En i oþro  
lagi voro þeir allir ihercleþom oc sokia þa at  
borginni allfast en borgar menn þottoz eigi vita  
hvi setti vm ellz ganginn. oc atto nv at veriaz ollo  
senn elldinom oc atsoen þeira harþri. oc fengo eigi  
20 variz hvarotvegia. fengo þeir nv brotit hliþ stor  
aborginni. oc þvi nest ero þeir innan borgar. oc  
slęr þar iorrosto. oc mannfall. oc eigi var þat lengi  
aðr borgar<sup>2)</sup> vrþo klęcqvir við allt saman oc gafv  
sic vpp. gecc nv þat sama folc með linleic oc litil-  
25 leti at biðia ser miscvnnar með ahygio oc harmi.  
en<sup>3)</sup> iafnan aþr hoðo drembiliga meļt til Norþ-

<sup>1)</sup> Fejl f. þav. <sup>2)</sup> Her mgl. menn. <sup>3)</sup> Vist fejl f. er.  
L. 1. hann: og mikit ath vnnit *tf.* — 1—2. borg—oss:  
oss mikit sigruerk. — 2. tyrfit: þurrast. — 7. laṣa: leysa.  
meþ: bagga sina og *tf.* — 7—8. þeim vmbvningi: þessum  
buninge; þeim um *er læst som* þessum. — 10. foglar: þegar  
*tf.* — 11. borgina: er þeir uerda lausir *tf.* — 12. morg: oll.  
— 14. oc hvsin: *ul.* — 15. mikill: *ul.* — 18—19. ollo senn:  
huorutueggiu. — 19. harþri: þuiat Nordbrigt bad nu ong-  
uan uid hlifaz huern epter sinum mætte *tf.* — 21. borg-  
inni: so ath vognum matte aka jnn j borgina *tf.* borgar:  
med allan herenn *tf.*

bricz oc manna hans. Sva varo borgar<sup>1)</sup> menn felms  
fvllir. at þeim þotti orvęnt at elldrinn yrþi slęþr.  
þar er vatnit var fiari. Oc nv er þeir gafo sic vpp  
oc toco grip. þa fecc Norþbriect raþ til þess at  
slęcqva eldinn. sva segir Þioðolfr. 5

1. Let þa er lypt var spiotom  
liþs hofþingi qviþiat  
en þeirs vndan rvnno  
vlfsgraþ friþar baþo.  
hann hefir fyr sia svnnan 10  
sva finnaz til minni  
opt meþ oddi keyptan  
aþ þar er leit var blaþom.

Her taca þeir nv meira fe miclo iþesi borg. en fenni  
fyri. oc q. G. einsett vera heim at snva meþ þvi- 15  
licom sigri oc fe. oc letzc venta at nv mondi kon-  
vngr fa mega fe sitt. oc myndi þo hvers þeira goþr  
lvtr vera. Norþbriect s. Nv er neri en fyr. en eptir  
er þo enn ein borgin sv er oss veri mikit happ í  
at na. oc eigi mon þar minna fe í en þessom baþ- 20  
om. Þat syniz mer vraplict s. G. at tapa þvilicom  
sigri sem nv hofvm ver fengit. en setiaz nv vm  
þesa ena þripio borg. her ero engi þar tre hia e.  
scogr er foglana megí veipá til. ecki ma oc grafa  
vndir hana. en lanz folc er fiolþi til drifinn. Norþ- 25  
briect s. Sva er oc at þetta er með nocqvori hetto.  
en eptir scolo ver sökia fast. þat mego ver at hafa.

<sup>1)</sup> Rettet fra hds. barg.

L. 3. fiari: og langt ath sækia *tf.* — 4. grip: þeir er  
eigi urdu drepnir *tf.* — 18. vera: uerda eptir. — 20. oc:  
sannliga er mer sagt ath osv. *tf.* — 21. at: taka þetta rad  
og *tf.* — 24. til: og muntu hana eigi med þui uinna *tf.*  
— 25. drifinn: ath ueria borgina *tf.*

G. for vndan q. eigi myndo vel gefaz. en Norþ-  
briect lez eigi vita þat gorla hvart hlyddi. en til q.  
þann hetta myndo. margir eggioþo oc hans menn.  
oc qvopoz hans raþom villdo fylgia. en hann svaraþi  
5 oc letzc þess oc fvsari. En þo ef ec scal þetta enn  
taca amic vpp oc legia her raþ til þa vil ec enn  
hafa en sama cost sem fyr. Þvi iatto allir. Þat er nv  
fyrst þa segir Norþbriect at leica scal niþr legia sem  
opt er monnom titt at hafa er menn sitia vm borgir.  
10 en tialld eitt scal gora af goþo pelli fra oðrom  
tiolldvm stvnd þa abrať. oc veþrvitar scolo þar af 9  
vpp meþ gyldom stongom. þangat scolo ganga .v.  
menn e. vi. ahveriom degi til þess tiallz. oc dveliaz  
þar nacqvara stvnd. oc fara avallt hrygvári abrot  
15 en þangat. oc ef þer hafit mal e. røþor viþ borgar  
menn sem iafnan er siþr til. þa get ec at þeir spyri  
hvi þer set sva vkatir eþa hvat tiald þat scal it  
fagra er sett er fra oþrom tioldom ibrot. þa scolo  
þer segia mic sivkan. oc ligia þar itialdino. oc þar  
20 mon ec vera. oc scolom þannoc lata fara fram  
viko. oc er sva er comit þa scolo þer allz viþ leita<sup>1)</sup>  
at hrygva andlit yþor oc segia þa andlat mitt. Siþan  
scolo þer biþia þangat leyfis likino iborgina til  
einhverrar kirkio. oc segit eigi feit scorta scolo beþi  
25 gvll oc dyrgripi meþ likino. oc vęttir mic at þetta  
myni þeir leyfa. þvi at margir ero fegiarnir. Þa

<sup>1)</sup> Skr. lieta.

L. 1. gefaz: akafi hans og ofsi *tf.* — 3—5. margir-  
fvsari: *ul.* — 5. þo: er enn so *tf.* — 6. til: ath vinna borg-  
ina *tf.* — 8. legia: med hernum *tf.* — 9. hafa: j framme  
til skemtunar þaa uer erum j kyrðum (og sitium) *tf.* —  
10—11. fra—brat: skamt fra herbudunum. — 15. en: þa  
er þeir ganga *tf.* — 16. til: þott sins lids se huorir þa  
eigazt menn þo jafnan tal vid *tf.* — 17. sva: daprir og *tf.*  
— 19—20. oc(2)—vera: *ul.* — 23. iborgina: *ul.* — 25. gvll:  
og silfr *tf.* dyrgripi: dyrgripi ath fara.

scolo þer beiða at .lx. manna gangi iborgina með likino. en ec get at þat vili þeir eigi. þa scolu þer beiða at .xii. menn gangi inn. oc segit þat øngan síþ at feru menn gangi með tígins manz lici en .xii. oc þat mono þeir leyfa. er scolot gera kisto 5 at likino oc scal ecki vett ifir. scal breiða ifir dyrlicet pell. þat er þer hafit bezt til. oc latið þannoc bragþ a yþr íollo sem ec sia yþr mioc harmðaþi. oc ef þetta fer nv nacqvæt eptir minni tilscipon. oc leyfi þeir xii. monnom at ganga inn i borgina 10 með likino. þa mon ec fara ikistona. en síþan scolu þer bera kistona a avxlom yðr oc ganga vndir .iiii. en .ii. menn scolu ganga með merkíom. Þeir Halldor S. s.<sup>1)</sup> oc Vlfr stallari scolu vera isloppom. en hafa brynior vndir. herrinn scal alvafnaðr oc 15 þrøngvaz at vtan er ver comom ihlíþit borgarinnar. oc eigi scal þeim mioc þurfa at fryia er firir fara. oc síþan ihlíþino<sup>2)</sup> scolu þer fella niþr kistona<sup>3)</sup> af avxlom yþr. en ec hetti til þess hve skíotr ec verþ or kistonni. Oc er sett var rapit þetta. gengr her- 20 inn íafnan hía borginni oc litr a. oc þiccir torbreytlig at vinna. Jarl er ifir borg þesi. oc hrosa þer ser mioc borgar menn oc biþia at þer søki at vascliga. allz þer hafa líþ mikít. qvøþoz oc spurt hafa at þeim varþ ecki rapafatt. en qvøþoz þo etla at 25 seint ynni þer borgina af smafoglom. þo at þer beri byrþom spano at. oc qvøþoz víþ myndo sia

<sup>1)</sup> Det er: Snorra son. <sup>2)</sup> Skr. hiþ-. <sup>3)</sup> Skr. -ono.

L. 3. þat øngan: huergi j londum. — 6. at likino: *ul.* — 8. yþr mioc: *ul.* — 9—11. nv—likino: sem eg geth. — 13. .iiii.: edr v. *tf.* með merkíom: vndan og bera vndan merke. — 18—19. af—yþr: *ul.* — 19. hetti: verd at hættu. verþ: a færtr *tf.* — 20—22. gengr—vinna: þa var heren nu með þungu bragde og er allt lidit tuist og litid vm þetta þickir borgar monnum vndarligt. — 23—24. vascliga: nockud. — 24. mikít: og fritt *tf.* — 25. rapafatt: vm megn.

slicom brogþom. oc leto at þat veri drengilicet at søkio her eptir meira. en hinom .ii. borgom. qvøþvz spvrt hafa at hofþingia þeira varþ slict ecki vm afl. Oc er natta teer gøra þer atgongo at borginni. oc 5 standaz eigi egion borgar manna oc dettiyrþi en vilia vita hvar<sup>1)</sup> vornn þeira er íafnmikil. sem borg er gøþ oc ramlig. Þer hafa við oll brogþ. þa er tízca var til [i þess hattar bardaga.<sup>2)</sup> En þegar er her þeira com at borgar vegíom. þa scorti þar eigi valsløngvr 10 fyrir [oc aðra griotflav<sup>3)</sup> . . . þer sia þessa borg sva sterca at eigi þotti þeim von at hon yrþi með vapnom sott enda voro . . . .<sup>3)</sup> at briotaz. halda nv aprt til herbvþa. oc styrma ifir hofþingia sinom eptir þvi . . . . til sett. oc [allt ferr<sup>2)</sup> nv eptir 15 geto Norþbricz oc etlon. oc þar kømrr er þer hafa þar vico verit. þa . . . . monnom andlat hof . . . . [Gricia hersins.<sup>2)</sup> oc voro allhrygvir. oc beiddo síþan at þer scyldo veita leg likino at nocqvorri [kirkio i borginni<sup>3)</sup> oc qvøþoz . . . . miclo fe sem 20 síþr var til fire sal riera manna. beiddo oc vm licfylgior sem hann hafþi firir melt. En þer er kirkior varþveit . . . . nne vildo giarna þigia gullit þo at vikingar gefi þeim. oc baþ hver fram sina kirkio at hofþingiann scyl . . hvgþvz þer myndo vpp 25 taca fvlleþlo fiar igvlli e. øþrom dyrgrípom. en aþat vrþo þer sattir vm licfylgio sem . . . . gat til at 26 .xii. menn scyldi inn ganga með iborgina. Síþan

<sup>1)</sup> Fejl for hvart. <sup>2)</sup> Utydel. <sup>3)</sup> Unger læste: veggir of þyccir víþ.

L. 2. meira: fe *tf.* borgom: sem þer hafit adr unnit *tf.* — 10. . . .: og er. — 12. enda—briotaz: *ul.* — 14. . . .: sem hann hafde rad. — 15. oc etlon: *ul.* — 16. . . .: segia þer borgar. . . .: [hof]dingia. — 19. . . .: ofra skylldu. — 22. . . .: [uardueit] tu j borgi[nne]. — 24. . . .: [skyll]di til færa. — 25. fiar—dyrgr.: og keptizt nu huer fyrir annan fram ath ganga j mote likino. — 26. . .: hann. — 26—27. til—borgina: *ul.*

gengo<sup>1)</sup> imoti likino vt i borgarhlíp við crossom oc helgom domom oc voro scryddir. en vikingar iöðrolagi baro kistona tigvliga aavxlom ser. oc var tialdat ifir purpurapellom. en menn þeir er fylgþo licino hofðo silki sloppa. oc hotto síþa ahofþi fyr hrygþar 5 sacir. en vndir voro hialmar oc brynior. oc er þeir coma i mitt borgarhlíp. þa verþr slys iforinni fella þeir niþr kistona vm þvert borgar hlípít. oc íþvi bili qvaþ við lvþr ner hliþino. en herinn var aþr allr með vapnom oc albvinn rvnnv þa til borgar<sup>2)</sup> 10 oc þrøngþvz ihliþít. Norþbriect hafþi borit kistona þo at hann hefþi hitt sagt. oc hafþi hon tom verit. bra hann þa sverþi oc allir hans menn hliopo vpp i hliþit oc drapo þar marga menn er vapnlavsir voro firir. þar varþ Halldor S. s. sar var hogvit 15 iandlit honom. allir vrþv þeir .xii. nacqvát sarir oc mest af grioti er castað var ofan or tvrninom. Oc iarll sa er ivar borginni agetr maþr hafþi brvgþit sverþi. en þat var gersimi mikil. Norþbriect þrifr til sverþsins. oc snarar af iarlinom. gørir hann sialfan 20 handtekinn oc hefir isino valdi. Þat er sogn manna at þannoc hefþi orþ farit með þeim Norþbriect oc Halldori S. s. þa er hann melti at Halldor scylldi bera merkit fyrir iborgina. at hann svaraði ifyrsto. Beri her merki fyrir þer rogom. Mioc er meðtt 25 Halldor s Norþbriect. enda er vel gengit. Norþbriect spurþi nv ef iarlinn villdi lifit þigia. Hann svaraði. Hver ertv s. h. vist ertv konvngborinn maþr.<sup>3)</sup>

<sup>1)</sup> Her mgl. þeir. <sup>2)</sup> Over g. en streg, mulig at læse borgarinnar. <sup>3)</sup> Forkortet som manna ellers.

L. 2. oc—skryddir: *ul.* — 7—8. fella—kistona: og rasa þeir so ath nidr fiell kistan. — 9. ner hliþino: *ul.* — 10. albvinn: til bardaga *tf.* borgar: huer sem fara matte *tf.* — 11. borit: sialfr *tf.* — 12. sagt: alþydu *tf.* oc—verit: *ul.* — 16. sarir: er likfylgiuna skylldu halldit hafa. — 18. ivar: hofdingi var yfir. — 24. borgina: bardaga. — 25. her: hier(!). — 27. þigia: ath honum *tf.* — 28. vist: ath visu.

Hann segir iarlinom til et sanna i hliopi. oc þa 11 iarlinn af honom lif oc rikit. Norþbriect<sup>1)</sup> þat allt ifiarlvtom af þessi borg<sup>2)</sup> sem hann villdi eignaz. en gaf iarlinom borg. Marga staþi vann hann íþeso 5 landi vndir valld Griccia<sup>3)</sup> konvngs aþr en hann cømi aþtr til Miclagarz. Þa segir hann Gyrgi at hann vill hafa gripina þa er dyrstir veri. en G. lezc þa vildo færa konvngi. Norþbriect s. at hann þicicz vel tilcominn at hafa. oc q. þess von at seint mondi 10 hann þa lata þratarlaust. oc bað G. aþat minnaz at alldri hafþi hann sva iher comit at hann møndi slict fe aþlaz hafa e. slic storvirki vnnit. Þeir sciliaz nv fer G. heim til Miclagarz. til fyndar við stolkonvng oc er með honom oc røgir Norþbriect. oc 15 s. at hann villdi allt fe vndir sic draga. en vnna konvngi litils af qvez þat etla at bratt mon hann sitia vm hans riki ef þenna framgang scal hafa hans capp oc metnaþr sem ahorfiz. Þat segia menn at drotningin Þoe hafi oc mioc regþan hann við 20 konvng oc let at hann vildi tiðcaz Mario systor d. hennar. kallaþi at konvngur etti slicra lvta grimliga at hefna. en menn mæla þat at hon sialf drottningin villdi hafa hann.

<sup>1)</sup> Her mgl. toc. <sup>2)</sup> Over g en forkortelsesstreg. <sup>3)</sup> Her-  
after skr. men udstr. kia.

L. 1. hliopi: huer hann uar *tf.* — 2—3. allt i: til sin af. — 4. gaf: vpp *tf.* — 7. veri: j kiorgripi þa er hann atte ath hafa *tf.* — 11—12. møndi—slic: hefði slikt. — 12. vnnit: sem sidan er þeir funduz *tf.* — 13. nv: við þetta og uerda litt aa sattir. — 14. Norþbriect: aa marga uega uid konungen *tf.* — 18. capp: og ofmegth(!) *tf.* — 19. Þoe: Zoe. — 20. tiðcaz: legiaz med. — 22. en: sumir *tf.*

## Iorsalaferþ Harallz.

K. 4 Þa gerþi Norþbrietz ferþ sina af Sikileyio með  
ollom herinom vt i Iorsalaheim oc vill bœta  
sinar afgørþir við. oc hvar sem hann for vm  
Iorsalaland voro naliga allar borgir oc stapir vpp  
gefnir ihans valld. sva fylgþi honom mikil ham-  
ingia. Þat sannar Stufr er heyrð hafþi Haralld kon-  
vng fra segia þesom tipindom.

2. For ofrhvginn øfri  
egdiarfr vnd sic legia 10  
folld var viga valldi  
virc Iorsali or Girkiom.  
oc með ørno riki  
obrvnnin com gynnar  
heimil iorþ vnd herþi 15  
Harallz ond ofar londom.

Her segir fra þvi at þetta land com obrvnnit oc  
oheriat ivalld Harallz<sup>1)</sup> konvngs. for hann þa vt til  
Iordanar oc lægaþi sic sem vanþi er til annara  
palmara. Hann varði til grafar drottins oc crossins 20  
helga oc annara helgra doma i Iorsalalandi. gaf þar  
til sva mikit fe í gvlli at engi kann marca tal at.  
oc aþeiri tíð friþaþi hann veginn allt vt til Iorda-  
nar oc drap þar rafara oc annat hernaþar folc  
sem her segir. 25

3. Stoþo rað af reiþi  
rann þat svica monnom  
Egþa grams a ymsom  
orþ Iordanar borþom:

<sup>1)</sup> Gennem h går en streg.

L. 20. varði: var og (!). — 22. engi—at: eigi fær talid.  
— 24. þar: margan *tf.* — 20—s. 79,4. sem—Cristi: *ul.*

enn fyr afgørþ sanna  
illa gatt fra<sup>1)</sup> stilli  
þioð fecc visan vapa  
vist vm allr með Cristi.

12

5 Síþan for hann aptr til Mielagarz oc hafþi nafn  
sitt it sama. oc geriz þar þa margra manna afund  
til hans. Gyrgir fyrst at vpphafi með drotningo. oc  
þar annara með. Jafnan ber saman fvndi þeira  
Norþbrietz oc ivngfrv Mario. oc eitt sinni er þar  
10 voro staðd i siavarloptom nocqvorum var konvngi  
sagt. oc beþinn þa til ganga at reyna svic Norð-  
brietz. en hon verþr vor við þetta oc letr Norþbrietz  
siga niþr vndir loptin með scyndingo þar sem fløddi  
vndir. oc er konvngr cømr þar ser hann ecki Norð-  
15 brietz hia henne. oc ecki leze hon til hans vita. en  
þat var honom þo mikil hialp er konvngr hitti  
hann þa eigi. við þat sem menn røgþo hann. oc  
þotti konvngi nv hrvndit þeso mali. þotto þeir hafa  
logit at ser. Oc þvi næst var þat borit fyr konvng  
20 at Norþbrietz veri otrvr við hann i varþhalldi. en  
konvngr q. þat eigi vera myndo. Þa melti G. Gør-  
om ravn til hera s. hann. setiom menn til vanaþa  
at reyna varþhalldit. oc sva var gørt. oc er Norþ-  
brietz varð var við þesa menn. þa letr hann drepa  
25 þa alla. oc letvz þar mioc margir konvngs menn.  
Konvngr þicciz nv illt fa iafnan af G. oc raþom

<sup>1)</sup> Snarere så end fyr.

L. 5. hafþi: æ *tf.* — 8. annara: margra annara. —  
9. ivngfrv: *ul.* — 10. i—nocqvorum: bædi. — 11—12. Norð-  
brietz: uid sig *tf.* — 12. hon: jungfruin. þetta: ath setid  
mun vm þau og konungrenn mun þar koma *tf.* — 13.  
loptin: loptit. — 18—19. þotto—ser: *ul.* — 24. þesa:  
uopnada. menn: med launungu *tf.*



hans. oc þicciz eigi vita hve siatna mvn. Oc nv geriz af nyio opocci drotningar Zoe til<sup>1)</sup> Norþbrietz oc var sv soc en fyrsta gefin honom. at hann hefþi gvell þat er atti Griccia konvng. oc hefþi eigi vpp greitt sem log stopo til oc hefþi sialfr meira af eignaz en konvngs leyfi veri til. oc s. at a þeiri stundo er hann var ifir Griccia her hefþi ner ecki gvell comit af galeipom. en onnor soc var þo reyndar til fyndin meþ þesi at Zoe drotning kendi Norþbrietz at hann tipcaþiz Mario ivngfrv. oc hennar hafþi Norþbrietz beþit. oc fengit eigi raþit. Þvi at þat segia menn þeir er verit hafa iMiclagarþi at Veringia minni sva frasagnar at Zoe sialf villdi hafa hann. Nv cømr sva agang rogit at þa Zoe drotning oc Mvnae konvng. toco Norðbrietz. oc var hann leiddr bvnndinn til mirkvastofu. oc er þeir foro meþ hann eptir stræti nēr dyflizo er þar var. þa þottiz Norþbrietz sia broðor sinn enn h. O. konvng. þar er nv gør capella O. konvngs. Oc þvi nest var honom castat idyflizona. oc .ii. monnom meþ honom Vlfi stallara oc Halldori S. s. en af þeim voro oll vapn tekin. en þat var sem hellir veri i iorþo niþri. oc ofan mvnninn a. Þar var firir einn mikill eitrormr. oc svaf þa viþ becc einn er flat i hellinom. Þetta<sup>2)</sup> var ner sihverfvllt. oc grafit vt vndir einom megin sem hellir.<sup>3)</sup> Ormrinn

<sup>1)</sup> Rettet fra hds. viþ. <sup>2)</sup> Her mgl. herbergi. <sup>3)</sup> Utydel.

L. 6. en—til: af fenu en hann atte med rettu edr hans leyfe var til. — 8—10. en—tipcaþiz: eptir þui sem uande uar til. en su uar þo mest sok med þeim ath Zoe drottning kuad hann uilia fifla. — 12—13. at—frasagnar: *ul.* — 21. honom: þeir sem honum voru kærastir. var þat annar H. S. og U. st. — 22. en þat: dyblizan. — 25. Þetta: herbergi *tf.*

hafþi daþa menn til fozlo. oc þa er missattir vrþo viþ konvng e. rikis menn. oc var þangat castat. Þeir oþo þar igoglann er menn lago fvnaþir. Þvi at iafnan hofþo orminom til leifa gefnir verit menn. 5 Settvz [sipan niþr a bvcana. Þa melti Halldor<sup>1)</sup> . . . . er þetta gop vist. oc kann þo vera at heþan af versni. Þvi at ormr mvn scamma hriþ sofa oc ofvsir erom ver at hann . . . . syniz yþr hellzt til ligia. Haralldr s. Heita a O. k. broþor min at hann 10 leysi oss. . . . . rað segir Halldor . . . . .<sup>1)</sup> en stendr oss til mikils vaþa ef hann vacnar. gervm nv sciott rað meþan . . . . hann søfr<sup>1)</sup> . . . .<sup>1)</sup> þeir Vlfr bapir. Har . . . . .<sup>1)</sup> oc er þeir hofþo fest heit sitt. þo at her se eigi sagt hverio þeir heto. 15 þa melti Haralldr at þeir [mondi scipaz<sup>1)</sup> til atgongo við orminn. Þv Halldor s. hann scalt fara ahofvþit hans. en Vlfr er stercastr hann scal fara asporþinn þvi at þar er aflit ormanna. en ec hefi amer tygilknif litiv þann. mon ec ganga at honom framan 20 oc vinna a honom þar sem mer syniz. þvi at minni treystvme ec hamingionni bezt oc gefvnni at styra knifinom. en þess vettir mic at a lopti m . . . . hann hafa avallt nacqvorn varnn þa er hann bryz vm ef nocqvor verþr averkinn. Sipan 25 bioz Haralldr sva at hann toc af ser grafelld oc snarapi vm hond ser oc hafði kessi iframanverþri

<sup>1)</sup> Utydel. og hullet.

L. 2. e. rikismenn: og hann vilde liftion veita. castat: þuiat ormrinn vann skiott vm þeira liflat. Og er þeir Nordbrigt komu j dyblizuna þa attu þeir þar kallt *tf.* — 3. igoglann: okkla(!). er: neckrer. — 3—4. þvi—menn: *ul.* — 5. bvcana: backana(!). . . . .: Snorrason. ecke. — 8. . . . .: vakne edr huad. — 9—14. at—heto: Festa sidan heit sitt. en hier er eigi greint hueriu þeir hietu. — 15. scipaz: skiptaz. — 18—19. en—þann: *ul.* — 21—22. oc—knifinom: *ul.* — 23. . . . .: [m]vni. — 25. gra-: gran-

hendinni oc knifinn i annari. síþan gecc hann framan  
 at orminom oc stacc vinstri hendi i ginit. en legr  
 hann þegar með enni høgri enom vinstra megin  
 þar sem hann hugði at næst scyldi ganga hiartano  
 ormsins. oc legr knifi at hepti vpp. oc var vanda- 5  
 lvtr at vinna með sva litlo iarni a sva miclo qviqy-  
 endi oc illo. Viþ þetta vacnar ormrinn oc bryz  
 vm fast. oc letr Haralldr nv felldinn taca viþ eitr-  
 ino. oc førisc hann aorminn ofan viþ. en sva er  
 hann sterer at stvndvm hefir hann a lopti .ii. hveria 10  
 en með hamingio oc trausti Olafs konvngs oc hvat-  
 leic Harallz oc tionapi liðs manna hans þa søfiz  
 ormr oc fa þeir hlapit honom. Oc ena nesto nott  
 kœmr eckia ein ofan adyflizona. en þat var tvrnn  
 har oc opinn ofan er síþan er callat Harallz dyf- 15  
 liza. tva þionosto menn hafpi sia cona með ser. oc  
 spurpi ef þar veri nocqvot lifs. þeir s. oc sogdo at  
 þa sakapi ecki til. hon spvrpi ef þeir villdi þigia  
 lifit. Þeir qvopoz giarna þigia vilia. Þvi com ec  
 hingat s. hon. at O. konvngv vill leysa yðr. Þeir 20  
 þacca þat gvpi oc enom helga O. konvngi. er hann  
 vill alita með þeim. Þeir Vlfr oc Halldor voro fyrst  
 vpp spurpi hann conona at vandliga vm firirbvrp-  
 14 inn. O. konvngv vitrapiz mer s. hon. oc eigi vissa ec 25

L. 5. oc—at: en so fast lagde hann til ormsins ath  
 skellr uid. — 6—7. sva—illo: myklu(!). — 12. tionapi:  
 tienadi. — 13. ormr: vm sidir *if.* honom: en þo komazt  
 þeir eigi vr dyblizunne þui helldr en adr. — 14—15. þat  
 —opinn: þar uar sem þar uæri turn eirn har upp af  
 dyblizunni og opit. — 16. cona: husfreyia. — 18—19. þeir  
 —lifit: nockud væri brodir Olafs konungs i dyblizunni  
 þuiat hann sende mik hingat og uill hann hialpa ydr edr  
 ulti þier nu þiggia lif at mer fyrir hans sakir. — 22. þeim:  
 þott þeir se ouerdir *if.* — 22—23. Þeir—Haralldr: voru  
 þeir þa vpp dregnir. — 23—s. 83,13. oc—sia: *ul.*

þetta apr. hann sagði mer hvar er vorot staddir.  
 oc hans nytr þv nv sem þv mvnt iafnan. Hvat er  
 betra oc macligra s. Haralldr enn bropir minn  
 leysi mic. eþa hverso foro orð með ykr. Hann com  
 5 at mer s. hon isvefni oc q. mic heila scyldo verþa  
 meins þess er ec hafpa. en ec scylda fara sendifor  
 hans. En ec spvrþa hver hann veri e. hvert ec  
 scylda fara at leysa þa ibrot.<sup>1</sup> qvaþ ecki vilia at  
 bropir hans veri her pindr isvþrlondom. þo at hon-  
 10 om veri iafnan eigi at scapi hans tiltecior. nv hefi  
 ec sagt þer fra vitroninni. oc vacnaþa ec eptir þat.  
 oc var ec þa heil. oc síþan for ec hingat sem nv  
 mattv sia. Haralldr þaccar henne vel sinn greiþa.  
 oc sciliaz þa. fer hon heim. En þeir Haralldr fara  
 15 þegar til Veringia. oc var þetta vm nott. þeir verþa  
 honom fegnir oc ollom þeim. en Haralldr biþr þa  
 vpp standa titt oc vapna sic. oc sva gœra þeir. oc  
 síþan ganga þeir til svefnhvss þess er stolkonvngv  
 svaf í oc briota þar vpp gera konvng handtekinn.  
 20 oc lvca sva við hann at þeir stinga or honom beþi  
 aþgo. sem Þorarinn s.

4. Napi giør en gloþom  
 Griclanz iofvr handa  
 stolþengill gecc strongo  
 steinblindr aþalmeni.<sup>2</sup>

25

Oc sva segir Þiopolfr.

5. Stolþengils bað stinga  
 styriolld var þa byriod

<sup>1</sup> Her mgl. hann. <sup>2</sup> Sál.

L. 14. fer—heim: eptir þat. — 16. oc—þeim: *ul.* — 18  
 —19. svefnh.—i: konungs herbergis. — 21—s. 84,12. sem—  
 lvnd: *ul.*

eyþir aþon þeþi  
 vt heiþingia svtaꝛ:  
 lagþi allvalldr Egþa  
 aþtra a bragning hraþtan  
 graelict mare aGirkia  
 gøto illa for stillir.

5

I þessom .ii. drapom Harallz oc morgvyn oðrom  
 hans qveþum er getit þesa storvirkis. oc eigi þarf  
 orð at gera hia þvi at sialfan Griccia konvng blind-  
 aþi hann. iafn vel metti nefna til þess greifa einn- 10  
 hvernn e. hertoga ef þat þøtti<sup>1</sup> sannara. en iollom  
 qveþom Harallz konvngs s. þetta eina lvnð. Oc a  
 þessi somo nott teer Haralldr hollina er inni var  
 Maria iungfrvva. oc hofþo þeir hana brot meþ ser.  
 toco siþan .ii. galeiþr oc rero vt iSeviþar svnd. en 15  
 þar voro iarnfestar ifir svndit. Oc þa melti Har-  
 alldr. Nv scolo menn scipaz til ara ahvaritvegio  
 galeiþinni. en allir þeir menn er eigi þarf til roðr-  
 arins. Þa scal hver taca hvðfat i faðm ser e. annan  
 hofga oc hlæpa aþtr iscipin. oc vita ef avpp vili 20  
 ganga fram afestarnar. Oc nv gera þeir sva oc  
 15 renna scipin a vpp. oc þegar er þa festi oc scriþ-  
 inn toc af. þa melti Haralldr. Nv scolo allir menn  
 hlæpa fram iscipin ochafa enn meþ sama hetti  
 ifangi ser. oc nu viþ þetta bragþ. steypiz sv galeiþin 25  
 af fram iarnfestonom er Haralldr sialfr var a. en  
 hin reiþ afestonom oc gecc isvndr. oc tyndiz af  
 þeiri þar isvndino mioc mart manna. en svmir  
 voro tecnir af cafi. en við þetta comz Haralldr  
 abrot af Miclagarþi. oc for sva siþan inn i Svarta- 30

<sup>1</sup> þti hds.

L. 18—19. þarf—roðrarins: þurfu naudsynliga. — 21.  
 festarnar: þuiat hættu verdr nu aa nockut *tf.* — 26. iarnf.:  
 festinne. — 27. festonum: festinne. — 28. þar—svndino: *ul.*

haf. oc aðr en hann sigldi ihafit setti hann ivng-  
 frv Mario aland vpp oc fecc henne gott foroneyti  
 aþtr til Miclagarðs. oc bað hana segia Zoe drotning  
 at hon hefþi meþ Haralldi brot farit. oc spyria  
 5 hve mikit valld hon hefir þa ahonom e. hvart  
 þeira hefþi nv ricra orþit. leze ecki hafa var orþit  
 viþ at hon drotningin hefþi nv fire staðit at eigi  
 metti hann fa ivngfrvna sem hann villdi. Siþan  
 sciliaz þa oc siglir Haralldr norþr ifir hafit. oc  
 10 þaðan fer hann um aþtrriki til Holmgarðs. oc  
 ipesom ferþom orti Haralldr gamans visor. oc ero  
 xvi. oc eitt niþrlag at flestom. þo ero her far  
 ritnar. Þesi er ein.

6. Sneiþ fyr Sikiley viþa  
 svþ varum þa prvþir  
 brvnn screið vel til vanar  
 vengis hiortr vnd drengiom:  
 vętti ec miþr at motti  
 myni enn þinig nenna.  
 20 þo letr gerþr iGorþom  
 gollhrings viþ mer scolla.

Þeso vier hann til Elisabeth d. Iarizleifs konvngs  
 er hann hafði beþit sem fyr var s. oc þesa q. hann.

7. Fvndr var þess at Þrøndir  
 þeir hofþo liþ meira  
 25 varþ sv er ver of giørþvnm  
 vitz errilig snera.  
 scilþvme vngr viþ vngan  
 allvalld i styr fallinn.  
 30 þo letr.

L. 4—8. oc—villdi: *ul.* — 10—s. 86,30. oc—Holmgarþ: *ul.*

8. Senn iosom ver svanni  
 sextan þa er brim vexti  
 dreif ahlafna hvfa  
 hvm ifiorvm rvmvm:  
 vetti ec miðr at motti  
 myni enn þinig nenna  
 þ. l. ger. 5
9. Iþrottir kann ec atta  
 ygs fet ec liþ at smiþa  
 fœr em ec hvast a hesti  
 hefi ec svnd nvmit stvndvm:  
 scriþa kann ec ascipom  
 scyt ec oc ræg sva at nytir  
 hvartvegia kann ec hygja  
 harpslott oc bragpatto. 10  
 15
- 16 10. Fœddr var ec þars alma  
 Vpplendingar bendo  
 nv let ec við scer scolla  
 sceiþr hvmonnom leiþar:  
 vitt hefi ec sizt yttom  
 eygarð scotit barþi.  
 þ. l. 20
11. Oss mvnat eckia kenna  
 vng ne meþ at vërim  
 þar er gerþvm svip sverþa  
 siþ iborg vm morgon:  
 rvddvmc vm meþ oddi  
 ero merki þar verka.  
 þo letr g. iG.  
 g. viþ mer s. 25

Nv cœmr Haralldr iHolmgarþ afvnd I. konvngs 30  
 oc fecc þar goþan fagnað. oc toc þa isitt valld þat

- et micla gull er hann hafþi þangat sent fire ser  
 vtan af Grielandi. veer nv bonorz malit viþ kon-  
 vng. letzc nv aflat hafa fiarins. oc þo nockorar  
 sœmþar fyr storvirkia sacir. konvngr veitir þar svor  
 5 at hann letzc nv ecki mvndo draga þat mal lengr  
 fire honom. oc letzc nv mvndo gœra þat eptir hans  
 vilia. Oc nv gipti Iarizleifr konvngr Haralldi d. s.  
 Elisabeth. en Norþmenn colloþo hana Ellisif sem  
 Stvfr s.
- 10 12. Megþ gat aðlingr eiga  
 ognar milldr þa er villdi  
 gullz toc Gæta spialli  
 gnott oc bragnings dottor.

Oc at vari byriar Haralldr ferþ sina aþtan. oc segir  
 15 Iarizleifi konvngi at hann mon vilia hitta M. konvng  
 frenda sinn. ef hann villdi naeqvat riki miþla hon-  
 om. þar sem hann reðr fyr .ii. konvngrikiom. oc  
 callapi honom þat vel sama at gœra sœmþ sva  
 nanom frendom sinom. Konvngr baþ hann oc sva  
 20 drotning at hann scyldi fyr hvetvetna fram þymaz  
 viþ M. konvng. oc leto ser vndir þvi mest þiccia  
 at hann veri honom sem trvastr oc træstastr meþ  
 sinni vizco oc styrleic. For Haralldr nv aþtan fra  
 Holmgarþi. oc hafþi eitt scip til Svipioðar sem  
 25 Valgarðr s.

13. Scavzto vnd farm enn frizta  
 . . . . . beiti.  
 farþir gvll or Gorðom  
 grvnlæst Haralldr aþtan:

L. 1—2. fire—Gricl.: sem fyr segir. — 8. en—Ellisif:  
 ul. — 14. aþtan: ul. — 16. sinn: og vita *tf.* — 17. þar—  
 konvngr: ul. — 19. frendom: frænda. sva: hid sama  
 Ingigerdr *tf.* — 24—s. 88,4. sem—hnigþi: ul.

styrþir hvatt ihorþo  
 hvgdygr iofvr glygvi  
 . . . . . snedrif letti  
 Sigtvn en scip hnigþi.

Par finnaz þeir Haralldr oc Sveinn i. er hann hafði 5  
 17 flyit yr Danmorc fyr M. konvngi. oc beiddi Sveinn  
 at<sup>1</sup> þeir scyldi binda saman lag sitt vm vandreþi  
 þar er þeir voro baþir ettbornir mioc til rikia þeira  
 er M. konvngur sat ifir. oc talþi til magsempir viþ  
 Haralld. Sveini var frendsemi vid Ellisif cono Har- 10  
 allz d. I. konvngs oc Ingigerþar d. O. systir O.  
 var Astriþr moðir Sveins. þviat Sigriþr en storþa  
 var moðir þeira begia O. konvngs oc Astriþar. oc  
 slicha lvti telr Sveinn til viþ Haralld. En hann  
 svaraði aþa leiþ. at hann letze eigi vilia synia 15  
 Sveini sinnar vinatto en þo qvaze hann fyr villdo  
 hitta frenda sinn M. konvng en ovingaz viþ hann  
 e. hylla sic fiandmonnom hans. oc fer nv Haralldr  
 til Danmercr sem her s.

14. Eic slong vnd þer yngvi 20  
 ognbliþr ihaf siþan  
 rett var yþr of etlat  
 opal fra Svipiopo.  
 h . . . . .<sup>2</sup> rendi  
 rett a stag fyr sletta 25  
 sceiþr en skeleþut brvþir  
 . . . . .<sup>2</sup>

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Afrev. og utydel.

L. 10—14. Sveini—Haralld: *ul.* — 24. . . . .: [h]und bar þar er. — 27. . . . .: Skaney donum nanar.

3b Fra fvndi M. konvngs oc Harallz.

Nv er þar til sogo at taca er fyr var fra horfit k. 5  
 Ner þeir finaz iDanmorc M. konvngur oc Har-  
 alldr foporbropir hans. oc heimtaz nv ata<sup>1</sup> enir  
 5 vitrostu menn. oc hafa tal milli sin spyr Haralldr  
 hverso M. konvngur mon þa iafna vilia rikit milli  
 þeira Magnvs konvngur s. bliþliga frenda sinom oc  
 letz þat gera vilia eptir raþi stormennis oc fysi  
 lanz manna. Siþan ero til heimtir rikismenn. oc  
 10 vpp borit af M. konvngi hvers Haralldr beiddiz.  
 Pa svaraði Einarr þ. s. fyrst rikis manna. Fiari  
 vartv þa Haralldr er ver vnnom land af Knytting-  
 om. oc ecki fysomz ver at tvisciptaz milli hofþ-  
 ingia. hofvm ver iafnan einom senn þionat. oc sva  
 15 mvn enn vera meþan M. konvngur heldr rikino oc  
 lifi sino. Eptir þessi røpv hneigiaz allir rikismenn  
 isinom svorom. oc þo at a sina lvnd høfi hvern  
 sitt mal. þa com þo ieinn stað niðr vm ansvar at  
 þeir vilia hafa M. konvng einn saman ifir riki.  
 20 Scilsc nv Haralldr fra við vsømp. vicr nv aptr oc  
 stefnir fvnd við Svein i. Vlfs s. oc gera nv raþ sin  
 oc felagscap aþa lvnd at Haralldr legr Noreg til af  
 sinni 'hendi. en Svein Danmorc. scolo nv baþir  
 vinna beþi laund af M. konvngi. Eflaz nv meþ  
 25 scipom oc liþi oc fara viþa vm Siolond. Heria  
 þar viþa oc brena bæi oc taca folc mikit. sem  
 Valgarðr segir.

15. Haralldr gørva leztv heriat  
 hnygr þv annscotvm tigi

<sup>1</sup> Sål. f. tal.

L. 5. menn: hofdingiar. — 8. lanz m.: lez þeim eiga gott vpp ath launa sidan er hann kom til landz sins *tf.* — 10. af M. kg.: *efter* beiddiz. — 16. røpv: er Einar tok vpp *tf.* rikis-: lanz. — 25. Siolond: sio og lond(!). — 26. bæi: þeir bygdir. — 26—s. 90, 24. sem—sagt: *ul.*

- 18 hvatt rann vargr at vitia  
valfallz Selond alla:  
gecc aFion en feccat  
fiolmeþr konvngr hialmom<sup>1</sup>  
brast rikvla ristin 5  
rit erfipi litit.
16. Brann ibø fyr svnnan  
biartr elldr Hroiskeldo  
rænn let ræsir nennin  
reycvell ofan fella: 10  
lago lanz menn gnogir  
lo hel svmom frelsi  
drosc harmvesallt hysci  
hliott til scogs til flotta.
17. Dvolþo daprt of scilþa 15  
drifo þeir er eptir lifþo  
ferþ en fengin vrþo  
fogr sprvnd Danir vndan:  
láss hellt liki drosar  
leip firir ydr til sceiþa 20  
bitv fikvla fiotrar  
fliop mart horvndbiarta.

Þa er Haralldr oc Sveinn vnno þvilict sem nv  
var fra sagt. þa spyr þat M. konvngr oc vinir  
hans at þeir baþir geraz nv ahendr honom. oc letr 25  
nv misraþit er þeir reþv honom þat at vikia Har-  
alldi af hendi. qveþr þetta rikino vendiligan hasca  
vera mono.<sup>2</sup> nv þat rap at senda eitt leyndar bref

<sup>1</sup> h er *tf.* over l. med nedvisn.tegn. <sup>2</sup> Her mgl. gera,  
men det synes at være udvisket.

L. 24. þa: þetta og *ul.* folg. þat. — 25. letr.: letv. —  
26—27. er—hendi: ath þeir hofdu visat Haralldi fra rikium.

afvnd Harallz oc s. at þat se vili M. konvngs at  
þeir hittiz igriþom. oc mætti semia malit meþ ser.  
Oc er sendimenn como afvnd Harallz oc sogþo  
honom þa villdi hann þetta oc leitar ser raðs vm  
5 bravtferþina fire sacir vinmæla þeira Sveins. at eigi  
virþi menn honom þetta til læsvngar. Oc einn  
morgon er Haralldr la ilyptingo. þa com or ifota-  
fiolna. oc þvi næst onnor. Haralldr la vt viþ borþit.  
en tredrvnþr einn la írvmينو hans. oc þar breitt  
10 ifir cleþi dyrlicet. oc við þetta spratt Haralldr vpp  
oc melti. Þar megit er nv sia svic þeira Dana viþ  
mic. oc þetta var mer etlat. oc mon meira rað at  
sia við. oc eigi er gliclicet at þeir se mer trvir. er  
þeir svico M. konvng. Oc þegar vm morgoninn  
15 qvaddi hann þings. oc segir nv aþingino at ber  
ero orþin svic við sic af rapom S. i. oc mest van  
at viþ þetta scriþni vart felag. oc mon ec eigi hafa  
hamingio til sem liclicet er þars hann svarþi trvnap-  
areip M. konvngi oc raf þann. S. i. spyr þessi  
20 orþ Harallz. oc qvez etla at hann mondi rangt sagt  
hafa ahendr ser. oc man hann sialfr hafa þetta  
rap til lagit. oc þarf hann fyr þvi eigi aðrom at  
kenna. en þar er mikit til haft at ec hellt eigi vel  
eiþonom viþ M. konvng. en eigi lēt ec at þat scyli  
25 opt ímoti bera. þotti mer þar til vera noccor var-  
kvnn vm ettleifð mina. er vtlendir hofþingiar settvz  
ahana en ec hefþa eigi. Hann sendir nv þa orþ  
meþ Norþmonnom at Haralldr hefir hann fyr logno  
vm þetta oc eigi lezc hann hversdagliga scola þat

L. 1—4. at(1)—þetta: huar komit uar. Haralldr villde  
og giarna þetta þeckiaz. — 5. vin-: um-. — 8. fiolna: hia  
honum *tf.* — 15. nv: ollum monnom *tf.* — 16. við sic:  
þeira Dana vid Haralld. — 17. scriþni: j sundr *tf.* — 18.  
hann: sueik Magnus konung *tf.* — 23. kenna: og er uant  
vid slikum ath sia *tf.* — 27. hefþa eigi: uar suiptr ollu.  
— 29. eigi. . hversd.: *ul.*

syna at hann megi við svikin kenna. oc þiþr sva  
 19 segia Haralldi at hann hygr at sialfir myni þetta  
 rað gort hafa. oc myni Haralldr syna scipt scap-  
 lyndi sino ipesso. oc myni hann sialfr valdit hafa.<sup>1</sup>  
 Oc nv scipta þeir lipino. siglir Haralldr vtleiþ norþr 5  
 til Noregs. sem Valgarðr s.

18. Inn var ísem brynni  
 iðglicr sio miðian  
 elldr þar er yðrom helldoð  
 orms mvnn scipom svnnan 10  
 scieið þar scolpt enn raþa  
 scein af gvlli hreino  
 dreki for dagleið micla  
 dvfo bræt vnd hvfi.

19. Lavdr var lagt ibebi<sup>2</sup> 15  
 lec sollit haf gulli  
 enn herscipom hrannir  
 hōfoþ ogorlig þogo:  
 reðr þv en resir øþri  
 ricr alldri sio kalldan 20  
 sveit tør sinom drotni  
 snioll Noregi ollom.

Her visar til at a þesa lvnd com Haralldr til velldis  
 oc i land or vtferþinne. Oc þa er hann com a-str  
 íVic. letr hann þar eptir scipin. oc flyz þa a Vpp- 25  
 lond a oþol sin oc beiddiz þar ettar nafns<sup>3</sup> at

<sup>1</sup> Egl. skr. haþa, men þ synes rettet. <sup>2</sup> Sål. f. beþi.  
<sup>3</sup> n er rettet fra s.

L. 1. kenna: kennaz. — 2. hyggr: sandliga *tf.* sialfir:  
 sialfr hann. — 3—4. scipt . . sino: brigt sitt. — 4. oc—  
 hafa: *ul.* — 23—24. velldis—land: Noregs. — 25—26. a  
 Vpplond: vpp aa land.

bendr scyldo kalla hann konvng sem heitit hofðo  
 hans fire menn. en þa diorfvng þorþi engi maþr  
 þar at gōra fire riki M. konvngs at lata heita annan  
 mann konvng at honom lifanda. Þa com Haralldr  
 5 norðr i Gvðbranzdali. oc atti þar þing oc beiddiz  
 konvngs nafns. Þar varþ til einn maþr af bvond-  
 om er þat gōrþi. en þat var Þorir aSteig. er siþan  
 var mikill hofþingi. en þa var Þorir .xv. vetra  
 gamall er hann gaf Haralldi konvngs nafn. En  
 10 Haralldr gaf honom þa maþsvrbolla oc var girþr  
 meþ silfri. oc ifir kilþr gylldr af silfri. bollinn sialfr  
 var oc fvllr af brendo silfri. Hann gaf honom oc  
 .ii. gvllhringa. oc stoþo baþir saman morc. oc  
 scickio sina. þat var brvnn purpuri. oc her meþ<sup>1</sup>  
 15 hann honom miclom metorþom ef hann yrþi raþ-  
 andi rikissins. Siþan for Haralldr meþ flocci vm  
 Vpplond. oc var þa callaðr konvngr af bvondom.  
 Sveinn i. for þa viþa herscilldi meþ scipa her vm  
 Smalond<sup>2</sup> i Danmorc. Oc oll þessi tiþendi er nv  
 20 er fra sagt spyr M. konvngr. oc meþ raþi hofþing-  
 iana. snyr hann flotanom norðr íNoreg. vill M. kon-  
 vngr nv hitta Haralld konvng. oc forvitnaz hvat<sup>3</sup>  
 vill. hvart hann vill nv settaz viþ hann e. vill hann  
 vfrið. oc vill M. konvngr þat landit þa fyrst veria  
 25 er hans ettorþ er. Kømr nv íVikina. oc spyr þar  
 oll tiþindi hvat Haralldr frendi hans hafðiz at.  
 Haralldr konvngr sōkir ofan ímoti honom meþ lipi. 20  
 Oc nv coma viþ begia vinir oc frendr. oc bera

<sup>1</sup> Her mgl. het. <sup>2</sup> Først skr. sna-, men n er under-  
 prikket og m skr. over. <sup>3</sup> Her mgl. hann.

L. 5. þing: vid bændr *tf.* — 8. hofþingi: og allra manna  
 vaskligaztr *tf.* — 11—12. oc—silfri: *ul.* (*homæotel.*). — 13.  
 oc(2): uar þat hofþinglig giōf og hier med gaf hann hon-  
 um *tf.* — 14. purpuri: yfir bollarum uar gylltr kilþr af  
 silfri. sialfr bollinn uar og fullr af brendu silfri *tf.* (*bag-  
 efter da fejlen opdagedes*). — 22—23. hvat vill: *ul.*

imilli settar boþ oc kœmr sva þvi mali at þeir frendr scolo finnaz igripom. Var þa stefnd veizla ric þar sem heitir aScialdar acre. scyldi M. konvngvr veita .iii. daga Haralldi konvngi oc meþ honom .lx. manna. Oc enn fyrsta dag er M. konvngvr veitti oc borþ voro ofan gecc M. konvngvr vt or stofvnni. oc litlo siþar com hann inn oc gengo menn firir honom oc eptir meþ storum byrþom. Menn Harallz konvngs scipodo annan pall. oc gecc M. konvngvr þar at yzta manne Harallz. oc gaf honom sverþ gott. oðrom sciold. þa kyrtil. þa kleþi e. gvll eþa vapn. letr sva fara innar eptir becnom. gefr hveriom manne. oc þeim stœrom avallt er tignari voro. oc siþan cœmr hann fyr frenda sinn Haralld konvng oc hafpi i hendi ser .ii. reyrteina fagra oc melti. Haraldr frendi. hvarnn reyrtein vilitt er . . . . . af oss at gïof. Haralldr s. Þann hera er aðr er neri oss. Þa melti M. konvngvr. Með þessom reyrsprota gefom ver yþr halft Noregs . . . . . veldi meþ ollom scatti oc scvllt oc allri eign. meþ þessom formala at þv scallt vera iafnrettr konvngvr iollom stopom iNoregi sem ec. oc þa er ver erom allir saman. scal ec vera fire maþr ockar iheilson oc þionkon oc seti. oc ef .iii. ero tignir menn scolo ver imiðio vera. ver scolom hafa konvngs legi oc konvngs brygior. þer scolot oc styðia oc styrkia vart riki iþann stað er ver hofom gert<sup>1</sup> þann mann iNoregi er ver hvgrþom at engi skyldi vera meþan var hæss veri fyr ofan iorþ. Oc þa stod vpp Har-

<sup>1</sup> Her mgl. yþr.

L. 13. manne: nockura gïof *tf.* — 17. . . . : þiggia. — 19. . . . : konungs. — 22. stopom i: *ul.* — 25. i—vera: jnzt. — 29. var—veri: uær uærum. iorþ.: uæntum uær ath þier munid oss godu launa. en þa þiki mier so ef þier gangit huergi yfir þetta fram sem nu hefir eg fyrir sagt og at vitni allra þeira manna sem nu eru hier uid staddir *tf.*

alldr konvngvr oc þaccar vel frenda sinom þesa tignar gïof. oc sitia nv allir saman oc ero katir. Oc at liðnom . . . . . Haralldr konvngvr veizlo bvna meþ ollo sino lipi. byðr M. konvngi til sin meþ .lx. manna oc veitir nv af cappi M. konvngi<sup>1</sup> . . . . . veizlo. velr Haralldr giafar ollom monnom M. konvngs. þeim er þar voro. oc com þar inn margr fasev gripr er gefinn var. oc þa er ollom var gefit nema konvngi einom. Þa let Haraldr taka stola .ii. setze a annan en bað M. konvngvr scipa annan. oc sva gœrir hann setze niþr astolinn. Þa voro bornar inn istofona toscor beþi margar oc storar. oc var breitt niðr cleþi i halminn. oc siþan let Haraldr konvngvr vpp lvca fehizlonom. oc melti siþan til Magnvs konvngs. Þer veittoþ oss fyra dags riki mikitt er þer hofvtt aðr vnnitt meþ sømp af vvinom yðrom oc varom. oc tokot oss til samlags viþ yðr. oc var þat vel gort. enda hofðvt er mikitt til. Nv er her í annan stap at sia. Ver hofom veritt vtanlendis. oc þo innocorom mannhettom apr en ver hafim þeso gvlli saman comitt. oc scolo þer nv scipta þeso ítva stapi ollo. oc scolo þer nv frendi eignaz halft gvllitt við oss. þar er þer villdvt at ver eþtim<sup>2</sup> halft landitt meþ yðr. Letr nv Haraldr konvngvr bera vpp gvllitt oc bera til reiðlor. oc scipta milli sin. oc piccir þetta mikil furða hveriom er ser. er iNorðrlond scal sva mikitt gull vera comitt ieinn stað. enn þetta var þo reyndar Griccia<sup>3</sup> konvngs aðr sem allir menn segia. at þar

<sup>1</sup> Meget utydel. <sup>2</sup> Rettet fra hds. eþtit. <sup>3</sup> g er i hds. rettet fra k.

L. 3. . . . : iij. dogum þa hefir. — 6. . . . : Og enn fyrsta dag hans. — 7. þeim—voro: *ul.* — 13. i halminn: aa hollinne. — 14—15. fehizl.: toskurnar. — 20. veritt: leingr *tf.*



se rætt gull ner hvsom fvlom. Oc nv ero kon-  
 vngar katir. oc þa com vpp eitt gvlstap sva mikit  
 sem mannz hofvð veri. oc toc Haralldr konvngr  
 vpp stapit oc melti til M. konvngs. frendi. hvar  
 er nv þat gvl er þv reipir nv her igegn þesom 5  
 knaphofða. M. konvngr.<sup>1</sup> Sva hefir oss gefiz ofriþ-  
 inn at allt gull oc naliga allt silfr gefom ver þat  
 er ver tocom iland scylldir oc avari varðveizlo er.  
 oc eigi er nv meira gvl eptir en sia hringr er ec  
 hefi ahendi. oc toc af hendinni hringinn oc fecc 10  
 ihond Haralldi konvngi. Hann leit a oc melti.  
 Þetta er litit gull frendi s. hann. þess konvngs er  
 a .ii. konvngriki. oc meiri von at svmir menn ifisc  
 í hvart þer eigvð þenna hringin eþa eigi. Þa svar-  
 api M. konvngr ahyciosamliga. Ef þenna hring 15  
 hofvm ver eigi rettliga fenginn. þa veit ec eigi  
 hvat þat er [er ver<sup>2</sup>] hafim rett fengit. þvi at O.  
 h. konvngr gaf oss<sup>3</sup> hringinn. at enom efsta varom  
 scilnaði. Satt segit er hera. O. konvngr hefir yþr  
 gefit hringinn. en þenna sama hring toc hann af 20  
 feþr minom fyr ecki micla šoc. oc eigi var þa gott  
 smakonvngom ilandino er faþir þinn var sem rik-  
 astr. oc fell nv niþr þetta hial. Scilþv nv meþ þvi  
 veizlvna at .xii. menn enir rikvstv af hvars lipi  
 vnno settar eþa milli þeira. oc sciliaz nv meþ 25  
 vinatto oc styra rikino vm vetrin. voro þaþir  
 íNoregi. oc hafði sina hirð hvar. Meþ þesom hetti  
 s. Þorgils vitr maþr, oc q. ser segia Goðriþi d.

<sup>1</sup> Her mgl. segir. <sup>2</sup> Skr. ever, men e(1) underprikket.

<sup>3</sup> Skr. i randen uden tvivl for at rette tekstens mer.

L. 2. sva: nockru *tf.* — 6. sva: nockut *tf.* — 6—7. ofriþ-  
 inn: vm hrid *tf.* — 7. gefom ver: hefir vpp geingit. — 25.  
 þeira: ath sia sætt skyllde nu j alla stade halldin uera  
 af huorstueggia hendi sem nu uar ordin *tf.* — 28. maþr:  
 og sannfrodr *tf.*

Gothorms Steigarþoris s. oc hann letzc sia ma/s-  
 vrbollann oc ma/ttvlinn er Haralldr konvngr gaf  
 Þori. oc var þa scorinn i alltara kleþi. Þessi mal  
 sannar Bolvercr scald.

5 20. Heimil varþ er ec heyrþa  
 hoddstripir þer sipan  
 grøn er gull þa/tt hanom  
 grvnd er Magnvs fyndop:  
 endisc yðvar frenda  
 10 allfrilliga amilli  
 se/tt en sipan vetti  
 Sveinn romolldo einnar.

Oc er aleið vetrinn oc svmarit eptir. þa er þess  
 vip getip et nesta ha/st at sva barsc at þa er M.  
 15 konvngr oc Haralldr konvngr foro meþ lipi sino 22  
 avstan or Vic oc lago ihofnn einni. at vm daginn  
 eptir varþ Haralldr konvngr fyrri bvinn at sigla.  
 enn M. konvngr oc hans menn voro enn eigi bvnr.  
 Nv siglir Haralldr konvngr firir. oc er þeir como  
 20 til hafnar þa legr Haralldr ikonvngs legit. M. kon-  
 vngr sigldi sipar vm daginn. oc coma sva til hafnar  
 at Haralldr konvngr oc hans menn hofþo tialldat.  
 oc sia menn M. konvngs at Haralldr konvngr hefir  
 lagt ikonvngs legit. oc sogðo M. konvngi. Oc þa  
 25 melti konvngr er þeir hofðo hlapit seglino. Taci  
 menn nv sagþi hann oc setiz við roþr meþ endi-  
 longom borþom. en þeir er eigi þarf til roþrar  
 brioti vpp vapn var. oc meþ þvi at þeir vili eigi

L. 3. scorinn: j sundr *tf.* — 14. et—ha/st: *ul.* — 21.  
 daginn: þa þeir voru til bunir *tf.* — 24. oc—konvngi: *ul.*

brot legia fire oss. þa scolo ver beriaz. Sva<sup>1</sup> er nv gort. Nv er sagt Haralldi konvngi at M. konvngr ror at meþ alvepni. oc ero þeir alscialldapir oc lata ecki friþliga. Ða melti Haralldr konvngr. Hogvi landfestina oc latom sla scipino or legino·reipr er 5 frendi nv. oc sva gera þeir oc reðr þegar scipino or konvngs legino. en M. konvngr legr nv sino scipi ilegit. oc þa er hvarirtvegio hafa vm bviz. þa gengr Haralldr konvngr ascip M. konvngs meþ nocqvorom monnom. M. konvngr bað hann vera 10 vel cominn. Ðat hvgðom ver sagpi<sup>2</sup> Haralldr at nv verim ver comnir meþ vinom.<sup>3</sup> en þo grvnaþi oss aþan vm hriþ hvart er mvndot sva etla. oc er þat satt er menn meþa at braðgeþ<sup>4</sup> er bernsca. oc viliom sva virþa frendi at þetta veri øscobragþ. Ða 15 melti M. konvngr. Þetta var ettar bragþ en eigi øsco bragþ. þo at ec metta mvna hvat ec gaf yðr eþa hvat ec hannapa. Ef þessi litli lvtr veri nv tekinn fyr lof mitt. þa mondi vera bratt annat. en alla seþt viliom vgr hallda er gor var oc allt þat 20 er ver gafvm yþr. en þat sama viliom ver hafa af yþr er ver eigom scilt. Ða svarapi Haralldr konvngr oc stop vpp. Ðat er fornt mal at enn vitrari scyli vegia. gecc abrot siðan oc aptr ascip sitt. Oc

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. Sv. <sup>2</sup> hvgsagpi hds., idet g er rettet til s. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. vnom. <sup>4</sup> geþ er tf. over l. med nedvisn.tegn.

L. 1. beriaz: ecke skal Haralldr konungr taka afla fyrir mer edr briota þann skildaga edr sætt sem uer hofum adr samit *tf.* — 3—4. ror—friþliga: fer vtan j hofnina og allir herklæddir sem til bardaga bunir. — 5. legino: skil eg nu at Magnus frændi vill rada og *tf.* — 15. þetta—bragþ: brad bernska hafe ydr til geingit. — 19. vera— annat: þier skiott hafa tekinn annan. — 20—21. oc—yþr: *ul.* — 24. vegia: Alldre skorter ydr vit.segir Magnus konungr og skyllde þier þa til gods hafa vilia *tf.*

ipvilicom viprsiptom konvnga fannz þat á at vant var til at geta. oc gera sva at baþom licaþi vel. Kolloþo nv menn M. konvngs at hann hefþi reþt at meþa. en þeir er ovitrari voro. colloþo Haralld 5 ipesso nacqvaf svvirþan. En Harallz menn sialfir melto þat at eigi veri scilt aaðra leiþ en M. konvngr scyldi legit hafa ef þeir qvemi baþir senn til. en Haralldr veri eigi scyldr at legia ibrot ef hann kømi fyr oc tolþo þeir at Haralldr hefþi af þesso 10 vel oc vitrliga. en þeir er ver villdo vm røþa tolþo at M. konvngr villdi rivfa settina. oc hann villdi gera vsømp oc rangt frenda sinom. Haralldi konvngi. Oc þvilicar greinir gerþvz bratt avmrøþvm<sup>1</sup> manna oc hafa verit fleiri þeir lvtir er nocqvor 23 15 grein hefir<sup>2</sup> a orþit meþ þeim frændom. oc heldo nv landino vm vetrinn. oc var friþr oc mikil gøzca ilandino fyr arferþar sacer oc annara lvta.<sup>3</sup>

Sa maþr var borinn írog vip M. konvng er var K. 6 syslo<sup>4</sup> maðr hans oc het Þorcell dyðrill. oc var 20 honom kent at hann hefþi eigi vpp greitt sva mikit af lanzscyldom sem hann atti. oc fer M. konvngr nv þangat a veizlo oc kømr avvart. Konvngr var fiolmeþr. oc vissi Þorcell ønga van til. en konvngr<sup>5</sup> for þvi sva at hann villdi<sup>6</sup> at Þorcelli 25 yrþi veizlo foll. en þat fannz ecki á. oc toc Þor-

<sup>1</sup> vm er tf. over l. med nedvisn.tegn. <sup>2</sup> Rettet fra hds. hef. <sup>3</sup> Overskriften er ulæselig. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. syrlo. <sup>5</sup> Tf. over l. med nedvisn.tegn. <sup>6</sup> Herefter skr. et underprikket ec.

L. 2. oc gera: *ul.* — 4. voro: og eigi godgiarnir *tf.* — 5—13. En—konvngi: *ul.* — 13. þvilikar: umrædur og *tf.* — 13—14. bratt—manna: aa med monnum. — 16. vetrinn: so ath ecke uard til tidenda *tf.* — 19. dyðrill: dyrdill frægr maðr og agætr. — 20—21. sva mikit: *ul.*

cell it bezta víþ konvngi. oc for veizla scroliga fram. konvngr var falatr. oc einn dag er borþ voro brotto gece Þorcell fyr konvng oc melti. Hera þyccir yþr nocqvot gaman at hægva oxn e. hafra er slatra þarf til veizlonnar. Konvngr s. hvat mon varþa at ver reynim. oc litlo sipar cømr Þ. þar. oc leiddi eptir ser hafr einn oc fyr konvng. En konvngr stoþ vpp oc hio til hafrsens<sup>1</sup> ahalsinn en sverþit beit litt. en þo var sva at ner þotti monnom kyniom víþ bregþa. þar hrvtu or silfrpenningar nacqvarir. Konvngr varþ víþ þetta reiþr mioc. oc melti. Þat er þo sannast iþorkell at mioc villtv mic vvirþa beþi ismam lvtvm oc storum. oc er þetta gort til spotz víþ mic. Þorkell s. Eigi villda ec hera at þat sannapiz er menn meþa fyr þer [at ec<sup>2</sup> svika þic. Ec hefi nv verit meþ noccorom konvngom oc þionat þeim af minni kvnnvstv. Fyrst meþ O. konvngi Trygva s. er ec vnna mest allra manna. Sipan var ec meþ feþr þinom. oc mondi hann eigi þess til min geta at ec monda svikia son hans. Oc þa hera er ifir oss com riki Alfivo. oc sv en illa oлд er i vfriþi var hvers mannz fe. vgþa ec at eigi mynda ec fa gett konvngs eigna þessa er ver varþveittom oc vissom at þer attoð at retto at hafa. tocom þa þetta raþ fylldom hafrstocona af silfri. oc fengom sva til gett at ver heldom feno. oc tac nv her hera landscyldir þinar. oc picciomc ec eigi hafa<sup>3</sup> mer isiop borit. Oc nv

<sup>1</sup> s(1) *tf.* over l. <sup>2</sup> Skr. 2 gg. <sup>3</sup> Foran dette er et i (e?) skr.

L. 2. falatr: helldr fakatr. — 8. stoþ vpp: bra suerdi. — 10. or: vpp vr sarenu. — 11. nacqvarir: enn ecke blæddi *tf.* — 13—14. oc—mic: *ul.* — 15. er—þer: *ul.* — 25. hafa: en eigi Sueirn edr Alfiva *tf.* — 27. feno: fyrir þeim Sueini og Alfivu modur hans *tf.*

ser konvngr oc aðrir menn at þetta er mikit fe. oc hann hefir drengiliga meþ farit sem van var at honom oc þaccar konvngr honom nv. oc q. eigi vilia at hann leti sitt vmboþ. q. osynt at<sup>1</sup> þat myndi iafnvel scipat. oc ero þeir nv menn sattir. Þicciz konvngr sia at Þorcell mon rögþr<sup>2</sup> hafa verit fire lognar sakar. Þorcell var þa gamall maðr er þetta var.

## Fra Magnvsi konvngi.

24

**S**va barse at eitt sinni at einn mikill maþr oc nacqvot alldrønn gek fyr M. konvng oc bað ef hann villdi gefa honom fe nocqvot meþ þvi at hann var callaþr maþr milldastr. Hvat vanda er mer a víþ yðr s. konvngr. Maðrinn s. Eccí hera vilgis mikill nema fire konvngdom yþarnn. Konvngr biþr taca halfa more vegna oc fa honom. Þa melti sia maþr. Vel er þetta gefit hera. en til meira hvgða ec aHlyrscogs heipi. Konvngr melti. Ertv sa maþrenn er mer gaft rapit. Hann let at sva veri. Konvngr melti. Þig af mer þa hring oc dro af hendi ser oc villdi fa honom. en hann melti. Konvngliga er gefit hera s. hann. en eigi ber mer navþsyn til at þigia. oc dro af hendi ser .iii. hringa agetliga oc vilda ec hera at þer þegit

<sup>1</sup> *Tf.* over l. <sup>2</sup> Utydel.

L. 1. er: so *tf.* fe: at varla fær talt *tf.* — 2—3. oc—honom: Likadi konungi nu aagæta uel. — 5. oc—sattir: ef hann leti af hondum. — 8. var: og skildu þeir nu med kærleika *tf.* — 11. oc: heilsade aa hann. sidan *tf.* — 15. vilgis: *ul.* — 17. sia: göngu-. — 18. heipi: vmfram lög ath þeim vmmælum er þa hofdu þier *tf.* — 19—20. Hann—veri: og mer uant þar mestan sigr. Eigi var so herra þier vnnut sigrin enn nockut þotti ydr þat uera þa med minum atbeina. — 21. honom: og ecke skal þig fee skorta medan uit lifum badir *tf.* — 24. agetliga: *ul.*

at mer þessa hringa. oc lagna ec yðr þat hversó  
 vel oc litillatliga þer tocot raþin. er ec gaf yðr  
 nacqvæt með beryrþom. en ec hafða lengi verit með  
 fedr þinom ihernaði. oc vnna ec honom sem sialf-  
 om mer. oc nv heyrþa ec margan dag þitt nafnn. 5  
 oc fystome ec þvi til þin at vita hverso mikit þv  
 heffþir af hans scaplyndi. villða ec vera i þinni  
 vinatto oc synir minir. en fe scortir mic ecki.  
 Konvngur toc bliþliga hans malom. oc let honom  
 heimillt myndo vera sitt vinfengi. oc qvaþ hann 10  
 ímorgom lvtom þess macligan at sva veri oc scilia  
 þeir vel oc sémiliga sem gliclict var.

Fra þvi er Magnvs konvngur gaf  
 Ormi iarlldom.

K. 8 Þar af ma noccot marca gefo oc gøzco M. kon- 15  
 vngs. at sva barsc at eino sinni er þeir Sveinn  
 iarl borðvz at sva nēr var styrt S. i. at hann hliop  
 fyr borð oc ascip þess hofþingia M. konvngs er  
 Ormr<sup>1</sup> het oc var s. Ingibiargar d. Haconar i. oc  
 bað Sveinn hann Orm griþa ser til handa. oc Ormr 20  
 qvez mvndo gefa honom grið. oc þat var bratt  
 sagt M. konvngi sem glicligt var. oc spurþi kon-  
 vngur Orm hvi honom yrþi þat fire. Hann svaraði.  
 Hera þat var annat happit mest. Þat fyrst at  
 hialpa<sup>2</sup> þer vif ef þess þyrfti. oc þetta þvi nest. 25  
 Konvngur melti. Kom þer ecki þat ihvg at her  
 myndi min reiþi aligia. Hann s. Ecki var þa firir  
 þvi set hera. Nv scolom ver oc lavna þer s. kon-

<sup>1</sup> r(1) tf. over l. med nedvisn.tegn. <sup>2</sup> Rettet fra hdss.  
 hliapa.

L. 3. beryrþom: og aasökun *tf.* — 12. vel—var: godir  
 viner. — 18. ascip: lagdiz til skips. — 22. sem—var: *ul.*  
 — 24. þat—fyrst: ij. uoru hæfir annat þath.

vngr sem oss þiccir vert. gaf honom síþan iarll-  
 dom oc kallaþi hann goþan dreng. oc er þvi fra  
 þesso sagt at þar ma marca af. hve vlict þat var  
 oprom monnom at snva sva dyrliga til. at virþa  
 5 meira mancapit. en hitt þo at ovingan veri þeira  
 fmilli.

Fra greinum konvnga.

25

Sva er fra sagt. at vm alla þa menn er mycþvz K. 9  
 til M. konvngs. þeim var hann ollom linr. en  
 10 hinom er imot brvtvz þeim var hann grimmr.  
 Þrandr het maþr vtlenzcr<sup>1</sup> frendi Calfs Arna s.  
 maþr friþr oc aþigr. M. konvngur for aveizlor vm  
 Vpplond oc attipar þing vifa. oc sagþi aþingonom  
 at hann villði ollom fyr gefa þat et micla mal er  
 15 com til foþor hans. ef menn villði nv til hans  
 vikiaz með astvð oc alhvga. Þa er þess við getið  
 at Þrandr stop vpp aþingino oc svaraði konvngs  
 ørendi oc melti Hera s. hann. kvnnict er monnom  
 þat at frendr varir voro ovinir yþara frenda. en  
 20 ver hofom ecki vif verit þa en miclo tipindi er  
 þer hafit vif hataz frafall favpor<sup>2</sup> yþars oc var ec  
 þa eigi ilandi. en til þin viliom ver vel gera. oc  
 reyna villða ec litilleti þitt i einom lvt. ec villða  
 at vif sciptim ifir kleþom. Konvngur s. oc qvez þat  
 25 gera myndo at viso. Þat var pellz scickia dyrlig er

<sup>1</sup> Sikkert fejl f. vpp-. <sup>2</sup> v(1) tf. over l. med nedvisn.-  
 tegn.

L. 1. sem—vert: þessa þina medferd. — 3. goþan: ath  
 betra. — 8—12. Sva—aþigr: Sua bar ath eitt sinn þa er.  
 — 17. Þrandr—þingino: aa einu þingi stod vpp madr  
 eirn er Þrandr uar nefndr. — 18—19. kvnnigt—at: þacka  
 uilium uer ydr herra þessa goduilld til manna sem  
 marga adra er þier giorit en. — 19. frenda: sem gud  
 lati þa þat bætt fa *tf.* — 21—22. oc—landi: *ul.* — 25. viso:  
 þuiat eg se ath þin eru mikid betri *tf.*

konvngr hafpi af honom. scipto þeir oc vapnom  
 eptir bøn Þrandar. oc var þeira eigi minni mvnr.  
 Síþan bæþ Þrandr konvngi til veizlo. oc toc hann  
 þvi vel. oc hefir konvngr goða veizlo at Þrandar.  
 Oc er noccor stvnd líþr fra veizlonni. þa spurði 5  
 Haralldr konvngr þetta. þotti Þrandr bratt hafa  
 alitit. oc synt sic íþvi at hann vildi meira soma  
 gera M. konvngi en ser. oc licar honom illa. oc  
 legr til Þrandar mikinn opocca. Sveinn gerzci het  
 maþr. hann com iland með Haralldi oc hafpi þegit 10  
 af honom nocqvot len. var hann oc bvinn til slic  
 sem Haralldr villdi gera lata. hann var mikill fire  
 ser. Nv sendir Haralldr konvngr Svein a Vpplond  
 meþ .xii. mann. Þeir hóþo allir svart kleþi. oc  
 letoz vera mvnkar. como snimma vm morgon abø 15  
 Þrandar. Þar voro menn aacre íþrimr stopom.  
 spurði Sveinn þa menn er hann hitti fyrsta hvart  
 Þrandr veri heima. Þeir s. at hann veri eigi heima.  
 síþan foro þeir oc hitto aþra acr menn. oc s.  
 Sveinn ens sama. oc leysto þeir slict or sem enir 20  
 fyrri. Þa melti S. víþ menn sina. Þetta mal  
 fer kynliga. þeir segia allir eitt til. en mer þiccir  
 sva sem þeir myni eigi satt segia. nv mvno ver  
 reyna til framar víþ þessa menn. en þetta voro  
 feþgar .ii. Þeir taca nv enn yngra mannenn oc 25  
 hyþa vm stvnd. þangat til er<sup>1</sup> þeir segia at Þ. er  
 heima. Oc þa bar sva til er þeir hyddo vercmenn

<sup>1</sup> Rettet i hds. fra at.

L. 4. at Þrandar: nær Þrande. — 12—13. hann—ser:  
 þo audrum þætti orifligt. hann uar og garþr enn mesti.  
 — 15. mvnkar: setti Haralldr konungr allt radit huersu  
 þeir skylldu ath orka ath na Þrandi þuiat konungr uillde  
 hafa lif hans *tf.* — 25. .ii.: er þeir uoru nu hia *tf.* — 26.  
 þangat—segia: og þetta ma enn ellri eigi standaz og  
 segir nu. — 27—s. 105,1. Oc—Sigurþr: þetta grunade mik  
 segir Sueirn. þeir hyda sidan verkmennina. Sigurdr hiet.

at Sigurðr fostbroþir Þ. gecc vt oc ser þetta kóm  
 inn aþr oc segir Þ. at menn voro comnir þar  
 ímvnkacleþom os borþo mann aacrinom. Þeir mvny  
 bíþia s. Þ. til heilagra staþa. Vera ma þat s. Sig- 26  
 5 vrþr. en kynliga þickia mer þessir mvnkar hatta.  
 Þat cann oc vera s. Þrandr at þat se niosnar menn.  
 oc scolo ver nu gera til ravn. Her coma þeir bratt  
 a bœinn. oc ef þeir ero mvnkar. þa mono þeir  
 ganga hingat til scemmonnar oc bíþia fiar. en ec  
 10 mon mela at þeir gangi inn. oc bíþi þess er meir  
 mornar. oc ef þeir ero niosnar menn mvno þeir  
 eigi þat vilia. oc mono þeir bera at hvsino kon-  
 vngs lyccil. en ec a her iarþhvs. oc mon ec þa  
 þangat ganga. en þess er anar endi iscalanom.  
 15 en þv scallt stiga upp at hurþarbaki. en ec get at  
 þeir gangi allir inn hver sva sem til er scipat. oc  
 ef sva verþr þa scalltv sciotaz vt oc reca aþr  
 hvrð. oc þar mon ec þa coma. oc metti vera at  
 eigi ettim víþ þa síþr vald a þeim. en þeir a ocr.  
 20 Þetta gengr eptir sem Þrandr gat at þeir coma  
 abœinn. oc snva þeir at scemmvnni. oc bíðia fiar.  
 oc er þeir Þrandr leto seint vpp hvrþina. var firir  
 rent littat locum. Þa melti Sveinn at þeir myndi  
 bera at konvngs lykyl ef eigi veri vpp lokit. Kapp-  
 25 samliga fara mvnkar þessir s. Þrandr. oc viliom  
 ver heldr lata vpp hvrþ.<sup>1</sup> en brotin se. Sveinn  
 scipaþi til vm inngongona. oc bæþ vti vera svma.  
 en þar er sem ecki mēli. oc ganga allir inn en

<sup>1</sup> v *tf.* over l. med nedvisn.tegn.

L. 1. vt: i þetta brum *tf.* — 4. bíþia: fiar *tf.* staþa:  
 og mun ecki so vera sem þier hefir synz og munu munkar  
 ecke beria aa monnom *tf.* — 6—8. Pat—mvnkar: *ul. (ho-  
 moeotæ).* — 13—14. mon—scalanom: sakar mik all dri  
 þott þeir hlaupi jnn ef þeir vilia. — 16. hverr—scipat:  
 sem tidaz og munu vinna ætla slikt er þeim er bodit. —  
 22—23. var—locum: *ul.*

sípan comz Sigvrþr vt hia þeim oc recr aptr hurpina.<sup>1</sup> oc þa com Þrandr þar. oc ero þeir S. nv allir ahans valldi. Sípan letr Þrandr hyþa þa alla foronata. oc letr þa hafa scapnaþar ørendi oc fara þeir brot sípan. en Svein sialfan letr hann 5 vera eptir meþ ser vel haldinn. en hann var þo hliþplyndr oc þotti vistin veri en var. Oc þetta spyr Haralldr konvng. oc licar honom allþvngt. M. konvng. spyr oc oc licar honom meginvel tiltekia Þrandar. oc gørir nv ferþ sina aVþplond meþ 10 lipi miclo. oc komo viþ scoga noccora inand bygðom Þrandar. oc dvalþiz þar oc villdi reyna hvat Þrandr tøki til. Nv var sagt Þ. at lip mikit var comit at bø hans. oc hyciom ver at vera myni Haralldr konvng. oc þegar samnar Þ. ser lipi oc 15 sendir orþ vm alla bygþ er inand var. oc allir voro bvnir at veita honom. sva var hann vinsøll viþ bøndr. oc com þar saman mikit lip oc vel bvit. Nv er sagt M. konvngi at Þrandr hefir fiolþa lips oc bvit sem til bardaga. Oc þa melti konvng. 20 Ec veit hvi vm gegnir. geri nv menn til bøiarins. oc segi at þetta ero friþmenn. Oc er þeir Þ. vito hvat titt er kastar þar hver niþr sinom vapnom sem þa var hann cominn. oc gengo i moti M. konvngi meþ fagnapi. oc toc konvng þar veizlo. Nv s. 25

<sup>1</sup> Herefter skr. meþan þeir, men overstr.

L. 3. valldi: skortir Þrand og allðri fiolmenne fyrir *tf.* — 4. foronata: og hafde af þeim sannar sogur huers hattar menn þeir uoru *tf.* scapnaþar: skammar(!). — 7. hliodl.: og unde jlla uid sinn hlut *tf.* — 9—10. tiltekia Þr.: *ul.* — 16—18. er—bøndr: *ul.* — 21—22. Ec—friþmenn: eg ueit þath ath Þrandr ætlar Haralld frænda vera munu og skal giora heim vissu ath uer erum fridmenn og monu slikt uera fridmenn til kallmenzsku og mikill skade er þat ef Haralldr skal hafa lif hans enda fai hann eigi vndan styrt.

konvng Þrandi at Haralldr konvng hafþi þvngan hvg ahonom. oc hann mondi þar eigi mega viþ halldaz. oc byþr honom til sin. en konvng mondi scipa iarþir. Oc<sup>1</sup> þetta raþa tekit at Þrandr fer til 27  
5 M. konvngs oc er meþ honom. en Haralldr konvng. sitr vm hann oc vildi na honom. en eigi gøraz fœri a þvi berliga. oc er vara toc melti M. 5a konvng. viþ Þrand at honom þiccir vm vsynt hvart hann fer halldit hann innanlandz fyr Har- 10 alldi. Hefi ec nv latit scip bva til handa þer af lavnvngo oc vil ec at þv haldir vt til Grønlandz. Sva er nv til etlat. oc sva mikinn va(v)rp<sup>2</sup> helldr konvng. a honom. at hann sialfr fylgir Þrandi til scips. oc scilsc sva viþ hann. at þeir lata fra landi. 15 Oc er þeir Þrandr logþo vt vm eyiar. oc hofþo nør nysciliz viþ M. konvng. þa er þar firir Haralldr konvng. oc legr at þeim oc tezz þar bardagi. Oc nv ihvgar M. konvng. oc þiccir eigi orvent at hann hafi of snemma vid scillz. oc þiccir viþ 20 raðgan vm at eiga þar er frendi hans er. oc legr nv til aptr oc ser at þeir beriaz. taca nv atroþr harþan. oc vill hann veita Þrandi. Oc er hann ser atroþr M. konvngs. þa legr hann þegar fra. oc sciliasc þeir nv. Fer Þrandr or landi sem etlat 25 var oc vt til Grønlandz oc er þar nockora vetr. Konvngar ero nv baþir i landi oc verþr mart til svndrþyccis meþ þeim sem optliga ma heyra er fra þeim er sagt.

<sup>1</sup> Her mgl. er. <sup>2</sup> v mgl.

L. 4—5. at—honom: *ul.* — 6. hann: allt ath einu. — 9. fer—hann: getr haft uardhölld yfir honum. — 11. Grøn.: og stadfestiz þar þuiat þar fær þu uel gætt þin fyrir Haralldi konunge *tf.* — 12. mikinn va(v)rp: mykla varygd. — 15. Þrandr—oc: *ul.* — 17. konvng: uid eyiarnefit *tf.* — 18—19. þiccir—scillz: þikiz ofyrirsyniu munu hafa uid skiliz Þrand. — 22. oc—Þrandi: *ul.* — 26. oc: hellz fridr nu ath kalla j lande en þo *tf.*

## Fra konvngum.

K. 10 **N**v er fra því sagt at hvondom þiccir Haralldr konvngur heimta scatta at ser helldr frecliga eða landscyldir er hann heimtir ser til handa. oc þiccir þvngt vndir at bva. en allir menn vna meira M. konvngi. oc vildo helldr honom greiða. oc a eino þingi var mart vm røtt. var Haralldr konvngur þar oc beiddiz a laga. Enn Einar þ. s. verþr þess var. oc s. M. konvngi. oc mon þer vant verða at geta til rikissins fyr Haralldi konvngi. segir fiar- dratt hans oc lips. En konvngur qvez etla at vera mon qvittr manna. oc ovina mal. at Haralldr myni ser meira eigna af riki en hann a at retto. Ec mon forvitnaz s. Einar hvat titt er. oc nv er þingit er sett sem fyr var s. þa com Einarr þar með .lx. manna. oc hafði verit aðr með eckio nacqvvari rikri er Ingibiorg het. oc fece hon honom líþit. Þar stoþ vpp einn gamall maþr aþingino er Toki het oe melti. Þat hofvm ver heyrtr. s. hann ef maþr beiþiz konvngs nafns oc se annar aðr ilandi oc til konvngs tecinn a Eyra þingi. etlom ver þat at sa mon mest valld a oss eiga þegnom sinom. vil ec þess biþia at ver biþim allir orþa M. konvngs. oc gerim hans soma vm alla lvti. Einarr stoð vpp oc þaccaþi honom orþ sin. oc ollom þeim hvond- om er þingit sotto. oc M. konvngi vildo mestan soma gera. Pa melti Haralldr konvngur. Hatt ber 28 þv nv hialminn Einarr. oc mioc synir þv þic ímotgongo við mic nv sem fyr. oc goþr veri sa

L. 4. er—handa: og adrar vtheimtur. — 8. a laga: og pyndinga nockura sem egi hofdu adr verid *tf.* — 12. oc—mal: *ul.* — 14. hvat—er: *ul.* — 17. líþit: þui hun var hardla rik *tf.* — 23. konvngs: og urskurdar *tf.* — 26—27. oc—gera: *ul.* — 29. nv—fyr: nær sem þier uerdr þath golldit.

dagr er þinn ofsi steypiz. oc sva sem nv ertv hofþi heri en aþrir. scyldir þv bratt hofþi legri. Þeir scilþo nv þingit við sva bvit. Nv er þat fra sagt at þeir konvngar M. oc Haralldr voro baþir at einni 5 veizlo. oc veitti sa maþr er Aslacr het. Sat M. konvngur oc sumir hans menn vm pallinn. en Haralldr konvngur sat alangpallinn annan. en Þorir broþir M. konvngs sat a annan pall gegnt Haralldi konvngi. Þorir var maþr famalogr oc ecki orphittinn. 10 Haralldi konvngi þotti svirvirþing at sitia fyr hans adryccio oc qveþr þetta at honom Þori.

## 21. Þegi þv Þorir

þegn ertv ogegn

heyrða ec at heti

Hvinngestr faþir þinn.

Þorir var maþr scapmikill oc þotti honom illr qviþlingrinn. oc reiddiz hann mioc. en þottiz engv kvnna at svara. oc beit ahann mioc. oc var hann vkatr. Einnhvernn dag hittaz þeir brøþr oc M. 20 konvngur. oc spurði konvngur. Hvi ertv sva hliøþr broþir oc okatr. Þorir s. honom<sup>1</sup> sem farit var. oc qvez ill þiccia flimton Harallz oc hrop hans. en qvez engo kvnna svara. Konvngur melti. Ec sec þar raþ ímot. Qveþ þv þetta ímot at honom ef hann 25 castar aþic.

<sup>1</sup> Skr. km med k f. h, skriveren vilde først skr. konvngi.

L. 2. legri: Einar segir. gud aa valld aa þui enn ecke muntu hræða mik med ordum einum saman *tf.* — 6. pallinn: hapallinn. — 9. var: samædr uid Magnus konung. hann uar gegn madr og *tf.* — 16. Þorir—honom: Þori þotti. — 17—18. engv—svara: þo ecke mega ath giora. — 18—19. oc(2)—vkatr: *ul.* — 21. oc okatr: *ul.* — 22—23. oc—svara: *ul.* — 23. sec: se. — 25. aþic: oftar kallz yrdum ath þier.

22. Gørpi eigi sa  
garð vm hestrepr  
sem Sigurpr syr  
sa var þinn faþir.

oc vm morgoninn eptir er þeir fvnndvz Þorir oc 5  
Haralldr konvng. oc kastar konvng. a hann sem  
hann var vanr iafnan. Þorir þegir nv eigi víp. oc  
qveþr imoti þat sem honom var til kent. Haralldr  
konvng. reiddiz víp. oc bra sverpi oc villdi hægva  
til Þoriss. En M. konvng. hleypr til oc býr þa 10  
hetta.<sup>1</sup> oc þicciz þo vita at eigi er vist at hlypi at  
Þorir siti lengr gegnt Haralldi. oc scipar hann  
honom nv it næsta ser. Oc nv er røtt vm síþan  
mal konvnga þat sem Einarrr forvitnapiþ a þingino.  
oc vm vma þann er lec at Haralldr myndi taca 15  
vilia frecara en maldagar stopo til. oc var þar  
vitnisbvrþa til leitat. oc er sagt at Aslacr sa er  
veizlona veitti beri vitni meþ Haralldi konvngi.  
Oc er M. konvng. heyrþi þat þa melti hann.  
Vist villda ec at þeim yrþi þvi misraþit ef ec 20  
mætta rapa er livgvitnin hera ímoti mer. oc scilþv  
at þvi sinni.

<sup>1</sup> Først skr. hitta, men i er underprikket og e skr. over.

L. 6. hann: hardyrdum *tf.* — 9. reiddiz—oc: *ul.* — 10. hleypr til: uar þar nær staddr hleypr þegar til og þrif þegar suerdit fyrir Haralldi. — 14—15. þat—oc: einkanliga. — 16. frecara: skatta edr skylldur *tf.* — 20—21. ef—er: ath (b. li.). — 21—22. Oc—sinni: *ul.*

Fra Þorsteini Hallz syni.<sup>1</sup>

29

Sva er sagt at eitt sinni er Þorsteinn Hallz s. K. 11  
com or capferþ af Dyflinni oc var þat ecci at  
konvngs vilia ne leyfi er hann hafpi farit. sva oc  
5 hofþo þeir eigi golldit landara ær gialdkerinn atti  
at heimta. oc heimt hafpi hann. en Þorsteinn lezc  
eigi scyldr at gialda er hann var konvngs hirþmaðr.  
oc þottiz heimillt eiga oc vm þa .xiiii. menn er  
honom fylgþo at gefa vpp gialdit. oc varþ fyrir  
10 þvi eigi fast eptir gengit. Hann for vt vm svmarit  
oc til bvs sins. Konvng. spyrr þetta allt oc letze  
veitt myndo hafa Þorsteini sialfvm landara. enn  
eigi monnom hans. qvez oc ecki mvna<sup>2</sup> at hann  
hefpi þvi heitit. en qvaf ser hitt þiccia þo meira  
15 vert er hann toc Dyflinnar<sup>3</sup> a sic. sva at hann  
hafpi ecki konvngs leyfi til. oc gerir nv M. kon-  
vng. Þorstein fyrir þetta vtlagan. oc lezc sva scolo  
leiþa oprom lagabrotið þo at mikils se verþir. Oc  
annat svmar com Þorsteinn vtan oc hefir stoðhross  
20 ageta goþ. como norþr iÞrandheim. oc stygþvz  
menn nv víp<sup>4</sup> Þorstein. fyrir sakir vmmela konvngs.

<sup>1</sup> Overskr. noget afbleget. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. mina (næppe = minna). <sup>3</sup> Her mgl. ferþ. <sup>4</sup> Herefter skr., men overstr. Þrandheim.

L. 2. son: af Sidu *tf.* — 4. vilia ne: *ul.* er—farit: en þat uar ecke j þann tima ath menn færi vr lande kaupferdir vtan konung. gæfi leyfe til og uar sok a huerium er hann færi olofat. — 8—9. oc 2)—gialdit: ath faa eigi gialld fyrir þa menn er med honum uoru. — 10. gengit: ath heimta frekara er menn vissu þath satt uera ath Þorsteinn uar hirdmaðr Magnus konungs *tf.* — 11. allt: og likar storilla *tf.* — 13—14. qvez—heitit: *ul.* — 15. Dyflinnar: ferd *tf.* — 17. vtlagan: og ur ollum hirdmannalogum fyrir þetta *tf.* — 19. vtan: og hafde þa ecke spurt þetta *tf.* — 21. Þorstein: þott adr hefde latid likliga til hans *tf.* konvngs: og kom þar ath þvi sem mællt er ath dyrt er drottens ord *tf.*



sat hann iafnan einn iherbergi með sinom monnom. Stophrossin voro ihaga fyr ofan þæinn a llovolloom. for Þorsteinn þangat til at sia. Þeir voro þa iþenom feþgar<sup>1</sup> Einar oc Einriþi. Oc einn dag gengr Einar 5 vm þæinn oc vt a llovollo. cæmr at hrossonom oc ser oc lofar mioc. oc er þeir etla brot at snva. oc røþa vm með ser hver eiga myni hrossin. þa cæmr Þorsteinn at oc heilsar Einari. oc spyr ef honom picci goð hrossin. en hann svarar oc qvez vel alitaz. Þa vil ec at þv þigir s. Þorsteinn. En Einarr 10 letze eigi þigia vilia. Þat veit ec s. Þorsteinn at þv mont þigia giatar at slicom sva monnom. Satt er þat s. Einarr. en mikit ligr nv áþino mali. oc beriom ver nv þar agom i. Sva verþr þa at vera s. Þorsteinn. oc sciliaz nv. Oc litlo siþar gec Ein- 15 riði at sia hrossin. oc lofaþi mioc. oc spyr hverr eiga myndi. q. eigi set hafa venligra hest. Þorsteinn cæmr þa at oc heilsar honom vel. oc segir at hann vill<sup>2</sup> giarna at hann þigi hrossin. Einriþi toc viþ oc þaccaþi honom gionfa. oc nv sciliaz þeir. Oc 20 er þeir feðgar finnaz s. Einar at mikit mondi hann til hafa gefit. at Einriþi hefþi eigi tecit viþ hrossonom. Einriþi s. qvez þat ecki sva synaz q. þiccia gott manncavpp imanninom. Einarr s. Eigi veiztv allgloct capp fostra mins M. konvngs. ef þv etlar 25 þat aðsott at settaz viþ hann. en þo montv mega

<sup>1</sup> Skr. nærmest som fœþg-. <sup>2</sup> Tf. i margen med indvisn.tegn.

L. 1. monnom: þetta þikir honum þo hardla daufligt er onguir menn vilia eiga glede vid þa *tf.* — 6—7. oc—hrossin: *ul.* — 17. qvaþ—hest: *ul.* — 19. hrossin: ef honum þikia nockuru neyt *tf.* — 24. segir: eigi mun eg þui j mote mæla *tf.* — 26. hann: a þetta mal þar sem hann hefir adr giort hann vtlægan *tf.*

þat. Einriþi byþr Þorsteini til sin. oc for hann þangat oc sitr et nesta Einriþa vm vetrinn igoþo ifirleti. M. konvngi licar þvngt. oc mela menn þat 30 fyr honom at eigi se allsømilict. sva micla sem hann gerþi þa feðga yfir<sup>1</sup> ollom Þrandheimi at nv scyli þeir hallda þa menn. er laga brot gøra oc hann hefir reiþi a.<sup>2</sup> Konvngr svarar þeim fam orþom. Þat er fra sagt at Einarr let ser fatt vm finnaz viþ Þorstein vm vetrinn. oc s. at Einriþi mon 10 goða seþt bioþa fyr hann. oc q. þetta nv ecci til sin coma. Þeir feðgar drvccv iafnan iol með M. konvngi. oc s. Einriþi foþor sinom at hann mon enn sva gera. Þv røþr þvi s. Einarr. en heima mon ec sitia. oc raðligra syniz mer at þv gerir sva. 15 Eigi bysc Einriþi at siþr. oc Þorsteinn með honom oc voro saman .xii. oc komo a einn litinn þo. oc voro þar vm nottina. oc vm morgoninn hafþi Þorsteinn seþ vt oc . . . .<sup>1</sup> oc s. Einriþa at menn riþo þar at garþi. oc er allict feðr þinom oc sva 20 var. cæmr Einarr þar oc melir til Einriþa. Allkynlig er þin etlon søkia heim M. konvng. oc Þor-

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Skr. h, men synes rettet til a.

L. 1. þat: en ætla munum ver oss minna en þat ath beitaz birne uid Magnus konung og þat vinn eg til einskis en eg veit ath þath mun hier aa liggia þuiat ecke giorir hann þetta ath barnamalum. Skildu þeir fedgar nu vid þetta j styttingi *tf.* — 3. þvngt: er hann frettir þetta *tf.* — 4. allsømil.: þeira handar ath giora slikt *tf.* — 7—8. orþom: er slikt taulodu fyrir honum let nær sem hann heyrde eigi. en hugsade þo fyrir sier ath eigi væri vist huort þeir uæri so myklu traustare edr heille er slikt baru til eyrna honum ef hann þyrþte nockrs med *tf.* — 10—11. oc—coma: *ul.* — 15—16. honom: fara nu heiman og *tf.* — 18. . . . : kemr inn apr. — 19. þinom: Ia segir Indridi þath bætir mikid uora ferd en hann vill nockud fylla vorn flock *tf.* — 21. etlon: og eigi syniz mer vitrlig at þu etlar ath *tf.*

steinn með þer. Far heim heldr a Gimsar. en ec mon hitta konvng. oc mon ec allz víþ þvrfu at settir verþi tecnar. en ec kann hvarntvegia yccarnn konvng. at ecki mondot it sva stilla yccrom orþ-  
 om at þat mondi hlyþa. oc er mer ecki þa betra 5  
 vm at røþa. Sva gera þeir nv at Einriþi fer heim.  
 en Einarr cømr til þøiarins. Konvngr tecr víþ hon-  
 om bliþliga. hiala mart. sitr Einarr et næsta kon-  
 vngi. Oc enn .iiii. dag iola vecr Einarr víþ konvng  
 vm malit Þorsteins. oc letzc villdo sættom víþ coma. 10  
 oc callar gott manncap i Þorsteini. q. ecki vilia  
 til spara. Konvngr s. Ecki þvrfv víþ vm þat at  
 røða. mer þiccir mikít at gera þic reiþan. Hættir  
 Einarr þesso. oc er konvngr þegar catr er þeir tala  
 annat líþr nv til atta dags. Þa vecr Einarr oþro 15  
 sinni et<sup>1</sup> sama mal. oc fer asomo leið. Oc cømr  
 enn .xiii. dagr iola. Þa biþr Einarr at konvngr taki  
 sættom. oc vetti ec s. h. at þv monir virþa orð  
 min til þess. Konvngr s. Ecki er þar vm at tala.  
 s. hann. oc kynlict þicci mer er þer heldvt<sup>2</sup> þann 20  
 mann er ec hafþa reiþi á. Ec etlaþa s. Einarr at  
 þer mondot stopa min orð vm einn mann. oc þina  
 virþing vilíom ver gera íollo. oc sva þicciomc ver

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. en. <sup>2</sup> t tf. over l. med nedvisn.tegn.

L. 1. þer: og er slikt meir giort af kappe en alitum  
 tf. — 2—3. oc—teknar: og uita huad af skapiz. — 6. røþa:  
 ef adr uerdr meira ath tf. heim: fyrir þæn fodr sins tf.  
 — 8—9. konvngi: sem hann atte vanda til tf. — 12. spara:  
 þat er hann ætti volld aa ef þa uæri nær en adr tf. —  
 14. þesso: og þikir horfa hellzti þungliga tf. — 15. nv til:  
 so framan til jola(!) og ens tf. — 16. leið: og fær ecke af  
 konunge og ath sidr uill hann ecke vm tala tf. — 19.  
 segir: þa allstutt tf. — 22. mann: og þann er eigi hefir  
 meira saka til at bera en þessi madr þuiat huorke hefir  
 hann drepit frændr ydra ne vine og ecke hefir hann  
 neina suiurding giort ydr so ath þier þurfit neirn heipt-  
 arhug aa honum ath hafa fyrir þat tf.

iafnan gort hafa. oc var þetta meir Einriþa rað  
 en mitt. en þvi trvi ec at mikít mon a ligia fyr  
 en hann se drepinn. oc em ec þa hera vannt víþ  
 cominn. er þit eigvt saman sonr minn oc þv oc  
 5 villtv eigi taca fe fyr Þorstein. oc beriaz helldr víþ  
 son minn. en eigi mon ec þo beriaz moti þer. oc  
 eigi þicci mer þv nv mioc aþat minnaz er ec sottac  
 þic astr iGarþa oc styrþac riki þitt oc gørvmc  
 fostrfapir þinn. hyg ec at þvi hveria stvnd. hverso  
 10 ec mac þina sømp mesta gøra. en nv scal ec fara 31  
 abravt or landi oc veita þer alldri siþan. mvno  
 svmir menn mela at þv vinnir þer litit íþeso ollo  
 saman. Einarr sprettr nv vpp reiþr oc snyr vtar  
 eptir hollinni. Konvngr riss vpp oc eptir honom  
 15 oc legr hond ahals Einari oc melir. Kom heill oc  
 sell fostri s. hann. þat scal alldregi verþa at occra  
 vinatto scili. oc tac mann ífrip. sva sem þer licar.  
 oc sefaz Einarr nv. en Þorsteinn er i settom við  
 konvng.

L. 2. mitt: ath taka uid Þorsteiui en þo allt ath einu  
 mun eg ecke hann fyr fyrir lata en sialfan mik tf. — 3.  
 drepinn: þuiat eg kann skaplynde Indritha j þui ath  
 eina leid fara þeir badir ef hann ma rada tf. — 5. Þor-  
 stein: þa mun þat helldr horfa til þurdar riki þinu en  
 til framgangs tf. — 8. þitt oc: j ollu þui er eg matta so  
 at eg sit fyrir þui j nockurre hættu af audrum og ueit  
 eg ath þeim þætti eigi allilla þott þann veg færi vor  
 felagskapr. hefi eg ath þui hugat hueria stund sidan eg.  
 — 9—10. hyg—gøra: ath þin sæmd mætti uerda sem  
 6 mest. — 11. veita—siþan: uerda þier huorke ath gagne ne  
 meine sidan. — 18. sefaz: sæfiz. — 19. konvng: for Einar  
 nu heim eptir þat og segir þeim Indrida huad hann hefir  
 aa orkat og þacka þeir honum forkunnar vel tf.

## Fra konvngom.

K. 12 **N**v er getið eithvert sinn er konvngar baðir sato i einni holl ifir matborþom at þar var þa cominn Arnor iarla scald. oc hefir ortt sitt qveþi vm hvarnn þeira. oc þa er scaldit bræddi 5 scip sitt. þa coma sendimenn konvnga oc biðia hann ganga at föra qveþin. Hann for þegar. oc þo ecki af ser tiorona. oc nv er hann com at stofonni. þa melti hann vip dyrvorðo. gefit rvm scaldi konvnga. gek inn sipan. oc firir þa M. konvng oc 10 Haralld konvng oc melti. Heilir allvalldar bapir. þa s. Haralldr konvng. Hvarom scal fyr föra qveþit. Hann s. Fyr enom yngra. Konvngr spyrr. Hvi hann fyr. Hera s. hann. þat er mælt at braðgeþ verþa vngmenni. en þat þotti hvaromtvegia 15 virþiligra er fyr var qveþit fört. Nv hefr scaldit vpp qveþit. oc getr ifyrsto iqveþino iarla fyr vestan haf. oc yrkir vm ferþir sinar oc er þar er comit. þa melti Haralldr konvng til M. konvngs. Hvat sitr þv hera ifir qveþi þeso. þo at hann hafi ort 20 vm ferþir sinar e. iarla feyiom vestr. M. konvng s. Biþom enn frendi. mic grvnr aðr en lokit se at þer þicci lofit mitt ørit mikit. Þa qveþr scaldit þetta.

23. Magnvs hlyððv til mattigs oþar 25

*h. d.* mangi ueit ec fremra annan  
yppa rapome yðro cappi  
Iota gramr iqveþi flioto.  
Høcr retrr er tv Horþa drottinn  
hver gramr er þer<sup>1</sup> storo veri 30

<sup>1</sup> Tf. over l. med nedvisn.tegn.

L. 3. -borþom: uar þa med þeim alitliga þott jafnan hygde sitt huorir *tf.* — 7. ganga at: at hann kome aa þeira fund og. — 15. -geþ: -giord. — 18. yrkir: nockur erindi fyrst *tf.*

meiri verþi þin en þeira  
þrifnvðr allr vnnðz himenenn<sup>1</sup> rifnar.

Þa melti Haralldr konvng. Lofa konvng þenna sem þv vill s. hann. en lasta eigi aþra konvnga. 5 oc nv qveþr scaldit it sama sitt. kœmr vpp þetta ørendi

16 24. Otti kvnnvð elgiom<sup>2</sup> heþta  
øþi veþrs ascelfþan grøþi  
fengins gullz eþa fœþit ella  
10 flestan alldr vnd drifno tialdi:  
lican þer þic hvossom hæki  
hollvinr minn ilypting innan  
alldri scriþr vnd fylki fręgra<sup>3</sup>  
farlicr eiki visvndr snarla.

15 *27* 25. Eigi letvþ iofra bagi 32  
yþro nafni mannkyn hafna  
hvarki flyrþv<sup>4</sup> hlenna þreytir  
hyr ne malm ibroddi styriar:  
hlvna er sem raþvll renni  
20 reiþar bvningr vpp iheipe  
hrosa ec þvi er herscip glęsir  
hlenna dolgr eþa vitar brenni.

Þa svarapi Haralldr konvng. Allacafliga yrkir sia mapr. oc eigi veit ec hvar cœmr.

25 *18* 26. Mavnom litzc er milldingr rennir  
meita hlipir sevar sciþi  
vnnar iamt sem osamt renni  
engla fylki himna þengils.

<sup>1</sup> Snarest at læse sál. <sup>2</sup> elglom hds., men l(2) synes rettet til i. <sup>3</sup> Over fr er et urigt. forkort.tegn anbragt. <sup>4</sup> r tf. over l. med nedvisn.tegn.

L. 24. cœmr: og enn kuad hann *tf.*

Eyþendr fregn ec at elsca þiöþir  
inndrott þin er hofþ at minnom  
gröþi lostins gvþi it næsta  
geima vals ipessom heimi.

Oc nv eptir þetta þa er qveþino er lokit. hefr 5  
scaldit vpp Harallz qveþi. oc heitir þat Blagagla-  
drapa. gott qveþi. oc er draponni var lokit. þa var  
Haralldr konvngur spurðr hvart honom þötti betra  
qveþit. en hann s. Sia kvnnom ver hver mvnr  
qveþanna er. mitt qveþi mon bratt niþr falla oc 10  
engi kvnna. en drapa þesi er ort er vm M. konvng  
mon qveþin meþan<sup>1</sup> Norþrlond ero bygð. Haralldr  
konvngur gaf skaldino spiot gvllekit. en M. kon-  
vngur gaf honom þa fyrst gvlbring. oc nv gecc  
hann sva vtar eptir hollinne. at hann dro gvl- 15  
hbringinn afalinn spiotzins. oc melti. Hatt scal bera  
hvaratvegio konvngs giofna. Þa melti Haralldr kon-  
vngur. Kom sia til nacqvars longom orþinn segir  
hann. Þvi hafþi scaldit heitit Haralldi konvngi at  
yrkia vm hann erfi drapo ef hann lifþi lengr. M. 20  
konvngur gaf honom siþan knor meþ farmi oc  
gerþiz mikill astvþar vinr hans.

#### Heilreþi Harallz konvngs.

K. 13 **S**a lvtr barse at vm son einnar gofögrar cono  
at hann misti minnis sem hann veri hamstoli. 25  
Möþir hans com afvnd Harallz konvngs. oc það  
hann legia til noccot rað. Konvngur s. Hitt M. kon-  
vng. eigi veit hann ser betra ilandino. oc þat mon  
holtt oc heilt er hann legr til. Hon fer afvnd M.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. meþa.

L. 6. qveþi: og snyzt fyrir hann *tf.* — 18. orþinn: ord-  
nugt. — 21. farmi: og var þat god giof *tf.* — 28. eigi:  
onguan.

konvngs oc biðr hann legia til hialpreþi. Hann s.  
Hittir þv Haralld konvng. Hitta ec s. hon. hann  
visaði mer til yþar. oc s. hon vmmeli hans. M.  
konvngur svarar. Engi maþr er Haralldi konvngi  
5 vitrari ilandi þeso. oc mvn hann kvnna rað til at  
legia ef hann vill. Siþan fer hon oc hittir annat  
sinni Haralld konvng. Oc s. honom vmmeli M. k. 33  
Haralldr melti. Til scal nv oc nacqvatt legia. sia  
picciome ec hvat syni þinom er. hann er dröm-  
10 stoli en þat hlyþir öngvm manni. oc er ecki øðli  
til þess at menn dreymi ecki. oc at þat megi hlyþa.  
Gacc nv þar til er M. konvngur hefir tekitt lagar.  
oc lat sveininn svpa af handlaginni. siþan lattv  
hann syngia oc þo at hofga slai ahann e. geispa þa  
15 lattv hann eigi na at sofna. en eptir þat far þv meþ  
hann þangat er konvngur hefir hvillt. oc lat svein-  
inn þar sofna. oc meiri von at honom birtiz drömr.  
Nv fer hon sva meþ<sup>1</sup> ollo sem henne var til kent.  
oc søfr sveinninn vm hriþ. oc þa er hann vacnaþi  
20 hlo hann. oc melti. Dreympþi mic nv möþir. at  
konvngur kómi at mer M. konvngur oc Haralldr  
konvngur. oc melti isitt eyra mer hvar þeira. oc  
melti þetta M. konvngur. Ver þv sem beztr s. hann.  
en Haralldr konvngur melti. Ver þv sem næmstr oc  
25 minngastr. en þesi sveinn varþ siþan merkiligur maþr  
oc dvþi honom sia lecnig er Haralldr hafþi til  
gefit. Þesa viso orti M. konvngur.

#### 27. Margr qveþr ser at sorgom sverþriöþr alinn verþa

<sup>1</sup> Tf. over l.

L. 2—3. hann—yþar: *ul.* — 10. en—manni: *ul.* — 11.  
oc—hlyþa: *ul., men tf.*: nu uil eg gefa til rad med þier.  
— 20. möþir: segir hann: Godri heill skyllde þat þa segir  
hun edr huat bar fyrir þik *tf.* — 22. þeira: mantu þat  
son minn segir hun huath huor þeira mællti. Man eg  
segir hann *tf.* — 23. s. hann: eigi uar vm lengra.

vgi ec allitt segia  
 otta bykarls dottor.  
 enn ef einhver bannar  
 elldgefn fyr mer svefna<sup>1</sup>  
 vist velldr siclings systir  
 svinn andvoco minni.

5

K. 14 Fra M. konvngi oc Margreto.<sup>2</sup>

**L**endr<sup>1</sup> maþr ageþr bio i Vic austr. hann het  
 Þrandr. þør hans er nefndr aStoccom. hann  
 atti d. er het Margret. [hon var qvenna<sup>1</sup> vitrvst oc 10  
 venst. oc gøþiz mikit orþ a vm þat viþa hennar  
 vascleic. Sigurþr het maþr er kallaþr [var konvngs  
 frendi.<sup>1</sup> oc haþi syslo scamt abrot fra Þrandi.  
 hann var venn maþr oc scyldr mioc M. konvngi.  
 6<sup>a</sup> Þess er viþ getið eitthvert haust at boð fiolment 15  
 var at Þrandar. oc komo þar saman margir bøndr.  
 Þat var vanði Þrandar at hann qvaddi d. sina  
 naliga at ollom malom. Oc einn d. veizlonnar voro  
 menn vti staddir a haugom noccorom þar sem við-  
 synt var. oc hofþo margsconar leica. oc er a leiþ 20  
 daginn sa þeir scip eitt. þat var glesiliga bvit<sup>3</sup> meþ  
 spanom oc veþrvitom alschaldat allt með stopnom.  
 oc er þat nalgaz inn at þenom. þa sø þeir at þat  
 var scipat voscom monnom. oc hofþo cvrteisligan  
 roþr. oc er nv vmrøða mikil hverir vera mono. 25  
 Þrandr fer afvnd d. sinnar. oc s. henne þessa  
 34 nylvndv. vitom ver nv ængar vanir M. konvngs.  
 en þo sciliom ver þat at þetta mono vera tignir  
 menn. Hon s. Þat veri þo vvent s. hon. at M. kon-  
 vngr myndi vera. oc kynnim ver micla þoc at 30

<sup>1</sup> Utydeligt. <sup>2</sup> Resten af overskr. er ulæselig, mulig  
 Þrandar dottor. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. bvinn, som i randen  
 er rettet til bvit.

L. 20. leica: og skemtanar atgiorfi *tf.* — 28—29. en—  
 menn: *ul.*

hans qvama frestapiz hingat. Þ. s. Hvi melir þv  
 þetta. þars allir menn legia astvð til hans. oc scolo  
 ver honom vel fagna. Þv røþr þvi segir hon. en et  
 sama hefi ec hvgoþ her vm. at mer þiccir betr  
 5 at hann comi eigi. Scipit com ilegit oc ganga menn  
 at moti oc var þar cominn M. konvngr. drifa menn  
 til þøiarins. oc þar bvinn inn mesti fognøþr. Kon-  
 vngr er catr oc veitir þessi enn lendi maþr honom  
 meþ fvltri alyþ. Oc er konor ganga iscalann. þa  
 10 gecc Margret firir oc qvaddi ecki konvng. En kon-  
 vngr spvrþi Þrand hver sv veri en friþa kona er  
 firir gecc. Þrandr s. at sv var d. hans. Konvngr  
 melti. Oc ecki vill hon oss qveþia. vist letr hon  
 vel. enda er hon friþ cona. oc hia henne vil ec  
 15 reckia iqveld. Eigi samir yþr þat hera s. Þrandr.  
 Þat mon fram fara s. konvngr. Þrandr s. d. sinni  
 etlon konvngs. en hon q. ser þat ecki avvart<sup>1</sup> coma.  
 oc veit ec s. hon at konvngr bysc viþ þvi eino  
 vm. er imoti er minom vilia. oc þicci mer þat  
 20 þvngt at legia fyrst ast við hann. oc tyna honom  
 bratt. Þessi orþ hennar<sup>2</sup> s. Þrandr M. konvngi. en  
 hann svarar. Ecki em ec kendr viþ vdrengscap af  
 flestom monnom. en bvasc ma sva vm at henne  
 verþi gefa at þeso. oc engi hefindi mono a oðro  
 25 verþa en ec raða fyrir. Oc er Þrandr ser hvar  
 comit er. þa letr hann bva eina scemmo vandliga.  
 oc er þar gør reccia. oc var henne þangat fylgt  
 siþan. en ecki scyldi þa vera fleira manna. Hon  
 var okát mioc. Þannoc var til farit. at hvsit var

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. vart. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. henna.

L. 3—5. Þv—eigi: *ul.* — 6. at moti: af vtan. konvngr—  
 menn: geingu menn þa jmote honum og fylgdu honum.  
 — 7. bvinn: enn a nyia leik *tf.* — 15. Þrandr: þuiat hun  
 er litils hattar hia ydr og er þat vfærth yduare tign *tf.*  
 — 24. þeso: ef hun kann til ath gæta.

tvidyrt. oc er hon la þar ein. þa var qvatt annara  
 dyranna .ii. oc et .iii. sinn gecc vpp hvrþin. oc  
 gengr þar inn maþr oc hefir hott ahofþi. oc spurþi  
 ef þar veri noccot manna. Hon svarar øngo. en sa  
 maþr leitar þa til rekiönnar oc gripr þar ahenne 5  
 oc melti. Hygr þv illt til rapa víþ konvnginn. Vist  
 er þetta ecki at mino rapí s. hon. Villdv eiga víþ  
 mic cap þa s. hann. at ec coma þvi aleiþ at kon-  
 vngr eigi ecki víþ þic þat er þer mislici. oc vil ec  
 þa eiga vald ifir þer. Þat etla ec s. hon at helldr 10  
 vilia ec þat. Þa er vel sagþi hann. Hann tœcr sípan a  
 briosti hennar. oc varþ henne víþ callt noccot oc  
 mercþi hana ser. oc melti. Þa er konvngr cœmr í  
 reckiona hia þer. seg þv honom at þv hafir<sup>1</sup> Sigurð  
 frenda hans. oc vitom þa hvers hvgar honom ler. 15  
 sva mon ec til snva at eigi mvn meira víþ þurfa.  
 Maþrinn gecc íbrot eptir þetta. oc konvngr com  
 litlo sípar. oc er hann var ireccio comenn hia  
 henne. biþr hann menn íbrot ganga. oc sípan snyse  
 35 hann til hennar oc melir víþ hana bliþliga. oc qvez 20  
 etla at hann scyldi eigi litinn soma gera til hennar.  
 ef hon villdi víþ hann søma. Hon svarar. Þat er  
 meþ noccoi heþto at sva dyrligr maþr sem þv ert  
 oc vel at þer. þa scaltv þat vita at ec hefi set  
 Sigvrþ frenda þinn. Konvngr svarapi þa reipvliga 25  
 oc spratt vpp. Eigi mon þa høfa segir hann at  
 bygva þessa<sup>2</sup> recciona. gengr vt sípan. oc þar til  
 er Þrandr svaf inne. oc ber aloptit. Þrandr gecc  
 til dyranna. oc ser þegar at konvngr er reiþr mioc.

<sup>1</sup> Her mgl. set. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. þetta.

L. 7. hon: þath mun flestum þikia litil uorkun segir  
 hann. nu ef þier er þetta so gefit sem þu ætlar edr lætr  
 ath yfirsyn *tf.* — 13. melti: nu skaltu fara so med sem  
 eg kenne þier rad til *tf.* — 19. ganga: og so uar giort *tf.*  
 — 25. þinn: ef þu att nockut lag uid mig *tf.*

oc spurþi hvat veri vm at vera. Þat er mer típast  
 s. konvngr at farit se eptir Sigvrþi. Þegar fêr Þrandr  
 menn til þess. oc melti konvngr<sup>1</sup> þeir scyldi sva  
 segia honom. at hann mondi fara verþa hvart er  
 5 hann villdi e. eigi. Sendi menn fara oc koma afvnd  
 Sigurþar. oc biðia hann bvasc sem típast oc fara  
 meþ þeim. segia honom frecliga orðsending kon-  
 vngs. Hann letzc sva gera myndo. oc qvaz venta  
 at sia mondi goð verþa hans for at hitta þvilcan  
 10 frenda sinn sem konvngr var. Fer Sigvrþr meþ  
 þeim oc finnaz þeir konvngr. oc var konvngr reiþr  
 mioc oc spurþi hvar fvndi þeira hefþi saman borit  
 oc Margretar. Sigvrþr s. Verit hefi ec at veizlom  
 hera. s. hann meþ Þrandi. oc hefi ec set hana. en  
 15 talat fatt við hana.<sup>2</sup> en vm þat em<sup>3</sup> ek bvinn  
 at sveria at engi scipti hefi ec víþ hana att. Þa  
 let konvngr Margreto þangat calla oc spurþi hana  
 inniliga hve farit hefir. oc segir hon nv vm qvamo  
 mannzins. oc hans tillagor oc sva markit. Kon-  
 20 vngr melti. Lat mic sia marc<sup>4</sup> þat. hon gørir sva.  
 oc er konvngr sa briostit þa syniz þar<sup>5</sup> þvi licast

<sup>1</sup> Her mgl. at. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. hann (fork.). <sup>3</sup> Først  
 skr. hefi, men ved prik under h og rettelse af fi til m  
 rettet til em. <sup>4</sup> Først skr. markit, men rettet af skriv.  
 selv. Efter þat er igen skr. marc. <sup>5</sup> Skr. þatar (fork.).

L. 12. hvar: huersu opt. — 15. hana: þa muntu eigi  
 þat hafa att uid hana segir konungr ath yckr se mann-  
 lyte j þui ef þu hefir uid hana talad *tf.* — 16. att: þau  
 er eigi same ockr vel. Þa ma uera segir konungr ath  
 hon hafe ordit diupsæri j male nu en eg og komizt so  
 fyrir mik ath eg skal so bratt yfir hafa litid. en hun  
 hefir þo satt eina sagth nu þikir mer þetta undarliga  
 ordit hafa ef hun skal hier eirn uerit hafa j radum *tf.*  
 — 18. hefir: mun eg þui nu kaupa uid þik ath þu skallt  
 ecke uera naudkuon min upp fra þessu *tf.* — 19. markit:  
 er hann kalladizt hana sier merkia og hann hefði tekít  
 aa brioste hennar *tf.*

sem legi a silfrpenningr. Þa melti konvngur. Er sva farit s. hann at faþir minn vill eigi at ec tōka pesa kono til lags við mic. faþir minn hefir sa maþr verit. oc þvi varþ mer sva mikit iscapi oc sciott alitit. at gvð oc enn helgi Olafr konvngur villdi eigi þetta. oc scaltv nv Sigvrþr fa þetta rað. oc þar meþ mina vinattv. oc nv for þetta fram sem konvngur melti at Sigurðr fecc Margretar. oc gerþiz hann ricr maðr oc goþr drengur. Hon þotti ocagetlig kona at viti sino oc morgom gobom lvtom. en konvngur for ibrot er veizlo var lokit. sva sem hann atti ferþir til. oc lycr þeso sva.

K. 15 Þorþr<sup>1</sup> het maþr. hann var Þorgrims s. Hreiþars s. þess er Glvmr va. Þorþr var litill maþr vexti oc venn. hann atti ser broþor er Hreiþar het. hann var liotr maþr. oc varla sialfbiargi fyrir viz socom. hann var manna fravastr. oc vel at afli bvinn oc hogver iscapi oc var hann heima iafnan. en Þorþr var iforum oc var hirðmaþr M. konvngs. oc maze vel. oc eitt sinni er Þorþr bio scip sitt i Eyiafirþi. þa com Hreiþarr þar broþir hans. oc er þ. sa hann. spurði hann hvi hann veri þar cominn. Hreiþarr s. Eigi nema ørendit veri. Hvat villtv þa s. Þorþr. Ec vil fara vtan s. Hreiþarr. Þorþr m. Ecki þicci mer þer fallin forin. vil ec helldr þat til legia við þic at þv hafir foþor arf ockarnn. oc er þat halfo<sup>2</sup> meira fe en þat er ec hefi iforum. Hreiþarr s. Þa er litit vit mitt s. hann ef ec tec þenna fiar scacca. til þess at gefa mic sva vpp sialfan. oc lata þina vmsia. oc mon þa hverr maþr draga af mer fe occat. allz ec kann engi foreþi

<sup>1</sup> Overskriften ulæselig. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. hafo.

6. þetta: ath fyrst min geingi fram um þetta. — 12. oc — sva: ul. — 13. Hreiðarsþ. ul.

þa er nyt ero. oc era þer þa betra lut i at eiga ef ec ber a monnom. e. geric aþra oviso þeim er vm fe mitt sitia at locca af mer. en eptir þat se ec barþr e. meiddr fyrir minar tilgerþir. enda er þat sannast í at þer mon torsott at halda mer eptir. er ec vil fara. Vera kann þat s. Þorþr. en get ecki þa vm ferþ þina fyrir oprom monnom. Þvi het hann. Oc þegar er þeir broþr ero scilþir. þa segir Hreiþarr hveriom er heyra vill at hann etlar vtan at fara meþ b. s. oc firna allir Þorþr vm. ef hann flytr vtan afglapa. oc er þeir ero bvnir sigla þeir ihaf. oc verþa vel reipfara. coma við Biorgyn. oc þegar spyr Þorþr eptir konvngi. oc var honom sagt at M. konvngur var ibonom. oc hafpi scommo aþr comit. oc villdi eigi lata kōia sic samdøgris. þottiz þvrfu hvildar er hann var nycominn. Bratt lito menn Hreiþar. at hann var afbragþ annara manna. hann var mikill oc liotr omallatr við þa er hann hitti. Oc snemma vm morgoninn aþr menn veri vacnaþir stendr Hreiþarr vpp oc kallar. vaki þv broþir. fatt veit sa er søfr. Ec veit tþindi oc heyrþac aþan lēti kynlig. Hverio var licast s. Þorþr. Sem ifir kyevendom s. Hreiþarr. oc þat við mioc. en alldri veit ec hvat latom var Lat eigi sva vndarlīga s. Þorþr. þat mon verit hafa hornnblastr. Hvat scal þat tacna s. Hreiþarr. Þorþr s. Blasit er iafnan til motz e. til scipdrattar. Hvat tacnar motit s. Hreiþarr. Þar ero dømþ vanda mal iafnan s. Þ. oc slict talat sem konvngur þiciz þurfa at fyrir alpyðo se vpp borit.<sup>1</sup> Hvat<sup>2</sup> mon konvngur nv amotino s. Hreiþarr. Þat etla ec vist s. Þ. þangat verþ ec þa at fara s. Hreiþarr. þvi at ec vilda þar coma fyrst er . . . isenn. Þa scytr i tvæ hornn

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Beskadiget.

með ocr s. Þorþr. mer þótti því betr er þv kómir  
 37 þar síðr er fiolment veri. oc vil ec h . . . . . ict at  
 mela s. Hreiþarr. fara scola víp<sup>1</sup> bápir. mvna þer  
 betra piccia at ec fara einn. en ecki fór þv mic  
 6<sup>b</sup> lattan . . . . . Hleypr Hreiþarr abrot. en Þorþr ser 5  
 nv at fara mvn verþa. oc fer hann eptir er Hreiþ-  
 arr fer hart vndan. oc er mioc langt milli þeira. X  
 Oc er Hreiþarr ser at Þorþr for seint. þa melti  
 hann. Þat er þo satt at illt er litill at vera. þa er  
 aflit ner ecki. en þo metti vera fraleicrinn. en litit 10  
 etla ec þic af honom hafa hlotit. oc vereá þer veri  
 venleicr minni oc kómiz þv með áþrom monnom.  
 Þorþr s. Eigi veit ec mer ver fara vknaleic minn.  
 en þer afl þitt. Handkrøciomsc<sup>2</sup> þa broþir s. Hreiþ-  
 arr. oc nv gera þeir sva. fara vm hriþ. oc er sva 15  
 at Þorþi tecr at dofna hondin. oc leþr hann læst.  
 þiccir eigi verþa vinveitt at þeir halldiz a við alþvn  
 Hreiþars. Hreiþarr fer nv vndan sva víþ fot. oc  
 nemr stað síþan a heð nacqvari. oc er allstarsynn.  
 ser þapan fiolmennit þangat sem motit var. oc er 20  
 Þorþr cømr<sup>3</sup> eptir melti hann. Forom nv bápir  
 saman broþir. oc Hreiþarr gerir sva. Oc er þeir  
 coma áþingit kenna margir menn Þorþ. oc fagna  
 honom vel. oc verþr konvngr aheyrslí. oc þegar  
 gengr Þorþr fyrir konvng oc qveþr hann vel. oc 25  
 tecr konvngr bliðliga qveþio hans. Þegar scilþi með  
 þeim brøðrom er þeir qvomo til þingsins. oc verþr  
 Hreiþarr scættogapr mioc. oc færþr i reikuð. Hann  
 er malvgr oc hler mioc. oc þiccir monnom ecki at  
 minna gaman at eiga víþ hann. oc verþr honom 30  
 nv forin vgreið. Konvngr spyr Þorþ tipinda. oc  
 síþan spyr hann hvat þeira manna veri ifor með  
 honom ær hann villdi at til hirpvistar færi með

<sup>1</sup> i skr. over l. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -osc. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. cør.

honom. Þar er broþir minn ifor s. Þorþr. Sa maþr  
 mon vel vera s. konvngr ef þer er licr. Þorþr s.  
 Ecki er hann mer glicr. Konvngr melti. Þo ma  
 enn vel vera. e. hvat er vlicast með ycr. Þ. m.  
 5 Hann er mikill maþr vexti. hann er liotr oc helldr  
 osyncnigr. sterer at affli oc lvndhøgr maþr. Konvngr  
 melti. Þo ma honom vel vera farit at morgo. Þorþr  
 s. Ecki. ecki var hann callapr vizcv maþr avnga  
 alldri. At því fer ec meir s. konvngr sem nv er.  
 10 e. hvart ma hann sialfr annaz sec. Ecki dala er  
 þat s. Þ. Konvngr melti. Hvi flvttir þv hann vtan.  
 Hera s. Þ. Hann a allt halft víþ mic. enn hefir  
 øngar nytiar fiarins. oc engi afscipti ser veitt vm  
 penninga. beizc þessa eins hlvtar at fara vtan með  
 15 mer. oc þótti mer vsannlict at eigi reþi hann ein-  
 om<sup>1</sup> lvt. þars hann letr mic morgom rapa. Þótti  
 mer oc gliclict at hann mondi gefo af yþr hliota.  
 ef hann cømi a yðarnn fvnd. Sia vilda ec hann s.  
 konvngr. Sva scal oc s. Þorþr. en brotto er hann 38  
 20 nv riadr nocqvor. Konvngr sendi nv eptir honom.  
 oc er Hreiþarr heyrþi s. at konvngr villdi hitta  
 hann. þa gengr hann vppstert mioc. oc ner ahvat  
 sem fyrir var. oc var hann því ovanr at<sup>2</sup> konvngr  
 hefþi beiz fvndar hans. Hann var a þa leiþ bvinn  
 25 at hann var iokvlbrocvm. oc hafþi felld gran ifir  
 ser. oc er hann cømr fyr konvng. þa fellr hann  
 a kne fyr konvng oc qveþr hann vel Konvngr  
 svarapi honom hleiandi oc melti. Ef þv att víþ  
 mic ørendi þa mel þv sciott slict er þv vill. adrir  
 30 eigo enn naþsyn at tala víþ mic síþan. Hreiþarr  
 s. Mitt ørendi þicci mer scyldast. Ec villda sia  
 þic konvngr. Þicci þer nv vel þa s. konvngr. er  
 þv ser mic. Vel vist s. Hreiþarr. en eigi picciomc  
 ec enn til gørla sia þic! Hvernoc scola víþ nv þa

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. eino. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. a.



s. konvng. Vildir þv at ec stöpa vpp. Hreiþarr s. Þat vilda ec segir hann. Konvngr melti er hann var vpp stapinn. Nv mon tv þicczaz gerla sia mic mega. Eigi enn til gørla s. Hreiþarr. oc er nv þo nęr hofi. Villtv þa s. konvng. at ec legia af mer scickiona. Þat villda ec vist s. Hreiþarr. Konvngr melti. Vit scolom þar þo nocqvot innaz til apr vm þat malit. Þer erop hvgqvemir margir Islendingar. oc veit ec eigi nema þv virþir þetta til ginningar. nv vil ec þat vndan scilia.<sup>1</sup> Hreiþarr s. Engi er til þess fer konvng. at ginna þic e. livga at þer. Konvng. legr nv af ser scicciona oc melti. Hygþv nv at mer sva vandliga sem þic típir. Sva scal vera s. Hreiþarr. Hann gengr<sup>2</sup> ikring vm konvnginn oc melti opt it sama fyr mvnni ser. allvel. allvel s. hann. Konvng. melti. Hefir þv nv set mic sem þv villt. At viso s. hann. Konvng. spvrþi. Hversv lize þer nv amic þa. Hreiþarr s. Ecki hefir þorþr broþir minn ofsagvm fra þer sagt þat er vel er. Konvng. melti. Mattv nocqvot at finna vm þat er þv ser nv. oc þat er eigi se ialþyo vite. Ecki vil ec at finna s. hann. oc ecki ma ec þegar. þviat þannoc mondi hvern sic kiosa sem þv ert þo at sialfr metti rapa. Mikinn teer þv af s. konvng. Hreiþarr s. Hattvng er oprom á þa. segir hann at lofgiarnliga se vip melt ef þv att þetta eigi at sonno sem mer litze apic. oc ec sagþa apān. Konvng. melti. Finn til noccot þo at smatt se. Þat hellzt þa hera s. hann at aþa þitt annat er litlo þvi ofar en annat. Þat hefir einn maþr fyr fvndit s. konvng. en sa er Haralldr k. frendi minn. Nv scal iafnmeli meþ ocr s. konvng. Scaltv nv standa vpp oc legia af þer scickio. oc vil ec sia þic.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. scilia. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. geng.

Hreiþarr fleygir<sup>1</sup> af ser felldinom oc hefir saþgar crvmmor. maðrinn hentr mioc oc liotr. en þvegna helldr latliga. Konvng. hygr at honom vandliga. oc þa melir Hreiþar. Hera s. hann hvat þiccz þv nv mega at mer finna. Konvng. s. Þat etla ec at eigi fōdiz liotari maþr vpp en þv ert. Slict verþr melt s. Hreiþarr. er nocqvot þa s. hann at til friþinda se vm mic at þvi sem þv legr etlon á. Konvng. melti. Þat sagþi þorþr broþir þinn at þv verir lvndhøgr maðr. Þat er satt oc s. Hreiþarr. oc þicci mer þat illt er sva er. Þv mont reipaz þo s. konvng. Mel heill hera s. Hreiþarr. e. hve langt mon til þess. Eigi veit ec þat gørla s. konvng. hellzt apessom vetri at þvi er ec get til. Hreiþarr melti. Seg heill sogo. Konvng. melti. Ertv nocqvot hagr. Hreiþarr s. Alldregi hefi ec reynt. ma ec þvi eigi vita. Til þess þøtti þo ecki olielict s. konvng. Seg heill sogo q. Hreiþarr. Sva mon vera iafnt þegar er þv segir þat. en vetrvistar þøttome ec þvrfa. Konvng. s. heimil er min vmsia en betr þicci mer þer þar vistin felld vera er helldr er fatt manna. Hreiþarr s. Sva er þat oc s. hann. en eigi mon sva mannfatt vera at eigi comi þat þo vpp er melt verðr. allra hellzt þat er hløgi þiccir í. en ec maþr ecki orðvar. oc iafnan ber mer mart ágóma nv cann vera at þeir reiþi orþ min fyr aþra menn oc spotti mic oc drepi þat at ferligo er ec hefi at gamni e. melig. Nv syniz mer hitt vitrligra at vera helldr hia þeim er vm mic hygr sem þorþr er broþir minn þott þar se helldr fiolmenni. en hinnog þott menn se fair oc se þar engi til vmbota. Konvng. melti. Rað þv þa. oc farit baþir brøðr til hirðarinnar ef yer licar þat betr.

<sup>1</sup> Skr. fleygar.

Þegar hliop Hreiðarr abrot er hann heyrði þessi orð konvngs oc segir hveriom manni er avill hlyða. at hans<sup>1</sup> for hefir allgoð orpit a konvngs fvnd. segir oc eincom Þorpi b. sinom at konvngr hefir leyft honom at fara til hirðvistar. Þa melti Þorpr. 5  
 Bv þic þa sœmiliga at clepom.<sup>2</sup> e. vapnom. því at þat eitt samir. oc scortir ocr ecki til þess. oc scipaz margir menn vel við þu gópan þvning. enda er vand- ara at bva sic i konvngs herbergi en annarstapar. oc verþr síþr at hløgi gœr af hirþmonnom. Hreiðarr 10  
 s. Eigi getr þv allnær at ec mona scrvðkleþin ámic lata coma. Þorþr melti. Scerom vaþmal þa til. Hreiðarr s. Nær er þat s. hann. Sva er nv gœrt við rað Þorðar. oc letr Hreiðarr eptir leiþaz. hefir hann nv vaðmals kleþi oc fagar sic oc þiccir nv 15  
 þegar allr annar maþr. syniz nv maþr liotr oc greit vaxligr. sva er þo mot amanninom er þeir Þorþr ero meþ hirþinni at Hreiðarr verþr i fyrsto fyr miclom agang af hirðmonnom. oc breytto þeir 20  
 40 marga<sup>3</sup> vega orþom við hann. oc fvndo at hann var omallatr com við sem matti. oc hendo þeir mikit gaman at því at eiga við hann. [oc var hann iafnan<sup>3</sup> hleiandi við því er þeir melto. oc lagði hvernn þeira fyrir sva var hann leicmikill. beþi vm mælgina oc allra hellzt . . . . en firi því at hann 25  
 var ramr at afli. oc er þeir finna at hann gefsc ecki at grandu. þa þvar þat allt af þeim hirðm . . . . . hirþinni. Iþetta mvnd voro þeir baþir konvngar ifir landi M. konvngr oc Haralldr konvngr. en þa hofþo sacar gœrzc . . . . . hirðmaþr<sup>3</sup> 30  
 M. konvngs haþi vegit hirðmann Haralldr konvngs. oc var lagþr til sattar fvndr at konvngar scyldo 7a  
 . . . . . oc scipa malino. oc er Hreiðarr heyrir þetta

<sup>1</sup> Egl. skr. hann. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. cleþo. <sup>3</sup> Noget utydel.

at M. konvngr scal fara til motz við Haralldr konvng þa fer hann afvnd M. konvngs oc melti. Sa lutr er s. hann er ec vilda þic biðia. Hverr er sa sagði konvngr. Hreiðarr melti. At fara til sattar 5  
 5 fvndar. em ec ecki viðforvll. en mer er mikil forvitni á at sia .ii. konvnga senn<sup>1</sup> ienom<sup>2</sup> stað. Konvngr svarar. Satt segir þv at þv ert ecki viðforvll. en þeygi mon ec leyfa þer þessa forna. því at ecki er þer fellt at ganga ígreiþr monnom Haralldr konvngs. oc beri sva til at þer verþi at því olið e. 10  
 oprom. oc em ec vm þat hreddr at þa søki þic heim reiþin er þu langar til en mer þotti bezt at við heriz. Hreiðarr s. Nv meltir þv gott orð. þa scal at viso fara ef ec veit þess vanir at ec reiþ- 15  
 15 omc. Konvngr s. Montv fara ef ec leyfi eigi. Hreiðarr s. Eigi þa síþr. Etlar<sup>3</sup> þv at þer moni þvilict við þic at eiga sem við Þorþ b. þinn. því at þar hefir þv iafnan þitt mal. Hreiðarr s. Þvi ollo betra mon mer við þu at eiga sem þv ert vitrari en 20  
 20 hann. Konvngr ser nv at hann mon fara þo at hann banni e. hann fari eigi íhans forneyti. oc þiccir eigi þat bezt ef hann cœmr annarstapar til forneytis. oc þiccir þa ireiþingom vera hverso honom eirir ef hann velir einn vm. oc leyfir honom nv helldr at fara meþ<sup>4</sup> ser. oc er Hreiðari fenginn hestr til reiþar. oc þegar er þeir voro aferþ comnir þa<sup>5</sup> reið hann mioc. oc etlaþi ser varla hof vm oc þrat hestinn vndir honom. oc er konvngr verþr þess var melti hann. Nv gefr vel til fylgi 25  
 25 nv Hreiðari heim oc fari hann eigi. Hann s. Eigi heptir þetta ferþina mina þott hestrinn se þrotinn. cœmr mer til litils fraleicrinn ef ec fe eigi fylgt við. Fara þeir nv oc logþo margir fram hia hon-

<sup>1</sup> Skr. i margen med indvisn.tegn. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> t ff. o. l. med nedvisn.tegn. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. mer. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. þo.

om hesta sina. oc þotti gaman at reyna fraleic  
hans sva gropasamliga sem hann sialfr toc á. en  
sva gafz at hann þreytti hvernn hest er frammi  
41 var lagþr. oc letzc eigi verþr at coma til fvndarins  
ef hann geti eigi fylgt þeim. oc fyr þetta sato nv 5  
margir af sinom hestom. Oc er þeir coma þar er  
konvngar scolu finnaz. þa melti M. konvngr víþ  
Hreiþar. Ver þv mer nv fylgiosamr oc ver á aþra  
hond mer. oc scilsc ecki fra mer. en miðlvng segir  
mer hvgr vm hverso fer þa er menn Harallz kon- 10  
vngs coma oc sia þic. Hreiþarr q. sva vera scyldo  
sem konvngr melti. oc þicki mer þvi betr er ec  
geng yðr ner. Nv finnaz konvngar oc ganga þeir  
atal oc røþa mal sin. En menn Harallz konvngs  
gato lita hvar Hreiþarr gecc. oc hofþo heyrt getit 15  
hans oc þotti þeim vm et vønsta. Oc er konvngar  
toloþo. þa gengr Hreiþarr íflocc Harallz manna.  
oc hofþo þeir hann til scogar er scamt var þapan.  
scattgøþo hann mioc. oc hrvndo honom stvnd-  
om. en þar lec a ymso stvndom faç hann fyrir 20  
sem vindli. en stvndom var hann fastr fyrir sem  
vegr. oc hrvto þeir fra honom. Nv dregsc þo sva  
leicrinn. at þeir gera honom nacqvaf harþleikit.  
letu ganga honom øxar scopt oc scalpana oc namo  
naddar af sverþsconom ihofþi honom. oc sceindiz 25  
hann af. oc sva let hann sem honom þøtti et mesta  
gaman at. oc hlo víþ iafnan. Oc er sva hafþi fram  
farit vm hriþ. þa toc leikrinn ecki at batna af  
þeira hendi. Þa melti Hreiþarr. Nv hofvm ver att  
gøþan leic vm stvnd. oc er nv raþ at hetta. þvi 30  
at nv teer mer at leipaz. Forom nv til konvngs  
yþvars oc vil ec sia hann. Þat scal verþa allðri  
sogþo þeir sva fiandligr sem þv ert at þv scylir  
sia konvng varnn. oc scolu ver fōra þic til heliar  
honom finnz þa fatt vm. oc þicciz sia at þat mon 35

fram fara. oc er nv þar comit at honom renn iscap  
oc reipiz hann. fer hondom þann mann er mest  
sotti at honom oc verst lec víþ hann. oc vegr alopt  
oc fōrþi niþr at hofþino sva at heilinn var vti. oc  
5 er sa daþr. Nv þiccir þeim hann traþtt mennzer  
maþr at afli. oc stvccv þeir nv í vigino. fara oc s.  
Haralldi konvngi at drepinn var hirþmaþr hans.  
Konvngr s. Drepit þann þa er þat hefir vnnit Eigi  
er þat en hōgra s. þeir. hann er nv i brotto. Þat  
10 er nv fra Hreiþari at segia at hann hittir M. kon-  
vng. Konvngr melti. Veiztv nv hvernoc þat er at  
reipaz. Ia s. hann nv veit ec. Hvernog þotti þer  
s. konvngr. hitt fann ec at þer var forvitni á.  
Hreiþarr s. Illt þotti mer segir<sup>1</sup> þess var ec fvsastr  
15 at drepa þa alla. Konvngr melti. Þat com mer  
iafnt ihvg segir konvngr at þv mondir illa reipr  
verþa. Nv vil ec senda þic a Vpplond til Eyvindar  
lenz mannz mins. at hann haldi þic fyr Haralldi  
konvngi. þvi at ec treystomc<sup>2</sup> eigi at þin verþi gett  
20 ef þv ert meþ hirþinni. þvi at ver finnvme. en 42  
Haralldr frendi er braçðottr. oc er vant víþ at sia.  
com þa aptr til min er ec sendi eptir þer. Nv fer  
Hreiþarr ibrot vnnz hann cōmr aVpplond. oc tegr  
Eyvindr víþ honom. eptir orðsending konvngs.  
25 Konvngar<sup>3</sup> hofþo sattir orþit aþat mal er aðr var  
milli þeira oc var þvi sett. en her verþa þeir eigi  
asattir. þycir M. konvngi þessir menn hafa sialfir  
fyrgort ser. oc valldit ollom socom. oc þiccir hirþ-  
maþr fallit hafa oheilagr. en Haralldr konvngr  
30 beipir bota fyr hirþmann sinn. oc scilþvz nv meþ  
øngri sett. Eigi lipv langar stvndir aþr Haralldr  
konvngr spyr hvar Hreiþarr er niþr cominn. gōrir  
siþan ferþ sina oc cōmr a Vpplond til Eyvindar.

<sup>1</sup> Her mgl. hann. <sup>2</sup> y tf. o. l. med nedvisn.tegn. <sup>3</sup> Her-  
effer skr. baþo, men overstreget.

hefir með sér .lx. manna. Hann cœmr þar um morgon snemma. og etlaði at coma a vvar. en þat var þo eigi. því at Eyvindr þottiz vita firir<sup>1</sup> at hann mundi coma. og var hann a øngri stvndo vanbvinna víp. Hafði hann stefnt lípi at sér af lænvngo. og var þat iscogom þeim er nalegir voro bønóm. scyldi Eyvindr gefa þeim marc ef Haralldr konvngur kœmi. og þottiz hann líps þvrfá. Þat er sagt einhverio sinne. aðr Haralldr konvngur kœmi at Hreiþarr beiddiz at Eyvindr scyldi fa honom silfr og nocqvot gull. Ertv hagr s. hann. Hreiþarr s. Þat sagði M. konvngur mer. en eigi ma ec annat til vita. því at ec<sup>2</sup> alldri víp leitast. en því mendi hann þat segia at hann mundi vita. og því trvi ec er hann sagði. Eyvindr melti. Þv er<sup>3</sup> vndarligr maþr s. hann. Nv mon ec fa þer efnin scaltv fa mer silfrit ef vnytt verþr smípat. en niot sialfr elligar. Hreiþarr er byrgðr ieino hvsí og er hann þar at smípinni. og aðr en gort verþi þat er Hreiþarr smípapi. þa cœmr Haralldr konvngur. og er nv sem ec gat aðr at Eyvindr er at øngo obvenn. og gerir hann konvngi veizlo gopa. Oc nv er þeir sitia idryccio. þa frettir konvngur eptir ef Hreiþarr se þar. og mantv hafa vinatto af mer imoti ef þv selr oss manninn. Eyvindr s. Eigi er hann her nv s. hann. Ec veit s. konvngur at hann er. og þarftv eigi dylia. Eyvindr melti Enn þott þat se þa geri ec eigi þann<sup>4</sup> mvn yccar M. konvngs. at ec selia þann<sup>4</sup> mann ihendr þer er hann vill scyla lata. gecc vt sípan or stofonni. Oc er hann cœmr vt. þa bryz Hreiþarr a hvrþina og kallar at hann vill abrot. Þegipv s. Eyvindr.<sup>5</sup> Haralldr konvngur er her cominn og vill drepa þic. Hreiþarr

<sup>1</sup> Skr. over l. med nedvisn.tegn. <sup>2</sup> Her mgl. hefi. <sup>3</sup> Sál. <sup>4</sup> Forkortet som þat ellers. <sup>5</sup> u er i hds. rettet fra fl.

bryze vt eigi at síþr. og letze hitta vildo konvng. Eyvindr ser þa at hann mon briota vpp hvrðina gengr til og lycr vpp og melti. Gramir mono taca þic segir hann er þv gengr til banans. Hreiþarr gengr inn istofona og firir konvng. og qveþr hann oc melti. Hera tac af mer reipina. því at ec em þer vel felldr fyr margs sacir. at gera þat er þv vill gera lata þo at eigi se allriflicet imannraðnom eþa því er víp þer. og mon ec þess vlatr er þv villt mic til hafa sendan. Her er nv gripr er ec vil gefa þer setr aborþit fire hann. en þat var svin gort af silfri og gyllt. Þa melti konvngur er hann leit asvinit. Þv ert hagr sva at trvtt hefi ec set iafnvel smípat með því moti sem er. Nv fer þat með manna hondom. s. konvngur at hann mon taca settir af honom. og er gott at senda þic til storvirkia. þv ert maþr sterer og vfelinn at því er ec hyg. Nv cœmr svinit aptr fyr konvng. tecc hann þa vpp og hyggr at smípinni enn vandligar. og ser þa at spenar ero a. og þat var gylltr. fleygir þegar ibrot. og ser at til haðs var gort og melti. Hafi þic allan troll. standi menn vpp og drepi hann. en Hreiþarr tecc svinit og gengr vt. og fer þegar abrot þaðan . . com afvnd Magnvs konvngs. og s. honom hvat ihefir gorze. En ioþro lagi standa menn vpp og vt eptir honom. og etla drepa hann. og er . . . . vt þa er Eyvindr þar fyrir og hefir fiolmenni mikít. sva at ecki matto þeir eptir Hreiþari hallda. og scilia þeir Eyvindr . . . víp sva hvit. og licar konvngi illa. Oc er þeir hittaz M. konvngur og Hreiþarr. Frettir konvngur eptir hvernoc farit hefir. En Hreiþarr segir . . svinit. M. konvngur melti þa er hann hvgþi at svinino. geysi hagliga er þetta smípat. en heftast hefir Haralldr konvngur frendi var mioc minni haþvngar en ipeso er. oc

eigi ertv allareþis litill. oc þo með ollo hvgqvemr. Hreiþarr var nv þar nacqvarastvnd með M. konvngi. oc eitthvert sinn cømr hann at mali vip konvng oc melti. Þat villda ec k. at þv veittir mer þat er ec mon þipia þic. Hvat er þat s. konvng. 5 Þat hera s. Hreiþarr at þer blyddit qveþi er ec hefi ort vm yþr. Hvi scal eigi þat s. konvng. Nv qveþr Hreiþarr qveþit. oc er þat allvndarlic. [fyrst kynligast en þvi betra er siðar er. Oc er lokit er qveþi. melti k. Þetta qveþi syniz mér vnndarlic<sup>1</sup> 10 oc þo gott at nestlocom. en qveþit mon vera með þeim hetti sem efi þin. Hon hefir fyrst verit með kynligo moti oc einrenligo. enn hon mon þo vera þvi betr er meir liþr a. her eptir scal ec oc velia qveþis lænin. Her er holmr einn fyrir Noregi sa 15 er ec vil þer gefa. hann er með goþom grosom. oc er þat gott land þo at eigi se mikit. Hreiþarr melti. Þar scal ec samtengia með Noreg oc Island. Konvngr melti. Eigi veit ec hverso þat fer. hitt 44 veit ec at margir menn mvno bvnir at capa at þer 20 holminn. oc gefa þer fe firir. en raðligra etla ec vera at ec leysa til min at eigi verþi at bitbeini þer e. þeim er capa vilia. er nv oc ecki vel feld vist þin vilgis lengi her i Noregi. [þvi at ec picci- omc sia hvernn Haralldr konvngr vill þinn lvt. ef 25 hann a at raþa sem hann mon raþa ef þv ert lengi iNoregi.<sup>2</sup> Nv gaf M. konvngr honom silfr. fyr holminn. oc vill nv eigi þar hetta honom. oc for Hreiþarr vt til Islandz. oc bio norþr iSvarf- aþar dal. oc geriz mikill maþr fyr ser. oc fer 30 hans raþ mioc eptir geto M. konvngs at þess betr er. er meir liþr fram hans efi. oc hefir hann gort

<sup>1</sup> Fra [ tf. i øvre margin med indvisn.tegn (.). <sup>2</sup> Fra þvi er tf. i ydre margin med henvisn.tegn; enkelte ord utydel. men sikre.

ser at mestom lvt þa kynia leti er hann slo a sic enn fyra lut efinnar. bio hann til elli iSvarv- aðar dal. oc ero margir menn fra honom comnir. oc lycr her þesi røþo.

5 Fra hernapi konvnga oc lifgiof<sup>1</sup> konvngs moþor vip hertekit folc.

**N**v er þeir hofþo rapit landino .ii. vetr þapir K. 16 saman M. konvngr oc Haralldr konvngr þa bva þeir her sinn at svmri svþr til Danmercr. oc 10 bioþa vt leiþangri or Noregi. Þat var einom vetri eptir fall Ragnvallz i. Brvsa s. vestr í Orcneyiom. Foro konvngar með her sinn svþr til Danmercr. oc etla ahendr. S. Vlfs s. er þa hafþi verit vm vetrinn iDanmorc. Þorgils het maðr Birno s. er 15 reþ naliga fyr þriðivngi Danaveldis. Oc er konvngar foro var iafnan langt<sup>2</sup> milli flota þeira vm netr. oc er þeir voro comnir iDanmorc. þa var þat einn- hvernn dag at þeir M. konvngr gerþo vppgongv þar sem konvngr hafþi verstan hvg a monnom. 20 fire sacir otrvleica vip sic. þeir drapo þar menn en gerþo svma hertecna oc raco ibond. oc var þat ecki<sup>3</sup> sip dags er þeir como ofan til scipa sinna með .xii. bandingia. Haralldr konvngr var þa enn eigi cominn. gengo vpp oþro sinni oc melti kon- 25 vngr mikit vm at þa scyldi eigi leysa. Oc nv er þeir konvngr voro aland gengnir. Þa s. konvngs moþir þa banndingiana hverir þeir veri e. hver er sia enn virþiligi maðr s. hon. er mer virþiz sem

<sup>1</sup> f(1) tf. over l. <sup>2</sup> t mgl. hds. <sup>3</sup> ki mgl. hds.

L. 10—12. Þat—Danmercr: *ul.* — 16. foro: *sudr tf.* — 19. verstan: *þyngstan.* — 23. bandingia: *menn og raku þa bundna fyrir sier.* — 24. cominn: *med sitt lid tf.* — 27. moþir: *hun var þar med Magnuse konungi sinum syne tf.*

vera moni foringi yþar. Hann s. engo. Hon s. þa ef hann villdi þigia lif. Eigi etla ec s. hann. Hvi gegnir þat s. hon. Hann s. Þar ero .ii. lvtir til. annar sa at ec mon eigi konvngi trvr. en sa annar at eigi mon betri maðr veita mer liflat en 5 konvngr er. oc er þetta macliet þvi at ec hefi iafnan verit ímoti honom. enda er fam monnom scaþi at mic þat hellzt at ec a kono vnga. oc er henne sacni at Hon melti. Þat se ec at þv ert mikils hattar maþr. oc scaltv þigia lifit. Hann s. 10 Þat vil ec oc fvsliga gera at þigia lif at þer. En eigi mon konvngi vel lica sia tiltekia. en þo a ec 45 þer konvngs moþir micla gøzco at laþna. oc vitia kvnnliga Þorcels geysis ef þv þicciz þvrfa. nęrgi er þat er. Nv fara þeir .xii. menn abrot oc leita 15 fyr ser. Oc nv er konvngr cømr aptr oc verþr þessa var. oc varþ hann acafa reipr. oc qvað firnn at er hon scyldi briota boð hans. e. þicciz þv betr kvnna e. vilia en ec. Hon s. Eigi villda ec ver ipesom lvt en þv hvegi sem vm apra fer. oc get 20 ec at verþi þat eitthvert sinn. er mer þicci þeso misrapit. Konvngr melti. Margir eigo sinom feðrom gott at laþna. oc eigi annar maþr<sup>1</sup> betra en ec. vm flesta lvtena. en vant valþi hann mer þo moþernit. Hon s. Ecki attv honom þat at soc at gefa. þvi 25 at velia metti hann þat enn miðr. en meira attv þat at virþa vip mic hve ec valþa þer faþvrinn.

<sup>1</sup> Tf. over l. med nedvisn.tegn.

L. 4. trvr: o. þikumz eg þa eigi launa lifgíofina eptir þvi sem og ætla *tf.* — 14. Þorcels geysis: þess mannsz er Þorkell geysa heitir. — 15—16. oc—ser: þann ueg sem þeir vilia þuiat Þorkell villde eigi lif þiggia nema þeir uæri aller leystir. — 25. Hon segir: Iaa son segir hon so er og en so mun mer fra segiazt ath velia matte hann þier þo enn midr og *og ul.*: þvi at—miðr. — 27. faþvrinn: verttu nu katr herra segir hun *tf.*

ecki tior nv eptir þessom monnom at sækia þvi at þeir ero allir abrotto. Konvngar fara enn vm landit. oc þess er enn vip getit opro sinni at þeir hofðo aland gengit. oc rako ofan fire ser marga menn 5 oc setto ifiotra. iþeiri vppgongo hofþo þeir tekit mikit fe af þeim monnom morgom er gengit hofþo vndir S. konvng Vlfs s. Oc var nv þar Haralldr konvngr. Nv melti M. konvngr til moþor sinnar af hliopi. Fire þat s. hann er ec melta nestom hart 10 vip þic er þv lezt leysa menn or fiotrom. þa vil ec nv þat bøta. þig nv þesi laþnin. at þv biþ mic friþar manni þeim er øztr er banndingianna sva at menn heyri. Hvi mvna ec þat nv optar gøra vm fiannmenn þina s. hon. sva illa sem þer licapi 15 fyr er ec scaþt þeim vndan. Konvngr melti. Þvi at eigi er rapit at þv niotir min lengi heþan fra. er þa gott at leita ser nacqvarar hialpar þar sem maþr hefir aðr til vnnit. þvi at litt montv trestasc<sup>1</sup> mega vmsia Harallz konvngs. þo at min missi vip. 20 Hon teer nv til orþa oc melti sva at menn heyrþo. Gør fyr minar sacar hera. gef lif þesom enom merkiliga manni. Konvngr s. Þv scalt þigia bøn þina moþir. oc var maþr leystr. Eptir þat gecc sia maþr fyr konvng oc þaccar honom lifit. oc melti siþan 25 til konvngs moþor. ef hon þyrfti hans nocqvot sinni. þo at nv veri þat vlicliet at hon scylldi vitia kvnnliga þess mannz er Þorgils heitir. oc er frendi S. konvngs Vlfs sonar. siþan fer hann ibrot. Nv er getit eitt sinne er þeir konvngar voro meþ lip 30 sitt. oc lago þar er scogr var nęr þioccr. Þa reip

<sup>1</sup> Sál.

L. 2. þeir—brotto: eg vænti ath þeir sækia langt nu aa sinn ueg ath þier hafit þeira ru ecke. — 9. hart: hast. — 22. manni: er hier sitr j fiotrom *tf.* — 30. þioccr: og stor morken *tf.*

maþr fram or scoginom með goðom riddara þvna-  
 þi. oc let hest sinn fagrliga þvrdeigia. Þesi maþr  
 var þvinn með miclo gvlli oc dyrom cleþom. maþr  
 var enn kvrteisasti. oc lec marga leica með mikilli  
 list. Oc sa menn M. konvngs á er hann lec. Oc  
 46 er hann<sup>1</sup> hafþi slicca lvti fram haft vm hrip. Þa  
 snerisc hann at lipino oc melti. Ec em nipingr fyr  
 M konvngi. oc slict sama er Haralldr konvngr fyr  
 mer. oc oiafnir konvngar ero þeir M. konvngr  
 oc Haralldr konvngr. snyr iscoginn siþan. oc hverfr  
 10 þar. M. konvngr þicciz vita at þesi maþr hefir verit  
 Sveinn konvngr oc melti. Gersimi er Sveinn s. hann.  
 hefþi hann lip slict sem hann er frœcn sialfr. þa  
 mondi hann optar sigr fa. oc nv er sagt at Sveinn  
 stocc or landi oc vpp iSvipioð. en þeir konvngar  
 15 foro þingom allt landit. vm svmarit allt. oc okopo  
 sva rikit vndir M. konvng.

K. 17 **N**v<sup>2</sup> barsc þat at er mikil tipindi ero at segia.  
 Þa er M konvngr var i lotlandi at einn morgon  
 varp konvngr af ser kleponom møpiliga er hann  
 20 la i lyptingo oc ræc af honom. Einar þ. s. var þar  
 hia honom oc melti. Ertv sivcr hera. Litt em ec  
 enn sivcr fostri s. konvngr. Þat er oss harmr mikill  
 s. Einarr ef þer verþr nocqvot. oc mono vinir þinir  
 eigi bœtr þiþa. Konvngr melti. Fostri s. hann. lat gœra  
 25 reccio mina vt viþ borþit. þar mon hœgra oc sval-  
 ara. sva var gort. oc er hann var þar kominn. þa  
 melti konvngr møpiliga. Ecki tior þetta før i mic  
 aptr isama stað. oc sva var gort. Oc þa melti  
 Einarr. Mel þv hera fyr vinom þinom þat er næþ-  
 30

<sup>1</sup> Tf. i randen med indvisn.tegn. <sup>2</sup> Overskriften ulæsel.

L. 4. kvrteisasti: so ath uarla þottiz sed hafa vaskliga riddara *tf.* leica: þa er þeim þotte sialldsener *tf.* — 16. foro: ath *tf.*

syn er til. oc raþ oss heilreþi kann vera at nv  
 verþi eigi langt vart viþr mæli. Konvngr s. Þat  
 scal oc vera vinr. oc þicci mer þat licligast nv. at  
 sia sott myni scilia vara samvisto oc vinscap. Oc  
 5 þa com þar Haralldr konvngr oc spurþi. Ero þer  
 sivkir hera. M. konvngr s. Sivkir erom ver frendi.  
 en þess . . . .<sup>1</sup> yþr biþia at þer seþ vinir vina  
 minna. Scyllt er þat oc s. Haralldr fyr yþrar sacir.  
 en mioc ero þeir ser œrnir . . . . ocqvot ofscynia.  
 10 Þa melti Einarr. Þetta mon litit tioa at rœþa. oc  
 mon hann aþr rapit hafa hverio sem hann heitr  
 . . . . . Er eigi oc þat maeligast at ec sia vinr  
 minna vina. oc mer allra scylldast. Einarr melti.  
 Talit þat . . . . or meira ligr viþ vm rikin hve  
 15 fara eigo. Þa s. M. konvngr. Þat rað legg ec til  
 Haralldr frendi at þv snvir aptr til<sup>2</sup> Noregs ætt-  
 iardar þinnar og gæt hennar og stiorna sem best  
 j alla stade. en biozt ecke hier til rikis hier til  
 Danmerkr þuiat so uar mællt med ockr Horda-  
 20 knute at Danmork skyllde ecke j ætt huerfa þot  
 min yrde. so hid sama Noregr poath hann yrde  
 hans. hafe nu Sueirn konungr Danmork og niote  
 uel. vil eg nu gefa honum upp rikid og slika tiltolu  
 sem eg hefir þar til att. Þa mællti Haralldr kon-  
 25 ungr. so þikiumz eg eiga eptir þig Danmork sem  
 Noreg ef þin misser uid. Eigi er so herra segir

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Her mgl. 1 blad.

L. 9. œrnir: einn j alla stade en mer avalt nockut. ofscynia: þier munuth nu hliota ath rada frænde segir Magnus konungr. en þetta giore þier so ath mer þikir mestu varda *tf.* — 11. hverio—heitr: fyrir sier huern ueg hann uill giort hafa hueriu sem nu er lofat. — 12. . . . : Haralldr konungr mællti. — 13. scylldast: Magnus konungr mællti suo mun uera frændi sem þu villt. enn eigi þætte mer omakligt þott þier giordit fyrir min ord þat er ydr samir sua nockut uel sem þetta. Haralldr konungr suarar þaa õngu *tf.* — 14. . . . : herra er. — 15. eigo: og huersu ydr þikir þau fara eiga so ath rettligaz væri *tf.*

Magnus konungr. en skilia ma eg þath nu segir hann at til litils mun koma min vmræda og þat þo synna at þier uerdi eigi audit at uera konungr yfir Danmork þott þu vilir ath litlu hafa mina tilskipan. Þa spurde Haralldr konungr. huersu mikid 5 er eftir gullz þess er ver fluttum j land og gafum j yduart valld og þier þagut halft uid oss. Magnus þonungr mællti. lit hier aa bordin frænde segir hann er skipud eru godum drengium og dyrligum. þeim somum hefe eg gefit gullith og haft j mote 10 gullino ast þeirra og hollostu og er uist betri fylgd og framganga eins gods dreings en mikid fe. Sidan geck Haralldr konungr j brutt. [Þa mællti Einar]. siat herra nockut gott rad fyre Þore frænda ydrum. litils get eg ath Haralldr konungr frænde þinn uirde 15 hann ef hann skal aa hans miskunn koma. Þa kom þar Þorir og saa madr med honum er Refr hiet. Magnus konungr mællti þegar til þeirra er hann kennde þaa. gangit nu af skipe og j skogenn er skamt er fra oss. eigi mun langth lida adr land- 20 menn segia andlat mitt. farit þa sidan skiott aa fund Sueins konungs og berit honum til ord min ath hann take med yckr og segit honum ath hann take so uid þier Þorir sem hann villde ath ek tæke uid hans brodr ef hann kæmi til min aa 25 deyianda degi. segit honum eigi j fyrstu andlat mitt helldr sott mina. Þorir matti ecke uid konung mæla fyrir harme. Þa mællti Magnus konungr. segit so konunge kuEDIU mina og þath med ath eg gef honum vpp þetta riki ef eg hefir nockut j 30 att og ek ann honum nu og bezt ath niota þuiat mer þikir hann rettligaz tilkominn og þad geingr nu ath rettu þot hann fai þath. Sidan ganga þeir Þorir j skoginn og bida þar huat til tidinda vill giorazt. Og litlu sidar kom Þorsteirn Hallzson til 35 Magnus konungs og var hann þa kominn sunnan ath fra Rom. Magnus konungr hafde þaa midlat fe vel flestum monnum slikt er til uar. Þorsteinn mællti. eigi mun nu uerda þuilikr fagnadr aa vorum funde herra sem uid hugdum til vm hrid. nu 40 mun eg ecke bidia ydr fiar en þat villda ek ath þu gæfir mer nafn þitt. Konungr suarar. godra

hluta erttu verdr fra mer Þorsteinn firir margra hluta sakir og sialfr ertu mikils verdr og vel vnna eg þier nafns þessa ath þu gefir þinum syne. enn þo eg hafa litils hattar konungr verit þaa er þo 5 nauckr so diorfung otignum monnum ath kalla born sin eptir mier. en allz er þu bidr þessa med alhuga og eg skil ath þier þiker þetta mali skipta þaa uil eg ath visu gefa þier. en þat segir mer hugr vm ath mune liggia (a) þessu nafne harmr 10 og tign. Og litlu sidar fyrir andlath konungs þaa sofnade hann littad og uar Haralldr konungr þar þa hia honum. Ogh vid þann suefn opnadiz munnr hans og syndiz monnum sem fiskr rende vr munne konungsens og hafde gullz lit. og sidan villde fisk- 15 uren aptur huerfa j munnen og nade eigi og ueik sier þaa j munn Haralldi konunge er hann sat nær konungi og syndizt monnum sem þaa væri hann dauckr aalitz. Ogh þa vacknade Magnus konungr og sogdu menn honum þetta. Hann segir. 20 þetta mun vera fyrir skammlifi minu og kann uera ath sumum verde myrkare og kalldare rad Haralldz konungs frænda mins en min. Nu gefr hann einkum Haralldi konungi Noregs konungs riki en Haralldr lætur sier ecke vm finnazt. og eptir þath 25 koma til kennemenn og veita honum fagurliga þionostu. Sidan mællte konungr uid skosuein sinn. hefir eg nockut minzt þin. Ecke nu ath sinne segir hann. Konungr rette þaa til hans knif og bellte og var þath huortueggia gersime sem ætla 30 ma er þuilikr madr hafde att og borit. og er sueirn- en tok uid gripunum þa leit hann til konungs og uar hann þaa beint j andlateno. En honum suein- inum bra so uid og feckzt so mikels ath hann fell j ouit. og er hann uitkadizt þa uoru j burtu 35 gripirner j þys þeim hinum mycla er þa uar og alldri sa hann þa sidan. Þesse tidende andlat Magnus konungs wrdu .iij. nottum fyrir messudag Simonis og Jude. Og nu kueda uid ludrar vm allan herenn. og þat heyra þeir Þorir þar sem þeir 40 voru j skoginum og þikiazt nu vita ath visu andlat Magnus konungs. En j odru lagi heyra þeir hia sier j skoginum manna mal og mællte þetta. hier



uoru þeir adan. þui næst flugu oruar j skoginn til þeira. en þeir foru undan og forduthu ser. þetta muno vera segir Þorir vinsendingar Haralldz konungs til min huort sem hann sialfr hefir sent edr senda latid. og mun hann hafa ordit uar uid brutfor ockra og so ath<sup>1</sup> uid hofum hier stad numith. Sidan foru þeir vnzt þeir kuomu aa fund Sueins konungs. var hann þaa enn eigi j brutt vr Danmork. þeir fundu hann hia Aanne helgu og uar þa kominn aa hest sinn og ætladi þaa ath skiliaz uid rikid. Þorir mællti ecke uid konunginn fyrir hryggleika. En konungr saa aa þeim ath þeir mundi stortidinde seigia kunna og mællte. huad seigi þit tidenda. Þa segir Refr forunatur Þoris. herra segir hann. andlat Magnus konungs. Segia sidan vm mæle konungs og ordsending vm aasia uid Þorir brodur hans og tia konunge harm þann og missu er hann hafde bedit j frafalle Magnus konungs. Þa mællti Sueirn konungr. mikil tidendi eru þetta og uel komin skalltu uera Þorir hia oss og skulu uer sannliga veita þier mikenn soma þuiat þath true egh ath so munde Magnus konungr giora uid minn brodur. Þath uar vm hridh ath Þorir uar med Sueine konunge og uirdr uel sem konungr hiet honum. enn hann vnde engu og lifde eigi leingi. En konungsmodir for fyrst eptir andlat Magnus konungs a fund Þorkels. geysu og tok hann uel uid henne og baud aa hennar ualld slikt er hann atte. Hun uar þar vm hrid. Og er ath dro jolum vm uetrinn þa ogladdiz hun. Þui eru þier so okatar konungsmodir segir hann. allth skulu uer giora uid ydr sem ver kunnum bezt. seg mer þann veg sem þu uillt uera lata. Vel fer þier og dreingiliga segir hun en minner mik þeira jolanna er j fyrra uetr uoru er eg atte þaa ath sitia hia syne minum og þiki mer nu mikid ath drecka med otignum monnom jolin. Þat er ydr vorkunn segir hann ath so se. ogh ef þat er ydr j hug ath þier fysiz<sup>2</sup> aa fund konungs þa mun eg fylgia ydr þangat og ueit ek uist ath hann mun vel uid ydr

<sup>1</sup> hath hds. <sup>2</sup> fysumz hds.

taka. Og þath þiggr hun. fylgir Þorkell henne nu aa konungs fund. Tok Sueinn konungr uid henne agæta uel. og er hun nu þar. Þat er sagt ath hun gaf Sueine konunge dyrligan skutul allan gullbunn. Nu er þar enn til ath taka ath j frafalle Magnus konungs uar mikid nidrfall huortueggia rikinu Danmork (og Noregi) og uar hann miog harmdaudi flestum monnum. allra hellzt er ecke lifde eptir hann nema ein dottir. uar hun þa aa vnga alldri. er Ragnhilldr hiet.

#### Vm þing Haralldz.

Eptir þesse myklu tidennde hefir Haralldr konungr þing uid lid sitt og sagde hann monnum ætlan sina ath hann uill fara med ollum hernum til Uebiarga þings og lata þar taka sig til konungs yfir allt Danavelde og ætlar sidan ath vinna undir sig allt landit. telr jafnuel sina erfd Danmork sem Noreg eptir Magnus konung og bidr þa lidit efla sig til og kuozt þat ætla ef þeir feingi landit ath jafnan munde sidan Noregsmenn yfirmenn Dana. Þa segir Einar þambaskelfir. kalladi sier myklu skyldara ath flytia lik Magnus konungs fostra sins norðr til Noregs til graftar og færa hann faudr sinum hinum heilaga Olafui konungi en heriazt vtanlandz til rikis annara konunga og girnaz þeira eign so fyrir on(g)va sok. Hann lykr so maleno ath honum kuozt þetra þickia ath fylgia Magnuse konunge daudum en huerium audrum konunge lifanda. Taka nu sidan likit Magnus konungs og bua vm vegliga og setia med vmbudum sinum j lyfting aa konungsskipeno. Og nu buaz Þrændir allir til heimferdar med Einare og like Magnus konungs og flestir aller Nordmenn og rauftz nu leidangrin. Ser Haralldr konungr þaa þann sinn kost næstan ath fara fyrst aptur til Noregs og eignaz fyrst þath vellde er honum uar þar gefit og hann þottiz einkum ættborinn til og eflaz þadan med lide sidan þa er honum syndiz. Fer hann nu aptur med allan heren og uar þa suarid landit Haralldz konunge aa Borgarþingi<sup>1</sup> af nockurum

<sup>1</sup> Borgundarþingi hds.

monnum og fer þá allt at þingum norðr þáðan  
og geingr vndir hann margt folk.

Um líkfor Magnus konungs.

Einar með öllu Þrændalíde ferr síðan með líke  
Magnus konungs. og er þeir kuomu úð Samsey 5  
og lagu skipunum þar j einre hófn sem jafnan  
hafðe legít Magnus konungr fyrr þaa er hann kom  
úð eyña þa uar eirn blínðr máðr fatækkr og hafðe  
Magnus konungr jafnan mínz hans j feǵíofum. og  
þegar vm kuellðít er hann uard uarr ath morg 10  
skip voru komin víð eyña geck hann ofan og  
spurðe. huer er æztr máðr aa skipunum. Þa suarar  
Einar. Magnus konungr Olafsson sagðe hann. Hinn  
blínðe máðr mællte. mun konungr nauckut mínnazt  
úllía mínna aumleǵleika sem hann hefir jafnan 15  
ǵíort. Einar segir. eigi er so úð uoxť felage sem  
þu ætlar. konungr er nu latinn. Þa komz sa úð  
enn aume máðr og matte eigi leinge ordum upp  
koma fyrir harme. og er af honum geck ohugrinn  
þa mællti hann. huersu mun yðr vm ǵeфіt Einar 20  
bonde. munu þer nockut mínnazt mínz fatækis  
sem konungr hefir adr ǵíort fyrir sakir þínar  
stormenzsku og þurftar mínna edr mun nu sia  
hugsan aull níðr falla. Einar segir quozť ath úisu  
vília mínnaz hans fyrir ǵuðs sakir. kuedr aa síðan 25  
huath or huerre sueith skýllðe míðla honum af  
úístum af hueriu skípe. og uard þetta stormíkíl víst.  
leth Einar síðan senda þetta til hans. Þa mællte  
enn blínðe máðr. nu hefir þu enn Einar synt stor-  
lynde þína sem jafnan og er þetta laung hialp. en 30  
þess úillða eg beíða þík ef nockur er sa lítill hlutur  
eþtir er Magnus konungr hefir ath þer ǵeфіt  
mer til huggunar. Einar segir. so skíllðe konungr  
úð oss ath míog voru míðladir ǵríper þer hann  
hafðe ath so ǵull og klæði. veít eg eigi huort 35  
nockut mun eþtir. tekur þo j þuss sinn og fínna  
þar fingrǵull lítíð. bíðr selía honum og mællti. eigi  
se eg ath úð Magnus konungr fostri mínna mun-  
um betr níota ǵullz þessa enns lítla er hann ǵaf  
mer fyrir longu og sel þath enn til bírgða þer. 40  
Hann uard þessu ǵratfeǵin og híellť ǵulleno upp

fyrir augun sier hrundu taren aa kinnr honum og  
aa ǵullít. Þa mællti hann. ǵott sagðe mer þegar  
hugur vm ef eg næðe funðe Magnus konungs ath  
þa munde enn nockut rautť fyrir brenna og so  
5 hefir mer nu ǵeфіz. þer veíttoð mer míkla hialp í  
yðru tíllagi. en nu hefir konungr ǵeфіt mer syn  
með ǵuðe beǵǵía augna mínna. enn eg adr stein-  
blínðr og þarf eg nu ecke tílltoða annarra manna  
og ma eg nu vel vinnu mer bíorg ef ǵuð lætr mík  
10 nu hallda heílsu mínne. Þessu urðu aller konungs  
astuínir feǵnir og lofudu aller ǵuð huath er hann  
þetta veítte fyrir Magnus konungs uerðleika og  
foðr hans hins heilaga Olafs konungs. ogh þotti  
aullum líklíǵť ath þar vm múnðí skípta. Síðan  
15 fara þer Einar norðr til Níðaross. Þa uar þetta  
kuedit vm ferd þera.

Nu fara heim j hume  
herkunn fyrir log sunnan  
daprar skeíðr fyrir daudan  
dýrnennen ǵram þennan.  
20 aullð hefir ílla halldít  
era stríðuada síðan  
hulíð hafa hírdmenn skíllía  
hófut þess er fremztr er jófra.

25 Og nu uar síðan geingít j mote líkíno og uar hringť  
vm allan bæinn og ǵíort með allre úírdíngu er  
matte og þo með míklum harme. Líkít var jard-  
ath ath Krístkírkiu fyrir vtan kor enn nu er þath  
jnnan kors fyrir rume erkebýskups. yfir hans ǵreftri  
30 stodu márger ǵoðir menn og uasker ǵratande. sem  
Oððr segir kíkínaskalld.

Felldu menn þa er míllðan  
morg tar j ǵrof baru  
þung býrðr uar su þeíngíl  
þeim er hann ǵaf seíma.  
35 deíllðíz hugur so ath híellðuz  
huskarlar ǵrams uarla  
síklíngs þíoð enn síðan  
sat opt hnípinn uatne.

Ma ek þui sítz Magnus æfe  
 modfikings þraut goda  
 Odd hafa strid vm studdan  
 stiller hardla illa.  
 huarfa eg huers mannz þurfi  
 harmstrangadan mann angrath  
 þiod er ath dogling daudan  
 daupr þui forum uer aprer.

Þessi tíþendi voro margs mannz harmur j Noregi  
 ollum og segia þath aller menn eirn ueg ath einge 10  
 madr hafi meir astfolginn verith allri alþydu en  
 Magnus konungr. og lykr hier fra honum at segia.

#### Um þing Haralldz.

Sem Haralldr konung kemur aptur norðr j Þrand-  
 heim stefnir hann Eyrarþing og uar honum suarit 15  
 land allt aa þui þinge og giordiz hann þadan af  
 einualldzkonungr yfir ollu lande. Og segia allir aa  
 eina leid en so sem fyr uar getid ath Sueinn kon-  
 ungr spurde frafall Magnus konungs er hann uar  
 staddr aa Skaney hia Anne helgu. þa mællti hann 20  
 þessum ordum sem uar getid. og þat uar med ath  
 hann let þat uera skylldu annathhuort er Magnus  
 konungr var andadr ath hann skyllði faa allt Dana-  
 vellde edr deyaia ella þar aa odólum sinum. stigr  
 sidan aa hest sinn og uikur þegar wt aptur j Dan- 25  
 mork og drifur þaa lid til hans og leggr hann allt  
 land vndir sig. og fer þegar vm vetrinn sudr j  
 Jotland og stefnir Uebiarga þing. og uar honum  
 nu af nyiu gefit konungsnafn ath willd allra Dana.  
 Þorkell geysa gaf honum konungsnafn. og segia 30  
 Danir ath þetta nafn hræðiz aller Nordmenn. Ogh  
 so mikid spott giordu Daner vm ath þeir skaru  
 ackeri af osti og saugdu ath þau uæri ærid traust  
 fyrir skipum Haralldz konungs þeim er hann munde  
 vinna Danmork med og giordu þath med mycklu 35  
 gabbe og spotte til Nordmanna.

8a. K. 18 oc etlaþi at bera til scaccers ef eigi dryccí Halldor  
 fyr hann. Þat er oc en mesta lygi er þer meltvð  
 47 at hann føri at lettletis conom. en kiosa myndi

menn at hann fylgþi þer fastara. Konvngr s. oc  
 let at þeir monði semia þetta mal meþ ser. þa er  
 þeir Halldor fyndiz. Hittir Barþr Halldor oc segir  
 honom goð orþ konvngrs til hans. oc qvað einsett  
 5 vera at hann leti ser enskis<sup>1</sup> þiccia vm vert orþa-  
 framkast konvngrs. oc a Barþr en bezta lvt at meþ  
 þeim. Lipr fram at iolvm oc er heldr fatt vm meþ  
 þeim konvngrí oc Haldori. oc er at iolom cømr  
 þa ero viti<sup>2</sup> vpp saǵþ sem þar er tizca til. Oc einn  
 10 morgon iolana er breytt hringingom. oc var ceyp  
 at kertisveinom. oc varþ fiolþi [mana vitt.<sup>3</sup> oc settvz  
 i halm vm daginn oc scyldv drecca vitin. Halldorr  
 sitr irvni<sup>4</sup> sino. oc føra þeir honom eigi at siþr  
 vitit en hann letze eigi drecca myndo. Þeir segia  
 15 þa konvngrí til. Þat mon eigi satt segir konvngr.  
 oc mon hann viþ taca ef ec føri honom. tecr siþan  
 vitis hornit oc gengr at Halldori. hann stendr  
 vpp ímoti honom. Konvngr biðr hann drecca vitit.  
 H. s. Ec picciome ecki vittr at helldr. þo at<sup>5</sup> setit  
 20 brogþ til hringinga til þess eins at gera monnom  
 viti. Konvngr s. Þv mont drecca scola vitit þo.  
 eigi siþr en aðrir menn. Vera ma þat konvngr s.  
 Halldorr at þv comir þvi a leiþ at ec drecca. en  
 þat cann ec þo segia þer at eigi monði Sigvrþr  
 25 syr fa naþgat Snora g. til. oc vill seilaz til horns-  
 ins.<sup>6</sup> sem hann gørir. oc dreccr af. en konvngr  
 reipiz mioc oc gengr til rvms sins. Oc er cømr  
 enn atti dagr iola var monnom gefinn mali. Þat  
 var callat Harallz slatta. var meiri lutr copars. Þat  
 30 bezta costi at veri helmings silfr. oc er Halldorr  
 toc malann. hefir hann imattvls scavti sino silfrit  
 ok litr á. oc syniz eigi scirt mala silfrið. Iystr

<sup>1</sup> enskins skr. hds. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. vti. <sup>3</sup> Omv. hds.,  
 men med omflytn.tegn. <sup>4</sup> r i hds. rettet fra s. <sup>5</sup> Her  
 mgl. þer. <sup>6</sup> s(2) mgl. hds.

vndir neþan annari hendi. oc fer þat allt ihalm  
 niþr. Barþr melti. q. hann illa með fara. mon  
 konvngr þicczaz svivirðr i. oc leitað a við hann  
 vm malagiofna. Ecki ma nv fara at slico s. H. litlo  
 hettir nv til. Nv er fra því sagt at þeir hva scip 5  
 sin eptir iolin. etlar konvngr svþr fyr land. oc er  
 konvngr var mioc sva bvinn. þa biosc H. ecki. oc  
 melti Barþr. hvi bystv eigi Halldorr. Eigi vil ec  
 s. hann. oc ecki etla ec at fara. se ec nv at  
 konvngr þoccar ecki mitt mal. Barþr s. Hann mon 10  
 þo at viso vilia at þv farir. Fer Barðr siðan<sup>1</sup> oc  
 hittir konvng. segir honom at Halldorr bysc ecki.  
 mattv sva etla at vandscipaðr mon þer vera stafnir  
 istað hans. Konvngr melti. Seg honom at ec etla 15  
 at hann scyli mer fylgia. oc þetta er ecki alogat  
 feþ sia er með ocr er vm hriþ. Barþr hittir Halldor  
 oc letr at konvngr vili enskis costar lata hans  
 þionosto. oc þat reze or at Halldorr fer. Oc hallda  
 48 þeir konvngr svþr með landi. oc einhveria nott er  
 þeir siglðo. þa melti Halldorr til þess er styrþi. lat 20  
 yqva s. hann. Konvngr melti til styrimanz. Hallt  
 sva fram s. hann. Halldor melti aðro sinni. Lat  
 yqva. Konvngr segir enn a somo leiþ. Halldorr  
 melti. Beint stefnit er scerit oc at því varþ þeim.  
 Þvi nest gecc vndan scipino vndirlvtrinn. oc varþ 25  
 þa at flytia til lanz með oprom scipom. oc sipan  
 var scotit landtialld. oc bøtt at scipino. Viþ þat  
 vacnar Barþr er Halldorr bindr hvðfat sitt. Barðr  
 spyrr hvat hann etlaz firir. En H. qvaz etla abyrrþ-  
 ing er la scamt fra þeim. oc cann vera at nv legi 30  
 svndr reyki vara. oc er þetta fyllreynt. oc eigi vil  
 ec at konvngr spilli optar scipom sinom e. aðrom  
 gersimom mer til svivirþingar. oc at mer beri þa

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. sið.

ver en aþr. Biþ enn s. B. ec vil enn hitta<sup>1</sup> kon-  
 vng. oc er hann cømr melti konvngr. Snemma  
 ertv a fotom Barþr. Sva er nv þorf hera. H. er  
 ibraþbvnaþi. oc þicczir þv ovingiarnnliga til sin  
 5 gørt hafa. oc er nocqvot vant at geta til með yer  
 etlar hann nv ibrot. oc raðaz til scips oc fara vt  
 til Islanz með reipi. oc fer þa vmacliga yccar  
 scilnaþr. oc þat hyg ec at varla fair þv þer anan  
 man iafræstan honom. Konvngr let at þeir myndi  
 10 enn settasc. oc qvaþ ser ecki myndo at þeso þicczia.  
 B. hittir H. oc segir honom vingiarnnlig orþ kon-  
 vngs. Halldorr s. Til hvers scal ec honom þiona  
 lengr. þatki at ec fa mala minn falslæst. B. melti.  
 Get eigi þess. vel mattv þer þat lica lata. er lendra  
 15 manna synir hafa. oc ecki fortv at því með veggð  
 næsta sini. er þv slott niþr ihalm silfrino. oc onyttir.  
 oc mattv vist vita at konvngi þicczir þat svivirþliga  
 til sin gørt. H. s. Eigi ma ec þat vita at neitt sin  
 hafi iafræmioc logitz í vm fylgðina mina sem imala-  
 20 giofna konvngs. Satt mon þat vera s. B. biðleica  
 en vil ec hitta konvng. oc sva gerþi hann. oc er  
 Barðr hitti konvng melti hann. Fa Halldori mala  
 sinn sciran. því at verþr er hann at hafa. Kon-  
 vngr s. Litze þer eigi nocqvot sva diorfvng í at  
 25 krefia Halldori annars mala en taca lendra manna  
 synir. oc með slicri svivirþing sem hann for með  
 malanom næstom. B. s. A hitt er at lita hera er  
 miclo er meira vert drengscap hans. oc vinatto  
 yccra er lengi hefir goþ verit oc þar með stor-  
 30 menzco þina<sup>2</sup> oc veiztv scap Halldors oc stirþleti.  
 oc er þat þinn vegr at gøra honom soma. Konvngr  
 melti. Fai honom silfrit. var nv sva gørt. cømr  
 B. til Halldors oc førir honom .xii. ara brenda<sup>3</sup>

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. htta. <sup>2</sup> i tf. over l. med nedvisnings-  
 tegn; þ er også rettet fra si. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. brendi.

oc melti. Ser þv eigi at þv hefir sliet er þv breccar af konvngi. oc hann vill at þv hafir sliet af honom sem þv þicciz þvrfá. H. s. Eigi scal ec þo  
 49 optar vera akonvngs scipino. oc ef hann vill hafa mitt foroneyti lengr. Þa vil ec hafa scip til stiornar 5  
 oc eignaz þat. B. s. Þat samir eigi at lendir menn lati scip sin fire þer. oc ertv of framgiarnn. H. qvaz eigi fara myndo elligar. Barðr s. konvngi hvers beitt er af Halldors hendi. oc ef hasetar þess scips ero iafntræstir sem stýrimaðr þa mon vel 10  
 hlypa. Konvngr melti. Þott þetta þicci framarla melt vera. þa scal þo af naeqvat gera. Sveinn or Lyrgio lendr maþr styrþi scipi. konvngr let hann calla amal við sic. Þannoc er farit s. konvngr sem þv veizt at þv ert maþr storettapr. vil ec fyr þvi at 15  
 þv ser amino scipi. en ec mon þar fa annan mann til scipstiornar. þv er maþr vizer. oc vil ec einkom hafa þic víþ rað min. Hann s. Meir hefir þv aþra menn haft við þinar rapagørþir her til. oc til þess em ec litt fær. e. hveriom er þa scipit etlat. 20  
 Halldor S. s. scal hafa s. konvngr. Sveinn s. Eigi com mer þat i hvg at þv mondir islenzcan mann til þess velia. en taca mic fra scipstiornn. Konvngr melti. Hans ett er eigi veri aIslandi en þin her iNoregi. oc eigi hefir en allangt siþan lipit. er þeir 25  
 voro norønir er nv bygia Island. Nv fer þat fram sem konvngr vill at Halldorr teer víþ scipi. oc foro siþan aþstr til Oslo. toco þar veizlor. Þat er sagt einnhvernn dag. er þeir konvngr sato víþ dryccio. [oc var<sup>1</sup> Halldor þar ikonvngs stofvnni. 30  
 at sveinar hans como þar þeir er scipit scyldo varveita<sup>2</sup> oc voro allir vatir [oc sogþo at<sup>1</sup> þeir Svein hoffþo tekit scipit. en rekit þa akaf. Halldor stop vpp oc gek fyr konvng oc spvrþi hvart hann

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Sål.

scyldi [eiga skipit.<sup>1</sup> oc halldaz þat er konvngr hafpi melt. Konvngr s. oc qvaf þat at viso halldaz scyldo. qvaddi til siþan hirþina at þeir scyldi taca . . . .  
 oc fara með Halldori. oc hafa þrenna scipon ahverio.  
 5 Peir snva nv eptir þeim Sveini. oc letr hann . . . .  
 oc þegar hliop Sveinn aland vpp. en þeir Halldor toco scipit. oc foro til konvngs. oc er veizlom var lo . . . . með landi. oc til Þrandheims er aliþr svmarit. Svein or Lyrgio s. orþ konvngi at hann  
 10 vill gefa . . . . legia a konvngs valld at hann scipi með þeim Halldori sem hann vill. oc villdi þo hellzt capa scipit [ef konvngi licapi.<sup>1</sup> Oc nv er konvngr ser þat at Sveinn scytr ollo mali vndir hans dom. þa vill hann nv sva til bregþa er baþ-  
 15 om metti lica. falar scipit at Halldori oc vill at hann hafi verþ sœmilict. en S hafi scip. oc capir konvngr scip. oc a Halldor víþ hann vm verþ oc gellzc allt vpp. nema half morc gullz stendr eptir. 50  
 heimtir Halldor litt. enda gallzc þat ecki. oc fer sva fram vm vetrinn. Oc er vara toc s. Halldorr konvngi at hann vill til Islandz vm svmarit. oc qvaf ser vel coma at þa gyldiz þat sem eptir var scipverzins. En konvngr fer helldr vndan vm gialdit. oc þiccir ecki betr er hann heimtir.<sup>2</sup> en ecki banar  
 25 hann Halldori vtferþ. oc byr hann scip sitt vm varit í ani Nið. oc legr vt siþan við Brottoeyri. Oc er þeir voro albnir oc byrvenlict var. þa gengr Halldor vpp íbœinn með noccora menn siþ vm aptan. hann var með vapnom. gengo þar til er þa konvngr oc  
 30 drotning svafo. Foronatar hans stopo vti vndir loptino. en hann gengr inn með vapnom sinom. oc verþr glvnr oc scarc af honom. oc vacna þa konvngr víþ. oc spyr<sup>3</sup> hvern þar briotiz at þeim vm neþr. Her er Halldorr cominn oc bvin til hafs

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Skr. heitir. <sup>3</sup> Her mgl. konvngr.

oc cominn a byr. oc er nv rap at giallda feit. Ecki ma þat nv sva sciott s. konvng. oc mono ver greiða fe a morgon. Nv vil ec þegar hafa s. H. oc mvncat ec nv ørendlavst fara. kann ec oc scap pitt. oc veit ec hverso þer mon lica þessi for min. 5 oc fiarheimta. hvegi sem þv letr nv mon ec litt trva þer heþan fra. enda er vsynt at við finnimz sva vilgis opt at mitt se venna. oc scal nv neyta þess. oc se ec at drotning hefir hring ahendi því hofi mikinn. fa mer þann. Konvng. s. Þa verþvm 10 vit fara eptir scalvm oc vega hringin. Ecki þarf þess s. H. tec ec hann fyr lvt minn enda montv nv ecki prettonom víþ coma at sinni. oc sel fram titt. Drotning melti. Ser þv eigi s. hon. at hann stendr ifir þer vppi meþ vighvg. tecr síþan hring- 15 inn oc fer Halldori. Hann tecr við oc þaccar þeim þapom gialldit. oc bidr þar vel lifa. oc mono ver nv scilia. gengr nv vt oc melti víþ foronata sina. biþr þa hlapa sem tíþast til scipsins. því at ofuss em ec atdveliaz<sup>1</sup> lengi íbønom. Þeir gera sva. coma 20 ascipit. oc þegar vinda svmir vpp segl. svmir ero at bati. svmir heimta vpp ackeri. oc bergsc hver sem ma. oc er þeir sigldo vt scorti eigi hornnblastr íbønom. oc þat sa þeir síþarst at .iii. langscip voro afloti. oc logþo eptir þeim. en þo þer þa vndan 25 oc íhaf. scilr þar meþ þeim oc byriaþi H. vel vt til Islanz. en konvngs menn hvrfo aptr. er þeir sa er Halldor bar vndan oc íhaf vt. Nocorom svmrom síþar sendi Haralldr konvng. orþ Halldori. Snorra s. at han scylldi rapaz enn til hans. oc let at eigi 30 scylldi verit hafa hans virþing meire en þa ef hann villdi farit hafa. En Halldor qvaz ecki nv myndo fara akonvngs fvnd heþan ífra. oc mondi nv hafa hvar sem fengit hefþi. oc se ec gorla s. hann at

<sup>1</sup> t ff. over l.

þar etlar hann mer galga. ef ec køm. oc kan ec scaplyndi hans. oc mvn ec ecki trva honom. Oc 51 er aleiþ mioc efi Harallz konvngs. þa er sagt at<sup>1</sup> sendi<sup>2</sup> Halldori orþ til at hann scylldi senda hon- 5 om melracka belgi. villdi gera lata af þeim ifir reckio sina. því at konvng. þottiz þa þurfa hlýs. oc er Halldori com sia orðsending konvngs. þa er sagt at hann scyti því orþi víþ ifyrsto. elldisc argalinn nv sagþi hann en sendi honom belgi. en 10 ecki fvndvz þeir sialfir síþan er þeir scilþoz íÞrandheime. þo at þa yrþi nocqvot með stytti því sinni. oc er nv Halldors her ecki víþ getit heþan ífra.

.....<sup>3</sup>  
**E**t nesta svmar eptir andlat M. konvngs hefir K. 19 Haralldr konvng. vti almenning af Noregi 15 beþi at vistom oc líþi. oc segir nv at honom þiccir þat gliclict. at hann scyli reyna hverso hann før fest ackerin fyr Danmore vm svmarit. oc melti sva til manna sina bað þa legia a at meira hvg vm framgongona at ecki scolo þeir sciptaz i vm 20 herfangit. letr at þo vni hann vel víþ fyr sina hond. ef þeir giallda honom nacqvarar vagir af brendo silfri enda hefþi hann strandhog til vista hernom. oc qvaz þat giarna vilia myndo at þeir gerþi litt forvercom at hefna þeim Donom spotzins. 25 en allr herin let vel ifir því þo at Danir gylldi nocqvot afrap. foro nv svþr til Iotlanz. oc heriar konvng. þar vm svmarit oc brendi þar víþa landit. líþit stocc vndan mioc. oc firþiz<sup>4</sup> e Norþmanna herin. Haralldr konvng. lagþi þa íGoþnar fiorþ scip- 30 onom. oc er sagt at þa qveþi hann viso þesa.

<sup>1</sup> Her mgl. hann. <sup>2</sup> N er i hds. rettet fra ll-; i margin er skr. sendi (vistnok med skriverens hånd). <sup>3</sup> Over-skr. ulæsel. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. fiþ-

L. 28. firþiz: hræddiz.

28. Latom ver meþan lirlar  
 lineic veri sinom  
 gerþr iGopnar firþi  
 galldr<sup>s</sup> ackerom<sup>1</sup> halldit:  
 svmar anat scal ec svnar 5  
 segic eina spa fleini  
 ver a/com ca/ croki  
 calldnez fyro hallda.

Þat sanar Bolvercr scald at nesta svmar eptir  
 andlat M. konvngs for Haralldr þessa for or landi. 10

29. Leipangr biottv af laþi  
 logr gecc of scip fogro  
 gialfstopom reistv grøþi  
 glęstom arit nesta:  
 scocer la dyr adøccri 15  
 Danir varo þa baro  
 sceiþr sa her fyr haþri  
 hlaþnar illa stadner.

52 Þat segia menn fra at niosnar maþr melti sa er  
 set hafþi flota Harallz konvngs viþ døtr Þorkels 20  
 geys<sup>2</sup>. þer hofþo mioc att<sup>3</sup> lvt iþvi at spotta oc  
 gabba Haralld konvng. Þat sogþot er s. niosnar  
 maþrin. at Haralldr konvngr myndi eigi coma til  
 Danmercr. e. hvern etlit er nv cominn vera segir  
 hann. Þer visso ecki til vm herin at comin veri. oc 25  
 qvoþo ser ecki kvnict vm ferþir Harallz konvngs.  
 Oc nv er þeir Haralldr konvngr gengo vpp af scip-  
 om. þa melti hann. Þat hefi ec spurt at scamt ero  
 heþan ibrot bv Þorcels geys<sup>2</sup> þess manz er S. gaf

<sup>1</sup> Skr. eck-, men a er skr. over e. <sup>2</sup> Skr. geys<sup>2</sup> þ. med  
 omflytn.tegn. <sup>3</sup> Skr. 2 gg, sidste gg overstr.

L. 10. þessa for: herför.

konvngs nafn. oc mestr geriz var vvinr. oc hann  
 er einn avdgastr maþr iþeso landi. þætti mer san-  
 lict at hann metti viþ kanaz at Norþmenn ero  
 comnir. oc þer døtr hans metti sia hvart af osti  
 5 veri gør ackeri var e. reyndiz þeim þa noccoro  
 travstari. Søkit nv at fast sagþi hann. þvi at meira  
 fe monom ver her vpp taca ner í enom<sup>1</sup> stap. en  
 viþa í Iotlandi. Nv fara þeir oc coma abø Þorcels  
 g. oc legia þegar ellda at hvsom. oc er menn verþa  
 10 varir viþ ellz gang þeir er ini ero þa leita ser griþa  
 oc vtgongo. Þa melti Haralldr konvngr. Þo at þat  
 veri macligra at þer Geys<sup>2</sup> døtr brynit her ini þa  
 etla ec hitt raþ at þer reynit nv helldr hvart á  
 15 festir legiom þeim enom donsecom ener noreno  
 15 crocar. Nv brennir Haralldr konvngr bv Þorcels  
 geys<sup>2</sup>. en døtr hans voro byndnar leiddar til scipa  
 ofan. Þa var þetta qveþit.

30. Scaro iast or osti  
 eybægs Dana meyar  
 20 þat vm angraþi þengil  
 þing ackeris hringa:  
 nv ser morg i morgon  
 mér hler at þvi føri  
 ernan croc or iarni  
 25 allvallz scipom hallda.

Þorcels<sup>2</sup> geysa hittir Haralld konvng. oc biþr ser  
 eirþa. oc byþr honom fe fyr þat allt er hann hefir  
 til ovingonar gørt viþ konvng<sup>2</sup> Haralldr konvngr

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Utydel.

L. 2. þesso landi: allre Danmork. — 26. Þorcels—kon-  
 vng: Þorcels geysa uar eigi heima þa er bær hans uar  
 brendr. og er hann spyr þesse tidende aull taka þat rad  
 at þeir fara aa fund Haralldz konungs.

svarar. Þat var vvizca mikil at göra sliet spott oc  
gabb til hofþingia sem þer hafit . . . gort til var.  
oc era vmaelict at er reynit nv hvart ver megom  
9<sup>a</sup> noccot. en þo þicci mer . . . enn m . . . meira vert  
motgangr þinn oc fiandscapr víþ mic oc þat of- 5  
dirfþar verc er þv gerþir at gefa Sveini konvngs  
nafn. Ec vil nv þo segir Þorkell legia allt ayþvart  
valld vm vart mal. Konvngr svarar þa. Nv með  
þvi at mer litze þat eigi at fvlló konvngliet at  
veita bana dætrom þinom fyrri spott sitt. þo at þer 10  
hafi ser til illz vnit. en þat iopro lagi at þv legr  
allt mal amitt vald þa scal taca sęttir af þer.  
scalltv gialda fe. oc mon vera mikit. spari ec þic  
53 eigi til þess. Þorcell lez giarna þat vilia. oc leysti  
nv dætr sinar meþ ogrynni fiar. oc sva sialfan sic. 15  
þo at her se eigi aqvęþit vm marka tal fiar þess.  
Sva segir Grani scalld.

31. Let alldregi vt  
osvifr Craca drifo  
hlocc iharpa þioccom 20  
Hornscogi bra þorna:  
Fila drottinn rac flotta  
fianda grams til strandar  
avþ varþ vt at reiþa  
allsciott faþir dottor. 25

Oc enn q. hann.

32. Davglingr fecc at drecca  
danst bloþ ara ioþi  
hriþ hycc hilmi gęrþo  
hvgins iol víþ nes Þiolar: 30

L. 13. fe: slikt sem eg kuod aa *tf*. — 26—s. 159.4. Oc  
—Iota: *ul*.

ętt spornapi arnar  
allvitt víþ valfalli  
holld at vargr sem villdi  
vel nioti hann þess Iota.

5 Nv scilia þeir Haralldr konvngr oc Þorcell g. víþ  
svabvit. oc heriar konvngr allt þat svmar i Dan-  
morc oc fecc ogrynni fiar. en ecki varþ hann ilendr  
þat svmar. for aprt vm harstit til Noregs. oc sagþi  
monnom sinom at þesi ferþ er þeim orþin haglig.  
10 oc noccoro betri til fiar en sitia kyrom iNoregi.  
oc kan vera at þetta þicci monnom virþaz mega  
til noccors scattgilldis. oc legit til at betra hvg. at  
yþar lvti mon goþr af feno. vni ec þo vel víþ allt  
saman. oc þat er Danir scolo eigi var vhręddir fire  
15 oss. Var konvngr vm vetrinn iNoregi oc sat vm  
kyrt. Oc at svMRI lysir hann ferþ sinne til Dan-  
mercr. Letze venta at en mondi hann svig<sup>1</sup> aþeim  
fa. oc eigi scal þat land en ifriþi standa þetta  
svmar. hefir sva vpp hafiz þegar s. hann vsigr-  
20 sęlld Sveins konvngs sem þer vitop ef þer minniz  
a hverso hann hellt eipana víþ M. konvng. oc  
mon þvi iafnan hallda sem vpp hefir hafiz vm  
hans vsigr. metti nv oc Norþmenn minnaz á oc  
þat mondi þa ihvg er þeir vrþo at ligia vndir  
25 ofsa oc ofriþi Dana. oc þeira gangr var mestr  
iNoregi vm daga Sveins Alfifo s. at hefnaz víþ þa  
ef fęri gefi til. oc er nv einsett at þer legit greþpan  
hvg til þeira. oc latit þar fylgia verkin meþ. Kon-  
vngr fer nv svþr til Danmercr oc heriar aDani.  
30 oc gęrir þeim mikit illt. recr harpan hernaþ oc

<sup>1</sup> Rettet fra hds. svic.

L. 14—15: vhręddir—oss: ohręddari fyrir oss hiedan  
j fra en hingat til. — 25. ofriþi: ofrelsi. — 28. verkin  
meþ: framkuæmd verkanna. — 29. heriar: enn *tf*.



fecc hvergi motstöpor. toc mikit herfang. oc for  
 sva vm allt svmarit. en lípit stocce vndan hernom  
 þat er comaz matti. oc frypo nv øngvir Norþ-  
 monnom illgørpa. þottoz ørnar ravner þess hafa.  
 54 Haralldr konvngr oc hans menn. foro sva heim 5  
 vm havstit at hlapin voro<sup>1</sup> scip þeira af herfangi  
 oc sagði konvngr nv at þetta fe ma endaz morgom  
 gopom dreng íNoregi til scotsilfrs. oc þo at þeira  
 Dana yrði smam saman minzc. þa er þetta þo  
 noccor aminning at þeir viti at Norðmanna kon- 10  
 vngr lifir. oc osynt at S. konvngr gyldi aeinom  
 misserom meira scatt. Konvngar Haralldr oc S.  
 fvndvz ecki vm svmarit. Nv var Haralldr konvngr  
 í Noregi vm vetrinn. Oc vm svmarit eptir for hann  
 enn til Danmerkr. oc gerði sva hvert svmar at 15  
 oþro at hann heriapi iDanmorc. oc vann þar morg  
 storvirki vípa írikino S. konvngs. oc hefir þat nv  
 at herlandi sem Stufr s.

33. Avtt varþ Falstr at frettom  
 fecc drott mikin otta 20  
 gøddr var hrafnn enn hreddir  
 hvert ar Danir varo.

Þo var S. konvngr ilendr iDanmorc oc sat vm  
 kyrt a vetrom. en la vti með leiþangr vm svmrvm.  
 oc heitaz nv at fara með Dana her íNoreg. oc 25  
 gøra þar eigi minna illt en Haralldr konvngr iDan-  
 morc. Sveinn konvngr sendi [menn með<sup>2</sup> raði hofþ-  
 ingia oc lanzmanna vm vetrin norþr til Noregs  
 afvnd Harallz konvngs. villdo nv þeira rapa leita  
 er þetta afelli metti sciotast af þeim taca hernaþin 30  
 Harallz konvngs. nv coma sendi menn afvnd

<sup>1</sup> o(2) mgl. i hds. <sup>2</sup> Hds. har m̄;

L. 12. scatt: en þa þeir hofdu feingit *tf.* — 23. Danm.:  
 allt ath einu *tf.* — 29—31. villdo—konvngs: *ul.*

Harallz konvngs oc s. honom orþsending S. kon-  
 vngs oc allra hofþingia iDanmorc. at þeir beiddv  
 at Haralldr cømi norþan með lípi. en S. konvngr  
 svnnan ímoti með sino lípi. oc hittiz víp Elfina.  
 5 berþiz þar til þratar. oc scipti þa vm ríkin með  
 þeim. Haralldr konvngr s. Þesa er drengiliga beitt  
 af S. konvngi oc þeim Danom. oc þat þicci mer  
 venna ef þesi fvndr verþr. at Danir scyli minni til  
 reca. oc þat monda ec vilia at sva veri. en þa  
 10 boþ scolo þer bera S. konvngi oc Donom at ec  
 mon coma til fvndarins. Nv fara S. menn aptr.  
 bva hvarir scip sin allan vetrinn. oc hafa vti al-  
 menning vm svmarit. Þa com vtan af Islandi  
 Þorleicr fagri. oc orti flocc vm S. konvng. oc er  
 15 hann com til Noregs fra hann at Haralldr konvngr  
 var farinn svþr til Elfar moti S. konvngi. Þa q.  
 hann þetta.

34. Van eromc visa konom  
 vigs aracna stigo  
 avr íodda snero  
 Inþrønda líp finni:  
 þo ma en hvar annan  
 qndo nemþr<sup>1</sup> eþa londom  
 litt hygr Sveinn asattir  
 25 sialldfestar gvþ vallda.

35. Førir reipr sa er ravpa<sup>2</sup>  
 rænd hefir opt fyr londom  
 breiþ aBvþla sloþir  
 borþracn Haralldr norþan:

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> v *tf.* over l. med nedv.tegn.

L. 9. reca: ath uer hofum fundiz *tf.* — 11. Nv—aptr  
 Sendemenn komu aptr og sogdu so buit Sueine konungi.  
 — 15. com—konvngr: kom villde hann finna Haralld  
 konung j Noregi en hann. — 16. Elfar: Danmerkr.

en læcs of sið sækia  
Sveins fagrdrifin steini  
glæsídyr þess er geira  
gullmánnvt rypr svnnan.

Nv cømr Haralldr konvgr til aqveþinnar stefno 5  
þeira konvnga við sinom her. en Sveinn ligr sin-  
om flota svpr víþ Sioland. Þa mellti Haralldr  
konvgr.

36. Logit hefir Balldr at Balldri.

Þiopolfr s. 10

brynþing fetilstinga  
linz sa er land asvnnar  
lapbriotr firir raþa:  
þo er sia Niorþr enn nørþri  
norþr glymhriþar borþa 15  
gramr ertv frøcn oc fremri  
fastmalari hálá.

Þa mellti Haralldr konvgr. Sva hefir nv oc verit  
scalld s. hann. at S. konvgr hefir brvgdit stefn-  
onni víþ oss. kan vera at Donom þicci mivcara at 20  
reca svin iscoga. en beriaz víþ oss. oc er þeir ero  
eigi comnir. þa scolo ver eptir sækia iþeira riki.  
oc gera apeim slict illt sem fyr e. þadan af meira.  
Scipti þa Haralldr konvgr líþi sino.<sup>1</sup> let aptr fara  
almenning bvanda hers. en for víþ hirþ sinni oc 25  
lendom monnom. oc vildar líþi. oc hafþi þat af  
bvanda líþi sem nest var lanz enda. vendir svpr  
til Iotlanz fyr svnan Vendilscaga. oc sva vm Þiopo

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. sina.

L. 20. oss: en uer eigi uid þa *tf.* — 23. e.—meira: nema  
uer megum uid auka. — 25. bvanda: Þrænda.

fer hann allt herscilldi. brenir oc drepr menn.  
sem Stvfr s.

37. Flyþo þeir aÞiopo  
þengils fvnd af stvndo  
stort rett hvgrprvtt hiarta  
Harallz ond ofar londom.

Gørþo nv sva mikinn hernaf sem hitt hefþi naliga  
scvgi einn verit. er þeir raco þar fyr hernat. oc  
toco of fiar. Þa mellti Haralldr konvgr. Giarna  
villda ec at Danir røki lengi minni til varar qvamo.  
oc mego þeir aþat lita hver frami þat veri at ver  
settim þa heim oc gørim þeim slict illt sem ver  
megom. ver hofvm nv fengit meira fe en amorg-  
om svmmom fyr. Nv vil ec fara svpr allt til Heiþa-  
byiar. oc þat veri oss mikit snilldar verc at na  
honom. oc gera þeim noccorn avisla. Fara nv meþ  
hernom oc lata geisa elld oc iarn hvar sem þeir  
coma. oc fara ohrepiliga. Lipit stocv vndan allt  
þat sem comaz matti afvnd S. konvngs oc hera  
vpp kveinstafi fyrir hann. segia scapa sina oc  
hormvng. En Haralldr konvgr com nv meþ líþino  
til Heiþabyiar. oc gøra mikin sveim vm bøin toco  
oc rento storom gørsimom oc morgom. þvi at naliga  
voro þar allar comnar þer sem mestar voro ilandi.  
þar voro oc comnar rikra manna conor. oc iþeim  
staþ einhveriom var mest fregþ oc gøzca iallri  
Danmorc. toco [þar hondom<sup>1</sup> allt slict sem þeir 9b  
villdo beþi conor oc fe. Þa mellti Haralldr kon-  
vgr. Þott Danir støþi imoti at ec vera konvgr  
fir þeim. þa standa þeir litt nv fyr conom sinom  
e. fiarlvtom at eigi comi þat ivalld Norþmanna.

<sup>1</sup> Meget utydel.

L. 1. menn: so sem hann uar vanr *tf.* — 9. of: yke. —  
27. þar: nu þar. — 30. nv: aa mote oss edr *tf.*

Oc er þeir hófpo rønt bœinn oc tekit slict er þeir vildo. þa brendo þeir hann vpp allan. oc þa orto þetta menn Harallz konvngs.

38. Brendr var vpp með endom  
allr en þat ma calla 5  
hræstligt bragþ er ec hvgþa  
Heipabør af reiþi:  
van er at vinnim Sveini  
varc ínott fyr otto  
gæs har logi or hvsom 10  
harm á borgar armi.

Þesa minniz oc Þorleicr fagri isinom flocci.

39. Hve hefir til Heipabyiar  
heipgiarnn<sup>1</sup> konvngr arnat 15  
folerøgnir gøtr fregna  
fylcis sveit hin er veitat:  
þa er til þengils bœiar  
þarflæst Haralldr æstan  
or þat er on vm vøri  
endr byrscipom rendi. 20

Nv fara þeir Haralldr konvngr norþr aptr með feng sinn. oc hafþi lx. scipa. voro mioc stor oc hlapin af herfangi er þeir hófpo tekit vm svmarit. Oc er þeir sigla norþr fyr Þioþe. þa cømr þar af landi ofan imoti þeim S. konvngr víþ her miclom oc 25 kallapi a Haralld konvng. Hitt er nv rap s. hann at legia at landi oc beriaz. etla<sup>2</sup> ec at þer scylit eigi vm þat eiga at hallmela oss lengr at eigi verþi fvndr var. Þott noccoro se siþar svmars en stefndr

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> la er *tf.* over l. med nedv.tegn.

L. 12. flocci: er hann segir so *tf.* — 29. var: ef þer eruth allfusir til ath beriaz *tf.*

var. oc er þat nv vascleicr Norþmonnom er þeir picciaz ifir Donom vera vm alla lvti. ganga nv aland oc beriaz víþ Dani. oc mon yþr þetta vera noccoro meiri frami þott konvngr se eigi mikill 5 fyr ser at beriaz víþ hann. helldr en taca calfa e. kið e. gripi manna. sem þer hafit iaþnan gort her i Danmorc. Haralldr konvngr s. Þat hyg ec at morgom scyli cvnnict. at ver hófvm bariz víþ fleiri menn. en bvcarla eina. var oc sva stefndr fvndr 10 var víþ Elfina at þer leitopot eptir. oc var þat konvngligt. en hitt þotti oss illa sama at riv(f)a<sup>1</sup> þat mal er mikill her var saman comin. oc var þat yþvar ohaþþinglict at fara með þvi eino er velrøpom setti. oc ligia fyr þat vndir margs manuz 5 ameli. oc hefir Donom verit scapnaþar hefnd þo at ver hafim setzc icosti þeira. oc þat þotti mer liclict. ef þeir hefþi gengit sva ner oss at vapnin tøkiz til at ver mondim gøra þeim einhveria hriþ. en nv var þat høgt er þeir vorþo hvartki fe sitt 10 ne conor. En at ganga her aland vpp sem þv beiþir at beriaz víþ allan Dana her. Þat er ecci mitt rap víþ eigi meira lipi en ec hefi nv her. en beriaz mon ec ascipom víþ þic ef þv villt. Þott Danir se halfo fleire. Þetta boþ Harallz sanar Þioðolfr sc.

40. Bæð sa er beztrar tirar  
borin varþ vnd miþgarþi  
rikri þioþ at riøþa  
randir Sveinn alandi:

<sup>1</sup> Rettet fra *hdss.* riva.

L. 4. noccoro: hoti meire raun og *tf.* — 12. mal: fyrir ongua sok *tf.* — 14. velrøpom setti: fals uar og hiegomi. — 21. at—her: *ul.*

þo letzc helldr at helldc  
 hvatraþr konvngr laþi  
 abyriar val beriaz  
 bilstygr Haralldr vilia.

Nv sigldi Haralldr konvngr norþr. oc vicv en a<sup>5</sup>str  
 til Limaflarþar. oc mest fyr þa soc at vepr begþi  
 þeim. en þo heria þeir hvar sem þeir fara. Þeim  
 byriar litt. oc taca svnnan ropr. oc licia vm nott  
 vjþ Sams ey. oc þegar vm morgoninn isolar hroþ  
 vacna þeir. oc sia<sup>1</sup> at miorqvi<sup>2</sup> la mikill allt vm <sup>10</sup>  
 eyna. en litlo siþar sia þeir annan veg ihafit fra  
 ser sem elldar noccorir veri. var s. Haralldi kon-  
 vngi. Þa melti hann. Lati af tioldin af sciponom  
 sem tipast. oc taci norþr meþ roþri. ec veit gørla  
 s. hann at her er comin at oss. miorqvinn legsc meþ <sup>15</sup>  
 landino. en vt ihafit mon sol scina biart. oc mon  
 þar vera nocqvok konvngligr scipbvnaþr. oc mon  
 yþr þat synaz elldrin. er morgyn sol scinn agvllit.  
 Sva var þetta iafnt sem konvngr s. at þar var  
 cominn Sveinn konvngr meþ vvgian her. oc er <sup>20</sup>  
 S. konvngr sa lipit Norþmanna. þa egjar hann fast  
 sina menn til eptir roþrar. oc latit yþr hvgqvemt  
 vera hvers þer hafit mist fyr þeim. oc hve micla  
 haþvng meþ mannscaþa oc fiarranom er eigit þeim  
 at gialda. her mono oc margir eiga at leita eptir <sup>25</sup>  
 dyrligom conom oc miclo fe. oc er osynt at comiz  
 ibetra føre. oc mon lengi vppi ef ver fengim nv  
 þess hefnt alitilli stundo er þeir hafa oss gørt til  
 hneisis. Danir taca nv eptir roþr mikinn oc hofþo

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. siø. <sup>2</sup> i(1) over l. med nedv.tegn.

L. 5. Nv: skilde þar med þeim *tf.* — 10. allt—eyna: sua ath huerge sa af eyiunne. — 11. en—þeir: og er solin færiz vpp tekr ath riufa myrkuan þa sau þeir. — 12. noccorir veri: brynne vpp vr sionum.

scip miclo sciotari oc sett miþr. oc dregr saman  
 meþ þeim. oc ser nv Haralldr konvngr at eigi mon  
 hlyþa svabvit. Dreki for siþarst allra scipa Haralldz  
 konvngs. er hann styrþi sialfr. Þa melti Haralldr  
<sup>5</sup> konvngr. Raþs mono ver nv leita verþa. þvi at  
 eigi dvgir svabvit. nv scal casta fyr borþ vjþom.  
 oc lata þa(r)<sup>1</sup> acoma dyrlig cleþi oc aþra goþa  
 gripi. þvi at nv er lognn mikit. oc helldr þannoc  
 stræmi at þangat mon a hefia imoti þeim. oc þess  
<sup>10</sup> get ec vm þa Dani at þeir yqvi þangat flotanom  
 til. sem þeir sia gersimar sinar vtanborþz. Sva  
 var gort oc varþ konvngr nergetr. Þegar er Danir  
 sa fe<sup>2</sup> sitt reca ahafino. þa vico þeir þegar til er  
 fyrstir como at. oc dvalþiz nv eptirroþrinn. oc er  
<sup>15</sup> Sveinn konvngr com at meþ sino scipi. þa egjar  
 hann fast. oc er þat scomm mikil vjþ sva mikinn  
 her sem Danir hafa. ef ver scolom nv eigi fa valld  
 Norþmanna oc minniz þer litt aþat hverso margra  
 illra lvta þer eigit þeim at hefna. Nv herþaz  
<sup>20</sup> Danir<sup>3</sup> vjþ eptirroþr annat sinn. oc dregr enn  
 saman meþ þeim. oc ser Haralldr konvngr at meira  
 ganga Dana scip. oc mono ver letta scip var. scal  
 fyr borþ bera þungavarnap beþi mallt oc hveiti oc  
 hleyþa<sup>4</sup> niþr mvngatom. Sva var gort oc stoþ sva  
<sup>25</sup> vm hriþ. oc enn ser Haralldr konvngr at eigi  
 hlyþir svabvit. oc melti. Nv scolo þer taca viggryþla  
 oc verþla toma oc casta fyr borþ. siþan scal reka  
 vtan borþz ena herteco menn vini þeira Dana oc  
 felaga. oc þar meþ conor þeira. oc var sva gort  
<sup>30</sup> sem konvngr melti at þvi var ollo akaf scotit. oc

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. þa. <sup>2</sup> Skr. nærmest som fø. <sup>3</sup> Tf. over l. med nedvisn.tegn. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. hlyþa.

L. 22. oc: enn. — 29. þeira: vænte eg ath eingi muni so illan hug a oss hafa ath eigi muni þeir meira gaum ath gefa ath hialpa konum sinum og felogum *tf.*

kleif þat vpp a víþvna beþi conor oc annat folc.  
 oc hefr þat nv allt saman<sup>1</sup> fyrir stræmi. Oc er  
 Danir coma þar at oc sia mennina illa stadda.  
 kenna þar conor sinar oc apra vine. þa vikia þeir  
 til sciponom. oc vilia taca mennina fyr hvetvetna 5  
 fram. oc stopvaz nv flotinn. þurfti víþa til at yqva  
 at taca menn. oc sökiz mioc hafit norþr. en Donom  
 leiddiz at roa. oc íþesi dvol þeira Dana er nv  
 sagt at flotarnir sciliaz. Fer Haralldr konvngv víþ  
 svabvit til Noregs. oc lezc þat vilia myndo at eigi 10  
 líþi langt apr fvndr þeira S. yrþi oc þetta metti  
 hefnaz. Enn S. konvngv melti víþ menn sina er hann  
 com eptir. oc þeir toco mennina af cafi. Þetta er  
 varcyn mikil s. hann at þer hialpit monnom víþ.  
 en þo myndvt er nv hafa til gett ens meira fengs- 15  
 ins ef þer verit íafnscelegir mer. oc mondim ver  
 Haralldr konvngv fvndiz hafa þeso sinne oc scyldo  
 Norþmenn reyna hvart Danir [kynni at<sup>2</sup> beriaz. oc  
 er þat licligast at þesi vfríþr lígi lengr aoss. er nv  
 varþ afaþpit vm fvnd varnn. Her vm orti Þorleicr. 20

41. Allt vm fra ec hve elli  
 aþtmenn a veg flæsta  
 Sveinn þa er siclingr annar  
 snarlvndaþr hellt vndan:  
 fengr varþ Þronda þengils 25  
 þeir letto scip fleire  
 allr aeli sollno  
 Iotlandz hafi fliota.

<sup>1</sup> Tf. over l. med nedvisn.tegn. <sup>2</sup> Utydel.

L. 1. víþvna: og ueinade miog *tf.* — 4. vine: og frændr  
 en banan buinn fyrir þeim *tf.* — 19. er—þesi: mun sia  
 (og så liggia). oss: ef hann lifir *tf.* — 20. varþ: so *tf.*

Sveinn konvngv vicr nv svþr aptr vndir Samsey.  
 oc hittir þar .vii. scip af Vicveriom. þat er leiþangrs  
 líþ oc bøndr. oc er S. konvngv com at þeim bíþia  
 þeir ser griþa. oc bioþa fe fyr sic oc at konvngv  
 5 raþi einn sem hann vill. S. konvngv svarar. Ef nv  
 bar vndan oss enn meira sigrinn. þa etla ec þat  
 rap at gefa yþr lif. sem Þorleicr s.<sup>1</sup>

42. Sett byþo segia drotni  
 siclings vinir micla  
 svofþo hialdr þeir er hofþo  
 hvgstinnir líþ minna:  
 oc snaraþir síþan  
 socn er orþom tokosc  
 ond var yta kindom  
 15 ofol bvendr dvolþo.

Margir egiþo S. konvngv at drepa þa. oc qvoþo  
 marga þess eiga at gialda Norþmenn<sup>2</sup> er Haralldr  
 hafþi gort. Konvngv s. Eigi þicci sva vel farit at  
 ec<sup>3</sup> helldr osigrsell i orostom en ec drepa<sup>1</sup> þa menn  
 20 er ganga amina miscvnn. oc scal ec eigi<sup>4</sup> þat vera  
 mitt rap s. hann. Nv fara þeir bøndr ífriþi. oc er  
 her ecki<sup>5</sup> [getid vm feþætr. en allir þagu þeir lif  
 af Sueini konungi og sitr hann nu heima j Dan-  
 mork vm uetrinn vm kyrth.

#### Vm Haralld konung.

Haralldr konungv var rikr madr og stiornsamur  
 jnnanlandz spekingr ath vite. og þath (er) vitra

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> þ mgl. hds. <sup>3</sup> Her mgl. sjá. <sup>4</sup> Her mgl.  
 láta. <sup>5</sup> Her mgl. 1 bl. (jfr. Flat II 343<sup>14</sup>—49<sup>24</sup>).

L. 2. Vicveriom: lide Haralldr konungs. voru þat Vik-  
 ueriar og hofdu ordit helldr tomlatir. — 18. gort: og  
 allra hellzt þa menn er uerid haufdu j hernade med hon-  
 um *tf.* — 18—19. þicci—helldr: mun þa þikia mer uel  
 saman fara ath vera.

manna mal ath eingin madr hafe verit diuputrare  
 aa ollum Nordrlondun en Haralldr konungr og  
 manna radsniallaztr so ath honum uard all dri  
 radfatt. Hann uar sterkur madr ath afle og uigur  
 huerium manne betr. hann var fullhugi og mikill 5  
 aa framkuæmd verka sinna sem nu hefir leinge  
 fra verith sagt. og liggia þo nidre osagder miklu  
 fleire hlutir þeir sem osagdir eru af hans afreks-  
 verkum og kemr mest til þess ofrodleikr vor ok  
 þat med ath ver vilium eigi rita uitnesburdarlausar 10  
 saugur þott uer hofum heyrtr þær frasagnir. þuiat  
 oss þikir betra ath hiedan af se uid aukit helldr  
 en þetta sama þurfe aptr ath taka. Er mikil saga  
 fra Haralldi konunge j kuædi sett þau er honum  
 samtida uoru vm hann kuodin og færdu honum 15  
 sialfum þeir sem ortu. var Haralldr konungr þui  
 mikill uinr þeirra ath honum þotte gott lofit þuiat  
 hann uar þessa heims hofdingi hinn mesti. En þo  
 eru enn hans braugd ath segia. Hann hefir verit  
 allra Noregs konunga vinsælaztr uid Jslendinga. 20  
 Þa er aa Jslande uar miked hallæri þa sende  
 Haralldr konungr flogur skip og hladin aull med  
 miol og quad aa ath ecke skippund skyllde dyrra  
 enn þrim morkum vadmala. hann leyfde vtanferd  
 aullum fataekum monnum þegar er þeim feingizt 25  
 vistir vm haf og for fiolde vtan fataekra manna.  
 og þadan jfra nærdizt landit til arferdar og batnade  
 er adr uar ath þrotum komit af hallæri þui er aa  
 geck. Haralldr konungr sende vt til Jslandz klucku  
 til kirkiu þeirrar er hinn heilage Olaftr konungr 30  
 sende uidin til og adra kluckuna. og su kirkia  
 var sett aa Þinguelle þar sem alþinge er sett.  
 Þuilikar meniar hafa menn hans aa Jslande og  
 þar med margar storgiafir er hann veitte þeim er  
 hann sottu heim. Vlf Ospaksson islendzskan mann 35  
 hann giorde Haralldr konungr stallara sinn og  
 ueitte honum þar med hinn mesta metnad og ualde  
 honum kuonfang uirduligt Jorunne Þorbergsdottur  
 Arnasonar. þa hafde Haralldr konungr sialfr gerth  
 brudkaup til Þoru Þorbergsdottur systur Jorunnar. 40  
 Vlftr stallare vard madr kynsæll j Noregi. hans  
 son uar nefndr Jon. hann var fader Himallda fodur

Eysteins erkebyskups. Haralldr konungr atte .ij.  
 sonu uid Þoru Þorbergsdottur hiet hinn ellre Magnus  
 en Olaftr hinn yngri. Haralldr konungr let giora  
 Mariukirkiu nordr j Nidarose og stod þar þa allt-  
 arid sen nu eru gradnar hia Kristkirkiu. hann 5  
 lagde þar til prouentur myklar og hann efdi miog  
 kaupstadinn j Nidarose. Ogh vm hans daga voru  
 Armædlingar mestir lendra manna j Noregi fyrir  
 sakir mægda uid konung. og ath þeim vard kon-  
 ungenum mest traust j ollum þeim hlutum er hann 10  
 vardathi.

Vm osætt konungs og Einars þambaskelfis.

Haralldr konungr uard osattr uid Einar þamba-  
 skelfir fyrir þa sok ath Einar villdi jafnazth uid  
 15 konung j rikdom sinum allt j Þrændalogum. og  
 all dri kom hann so til kaupstadarens þa er Har-  
 alldr konungr var fyrir ath eigi hefde hann mikid  
 lid. og varla matte konungr koma fram malum  
 sinum fyrir ofriki Einars. Ogh þath kapp giorde  
 20 Einar j kaupstadnum ath hann tok af mote sannan<sup>1</sup>  
 þiof og nade konungr eigi ath dæma hann og uar  
 Haralldr konungr sialfr aa motinu. Þetta mælti  
 Haralldr konungr so ath nockurir menn heyrdur.

25 Riordan mun rada  
 randabliks vr lande  
 oss nema Einar kysse  
 óxar munn enn þunna.

30 Þat segia menn ath Haralldr konungr kuæde visu  
 þessa þaa er hann saa vt vm loptsualar nockurar  
 ath Einar geck eptir langstrætino og hafde eigi  
 meira ne minna lid en .v. hundrud manna.

35 Hier se egh vpp enn orua  
 Einar þann kann skeina  
 þialfa þamba skelfir  
 þangs fiolmennan ganga.  
 fullafle bidr fyllar  
 finn eg oph ath drifur minna

<sup>1</sup> sunn- hds.

hilmis stols aa hæla  
huskalla lid jarle.

Slikar greinir voro j mille þeirra konungs og Einars.

Fra islenzskum manne.

Sva er sagth ath eitt sinn kom af Jslande madr 5  
saa er getid er felitill og nordlenzskr var hann  
ath ætt. Hann hiellt uord vm nott aa skipe þeirra.  
ok er menn uoru sofnadir þa saa hann þau tid-  
ende upp til Gaulardals j Gaularas. ath .ij. menn  
geingu þangath leyneliga med graftol og grofu þar 10  
j jord nidr. og þat ætlar hann ath þeir mune fiar  
leita. geingr sidan af skipenu og kemr þar at þeim  
ouorum og ser ath þeir hafa þar kistu vpp tekitt  
og þikiz vita ath full mune af gulle og silfri uera.  
Hann mællti þa til þess er honum þotte uera fyrir 15  
þeim. sa het Þorfinnr. ath þeir skyldu leysa hann  
af med nockru og lezt mundu þa leyna med þeim  
fundinum. og mæle eg til þriggia marka ueginna  
segir hann. og ef eg uerd enn sidar fepurfi þa  
skulu þid fa mer annath þuilikt. þuiat þetta er so  
mikid fee sem þid hafit fundit ath þat er margs  
manns sæla. Þenna kost uill Þorfinnr. fær honum  
slikt sem hann beidde. þa ser Jslandingr ath runar  
(eru) aa kistunne og sogdu so ath Hakon jall hefði  
atth fe þath og sialfr folgit. og nu þotti Jslandingi 25  
so sem erfingiar hans ætti þetta fee. Þar la ofan  
aa kistunni digr gullhringr og helse af gulli. Þeir  
Þorfinnur skilia nu uid so buit. fer Jslandingr til  
skips med feing sinn og lætr kyrt yfir þessu. En  
Þorfinnr uerdr madr so audigr aa litille stundu 30  
ath hann visse ogiorla huersu mikid hann atte og  
uar nu kalladr Þorfinnr kaupmadr edr Þorfinnr  
en audgi. og þui næst atti hann naliga fe j huerre  
kaupferd enn bio sialfan sig agætliga ath vopnum  
og klædum. og giordiz nu mikid ord aa vm hans 35  
hagi. en menn þottuz eigi skilia ath munde so  
skiott uid ganga hans kostr. En Jslandingi forzt  
litt med fenu og tyndiz allt fyrir honum. kemr  
sidan aa fund Þorfinnz nockurum sumrum sidar  
og bidr hann fiar sem mællt uar med þeim. Þor- 40

finnr bregdz uid þetta okunnigr sagde hann ecke  
eiga ath sier. skilia þeir ath þessu sinne. Sidan  
for Jslandingr aa fund Einars þambaskelfirs og  
bidr sier aasia og quoz vera felaus. og tok Einar  
5 vid honum. Ok nu ætlade hann ath launa Einare  
so ath segia honum til fundarens aa fenu og þotti  
eigi aurænt at hann munde þikiaz eiga nockura  
tiltaulu vm fe þath er att hafde Hakon Hladaiarl  
magr hans. Þetta forst þo vndan og getr hann  
10 ecke vm þetta fyrir Einari. Lidr nu aa uetrinn og  
allt þar til er sumrar og gleymde hann ath segia.  
Og er menn ætla ath fara ferda sinna vm vorith  
þa spyr Einar Jslanding huad hann ætle fyrir sig  
ath leggja. en hann lezt fusaztr ath fara vt til Js-  
15 landz. þat er þier og bezt fallit segir Einar. hier  
er fe litid er eg uil faa þier og mattu kaupa þier  
þar med nockura naudsynliga hlute. mun eg lata  
flytia þath til skips. er þat kista ein og j uarningr  
nockur. vist mun ek og fa þier. Skilia þeir nu.  
20 ferr Jslandingr j brott og getr ecki vm fiarfundinn.  
kemr j bæinn og finnr Haralld konung. Og eirn  
dag er menn geingu fra kirkiu mællti konungr.  
huer er madr sa hinn skrautbune er þar geingr  
eptir strætinu. Honum uar sagt ath þath uar Þor-  
25 finnur kaupmadr. Konungr mællti. undarlige uerdr  
slikt er slikir menn koma so myklu fe saman aa  
litille stundu ath gioraz so festerkr. ek man fyrir  
litlu ath hann uar nær aureige. kynligt ef þath er  
eigi af nockuru vondu efne. og kallid hann til  
30 min uil ek finna hann. Og so var giort. Og er  
hann kom fyrir Haralld konung þa mællti Har-  
alldr konungr. huathan kom þier fe þath hit mikla  
er þu hefir so skiott saman dregit. Hann er lengi  
fyrir ath segia enn finnur þo til eitt og annath ath  
35 aa hafi skotnad. Nei seigr konungr. ecki er neytt  
j þui er þu seigr. nu eru tueir til seigia lostigr  
hid sanna edr ella muntu seigia naudigr og med  
nockrum hardkuælum. Og seigr hann þa lostigr  
hid sanna. Og er kongr veit hans sannindi af  
40 hueriu efne risit hefir fiardratr hans þa lætr kon-  
ungr taka upp allt feith og eignar sier og jafnvel  
þat j kaupferdum er. og lez þo betr giora enn Þor-

finnr var makligr er hann drap hann eigi þar sem hann fanzt aa konungs fe. Konungr feck honum sidan fe nockut og for hann af lande j brutt. Og nu kemr Jslendingi j hug ath hann mun pagath hafa ærid leingi yfir fiarfundinum. fer nu þo og hittir Einar og segir honum nu allann atburdinn. Einar mællti. betr munde farit hafa þitt mal og allra vorra ef ver hefdum fyrre vordit ath bragde ath naa fenu en Haralldr konungr. og er nu all-ohægt ath kippaz vm fe vid hann. en ver hefdum allz koste uid Þorfinn og skyllde þa þo betre hans kostur en nu. og eingi giptumadr muntu vera so vænliga sem fyrst hafde til stofnaz vm þitt mal. en þo skalltu enn þiggia nockut silfr af mer og leitadu vt til Jslanz sem skiotaz og kom eigi til Noregs medan Haralldr konungr er yfir lande. Skiliaz nu annath sinne. Ok litlu sidar ferr Einar til bæiarins med myklu fiolmenne bæde frændum sinum og vinum. og er hann kom j bæin stefnir þangath til sem Haralldr konungr var j kirkiu. Og er konungr geck fra kirkiu snyr Einar aa mote honum og heilsar aa hann. konungr tok kuediu hans. Sidan spurdi Einar ef hann hefde vpp borit fe þath er Þorfinnr audgi hafde vardueitt. Konungr segir ath so var. og uoru þat landzlog ath konungr eignadiz þat fe er j jordu finz. Einar segir ath þath var rett vm þath fe er einge kenn-ezt vid. en ek hefir hier sannar jarteignir til bæde med runum og so med einkagripum ath þetta fe hefir att Hakon jall magr minn. nu þikiunz ek eiga erfdafe þetta sem annath eptir Hakon og Bergliot kona min dottir Hakonar. og ef þier vilit feit eigi lata segir hann þa skulu uit nu eigi spara eptir at sækia. en þier standith fyrir ef ydr syniz saa kiorligri. Haralldr konungr mællti. rikr erttu Einar ef þu ert konungr yfir landeno helldr enn ek þo eg se so kalladr. Nei segir hann þu ert konungr yfir lande þino enn ongum manne uil eg þola olaug. Nu gæta til godgiarnir menn med þeim ath eigi yrde verra af. og skiliazt nu at sinne. Standa nu þesse mal kyrr vm hrid og sefaz helldr hugr þeira er fra lidr og siautlaz nu med fortaul-

um þeira manna er vinir voru huorratueggju konungs og Einars og godan hlut villdu ath eiga med þeim.

Um klok raad Haralldz konungs.

5 Þath er sagt einhueriu sinne ath Haralldr konungr giorir þat rad ath hann tekur hondum .ij. danska menn med jnnsigle Sueins konungs. Sidan lætr hann gera bref til lendra manna og allra hofdingia j landeno og setr nu fyrir brefin jnnsigle Sueins konungs. Hann kaupir nu ath þeim hinum donskum monnum ath þeir skule fara med þessum brefum til hofdingia landzins og segiaz vera sendemenn Sueins konungs vr Danmork. þeir skulu og hafa storfe med ser ath gefa hofdingium til þess ath þeir veitte honum lid ef hann kæmi j landit. Eptir þat fara þesser med rade konungs og þar med brefum og insigle Sueins konungs. sogdu og j hliode huar sem þeir kuomu ath þeir væri sendemenn Sueins konungs eptir þui sem bref þeira vottodu. Þeir kuomu vida fram og reyndiz monnum allmisiafnt. og eru þeir eigi aller nefndir. Þess er getid. ath þeir koma til Einars þambaskelfis og syna honum brefin og so feit er honum uar bodit. Hann segir. kunnigt er monnum þat ath Haralldr konungr er ecke vinur minn. en Sueirn konungr mælir jafnan vingiarnlega til vor og ath visu uil eg vera uinur hans og segit honum so. en med þui ath hann komi til Noregs med her aa land Haralldz konungs og heriar honum aa hendr þa skal ek j mote standa med aullum minum afla og ueita Haralldi konungi slikt er ek ma. og huern enda sem aa med ockr Haralldi konunge þa mun eg ecke suikia hann ne land vndan honum. Þeir foru aa brott uid þetta. Koma nu aa Steig til Þoris ganga fyrir hann og syna honum feit og bera fram brefin. Þorir segir. jafnan leggr Sueirn konungr til vor goda hluti og vinsamliga og kann vera ath þath þuerre enn ecke ath þui er mer syniz nær sem ver faum þat launad. Þorir tekur uid fenu og uardueitir. enn sendimenn fara leid sina. Sidan komu þeir til þess



mannz er Hogne heitir og er Langbiarnarson allra manna audgaztr og bezt mentr. þeir syna honum nu brefin og feit. Hann segir. þath piki mer likligt ath litid skyn mundi Sueirn hafa aa mer þar sem ek er eirn bukall. en þessu male er þo so ath 5 suara. ef Sueirn konungr fer hingat j land med her sinn j Noreg þa skal einge bondason honum oþarfare en ek. Foru þeir aa brott uid so giort og koma enn apr vm sidir til Haralldz konungs. og tok hann uel uid þeim og spyr jnniliga eptir 10 j huerium stad huersu farit hefde. enn þeir segia honum. Huersu foru ord med ydr Einare kappanum aa Gimsum. Sendemenn herma honum ord Einars. Konungr mællti. sliks uar beint von ath honum at dreingeliga munde hann mæla og af 15 aungri hollostu uid mik. en huersu for med ydr Steigarþori. Þeir sogdu ath hann tok uid fenu en mællte þo godum einum ordum til beggia konunganna. Haralldr konungr segir. þat ma sizt marka 20 hlute hofum ver til hans giort og so hann til vor. en huersu for med ydr Hogna sagde konungr. Þeir sogdu honum huersu ord foru med þeim og hann kuad onguan skylldu Sueine konunge verra enn sig ef hann kæmi j Noreg med hernadi. Þa 25 mællti Haralldr konungr. þar sitr eitt lenzd mannz efnit. Þat er nu fra sagt at Haralldr konungr for ath veizlum bratt eptir þetta og þikiz nu vita huar uinir hans sitia fyrir edr ouinir. og tekur nu fe at þeim er sanner vrdu ath suikum uid hann en 30 suma let hann drepa. Sidan for konungr aa fund Þoris og ætladi ath koma aa ouart. enn sa var eirnhuerr madr j lide konungs er var uinur Þoris og leynizt fra foruneyti konungs og segir þat Þori ath konungr ætlade þangath og væri reidr honum 35 miog og sagdi honum huersu farit væri malenu og huert uite þeir hofdu hreft er uid fenu hofdu tekit. Þorir tekur þegar hest sinn og ridr j mote konungi og hefir med ser fe þat er hann hafdi uid tekit. og er þeir funduzt þa fagnar Þorir uel konungi og mælti sidan. veizla er buin þar hia mer 40 herra og kann ek mykla þock at þier sækit til.

en menn hafa komit til vor af Danmork sunnan fra Sueine konunge og foru med brefum hans og nockuru fe er þeir budu fram. nu kom mer þat j hug ath taka uid fenu og þotti mer betr komid 5 ath þier hefduth enn Danir. tak nu uid herra. og selr honum fesiodinn. Vel mun ydr fara seigir konungr. Þannueg er til farith herra segir hann at menn minir her j bygðinne hafa vnniz aa miog og uerd eg til fara at sætta þa ef þier gefit orlof 10 til og kem og þo j kuoll(d) til ydar. Og þegar keyrir hann hestinn og hleypir aa burt. Konungr kemr til veizlunnar og voru þar fair menn fyrir og kom Þorir eigi heim. Þa mællti konungr. hafi þik troll so slægan. en þar er saa madr er sizt ma 15 vita huad j skape byr. ogh er þetta nu nockud vant ad skilia med hueriu hann ferr. en ecki munu vid hann nu hafa ad sinne. en svo segir mer hugr vm ad osynt sie huerssu hans mal leidir til lyckta fyrir sakir pretta hans og otruleika. Ferr konungr 20 af veizlunne og finnazth þeir Þorir ecki og kemr konungr nu til Haugna og tekr nu veizllu ath hans. ogh er konungr þar allkatr og lezt spurt hafa vingiarnligh ord hans og sagde honum þau skylldu fyrir godu og hann mundi gefa honum 25 lenzd mannz rett. Haugne suarar. med þockum vil eg taka ydra vingan herra og allt þath er ek ma skal eg ydr gotth giora. en lenzd mannz nafn þat uil eg eigi hafa þuiat eg ueit huad rætt mun þa er lendir menn koma saman. þar sitr Hogni 30 og er minztr allra lendra manna. hann er buanda ættar. þat er mer ecki til uirdingar helldr til hadungar og ath athlægi. nu vil eg helldr vera mestr bændanna og se þat mællt huar sem menn koma saman ath Hogni er þeirra fremztur og verdr mer su vmræda myklu vinueittre og mer skapfeldri. en soman og uirdingina uil eg þeckiaz af ydr herra hueruetna fram þott ek hafa bonda nafn. Konungr 35 kuad slikt stormannliga mællt hans handar og skiliaz nu med myklum kærleika.

K. 20 10<sup>a</sup> Þat<sup>1</sup> er nv fra sagt en einhverio sinni at Har-  
 alldr konungr bað Einari þambascelfi til sin  
 til veizlo. oc melti til næccverrar vingunar með  
 þeim konungi. konungr fagnaði honom vel oc setr  
 hann hia ser. oc of kveldit er<sup>2</sup> hafpv snætt oc  
 bordin voro brato. sotv þeir eftir<sup>3</sup> hvirfingi kon-  
 vngr oc Einarr oc villdar menn. sato i halminom  
 oc voro dynur lagþar at baki þeim konvngr oc  
 Einarr toko hial imilli sin oc scemtun. segir kon-  
 ungr fra margom afrecs vercom sinom i vtlænd-  
 om oc fan þat at sva var sem Einarr leiddi þat  
 eki sem svefn næckverr lipi ahann. Einarr var þa  
 gamall miæk. Oc nv er konungr fann þat at Einarr  
 60 leiddi eki oc þotti sem hann ovirþi frasægnina oc  
 pottiz finna beþi nv oc fyr iþeira við sciptom at  
 Einarr villdi eki til hans hvgdv legia. en hann  
 pottiz nv myct hava sitt scap oc sveigt til sam-  
 byccis með þeim. Oc nv er menn voro miøc<sup>4</sup> drvcnir.  
 þa var Einarr ner svefns. sat hann sva at hann  
 hneg<sup>5</sup> vp at dynonum. Þa læt hann at Griotgarþi  
 20 frenda sinom oc melti. tac nv grasit s. hann oc  
 vef saman oc stic i hænð Einari oc kny hann við  
 fast oc mel þetta viliom bvaz Einar. Griotgarþr  
 giarrrir<sup>5</sup> nv sva oc treysti at iafmt iþvi oc frat við.  
 Konvngr gek þa ibrat. Oc er Einarr veit þat er 25

<sup>1</sup> Her beg. anden hånd. <sup>2</sup> Her mgl. vist þeir. <sup>3</sup> Her mgl. vist í. <sup>4</sup> Rettet fra hds. moc. <sup>5</sup> Sål.

L. 3—4. oc—konungi: og tolotu þa likliga vm ath semiaz munde med þeim. Ogh Einar kemr til veizslunnar. — 7. halminom: hasætinu og uoru drucknir miog. — 11. oc: er þeir hofdu talad vm hrid *tf.* þat—leiddi: konungr ath Einar hugleiddi nær. — 12. eki: er hann sagdi og *tf.* — 14. leiddi—oc: gaf aunguan gaum at huath er hann sagde þa. — 19. E. ner: Einare næsta. — 22. i hænð: uid nasir. — 24. treysti: Einar til hnera *tf.* at—þvi: vid þat er hann stack grasino uid nasir honum.

vm er þa verðr hann reiþr miøk oc fer þegar  
 bræt oc heim of nottina. Oc of morgininn<sup>1</sup> eftir  
 kemr hann iþeinn með miela sveit manna oc fara  
 þegar at loptom þeim<sup>2</sup> Griotgarþr svaf i. oc lata  
 5 þar drifa vapn a oc lvco sva at þeir vago Griot-  
 garþ. Konungi licar þetta illa of frenda sinn oc  
 goriz nv af nvio<sup>3</sup> micill oþocci með þeim Einari  
 oc konungi. leitar konungr eki eftir of settir. en  
 Einarr bað aþgar. en etlaþi at beta ef konungr  
 10 leitaþi eftir. en konungi þotti Einarr eiga at bioþa  
 oc matoz þeir þat við. Vinir þeira eigo nv lvt i  
 oc vilia sétta þa oc kemr sva þvi mali at Einarr  
 fer til þeiarins með lipi miclo oc etlar nv at bioþa  
 konungi settir. en konungr let at þeir scylldi reþa  
 15 malit með ser. oc scylldi Einarr fara imalstafo  
 konungs til tals við hann. stofan stoð við ana Nið  
 þar sem nv er hällinn. Oc Einarr gecc at häll-  
 inni<sup>4</sup> oc inn siþan.<sup>5</sup> þa melti hann. myrt er imal-  
 stofa konungs. Einarr bað Einnriþa son sinn standa  
 iforstofunni. oc letz etla at konungr mindi eigi a-  
 hann raþa ef hann veri eftir. Oc er Einar kemr  
 istofvna þa bera þeir menn vapn ahann er þar ero  
 fyrir. Einar veþr þa at þar er konungr er oc hægr  
 til hans oc sacar hann ecci þvi at hann er fyr  
 itveim bryniom. Þa melti Einarr. hvat<sup>6</sup> bita nv

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. marg-. <sup>2</sup> Her mgl. er. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. nvnio. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. hälli. <sup>5</sup> Skr. 2 gg. <sup>6</sup> Vist fejl f. hvast.

L. 1. þa—oc: þa þikir honum þetta giort til hadungar vid sig og skilur huadan þetta munde ath komit. byzt nu aa braut þegar j stad og er hinn okatazte. — 5—6. lvco—Gr.: drepa hann. — 6. sinn: enn Einar hirdir þath' al-litt *tf.* — 10. bioþa: enn þat feckz ecke af honum *tf.* — 14. konungi: jafnadarbod og *tf.* — 14—15. let—oc: tekr þui likliga og bad þa sialfa tala malid med sier og kallade so likazt til ath þeir semde med sier. var nu so stefnt ath. — 16—19. stofan—konungs: ul.

hvndar konungs. Oc er Eindripi heyrði þat. þa stenz hann eigi oc leypr inn oc er sa maþr Arni nefndr er honom varþ at bana. oc var þar nv drepinn Einarr oc Eindripi s. hans er allra manna var vaskastr oc giarffiligastr. Nv leið sva at Einari læng heipt oc fianscapr<sup>1</sup> er Haralldr konungr hafpi lengi bundiz oc stilltan sic at. sem til visar fyr i þesso mali oc var þo mærg annvr amining milli þeira aþr en a þesa lund lyciz. Oc i þenna tima voro lendir menn i Noregi sva of katir. at þegar er þeim licapi næccoð illa við konung þa laþo<sup>1</sup> þeir or landi svðr til Danmerer til S. konungs. giarþi hann þa micla þar i D. sumom gaf hann gull en sumom veitti hann annan soma. sem Þiodolfr s. s.

61 43. Daþ oc drotni goþom drengspell er þat lengi.

Þa for Fiðr Arna s. or landi svþr til D. oc gaf S. konungr honom iarlldóm oc mikit læn.<sup>2</sup>

Fra þvi er Aþvun enn vestfirðzki fôrþi Sveini [konvngi biarndyri.<sup>3</sup>

K. 21 **M**aþr het Aþvun vestfirþzer at kyni oc felitill. hann for vtan vestr þar ifiavþom með vmb-raði Þorsteins buanda gods oc Þoris styri mannz er þar hafpi þegit vist of vettrinn með Þorsteini. Aþvun var oc þar oc<sup>4</sup> starfafi firir honom Þori. oc þa þesi læn af honom vtan ferþina oc hans vmsia. Hann Aþvun lagdi mestan luta fiar þes er

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Først skr. læn, men synes rettet til læn. <sup>3</sup> Utydeligt. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. of.

L. 14. gull: og alla adra uirding og gripe *tf.*

var fyr moþur sina aðr hann stigi ascip oc var qveþit a .iii. vettra biarg. Oc nu fara þeir vt heþan oc fers þeim vel oc var Aþvun of vetrinn eftir með Þori styri manni hann atti bv aMæri. Oc vm svmarit eftir fara þeir ut til Grenlandz oc ero<sup>1</sup> of vettrinn. Þes er við getið at Aþvun kaþir þar biarndyri eitt giarsimi micla oc gaf þar firir alla eigo sina.<sup>2</sup> Ok nv of svmarid eftir þa fara þeir aþr til Noregs oc verða vel reiðfara. hefir Aþvun dyr sitt með<sup>3</sup> ser oc etlar nv at fara svþr til D. afund S. konungs oc gefa honom dyrit. Oc er hann kom svþr ilandit þar sem konungr var firir. þa gengr hann up af scipi oc leidir eftir ser dyrit oc leigir ser herbergi. Haralldi konungi var. sagt bratt at þar var komit biarndyri. garsimi micil oc a islenzer maþr. Konungr s. þegar menn eftir honum. oc er Aþvun kom firir konung. queðr hann konung vel. Konungr tok vel queþio hans oc spvrþi sidan. Attv giarsimi micla ibiarndyri. Hann s. oc qvezc eiga dyrit eitt hvertt. Konungr melti. Villtv selia os dyrit við slico verði sem þu keyptir. Hann s. eigi vil ek þat herra. Villtv þa. s. k. at ek gefa þer .ii. verð slic oc mvn þat rettara ef þv hefir þar við gefit alla þina<sup>3</sup> eigo. Eigi vil ec þat herra s. h. Konungr m. Villtv gefa mer þa. Hann s. Eigi herra Konungr m. Hvat villtv þa af giara. Hann s. Fara s.<sup>4</sup> til D. oc gefa S. konungi. Haralldr konungr s. Hvat ær at þv ert maþr sva xvitr at þv hefir eigi heyrð vfrif þan er i milli er landa þesa. e. etlar þv giptv þina sva micla. at þv mvnir þar komaz með giarsimar er aþrir fa eigi komiz klaclæst þo at næþsyn eigi til. Aþvun s. 62

<sup>1</sup> Her mgl. þar. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. sino. <sup>3</sup> Skr. 2 gg ved linjeskilte. <sup>4</sup> Her mgl. hann.

Herra þat er a ypro<sup>1</sup> valdi en aŋgo iatom ver  
 aþro en þeso er ver haufom aþr etlat. Þa m. kon-  
 ungr. Hvi mvn eigi þat til at þv farir leið þina  
 sem þv vill oc kom þa til min er þu ferr aþr oc  
 seg mer hverso S. konungr launar þer dyrit. oc  
 kan þat vera at þv ser gefo maþr. Þvi heit ek þer  
 sagði Aþun. Hann fer nv sidan suþr með landi  
 oc i Vic aþstr oc þa til Danmerkr. oc er þa vppi  
 hvern penningr fiarins. oc verþr hann þa bidia  
 matar beþi fyr sic oc fyr dyrit. Hann comr a fvnð  
 armannz S. k. þes er Aki hét oc bað hann vista  
 nocqverra bedi fyr sic oc fyr dyrit ec etla s. hann  
 at gefa S. konungi dyrit Aki letz selia mindo hon-  
 om uistir ef hann uildi. Aþun qvezt ekci til hava  
 firir at gefa en ec villda þo s. hann at þetta  
 kvemiz til leiðar at ek metta dyrit fera konungi.  
 Ec mvn fa þer vistir sem ip þurfit til konungs  
 fundar. en þar imoti vil ek eiga halft dyrit. oc  
 mattv aþat lita at dyrit mvn deya fyrir þer. þars  
 it þvrfvð vistir miclar en fe se farit oc er buit  
 við at þu hafir þa ekci dyrrensins. Oc er hann litr  
 aþetta syniz honum naqcvoþ effir sem armaþrinn  
 melti firir honom. oc settaz þeir aþetta at hann  
 selr Aka halft dyrið oc scal konungr sidan meta  
 allt saman. Scolo þeir fara badir nv afund kon-  
 ungs. oc sva giara þeir fara nv baþir afund kon-  
 ungs oc stodv fyr borþino. Konungr ihugaði<sup>2</sup> hvern  
 þessi maþr mindi<sup>3</sup> er hann kendi eigi oc melti  
 siþan til Aþunar. Hvern ertv s. hann. Hann s. ek  
 em islenzcr maðr herra s. hann. oc kominn nu  
 utan af Grenlandi oc nv af Noregi oc etlapac at  
 fera yðr biarndyr þetta. keyptac<sup>4</sup> þat með allri eigo

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. aþro. <sup>2</sup> g skr. 2 gg ved linjeskifte.  
<sup>3</sup> Her mgl. vera. <sup>4</sup> ac utydel.

minni oc nv er þo a ordit micit fyrir mer. ek anv  
 halft eitt dyrit. oc s. konungi sidan hverso<sup>1</sup> farit  
 hafði með þeim Aka armanni hans. Konungr melti.  
 er þat satt Aki er hann segir. Satt er þat s. hann.  
 5 Konungr melti. Oc þotti þer þat til liggia þar sem  
 ec settac þic micinn mann at hepta þat e. melma<sup>2</sup>  
 er maðr giarþiz til at fera mer gorsimi oc gaf<sup>1</sup> fyr  
 alla eign oc sa þat Haralldr konungr at raði at  
 lata hann fara ifripi oc er hann vár ouinr. hyg þv  
 10 at þa hve sannligt<sup>1</sup> þat var þinnar handar. oc þat  
 veri macligt at þu verir drepinn en ec mon nv  
 eigi þat giavra<sup>1</sup>. En bræt skalltv fara þegar or  
 landino oc koma alldrigi aþr siþan mer i aþsyn.  
 En [þer Aþun<sup>1</sup> kan ek slici<sup>3</sup> þave sem þv gefir  
 15 mer allt dyrit oc ver her með mer. Þat þecciz  
 hann oc er með S. konungi vm hriþ. oc er lipv  
 naqcveriar stundir. þa m. Aþun við konvng. Bræt  
 fysir mic nv herra. Konungr s. helldr seint. Hvat  
 villtv þa segir hann ef þv vil eigi með os vera.  
 20 Hann s. Sudr vil ec ganga. Ef þv villdir eigi sva  
 gott rað taca s. konungr þa mindi mer fyr þiccia  
 i er þv fysz i brot. oc nv gaf konungr honom  
 silfr miac micit oc for hann suþr siþan með Rum-  
 ferlom oc scipaþi konungr til vm ferþ hans. baþ  
 25 hann coma til sinn er<sup>4</sup> kvemi aþr. Nv fór hann  
 ferðar sinnar vnz hann kemr svdr iRomaborg. oc  
 er hann hefir þar dvaliz sem hann tipir. þa fer  
 hann aþr. tekr þa sott micla giarvir hann þa a-  
 kafliga magran gengr þa vp allt feit þat er konungr  
 30 hafdi gefit honom til ferparinar tekr siþan up  
 stafkars<sup>5</sup> stig oc biðr ser matar. Hann er þa kollotr  
 oc helldr vselligr. hann kemr aþr iDanmaerc at

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Sál., fejl for talma? <sup>3</sup> Rettet fra hdss. slico.  
<sup>4</sup> Her mgl. hann. <sup>5</sup> Sál.

pascom þangat sem konungr er þa staddr. en ei þorði hann at lata sia sic oc var ikirkio scoti. oc etlaþi þa til fvndar við konung er hann gengi til kirkio vm qvelldit. Oc nv er hann sa konunginn oc hirþina fagrliga bvna. þa þordi hann eigi at lata 5 sia sic. oc er konungr gek til dryccio iha'llina. þa mataþiz Aþun vti sem sipr<sup>1</sup> til Rumferla meðan þeir hava eigi kastat staf oc screppo. oc nv of aptaninn<sup>2</sup> er konungr gecc til kvelldsangs. etlaþi Aþun at hitta hann. oc sva micit sem honom þotti 10 fyr fyr íoc nv miclo á er þeir voro drvcnir hirþmeninir. oc er þeir gengo inn aptr þa þecti konungr mann oc þottiz fina at eigi hafdi frama til at ganga fram at hitta hann. Oc nv er hirþin gek inn þa veic konungr vt oc melti. Gangi sa nu fram er 15 mic vill finna mic grvnar at sa muni vera maðrinn. Þa gek Aþun fram oc fell til fota konungi oc varla kendi konungr hann. oc þegar er konungr veit hverr hann er toc konungr iha'nd honom Aþuni oc bad hann<sup>3</sup> komin. oc hefir þv micit scipaz s. 20 hann sipan við samdz<sup>4</sup>. Leidir hann eftir ser inn. Oc er hirþin sa hann hlogo<sup>5</sup> þeir at honom. en konungr s. eigi þurfo þer at honom at hlqia þvi at betr hefir hann seð fyr sinni sal helldr en ér. Þa let konungr giara honom lág oc gaf honom 25 sidan cleþi. oc er hann nv með honom. Pat er nv sagt einhuerio sinni<sup>6</sup> of varit. at konungr byðr Aþuni [at vera með<sup>7</sup> ser alengþar oc qvezc mindo giara hann scutil suein sinn oc leggja til hans goþa uirþing. Avþun s. Guð þacci yðr herra soma 30 þan allan er þer vilit til min leggja. en hitt er mer iscapi at fara ut til Islandz. K. s. Þetta syniz mer

<sup>1</sup> Her mgl. er. <sup>2</sup> Rett. fra hdss. opt. <sup>3</sup> Her mgl. vel. <sup>4</sup> Sål. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. hloga. <sup>6</sup> Tf. i margen. <sup>7</sup> Skr. 2 gg.

undarlīga kosit Aþun melti. Eigi ma ek þat uita nerra s. hann at ec<sup>1</sup> hava her micin soma með ypr en moþir min troþi stafkarls stig vt a Islandi. þvi at nv er locit<sup>2</sup> þeiri er ec lagþa til apr ek fera 5 af Islandi. Konungr s. vel er meþt s. hann oc manliga oc muntv verþa gipto maþr sia einn var sva luttrin at mer mindi eigi mislica at þu ferir ibra't 64 heþan oc ver nv með mer þar til er scip buaz. Hann gqrir sva. Einn dag er aleið gec S. k. 10 ofan a brygior oc voro men þa at at bua scip til ymisa landa i a'strveg q. Saxland. t. Svipiodar q. Noregs. Þa coma þeir Aþun at eino scipi fagro oc voro menn at. at bva scipit. Þa spurþi konungr. Hverso liz þer Aþun aþetta scip. Hann s. vel 15 herra. Konungr meþti. Þetta scip uil ec þer gefa oc læna biarndyrit. Hann þaccadi giar/fina eftir sinni kunnosto. Oc er leið stvnd oc scipit var albvit. þa melti S. k. við Aþun. Þo uilldv nv abra't þa mvn ec nu eki letia þic. en þat hefi ec spurt at illt er 20 til hafna firir landi ypro<sup>3</sup> oc ero vipa a'refi oc hét scipom. nv brytr þu oc tynir scipino oc feno<sup>4</sup> lit ser þat þa á at þu hafir fundit S. k. oc gefit honom giarsimi. Siðan seldi konungr honom leþr<sup>5</sup> fulla af silfri oc ertv þa en eigi felas með a'llo 25 þot þv briotir scipit ef þv fer halldit þesso. Verþa ma sva en segir konungr at þu tynir þesso fe litt<sup>6</sup> nytr þv þa þes er<sup>7</sup> fant S. konung oc gaft honom giarsimi. Sidan dro konungr<sup>8</sup> af hendi ser oc gaf Aþuni oc melti. þo at sva illa verþi at þu 30 briotir<sup>9</sup> scipit oc tynir feno. eigi ertv felas ef þv kemz aland þvi at margir menn hafa gull a ser

<sup>1</sup> Her tfs. uita. <sup>2</sup> Her mgl. björg. <sup>3</sup> y rettet i hds. fra a. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. fenon. <sup>5</sup> Her mgl. hoso. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. litr. <sup>7</sup> Her mgl. þu. <sup>8</sup> Her mgl. hring. <sup>9</sup> Skr. brotir.

iscipsbrotum oc ser þa at þu hefir fundit S. konung ef þu helldr hringinom. en þat uil ec raþa þer s. hann at þu gefir eigi ringinn nema þu þicciz eiga sva micit gott at læna næcqveriom gæfgom manne þa gef þeim ringinn þvi at tignom mannom somir at þigia. oc far nu heill. Sþan letr hann ihaf oc cōmr iNoreg. oc letr flytia vp varnat sinn oc þurfti nv meira við þat en fyr er hann uar iNoregi. Hann fer nv sþan afund Harallz konungs oc vill efna þat er hann het honom aðr hann for til D. oc qveðr konung vel. Haralldr konungr toc vel qveþio hans. oc setzc niþr s. hann oc drec her með os. oc sva giærir hann. Þa spurþi Haralldr konungr. Hverio lænaþi S. k. þer dyrit. Aþun sv. Þvi herra at hann þa at mer. konungr s. lænat minda 15 ec þer þvi haua. huerio lænaði hann en. Aþun s. Gaf hann mer silfr til suþr gængo. Þa s. Haralldr konungr. Mavrgom manni gefr S. k. sillfr til suþr gængo e. annara lvtá þott eki feru honom gorsimar.<sup>1</sup> hvat er en fleira. Hann baþ mer s. Aþun at goraz scutil sveinn<sup>2</sup> hans oc micinn soma til min at legia. 65 Vel var þat<sup>3</sup> melt s. konungr. oc læna mindi hann en fleira. Aþun s. Gaf hann mer knær með farmi þeim er hingat er bezt varit iNoreg. Þat var stormanligt s. konungr. en lænat minda ec þer þvi haua. lænaþi hann þvi fleira. Aþun s. Gaf hann mer leþr hoso fulla af silfri oc qvaþ mic þa eigi felásan ef ec hellda þvi. þo at scip mit bryti við Island. Konungr s. Þat var agetliga gort. oc þat minda ec eki gort hava. læs minda ec þicciaz 30 ef ec geua þer scipit. hvart lænaði hann fleira. Sva var vist herra s. Aþun at hann lænaði. Hann gaf mer ring þenna er ec hefi a hendi oc qvað sva

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. -ur. <sup>2</sup> v er tf. over l. med nedv.tegn.

<sup>3</sup> Her tfs. var.

mega at beraz at ec tynda feno allo oc sagþi mic þa eigi felásan ef ec étta ringinn oc bað mic eigi loga nema ec étta næcqveriom tignom<sup>1</sup> sva gott at læna at ec villda gefa. en nv hefi ec þan fundit. 5 þvi at þv attir cost at taca hvartvegia fra mer dyrit oc sva lif mitt. en þv letz mic fara þangat ifriþi sem aðrir naþo eigi. konungr toc við giæfnni með blidi oc gaf Aþuni imoti goðar giæfar apr en þeir scilldiz. Aþun varþi feno til Islandz ferþar. 10 oc for vt þegar vm sumarit t. Islandz oc þotti vera inn mesti gefo maþr. Fra þessom manni Aþuni var kominn Þorsteinn Gyþo son.

Fra Haralldi konvngi oc Vpplendingom.

15 **E**n i þenna tima verþr Haralldr konvngvrsatr K. 22 við Uplendinga. tailldo þeir at O. konungr en helgi hefði gefit þeim rettar þetr imærgo lagi fyr avprom mannom þepi um scylldir oc utgorðir oc mærg land rap undir beenðr<sup>2</sup> þa er<sup>3</sup> ero annars<sup>4</sup> iNoregi. tolþo [Olaf konung hafa<sup>5</sup> ueit ser þesi 20 fullreþi eftir Nesia orrosto. firir þa sæcc er Uplendingar haþþu ueit honom lið. þa er hann vann vndir sic Noreg allan af Sveini i. Haconar s. oc hann stæcc þa or landi. Þetta licar Haralldi konungi ecki oc vill hann at allir havi landz menn 25 einn rett. [sem Þiðolfr scald<sup>5</sup> s.

<sup>1</sup> Her mgl. manni. <sup>2</sup> Her tfs. undir istf. melt. <sup>3</sup> Her mgl. eigi. <sup>4</sup> Her mgl. staðar. <sup>5</sup> Utydel.

L. 16. fyr: vm þat fram sem. — 18—19. land—Noregi: aunnur aalaug gefit þeim vpp þau er med geinguz annarstadar j lande. — 19. Olafr—hafa: þeir Olaf konung hafa. — 22. N. allan: allt land vid þeira fullting. — 24. oc: kallade ath Olafr konungr mætti ecke þessa gíof leingra fram taka en medan hann hielldi lande og redi fyrir ríki og kuad konunga nu mundu vilia vera frialsa og sialfrada eigna sinna *tf.* — 25. rett: en giora þar ecke j þui adra rikare en adra *tf.*

44. Leto lystir sleito  
land karlar gram varla  
gorpi a'lld aiorþo  
odęmi la'g sema.  
oc þvi raþi þioþa  
þ[. . .] bruto troll er ollv  
hęls<sup>1</sup> ihleypi kiola  
hris andscotom visa.

Haralldr konungr for með lipi a hendr þeim vp a  
Rav[. . .]riki [oc brendi vípa<sup>1</sup> bygdina oc gorpi hart 10  
aþeim sem Þiodolfr s. s.

66 45. Toc holmbva hneccir<sup>2</sup>

Þaðan for hann vp a Ringa rici oc brendi þar þei.  
Þiodolfr getr oc þes hverso þeir vicvz vndir hann  
11<sup>a</sup> oc myct[vz] til þionkunar við hann sem<sup>3</sup> Þiodolfr 15  
s. s.

46. Lifis baþo ser lyþir  
logi þingapi hringom.<sup>4</sup>

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> I randen forneden er hele verset skr. med  
første hånd:

Tok holmbva hneykir  
harþan tavn við Ræma  
þar hyg ec fast ens fręgsta  
fylking Harallz gingo  
elldr var gor at gialldi  
gramr reð en þa teði  
har ihóf at føra  
hrot garmr bvendr arma.

<sup>3</sup> I hds. rettet fra síf(?). <sup>4</sup> Resten af verset er skrevet i  
øvre margen med første hånd med henvisn.tegn:

navðgan dom aþr neþi  
niþr fall halfs galla  
lytr foþstara feiti  
fatt er til nema iata  
þat sem þa vill gotnom  
þioð oll konvngv . . . .

L. 9. lipi: elldi. — 10. oc—vípa: og brende þar. — 13.  
Þaðan—þei: ul.

Eftir þat vegdv beenðr sialfom sér oc helldv la'g  
eftir konungs orþom oc a'll hans boþ en hann  
hetti þa at brenna þei þeira. Oc eftir þat er settvz  
a'll vandreþi þeira þa toc Haralldr konungr þar  
5 veizlur aVplavndom oc er þes getit at hann var at  
mannz þes er Arni hét. Hann var ricr maþr oc voro  
þa a'll heroð ifriþ þegin. oc 's. Arni at a'llom  
mavnnom er þat micill fagnapr<sup>1</sup> er konungr er  
ikyrþom oc með astþocca uina sinna. Vlfr het  
10 maðr inn aþgi. Hann atti .xiii. bv e. .xv. Kona<sup>2</sup>  
hann scylldi þangat bioþa konungi til veizlo.  
oc kvap honom verra at konungr renti hann. Vlfr  
letz þes vfvs at bioþa konungi heim oc qvezc etla  
at konungr mindi girnaz fe hans nocqverio meir  
15 en honom þetti hofligast. En þo fyr astar sacir  
við kono sina. þa fer hann oc byþr konungi til  
sin þa er hann var a veizlunni með Arna. Kon-  
ungr s. sva Ulfi at hann letz fara mindv. Nv byz  
Vlfr víp veizlunni oc er konungr fer fra boþino  
20 þaðan fra Arna. þa uerþr hann eigi þinglogi oc  
secir heim Vlf inn aþga. Þar voro oll tilfang  
stormanlig. bordbunaþr oc a'lgavn oc hallar bun-  
ingr var með miclo yfir bragþi oc beþi oc femicill.

<sup>1</sup> r mgl. hds. <sup>2</sup> Her mgl. hans bað at.

L. 1. la'g: og landzrett *tf.* — 9. með—sinna: aller menn  
hofdu frid aa sier. — 10. xiii—xv: xii. bu og o'fl audig  
— 10. Kona: hans mællti eirn dag *tf.* — 12. hann: enn  
kuozt spurt hafa ath konungr hefði ecke godann hug aa  
honum enn þier mun fara uid konung sem aullum hier  
j lande þott myklu se stærre bockar fyrir sier en þu en  
lægri verdr ath luta. og er þath likaz ef konungs er vel  
leitad ath hann mune þath eigi illo launa *tf.* — 14—15.  
nocqverio—hofligast: þui meir sem hann kæmi nær. —  
16. þa—hann: þa lætr hann þetta eptir henne. Fer nu til  
Arna þa konungr er þar ath veizlu. — 17. þa—Arna: *ul.*  
— 19. er: *ul.* — 20—21. þa—avþga: *ul.* — 23. yfir bragþi: af-  
bragde. femicill: so ath varla þottizt konungs menn hafa  
slikan sed ath otigins mannz *tf.*

Oc nv er menn komo iseti sinn eitt hvert sin of vezlona tekr konungr til orpa oc melti. Þat samir vel s. h. at ver gleþim<sup>1</sup> pesa veizlo ivári scemton. Allir s. oc quopv veizlunni micla<sup>2</sup> pryþi oc soma 67 ef slier maþr scemti. Konungr melti ek mun þa 5 segia reþo litla þa. Er þat up<sup>3</sup> at þui at Sigurþr hrisi het son Haralldz ens harfagra. Sigurþr atti ser son er Halfdan het iarll hans het oc Halfdan. þeir voro fostbroðr konungr oc Halfdan i. oc iafn- alldrar oc vinir gopir. Almstein het þrell konungs 10 oc stodz alldr þeira a oc attv þeir leica saman konungs menn oc iarllinn. Oc er fram liþo stundir tekr konungr H. sott oc segir sva hvgr sem sia muni hann t. heliar leipa. Hann scipar sva til at hann setr i. til at geta ricis með syni sinom Half- 15 dani. letz þes vetta fyr sacir vinatto þeira er verit hafði alla efi at þetta mindi Halfdani s. hans trv- ast travst er iarllinn var. Oc nv andapiz konungr. Iarllinn goriz micill styretar maðr Halldani kon- ungs syni oc heimti saman landscyldir til handa 20 honom. Almsteinn er þa var þrell konungs Halldanar var micill maþr oc venn oc giarþiz fram- qvendar maðr oc var vmfram apra þrela konungs. engi<sup>4</sup> maþr kan segia ett hans hver hon var. Alm- steinn þrell byðz til þes at heimta landscyldir 25 þriv sumur oc er hann var kunigr at þui at hann uar etlonar maþr oc ner fostbroþir þeira Sigurþar konungs faþur Halldanar konungs oc iarlsins þa er þat raþ tekit at hann fer oc heimtir landscyldir. En sva for þo þat mal at litit kom til Halldanar 30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. gleþin. <sup>2</sup> Skr. 2 gg. <sup>3</sup> Her mgl. haf. <sup>4</sup> gi mgl. hds.

L. 4. soma: og so þeim er veitte *tf.* — 8. het—H.: eirn var j rikin. — 11—12. oc—iarllinn: *ul.* — 18. var: huers sem hann kynne með þurfa *tf.* — 26. þriv sumur: *ul.* — 27—28. þeira—Halld. . . . oc iarlsins: *ul.*

konungs af feno. Nv andaz iarllinn en Almsteinn helldr þa til ymissa landa með féet oc ferir a vaxto oc eignar ser feit. hann spenr liþ undir sic meþ fe giarþom oc er hann veit andlat i. þa comr 5 Almstein þangat iricit oc fer vm nott með liþi til þeiar Halldanar oc ber elld at benom. Iarllinn atti son eftir oc er sa þar inni með Halldani. Oc er menn vrþo varir viþ elldz gangin þeir er inni voro oc at hann var af manna uaþldom. þa komvz 10 þeir konungs s. oc i. son ieit iarþhvs oc var annarr endi til scogar oc comuz þeir iscoginn. Þeir voro nv amaþcom vti naþqveria riþ. komo loxins til Suiþiodar til Haconar iarlls oc biþia hann hirþ- uistar. en hann iarllinn starþi a þa oc veitti þeim 15 vist oc lagdi aþgar uirþingar<sup>1</sup> a þa. Þar voro þeir iii vetr með iallinom oc iaþro lagi brennir Almstein beinn oc hygz þar brent hava inni k. s. oc i. s. Oc eftir þat tekr Almsteinn rici þeira oc goriz þar konungr yfir oc verþr honom engi motþapa ueftt 20 en allom þiccir þo illt undir hans<sup>2</sup> rici at bua. Hann tekr konur uirþiligar oc legr hia ser slicia stund sem honom syniz oc getr havrn<sup>3</sup> við þeim. Oc nv er þeir sveinarnir haþþv verit .iiij. vetr iSviþioð með iarli Haconi. þa etloþo þeir ibrot oc 25 gengo firir iarllinn oc þaþcopo honom vistarveiz- lona. Hann s. Hon er litils verþ Halldanr s. h. 68 vissa ec ranar hverir þit vorut þegar er it comut<sup>4</sup> her en þui let ec lit yfir ykr at engi orð reip ueri

<sup>1</sup> r(2) mgl. hds. <sup>2</sup> Fork. som hann. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. biarn. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. comit.

L. 6. benom: og ætlar ath brenna konung inne og setiaz j rikid eptir *tf.* — 13. iarlls: og letuz vera einir hlaupaþrakar þeir ganga fyrir jallinn *tf.* — 15. vist: uetrinn allann *tf.* — 15. þa: helldr uar hann far til þeira *tf.* — 20. bua: Hann giordiz þa oeirenn vm allt *tf.*



agór at it lifþit oc metti þit fa rici ykcur uil ec  
 nv fa ykr .ccc. manna oc uita ef sva vel yrþi at  
 þit quemit þar a ovars oc mettið hefna þeim inom  
 illa manni Almsteini. Þeir fara nv síþan með þeso  
 lipi oc coma ilandit oc for engi frett fyrir þeim oc 5  
 qvomo avvart til beiar Almsteins oc laugþo elld at.  
 Gecc lipit vt. Almstein baþ ser utgaungo. en Halfdan  
 quap þat macligt at hann teci nu slican dom asic  
 sem hann hafþi honom hugat. en fyrir þa sac s.  
 hann at ver erom ecci iafnmenni. þa giarri ec þer 10  
 þan cost at þu scalt huerfa t. naturu þinnar vera  
 avallt þrell meðan þu lifir oc aill ett þin sv er fra  
 þer comr. Oc þat kys Almstein. oc þa fecc Halfdan  
 honom með þrels nafnino kyrttil huitan oc litt  
 vandapan. var nv eflir þetta þings qvatt oc toc 15  
 Halfdan konungs nafn oc rici sit oc fagnvþo allir  
 þeso scipti. þottvz veslir verit meðan hitt var.  
 Almstein þrell átti mart barna. oc etla ec þa vera  
 ett þina Ulfr s. k. at Almstein veri faþur faþir  
 þinn. en ec em sonar s. Halfdanar konungs. Oc 20  
 havi þer frendr þvi dregiz undir konunga eign<sup>1</sup>  
 sem her ma sia beþi ialtolvm oc aþrom bvnapi.  
 Tac nv her V. s. Haralldr k. kyrttil einn huitan.  
 þan er Halfdan faþur f. minn gaf Almsteini f. f.  
 þinom oc þar með ettar nafn ver a vallt þrell 25  
 hepan ifra þvi at sva var fyrir til scipat þa er  
 Halfdan hafþi þingit sem fyrir gat ek at afi þinn  
 toc kyrtillin<sup>2</sup> at þar como með þarna hans til  
 þingsins. oc tocv þa aill bavrn<sup>3</sup> hans þes konar

<sup>1</sup> Skr. eing men med omflytn.prikker. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. biarn.

L. 4. Almst.: og hans fylgiorum þeir þacka nu jarle agætliga sina lidueizlu *tf.* — 15. vandapan: er Halfdan fik honum *tf.* — 24. þan: j þa minning. — 26. ifra: ogh eig all dri annath nafn *tf.*

cleþi oc scylldi sva allt þat er fra þeim quemi.  
 Nv letr Haralldr konungr bera fram kyrttil inn hvita  
 fyrir ago Ulfi oc qveþr þetta at honom síþan.

## 47. Kennir kyrttil þenna

5 kv attv scialldungi giallda<sup>1</sup>  
 oc alvaxinn oxa  
 áttv scalldungi<sup>1</sup> giallda  
 barn oc allt þatz þu arnar  
 attv scialldungi giallda  
 10 suin oc ala<sup>1</sup> gás eina  
 attv scialldungi at giallda.

oc þar let konungr fylgia drag þetta.

Margar ero manna velar  
 mosa attv oc scialldvngi at giallda.

15 Tac nv þenna kyrttil er ek baþ þer aþan er frendr<sup>2</sup> 69  
 hava attan oc þar með nafn þat oc slican soma  
 með sem þeir hafþo. Vlfi þotti ovinveitt scemtvn  
 konungs oc treystiz ner eigi aþro en taca til kyrt-  
 ilsins. En kona hans oc frendr hennar baþo at  
 20 hann scylldi alldrigi taca þan hverngi veg sem  
 færi. oc i annan staþ gengr kona hans fyrir kon-  
 ungr með frenda sveit sina oc baþ Ulfi friþar. oc  
 at eigi veri hann sva miæc suivirþr sem a horþiz.<sup>1</sup>  
 Oc þat varþ at konungr let at þen þeira. oc fec  
 25 Vlfi eitt buit af þeim fimtan bvm er hann hafþi  
 att oc neyþir hann eki til þreldoms. en konungr  
 tekr vp aill aulgagn hans oc aþrar gersimar oc ser

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Her mgl. þinir.

L. 1. cleþi: sem sialfr hann *tf.* — 3. Ulfi: og bidr hann uid taka *tf.* — 8—11. *Versets l. 5—6 og 7—8 i omvendt orden.* — 16. þat: er alldri skal ur yduarre ætt ganga *tf.* — 25. fimtan: xii.

eignar konungr æll ænnur bu hans en þat it eina er hann gaf honom. Oc eftir þesa veizlo fer konungr<sup>1a</sup> til Nípar os oc sitr þar.

Fra Haralldi konvngi oc Brandi orva.<sup>1</sup>

K. 23 **N**v er fra því sagt at eitt hvert svmar þa er 5  
Brandr in ærfti com til beiarins. hann var s.  
Vermvndar iVatzfirpi. hann var maþr vinselastr  
oc ærvastr. en Þiodolfr scald hafði sagt konungi  
11b iafnan fra Brandi hue micill metis<sup>2</sup> hann uar oc  
vel at ser. oc sva hafði hann melt Þiodolfr at hon- 10  
om þetti eigi synt at annarr maþr ueri betr til kon-  
ungs fallinn i Islandi firir sacir ærleica hans oc  
stormenzco.<sup>3</sup> hann hefir s. konungi mart fra ær-  
leicom hans. Oc melti konungr. Þat scal ec nv  
reyna s. hann. gac til hans oc biþ hann gefa mer 15  
sciccio sina. Þioðolfr for oc com inn iscemmo þar  
er Brandr var firir. Hann stop agolfino oc sticapi<sup>4</sup>  
lerept. Hann var i<sup>5</sup> scarlaz cyrtli<sup>6</sup> oc hafði scarlaz  
scikcio yfir ser oc var bandit uppi ahæfpino. Hann  
hafði æxi gullrecna ihandar cricanom. Þiodolfr 20  
melti. Konungr uill þiggia scicciona. Brandr hellt  
fram uercino oc svarapi engo en hann let falla af  
ser scicciona.<sup>7</sup> oc tær Þiodolfr hana up oc ferir  
konungi oc spurði konungr hverso feri með þeim.  
Hann s. at Brandr hafði engi orð vm. s. siþan 25  
hvat<sup>8</sup> hafþiz at oc sva fra buningi hans. Konungr  
melti. Uist er sia maðr scapstorr oc mun vera  
mikilshattar maðr er honom þotti eigi þurfa orð  
vm at hava. Gak en oc seg at ec vil þigia at hon-  
om æxina þa ena gullrecno. Þiodolfr melti. Eccí 30

<sup>1a</sup> g mgl. <sup>1</sup> oc—orva meget utydel. <sup>2</sup> Her mgl. maðr. <sup>3</sup> n mgl. hds. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. sticiþi. <sup>5</sup> Mgl. hds. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. scyrtli. <sup>7</sup> Rettet fra hdss. -ono. <sup>8</sup> Her mgl. hann. L. 2—3. Oc—þar: og sidan fer konungr heim.

er mer micit vm hera at fara optar veit<sup>1</sup> ec eigi hverso hann uil þat uirþa. Þv vactir vm reþu um Brand beþi nv oc iafnan s. konungr enda scalltv nv fara oc segia at ec vil þigia æxina þa ena 5 gullrecno. eki þicci mer hann ær nema hann gefi. fer Þioþolfr nv til fundar við B. oc s. at konungr<sup>2</sup> uill þiggia æxina. Hann retti fra ser æxina oc melti 70 eki. Þioðolfr ferir k. æxina oc s. hve for með þeim. Konungr melti. Meiri van at þesi maþr mvni vera 10 fleirom æruari oc helldr fenar nv of hriþ. farþu en oc seg at ec vil hava kyrtillin<sup>3</sup> er hann steindr<sup>3</sup> í. Þ. s. eki samir þat herra at ec fara optar. Konungr melti þv scallt fara at viso. Fer hann en oc kemr iloptit oc s. at konungr vill þigia kyrtillinn.<sup>3</sup> 15 Brandr bregþr þa syslunni oc steypir af ser kyrtlinom oc melti ecci. Hann sprettir af erminni annari oc kastar bræt siþan kyrtlinom en hefir eftir ermina aþra. Þ. tær hann vp oc fer afvnd konungs oc synir honom kyrtillinn.<sup>3</sup> Konungr leit á 20 oc melti siþan. Þesi maþr er beþi uitr oc storlyndr. æpset er mer hvi hann hefir erminni af sprett. honom þiccir sem ec eiga eina hændina oc þa þo at þigia avallt en veita alldrigi oc fari nv eftir honom oc var sva gort oc for Brandr til konungs oc þa af honom goþa uirþing oc fe giafar. 25 oc var þetta gort t. rænar við hann.

Fra Haralldi konungi.

**H**alldórr het einn ricr maþr oc vinr Haralldz K 24  
konungs. dottir hans het Ingibiarg vitr kona 30 oc uén oc var en ivinatto við konung oc iafnan var konungr þar aveizlom oc var með þeim Ingibiorgo típrett. kvnni hon of marga luti vel at

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. veitti. <sup>2</sup> Rettet i hds. fra Þ. <sup>3</sup> Sál.

hiala oc hygiliga Oc a einhverio hæsti er þat fra-  
sagt at hon teer vanhelso<sup>1</sup> micla þrutnar qviþrinn  
ahenni oc ero at henni hitar miclir oc þorstar.  
hon vill fat vm þat reþa fyr alþyþo oc ero þar a  
miave ymsar getur. þat hygja sumir menn at hennar  
vanheilsa mvni vera af vaþldom konungs. en þar  
kemr þo þvi mali at þat er en með meira moti en  
monnom þetti licligt ef af manna vaþldom veri oc  
goriz hennar vanheilindi með stormeinom. ero nv  
konungi orð gor at hann legi til heilreþi. oc hann  
kemr oc litr yfir raþit hennar. oc melir siþan uið  
Halldór f. hennar. Sva stenz af of ferþar<sup>1</sup> minar  
at ec verþ heim at koma afund drotningar hon er  
sive<sup>2</sup> oc scyldi feþa barn en þat er með storum  
abyrþom.<sup>3</sup> en vanheilsa d. þinnar litz mer micil.  
oc mindi mer þiccia licligast at hon mindi hafa  
lagiz at vermslom nocqveriom at drecca. enn her  
er viþa yrmt oc get ec at hon mini<sup>1</sup> solgit hava  
yrmling naþqvern litinn oc mun sa haua þroaz i  
qviþi henni. Nv sciptir engo vm vist mina her en  
raþ mun ec til kenna at gora at þeso meini. þat  
er mer þiccir hoti venligast. en þat eitt se ec er  
þo er með micilli hetto. Ér scolvð hallda drycnom  
fyr henni en hon mun þat illa bera oc scolv þer  
engi gam at þui gefa. siþan scolo þer fera hana  
til vatnfallz þes er felli af bergi naþqverio oc  
stemmit af sva litit falli þar ofan sem þer eroð  
eigi meira en drvpi<sup>1</sup> miave titt sva en lecrinn falli  
þo ofan af bergino scamt fra yþr sva at gorla

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. svic. <sup>3</sup> y tf. over l. med ned-  
v.tegn.

L. 1. hiala oc h.: tala uid tigna menn. — 7. moti:  
mætti. — 9. stormeinom: so myklum meinlætum ath konan  
þikir miog framkomin. — 15. micil: og ogræðilig *tf.* —  
21. meini: ef audna vill til med oss *tf.* — 28. miave titt:  
smam.

heyri til hans. her scall siþan hallda undir vapmali  
oc þar scal hon ligia á sem hogligast. oc bvit sva  
vm sem van er at mest þyrsti þan sem<sup>1</sup> henne  
bygvir. latit hana þar vndir er drivpi smam oc  
smam i munhenne en hon nai engom drycnom.  
þv Halldórr ver þa ner staddr með vapnn naþccvat  
hvast oc ef sva fer sem mic grunar at sa leiti  
eftir vatnino oc<sup>2</sup> bygvir með henne. þa halltv a  
varþ ef vt leitar vm muninn oc lat eigi sia þic  
oc varaz þat mest at þv raþir fyr til en uti ero  
bexlín oc hiartat þvi at fremri<sup>3</sup> lutr ormsins<sup>4</sup> byr  
yfir eitri. en þat sciptir engo þott enn eftra lut  
melti hon farið eki at þui þo at hon meliz vm  
harmuliga þui at þetta mætti henni meira ef vel  
villdi til takaz en gipta ma styra oc arnon ens h.  
O. k. kallit ahann til hialpar<sup>5</sup> oc hafit siþan þesa  
meðferþ sem ec hefi fyrir s. Oc nv eftir þetta fer  
konungr ibraþt. En Halldorr giarir með þesom  
hetti oc coma með hana undir bergit oc fara sva  
undir bergit oc fara sva með ollo sem til var kent.  
en hon meliz vm illa oc letz alldri trva mindo at  
f. hennar mindi hana sva vilia qvelia oc kan vera  
at her kenni at grimleics Haralldz konungs. Þeir  
leto sem þeir heyrþi eigi hvat sem hon queinapi  
e. melti oc draþ vatnit smam imunn henne at sem  
mest þyrsti hana. Halldórr steindr<sup>2</sup> hia með sax  
brugþit oc fer þo leyniliga .ii. menn voro settir  
til at geta vatnanna oc foro með ollo sem þeim  
var boþit voro þa vppi a<sup>6</sup> bergino. Oc nv þvi nest

<sup>1</sup> Her mgl. með. <sup>2</sup> Sál. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. fremr. <sup>4</sup> Ret-  
tet fra hdss. ormsr-. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. hialf-. <sup>6</sup> Mgl. hds.  
ved linjesk.

L. 1. vapmali: blæiu. — 6—7. vapnn—hvast: brugðit  
sax. — 8—9. henne—oc: ogh ef vt kemr trionan or munne  
henne *tf.* — 19—20. undir—kent: til vazfallzins. — 25—  
26. at—hana: *ul.* — 28—29. vatnanna—boþit: *ul.*

ser hann Halldorr hvar trona<sup>1</sup> kemr fram or mun-  
 inom hennar oc scygni oc hvarf aptr in oc litlo  
 siþar kemr<sup>2</sup> hann ut aþro sinni oc letr þa nocqvi  
 meir sia vaxt sin scygniz vm oc villdi giarna  
 vatnit oc er eigi til hans rapanda því sinni. hverfr 5  
 hann aptr inn. oc it þridia sin kemr hann ut. oc  
 ser hann þa Halldorr at begslin muno vt komin.  
 heitr þa a O. k. af nyio oc reþr t. siþan oc haver  
 isundr orminn fellr vt haþþalvtrin en hin hverfr  
 inn aptr ihana. Hon varþ sva matlitil við at þeim 10  
 syndiz ner sem hon veri daþ oc foró heim með  
 hana hogliga oe nerþiz hon vid smam þeim er fra  
 liþr oc er þo lengi matlitil oc er a henni hvgarotti  
 micill sva at mein ero a oc er nv sent eftir kon-  
 ungi oc hann kemr at hitta hana. en hon vill þo 15  
 ifyrsto ecci við hann mela. oc er konungr fan þat  
 spyr hann hui þat seþi er hon melti ecci við hann.  
 Þa s.<sup>3</sup> loxins oc qvaþ hann synt við sic micin  
 72 grimleic isino tillagi. en konungr let at eigi mindi  
 sv ræn a verþa oc mundv s. hann uendveran gest 20  
 halldit hava. Konungr melti nv við faþur hennar.  
 Heita scal nv fyr henni s. h. hon scal syngva  
 beati immaculati oc vii. salma. oc eincom Mario  
 messo. Oc nv eftir þetta heit þa batnar henni til  
 12a fuls oc sa costr piccir en beztr i Noregi oc goriz 25  
 nv til lendr maþr at biþia hennar sa er beþi var  
 vngr oc uenligr oc leiþiz þar miavc eftir hugr  
 faþur hennar oc sendir konungi orð hvers hann  
 fysi vm. en konungr letr þa orþ imot koma at

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. kem. <sup>3</sup> Her mgl. hon.

L. 11. hon—davþ: ecke megn uæri med henne. — 17. er—hann: ul. — 20—21. oc—hava: og kuad henne eigi annat mundu betr hafa gegnt en þath sem nu var ath giort. — 23. eincom: skal þetta syngia *tf.* — 26—27. sa—uenligr: og þotti hann vænn til hofdingia.

hann vill eigi at hon giptiz. Halldorr qvaþ þat oc  
 sanligt at hann reþi miclo vm. Oc nv hittir kon-  
 ungr þan in lenda mann er hennar haþþi beþit oc  
 reþa þeir malit. s. in lendi maþr at margir taci  
 5 þannig a. at honom muni vera vm hana oc muni  
 hann því aþrom banna. Konungr s. oc qvaþ eng-  
 om hlypa mindo at fa hennar en letz honom mindo  
 vinr vera ef hann hygþi af þeso. oc qvaþ þat en  
 reynaz mindo hvat hann villdi henne. Oc nv er  
 10 þeso var brvgþit til lycta þa let konungr hana fara  
 i nunnosetr oc endi hon þar sina<sup>1</sup> með fagro lifi  
 oc goþo.

#### Fra scemton Islendinga.

Sva barse at eithvert svmar at einn islenzcr K 25  
 15 S maþr<sup>2</sup> ungr oc fraligr com til konungs oc baþ  
 hann asia. Konungr spurþi ef hann kynni noc-  
 qveria freþi en hann letz kunna sagur. Þa s. kon-  
 ungr at hann mun<sup>3</sup> við honom. en hann scal þes  
 scylldr at scemta avallt er villdi hvergi sem hann  
 20 beþi<sup>4</sup> oc sva gorir hann oc er hann vinsell við  
 hirþina oc gefa þeir honom cleþi oc konungr gefr  
 honom vapn ihaþd ser oc liþr nv sva fram til  
 iola. Þa vgleþr Islending oc spur<sup>5</sup> konungr hvi  
 þat gegnþi. Hann qvaþ mislyndi sina til coma.  
 25 Ecci mvn þat uera s. k. oc mun ec geta til. þes  
 get ec til s. hann at nv mvni vppi sagur þinar þu  
 hefr avallt scemt ivetr hveriom sem beizt hefir mun

<sup>1</sup> Her mgl. ævi ved linjesk. <sup>2</sup> Her *tf.* hds. kom. <sup>3</sup> Her mgl. taca. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. beþir. <sup>5</sup> Sál.

L. 1. vill—giptiz: þottiz eiga ath sia fyrir rade hennar. — 2—3. konungr: Halldor. — 5. honom—hana: konungr munde elska hana. — 6—7. svaraði—hennar: bad hann af lata ath bidia hennar. — 9. henne: sia fyrir rade hennar. — 11. nunnosetr: klaustr.

per nv illt þiccia at þrioti at iolunom. Iamt er sva sem þv getr s. hann. Ein er sagan eftir oc þori ec þa eigi her at segia. þvi at þat er utferdar saga þin. Konungr melti. Sv er oc sva sagan at mer er mest vm at heyra oc scalltv nv ecci scemta til iolanna fram er menn ero nv i starfi. en ioladag scalltv til taca þesar sago oc segia af nocqvern spavl,<sup>1</sup> oc ec mun sva til stilla með þer at iafndriug mun verþa sagan oc iolin. Nv ero dryccior miclar of iolin oc ma scaðmom við sitia at hlyða 10 scemtan oc ecci muntv afinna meðan þv segir hvart mer þiccir vel e. illa. Nv er þat oc at Islendingr segir sarguna hefr vp iolad. oc segir of rip oc bidr konungr brat héttá. Taca menn at drecca oc reþa margir vm at þo se diarfung ipeso er hann 15 Islendingr segir þesa sargo e. hverso k. muni uirþaz. sumom þiccir hann vel segia en svmir vinnaz minna at. fer sva fram of iolin. Konungr var vandr at at hlyt veri vel oc stendz þat a með vm stilli konungs er locit er sargunni oc iolin 20 þrytr. oc it prettanda queld er locit var sargunni apr of daginn melti konungr. er þer eigi foruitni a Islendingr s. hann hverso mer licar sagann. Hreddr em ec vm herra s. hann. Konungr melti.<sup>2</sup> mer þiccir allvel oc hvergi ver en efni ero til e. 25 huerr kendi þer sargona. Hann s. Þat var vandi minn vt a landino at ec for hvert sumar til þings oc namc huert sumar af sargunni næcquap at Halldori S. s. Þa er eigi kynligt s. konungr at þu kunnir<sup>3</sup> vel oc mun þer at gefo verþa oc ver með 30 mer vel komin oc scal þat heimillt avallt er þu vill. Konungr fecc honom goþan keypeyri<sup>4</sup> oc varþ hann þrosca M a þ R.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. spial. <sup>2</sup> hreddr em ec of tf. hds.

<sup>3</sup> Rettet fra hdss. kunni. <sup>4</sup> Sål.

Fra þvi er Þorvarþr crakonef villdi gefa segll Haralldi konvngi.

Þorvarþr het maþr kraco nef vestfirþzer maþr at K. 26 kyni. aþigr maþr oc drengr goþr. Hann for 5 milli landa oc matz vel þar sem hann kom. Hann kemr nu eit huert sumar scipi sino norðr iNipar os oc var Haralldr konungr i þenom oc Eystein orri magr hans. sonr Þorbergs Arna s. er allra manna var vascastr oc mest uirþr af konungi. Þorvarðr ruddi scipsit oc leigþi ser scemmo. Sidan gecc hann afund Haralldz konungs þar sem hann dracc. kemr sva at stofunni at konungr var vti. oc er hann vill inn snua melti Þoruarðr. Heill hera. her er segl eitt nidri ascipino er ek villda 15 at þer þegit. Konungr var nocqvap sva brunvalfi oc s. Eitt sinni þa ec segl at yþr Islendingum s. hann. oc biosc þa til at mer mindi þat uerþa at scaþa. gecc þat isundr isiglingo oc vil ec eigi þigia. Eystein melti. Gak til herra s. hann oc se oc kann 20 vera at yðr syniz vel. oc þes er meiri van at þer þiggit þa luti er ouirþiligri ero þvi mun hann þer etlat hava. Konungr s. Ek se rað fyr mer en þv fyr þer snyr sidan in i stofona oc ma eki<sup>1</sup> festa orð a honom. Þoruarðr biþr þa Eystein þiggia seglit 25 oc gacc með mer s. h. Eysteinn gorir sva oc þiccz eigi sett hava meiri gorsimi ieino segli oc þaccar vel giarfina oc melir at hann scyli koma til hans 74

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. ek.

L. 8. hans: er þa hafde mestan gang med konungi. Eysteinn uar *tf.* — 9. vascastr—konungi: bezt mennt þeira er þa fædduz upp j Noregi. — 18. gecc—siglingo: er þat jafnan hid mesta fals er þier farit med. nu haf þu sialfr segl þitt. — 20. vel: og er þa of skiott neitad *tf.* — 22. hava: sæ eirn madr er hann *tf.* — 24. seglit: ef ydr þikir hæfth þa er þier siat *tf.*

vm vettrinn oc sia þę hans a Nordmeri iGizca. er  
 nv kyrt of vettrin. oc er v     r byr Þorvar  r scip  
 sitt oc helldr su  r fyr land fra Solscel oc leggja  
 þar til hafs. oc eindag sia þeir hvar scip brunar  
 fram hia<sup>1</sup> oc uar als SCIPat me   stofnom. þar stendr 5  
 up istafninom ma  r venn oc listuligr. sa var iscarlaz  
 kyrtli ra  om. hann spyr ef Þorvar  r veri þar.  
 Hann s. oc fagnar vel Eysteini Eysteinn m. seinn  
 vartv at secia mic heim oc stig nv a scip me   os me    
 sva marga menn sem þv vill sialfr. þvi at nv er ecki 10  
 byrvenligt. hann gorir nv sva. fer með nocqveria  
 menn oc roa nv til eyiarinnar Gizca. oc er þar  
 fagnadr micill oc veizla g  r. Þar voro hus st  r oc  
 g  p. oc er aleip qvelldit oc nottina oc morna tecr.  
 þa vacnar Þorvar  r oc ser at Eysteinn var a fot- 15  
 om. oc melti. Ecci er ve  r byrvenligt verit me   os  
 idag oc latip mic ve  rit sia fyrir y  r oc scolo þer  
 eigi at helldr byrina sitia Oc of daginn er þa drvccv  
 oc voro katir þa melti hann Eysteinn. Fyr þat er þv  
 fort me   mer fra scipi þino buno oc sottir hingat 20  
 heimili þigg at mer kyrtil þenna. Hann var allr  
 hla  om buin oc scorin af nyio scarlati. Þorvar  r  
 þaccar honom gja  fina. Eystein melti. Ecci scolo  
 þetta vera segl lavnninn. Sitia þa of daginn oc  
 scortir eigi go  an drycc. Oc annann morgin eftir 25  
 melir Eystein vi   Þorvar  . Kyrrir scolo þer vera  
 idag s. hann. þvi at þetta er engi byr. Þorvar  r  
 s. þer scolv   nv firir.<sup>2</sup> Nv er allt meira vi   haft  
 of dryc oc allan fagnat. oc þa letr Eystein bera  
 fram sciccio. þat voro algra scinn oc vandv   sem 30  
 mest oc scarlaz ma  ttull ifir. Þa melti Eysteinn

<sup>1</sup> scip tf. hds. <sup>2</sup> Her mgl. sia ved linjesk.

L. 4. hafs: og bida sua byriar *tf.* — 5. hia: þeira skipe *tf.*  
 — 18. sitia: vr hondum *tf.* — 28. firir: sia *tf.* haft: enn  
 hinn fyra daginn. — 31. ifir: vndir.

Þesa sciccio scalltv þiggia oc er nv l  nat seglit.  
 þvi at þannig mun scician bera sic me   vel flest-  
 om a  rom sem seglit ber af velflestom seglom.  
 Þorvar  r þaccar<sup>1</sup> nv vel gja  fina. li  r af nottin. oc  
 5 of morgininn snimma er Þorvar  r vaki  r. oc er  
 þar kominn Eysteinn oc melti. Nv scal ecci duelia  
 y  r. þvi at nv er byr a kominn. tocv nv sneþing  
 oc drvcco a  r þeir foro. Þa melti Eystein. Eigi  
 var   þat a  pit at konungr þegi seglit at þer. en þes  
 10 gett ec ef hann hefði þegit at hann mindi þannig  
 sva l  na sem ec. en þo hefir þv nv ecci fyrir þat  
 er nv gaf eigi konungr þer l  nin. en þar ma ec  
 ecci at þvi hafa þo at ek sec otignari en konungr.  
 en fyr mismvna okarar tignar scalltv þiggia gull-  
 15 hring þenna. oc dro af hendi ser. Þorvar  r þaccar  
 honom hringin. oc fara eftir þat til scips oc gefr  
 byri vel oc fer vt til Islandz oc goriz micill ma  r  
 firir ser. [Ok nv<sup>2</sup> of sumarit þa er þeir sigltdv  
 fyrir land fram Haralldr konungr oc Eysteinn oc 75  
 20 siglir Eysteinn meira oc of fram. þa melti kon-  
 ungr. Hva  an kom þer segl þat it go  a er þv hefir.  
 Eysteinn s. Her er nv þat seglit er þer neittv    
 herra. Konungr melti. Ec sac alldri bettri segl oc  
 hefi ec þar godo nitt. Eysteinn melti. Villtv fl  ssa  
 25 i milli segla herra. Konungr melti oc brosti at. 12    
 Hvi eigi s. hann. Gecc vp sipan hia siglunni.  
 Eysteinn melti. g  r þic eigi at undri oc haf segl  
 hvart er þu vill oc er vel at þu vitir hverio þu

<sup>1</sup> Rettet i hds. fra þicciz. <sup>2</sup> Noget utydel.

L. 16. hringin: margfalldliga þessa sæmd alla og stor-  
 gja  fir er hann hafde honum veitt. — 17—18. goriz—ser:  
 uar Þoruadr krakunef hid mesta mikilmenne. — 21.  
 hefir: eg þikumz eigi sed hafa betra segl med þui mote  
 sem þath er *tf.* — 27. Eyst. melti: Og er Eysteirn ser  
 huad hann   tladizt fyrir þa m  lhti hann.

nittir. Konungr þaccapi honom oc hafdi þetta segl yfir sino scipi. oc stopz þat eigi þeso konungs scipino i cappsiglingom.<sup>1</sup> þvi at scip var micit en þo þotti þat vera en mesta gorsimi.

Fra Haralldi konvngi oc Haconi.

K. 27 **N**v er þat fregst típinda iNoregi at Haralldr konungr þaþ ut leidangri af Noregi oc ferr með lípi sino sudr til Danmercr at heria. Hann ligr suðr uid Halland i Lofofirþi oc hefir aðr heriat micid af Hallandi. þa hafpi hann halft annat c. 10 scipa oc letz konungr etla at nv mindi betr fara en a Iotlandz hafi<sup>2</sup> oc þeir Danir hefði sialldan þvi át at hrosa at þeir elti hann oc Norþmenn oc qvaþ þat þa til botar at þeir sotto eftir sino. Oc nv er þeir Haralldr konungr liggia þar iLofofirþi 15 þa fundo þeir eigi fyrr en S. k. com þar at þeim vtan með ouigian her. Hann hafpi .ccc. langscipa. oc urpv Danir þa inni Norþmenn qvomo fyr utan hafnina apr Haralldr konungr yrþi var við. en þeir konungr hafdo vatn fátt en líp micit. en þa 20 var eigi trygt at secia alandit vp fyr vfrípar sæcom. oc etlapi S. k. at sitia þeim þar matt oc dryc nocqveria stund. Ey ein var scamt fra þeim ifirþinom oc viso menn þar eki vatn en þo þaþ konungr leita ef nocqverr kvicr ormr fyndiz ieyiunni. oc 25 var þat at þeir fundv. oc þa bað konungr taca orminn oc meþa við elld at hann þyrsti sem mest oc kan þat vera s. hann at ormrinn viti her vatn

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. scapp-. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. hafði.

L. 2—3. oc—scipino: en þath uard ath konungskipinu ath seglith stodz eigi. — 3. scip—micit: þat uar meira enn þar til heyrði. — 6. fregst: næst. — 12—13. oc—át: þa er Sueirn konungr elli oss og kallade Dane sialldan att hafa þvi. — 22—23. nocqveria stund: ul.

ieyiunni þott ver uitim eigi oc eigi mindi hann her lifa [hava mat<sup>1</sup> nema hann visi vatnit. Oc nv melti konungr at þrað langan scylldi binda við sporð orminom oc lata hann sidan fara þangat er 5 hann villdi. en maþr scylldi ganga eftir oc hallda i þradinn. ormrinn sotti þegar þangat er hann visi vatn þo at þat veri leyniliga comit oc varþ af þesi rað speci konungs vatnit fundit oc þvi at minnom haft eftir at [raþit þotti<sup>2</sup> uitrligt oc hvqqvemliet. 10 toco þeir nv vatn a scip sín sem þeir þvrfto. Nv 76 er at nefna mann er het Ivar huíti. hann hafpi verit lendr maþr ens h. O. k. micill maþr firir ser oc vdell oc nocqvaþ svipuindr. hann var stadr eitt hvert sinn með O. k. at veizlo oc at dryccio. oc 15 einn dag hafpi<sup>3</sup> Sighvatr s. fært queþi k. O. oc var miæcc lofat queþit. en hann Ivarr melti til Sighuatz oc quað meira raþ at yrkia vm fleiri gavfga menn en konung einn. þvi at þat kan vera at konungr meþiz a giofom við ypr er þer yrcit vm hann aleid 20 fram. Sighvatr s. qvað oc slican man vel til fallinn at yrcia vm fyrir margs sacir sem Ivar var. Oc er Ivar for ibrat. þa biþr Sighvatr s. leyfis nocqverio sipar konung at secia Ivar heim K. s. Vel ma<sup>4</sup> þer vinaz þesi semð er ec<sup>5</sup> veiti þer oc minni somi 25 er þat at þiggia af lendom monnom gíafar. en þv scallt raþa en mela þat sumir menn at Ivar se ecci alliafnlyndr. Sighvatr fer æstr iVikina oc com afund Ivars oc quaddi hann. Ivar s. helldr fa oc með ongri lettvd. Sighvatr letz hafa ort vm hann queþi

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Skr. over l. med nedv.tegn. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. hafþ. <sup>4</sup> Tf. i margen med indv.tegn. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. er.

L. 2. hava mat: ul. — 4—5. fara—villdi: lausan. — 9. hvq-: hag-. — 10. þvrfto: mest og þeim hentar tf. — 10—11. Nv—huíti: Ivar huíti het madr. — 17. gavfga: ul. — 18. einn: þott þat se uirdingar vænz tf.

oc quez nv kominn at fera honom. Ivarr s. Þat verþr yðr<sup>1</sup> miæc opt scalldonom þa er konungi leiþiz of scvalldr ypart. þa leiti þér vndan oc uilit draga fe af buandom. Þa qvaþ Sighuatr viso.

48. Eigi satvð itrvm 5  
 Ivarr megin fiari  
 ord þa er ossom ferþac  
 at sottiz lof drotni.<sup>2</sup>  
 þer er allz hann reþ hlyþa  
 hroþr sinn lofi þino 10  
 hliops hefi ec beitt a bada  
 becci vant at hneccia.

Þa segir Ivar. þv s. satt oc scal at viso hlyþa. Ferþi Sighvatr qveþit oc þa fyrir goð læn. for sidan aprt til konungs. Ivar þesi atti son er Hacon het 15 hann var allra manna venstr oc giarviligastr lagði ihernat aunga alldri oc van maerg fregþar verc. Þeir voro baþir saman ihernaþi. Ketill af Ringo nesi oc Fidr Arna s. Hacon sotti a þeira fund. oc voro nocqvor sumvr allir saman oc var engi þeira 20 meiri framgango maþr en Hacon. komv nv iDanmore ipan tima er Haralldr konungr var þar kominn oc þeir etloþo til orrosto við S. k. Nv s. Hacon lipino at fvndr konunga er stefndr oc monnom piccir licligt at nv sliti or með þeim. Nv er þannig 25 farið malino s. H. at S. k. er maðr vinsell en vár konungr er ecki vinsell en em ec fvsari at veita honom lip. Fidr s. at hann mvn stefna t. S. k. en lip Haconar bað hann rapa firir þeira hañð. þat

<sup>1</sup> Tf. i randen med indv.tegn. <sup>2</sup> t tf. over l. med nedv.tegn.

L. 2. scalldonum: segir hann ath þier skualldrid enn tf. — 19. Hacon—fund: ul. — 20. saman: j vikingu tf. — 23. oc—konung: ul.

voro .x. scip er Hacon hafði. fer nv oc hittir Har- 77  
 alld konung oc byþr honom lip sit. þaccar konungr honom oc letz heyrta hava getið hans harþfengi. Haralldr konungr stefnir nv saman aþlo lipi 5 sino oc melti sidan a þesa lund. Nv er S. k. kominn at os sem þer vitvð oc þo at hann hafi micið lið þa hefir hann þo smeri scip en ver oc ventir mic at lip hans mvni vera otravstara. en ver hafom heriat vida oc tekið mikit fe. hycit at þa s. 10 hann hvat til fregdar er ordit allz ecci nema strand hæc oc er þat litil fregð en hittan eki konung. meira mindi þat vert þiccia ef ver ynnim nv sigr oc semð e. land undir os. kunnom nv þacc at þer segið ef yþr er þetta at scapi at beriaz en leita 15 bratt at sigla ef þer vilit eigi beriaz. Hacon s. ecci hofom ver til ydar þionat hera hingat til en beriaz viliom ver með yþr oc vil ec hafa scip min la/s i<sup>1</sup> at lagunni en eki i tengslom. Þar var oc með konungi Scialgr Erlings s. Þorolfr mostrar sceg var 20 þar með Magnusi konvngs s. Vlfr stallari. þesir voro allir scipstiornar menn oc margir aprir agetir menn. Konungr var þa katr oc melti. Dreympí mic inott s. hann. mer þotti sem vit S. k. fyndimc oc helldim a einni hanc oc togapim oc dro hann af 5 mer hancina þar reddo menn misiafnt of dram konungs oc reþo sva flestir at S. konvngr mindi þat hafa er þeir sviptvz vm. Vera kan hera s. Hacon at sva se sem þeir rapa en uenna þetti mer at S. k. mindi a hancaz. Þat þicci mer licliggra s. k. at 10 sva se oc þannig er betr rapit. Siðan bra konungr sverþi oc hio fram iloptit firir sic avindinn þrysva

<sup>1</sup> Skr. o. l.

L. 1. x.: xv. — 8. vera: synu tf. otravstara: en þath er ver hofum tf. — 15. ef—beriaz: ul. — 27. þat hafa: verða þui driugare vm þat. — 29. hancaz: er hann hafði honkina tf.



i andverþo lipino. Hacon s. Hvi setir þetta. Kon-  
ungr s. þetta kalla þeir sigrbacn iutlandom at kon-  
ungr bendi þannig reipi sina. Haralldr konungr  
eggjar nu menn sina af nyio<sup>1</sup> oc qvaþ þo micit  
ofr effi at beriaz við halfv meira lið. e. veri þér 5  
fusari s. hann undan at hallda. Allir baþo nv  
hann raða oc saugd v þo at þeim þotti þo naliga  
ufert fyr lids sacir. Se ec nv s. konungr at þer  
vilit heyra vart at qveþi oc sva scal vera ver haf-  
om sva micit lið oc fritt at engom costi vilium 10  
ver flyia helldr scal nv liggia hverr vár of þveran<sup>2</sup>  
annan. Sva s. Steinn Herdisar s. er þa var a scipi  
Ulfs stallara.

49. Sagþi hit er hugþi  
hæclyndr vera myndo 15  
þer qvaþ þengill eirar  
þrottna van fra hanom.  
helldr qvaþ hvern varn scylldo  
hilmir fregr en veggia  
menn brvto vp of annann 20  
æll vapn þveran falla.

78 Hann qveþr oc a hverso micit lið hvarir hafþo i  
viso þesi.

50. Hitti hersa drottinn  
hvgstrangr scipa langra 25  
hinn er við half<sup>3</sup> beið annat  
.c. Dana fvndar.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. nynio. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. þuerar.  
<sup>3</sup> Sål.

L. 1. þetta: hera segir hann edr huad skal þessu *tf.*  
— 2. þeir—vtl.: menn sudr j londum. — 6. hallda: og  
segit nu ef so er *tf.* — 9—11. hafvóm—flyia: skulum so  
æ lita ath ver vilium med ongum kosti flyia ath oreyndu  
med so mikid lid og fritt.

nest var þat er reð rista  
reiðr at seti Hleidrar  
þangs laþmarom þangat  
þrimr hvndrvpom svnda.

5 Nv let Haralldr konungr blasa til samlaþgo scipon-  
om oc let vt vicia imoti sciponom S. konungs. oc  
let fyrstan fara dreca sinn. Þa kallapi Ulfr stallari  
a sina menn. Leggit fram vart scip nesta konungs  
scipino. Sem her visar til.

10 51. Het a os þa er uti  
Ulfr hakesior scvlfó  
roþr var greiddr agreþi  
grams stallari alla.  
vel baþ scip með scyilia  
15 scelegiaðr<sup>1</sup> fram leggja 13a  
sit en segir iattv  
sniallz landreca spialli.

Oc nv letr Haralldr konungr saman tengia scipa-  
stafna sina oc þa roa Danir at oc gengo þa luþrar  
20 með opi oc egian. oc þiccziaz nv Danir hava allt  
ualld a Nordmännom. Þetta var Larentius meso  
aptan oc var siþ of aptaninn tekit at beriaz oc  
barz of nottina. oc var Haralldr konungr ifrir  
rumino oc scátt þadan af almboga. sem Þioðolfr s.

25 52. Alm dro uplenzer hilmir  
alla nótt inn snialli  
hremsur let a huitar  
hlifr oduiti drifa.

<sup>1</sup> Først skr. scillegr, men dette er overstr. og det rette  
skr. ovenover som det synes med 1. hånd.

L. 24. almboga: handboga.

Nu verþr orrosta in harþasta. legr S. k. fram sina sveit oc sit<sup>1</sup> moti Haralldi konungi. Þar var oc Fiþr Arna s. iþeira lipi oc legr a annat borð S. k. oc veitir honom lip. Egiar nv S. k. menn sina oc biðr þa minnaz hverso mart illt þeir Haralldr konungr hava gort i þeira rici. oc hverso 5  
pungt er at liggia undir þeira vfríþi oc miclom v veg. oc latom þat spyriaz at ver gangim vel fram oc drengiliga. ero nv her með os margir tignir menn oc godir drengir oc latom nu vm scipta með 10  
os. oc verom siþan iafnan ifriþi oc miclom veg. Nv góriz siþan snavrp<sup>2</sup> orrosta oc varþ gnyr micill af vapnom manna oc calli. Hacon leggr framarla 79  
iherinn oc leitar ser micils agetis. Eigi hafþu Haralldz konungs menn scemri at lægur scipa en S. k. 15  
þui at þessi voro scip stóri. en scip Haconar leco la/s i tenglom<sup>3</sup> oc rendo sva milli scipanna oc a bepi borð. þat lip var oc eincom bezt buit. hafþi Hacon verit aþr iuicingo oc vanit lip sit. Þat er fra sagt at ecci fiari landi veri orostan. þa fiaraþi 20  
uppi scip Scialgs Erlings s. oc voro þeir þegar allir drepnir af landherinom þeim er S. k. hafþi eigi mátt koma ascip sin. Falla men nv þyct með borþom oc verþa mærg tipindi a scamri stundo. Nv verþr þo orrostan annan veg scavcc en Danir 25  
hvgþv oc stoþo Norþmenn þyct of Haralld konung oc barþuz snarþliga. sem Steinn s.

<sup>1</sup> Her mgl. scip. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. sparp. <sup>3</sup> Sål.

L. 2. sit: skip *tf.* — 7. oc—v veg: *ul.* — 9. drengiliga: og osannit þat nu sem Haralldr konungr segir ath hann kallar betra til vigs eirn Nordmann enn ij. Dani edr þria. nu er voskum dreingium illt slíkt ath heyra. rekum nu af oss þessa skomm og latum þa annat eiga til ath segia enn uer seum tuitala uid þa Nordmenn *tf.* — 11. os: ef audna fellr til *tf.* — 12. micill: og hareysti sem líkligt var þar er so mikill her kom saman til bardaga bædi *tf.* — 16. þessi: þeira. — 19—20. Pat—orostan: orrostan uar nær landi. — 25. scavcc: *ul.*

53. Vnðr er ef eigi fundo  
armotz viþir giarfa  
barþumc ver þeir er varþo  
viþa grund of siþir.  
5 hvar herscilldi selldo  
hrafns<sup>1</sup> fec gnót ióttv  
nás fyrir Nizar osi  
Norð menn Haralld forþom.

Nv vicr mannfalino aDani oc falla þeir en sumir  
10 flyia undan oc þvi nest ganga þeir vp asialft konungs scipit oc ryþia með borþom. sem Þ. s.

Flest var hirþ með .h.

Her segir oc þat at S. k. flyþi aland up með scuto einni er flotit hafþi við lyptingina oc i  
5 þesom þys hæggva Danir tenglinn<sup>2</sup> oc leggja fra varþ þvi hver fegnastr at fyrst qvemiz fra eftir liggia þar .vii. tigur sceida Dana er hroþnar varo. sem Þiodolfr q.

54. Sangs quoþv gram gengin  
glest vii tigi it nesta  
senn asvip stund einni  
S. þiodar scip hroþa.<sup>2</sup>

Þetta q. Arnnorr.

55. Hialm aro letz þu heyra  
hiz er rætt fyr Nizi  
tiggj tyrfins<sup>2</sup> egjar  
tvær aþr manfall veri.

<sup>1</sup> Herefter et underprikket v. <sup>2</sup> Sål.  
L. 9. þeir: j akafa *tf.* — 12. Linjen *ul.* — 17. varo: med stofnum *tf.*

naþrs borþ scriþv nordan  
 nys at allvalldz fysi  
 hlaʔ til Hallandz sciota  
 hrafnþarfr<sup>1</sup> konungr stafni.

- 80 56. Hræd sa er hvergi flyþi 5  
 heidmæir Danasceidir  
 glaþr vnd<sup>2</sup> gvlli roþnom  
 geir ialm konungr hialmi.  
 scaldborg<sup>3</sup> rapz<sup>4</sup> enn scufar  
 scatt hoddglaʔtuþr oddom 10  
 bragna brynior gagnar  
 buþlvngr<sup>5</sup> of na songo<sup>3</sup>.

En s. hann hve miæc aþr var þrangt costi S. k.  
 aþr hann flyþi.

57. Geccat S. af sneccio 15  
 sac læst inn forhraʔsti  
 malmr com harþr við hialma  
 hugi min er þat sinni.  
 farscostr læt at fliota  
 fliotmeltz vinar Iota 20  
 aþr en aþlingr flyþi  
 aþr fra verþung dæþri.

Nv flýr bræʔt allr Dana her en Norðmenn secia  
 nu eftir þeim oc minnaz nv hverso Danir kendo  
 þeim roþrinn i Iotlandz hafi reca nv flottann a 25  
 haf vt. verþr þa sva micit manfall en engi fêr talt  
 oc allt naliga af Dænom. Fidr Arna son oc Hacon  
 haʔþo scilit færoneyti sit þa er Hacon reþz til lip

<sup>1</sup> r(1 og 3) tf. over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Skr. 2 gg. <sup>3</sup> Sål.  
<sup>4</sup> Herefter skr., men overstr. und. <sup>5</sup> Skr. -ingr, men i er  
 underprikket og v skr. over.

L. 26. en: ath. — 27. oc—Dænom: ul.

veizlo við Haralld konung. Iarllinn Fiþr verðr nv  
 hanð tekinn af þeim Haralldi konungi oc var  
 naliga blindr. Hann settiz þa niþr ilypting sinni  
 oc<sup>1</sup> flottin brast var þa tekinn oc leiddr firir Har-  
 5 alld konung. Sva er s. at S. k. heʔþi með ser til  
 orrosto .vi. iarla. sem her visar til.

58. Sveinn at sigr at læna  
 sex þeim er hvot vexa  
 innan eina gunni  
 10 arleics Dana iarlom.  
 varþ sa er villdit forða  
 vigbiartr snæro hiarta  
 ifylcingo fenginn  
 Fiþr Arna s. miþri.

- 15 Oc nv er iarllinn Fiðr setr niþr i firirrumit firir  
 Haralld<sup>1b</sup> konung. Var konungr þa alkatr oc melti  
 Her fvndumc ver nu Fiðr en nestom aþr iNoregi.  
 hvart hefir hirþin sv en dansca eigi allfast stapit  
 firir þer. oc hafa Norð menn nv illt at verci at  
 20 draga þic blindan eftir ser. oc vinna þat þer til  
 lifs. Iarlin s. Mart verþa Norðmenn illt at vinna oc  
 þat flest er þu legr firir þa. Villtv<sup>2</sup> hava grið nu  
 segir konungr þott<sup>3</sup> þat se omacligt. Eigi af hundi  
 þinom s. i. Villtv<sup>4</sup> þa s. konungr at Magnús frendi  
 25 þinn gefi þer grið. Magnus s. konungs styrþi þa  
 scipi oc var þo a vngom all dri. Þa s. i. Hvat muni  
 hvelpr sa gridom rapa.<sup>5</sup> Þa þoti konungi gaman 81  
 at erta i. oc melti. Villtv taca griþ af þoro frend-  
 kono þinni. Þa spurþi iarllinn er hon her. Her er

<sup>1</sup> Sål. men sikkert fejl for er. <sup>1b</sup> Skr. 2 gg. <sup>2</sup> Her tf.  
 hds. þv. <sup>3</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>4</sup> Her tf. hds. þv,  
 men dette er overstr. <sup>5</sup> Her tfs. atter griþom.

L. 22. flest: þo allt uest.

hon s. konungr. Þa melti Fiðr i. ord scræc þat er  
 síþan er vppi haft. oc fra s. hverso reipr hann  
 var er hann fecc eigi stillt orþom sinom. Eigi er  
 nv undarligt at þv hafir vel bitiz er merinn er  
 með þer. Nv voro Finni iarli grip gefin þo at hann 5  
 iatti þvi ecci oc hafði Haralldr konungr hann með  
 ser of hrið. Sveinn konungr flypi nv a land vp oc  
 var við annan mann. komo síþan er morna tok til  
 kotbeiar nocqvers firir þa savcc at Norþmenn ran-  
 sacodo of þorþit oc stor beina. Þar<sup>1</sup> var firir ein 10  
 gamvl husfreyia oc spvrþi hvat monnom þeir veri.  
 Sa hefir meir orþ firir þeim<sup>2</sup> faronaþr er oc s.  
 kerlingo vit erom nv farandi menn oc þurfom beina  
 yþarn. Þa s. kerling. Þit latið ouenliga<sup>3</sup> s. hon oc  
 mvno þit segia kvnna tipindi nocqvor. hvart hava 15  
 konungar þesir nocquað barþz inott ę. hvi hefir  
 gegnt op þetta ę. hlamm er verit hefir inott er ver  
 hofom eigi fengit ró fyrir ne svefn. Meiri van etla  
 ec [s. hann at<sup>4</sup> konungar mvni barþz hafa. Þa  
 melti kerling. hvar hefir betr haft. Hann s. Norþ- 20  
 menn hafa betr haft. Þa melti kerling. Hvart er  
 konungr var drepinn. Hann s. a flotta er hann  
 cominn. Þa melti kerling micid folsco mál. Vesol  
 erom ver k. oc ę vei verþi os. ver eigvm k. hvar-  
 tveggia halltan oc ragan. Þa s. sa maþrinn er aþr 25  
 hafði fera męlt. Etlom hit kerling s. hann er lic-  
 ligra er at konungr mvni vera eigi ragr enda ecci  
 sigr sell. Nv of morginin aþr þeir ęti dagverþ fecc  
 kerling þeim handlag. oc þoz sa fyrri er síþar gecc oc  
 toc þegar ducin mipian oc þerði. Kerling þrifr til oc 30  
 hnyccir fra honom oc melti tac endan handcleþisins

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. þa. <sup>2</sup> Her mgl. er. <sup>3</sup> Sål. snarest at læse, eller mulig miceliga. <sup>4</sup> Tf. over l. med nedv.tegn.

L. 1. ord scræc: kappyrdi. — 17. ę. hlamm: ul. — 30. þrifr: sidan tf.

oc gor eigi allt senn vatt. Þa s. sa inn micli maðr. þat  
 ma enn vera s. hann ef guð<sup>1</sup> vill at ver faim sva mic-  
 inn metnað at ver þerim os a miþiom duc. Þetta er  
 gamans frasavn oc eigi savguligt einscostar nema  
 5 fyr þa sæc at her er lyst grein speci oc ovizco. oc  
 i annan staþ er s. var aþr fra orþa við sciptom  
 þeira Haralldz konungs oc Fins iarlls. þar licnaþi  
 sa er valldit atti oc vegr var þat en eigi litilrepi  
 en iarllinn syndi þat hverso ohreddr hann var.  
 10 hann matti þa eki gora annat en mela þat er  
 iscapi bio oc syndi i þvi iaþlyndi melti ecki til 13b  
 S. konungs nema þat er væl var er hann hafði  
 honom aþr þionat. en melti hermiliga til Haralldz  
 konungs er hann hafði moti verit. en Haralldr 82  
 15 konungr uirþi þat allt sem barns orð oc hava sva  
 allir síþann virt. Hacon Ivars s. fecc þar micils,  
 agetis oc fram gango oc hafði sino scipi lagt fram  
 hia konungs scipino<sup>2</sup> a annat borð oc var engi  
 honom fremri oc hans framganga virþiz honom  
 20 einna bezt fecc hann oc mesta virþing oc ageti.  
 þvi at hann leitapi ser fregdar. Nv m. Haralldr  
 konungr getom nv vandliga til sigrs vars at þeir  
 uinni nv engi svig a ós heþan ifra. oc seciom nv  
 heim með soma. Oc of nottina er þeir voro isvefni  
 25 Haralldr þa lagþv fra flotanom konvngs leyniliga  
 [.ii. scip.<sup>3</sup> annat var scip Þorolfs mostrar sciggia<sup>4</sup>  
 en annat Magnus konungs s. þeir lagþo til landz  
 oc renna aland up oc villdv leita ser fregdar oc

<sup>1</sup> Skr. 2 gg. <sup>2</sup> Rett. fra hdss. scipno. <sup>3</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>4</sup> Sål.

L. 3. þerim: radum sialfir huort uer þurkum. — 9. var: og þotti honum ecke fyrir ath deya tf. — 13. hermi: herfi. — 21. þvi—fregdar: ul. — 24. heim: landit. — 25. leyniliga: ul. — 28. renna—villdv: villdu ræna og.

agetis. þar com at þeim Dana her oc bavrþuz þeir. urdo þeir bornir ofr lipi<sup>1</sup> oc drepit af þeim fiolldi<sup>2</sup> manna. Þorolfr comþz vndann með Magnus konungs s. oc bar hann i kiltingo til Vicrinar. Oc i annann staþ sacnar Haralldr konungr þeira oc biþr 5 þar nocqveria hriþ oc koma þeir eigi. oc þa hæfþo loc orþit orrosto at S. konungs scip hæfþi tekit Haralldr konvngr vel flest at herfangi oc allan fiar lvt þan er aþeim var. Scrin þat er i var heilagr domr Vincencius. fundv þeir i lyptingo ascipi S. 10 konungs oc hæfþo með ser. Oc nv vill k. eigi biþa lengr þeira Magnus s. sins oc þiccir eigi oliclígt at drepnir se fara nv með feng sinn vndz þeir coma i Vicina oc let Haralldr<sup>3</sup> þar setia<sup>4</sup> oc gora ellda a landi vppi oc sa konungr sar manna oc gengr milli 15 elldanna oc ser sarin. Þa kemr þar Þorolfr m. at gangandi oc hefir M. abaci. oc er konungr þeccir at s. er heill. þa verdr hann vid þat glaþr oc katr<sup>5</sup> oc qvaþ sigr þeira meiddan af vangeymslo<sup>6</sup> manna. let þat verit hafa o forsialígt er þeir .iii. hæfþo til 20 tekit enda hæfþi illa gefiz. Binda menn nv sarinn oc reþa vm hverir betz hefþi fram gengit ibardaga oc var þat alþyþo romr at Hacon mindi hverr heita vilia. Haralldr konungr s. þa. Sigr hafom ver þo en fengit s. h. at Hacon hafi eigi viþ verit. 25 Þorolfr var moþr miþk<sup>7</sup> af gango oc þrecaþr oc fan konungr þat oc spurþi hvart þeir Danir gefi

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. lipo. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. folldi. <sup>3</sup> Her-  
 efter skr. *hann*, vist fejl f. k (= konvngr). <sup>4</sup> Herefter skr.  
 rþðz, vist fejl f. tiold. <sup>5</sup> r mgl. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. -geymlo.  
<sup>7</sup> i *tf.* over l. med nedv.tegn.

L. 10. Vincencius: Vincencij diakns. — 15. sa—manna:  
 skipadi konungr monnum j sæti. — 16. oc—sarin: *ul.* —  
 19. manna: þeira Magnus. — 20. er—tekit: *ul.* — 23. at:  
 Hakon Iuarsson hefði þar best fram geingit allra manna  
 og mest vnnid sigrinn med audnu konungs. þa segir  
 konungr *tf.* — 24. Har.—þa: en.

sic vp fyr þeim. eþa hvgþu þer at þeir mindo eigi treystaz at bera vapn ayþr oc var þat eigi varliga buiz þegar at sciliaz við os oc ganga aland vp með famenni oc mattv þer vel hlita þeim sigri er 5 ver unnom allir saman oc hefir nu þetta eno<sup>1</sup> mincat vara sþmþ en þo ma nv ecci at hafa. Haralldr konungr þaccar monnom vel liþveizlo oc einc-om Haconi hað honom at koma til sin of vetrin at iolom oc quaþ þa van mindo vera laþna af ser 83 10 firir lið veizlo a ec her mærgom gott at laþna oc þo þer bezt. Hacon þaccapi honom boþ oc het at koma oc var hann of vetrinn at bvvmm sinom þar i Vikinni en konungr fer leið sina norðr með landi vnz hann kemr heim. Oc of vettrin at iolom fer 15 Hacon norþr iland oc sekir heim konung. oc þat er fra sagt at konungr sialfr gengr ut imoti honom oc toc við honom með miclom veg. setr hann ið nesta ser. oc ero længom á tali. Þar var þa með hirð Haralldz konungs Ranghilldr d. M. konungs 20 goþa quenna friþutz oc vittrust. Haralldr konungr spyr Hacon eit hvert sinn of iolin. Hvat scal at hafaz er varar. Þat etla ec hera s. hann at ec muna leggiaz ívicing. Konungr melti. Þat er abyrgþ- ar rap oc samir ecci vel cristnom monnom i heipni 25 samþi monnom þat vel. þa er menn uisso ecci til guþs þvi fylgir micil niðrbrotning cristninnar firir agangs sacir við cristna menn. Hacon s. dæflígt þicci mer hera heima ilandino en þarf ec<sup>2</sup> storra viþr fanga of feit, þvi at fiaþmenni er micit. Kon- ungr s. Hvi qvangast þu eigi. Þvi herra s. Hacon 30 at ec veit at tiginna<sup>3</sup> manna dōttrvm mun þiccia

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Skr. 2 gg ved linjesk. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. tilga.

L. 20. vittrust: þa var sa kost beztr j ollum Noregi *tf.* — 26. guþs: en er þat eigi so nu *tf.* — 30. eigi: og sezt sidan vm kyrt *tf.*

litils of mic vert en ec vil ecci girnaz einn hueria landz<sup>1</sup> mannz d. Konungr melti. sva metti til bera at ec launapa þer lipueizlona með því quanfangi er bezt er iNorregi sem er Ranghilldr d. Magnus konungs því at margr konungr er svagi vel sem 5 þv ert manapr. Gerit eigi herra með spotti til var s. hann. oc er þetta mer of hátt. oc fa mer helldr iarls d. nocqueria þina frendkono oc fenga ec þar með fe mikið. því at mer mvn verþa fe frect ef ecci aflaz ihernapinom oc hetta ek því. Konungr 10 s. Eigi þicci mer synt at þu tacir annar staðar meira fe vp en með þesi kono oc þesa mals mvn ec leita við hana ef er vilip. Hacon s. Eccí rap mvnda ec helldr vilia en þetta oc gott ef þesi reþa verþr vel en a ypro valldi mvn vera of fe hennar. 15 Nv hittir konungr hana a aþro bragþi oc tiar firir henne scarung leic Haconar oc hvatleic oc hverso vel hann er manapr. Hon s. Eccí gruna ec þat s. hon at Haconi se mart vel gefit. Konungr melti. Þat syndiz mer macligt rap at þit byggit saman 20 því at hvartvegia<sup>2</sup> er agetis maðr. K. d. s. Vera ma þat herra at yþr syniz sva en eigi mindi faþir minn þat etla at ec scyllda otignom manni gipt vera. Konungr m. Þat er undir mer at gefa honom tignar nafn oc þat eitt scortir hann til tignar. en 25

<sup>1</sup> Sál., men uden tvivl fejl f. lendz. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -tevgia.

L. 2. dottor: og mun sliks enn leingi kostr *tf.* — 4. Norregi: og þo ath vidara se til farit *tf.* — 14. þetta: þott eg ætti vol a *tf.* — 15. en—hennar: enn minnr mun eg nu ydr vm kenna huernnen sem tekzt edr snyr. — 18. manapr: vmfram alla menn adra *tf.* — 19. gefit: edr þui tiar þu fyrir mier so miog atgiorui Hakonar fyrir mer og uelmenning *tf.* — 21. maðr: so ath varla skulu fazt adrir tueir þuilikir *tf.* — 25. tignar: nafnbotin og ma þat en skiott ath giorazt *tf.*

þer samir þat at taca eigi þit ein reþi oc gora eftir rapí frenda þinna. Hon s. Ef þv ert einn rapinn 84 til þesa at gipta mic eigi konungbornom manni eþa tiginbornom. þa veit ec eigi hvat mer mun 5 annar bettri en sia. Konungr melti. Ec scal sva vm bua frendkona at þu scallt eiga iarllmann. Hon s. Eki scal þa<sup>1</sup> nafn en þacca yþr hera buit við at se en tom til þes. Konungr s. nv Haconi hial þeira k. d. oc let hana eigi allovent tekít hafa 10 hann Hacon s. Eigi scylldi þetta gort til vár með spotti oc gabbi hera. því at ecci þiccivmc ec til þess við yþr unnid hava. Konungr s. Eccí vicr þetta sva við oc amino valldi er tign þin hver vera scal. Nv ihugar Hacon malit oc grunar at konungr 15 mvni satt segia oc muni hann ret hafa firir henne malit sem hann s. oc spyr nv hvernig orð ferí með þeim konungs d. Ec tiaþa malit þitt fyr henne s. konungr hverso þer uar farit of scarungscap oc alla framqvemp oc hverso vel þv ert manapr en 20 hon s. letz eigi mindo otignom manni gipt ef fadir hennar lifþi en ec sagdac þat vera a mino for rapí at gora þic tignin oc gefa þer iarldom. Hacon s. Ef ec scal vera sva gipto micill at fa hennar þa samir þat at þer latit nafnbotina fram coma oc 25 eigi lioti hon þa ovirþing af mer at eiga otiginn man þvi at þat er eigi við hennar hefi. Sidan var hon fästnuð Haconi með uingan konungs oc var þat þo sva fremi gort er konungr het Haconi fast-

<sup>1</sup> Sál., men vist fejl f. þat.

L. 1. at—eigi: betr vm slika hluti þott þu ser vitr kona ath hafa hier (eigi) vid. — 2. þinna: og er þier þat bædi vandaminna og þo samabest *tf.* — 8. þes: Skilia þau talid eptir þath *tf.* — 13—14. hver—scal: ath gefa þier jalldom. — 22. gefa—iarldom: gera þik valldzmann hueria nafnbot sem eg villda fa þier *tf.*

liga iarlldominom. þa legr hon leyfi til oc er nv  
 eftir iolin drvckit brvþcavþ þeira þar með konungi.  
 Oc er þvi var locit fer Hacon heim með Ragn-  
 hilldi kono sina i Vicastr oc rennir hon astar hvg  
 til hans er þo ecci mart of með þeim i aþro lagi 5  
 en hon letz vel mindo við vna ef hann veri iarll.  
 Nv fer þvi fram þav miseri oc er kemr at iolum  
 annan vetr þa fer Hacon afund konungs oc þicciz  
 14<sup>a</sup> þa eiga at vitia iarlldomsins at þvi sem konungr  
 hafþi heitið oc tekr konungr nv vel við honom oc 10  
 s. hvi konungs d. feru eigi. Hacon qvaf henni sva  
 gegn þiccia til oc aþr en þeir konungr sciliaz þa  
 vecr Hacon til of iarlls nafnit oc rici þat er fylgia  
 scylldi henne heiman sva sem heitid hafþi verit.  
 Konungr spurþi þa imoti. Oc<sup>1</sup> var Ivar f. þinn iarll 15  
 e. hans for ellri. En þo er aþsett s. konungr at  
 þv ert betr feþrungr. Nv ser Hacon hverso horfir  
 malit at undan dregs tignar nafnit tecr nv vapn  
 sin oc vill abraut fara oc melti siþan. Hvat er nv  
 tit of iarlldoms gjaþfina við os eþa lendur þer er 20  
 ver scylldom eignaz af yþr oc samir þat eigi at  
 hon misi sins soma oc se henne svivirþing at mer  
 85 oc er þat konungligt at hallda vel orþ sinn. Kon-  
 ungr s. Hitt er nv sannast i Hacon s. Haralldr kon-  
 ungrinn at ec etla ecci<sup>2</sup> þurfi draga<sup>3</sup> þat firir þer 25  
 at ecci mvni verþa af vm iarlldomin þinn. Hacon  
 fer nv heim avstr<sup>4</sup> i Vic við sva buit oc gecc k.  
 d. ímoti honom oc melti oc hlo við. Heill iarll  
 minn s. hon. Hann s. ecci em ec iarll. en ef þer  
 þiccir vel reþi við þic gør fyr minom savcom þa 30

<sup>1</sup> Sål., men vist fejl f. Hvart. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. ecc.  
<sup>3</sup> Rettet fra hdss. dra. <sup>4</sup> Ligel. fra avst.

L. 11—12. sva—til: so betr fara. — 21. ver—yþr: oss  
 var heitid og kongsdottur skyllde heiman fylgia. — 22.  
 soma—mer: huersu sem þier giorit til min.

tac þu vp fe mitt allt oc eign en ec mun fra raþaz.  
 Ecci mvn ec fyrst þeso iata<sup>1</sup> oc þo fór iafnt sem  
 mic varþi at konungr mindi þetta undan draga.  
 Lipr nv avettrinn oc er fatt vm með þeim. oc er  
 5 varar s. hann Hacon k. d. Nv scalltv vita etlan  
 mina ec hefi fengit .vi. langscip oc micit lip mvn  
 ec fara orlandi oc coma her alldri siþan. þvi at  
 eigi villda ec at þer yrþi ovirþing at mer. Hon s.  
 Enga þavcc kann ec firir þat at þu farir ibravt oc  
 10 ecci ero af þvi ocrir fa leicar at mer se astlavst vip  
 pic oc encis a ec þicc at kunna muntv raþa vista  
 fari ocro. en ecci hirþi ec at bygva iarþir þinar ef  
 þu ert sialfr fra þo at þv bioder þat. Nv binda þav  
 þat raþ saman at hann selr iarþirnar til lavafiar  
 15 oc byzc nv abraut með miclo fe. oc þeim .vi. lang-  
 scipom. Oc aþr en þav fari gorir Hacon til oc drepr  
 armann konungs oc tekr vp buit allt fara þav nv  
 siþan með allt sitt. Nv er s. konungi drap armanz-  
 ins oc tiaþr<sup>2</sup> firir honom scaþinn allr saman. En  
 20 konungr s. þeso micið er þat vist s. h. en meira  
 þicci mer þat of sva vaskan mann sem Hacon er.  
 er hann hefir gengit af viti sino. oc iþrvmc ec  
 miavc er honom er gipt d. Magnus konungs. Nv er  
 þat fra s. at konungr leggr sina eign a iarþar<sup>3</sup> þer  
 25 er Hacon hafþi át. þo at seldar veri<sup>4</sup> oc toc leigor  
 oc scylldir af þeim iorðom.<sup>5</sup> En Hacon var eigi  
 langt<sup>6</sup> ibratlagiþr oc kemr hann til oc drepr menn  
 þa er konungr hafþi til sett at varþveita iarþinnar.<sup>3</sup>  
 en siþan leggr hann elld ibøina oc brennir vp golv-  
 alla oc eftir þat lata þav Hacon ihaf oc spyra k. d.

<sup>1</sup> Tf. i margen med indivisn.tegn. <sup>2</sup> Rettet fra hdss.  
 tiarþr. <sup>3</sup> Sål. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. vera. <sup>5</sup> Her tfs. oc scylldir.  
<sup>6</sup> Rettet fra hdss. lang.

L. 1. raþaz: og leita fyrir mer med sueit mina *tf.* —  
 12—13. ef—fra: *ul.*

þa hvat hann etliz firir vm sumarit. Þat etla<sup>1</sup> s. hann at ec muna legiaz<sup>2</sup> vicing. Þat vil ec eigi þo s. hon þui at eins manz fiar hefir þv þo at þv ser maðr frecn en þa em ec vp gefin ef þer verþr nocq-  
 vaþ oc er meiri van at leggi vikingar mic hia<sup>3</sup> ser  
 5 en þat samir mer ecci firir sacir ettar minnar. Nv er þat mitt raþ at þv farir helldr afund S. k. þvi at hann er drengr godr oc tac her eitt fingr gull er faþir minn gaf mer oc syn þat S. k. oc firir þat er S. k. hellt eigi malom við faþur minn þes  
 10 86 letr hann nv niota hans frendr oc virþir þa nv alla micils. Hacon s. Ecci mun ec min niota við S. k. sva læcz var fundr firir Nizi. en illa ert þv gefin ef mer vex þetta<sup>4</sup> avgo oc þora ec eigi at hitta S. konung. Hallda þav nv til Danmercr. Oc  
 15 sipan fer Hacon með nocqueria menn oc kemr fyrir S. k. oc qveþr hann. S. k. s. Hui fortv hingat slict illt sem þv hefir oss gort. Hera s. Hacon Ranhilldr<sup>5</sup> konungs d. sendi mic til yþar með gvlli peso. oc synir honom gullit oc segir sipan allan  
 20 mala vaxt<sup>5</sup> oc scipti þeira Haralldz. Þa s. S. k. Eigi gorþi konungr þa vel eþa<sup>6</sup> macliga er hann gipti frendkono sina sva vandom manni sem þv ert. En vel scal hon her komin með os. en þo mun henne eigi virþaz til fvllz ef þv fer eigi með  
 25 henne. Nv scalltv niota M. konungs oc hennar at þer scal gora þria costi þa er mer synaz allir miok<sup>7</sup> venligir en ovenna at þv hefdir lifit ef ec neþa þer ef ei nytir þu þeira. Nv er sa einn costr at ec vil bioþa þer til min við .xii. menn oc ser þu asamt  
 30 við kono þina en lip þit se annar staþar. þa er sa

<sup>1</sup> Her mgl. ec. <sup>2</sup> Her mgl. i. <sup>3</sup> i tf. over l. med nedv.tegn. <sup>4</sup> Her mgl. i. <sup>5</sup> Sål. <sup>6</sup> Skr. over l. med nedv.tegn. <sup>7</sup> Rettet fra hdss. mok.

L. 4. verþr: berst.. ath bordi. — 10. þes: hans. frendr: og teingdamenn *tf.* — 21. oc: vm.

kostr at þu þigir at mer bv iii at gjaf oc scalltv þo scylldr landvarnar með mer. Hinn er enn þriði kostr at þv scallt fara afund Asmundar Biarnar s. broþur s. mins er nv gorir mer micinn vfríp oc  
 5 beipiz Hallandz. fþr mer hann oc ver sipan iarll yfir Hallandi ef þv kemr þeso aleip oc þo vil ec at þu hafir her fridland þo at þv gorir eigi þetta oc ser iongu<sup>1</sup> bundinn vid mic firir sacir k. d. Hacon s. Of miavcc sannaz þat þa hera er þer  
 10 meltvð at omacliga veri set firir k. d. ef ek treyst- umc eigi at beriaz vid Asmund. En ef ec fell hera þa muno þer fa henne nocqvaþ virþiligt gjaforð þo at þetta se með litlo moti. Konungr melti. Ec mvn fa þer lið til fararinnar. Nei s. H. þat muno þeir  
 15 segia þa Danir ef ver fám gagn at þeir hafi unnid siggrinn<sup>2</sup> oc ann ec eigi þes oc scolo þvi minir einir menn fara. En þannig voro vp haf of mal Asmundar oc S. k. at Svein Gupina<sup>3</sup> s. hafþi vegit Biorn<sup>4</sup> faþur hans i þingamanna lipi vestr aEng-  
 20 landi. S. k. Ulfs s. hafþi vp feddan Asmund oc fengit honom iii. scip at hann hefndi faþur sins. Haralldr konungr var [þa konvng<sup>5</sup> iEnglandi en andaþr S. broþir hans. Asmundr reþ þat or at heria aDani oc varþ þrysvar handtekinn oc ferþr  
 25 S. k. en hann gaf honom hvert sinni grip oc let hann fara ifriþi. enn hann letr alldrigi af at helldr at gora ofrið rici hans. Nv er þar til at taca at  
 30 Ragnhilldr k. d. fer til S. k. oc tekr hann við henne baþom ha/ndom oc ero þav Hacon þar bepi

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. ungo. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> i tf. over l. med nedvisn.tegn. <sup>4</sup> Ligel. <sup>5</sup> Ligel.

L. 23—24. reþ—heria: sa þat fyrir lidi þui er Sueirn konungr feck honum til faudr hefnda ath hann heriade. — 27. at—hans: enn adr at giora Sueini konungi slikt illt er hann matti. Nv—at(2): *ul.*



vndz hann vill hvaz afvnd Asmundar. hann byr .vi. scip til þeirar ferþar oc fer síðan með þeso lípi oc helldr frettom til Asmundar oc fęr spurt hvar hann er oc hefir .x. scip. Þat er fra s. at fundr þeira varþ i Slesmynni oc aþr en scipin rendiz at sva at til bardagans veri tekit. melti hann Asmundr. 5 Vel a sa maðr fram at ganga er iarlldomi er heitið. En missyni var S. k. at mela þat oc eigi mintiz hann þa miak Nizar orosto. Hacon s. Satt var þat Asmundr at ec var fyr Nizi með Haralldi konungi 10 oc þat samði mer eigi illa at veita konungi min- om. en hitt comr ver við er þv villt avallt syqva þinn frenda S. k. oc lanar drottin oc i dag . . . þat finna at vitt hafom fundiz oc ec scal at þer secia. 14<sup>b</sup> Oc nv tekz orrosta með þeim oc verðr harþr bar- 15 dagi oc gecc Hacon vel fram oc líþ hans falla menn þyct með bordom oc þo en meir Asmundar líþ. oc þar kemr at þeir Hacon oc menn<sup>1</sup> na up gango. oc kemz Hacon ascip Asmundar oc haegr a beþi borð secir at firir rumino með sinom monnom oc falla menn Asmundar miacc oc þar kemr at As- 20 mundr er handtekinn af Haconar monnom oc hallda menn a honom. Þa melti Hacon. alldrigi etla ec oþarfari forn ferþa S. k. en þetta ið vanda hofvð er þv ber eftir Asmundr. leypr eftir honom oc<sup>2</sup> 25 drepr hann. oc eftir þetta fara þeir Hacon heim með herfang nocqvap oc sigr oc komr með þetta allt saman firir S. k. er þeir hafþo at syst. oc ipvi bili kemr Hacon fyr konung oc qvaddi hann. en konung setti dreyrraþan a at siá oc melti. far þv 30 til setis oc var þat með ongom letta. Hacon s. þat

<sup>1</sup> Her mgl. hans. <sup>2</sup> Tf. over l. med nedv.tegn.

L. 4. þat—at: *ul.* — 9. orosto: og eigi munde honum þat þa j hug *tf.* — 13. . . .: skalltu. — 19—20. beþi borð: badar hendr. — 24—5. en—Asmundr: *ul.* — 28. er—syst *ul.*

picci mer nv a finnaz hera at þer kunnið minni þacc firir sigrinn várn en ec hugda en þat hyg ek at þesi maðr Asmundr mundi en eigi spara at sitia of lif þitt ef hann hefði undan gengit oc þvi drap 5 ec hann villda ec nv hera hafa af yðr þat er heitið var. Þat vętti ek at þer gengi til þesa engi ouingan við mic oc helldr gópvili en eki mattv þo at sva buno vera minn aþparvin en haf þat af rici mino er herscazt er. Nv er þo þat s. at S. konungr gorir 10 hann iarll yfir Hallandi oc reþz hann þangat til þes rici með líþ sit oc kono oc tacaz af nyio<sup>1</sup> astir goþar með þeim. Hacon er manna hvatastr hann for iUicina oc heriapi er hann spurþi at konungr var norðr ilandi oc lagþi hann þetta ivanda iafnan of svrom at fara sva með. Ok a eino<sup>2</sup> 88 þridia ari eftir Nizar orrosto þa settiz friþr milli Haralldz konungs oc S. konungs með rapí allra Nordmanna oc sva Dana. oc var með þeim hétti gorr at hvar þeira scylldi hava ifrelsi<sup>3</sup> sit rici þapan i fra Haralldr Noreg en S. Danmorc bota lausa. scylldi þar legiaz hernadr sem hafiz hafði. en sa happ hava er hlotið hafði. sa friþr scylldi standa meðan þeir veri konungar. sem Þiodolfr s.

59. Fęrþi fylkir Harþa  
friþr namz ar ið þridia  
rendr bito stál fyrir strando  
starf til crocs at hvarfi.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. nynio. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. fresli. L. 6. var: konungr segir *tf.* — 9. er(2): eg skil ath þier mun vel hent ath veria landit fyrir hernade *tf.* — 11. sit: þat er honum hafði fylgt vr Noregi *tf.* — 12. hvatastr: og bezt mentr fyrir allra hluta sakir *tf.* — 13—14. er—landi: *ul.* — 15. iafnan—með: sinn oph.

Oc nv eftir þetta er fridr er milli D. oc Noregs. þa tekr Haralldr konungr þat rap at hann heriar arici Steinkels Svía konungs iGatland. Steinkell konungr fer a fund S. k. oc biðr hann lips. S. konungr segir honom sét þeira Haralldz oc vil ec 5  
eigi ahana ganga s. hann. enda varþ mer torsott við Haralld konung at eiga en rað mun ec til leggja með<sup>1</sup> þer. Hacon i. Ivars s. er iovingan við Haralld konung oc er inn mesti orrostomaðr oc allra manna hvatastr. hann er nv minn maðr þv 10  
scallt gefa honom til Gatland it<sup>2</sup> vestra at hann rapiz imoti Haralldi konungi. en hann er giarn a mannvirþing oc mvn honom lica vel ef hann hefþi þar annat iarls rici. En þo at hann latiz fer þu iþgia'lld þui at hann er ecci þinn maðr. en þer er 15  
osynn sigrinn ef hann fér eigi. Nv ero menn sendir eftir iarllinom oc kemr hann þar oc<sup>3</sup> þetta mal borit vp firir hann. Hacon s. Hvernig er S. k. vm gefit s. hann mvn en vera sem fyr miq̄ micil manrañ at beriaz við Haralld konung oc eigi mvn 20  
ec til þes rapa nema þu legir oc niþr fep þina við mic oc verir með fullri bliþo til min S. k. Nv ma ec þat vel gora segir konungr. en þa gatt ec þat eigi at mer. Oc nv rapa þeir þetta með ser at Hacon scal fara oc vera firir lipino en lip scal fa 25  
honom af Gatlandi hvaro tvegia af<sup>4</sup> monnom Steinkels konungs. Oc eftir þat fer Hacon heim [oc segir Ragnhildi<sup>5</sup> hvat vm er títt. oc er hann byz

<sup>1</sup> Fork. som mer. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. i. <sup>3</sup> Her mgl. vist er. <sup>4</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>5</sup> Tf. i randen med indv.tegn.

L. 9—10. oc—maðr: *efter* Haralldi konungi. — 14—15. fer—iþgi.: þa skadar þik ecke til. — 24. mer: er þu hafdir nydreþit Asmund frænda minn þott þier giordut þath fyrir minar sakir. þa hafda eg þo eigi skaplynde til þess fyrst j stad *tf.*

til ferðar þa melti konungs d. Nv kann vera s. hon at þu komir igillda manrañ oc scal ec vel við vna þo at þv latiz firir Haralldi konungi en litið ma ec veita þer en merci þesi vil ec gefa þer 5  
er faþir minn hefir átt. oc þesi hafþi hann þa er hann barþiz við Scotborga<sup>1</sup> q̄. Oc þesi merci villdi 89  
Haralldr konungr giarnsamliga hava oc hefir en eigi nat hingat til. Þav voro all gvllsa/muð. Nv fer Hacon með lip sit þa er hann er buinn up aGatland oc samnar þar lipi. oc er lip kemr saman 10  
þat<sup>2</sup> honom var etlat<sup>3</sup> þa stefnir hann þing oc talar firir lipino. Þes vil ec biþia s. h. at er gefiz nv vel ef fundr vár Haralldz konungs verþr<sup>4</sup> oc hafa scolo þer nocqvop briost af hafþingianom oc 15  
hans lipi fyr yþr. oc eki etla ec at steþlaz við hót Haralldz konungs. oc þo er mer grunr a at þesi samnaþar her mvni litill vera imoti lipi Haralldz konungs oc scolo þer herþaz við sem bezt oc mun þa vel duga. oc þo at ec siacc otignari at nafni 20  
en Steinkell<sup>5</sup> konungr þa ma yþr þo vera at mer eigi minna fulting. þvi at hann er vanr miq̄ selivi<sup>6</sup> en ec emc vanr bardagom oc vesq̄lld margo sinni. Sva var farit sem hann s. at Steinkell konungr var maþr feitr oc þungr aser. var hann drycciomaðr micill oc var hann her ecci<sup>7</sup> viðriþinn. þotti honom gott at vera kyrrom. þo at menn hansferi nocquerir með Haconi iarlli. Haralldr konungr spyr

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Her mgl. er. <sup>3</sup> Tf. i randen. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. veþr. <sup>5</sup> Først skr. Stenf-, men dette er overstr. og Steinkell skr. over. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. selvi. <sup>7</sup> Herefter er et l skr.

L. 4. þesi: þetta. — 5. hann: a Hlyskogsheide *tf.* — 6. þessi: þetta. — 8. Þav: Merkid (var allt—ad). — 11. þat—etlat: *ul.* — 13. verþr: eptir þui sem ætlad er *tf.* — 21. fulting: ef audna fylgir *tf.*

nv þetta oc verdr glaþr við oc scemtir ser of  
 sumarid i landi oc byr .lx. scipa er alipr oc valldi  
 ser lið oc hernad með bryniom oc hialmom oc  
 voro þar scip agetliga buinn. hann lysir ecci ferþ-  
 inni hvert hann etlaþi at fara. fer sidan nordan 5  
 með landi legr fyrst scipunom vp i Mors.<sup>1</sup> eftir  
 þat fer konungr sciponom vp i Veni eftir Elfinni.  
 oc er þeir lago þar við land scamt fra því er lið  
 Haconar i. var. þa gecc maðr út of nott or tialldi  
 oc spurði Haralldr konungr at veþri er sa com 10  
 inn. en hann s. stendr undir bacci sa. Halldi at  
 fyrst sva s. konungr. Oc aþro sinni spyr konungr  
 en at veþrino er maðr hafdi vt set oc segir sa at  
 sneþr var kominn. Konungr melti. þa er iafnt ordit  
 sem ec minda eþcia oc metti þeir Gætarnir eigi 15  
 fera fe sit vndan hernapinom er ver scolom veita  
 þeim. Oc en ið þridia sinn spyr konungr at veþrino.  
 þa s. maðr at horþiz<sup>1</sup> akafliga á of vettrinn Kon-  
 ungr melti. Vel koma nv oc frostin. Nv er at segia  
 fra Haconi i. at hann hefir at ser dregit lipit oc 20  
 fer siþan oc etlar til fyndar við Haralld konung  
 kemr iarllin siþan at dal nocqueriom divpom oc  
 staþvar þar lipit adals brvninni oc vill þar biða  
 konungs því at hann veit þa at scamt er imilli  
 þeira. Lipit Haconar i. var mart kleþfátt sem þeir 25  
 ero iafnan Gætar en þat allt er honom hafþi heiman  
 fylgt var vel við bvit beþi at vapnom oc cleþom.

<sup>1</sup> Sál.

L. 1. þetta: allt huersu ætlad uar *tf.* — 6. Mors: Miðrs.  
 — 7. Veni: og so upp *tf.* — 9. var: og hofdu huorir spurn  
 af odrum. Og eirn morgin snemma spurde Haralldr kon-  
 ungr ad uedre *tf.* og *forts.* er maðr eirn gecc vr *osv.* —  
 tialldi: vt þar sem þeir haufdu tialldat æ lande sa suarar  
*tf.* — 11. Halldi at: Halldiz þath. — 18. þa—maþr: Sa  
 suarar er jnn kom ath eigi skorti kullda og.

Þorfiðr het maðr laðsago maðr þeira Gæta oc var 90  
 i lipi i. hann hafþi hest korn fetann<sup>1</sup> oc tíðraþi  
 batt við stein<sup>2</sup> nocqvern þar hia þeim er þeir sættvz  
 við dalinn. En þat er at s. fra Haralldi konungi  
 at hann hefir þing of morgininn. oc veit hann oc  
 farar i. Oc melti a þingino s. monnom sinom at  
 bratt mvndi saman bera fynd þeira i. Oc scolo  
 ver vera eigi of snerto brapir. því at ver hof-  
 om vidrbuning goþan fyrir vapna sacir oc kleþa.  
 10 en þetta er kallt veþr oc þo at Hacon se hrastr  
 maðr oc lið hans sialfs oc vel við bvit. þa veit 'ec  
 þo of bvanda lipit af Gætlandi at þat mvn vera  
 clett illa oc hraþkkva saman mia/c oc þola illa  
 kvlldann. Siþan<sup>2</sup> fara þeir Haralldr konungr undz  
 þeir koma aþrom megin at dalnom. Þa melti kon- 15a  
 vngr. nv scolvm ver her nidr setiaz fyrst s. hann  
 oss er orþit heitt undir hercleþom oc vita ef þa  
 kali nocquaþ Gætana oc mvno þeir hafa harcað  
 saman lipi sino oc kan vera at os se eigi oheggra<sup>3</sup>  
 at vega at os se eigi iafn heitt en ovist hvernig  
 þeir þola kulldan.<sup>4</sup> Þeir setiaz nv niþr við dalin  
 aþrom megin oc voro með hercleþom allir oc allir  
 bunir til bardagañs. Nv stendr hann up Þorfiðr  
 laðsago maðr i lipi Haconar i.<sup>5</sup> Ver verþom<sup>6</sup> at  
 tala meðan ungmennit sciallar. Gott lið hofom ver  
 oc fritt oc er oss scylt at ligia<sup>7</sup> eigi aflotta en ef  
 verþr scal eigi lengra en til heygsins<sup>8</sup> en<sup>7</sup> ef sva  
 verþr<sup>8</sup> þa scal eigi lengra en til becsins. ver hofom  
 hraþtan iarll at beriaz með. oc<sup>9</sup> i því er hann

<sup>1</sup> Først skr. fetinn, men i er underprikket og a skr.  
 over. <sup>2</sup> Noget utydel. <sup>3</sup> Sál. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. kullld-  
<sup>5</sup> Her mgl. oc melti. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. veþom. <sup>7</sup> Sál. i  
 hds. rettet fra ef. <sup>8</sup> Rettet fra hdss. veþr. <sup>9</sup> Rettet fra  
 hdss. o.

L. 1. laðsago m.: laugmadr = l. 24. — 12. Gætlandi: Gaut-  
 um edr Hallande. — 24. i.: og mællti. — 26. ef: so illa *tf.*  
 — 29. með: og agætæn dreing *tf.*

melti þetta kipiz hestrin við oc hleypr vp hellinn er hann var bündin við oc kemr við eyra honom Þorfinni en hann leypr<sup>1</sup> ner vp við oc melti. Sciot allra manna armastr oc snyr þegar a flotta oc leggr abrat. Oc nv metaz þeir við dalinn<sup>2</sup> villdi Hacon 5 at Haralldr gørdi fyrri at hlápit oc þottiz þa hava brecco muninn. en Haralldr sparir þat Haconi. Oc er þeir hafa setid þannig of hrið. þa ser Hacon at lipino hans svmo ma eigi endaz firir kvilda sæcom oc stendr vp sípan oc melti. Ver munom nv verþa 10 til at rapa. oc hafþa ec þo konungi etlat at hlápit verðr nv annann veg brecco munrinn en ec hugþac til egjar nv lidit oc reþr idalinn oc vp at þeim Haralldi konungi oc teczþ<sup>3</sup> nv orrosta oc er en sem fyr at Hacon synir af ser micla hreysti oc 15 allt hans lip sialfs. en konungs lipit er beþi meira oc betr buið oc fell þegar miæc lipit Haconar en sumt legr aflota. allir Gætarnir þeir er up stopo þa helldvz litla hriþ við. oc þo varþ þeim tion-samt meðan þeir bavrþvz. oc er nv þat eitt lipit 20 eftir er Haconi iarli hafdi heimanfylgt oc dugir þat 91 et bezta. Iarllinn berc<sup>3</sup> vel oc vipr mærg fregþar verk oc kennir Haralldr konungr merkin er borin voro firir iarlinom oc villdi giarna fa þav. Ok þvi nest verþr nv sva fast at iarlinom sott. at merkis- 25 maðrinn fellr oc var þegar tekið merkit af konungs monnom. Oc þa flyr i. oc þat lipit er með honom var oc hallda iscoginn. Þa q. Þiodolfr v.

<sup>1</sup> Herefter skr. et underprikket hann (fork.) <sup>2</sup> Tf. i randen med indv.tegn. <sup>3</sup> Sål.

L. 4. manna: Nordmanna. — 5. við: huorir ath audrum skulu rada ifir *tf.* — 7. Haconi: ecke. — 20. meðan—bavrþvz: *ul.* — 23. merkin: merkit = l. 231,17. — 24—25. oc(1)—sott: *ul.* — 28. scoginn: er þeim uar þa nær *tf.*

60. Aʌld er sv iarli villdi  
ognteitom lip veita  
sterkr olli styr stillir  
Steinkels gefin helio.  
5 en þvi at illa reynduz  
aflván þapan hanom  
firir let Hacon harfa  
hvat segr hinn er þat fegrir.

Oc nv melti Hacon er hann flyþi at konungs d.  
10 mindi<sup>1</sup> hann laʌst þiccia a hava halldit merkino  
M. konungs er hon hafþi gefit honom. Haralldr  
konungr recr nv flottann oc melto menn hans at  
Hacon hefþi vart lænað iarlldominn Stenkeli<sup>2</sup> kon-  
ungi oc hann kynni eigi sia efnitre sitt mindi hon-  
15 om vera ofrefli at beriaz við konung sialfan. sumir  
kælloþo hann vascan mann oc hafa<sup>3</sup> drengliga  
bariz. Konungr let bera fyr ser merkin þegar er i<sup>4</sup>  
hans valld komo oc kallapi þat mestan sigr er  
hann hafþi þav fengit. Oc er þeir riþo scogar gæto  
20 oc þeim var minst<sup>5</sup> ván hleypr maðr of þuera gæ-  
ona or scoginom fram oc þrifr merkit annari  
hendi af þeim er bar en annari hendi legr  
hann þan með spioti. leypr þegar iscoginn aþr-  
om megin gætunnar oc hafa þeir ekci hans en  
25 hinn deýr er lagþr var. Þa melti Haralldr kon-  
ungr. Þar mvn Hacon verit hafa oc var þetta ecci  
margra manna at fara sva oc er þat vist at eigi  
þicci mer honom minni sigr iþesi ferþ en mer  
var iorrostunni. enda kann ec eigi scaplyndi Rag-  
30 hilldar<sup>2</sup> frendkono ef honom yrþi aþvellt at komaz  
yfir reckio stokcinn hennar ef hann hefþi latið  
merkin en nv muno þav settaz. Fara þeir nv til

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. mindo. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> a(1) skr. over l. med nedv.tegn. <sup>4</sup> Over l. med nedv.tegn. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. mint.

L. 25. en—var: *ul.* — 27. margra: annarra. — 32. settaz: ath verr er *tf.*

scipanna oc var konungr ascipi oc mart lipit en sumt alandi oc sva hafþo matsveinar elldstoar alandi. Oc of kvellidit er þeir sneddo er a landi voro. þa kom at þeim einn fatecr<sup>1</sup> maðr oc þaþ matar oc var alltaþrvgr.<sup>2</sup> en þeir gafo honom. hann 5 spurði hvart konungr veri alandi ę. ascipi. þeir s. at hann var ascipi. Þat ueri skylt goðir menn s. hann at ek laþapa yþr þenna beina en þar se ec einn lut til. Ec veit hvar þeir Hacon i. ero scamt a þrat heþan með fa menn oc kan vera at kon- 10 ungr laþaþi miaucc vel ef þer fengit drepit hann ę. hand tekite oc mun ec segia yþr leið þangat. 92 þvi at ec var þar<sup>3</sup> aþr firir litlo. Þeir foro nv miok<sup>4</sup> margir oc hlyddv for talom hans. en hann fer oc er gangan hans helldr hrumlig. fara nv 15 iscoginn eftir divþri gaþo oc dregsc helldr vndan oc vilia þeir aþr hverfa. en hann qvaþ þo scamt til undz þeir mindo finna Hacon oc þvi nest koma þeir at þar er tre micid ligr of þvera gaþona oc fara þeir þar yfir oc sia þa menn nocqveria firir 20 ser. honom verþr seint<sup>5</sup> enom fatekia at komaz yfir treit oc biþr þa secia eftir þeim monnom er þeir sei firir sek fram oc qvaþ menn Haconar þat. oc er þeir koma yfir treit þa kastar sa af ser taþronom oc leyþr vp atreid oc bregþr<sup>6</sup> sverþi oc haþr 25 sem ma oc hava þeir þa fundit Hacon i. Þa drifa at þeim menn beþi or scoginom oc framan af gaþunni oc secia þa vapnom en þeir veriaz oc finna at eigi er svica laþst oc villdo vndan hallda oc er

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fe-. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. allst-. <sup>3</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. mok. <sup>5</sup> einom fatekia tfs. her, rimeligvis mgl. manni efter fatekia. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. breþr.

L. 5. alltaþrvgr: miog treflaugr. — 13. þvi—litlo: sem þeir uoru adan. — 16. vndan: og gruna þeir hann nu *tf.* — 29—s. 233,1. oc(2)—treno: *ul.*

þeim mein at treno oc verda flestir drepnir en svmir comaz til scipanna aþr við illan leic oc s. konungi of morgininn farna en hann s. þa for iaft sem liclict var eigi mvno þer iaþragir<sup>1</sup> oc 5 Hacon oc foro þer vvarliga oc af litlom alitom. Konungr var þar nocqveria stund þvi at eigi matti scipin brot flytia fyrir isom oc liopo þeir vp iaþnan konungs menn eftir strand haþom. en hvert sinni ligo eftir .v. e. .x. sva var yrmt fyrir alandino af 10 vm satom<sup>2</sup> Haconar. Þat er nv þvi nest at Hacon kemr qvitt þeim til eyrna Haralldi konungi oc monnom hans at Hacon i. veri farinn til Sviðioþar eftir lipi miclo oc þeir Steinkell konungr mindo þar<sup>3</sup> koma scams bragþs með her mikinn en S. k. 15 mvni koma vtan iarosinn með scipa her. oc peso trvir Haralldr konungr oc taca nv oc haþva<sup>4</sup> is fyr scipom sinom oc er þeir voro at þa melti<sup>5</sup> engi dvgir sva sem Koprans bani. Þat melti sa til Hallz Otrygs s. er vegit haþi Koprann Gvþmvndar 20 s. en Hallr var þar með Haralldi konungi. oc þa liop at Þormoðr Eindriþa<sup>6</sup> s. oc hio Hall banahaþgg þvi at hann stopz eigi er hrosat veri vigino Koprans. Þormoþr var manni firnari en systrvngr Gvþmvndar Eyiolfis s. faþvr Koprans. oc er lipit 25 þraþngþis at oc villdi drepþ hann Þormoþ þa þrast niðr issinn vndir þeim oc varþ þa micid svarf oc var við svaþ vm at mart manna mvndi drvna. Magnvs s. Haralldz konungs veitti Þormodi oc bad honom griþa oc bað seþtir þvi at Þormoðr

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Her er ur. tf. k. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. þeir. <sup>4</sup> Her er ur. skr. s. <sup>5</sup> Her mgl. maðr. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. eindra.

L. 3. of—farna: ofarar sinar og þath með ath margir menn hans eru drepnir. — 5. vvarl.—af: med. — 9. v.—x.: v. edr vi. x. edr xij. — 25. þraþngþis at: þraung j mille skipanna. — 27. var—vm: ad komid.

var ahans scipi oc varþ setz amalið oc sípan for  
 Þormodr svdr til Danmerkr oc þápan vt iGrikland  
 15<sup>b</sup> oc villdi amala<sup>1</sup> en konungr<sup>2</sup> sagði hann vera of  
 litinn vexti til þes. oc einn dag er konungr sa vt  
 of svalar nocqveriar sa hann at gripvngr einn akafa 5  
 93 micill var leiddr amot oc hio Þormoþr af hafvð.  
 þa melti konungr at hann mindi fleira stort hæggva  
 en naʃt eitt oc toc konungr þa við Þormoþi oc  
 gengr hann amala oc var þar. En þeir Haralldr  
 konungr flotoðo<sup>3</sup> scipom sinom oc foro eftir qnni 10  
 Elfi til sefar oc sidan heim norðr iNorreg við  
 svabuit oc fello nocquerir menn af Haralldi kon-  
 ungi er þeir foro ofan eftir anni Elfi því at Gaʃtar  
 scvto aþa. En Hacon iarll þotti vera in mesti  
 raʃnar maðr oc het dottir hans Svnefa en sonr het 15  
 Hacon er atti d. S. k. Vlfs s. oc var þeira son  
 Eiricr lamb Dana konungr. oc lycr nv her at sinni  
 fra Haconi i. oc Haralldi konungi.

#### Fra Sneglo halla.

K. 28 **E**itt svmar kom scip af Islandi oc var þar a 20  
 Sneglo halli. hann var nordlendr<sup>4</sup> at eitt.<sup>4</sup>  
 honom var sva farið at hann var scalld oc for  
 yfildiz helldr faz iorþom sinom. Þeir komo við  
 Agþa nes oc helldo in eftir firþinom oc brvnoþo 25  
 imoti þeim langscip oc stoþ maþr vp adrecanom  
 er firir for irþom kyrtli oc melti Hverr styrir  
 scipino eþa hvar voro þer ivar<sup>4</sup> eþa hvaðan yttv  
 þer eþa hvar komo þer við land. eþa hvar voro

<sup>1</sup> Her mgl. ganga ved sideskifte. <sup>2</sup> Her mgl. vist garðz.

<sup>3</sup> Rettet fra hdss. flotiðo. <sup>4</sup> Sål.

L. 4. þes: og kuad hann ecke eth manna mundu uera  
*tf.* — 6. leiddr: til hoggs *tf.* af hafvð: so ath fiarre kom  
 nidr hofudit. — 15. maðr: sua ath hans nafn mun uppi  
 medan Nordrlaund eru bygd *tf.*

þer inótt. Halli s. Sigurþr heitir styrimaðrinn. en  
 ver vorom ivetr a Islandi en ytom fra Gasom en  
 komom við Hittrar oc vorom<sup>1</sup> i nott við Agþa nes.  
 Maþrinn melti. sarþ hann yðr eigi þa Agði. Halli  
 5 s. Eigi enna. Maþrinn melti. Var þo nocqvof til  
 raþs vm. Ia herra s. H. beið hann at bettri manna  
 venti þin þangað iquelld. Þar var Haralldr kon-  
 ungr er orþom scipti við Halla. Nv koma þeir  
 ibeinn oc fer Halli afund konungs oc qveþr hann.  
 10 oc villdim ver hera s. hann til ydar fara. Konungr  
 s. Vant verdr þat vtlendom monnom. oc abyrgs þic  
 sialfr en eigi spari ec mat við þic. Nv for Halli  
 þangat oc var með hirþinni. Þar var oc Þiodolfr  
 scalld með konungi oc þotti vera nocqvof afvnd  
 15 siver við þa menn er quomo til hirþarinnar. Oc  
 einn dag er Þiodollfr gecc at streti með konungi.  
 komo þeir firir lopt nocquor oc heyra deilld manna  
 oc því nest aflog. þar var scinnari oc iarnsmiðr.  
 Gængom bræt heþan s. k. Yrc nv Þiodollfr of  
 20 deilld. Hann melti. vscyllt er þat hera. Góʃ sem  
 ec meli s. konungr. oc er nocquerio meiri vandinn<sup>2</sup>  
 á en þv étlar. þv scalt gora af þeim nocqvaf aþra  
 menn en þeir ero. látt annan vera Geirroð iotvñ  
 en annan Þór. Hann q. v.

25 61. Varp or þretoþorpi  
 Þórr smiþbelgia stórra  
 hvatt elldingom haʃldnom  
 hafra kiqtz at iqtñi.<sup>3</sup>  
 hliodgreipom tok hvda  
 30 hraʃcvi scafls or aʃli  
 glaþr við galldra smiþio  
 Geirroðr siq þeiri.

<sup>1</sup> m mgl. hds. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. vandann. <sup>3</sup> i(2) *tf.*  
 over l. med nedv.tegn.

Konungr melti. Þesi visa er góð oc vel ort. Oc  
 nv scalltv yrcia apra. lat nv vera annan þeira  
 Sigurþ Fafnis bana en annan Fafni en kenn þo  
 hvarn<sup>1</sup> til sinnar ipnar. Hann qvaþ en v.

62. Sigurdr egiapi sleggio 5  
 snac valigrar bracar  
 en scafdreci skinna  
 screið of leista heiði.  
 mann sasc orm apr ynni  
 ilvegs buinn kilio 10  
 nataleþrs anapri  
 neflangr konungr tangar.

Konungr melti. gott scald ertv Þiðolfr oc gaf  
 honom þegar eitt fingr gvll. Oc of kvelldit var tið  
 rett of visornar oc s. þeir hirpmenn at Halli mindi 15  
 eigi yrcia<sup>2</sup> slicar v. Hann s. Eigi em<sup>3</sup> ec iafngott  
 scald sem Þiðolfr en þa mun mer fyrst<sup>4</sup> of fara  
 ef ec emc eigi við staddr. Sa maðr var með Har-  
 alldi konungi en Tuta het friscr maðr oc var þar  
 til synis hann var lagr sem dvergr oc digr. oc eitt 20  
 qvelld let konungr hann taca vapn sín bryniona  
 Emmo oc hialm oc sverþ oc bað hann ganga firir  
 hirpina idryccio stofo þa er menn sato undir borð-  
 om kom hann inn með þesom bvnapi oc hleia  
 menn at honom oc þotti maðr vndarligr. Þa melti 25  
 konungr. Sa maðr er nv yrkir vmb hann þar sem  
 hann stendr scal þiggia af mer knif þenna oc belti.  
 þat var gorsimar. Þa q. maðr v. abeckinn oc var  
 þar Halli.

63. Fęþr syndiz mer frendi 30  
 Frisa kyns ibrynio

<sup>1</sup> Synes skr. hur. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. yrci. <sup>3</sup> Tf. over l.  
<sup>4</sup> Sål. f. first.

gengr með hirþ ikringom  
 hialmfalldin kurfalldi.  
 flerat elld iari  
 út laþi vanr Tvta  
 sek asibo leica  
 sverþ rvghleifa scerþi.

5  
 Vel er þetta quepit s. konungr oc sendir honom  
 giarfna. Þiðolfr fandz fatt vm. Nocquerio siþarr  
 gecc konungr at streti oc hirpin með honom. var  
 10 þa Halli ifavrrinni oc er þeim voro minztar vanir.  
 þa liop hann Halli fram firir þa. Konungr melti.

64. Hvert stillir þv Halli.

Hann s. 95  
 Hleyp ec fram at scyr kapi.

15 Konungr m.

Grat mvndv gorfala lata.

Halli s.  
 Górr matr er þat smiavrvan.<sup>1</sup>

leypr sidan igarþ einn af stretino oc þar sem kona  
 20 hafþi vppi ketil oc var iðratr. Hann tekr ofan  
 ketilinn oc gengr vt með oc setz nidr vti hia lopti-  
 no oc ętr grattinn oc er konungr sacnar hans  
 ifyllinni<sup>2</sup> þa melir hann. Nv ero eigi gods efni i  
 nv er hann Halli brat laþinn farom nv oc leitom  
 25 hans. þeir scipa til sidan oc voro .vi. hvarir oc  
 finna hann sidan þar er hann sat oc hof grattinn.  
 Þa melti konungr við hann styeliga. Hvat skylldir  
 þv fara vtan af Islandi til ricra manna oc gőraz  
 sva at vndrom. Ver eigi reiðr herra s. Halli þiggia

<sup>1</sup> i tf. over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Sål.

viliom ver fagnað er i hendr ber. oc iafnan se ec  
ypr a kvelldom ecki drepa hendi við goðom send-  
ingom. Konungr<sup>1</sup> gek ibrot en Halli stod vp oc  
kastar nidr katlinom oc scall haddan. þa q. Halli  
þetta

5

65. Haddan scall en Halli  
hlæt of fylli gratar.  
hornspano qveþ ec hanom  
hlyða betr en pryði.

Konungr er reiðr Halla oc þiccir Þiodolfi þetta 10  
hlegligt er Halli hefir til tekid. oc of kvelldit letr  
konungr setia<sup>2</sup> firir H. gratar trog oc biþr hann  
or eta. Halli letz eta mvndo grátt oc let ser hann  
piccia megin goþan. mataz hann oc hettir þa er  
honom þiccir fallit. konungr biþr hann eta en. 15  
nei hea s. H. þat gori<sup>3</sup> eigi. kost attv at lata  
drepa mic ef þv vill en eigi scal ec af þeso liota  
bana. Oc nu of kvelldit let konungr taca af bordi  
sino gris einn steiktan. oc fer i hendr Tuto oc  
melti. fer þetta Halla s. h. oc seg honom at hann 20  
havi ort v. aþr en þv kemr firir hann. oc mel þat  
þa er þv kemr amitt golfit. oc ef eigi er þa ort  
ser hann bana sinn. Tvta s. Herra eigi villda ec  
96 þetta gora. konungr s. Goþ picci þer v. muntv oc  
gorla heyra kunna. Sídan tok hann við grisinom 25  
oc gecc amitt golf oc melti. Yre v. scald s. hann  
at boði konungs oc lat sem lif þit liggi við. Oc  
en Tvta<sup>4</sup> kemr firir Halla. þa rettir hann Halli  
hendr imoti grisinom oc q. v.

66. Gris þa greppr at reši  
grvntraþustom<sup>5</sup> daþan.

30

<sup>1</sup> Herefter skr. stend, men overstr. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. sitia. <sup>3</sup> Her mgl. ec. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. tvti. <sup>5</sup> Her tfs. daþom.

niarþr ser þarg aborþi  
þaglandz firir ser standa.  
rvdna<sup>1</sup> sipur lit ec raþar  
reþ ec sciott gorfo qveþi  
rana<sup>2</sup> hefr seggr asvini  
send heill konungr brenddan.

5

Þa melti konungr. Vp mvn nv gefin saucin við þic  
Halli s. h. oc er allgód visa. Hann<sup>3</sup> er nv með hirþ-  
inni vel halldinn. oc er kemr iola aptann gengr  
10 Halli firir konung oc qveþr hann. Konungr toc  
vel mali Halla. Þa m. H. Hera qveþi hefi ec ort 16a  
of yðr ec villda at þer hlyddit. Konungr melti  
Hefir þv nocqvap<sup>4</sup> qveþi fyr ort. Hann s. Ecci  
hera. konungr melti. Þat mvn þa sumra manna  
15 mal. at þu takiz micit ifang fyrsta sinni slic scald  
sem of mic hafa ort. eþa hvat syniz þer rað Þiod-  
olfr. Hann s. Eki kan ek þer raþa raþin herra s.  
hann. hit mvn ner fara at ec kvnua raþa Halla  
heilreþi. Konungr s. Hverro þa. Þiodolfr s. At  
20 hann livgi eigi at ypr. Konungr m. hvat lygr hann.  
Þat þa herra at hann hafi ecki qveþi ort. en ek  
etla hann ort hafa. hvert er þat s. konungr. Þiod-  
olfr segir. Þat heita Kollo v. er hann orti of kyr  
ýt a Islandi er hann gétti. Þa melti konungr. er  
25 þat satt Halli er hann s. Satt er þat herra s. H. kon-  
ungr melti. Hvi sagdir þu þat at þv hefdir eki qveþi  
ort fyr en of mic. Þvi herra s. H. at ec venti at  
monnom muni litil qveþis mynd aþvi þiccia ef  
þat quemi a lopt. q. þat fyrst þa s. k. Halli s.  
30 Scemta mvn þa fleira scola herra. Hverio þa s. k.  
Qveþa scal Þiodolfr Soptrogs visor er hann orti vt  
aIslandi. Konungr s. Hvernig er þat qveþi. Halli

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> ra tf. over l. med nedv.tegn. <sup>3</sup> Herefter skr. nv, men overstr. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. nocqþ.



s. Þiðolfr hafði þat verc er hann var heima at hann bar út ásko með opro vngmenni oc þotti til enkis annars fæR oc varþ þo at at hyggia at eigi veri elldr sva at meín yrþi at. Er þat satt Þiðolfr s. k. Sat er þat hera s. Þ. Konungr melti Hvi hafdir þv sva ovirpiligt verc. Þat bar til herra s. hann at ver vorom mærg barninn oc tok ec undir 5 með þeim of verkið oc flyttac þeim sva til leica. Heyra vil ec hvartveggia qveþit sagdi konungr. Sva var nv gort at þeir qveþa qveþinn oc er lokid 10 var þa melti konungr. hvartvegia er qveþit ofengiligt oc mvnu<sup>1</sup> oc litil verit hafa yrkis efnin. oc þat er þo en fengminna Þiðolfr er þv ortir. Þa s. Þiðolfr. Halli er orð hvas maðr en þat veri honom eigi oscylldra at casta ecci onytom orþom a 15 mic oc hefna faþur sins. Konungr melti. er þat satt Halli. at þv hefir eigi hefnt faþur þins. Satt er þat herra s. H. Konungr melti. Hvi fortv við þat til Noregs. Þat bar<sup>2</sup> til hera s. H. at ec var þa barn at alldri er hann var veginn oc toko frendr 20 malið oc settvz á firir mina hænd. en þat nafn þiccir eki vel sama með oss at heita gridniþingr. Konungr melti bezta er or þeso leyst. en þat er at er þv s. engo Þiðolfr. Halli melti. Herra s. hann. Þiðolfr ma þvi vm slicca lvti diarfliga reþa. þvi at 25 øngan veit ek sins faþur iafn greypliga hefnt hafa. Hvat er at merkiom of þat s. k. at hann hafi þat miclo framar gort en aprir menn. Þat þa herra s. H. at Þiðolfr hefir etid faþvr bana sinn. Konungr melti. Hvi megi sva vera. Þvi herra s. H. 30 at Arnorr f. hans bio fyr nordan land a Islandi. hann var maðr fe litill oc ognogr sér of þat er hann þyrfti nema þat at hann atti mart barna oc hafði

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. mvni. <sup>2</sup> Skr. 2 gg.

þat hyski<sup>1</sup> hans at mestom lvtá er heraps menn fengo honom. Ok a einu hæsti atto heraps menn fund at of fatekia menn hver til la/g vera scylldv við þa. oc var eigi annarr fyr til nefndr en f. 5 Þiðolfs. oc varð einn maþr hera sva storlatr at hann gaf kalf svmar gæmlann. For hann sidan eftir kalfinom oc þotti þat mest næpsyn at sekia þangat fyrst til beinan er mestr var. fer hann heim síþan oc leidir eftir ser kalfinn oc hefir ahonom 10 tá/g langa oc ramliga oc var eygþ ta/gin sem snara oc hafþi hann þeim endanom smeygt aháls sér en hellt sidan hondonom of ta/gna oc er hann com at garþinom þa var hann vtan eigi allhar en fyr innann garþinn var graþtr divpr oc er hann steig agarþinn Oc<sup>2</sup> letr sigaz af inn þa verþr hera en hann mindi vara oc toco eigi nidr fætvrnir hans en kalfrinn bratz aþrom megin gardzins þa hefir hann eigi gáð at smeygia ta/ginni af halsi ser oc fecc hann af þvi bana. oc er barnin sa þat liopo þa til oc drogo heim kalfin. oc etla ec þat hera s. Halli at Þiðolfr snæddi þan kalf at sinom lvtá. Konungr melti. Þat mindi iafnt hefliga. Þiðolfr leypr nv vp oc villdi hægva til Halla oc varþ hann staþvaðr<sup>3</sup>. Þa melti konungr. Ek scal setta ykr at hvarigom ykrom scal hlyþa at gora aþrom<sup>4</sup> méinn. oc þv vacðir þetta mal Þiðolfr fyrri oc var þer 98 þat oskyllt er þetta nv kyrt oc ferir Halli qveþid er þat gott oc vel ort. oc er Haralldr konungr vel til H. Þat er sagt at van er til konungs Einars flvgo oc var þa vingan þeira goð þo at þat leci nocqvap a ymso. hann hafþi þa finnfær af konungs hendi. Oc aþr en hann quemi reddi hirdmaþr einn vm sva at Halli heyrþi at Einarr veri micill

<sup>1</sup> Rett fra hds. hyki. <sup>2</sup> O ved rettelse fra f. <sup>3</sup> Rettet fra hds. -arðr. <sup>4</sup> Sål.

hofþingi oc oiafnaþar maþr. oc hann betti ǫngom  
sina fréndr þo at hann drepri. Þa s. Halli. meiri  
van at hann þeti mer minn frenda ef ec kref. Hann  
svaraþi hirdmaþr qvaþ hann eigi beta mvndo oc  
let hann engan mann bettan hafa. þar til þreytto 5  
þeir þetta mal er þeir vepiþo of lagþi hirdmaþr  
við gyllhring en Halli hafvd sítt. Oc nv kom  
Einarr til konungs oc setr konungr hann id nesta  
sér oc var þat eftir inn atta dag er Einarr kom.  
Oc eitt qvellð er þeir drvcco eftir bord. spvrþi 10  
konungr hverso til hefþi tekiz of finnferþina. Hann  
s. Nestom herra er ver vorom norðr. þa hittom ver  
Islandz far eitt oc barom ver ahendr þeim at þeir  
mindo cap hava att við Finna firir vart leyfi fram.  
oc er þeir villdo veria<sup>1</sup> malit fanz a ordom þeira 15  
at þeir mindo eigi scirir til lycta oc logþom at  
þeim siþan en þeir varþo sic oc eigi lettom ver  
fyr en þeir vrþo sottir. einn maþr var sa þar er  
miclo varþiz bezt oc seint mindi sott verþa ef  
slicir<sup>2</sup> veri margir. Þa gecc H. til rumsins oc var 20  
hliodr oc spyr hirþmaþr hvat honom veri at  
ogleþi. Hann let saucc til þes vera. ec hefi spurt drap  
frenda mins er þeir Einarr flvga hafa drepid. kan  
vera at nv gefi til at leita eftir botonom vid hann.  
Hirþmaþrinn s. Þat villda ec at þv reddir ecci 25  
vmb oc se kyr vepion þesi. Halli letz eftir mindv  
leita. Þit rap er þat s. hirþmaþrinn. Oc of morg-  
ininn gecc Halli firir Einar oc melti. Er saǵdvt  
tipindi et fyra qvelldit þar er mic [tok enda<sup>3</sup> iaftaci  
frenda mins villda ec vita ef þér villdit nocqverio 30  
beta. Einarr s. Hefir þv eigi heyrþ þat. at ec beti  
engan mann. se ec þes ecci a þer at þv þiggir þetr  
af os helldr en aprir menn oc þiccir ǫþrom þegar

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. vera. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. slicar. <sup>3</sup> Sål.

scyllt er einom er þett. Halli melti. Þer megvð  
veria til eigi meira en yþr se eigi scaþi i. en mer  
þo hvggan við at taca. Einarr [baþ hann bravt<sup>1</sup>  
fara oc reþa þat eki lengr. oc sva var . . . hann  
5 gecc til rums sins. Spyr hirþmaþrinn ef hann villdi  
nocqverio beta honom. Halli qvaþ eigi þat vera  
. . . inn melti. þat vissa ec aþr s. hann. latom  
larsa en vepionna. oc vec eigi til optar. Halli s.  
Til scal . . . ia opro sinni. Oc of morgininn hittir  
10 Halli Einar. oc repir þa en sama mal. vil ec en  
vita s. hann ef þer vilit beta mer frenda minn. 16<sup>b</sup>  
Einarr s. seinþreytr ertv oc ef þv dregsc eigi bræt  
mvntv vera drepinn. Hann gek til rumsins. Hirþ-  
maþr melti. Hverso gek nv eftir leiton við Einar. 99  
5 Halli s. at nv var heiton fyrir bǫtr Þes varði mic  
iafnt s. hann oc vil ec en gefa þer vp vepiunna  
oc vecir þv eigi til optar. Þa s. Halli vel fer þer  
s. hann en reþa scal malit it þridia sinn. þa þicci  
mer reynt til fvlls. Oc nv gek Halli fyrir konung  
oc qvaþi hann. heill hera s. hann. Vel kominn<sup>2</sup>  
Halli s. konungr eþa hvat villtv. Hera s. Halli. ec  
vil segia þer dræm minn. þv ert maþr dræmspacr.  
Ek þottvz<sup>3</sup> vera allr annarr maþr en ec emc. þott-  
vmc vera Þorleifr skalld. en Einarr flvga þotti mer  
vera Hacon iarll oc þottvmc ec niþa hann oc  
munda ec sumt i er ec vacnaþa oc þocar þa fra  
hasetino oc vmlar við firir munni ser sva at eigi  
nam orþa scillin en allir heyrðo at hann mvþlaþi  
nocqvaþ. Þa melti konvngr ǵor sva vel Einarr sem  
ek bið þett honom nocqverio. hann svifsc encis.  
oc er þer veri einn quidlingr ef eftir verþr mvnaþr  
sem hett er ef vp kemr at eigi falli niþr slicr maþr  
sem þv ert. þvi at mit megom sia hveria setning

<sup>1</sup> Utydeligt på grund af en rift. <sup>2</sup> Skr. 2 gg. <sup>3</sup> Sål.

hann hefir á. oc er þetta engi draumr er hann sagði. því at þetta mún hann enda oc ero demi til þes at niþit hefir bitid en ricari menn en þv ert oc mún þat allðri niþr falla meðan Norþr laund ero bygd. gør þetta nú firir minar sacar. Einarr s. 5 Þer scolvþ rapa herra s. h. taci hann af fehirþi minom .iii. merkr silfrs. hann mún greida honom. Þa melti Halli haf þavcc firir oc getz mer nú vel at. Hittir fehirþinn oc s. honom. Hann let at þar veri fiorar merkr isiopi saman. Þriar scal ec hafa 10 þo s. Halli. Oc nú vega þeir Halli þriar merkr iafnt sva at ecki er vm fram. því at hann vill sva. Oc eftir þat gengr<sup>1</sup> firir Einar oc segir honom at hann hefir þa feit. Hvert hafdir þv þat sem isiopnom var s. Einarr. Eigi var þat s. Halli annan veg 15 muntv verþa at fa mer bana savcina en ec gormc þiofr a fe þino oc sa ec bragð þit þetta oc muno vid nú scilia. en þat hafdi Einarr hvgat honom iafnt sem hann sagði. Oc þo var nú kyrt gengr Halli nú til rumsins. þa melti hirþmaþr. Nú attv 20 vepfeit. Sialfr scalltv hafa fe þit s. Halli þv hafdir drengliga af vid mic vm malit. oc eki gecc mer annat til þretunnar vid þic fyr andvrþo en reyna hvert ec neþa feno af Einari eþa eigi. oc allðri 25 atta ec scyllt vid mann þenna sva at ec vita oc ongan þan er Einarr drap. nú fer Einarr brot siþan fra hirþinni. Eftir þat bad Halli leyfis at konungr leyfþi honom at fara til Danmerkr svþr of svmarit. Konungr letz mundo leyfa honom ef hann quemi bratt apr. oc baþ hann fara varliga firir þer sacir 30 100 at hann letz vita at Einarr flvga mindi illan hvg a honom hafa ef þeir fyndiz let at fás stadar hefði þannig til sciptz sem með þeim at Einar betti fe

<sup>1</sup> Her mgl. Halli.

firir víg. oc qvaþ hann illa múnðo við vna. Nú fer Halli of sumarit til Danmercr oc er þar með<sup>1</sup> einom<sup>2</sup> ricium manni. Oc eit sinn er þing er fiállment. þa fer Halli til þingins<sup>3</sup> með hafþingianom 5 oc er menn melto þar malom sinom þa varð þar hareysti micid. Þa melti hafþinginn. Sa veri rapleitinn maþr. er rap hitti til at gora sva at lyðr þessi þagnaþi allr. Þa s. Halli. ec fe þat gort. at allir menn muno her þagna. Nei s. hofþinginn þat 10 mún vera eigi oc loxins setia þeir veð.<sup>4</sup> leggr hofþinginn við gvllhring en Halli hofvð sitt. Oc annan dag er þeir koma a þingit. þa er þar eigi minni gnyr en fyr oc hlam oc óp oc hvers kyns skál oc klipr. Oc þa er minst varir spretr hann Halli vp 15 oc melti hatt. Hlyþi allir menn mer er micil mals þarf. ec scal kera of opindeló mina sialfs. mer er horfin<sup>5</sup> hein oc heinar sufl nal oc screppa oc allt sciopo scrvð þat er betra er at hava en missa. Siþan varþ hliot oc tvist. því at svmir etla at 20 maþrinn se qrr orþinn oc sumir hvgþo at hann mindi þa tala eyrindit oc var forvitni a at heyra þottv þannig orða tiltavcc hans ifyrstunni nocqvap breytilig. En Halli setz nú niþr þicciz nú a leið því hafa komit er hann hafði mēlt at menn gafo hliop Nú fara menn af þingino oc fér Halli veðfeit 25 oc kemz abrot alá/n. Sidan for hann til Englandz oc etlapi þaðan til Noregs oc er þeir voro bunir er til Noregs etloþo.<sup>6</sup> fer Halli afvnd konungs oc letz ort hava vm hann qveþi. en þar var sa maþr firir með konungi er Raþr hét oc var scald. oc þa er lokit var qveþino spyr konungr Rað hvernig veri queþit. en hann qvaþ vel vera. Þa baþ kon-

<sup>1</sup> Skr. mer. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. eino. <sup>3</sup> Sál. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. vijþ. <sup>5</sup> Her tf. hds. oc. <sup>6</sup> þo mgl. hds.

ungr Halla með ser at vera oc nemi menn qvepit. Eigi ma sva vera herra s. H. ec hefi buid ferþ mina ibrot oc ma ec nv ongva dval<sup>1</sup> her eiga Þa melti konungr eftir því mvno þa verþa hallqvem-  
 lig<sup>2</sup> laŋqveþisins sem ver niotom þess setztv nv 5  
 niþr oc mvn<sup>3</sup> ec lata hella silfri i hofvð þér oc  
 haf þat sidan er i harino lodir. Hann letz þa verþa  
 at ganga abravt litat fyrir naþsynia sacir oc sva  
 gorir hann oc fecc ser tiurv oc bar ihofvð sér oc  
 scryfþi harino sem mest. oc gekc þegar aptr istof- 10  
 vna oc settiz niþr oc qvad ser tit of ferþina Kon-  
 ungr let þa þat gora er hann het at hellt var  
 silfrino ihofvd honom oc loddi þar nv igodr fengr  
 fiar. enn qveþi þetta var endilausa ein. oc qvaþ  
 hann þat fram af munnri ser. For Halli sipan til 15  
 scips. En þa hofþv þar rapiz til Svþr menn margir  
 101 með þunga varnað oc fecc hann nv eigi farit en  
 þo leto styri menn sem þeir villdi giarna vip hon-  
 om taca ef hann sei nocqvor efni i at coma Svþr-  
 monnom i brot oc var styrimaþr vel til Halla. Oc 20  
 nótt eina let Halli illa isvefni oc var hann vakiðr.  
 oc spvrþv<sup>4</sup> þeir hvat hann dreymþi. Hann s. oc  
 qvaþ ser þes meiri van þiccia at þeim feriz þungt.  
 Segir at honom þotti maþr koma at ser ogvrligr oc  
 qveþa þetta 25

67. Hrong er þaz [hafan þaŋgul  
 sellt vm<sup>5</sup> siz fiar selldac  
 syn er at ek site at Ranar  
 svmir o i bvð með hvrmvm.  
 liost er lyso at gista 30  
 laŋd a ek vt fyr straŋdo  
 því sit ec bleicr ibrvci  
 blacir [mer þari<sup>6</sup> of hnacca.  
 b. m. þ. of h.

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -qvel-. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. mv.  
<sup>4</sup> Rettet fra hdss. spvrþi. <sup>5</sup> I nedre margen har 1. hånd  
 skrevet: hafan þaŋgul hellt vm. <sup>6</sup> Utydel.

Eigi þotti visan alloþeslig at þeim mindi vslett  
 faraz oc varþ ogorligt fyrir a gom at koma ipan  
 hasca oc baro margir fe sit af scipino oc repuz  
 brot ifra. En Halli gengr a scip þetta oc ferz þeim  
 5 bezta . . . . . við Noreg oc fer Halli sidan afund  
 konungs oc var hann nv þar of hrið með konungi.

17<sup>a</sup> **N**v oc eitt svmar þa er Haralldr konungr for k. 29  
 fyr land fram scipa lipi. sia þeir mann einn  
 a bati firir sér oc dro fisca. konungr var katr oc  
 10 melti til fiscimanzins. þa er scipit rendi hia fram.  
 kantv nocqvap yrcia. Ecki herra s. hann. Nei s.  
 konungr yrc nv til min. Sa s. Þa mvno þer yrcia  
 ímoti. Þat mvn ec gora s. k. Fiscikarllinn q. v.

68. Ofvsa dro ec yso  
 15 atta ec fang við laŋgo  
 vann ek of hofði hennar  
 hlamm var þat fyr scammo.  
 þo man ec hitt er hrotta  
 hofþom gvlli vafdann  
 20 dvþom darr ibloði  
 drengr var þat fyr lengra.

Konungr m. Hefir þv verit með riciom monnom e.  
 iorrostom. Hann s. meiri van þicci mer hera at  
 ek hava verit með riciom monnom. yrkit nv v.  
 25 ímoti hera. Konungr q. v.

L. 7. Nu oc: *ul.* — 10. til—þa: ath þeir skylldu finna  
 fiskemannenn. fram: þa mælti konungr *tf.* — 22. melti:  
 Vel kuedit karll *tf.* — 24. riciom monnom: jafnrikum  
 monnum sem þier erud þott ydr þike nu allt lagt hia  
 þui sem þier erud. — 25. hera: og gialldit mer mina skulld.  
 So skal uera segir (konungr og) *tf.*

69. Hiavgo harða dycir  
hirþmenn Dani stirþa  
sotti ferð a flotta  
fram en þat var scæmmo.  
hitt var fyr er fiari  
fostrlandi raþ ec branda  
sverþ iSercia garþi  
song en þat var lango.

5

102 Þa m. konungr. Nv scalltv yrkia Þioð. s. hann.  
Þioð. q. v.

10

70. Milldingr raþ imodo  
mótr illt var þar spiotom  
Danom voro goþ geira  
gram en þat var scømmo.  
setti niþr asletto  
Serclandi gramr merci  
stod at stillis raþi  
stang en þat var lango.

15

Konungr melti. Heyr þioðskald. qvattv sva rom<sup>1</sup>  
skomm. ecki er þat iafnhátt. hræm scæm. þat  
veri iafn hátt oc er þo mal lavsa. oc fleira  
hefir þv betr ort. Þioðolfr reiddiz oc bad þan yrcia  
er betr kunni. Þa melti<sup>2</sup> konungr til fiscimananz. yrc  
nv viso. Hann s. Þer scolvþ raþa en vant er nv at  
yrcia eftir er Þioðolfr q. apr oc þer fyrst at vphafi. 25  
Þig gvl þetta s. hann. oc retti til hans. oc q. nv  
v. Hann toc við gvllino oc q. v.

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Her tfs. þi.

L. 9. konungr: til Þioðolfs skaldz hann uar þar med  
konungi *tf.* — 20. skomm: skaummu. hræm scæm: hraufn  
skaufn. — 25. eftir—vphafi: so ydr like er hofutskaldin  
fa varla leikit.

71. Heyrþv á vpreist orða  
otvín konungr mina  
gaf mer gvll it raþa  
gramr var þat fyr scømmo.  
saddir arnn oc eyddir  
arom blamanna fiarvi  
gallstyrfengins stillis  
strengr var þat fyr lengra

5

Konungr melti. Þioðolfr yrc nv imoti. En Þioðolfr  
10 letz eigi mindo yrcia. beþi er s. konungr Þioðolfr  
at þv yrkir vel. enda ertv vandlatr<sup>1</sup> vm. Þa q. k. v.

72. Hlavl ec af hraþung sciota  
hlyri mer in scyra  
svþ gek felld a fleþi  
fram var þat fyr scømmo.  
en fyr England svnnan  
op bord und mer norþan  
ristin scalf i rastom  
rang en þat var lango.

15

Þa qvav fiscimaþrinn v. at bopi konungs.

73. Vig letz Vinða mygir  
virþom kunn of vnninn  
Þrendr drifo rict vnd randir  
ræmm en þat var scømmo.  
en fyrir Sercland svnnann  
snar þengill<sup>2</sup> hio drengi  
kvnni gramr at gunni  
gæng var þat fyr lango.

5

Konungr m. Þessi er bezt fiorþvnga locom af þinom  
10 visom oc þat etlaþir þv at ec minda kvnna gængin

<sup>1</sup> r *tf.* over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. þeg-  
L. 11. ertv: er hann. vm: kuedskap sinn *tf.*

103 at bardaganom. oc ef þv ert fe lavs maþr oc átt vandrepi. þa kom þv til vár oc mvn ec geva þer fe. Hera s. hann ecci a ec vandrepi gorda ek þetta mer til gamans ec var með O. konungi bręþr þin- om a Sticlarstþpom oc heiti ec Þorgils kastapi<sup>1</sup> 5 sipan fiscikvflinom oc var hann enn vascligsti maþr oc for sipan með konungi.

K. 30 Sva bare<sup>2</sup> at eitt sinn at Haralldr konungr com þar er þeir hofdo bariz Tryggvi O. s. Tryggva s. oc Sveinn Alfivo s. gec konungr aland at scemta 10 ser oc hitti þar einn mann er verit hafdi með T. astvinr hans. sa maþr gordiz hvgsivcr<sup>3</sup> mia/cc er hann sa konung. Haralldr fann þat oc spurþi hvi seþti. ec þiccivmc þer alldrigi angr hava gort eþa meín. Satt er þat hera s. hann. en a vallt bregðr 15 mer við er ec sec tigna menn. Konungr s. hvi þat gegndi. Hann s. Ipesom stap varom ver insta sinni með Tryggva konungi. Segir nv sipan konungi glægliga fra atburdom of orrostona e. hve hærmoliga hann letz hygia i at Trygvi konungr 20 mindi latiz hava. qvaz hygia at hann mindi myrþr verit hava af bvanda einom oc byr sa en her s. hann er ec hyg at valldit hafi. Konungr melti eigi kynligt at mart illt gengi yfir iþeiri qlld er slic verk voro gór. oc vera kann þat s. hann at noc- 25 qvor eþttar svipr veri með okr T. konungi. Let sidan taca bvandann oc neyþa til sagna oc gecc hann við locsins<sup>4</sup> en eftir þat let konungr festa

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. kasti. <sup>2</sup> Sál. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. -svicr. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. locsins.

L. 3. hann: gud þacke ydr mikla stormenzsku er þier synit j þessu *tf.* — 6. hann: vndir j skalatz kyrtli og *tf.* — 17. insta: næsta. — 22. einom: þadan skamt fra j brutt *tf.*

hann vp agalga oc hreinsapi sva landit en hefndi konungs oc hefir þan mann með ser er ihormonom var.

Þa er Gizvr Isleifs s. kom a fvnd Haralldz kon- K. 31 ungs var reþt vm at hann veri merkiligr maþr. Þa s. Haralldr konungr. Sva er þat sem ér segið en þar ma gora vel af .III.<sup>a</sup> menn. Hann ma vera vikinga hofþingi oc er hann vel til þess fenginn. Þa ma hann oc vera konungr af sino scaplyndi oc er 10 vel fengit. með þriðia hetti ma hann vera byscvp oc þat mvn hann hellzt<sup>1</sup> hliota oc mvn vera en mesti agetis maþr.

#### Fra Stuf blinda.

104

Þa er vtan kom af Islandi Stvfr inn blindi s. K. 32 Þordar kattar er Snorri g. fostraþi. Þorðr f. Stvfrs var s. Þordar Glvms s. Geira s. Oc Gvþrvnar Osvifrs d. Stvfr<sup>2</sup> var blindr oc vitr maþr scalld gott. Hann com vtan til Noregs adavgom Haralldz konungs Sigurþar s. oc toc ser vist með einom 20 goþom buanda a Vplandom oc var bvandi vel til hans. Oc einn dag er menn voro vti staddir. þa sa þeir menn fara at þonom marga oc riþo oc voro bvnir scrætliga. Þa melti bvandí. Eigi veit ek glæct at hvi þetta fęr. ek veit ecci vanir konungs en mer 25 þetti þvi eigi olicast lip þetta. voro nv averþi oc

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hellt. <sup>2</sup> Skr. Spvfr, men p er under- prikket og t skr. over.

L. 1—3. hefndi—var: tok þann til sin er j hormung var leingi sidan hann skildi uid Tryggva konung. — 10. fengit: ath hann se þess hattar haufdingi *tf.* — 11. vera: uerda. — 15. er—fostraþi: *ul.* — 17. blindr: alla sina æfi og var þo *tf.* — 23—24. Eigi—fęr: *ul.*

riþo menn at þonom. oc eigo þeir þar konungi at fagna. Oc er þeir konungr hittaz þa melti buandi. Beinleici mun verþa herra eigi macliga til yþargorr. Konungr s. Þat mun þer nv ovant gort. Ver forom eyrinda várra vm land oc scolv minir menn sialfir 5 geyma hesta sinna en ec mvn ganga inn. Konungr var katr oc fylgir buandi<sup>1</sup> honom inn til sætis. Þa melti konungr gacc nv þangat buandi s. hann er þv villt oc gór allt idelleicom við os. Þes mvn nv neyta verþa s. b. Gengr hann ibrøtt<sup>2</sup> en konungr 10 leif a beccina oc getr at lita at maþr einn micill sat vtar a beccinn oc spurþi hverr sa veri. Ek heiti Stvfr s. hann. Konungr m. Þo varþ onafnligt ę. hvers s. ertv. Hann s. ec emc Kattar s. Allt fer nv at eino s. konungr. eþa hvar er sa kættrin. 15 Gettv til konvngr s. Stvfr oc scellir<sup>3</sup> . . . . . Hvi hlottv nv s. konungr. Stvfr s. Gettv til. Konungr melti. Vant er mer þat . . . . . at þvi hleia oc hvgsa hvar sv veri gylltrin er f. minn var . . . . . Haralldr konungr. 20 Sittu innar meir a beccinn oc talvme við. . . . . nv bvandi oc segir at konungr mun davfligt . . . . . scemtir mer vel oc hann scal sitia fyr . . . . . at Stufv mvn vera vitv maþr

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. konungr (fork.). <sup>2</sup> r tf. over l. <sup>3</sup> Utydel.

L. 3. gor: þuiath þier hafit os miog a ouart komit *tf*. — 5. land: en ecke ath veizslum eptir þui sem sidr er til *tf*. — 10. brøtt: og annazt slikt er hans er vili til *tf*. — 16. . . . .: nu vpp og hlær. — 18. . . . .: ath geta j skap þier. enn þess get eg fyrst ath þu sert madr jslendzkr enn þa get eg þess næst ath þu mundir ath þui. — 19. . . . .: uid kendr. Stufv segir rett getr þu herra. þa mællti Haralldr. — 21—22. . . . .: Hann giorir so. og þikir konungi gott uid hann at tala. Kemr. — 23. . . . .: eiga. þat er eigi segir konungr þuiat þessi uetrgestr þinn. — 24. . . . .: adryckiu minne j kuølld. Sliku skulu þier rada herra segir bonde. Er nu so giort og a konungr miog rædr uid Stufv og fann konungr.

. . . . . hann sefr oc scemti honom. . . . . nocqveria .x. . . . . þitt oc scemtan. þa mvn- 105 17<sup>b</sup> om ver<sup>1</sup> til þes hætta. Stufv melti. Þannig stense af of ferd mina at ek scal fara aþtr iVíc at heimta 5 danarfe nocqvor oc villda ec at þu fengir mer bref þit oc insigli at ec neþa feno þat vil ec gora at viso s. konvngv. Þa melti S. Mvntv veita mer þat er ec bið þic. konungr melti. Hvat er þat. Heitto mer aþr en ek segia. Konungr melti. Kynligr maþr 10 ertv s. hann oc engi hefir þannig fyr malom breytt við mic. en þo scal en til þes hetta. S. melti. Ec villda yrcia of þic qveþi. Konungr s. Licligt þicci mer at þitt qveþi mvn gott vera oc vil ec þat leyfa þer. S. m. Mvntv veita mer þat er ec bið þic. 15 Konungr m. Hvars villtv nv bidia. Heittv<sup>2</sup> aþr en<sup>3</sup>

<sup>1</sup> Skr. óver l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Her tfs. þv. <sup>3</sup> Bör vist udgå.

L. 1. . . . .: þott hann se blindr. Og er menn geingu ath sofa þa bidr konungr ath Stufv se j þui huse sem. . . . .: ogh so giorir hann og kuad fyrst flock eirn. og er lokit uar þa mælti konungr. kuad þu enn. Og þa lætr hann fara so enn. — 2. . . . .: flocka eda meir. Konungr mællti. kanntu nockud meira ath kueda enn flockana edr huerr hefir ort. Stufv segir. eigi kann eg drapur færre enn eg hefir floekana orth þa sem nu kuad eg. edr þikir ydr herra nockur skalldskapr j þessum kuædum. Ia sagdi konungr. þau eru vist vel ort og skalld mun sa kalladr er kuædin hefir orth huar sem þau eru fram flutt þar sem menn kunnu skilia. og muntu vera frædimadr mikill. enn sofa munu ver nu fyrst. Og vm morguninn er þeir biogguzt þa mællti Stufv. muntu veita mer þat er eg bid þig konungr. Haralldr konungr segir. lat heyra. Heit þu mer adr enn eg segi þier segir Stufv. Ecki er (eg) þui miog vanr segir konungr þo ath mer se vandameire menn enn so sem þu ert. en þo fyrir gaman. — 3. melti: þa er vel vid vordit sem von var ath af ydr *tf*.

konungr s. Stvfr en ek segia. Nv mvn ek þat eigi  
gora s. k. oc hefir nv yrit lengi þannig farið oc s.  
mer nv. S. melti. Ec villda goraz hirþmaþr þinn.  
Konungr melti. Nv er þat vel er ek het þer eigi.  
þvi at þar við verþ ec at hafa rað hirþmanna. kom 5  
til minn er ec kem til beiarins. Oc nv sciliaz þeir  
oc greiddiz Stufi vel féit sem orð konungs kvomo  
til oc sekir Stvfr sidan akonungs fvnd oc tok kon-  
ungr vel vid honom oc tiar mal hans oc at sam-  
þycci allra hirþmanna verþr Stvfr handgenginn kon- 10  
ungi. Hann hefir orta<sup>1</sup> ervidrapo vm hann oc er  
sv kállod Stvfs drapa oc er hann nv með kon-  
ungi.

Fra Oddi Ofeigs s.

K. 33 **E**itt sumar com af Islandi Oddr s. Ofeigs Scida 15  
s. oc kom norðr við Finnmore oc var þar  
of vettrin. þa var Haralldr konungr yfir Noregi.  
Oc er þeir siglldo nordan of varið. þa melti O. við  
scipveria sina. Ferð þesi er með nocqvorri abyrd  
s. hann þvi at hingat<sup>2</sup> a engi maþr kaupferð at hava 20  
106 nema með konungs leyfi. e. syslo manz er sa nv  
oc maþrinn til fenginn at heimta finnsfattinn oc  
hava þar yfir soen er ecci þiccir veginn sem er  
Einar flvga. vil ec nv vita hve micid þer hafid at  
gort of kaup við Finana. En þeir dvlldv<sup>3</sup> at þeir 25  
hefði keyft. Oc nv er þeir fara nordan oc sigla

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. orti. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. hingan. <sup>3</sup> Ret-  
tet fra hdss. dvalldv.

L. 1. segia: Margir taulaudu nu vm ath sea madr uæri  
hid mesta fífl huersu heimsliga hann klifazt uid konung  
*tf.* — 9. hans: æ hirdstefnu *tf.* — 10. hirþm.: og uid bæen  
konungs *tf.* — 12—13. Stvfs—konungi: Stufa og þikir vera  
hid bezta kuædi og vel orth. — 20. hava: sem uer hof-  
um uerid j vetur *tf.* — 25—26. En—keyft: *ul.*

fyr Piotto þa sía þeir at langscip brvnr fram  
vndan eyiovnni<sup>1</sup> oc til þeira var þar Einarr. Oc er  
þeir sa þetta þa haþ O. menn við bvaz oc varaz  
at eigi fyndiz með þeim finscttrinn oc ef þat er  
5 eigi alltrvt sem mic grvnr er ér mvnið keypt hava  
við Finna. latom nv þa koma fe þat ieinn stap  
allt ef rannsacat verþr. scipit. Oc nv reyniz<sup>2</sup> þat  
sem O. gatt oe bera fram hverr þat er keypt hafði  
oc fela sidan þannig sem O. syniz rapligast oc  
10 hofdv locit starfi þeso apr en Einarr kemr at þeim.  
Nv legia þeir snecciona fram hia scipino oc var  
abyr letþ sa oc þroapiz helldr ihverri oc ox. Oddr<sup>3</sup>  
qvaddi Einar þvi at þeir<sup>4</sup> kunnvz oc melti hann  
Einar. Kvnnigr ertv O. s. hann at þvi er vel samir.  
15 en þer hafit verit ivetr með Finnom oc ma þat  
vera at aprir menn þinir hafi eigi iaþnvel við set  
at kapa við Finna en oss er þat ofboð ihendr  
fengit af konungi oc viliom ver ransaca scipit ypart.  
Oddr s. oc qvað heimillt scylldo at lita yfir varnaþ-  
20 inn oc lvca menn vp kistor sinar ganga þeir  
Einarr ascipit vp oc leita oc finna eki af finnsctt-  
inom. þa melti Einarr. Helldr hava þesir menn

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. reynaz. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. Oddi.  
<sup>4</sup> Her *tf.* hds. oc.

L. 1. Piotto: litinn byr og hægan *tf.* — 3. þa—bvaz:  
kallade Oddr þeim nu uera uerra enn hitt ath þeir hefde  
sagt honum j fyrstu sem hattad var og hefði hann sed  
rad fyrir þeim þath er honum syndiz vænlígaz. og lezt  
gruna þa at þeir yrði nu þar fyrir ath lata bædi fe og  
fior. og bad þa enn vid buaz og bregda vndan aullu  
finnskrefinu sem þeir mætti og fela *tf.* — 4. -scattrinn:  
og kuad þar vid liggia lif þeirra *tf.* — 7. scipit: sem mik  
grunar ath vera mune *tf.* — 8. hafði: ath Finnum og  
uar þat stormikid fe *tf.* — 17. ofboð: vmbod. — 18. kon-  
vngi: ath heimta þadan skatt og skyllid og ath onguir  
menn fari þangath kaupferd vtan konvngs leyfi edr  
vort *tf.*



meir við set en ec hvgda etla ec nv varliga mega  
rivfa bvlcann því at veþrit vex oc mvn hit rað at  
ver farim avart scip. Þa melti maþr er satt a bulca.  
Sia<sup>1</sup> scalltv aþr бага þenna er ek hefi yfir hverio  
hann bvi tekr til oc leysir enn Einarr biðr oc er  
þar ál lang vm baggann oc torsott at leysa oc er  
hann lengi at. Einarr biþr hann leysa sciott. hann  
qvap sva vera scyldo oc tekr þar or enn bagga  
oc leysir oc ero þar vm margar alar oc fattrazt  
miok<sup>2</sup> firir honom. Þa m. Einarr. sein gþrir þu  
malin s. hann. oc biðr þo<sup>3</sup> en ef nocqvap megi  
þat finnaz er<sup>4</sup> ihans bæggom er honom veri til  
sacagiptar. oc þui nest kemr vp enn þridi bagginn  
oc er hann fecc þar til rafat þa var þar ecci i  
nema taþrar einir. oc þat er engo var nytt. Þa  
melti hann Einarr. Allra manna armastr<sup>5</sup> s. hann  
hefir þv dvalit os oc gabbat at eyin er vatnoð fer  
nv sidan ascip sitt því at byrinn þroadiz oc matto  
þeir eigi vid halldaz kaupscipit. Sciliaz nv við sva  
bvid. Þa melti Oddr. Nv hofom ver sett vndan

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. Hia. <sup>2</sup> Rettet fra hds. møk (el. niok?).  
<sup>3</sup> Rettet fra hdss. þv. <sup>4</sup> Bör udgå. <sup>5</sup> Rettet fra hdss.  
armast.

L. 1. hvgda: ath eiga kaup uid Finna er þeir skulu  
aunguan hlut þann hafa jnnan bordz er þess kyns se.  
en vist skylldu ver nu smapægir ath uera uid þa ef þeir  
hefde þath nockud er þeir mætti sekiaz af. en eg grunar  
þa eigi ath sidr þott uer finnum ecke *tf.* — 2. vex: skiott  
og berr oss ærid undan eyiunne miog *tf.* — 14. oc—þar:  
Einar mællti. uist er hier tortryggliga vm buit. leys nu  
skiott. uedriþ tekr ath stirdna. Ja bonde segir hann eg  
þikumzt nu ecke af spara. Og vm sidir fær hann. — 17.  
os—gabbat: fyrir os hier leingi dags med myklu gabbi  
so. vavtnoð: Lætr sidan hlaupa til hans auxina vpp æ  
bulkann er hann hafde j hende. Enn baggamadrenn  
hleypr odru megin af hulkanum og kemr þa ecke vid  
hann skilur so med þeim *tf.*

agangi Einars flugo. en þar þetti mer os nv mal-  
deili a at ver hittim eigi konung. Einarr sendir  
þegar orð konungi<sup>1</sup> oc letr hann vita hvat tit er. 107  
Oc nv er þeir koma svþr við Miolo. þa bar þar  
sva til at Haralldr konungr var þar firir. oc sia  
þeir kaupscipit. oc nv með því er konungi var  
komin frettin aþr. þa melti hann er þeir sa scipit.  
Nv kann vera s. hann at mioc vel beri til. þetta  
mvn vera scipit Oddz oc er eigi oscapligt at við  
finnimz oc sialldan hefir Einarr sva vapboginn<sup>2</sup>  
farit sem fyr þeim O. konungr var reiðr. Þeir  
Oddr leggja nv at eyionni oc meta þeir konungr  
eigi muninn fara þegar afund þeira O. oc fagnar  
hann vel konungi. En konungr s. fa oc helldr  
reiþoliga oc qvap O. omacliga vid sic bua letz  
iafnan hafa tekið við honom með semð. en qvap  
hann nv hava farid oc keypt við Finna at oleyfi  
sino. Oddr s. Fegnir mindim ver herra því s. h.  
at hava sunnar tekid land en Finmørç en hino  
matta ec helldr rapa at kapa ecci at oleyfi yþro.  
Konungr melti. Þes gett ec s. hann at vera mindo  
sacar til þo at er verið allir vpfestir oc hengdir  
vid it hesta tre oc þo at þv sialfr sér þessa eigi<sup>3</sup>  
valldr þa litz mer þo þannig at eins a menn þina  
at þeir mvno eigi sparað hava at kapa olofað<sup>4</sup> oc  
viliom ver ransaca yþr. Þat scal heimillt herra

<sup>1</sup> I hds. rett. fra er. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -biog-. <sup>3</sup> Her  
tf. hds. sialfr. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. olaf.

L. 2. konung: Einar komzt aþr vndir eyina sem naudug-  
ligast og sotte huer slikt er matti og gatu so tekid eyina  
med illan leik *tf.* — 3. er: og huersu skilid hefir med  
þeim og lezt þo ætla ath þeir mundu eigi vel skirir um  
Finnskattinn *tf.* — 7. aþr: vm ferdir þeira Oddz *tf.* —  
10. sva vapb.: jafnvadbiugr. — 11. reiðr: og var nu ecke  
hægt ath skipta ordum vid hann *tf.* — 12. eyionni: og  
uita onguar vonir til ath konungr munde þar fyrir *tf.*

s.. O. Var nv sva gort oc finna þeir ecci. Þorsteinn het maþr frendi Þoris hundz. Hann var ungr maþr oc venn vinr O. godr oc var þa með konungi. hann Þorsteinn dvells eftir ascipino þa er þeir konungr gengo ibrot oc bregþr<sup>1</sup> sidan O. amal leyni-  
 5 liga oc spy . . . . . valldir vm þetta<sup>2</sup> mal oc let at konungr veri reiðr oc myndi miok<sup>3</sup> vera eftir leitad . . . . . beri scirt af os of malit toko þeir þat ifyrsto með sino ein . . . . . at leynaz metti. Hvar er nv komið feid . . . . . eino. Þorsteinn 10 melti. Her mvn konungr en koma . . . . . vndir konung oc bua þar hasæti a ofan<sup>4</sup>. . . . . en þo er þat allt með n . . . . . Þorstein hafðir . . . . .

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. breþr. <sup>2</sup> Meget utydel. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. møk. <sup>4</sup> o tf. over l.

L. 6. . . . .: huort þeir uoru nockurs af. mal: er konungr ber a þa *tf.* — 8. . . . .: uid þa þath ætla eg ath eigi. — 9. . . . .: rædi so ath eg bannada. en nu hefir eg þo sidan rad til gefit med þeim. metti: þuiat eg nenta eigi ath gefa þa vpp *tf.* — 10. . . . .: segir Þorsteinn Oddr segir honum ath allt uar j (einu) hudfati og *tf.* bundit saman. — 11. . . . .: og rannsaka. enn þath sama hudfat skalltu taka og leggja. — 12. konung: er hann kemr *tf.* . . . . .: mun hann þess sizt vara ath þui er egh get ath undir honum sialfum muni uera þat er hann leitar. — 13. . . . .: (mikille) hættu. Fer Þorsteinn sidan j brutt. enn Oddr giorir sem hann lagde til rad. Kom konungr þar litlu sidar og settiz j rum þath edr sæti er var honum buit. en konungsmenn leita fiarens bædi j kistum. og huetuetna var upp brotid þath er vænaz þotti til vera ath þeir hefde folgit og fanzt ecke. Konungr mællti. eigi ma egh þetta skilia þuiath ekki er þar a moti ath feit er hier a skipino þat er ver leitum. Oddr suarar. þath er fornt mal herra ath opt verdr villr sæ er geta skal. Konungr geingr nu j brott og menn hans. enn Þorsteinn dueltz enn eptir a skipinu og mællti uid Odd. eigi mun þetta bragd leingr duga og mun konungr sia þetta af stundu og seint mun hann af lata hyggiaz vm leitina. so skulu þier til ætla. nu skulu þeir lata feith

Sva<sup>1</sup> gera þeir O. sem Þorsteinn melti. oc fer hann 108 18a  
 abrat. oc er hann com eptir þeim konvngi. þa  
 . spyrr konvngr hvi hann dvelþiz eptir. Naðsyn atta  
 ec til hera s. hann. ec varþ at gera at hoso mini.  
 5 Konvngr varþ far vm. Oc litlo sipar cømr konvngr  
 ascip Odz oc melti. Þat cann<sup>2</sup> s. hann at þer bvit  
 setit mitt með finnscattinom. oc scal þar nv fyrst  
 leita. oc hvervetna vm scipit. oc sva mikit sem oss  
 verþr fyrir. þa scolo þer þvi harþara niþr coma.  
 10 oc er nv leitað þar sem ihvg kømr oc finnz eigi.  
 gengr konvngr aland en Þorsteinn hvimar<sup>3</sup> eptir  
 nockot sva. Oc melti við O. Eigi mon þetta enn  
 lengi<sup>4</sup> lyþa. oc dvgir nv ecki anat en flytia afscip-  
 ino. oc flytit fyr nesit fram. en ec mon ganga apra  
 5 leiþ heim en konvngr. Þa mon hann sipr vita at  
 ec hafa dvaliz eptir. oc iqvellid þa er dagr er vndir.  
 vindit þa vpp ackerin oc tac nv til farsnilli þinnar  
 Oddr. þvi at sva mon konvngr yðr ngr legia elligar.  
 at eigi rekiz er vndan. miclo er hann maþr rap-  
 10 gari. oc þrari a þat er honom lecz ilvnd. Oddr q.  
 Þorsteini mioc vandlanat lip þat er hann veitti  
 þeim. sciliaz þeir. fer Þorsteinn abrot. en þeir O.

koma j seglid og færð sidan seglid vpp vid tred. og allt mun nu vpp brotid a skipino bædi bulki og annad.

<sup>1</sup> Her begynder atter den første hånd. <sup>2</sup> Her mgl. vera. <sup>3</sup> m er i hds. rettset fra p. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. leng.

L. 6. þer: hafith *tf.* — 11. land: og er hinn reidasti *tf.* — 13—14. scipino: finn skefit(!) *tf.* — 18. Oddr: en þat er þo mællt ath þu siert madr farsælle enn adrir menn þestir og verdit sidan a brott sem þier megit skiotaz *tf.* — 19. vndan: ef eigi verdr med þessu *tf.* — 19—20. rapgari: þegar hann leikr j tomi vid en ver megum vid hann þreyta *tf.* — 20. lvnd: en giarna vilda eg ecke til spara ath þu kæmizt vndan nu ath sinne huad sem enn kann sidar til ath bera *tf.* — 21. Þorsteini mioc: þath audsynt at hann (syndi) uid sig dreingskap j þessv sem optar. hann segir slikt.

gera sem hann melti. ero istarfi vm nottina. oc  
 vm morgoninn com konvngur oc let nv leita iseglino.  
 oc fannz eigi. oc grvnaþi konvng eptir iafnan hvar  
 þeir myndi folgit hafa. Oddr melti. Hera nv mattv  
 eigi grvna oss. þvi at hverr leppr er vpp brotinn  
 avaro scipi. K. s. let at eigi myndi sv<sup>1</sup> ræn a verþa  
 sem hann s. oc q. enga slict hafa at ser ført.  
 mattv þeir ecki festa orþ akonvngi. sva var hann  
 reipr. oc lipr af dagrinn. oc er nattar flytia þeir  
 aprt feit ascip sitt oc hvaz vm. oc iotto kœmr a  
 byr oc hof þa fra landi Konvngur vacnar snimma  
 oc melti. Nv þicciomc ec vita oc sia allt raþ þeira  
 eptir. oc mono fleiri hafa lvt fatt en þeir einir. oc  
 vettir mic at nv finnim ver ascipino þat sem ver  
 leitom. en eigi kvnna ec at gefa þeim bana soc  
 meðan mer var get til. scolo ver nv fara oc leita.  
 oc er þeir coma<sup>2</sup> or tiolldom oc litaz vm. þa sia  
 þeir segl þeira O. vtarliga við eyiar. Oc þa melti  
 konvngur. Þar mon nv scilia með oss Oddi at sinni.  
 en þv Þorsteinn cant vel fylgia þinom vinom. oc  
 meira virþir þv nv þa Odd en mic. oc can vera  
 at<sup>3</sup> segiz iętt þina vm svikin. Þ. s. Ecki ero þetta  
 109 svic hera þott þv drepir eigi Odd. er verit hefir  
 vinr þin goþr oc marga apra menn vm getsæc. oc  
 picci mer þat trvleicr við þic at fira yþr slicri  
 vhefv. Þeir Oddr leto ihaf oc hofþv goþa byri. Þa  
 melti Oddr við haseta sina. Nv scal segia yþr  
 hverso farit hefir oc hvat mer gecc til hverskis.  
 Ec það yðr eigi mēira<sup>4</sup> capa at Finnóm en leyft  
 var. en þer fengvt eigi við set. oc er sva var comit.  
 oc ver hittom Einar. þa melta ec þvi at er scyldot

<sup>1</sup> Skr. sæ, men a-tegnet er underprikket. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. coa. <sup>3</sup> Her mgl. vist þv. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. mira.  
 L. 7. slict: vndr *tf.* — 16. get: getgangr. — 19. sinni:  
 nær sem uer. faum minnzt hans *tf.*

biöpa honom semiliga. en gera þo langmęllt við  
 hann. oc fa mart til fatrs. at ec vissa at er<sup>1</sup> vorop  
 sacbitnir. það ec því sigla meðan hann dvalþiz at  
 þannoc matti sciotast scilia með oss. oc þa fyrst  
 5 er konvngi var sagt at set var scipit. þa spurði  
 hann hvart þat mondi vart scip. en Þorsteinn vinr  
 var s. oc qvaf menn þar draga fisca. Goþ veiþr  
 s. konvngur. veit sa er þic kann. oc man sv veiþr  
 vndir mer. nv hofom ver þo halldit veiþinni oc  
 10 komiz abrot. oc er þat mioc Þorsteini at læna.  
 Oddr cœmr vt higat oc fer til hvss sins. Sa maþr  
 var þa iforom er Harecr het frendi Þorsteins. oc  
 com i Miðfiorþ. Þa var her illa ęrt. en Oddr það  
 honom til sin. oc sendir vtan með honom stod-  
 15 hross goþ. raþ at lit oc hvit monin á til handa  
 Þorsteini. oc qvaf hann verit hafa sinn fiorgiafa.  
 Harecr fer vtan vm svmarit. oc hittir Þorstein.  
 var hann þa enn með konvngi. oc færir honom  
 hrossin. oc qvaf Odd hafa sent honom. Þorsteinn  
 s. Þetta er mer mest vliþ. þvi at nv myndi ifir  
 hylmaz elligar. en nv mon eigi leynaz mega. oc er  
 nv nacqvaf vandrapit. Þorsteinn synir nv konvngi  
 hrossin. oc q. Odd hafa sent honom at giof. Kon-  
 vngur s. Ecki var ec gíafanna verþr fra O. oc hefir  
 hann þer sent en eigi mer. oc þv scallt hafa. oc  
 biðr drepa hann. en menn voro þess ofvsir. oc  
 reþsc Þorsteinn brott fra hirþinni. oc var i ęngri  
 konvngs vingan.

<sup>1</sup> Skr. i margen med indv.tegn.

L. 1—2. en—hann: *ul.* — 8. þic: *suik.* — 10. brot: nu  
 ath sinne huad sem konungur sagde *tf.* — 11. sins: a Mel  
*tf.* — 14. sin: og aullum hasetum hans þeim sem hann  
 villde ath færi *tf.* — 16. fior-: frid-. — 26. hann: fyrir  
 suik þau er hann hafde haft uid konung *tf.* ofvsir: þuiat  
 hann uar hinn vinsælazti madr *tf.* — 28. vingan: sidan *tf.*

Tilgangr vm vestrferþ Harallz konvngs.

K 34 **A**eno tvitianda ari rikis Harallz konvngs Sigurþ-  
ar sonar andapiz Iatvarðr konvngr gopi vestr  
í Englandi enn .v. dag iola. oc .vij. dag iolanna  
toco Englismenn til konvngs Haralld Gopina s. oc 5  
Gypo d. Þorgils spracalegs systor Vlfs i. Haralldr  
var vigðr til konvngs í Lvndvnm i Paols kirkio  
enn .viiij. dag iolana. Iatvarþr konvngr hafpi  
atta Gypo Gopina d. systor Harallz konvngs.  
Iatvarþr andapiz barnlauss. oc hvarf þa konvng- 10  
domr i Englandi or ett Apalsteins gopa. Tosti  
110 i. annar s. Gopina þottiz eigi vera ver tilkominn  
rikiss en Haralldr broþir hans. oc syndiz þat at  
Tosti villdi vera ikosningi fyrir ollom landz hof-  
pingiom vip broþor sinn. beiddiz at allir landz 15  
hofpingiar oc allr lyþr scyldi þann þeira til kon-  
vngs kiosa. er allir villdi helldr hafa oc var þat  
margra mal at Tosti veri vitrari maðr. oc eigi ver  
til konvngs fallinn. en Haralldr broðir hans. En  
nv þotti Haralldr þo ner konvngdominom. en<sup>1</sup> 20  
hann hafpi konvngs nafnit oc stolsetningina. oc  
þegit konvngs vixlo þo at helldr veri hvati at bor-  
inn vm þat mal. Haralldr hafpi oc hallirnar oc  
fehirðzlor. oc vill engvm costi lata rikit. oc hne  
vndir hann allt aflf lanzins. oc er konvngr fann 25  
ahvga broþor sins. þa þrøngvir hann honom þar  
til. er hann stocce or landi. For hann astr til Dan-  
mercr afvnd S. konvngs frenda sins. oc biþr hann  
fa ser liþ oc styrc oc efla hann til at hann metti

<sup>1</sup> Vist fejl f. er.

6. vij.: vi. — 13—15. at—sinn: j þui ath hann villde eigi  
sidr verit hafa j kosningi til Einglandz enn Haralldr  
konungr brodir hans. — 21. nafnit: vigslu. — 21—22. oc(2)  
—vixlo: ul. — 23. vm—mal: þa villdu nu flestir ath þad  
stædi kyrt. — 26. sins: huad honum bio j skapi *tf.*

fa sømð sina af Haralldi brøðr sinom. S. konvngr  
toc vel við honom. oc baþ honom til sin. oc taca  
af ser rici nacqvæt þar i Danmorc. Þa melti Tosti  
i. Vilit er eigi fa oss afla af ydro riki til þess at  
5 ver faim sømð vara. Þa viliom ver helldr yðr til  
styrkia en allt beri vndan. ef þer vilit fara með  
her at vinna England. sem Knvtr konvngr gerþi  
moþorbroðir yþar. oc mono þer þa fa rikit vip  
vart vmstilli. oc þat riki er oss er holtt i Englandi.  
10 Þa svarapi S. konvngr. Sva miclo em ec minni  
maþr fire mer. en var frendi gamli Knvtr at varla  
fe ec halldit mino riki fyr Norþmonnom. enn  
gamli Knvtr eignapiz at erfð Dana velldi. en við  
hernapi oc hamingio England. oc var þat þo vm  
15 hriþ venna at hann mondi þar eptir ligia. Noreg  
fecc hann orostolaust. nv kynnom ver at etla oss  
hof. oc meir eptir varo litilreþi. helldr en fram-  
qvemp vars frenda gamla Knvz. Þa svarapi Tosti.  
Frendr varir gøraz oss fiandr. þeira fiandmenn  
20 scolo oc þa vera minir frændr. Scilsc i. sva fra  
Dana konvngi at baþir ero reipir. vendir nv aptr  
ferpinni. oc fer þo fyrst til Noregs. hittir þar  
Haralld konvng oc røþir fyr honom sin vandreþi.  
oc byþr honom sina pionosto oc sitt samlag. oc  
25 eptir þetta heimtir konvngr astefno spekinga oc  
rapagerþar menn. oc talar þar hvar þeira iarls  
bliþliga til annars. tiar konvngr hormvng iarls. oc  
hverso hann er fra rekinn sino riki at saclavso.  
Iarll melti oc apa leip. Þat er vpphaf minnar røþo  
30 hea s. hann. er Harþaknvtr son gamla Knvz  
styrþi Englanz konvngs velldi eptir Haralld broþor

L. 9. þat—holtt: mun þat riki vera oss holtt og tryght.  
— 28. hverso: hneisuliga *tf.* saclavso: og af suiptr allre  
sæmd *tf.* — 30. hann: sem ydr mun kunnigt miog *tf.*

s. Tiar nv . . . hverso farit hofðo [allir swardagar<sup>1</sup>  
 milli M. konvngs goða oc Horþaknvz. oc þat nest  
 at M. konvngv var retrr arfi Ho . . . . oc hverso M.  
 111 konvngv gærþi af miscvnn til latvarz konvngs. er  
 hann heimti eigi riki oc tign. þat er var iEnglandi 5  
 sem hitt er var i Da . . . . Epa hver er retrr  
 erfingi Magnvs konvngs at riki. allz engi annar en  
 þv Haralldr konvngv foporbropir hans. e. hvers  
 minnir ypr hera at verit hafði. Haralldr konvngv  
 s. Satt segit er. oc apat minniz er iafnt sem verit 10  
 18<sup>b</sup> hefir vm maldaga. Oc þessa røpv ihvgar Haralldr  
 konvngv vandliga. oc hafa þeir konvngv oc iarll  
 røpv sina saman marga daga. oc eigi er at leyna  
 lyctinni. at Tosti iarll sver sic ívalld Harallz kon-  
 vngs heitr konvngi fylgð oc foroneyti vestr til 15  
 Englanz. en Haralldr konvngv heitr honom<sup>2</sup> i mot  
 riki iEnglandi. oc þvi meira ifirleti sem meir  
 efliz vndir hans valld rikit í Englandi. Oc þat  
 segia sumir menn at Tosti i. sendi Gothorm Gvnn-  
 hilldar s. til fvndar við Haralld konvngv at biþa hon- 20  
 om Norþimbraland med swardogom. oc egia hann  
 vestrfarar. oc for þa Gvthormr til Noregs. en Tosti  
 svpr vm sia til Vallanz at hitta maga sina. Oc  
 ovanverþan þena vetr imoti varino sendir Haralldr  
 konvngv boð vm allt sitt riki. oc byðr vt almenn- 25  
 ingi at lipi oc scipom. nefnir af hverio fylki þat  
 er fara scal. segia sva allir þeir er noccor frasogn  
 er kvnnig her vm at eigi hafi betra mannval bviz

<sup>1</sup> Omv. hds., men med omflytn.tegn. Herefter skr. s, men underprikket. <sup>2</sup> Herefter er et indvisn.tegn; i margen har der vist været skr. þar, som nu er forsvundet.

L. 1. . . . : allt. — 3. . . . : [Ho]rdaknutz og tf: at riki eptir hann sem suardagar stodu til. — 4. konungs: var þar og godvm ath þyrma tf. — 6. . . . : [Da]nmork og tf.: þuiat rettkominn var hann til huorstueggia. — 19. sendi: fyrst tf.

af Noregi til einnar ferþar en þetta. er sia nyiong  
 rödd ihversmannz hvsi. oc þo optast ikonvngs hirþ  
 hverso Haralldi konvngi myni faraz til Englanz.  
 Telia þat svmir menn vpp hverso morg storvirki  
 5 Haralldr konvngv hefir vnnit vipa vm laund. kalla  
 þat at øngan lvt moni hann finna vføran fire ser.  
 Svmir mela þat at England er rict oc fiolment. oc  
 þar er oc þat lið er callapir ro þinga menn. oc  
 valize hofþo saman af ymsom londom. oc mest  
 10 af danscri tvngo. leto þeir mikit ifir ser. oc voro  
 enir mesto orrosto menn með miclom ahvga sva  
 at þeir colloþo lip eins þinga mannz eigi vera vera  
 en tvegia enna bezto Norþmanna. oc kappa Harallz  
 konvngs. oc er Vlfr stallari spyk þesa røþo. þa q.  
 15 hann viso.

74. Erat stallorom stillis  
 stafnrum Harallz iafna  
 onapigr fecc ec aþar  
 innan þarf at hvarfa:  
 ef hērbreccan hrœcþva  
 hreíns scolom tveir fyr einom  
 vngr kenda ec mer vndan  
 annat þinga manni.

Oc i þan tima er þessi herfor var ibvnapí. andap-  
 5 iz Vlfr stallari. oc þat er sagt. at þa er Haralldr  
 konvngv gecc fra grepti Vlfs. at hann melti þeim  
 orþvm er Vlfi var gott vitni. Her ligr nv sa maþr  
 er dygvastr var oc drottinhollastr. Þa geriz Styrcar 112  
 einn stallari. en aþr hofþo þeir baþir verit. Haralldr  
 10 konvngv hafþi .cc. scipa. oc otalit vista scip oc  
 smasevtor. Magnvs son. sinn setr Haralldr kon-  
 vngv eptir lanz at geta. en Olaf s. sinn hafþi hann

L. 2. mannz: heyra og tf.

með ser. Þorir af Steig com eigi fyr því at hann  
 hafði dreymt illa vm konvng. Þa varþ þat er kon-  
 vngr ste vt abatinn. at hann gerþi þvngan. Er-  
 lendr i. for með honom. oc spaþi hann vvent vm  
 ferþ þeira. Haralldr konvngr siglir fyrst vestr til 5  
 Orcneyia. oc hefir þaðan liþ af sonom Þorfinnz i.  
 Páli oc Erlendi. oc þar let hann eptir Þoro cono  
 sina. oc Mario d. sina. Síþan hellt Haralldr kon-  
 vngr flotanom svþr til Englandz. oc þat segia menn.  
 þa er konvngr la ihofn einni. at cona ein com 10  
 ofan af landi oc abiorgin fram er voro við hofnina.  
 oc q. v.

75. Scoð letr scina raþan  
 sciolld er dregr at hialldri  
 brvþr ser ærnis iopa 15  
 ofør konvngs gørvá:  
 svipt er isvarþar klapta  
 svanni holldi manna  
 vlfis mvn litar innan  
 olat konan bloþi. 20

Hverfr hon síþan. oc þiccir monnom vera ecki goþ  
 bending. oc annat qvellidit cømr en onnor cona at  
 því er þeir etloþo. oc q. enn viso.

76. Vist er at allvalldr æstan  
 egiasc vestr at legia 25  
 mot við marga knvtv  
 min snvþr er þat prvþa:  
 þar a valþipurr velia  
 veit ørna ser beito  
 steic af stillis hæcom 30  
 stafns fylgi ec því iafnan.

L. 3. þungan: so . . . at hann feck varla borit hann *tf.*

oc nv hleypr hon ibrot. Þat er oc fra sagt at  
 iþeiri ferþ var qveþin sia visa isvefni fyr Haralldi  
 konvngi.

77. Gramr va fregr til feigþar  
 flestan sigr en digri  
 hlytr þv ef heima setir  
 heilagt fall til vallar:  
 vgi ec øfst rað tigia  
 yþr mon feigþ of byriop  
 trollz gefit facom fyllar  
 fics reðra gvþ slico.

Eigi vita menn hver viso þesa hefir qveþit fyr  
 konvngi. EN O. k. etla flestir menn visona. Har-  
 alldr konvngr com at ifyrsto. sva at hann hof land-  
 15 gongo sina þar sem heita Kliflavnd. oc flyþi allt  
 vndan. Konvngr toc af landino gisla oc scatta. for 113  
 sva svdr til Scardaborgar. setiaz vm hana oc var  
 torsott oc fiolmenn. oc fengo vnnit hana locsins  
 með eldi. oc lagþi hann vndir sic allt norþr landit.  
 20 Þapan hellt hann flotanom svþr til Hvmdro. oc  
 lagþi vpp eptir anni til Vso. Þar como ímoti hon-  
 om Norðimbra iarlar synir Gopina i. Þeir Maro-  
 kari oc Valþiofr af Hvndatvni. oc hofþo her  
 vvigian er saman hafþi dregiz allt svmarit oc  
 25 hæstit. Haralldr konvngr veitti viðtoko gecc vpp  
 aland oc fylkþi a arbaccanom. let annan arminn

1. brot: og þikiazt menn gloct sea ath hun hleypr  
 brutt. namu menn og þegar visur þessar og þotti uera  
 ecke god bending *tf.* — 13. visona: Margt þotti monnum  
 þat til bera j ferd þessi ath margir þottuzt vita ath kon-  
 ungrinn munde eigi lifs aptr koma. En eigi matti Har-  
 alldr konungr at helldr giora vid dauþa sinum þott  
 hann uæri allra uitrastur og radspakastur *tf.* — 14—15.  
 sva—sina: *ul.* — 26. arbacc.: sialfum so ath þeir mattu  
 eigi aullu megin ath þeim ganga *tf.*

horfa til arinnar. en annar horfði at dikino. en þat var fen divpt oc fyllt af vatni. Þeir iarlarnir leto siga fylkingar sínar við ollom mvginom með anni ofan. Konvngs merkit var ner anni. var þar þyccost fylkyngin<sup>1</sup> en þynzt við dikit. oc þar var lipit otravstast. oc er at var sott. þa veic sa firir armrinn.<sup>2</sup> oc sotto Englar fast ofan með anni. oc sva at dikino. oc hvgðo þeir at Norþmenn villdi flyia. Haralldr konvngr með sina fylking snaraði atgongo. oc gerði sva harþa orrosto at allt stocce fyrir tva vega. oc gerþiz þa flotti ilandhernom. oc viko þangat fra sem eigi voro vapnin firir en þat var vt afenit. Mavrocari i. hafði farit með því merkino er ner var dikino. en Valþiofr i. hellt orrosto við konvng meir til arinnar. oc flyði hann vpp með anni. oc þat eina comz vndan lipit er honom fylgði. Mavrocari i. fell. oc sva þyct menn vm hann at dikit var fyllt af daþom monnom þar sem inn mesti flottinn hafði til comit. oc voro þar felldir a vt. en svmir stangapir spiotom er hliopo a dikit. oc varþ þat því fyllt af licom. sem Stein Herdisar s. segir.

78. Þioð forse morg ímoþo  
menn drycnoþo soccnir  
drengr la ár vm vngan  
ofár Mavrokara:  
Fila drottinn rac flotta  
framr toe her aramri  
rás firir røscóm visa  
riclvndaþr veit<sup>3</sup> vndir.

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> r(1) skr. over l. <sup>3</sup> e tf. over l. med nedv.tegn.  
L. 7. Englar: Einglismenn. — 19. comit: þuiat eingin  
komz lifs ur dikenu sem ofan j for tf.

Þesa drapo orti hann vm O. son Harallz konvngs er þesi v. stendr í. Þetta var Mathevs messo aptan. en hon stoð þa a oþinsdegi. Oc eptir þesa orrosto gecc vndir Haralldr konvng lið allt vm en nesto 5 herop. en svmt flyði sem her segir iqveþino.

79. Vngr visi lezt Vso  
allnēr bvendr falla  
sotti her þar er hetti  
hliftraþr konvngr lifi:  
þess mon þangat qvama  
þengils vera Englom  
en sem eptir renne  
iflavst er þa lifþo.

Oc enn q. hann.

114

80. Fello vitt um vollo  
vargr nafi þar biargaz<sup>1</sup>  
benia regn en bragna  
bloð vikingar oþo.

Þess getr oc Aruor hverso mikil oc aget þesi  
20 orrosta varþ.

81. Þvng rað iarnn aEnglom  
eirlavst ne comr meira  
[vis ivel<sup>2</sup> nēr Vso  
valfall vm her sniallan.

25 Oc enn q. hann.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. biargiaz. <sup>2</sup> Sål.  
L. 3. oþinsdegi: miduikudag. — 5. iqveþino: ul.

82. Fell at fvndi stillis  
fram oþo ve moþa  
ámt flo griot agata  
gloþheitr ofan sveiti:  
þioð hycc þaðra naþo 5  
þusvndum togvsa  
spiot flvgv lif at lata  
la/s igvma ha/som.
83. Gagnn fecc giofvinnr Sygna  
gecc hilldr at mvn villdra 10  
hinn er a hel fyr monnom  
hreinscialldar for alldri:  
dyndo iarlar vndar<sup>1</sup>  
eir fecca lip þeira  
mannkyn hefir<sup>2</sup> at minnom 15  
morgon þann til borgar.

Þessi dæmi oll ero qveþin vm þenna atburþ.

Svicreþi við Haralld konvng.

K. 35 **N**v<sup>3</sup> byriar Haralldr konvngv ferþ sina at vinna  
borg Iork. oc logþo herinom viþ Stanfvrb<sup>o</sup> 20  
brycio. oc fire þa soc er konvngv hafþi vnnit sva  
mikinn sigr við stora hofþingia oc ofrefli liðs. var  
allt folkit hrętt orþit. oc ørvntiz i moti at standa.  
Gerþo borgarmenn þat raþ fire ser at senda boð  
Haralldi. bioðasc ivalld hans. oc sva borgina. oc 25  
svnnodaginn<sup>4</sup> for Haralldr konvngv með lipi oc  
ollom her til borgar Iork. oc setti þingit fyr vtan  
borgina. oc iatopoz þa þar aller<sup>4</sup> enir rikosto menn  
vndir Haralld konvng. fengo<sup>5</sup> honom gisla tiginna

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Næsten afr. <sup>3</sup> Afr. <sup>4</sup> Utydel. <sup>5</sup> Rettet fra  
hdss. fengom.

L. 17. þessi—atburþ: *ul.*

manna sono. sem Tosti i. kvnni þat allt scynia  
fyr konvngi<sup>1</sup> þvi at honom var þar kvnleiki amonn- 19<sup>a</sup>  
om hverir tignastir voro iborginni. Þeir fara ofan  
vm aptaninn til scipa með sialfgörvum sigri. oc  
5 voro allir catir. var qveþit a at þing scylldi vera  
vm morgoninn i borginni. scylldi þa Haralldr kon-  
vngv setia rikis menn ifir stapinn. oc gefa þeim  
retto oc len. Oc þat sama qvellð eptir solar sętr 115  
com svnnan at borginni Haralldr konvngv Guþina  
10 s. með ovigian her. oc reiþ hann iborgina at villd  
oc þoce borgar manna. voro þa tekin oll borgar  
hliþin oc vegirnir. oc sett ifir varþholld. oc þapan  
scylldi engi frett coma Norþmonnom. var þesi her  
iborginni vm nottina. Oc manadaginn er Haralldr  
15 konvngv S. s. hafþi mataz oc lip hans at dogvrþar  
borþom. þa let hann blasa til landgongo. byr þa  
oc sciptir lipino hverir fara scola e. eptir vera.  
letr vpp ganga .ii. menn or hverri sveit. þar er einn  
var eptir. sem hann hefþi .ii. luti lipsens. Tosti i.  
20 byr sic til vppgongo við sina sveit með Haralldi  
konvngi. En eptir var til skipa gezlo Olafr konvngs  
s. oc Eysteinn ori. sonr Þorbrandz<sup>2</sup> Arna s. er þa  
var agetastr oc kerastr Haralldi konvngi allra  
lendra manna. Þa hafþi Haralldr konvngv heitit  
25 honom Mario d. sina er þeir kœmi aptr. Veðrit var  
heitt mioc af scini. oc logþo þeir eptir brynior  
sinar. en gengo vpp með scioldom oc hialmom oc  
kesiom oc voro gyrþir sverþom. oc margir hofþo  
scot oc boga. þeir voro catir mioc. oc hvgþo nv  
30 til enskis vfrifar. oc er þeir søkia ínand borginni  
sia þeir ioreyki micla. oc þar vndir þvi nest fagra  
scioldo oc hvitar brynior. sia at þar riþr imoti

<sup>1</sup> Næsten afr. <sup>2</sup> Sål., f. -bergs.

L. 2. konvngi: huerir huerigir voru *tf.* — 12. or vegg-  
irnir: *ul.*



peim mikit lið. oc þegar stoðvafi Haralldr konvng  
 herinn let calla til sin Tosta i. oc spyr hann hvat  
 lipi þetta mon vera er ímoti þeim fer. Iarlinn  
 svarafi. Let meiri von at vfríþr mondi vera. ma  
 oc þat vera s. hann at se nockorir frendr varir. 5  
 oc moni vilia vikia til var með vegð oc vinatto.  
 oc bioða oss trvst sitt oc trvnat. Konvngr melti.  
 Hallda mono ver fyrst kyro vm herinn er imoti  
 fer. Þeir gera sva. oc er lipit e þvi meira sem  
 meir nalgapiz oc þeir sa gør. oc allt var á at sia 10  
 sem ismol veri. Þa melti i. Hera tocom nv nac-  
 qvat gott rað oc vitrligt. ecci er at dyliaz við at  
 vfríþrinn er. oc mon vera konvngr sialfr með lip-  
 ino. Þa s. Haralldr konvngr. Hvert er ypart rað.  
 Þat er it fyrsta at snva apr sem hvatast til scipa 15  
 eptir lipi varo oc vapnom. veita sipan viprtoco  
 eptir efnom. en at oprom costi lata scipin geta  
 var. oc eigo þa riddarar ecki valld ifir oss. Kon-  
 vngr s. Annat rað vilíom ver hafa. setia helldr  
 ena sciostosto hesta vndir .iii. vasca drengi. rípi 20  
 þer sem hvatast oc segi Norðmonnom vanndann.  
 mono þeir þa coma sciott oc veita oss lip. oc fyr  
 scola Englis menn eiga von harðrar orrosto af oss.  
 en ver flyim. oc enn scola ver beriaz snarþliga  
 vm hriþ. apr en ver berim legra lut. Iarlinn melti. 25  
 116 Þer scolot raða þeso hera sem ollo oðro. oc ecki  
 vera ec sva myclo giarnari at flyia en einnhver  
 annara. sem þo varþ ec segia hvat mer syndiz  
 rapþligr. Haralldr konvngr let upp setia merki sitt.  
 er þeir colloþo Landeyþo. Friþrekr het sa maþr er 30

L. 8. vm—er: fyrir með herinn og skynia huad. — 18.  
 var: sin er þa þikir eigi færi uera ath beriaz. — 22. lip:  
 og mun þa enn ecke til saka *tf*. — 29. rapþligr: og þath  
 er mu(n) uænna til sigrsens, enn uillda egh vist at einhuer  
 rynne fyrre j dag en eg *tf*. sitt: sin. Sidan skipa þeir  
 lidi sinu vndir merke sin.

merkit bar. oc ioprom stað let Tosti i. vpp setia  
 sitt merki. scipa sipan lipino vndir þesi merki. Þa  
 melti Haralldr konvngr. Þa er Englar rípa at yðr.  
 sciottit niþr í iorð spiozholonom. en setit eigi hera  
 5 oddana en gegni miðiom manne. oc þeir er fremstir  
 standa. hafi oc sina spiozhala í iorþo. en odda fyr  
 briosti hestom þeira er at rípa. hofom<sup>1</sup> sva allt  
 kesiornar firir þeim. en bogmenn<sup>2</sup> varir veri arm-  
 ana. oc abac fylkingom. stonðom fast. oc miðlom  
 10 ecki spor var nema ver mvnim fram. sem Arnor s.

84. Vppgongv bæd yngvi  
 ír með helming litinn  
 sa er asinni efi  
 sasc alldregi hasca:  
 enn vm England svnnan  
 aþvgr her at beriasc  
 for við fylki dyran  
 fvndvz þeir af stvndo.

85. Olli ofravn stillis  
 ormalatrs þat er mattit  
 stals istrongo eli  
 stripir elli biþa:  
 sa er alldregi alldins  
 otams litvþr hramma  
 vigs ivapna glygvi  
 varþrvnar sic sparþi.

Oc íþesom þys oc bidom Englahersins q. Þioðolfr  
 skald viso.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hofu. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. boc.

86. Scalka ec fra þott fylkir  
falli sialfr til vallar  
gengr sem gup vill vngom  
grams erfingiom hverfa:  
scinna sol asynni 5  
sniallrað en þa haða  
Harallz ero hækar gørvir  
hefnendr konvngs efni.

Oc er Haralldr konvngr hafði fylgt<sup>1</sup> lipino. þa var  
oc komin her Englanna oc staðnar oddrin liðsins 10  
oc beið þess er eptir for. Haralldr konvngr S. s.  
reið fyr framan fylking sina svortom hesti blesott-  
om. oc forvitnaþise hversu lipit stoð. oc visaði til  
ef hann villdi framar ínocqvorom stað vera lata.  
oc ípesi reið fell hestrin vndir konvngi. oc hann 15  
fram af oc melti. Fall er farar heill. Þa melti  
Haralldr konvngr G. s. við Norþmann einn er með  
honom var. Hvart kendir þv þann en micla mann  
er þar scaðt ser af hestinom. oc hafði kyrtill blan  
oc fagran hialm. Hera s. hann. þar var Haralldr 20  
Norðmanna konvngr. Þa melti Haralldr G. s. Mikill  
maþr oc itarligr. oc er vena at nv se farin at  
117 hamingio. Þvi nest riþo fram .xx. riddarar. oc fire  
fylking Norþmanna. oc voro allir bryniapir oc sva  
hestarnir. Þa melti einn riddarinn. Hvart er Tosti 25  
iarll ilipino. Hann s. Ecki er þvi at leynd at þer  
monoð hann her finna. Þa melti riddarin. Haralldr  
konvngr broþir yþar s. yðr. qveþio oc þar orþ  
með at þer scolot hafa grip. oc eignaz Norþimbra-  
land allt. oc helldr en þer vilit eigi til hans 30  
hneigiaz. þa vill hann gefa yþr þriþivng rikis allz

<sup>1</sup> Sål.

L. 23. riddarar: af Einglismonnum *tf*.

með ser. T. i. svarapi. Boþit er þa nacqvaf annat  
en svivirþing ein oc vfríþr sem fyra haust var. veri  
þa þetta boþit sem nv er. þa veri sa margr maþr  
með lifi er nv hefir mist heimqvamo. oc betr  
5 mondi þa standa riki Engla konvngs. Nv takim  
ver þenna cost. hvat vill broþir min þa bioþa  
Haralldi Norþmannakonvngi fire sitt starf. Riddarinn  
svarar. Sagt hefir konvngr nacqvaf fra hvers hann  
vill honom vna af Englandi. hann scal hafa .vii.  
10 feta rum e. þvi lengra sem hann er hēri en flestir  
menn aðrir. Þa melti i. Farit nv oc segit sva  
Haralldi konvngi b. minom at hann bviz til orrosto.  
annat scal satt vera at segia með Norþmonnom  
en Tosti i. fōri fra Haralldi konvngi oc i fianda  
15 flocc hans þa er hann scylldi beriaz i Englandi til  
rikis. helldr scolo ver taca allir eitt rap. deya her  
með soma e. vina England með sigri. Þa riþo þeir  
aptr riddararnir. Oc eptir þat melti Haralldr kon-  
vngr S. s. til i. Tosta. Hver var sia enn sniall-  
20 raddapi maþr. er viþ yþr melti. I. s. Þar var sialfr  
Haralldr konvngr G. s. Þa s. Haralldr konvngr S.  
s. Ofleugi var ec þeso leyndr. þvi at comnir voro  
þeir sva fire lip vart. at eigi mondi nafni minn  
kvna at segia banorþ vara manna. I. s. Sam ver  
5 þat hera at ovarliga for þvilicr hoffþingi. oc verþa  
matti þetta sem þer segit. for hann með þvi at  
hann villdi bioþa grip b. sinom oc mikit valld.  
vist vera ec þa sanliga kallaðr veri hoffþingi ef ec  
biþa sva elli. at ec vera bana maþr broþor mins.

L. 1. ser: helldr en suo oskapliga fari ath þith berizth  
banaspiotum epttir *tf*. — 2. var: er vær vrdum ath stockua  
vr lande fyrir þa sok *tf*. — 9. Englandi: þess sem hann  
er makligr og hann hefir til vnnid *tf*. — 19. sniall-:  
skiall-. — 20. melti: og varla hefir eg heyrtrt neinn mann  
tala sniallara *tf*.

oc betra er at þigia bana af brøpr sinom en veita  
honom bana þa melti Haralldr konvgr til sinna  
manna. Litill maþr var þesi sveinar. oc stop þo  
steigvrliga istigreip sin. Þat segia menn at Haralldr  
konvgr q. v. þesa.

5

87. Fram gongom ver  
ifylkingo  
bryniolæsir  
vnd blar egjar.  
hialmar scina  
hefkat ec mina  
nv ligr scrvþ vart  
at scipom nipri.

10

118 Emma het brynja hans. hon toc ímitt bein honom.  
oc sva sterc at alldri hafpi vapn afest. en merki  
hans het Landeyþa sem fyr gat ec. oc hafpi þat  
sva vípa verit sem þat het til. Oc nv melti Har-  
alldr konvgr Ecki er sia visa vel gor er apr  
qvopom ver oc scolo ver gora apra betri. Þa q.  
hann þesa viso.

15

20

88. Krivpvm ver fyr vapna  
valteigs brocon eigi  
sva bað hilldr at hialldri  
halldorþ ibvg scialldar:  
hatt bað mic þar er mettvsc  
menscorþ bera forþom  
hlaccar iss oc hæsar  
hialmstall igny malma.

25

Nv veita Englar atreiþ Norþmonnom. oc verþr  
19<sup>b</sup> víprtacan horþ. voro sva settar kesiornar at<sup>1</sup> ecki<sup>30</sup>  
fecc við comiz með hestana. beriaz nv hvarirtvegio

<sup>1</sup> at gentages ved sideskifte.

með eno mesta magni. oc reðsc seint mannfallit.  
nv var sva mikill lipsmvnr at fiolþanom.<sup>1</sup> at Englar  
riplvþv sveitirnar. oc kringia allt vm þa. oc ganga  
at þeim ollom megin. oc geriz nv sva sem dæmi  
5 finnaz til at a ortiz vm mannfallit i hvarntvegia  
stað. losnar fylking oc riðlaz. oc fellr mioc lið  
Harallz konvngs. oc er konvgr finnr at fast er at  
sott merkionom. þa spennir hann þapom bondom  
meþalkafla sverzins. oc hœgr a tver hendr. biþr  
10 ecki merkianna ryðr sva stiginn fire ser. oc veitir  
morgom manne bana. Þat segia allir menn aeina  
lvnd at eigi hefpi set drengiligri framgongo. oc  
hapa með iafnmikilli hvgþryþi. hafpi hann þapar  
hendr bloðgar. oc gecc sva milli ovina sinna naliga  
15 sem hann øpi vind. oc syndiz at hann hreddisk  
hvartki elld ne iarn sem Stufr segir.

89. Gecc sem vind sa er vętki  
varþandi fior sparþi  
geira regns ígegnom  
20 glaþr orrostor þaðra:  
gramr flyþit sa sipan  
søm ef þess ero dæmi  
els vnd erkistoli  
elld ne iarnit fellda.

25 oc þetta segir Arnor isino q.

90. Hafpit briost ne biþpisc  
baðsnart konvngs hiarta  
ihialmþrimo hilmir  
hlitstygr fyr ser litit:

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. flioþr.

L. 6. fylking: Nordmanna *tf.* — 8. merkionom: og þeir eru magni borner *tf.* — 16. iarn: þo ath huorttueggia væri fyrir honum *tf.*

pars til þarfar hersa  
þat sa menn at scatna  
blöpogr hior ens bara  
beit daglinga hneitis.

119 Nv fêr Haralldr konvngr lag framan í ostin sva 5  
at þegar com bloðboginn vt ímvininn. Þetta var  
hans<sup>1</sup> banasár. oc því næst fell hann til iarþar. oc  
nv er þesi típindi ero orpin. þa søkia Englar sva  
fast. at nv fellr lípit allt þat er nest hefir stapit  
kónvngi. var þa op mikít af Englom. oc er Tosti 10  
iarll verþr var at konvngr er fallin. þa vikr hann  
þegar þangat til sem hann sa merkit Landeyþo.  
oc egíar fast lípit. biðr enn þat sama merki fyr  
ser bera. oc verþr enn snorp orrosta. fire þa soc  
at allir Norþmenn þa egíar hvern annan. oc alldri 15  
vilia þeir flyia. Þa let Haralldr konvngr G. s. kalla  
hatt. byðr þa Tosta brøðr sinom grip. oc ollo lípi  
þvi sem eptir var. en þeir øpþo allir sen vpp í  
moti oc sogðo at alldri villdi þeir grip hafa. qvopoz  
vilia sigraz aovinom sinom e. ligia þar allir vm 20  
konvng sinn. sem Arnor iarlascalld segir.

91. Eigi varþ ens øgia  
avþligr konvngs dæpi  
hlifþvt blena søfi  
hoddom reknir broddar: 25  
hellr kvro meir ens millda  
milldings en grip villdi  
vm folcsnaran fylki  
falla lípsmen allir.

<sup>1</sup> Fork. som hann.

Hefsc nv orrosta oþro sinni með því at Tosti i.  
var þa fyr líþino. oc íþesi dvol aðr en saman sigi  
fylkingar oþro sinni qvaþ Þioþolfr v. þesa.

92. Avlld hefir afrað golldit  
5 illt nv qveþ ec her stilltan  
bæð þessa for þioðom  
þarflavst Haralldr avstan:  
sva lavc siclings efi  
sniallz at ver<sup>1</sup> rom allir  
10 loþvngr fecc ens leyfþa  
lífs grand istad vaðndvm.

Varþ nv þesi orrosta horð oc eigi long. oc reðsc  
nv mannfalít. falla Norþmenn mioc. Iarlinn bersc  
vascliga oc fylgþi merkionom. oc aþr en letti fell  
15 hann þar með mikilli pryþi oc gopom orðz tír.  
Oc íþvi bili com Eysteinn orri<sup>2</sup> með því líþino er  
at scípom hafþi verít. oc voro þeir allir albryniapir.  
oc verþr nv orrosta et .iii. sinn. oc fêr Eystein  
Landeyþo merki Harallz konvngs. Þesi orrosta var  
20 einna snorpvst af ollom þesom atlogom. falla nv  
mioc Englis menn. oc var við sialft at enir ensco  
myndi flyia. Nv verþa þeir Eystein oc hans<sup>3</sup>  
sva oþir. at þer søkia í akafa. oc i annan stap  
mopir er þeir hofþo gengit mioc langa leið vndir  
25 hringabryniom. en veþrit var heitt af scini. oc voro  
þeir nv naliga vførir fyr mæþi socom. oc steypa 120  
nv af ser bryniom. oc þess getr Þorcell hamar-

<sup>1</sup> Skr. over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> o er i hds. rettet fra b.  
<sup>3</sup> Her mgl. menn.

L. 2. líþino: og geck alluel fram *tf.* — 22. . . . : menn  
— 25. hringabr.: þeir baurduzt nu vm hrid og laugdu sig  
suo til ath þeir steypitu af sier bryniunum *tf.* — 26—27.  
oc—bryniom: *ul.* — 27—280,1. oc—ora: *efter* hringa-  
bryniom 279,25.

scald er hann orti vm Eystein ora. Peir borpvz  
 nv vm hrip. oc logðo sic sva til. at ny scylldo  
 þeir fa sciott annathvart bana e. sigr. En sia  
 orrosta for sem von var. at þeir hoffo meira lvt  
 sem fiolmennari voro. Fell þar Eysteinn orri ipesi 5  
 hrið er sípan var colloþ orrahrip.<sup>1</sup> Þar fell naliga  
 allt stormenni Norþmanna, oc var þa enn øfri  
 lutr dags. Þar voro en eigi allir iafn scelegir. þa  
 er hofþingiarnir voro latnir oc allt stormennit. var  
 oc svmom avþit lengra lifs. oc komoz af því vndan. 10  
 Styrarr stallari comz vndan oc var hann en fregsti  
 maþr. með þeim hetti comz hann ibrot at maþr  
 scaþ vndir hann hesti. oc reip hann sva ibrot vm  
 kveldit. oc gerþiz a vindr noccor en lokit solar-  
 hitanom. en hann var iscyrto einni kleþa. oc hafþi 15  
 hialm ahofði. oc bert sverþ ihendi. þa svalar hon-  
 om er af toc mœpina. Þar kœmr imoti honom  
 vagnkarll einn. oc var icasvngi sípvm. Þa melti  
 Styrarr. Villtv selia casvngin bvandi. Hann s.  
 Eigi þerna þv mont vera Norþmaþr oc keni ec 20  
 þess a mali þino. Þa melti S. Ef ec em Norþmaþr.  
 hvat villtv þa bvandi. Hann s. Ec vilda þa drepa  
 þic. en nv er þo sva illa at borit vm fvnd occarnn.  
 at ec hefi ekki vapnit þat er nytt er. Styrarr  
 melti. Ef þv matti eigi mic drepa bvandi. þa scal 25  
 freista ef ec mega þic drepa. reipir til hans sverþit  
 oc setr a hals honom sva at af fœc hofvþit. toc  
 ser þar kasvng oc for í. hliop sípan a hest sinn  
 oc for til scipa ofan. Þetta q. Arnor iarlaskalld en  
 vm þesa orrosto er Haralldr konvngr haþi efsta 30  
 sinni oc hans menn.

<sup>1</sup> o er i hds. rettet fra h.

L. 1—2. Peir—hrip: ul. — 23. þic: ef eg mætti *if*.

93. Vitt for Valsvngs heiti  
 varþ marglofaðr harþa  
 sa er scaþ or Nip nytla  
 norþan herscipor borþi.

5 oc enn q. hann.

94. Myret er hverr meira orkar  
 mer allz greppr ne serat  
 harþr er i heimi orþin  
 hrafngrennir þrec iofnom  
 ert gat vslett hiarta  
 elivnfims vnd himni  
 mest hefir milldingr costot  
 mini hvers grams vinnor.

Oc en.

95. Haralldr vissi sic hveriom  
 harþgeþr vnd miðgarþi  
 daglingr reþ til dæþa  
 dyrð slicri gram rikra:  
 hefir afreka ens ofra  
 ettstyrvndom dyri  
 hnigrat hilmir fregri  
 heilog folld til molldar.

121

Vestanfor Olafs Harallz s.

**E**ptir þessi<sup>1</sup> en miclo tíþindi. þa gerisc Olafr s. K. 36  
 Harallz konvngs hofþingi firir lipino því sem  
 eptir var.<sup>2</sup> oc lifs varð avþit. oc bio sic þa til brat-  
 ferþar. Legia þa scipin vt til hafs. oc því nesl fra

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. þesso. <sup>2</sup> Skr. har først skr. er men  
 rettet dette ved at skr. var tæt op dertil.

L. 24. tíþindi: er nu hefir vm hrid uerit fra sagtt *if*.

landi. sigla vm hæstit norþr til Orcneyia. oc var  
 O. þar vm vetrin. Þat segia menn at þann sama  
 dag er Haralldr konvnr fell. þa andapiz Maria d.  
 hans vestr íOrcneyiom. oc mela menn at þa hafi  
 eins mannz fior haft beþi. hon var oc allra qvena 5  
 vitrost oc fripvst syndvm oc vinhollost. Et nesta  
 svmar eptir for Olafr ollo lipino til Noregs. sem  
 Steinn skalld Herdisar s. s.

96. Fylkir let en fioto  
 flavst er leip at hæsti 10  
 sca't i haf þar er heitir  
 Hrafns eyr konvnr stafni;  
 traþo borþveg breiþan  
 brimsgangr scipa langra  
 aþr fell sér vm svþir 15  
 sic beztan gram miclo.

Oc en s. hann.

97. Avstr hellt Engla þrystir  
 otvin lipi sino  
 storan bra't vm styri 20  
 stram se konvnr Rama:  
 glaþr toc her þa er heþra  
 hringlestir com vestan  
 allr vip aflagom stilli  
 Olafr borin solo. 25

Olafr toc þat sama svmar konvngdom í Noregi  
 með brøþr sinom M. voro þeir bapir konvngar  
 vm<sup>1</sup> hriþ aþr M. fecc bana sott. oc var hann aþr  
 vanheill nocqvora hriþ. oc hafþi þesskonar mein  
 sem menn kalla reforma. Hann atti son þan er 30

<sup>1</sup> Utydeligt.

L. 4. Orcneyiom: og a einni stundu dagsins *tf*.

Hacon het er fostraþr var vppi iGvpbranz dolom  
 með Steigar Þori. Magnvs hafþi haft en nerþra  
 lvta lanz en O. en eystra. Oc eptir andlat M. kon-  
 vngs þa var Olafr ein konvnr i Noregi. sva segir  
 5 Stein.

98. Helldr sizt hari folldo  
 heiptbraþr iofvr naþi  
 ett þreifzc Egþa drottins  
 olavst konvnr stoli:  
 metr hilmir ver malmi  
 man ec scioldvngs lof kolldom  
 Rama grvnd oc rando  
 riclvndaðr veit vndir.

Þa qvomo þeir íNoreg með Olafi konvngi Sculi s. 122  
 5 Tosta iarls Gopina s. oc Ketill crocr norþan af 20<sup>a</sup>  
 Halogalandi, fecc O. konvnr honom þar qvanfang  
 gott. oc gaf honom lendz mannz rett norþr þar.  
 oc er fra Catli comit mart stormenni. En Sculi  
 var vitr maþr oc sca'rvngr mikill manna friþastr  
 sionom. oc sniallr imali. hann gerþiz forstiori ihirþ  
 konvngs oc talaði aþingom. oc reþ ollom landraþ-  
 om með konvngi. hann var callaðr konvngsfostri.  
 O. konvnr bað at gefa Scula fylki eitt íNoregi  
 þat er honom þøtti bezt með ollom teckiom oc  
 landscyldom þeim sem konvnr atti. Sculi þaccapi  
 konvngi vel boð sitt. oc lezc þo villdo beipaz  
 helldr af honom annara lvta. fyr þvi ef konvnga  
 sciþti verþr s. hann. þa kan vera at rivfiz giofin.  
 Ec vil helldr þigia hera nocqvorar eignir ner  
 capstaþ þeim er þer erot vanir at sitia oc taca  
 iola veizlor. Konvnr iataþi honom þeso. oc sceytti  
 honom iarþir a'str vip Konvnga hello. oc við

L. 18. stormenni: norðr j landi *tf*.

Oslo. víp Tvnsberg. oc norþr víp Nípar os. oc voro þat naliga enar bezto eignir ihveriom staþ. oc hafa þær eignir haft síþan hans ęttmen. Sonr Scula konvngsfostra var Asolfr f. Gothorms aReini f. Barþar f. Inga konvngs oc Scula iarls. Eigi mielo eptir fatl Harallz konvngs for Sculi vestr til Englandz. oc beiddiz at na lici Harallz konvngs. oc þat fecc hann aðvelliga. oc com aptr íNoreg. oc hafþi þar fire virþing miela. en nv ligr hann at Elgesętre. þvi at þat þotti fallit at hann fylgði þeiri kirkio er hann sialfr hafþi latit gera. en Eysteín erkibyscþv let þangat fęra hann hreinlifis monnom vndir hendr. oc aflaþi til þar með mikilla eigna. oc akaþi mioc staþarins gęþi með þeim eignom er hann sialfr hafþi þangat gefit. Oc þa .xii. manvþr er Haralldr konvngr var vestr oc þeir O. feðgar. þa reð M. sonr hans fyr Noregi. oc var en friþasti maþr.

Fall Harallz konvngs Gopina s.

K. 37 Eptir<sup>1</sup> fall Harallz konvngs fysisc Haralldr G. s. svðr aEngland með her sinn fyr þvi at iarll af Norðmandi var comin svnan vm se með her mikinn. oc lagþi vndir sic allt land þar sem hann for. sia iarll er nefndr<sup>2</sup> Vilialmr s. Rotbertz langaspiotz. Ropbert var broþir Emmo moþor Iatvarþar konvngs. oc talþiz Vilialmr sømiligri at taca arf Iatvarz konvngs. en Haralldr sa er sic hafþi svarit af rikino. En þanoc barsc at vm svardagan. at þa er Iatvarþr gęþi var konvngr íEnglandi. oc var maþr barnlaus þa sendi hann Ropbiart erchibyscþv af Cantarabyrgi til Vilhialms

<sup>1</sup> E beskadiget. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. nefnd. L. 26. konvngs: hins goda *tf.*

frenda sins i Norþmandi. oc villdi hann gera konvng eptir sic. oc i anat sin sendi hann ens sama ørendis til Vilhialms Haralld i. son Gopina. oc Gypo Þorgils d. oc var Haralldr með Vilhialmi vm hriþ. oc melto men at lann legþi hvg acono Vilhialms. oc veri þeira ast mikil. oc grvnar nv iarll af vmrepvm manna. toco þat raþ at Haralldr festi ser dottor hans. oc ferþi sic sva vndan þvi ameli er Vilhialmr i. hafþi hann firir. oc aþat ofan svarþi Haralldr i. Vilhialmi i. eipa at scrini Odmarus at hann scylldi alldregi vera imoti honom. Oc eptir þat for Haralldr i. aptr til Iatvarðz konvngs oc var með honom. oc toc konvngdom eptir hann. oc þvi þotti Vilhialmi hann ganga aeþana. þars Iatvarþr konvngr hafþi honom gefit konvngdomin eptir sina daga. Oc nv er þar til at taca er Vilhialmr er comin svnan a England. oc legr vndir sic þar sem hann comr. Oc þat segia menn aptr Vilhialmr ripi heiman. at cona hans gecc hia hesti hans. oc baþ hann eigi beriaz víp Haralld konvng Gopina s. Vilhialmr s. stygliga. oc let at henne gengi ecki gopir lvtir til þesar bęnar. oc keyrir hestin með sporanom. oc komr sporin i hofvþ henne oc hefir hon bana. oc røddo menn ogorliga vm þenna atbvrþ. Vilhialmr svaraþi. Vist er atburþr ogorligr. en vera kan at eptir macligleicom se. oc bafi hon svicit mic. Hann let binda víp merki sitt scrin Odmarus. þat sama er Haralldr hafþi svarit at. Þeir Haralldr konvngr oc Vilhialmr

L. 4. dottor: sprakaleggs *tf.* — 7. toco—Haralldr: og uill ath Haralldr færðiztt vndan og bæri af sier. með þvi moti ath hann. — 13. honom: medan hann lifde *tf.* — 27. mic: og ei sidr sialfa sik og hafi þvi þann veg til borit *tf.* — 29. at: og bad gud og hinn helgr(!) Otmarum ath hann lieti þeim Haralldi ganga epttir malaefnum *tf.*

atto orrosto mikla er þeir fyndvz. oc var þat .xii. manopom eptir fall Harallz konvngs S. s. oc veitir Haralldi þvngt orrostan. oc þa melti hann. Hvat er þvndit vþ merkit Vilhialms. oc er honom sagt Þa kan vera sagði Haralldr konvngr at eigi megi vndan comaz. Þar fell Haralldr konvngr G. s. oc Gyrþr broþir hans. Vilhialmr varþ konvngr oc varþ sottedavðr í Norðmandi. eptir hann var konvngr Vilhialmr raþi s. hans .xiii. ar. hann varþ sott daðr. Þa var Heinrecr broþir hans konvngr anar sonr Vilhialms konvngs ens fyra.

Saga Olafs konvngs<sup>1</sup> kyrra.

- K. 38 **O**lafr konvngr s. Harallz konvngs var mikill maþr avoxt. oc þat er allra manna sogn at engi hafi set fegra mann e. tiguligra syndom. hann hafþi gylt har oc biartan licama. eygðr manna fegrst. limaþr vel. famalvgr optast. oc litt talaþr aþingom. 124 glaþr vþ avl. oc fagrmelltr vþ vini sina. oc hofs maþr vm alla lvti. Oc eptir fall Harallz konvngs talþi S. Dana konvngr at slitit veri friþi milli Norþmanna oc Dana. talþi eigi lengr hafa settan verit en meðan þeir lifþi baþir Haralldr konvngr oc S. konvngr. Voro nv vtboð ihvarotvegia rikino. hafþi O. konvngr almenning vti firir Noregi at lipi oc scipom sem Stein segir.

99. Sin oþol mon Sveini  
socnstrangr icapangi  
þar er heilagr gramr hvilir  
hann er ricr iofvr banna:

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. konvngs.

L. 4. sagt: ath þath væri skrin hins helga Otmarus med helgum domi hans *tf.* — 6. comaz: og mun þar vid raman reip ath draga *tf.* — 7. konvngr: og var kalladr bastadr *tf.* — 9. xiiii: xiii. — 11. konvngs—fyra: bastardar. Og lykr hier saugu Haralldz Sigurdarsonar.

ett sinni mvn vnna  
Olafr konvngr hala  
Vlfs þarfat þar arfi  
allz Noregs til kalla.

5. Þess minniz Stein. er O. konvngr fer land sitt með leiþongrom oc herscipom. er hann q. þetta.

100. Metr hilmir fer malmi  
man ec scioldvngs lof kaþldom  
Raþma grvnd oc raþndo  
riclvndapr veit vndir.

Oc en.

101. Avll biþr Engla stillir  
egdiarfra lip segia  
svnd firir sino landi  
socn aþr stica daþrom:  
iorþ mon eigi verþa  
aþsott Fila<sup>1</sup> drottins  
socnherþir veit sverþa  
sic beztan gram miclo.

Oc en q. hann.

102. Veit ec hvar Olafr vti  
oslekin raþ meki  
deilaz mer til mala  
minni fyrsta sinni:  
hlat til hafs fyr vtan  
Halland konvngr branda  
faþr sverþ rvþo fyrþar  
fielgofr litvþ bloþi.

Oc en

<sup>1</sup> Først skrevet fira, men i hds. rettet til fila.



103. Gengo danskir drengir  
dynr varþ gøR með brynior  
vtan borþs til iarþar  
vrigs malms oc hialma:  
svcko sarir reccar  
svnan hafs til grvna  
hár varp hæsom þeira  
hrangarþr apram iarþar.

5

125

104. EN at gøRva gvni  
gramr biosc við styr ramman  
herscilldi bað hallda  
hra/stgeþr konvngR æstan:  
vt lørþo lip litlo  
long borþ fyr Staþ norþan  
traþo tvnvoll reyþar  
tveir daglingar<sup>1</sup> meira.

10

15

Nv sendir O. konvngR boð S. konvngi oc settar  
orþ legia stefno<sup>2</sup> vþ ser i Konvnga hello sem siþr  
er til konvnga. segir þa O. konvngR Dana konvngi  
at hann vill hallda sett þvilica sem [faþir hans  
toc<sup>2</sup> af Donom. oc aka ecki á. Oc at oþrom costi  
letr hann von at Norþmenn myni enn freista<sup>2</sup> at  
gera af sini hendi ørin storm er piccia myndi inom  
dansca þo at Haralldr konvngR veri fra fallinn. [Af  
þesso efni<sup>2</sup> gera þeir sett anat sini milli Dana oc  
Norþmanna. oc her með fastnar S. konvngR O.  
konvngi Ingiripi dottor<sup>2</sup> sina oc sciliaz þa sattir.  
O. konvngR fecc þat nafn at hann var callaþr Olafr  
kyri. sem Stein q.

20

25

105. Lond vill Þrønda<sup>2</sup> þengill  
þat licar vel scaþnom  
oll vþ ørna snilli  
egdiarfr ifriþ legia:

30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. dal-. <sup>2</sup> Utydel.

hvgnar þiop þat er þegna  
þralyndr til friþmala  
kvgar Engla øgir  
Olafr borin solo.

5 Þesi friþr stoð siþan langa efi milli landa. Hafþi  
nv O. konvngR kyrseto oc hoglifi oc allir hans  
menn meira en fyr hefþi verit iNoregi. Þa pryddiz  
mikit landit. oc gerþiz avþikt oc gnotta fvllt. Þa  
settisc sa capstaðr iNoregi er einn er vegsamligastr  
10 þeira er aðr er getit at fratecnom<sup>1</sup> capstað i Niþ-  
arosi. oc er sia capbør callaðr iBiorgyn. gerþiz þar  
bratt mikit setr avþigra manna. er þangat mest til-  
flvtning or oðrom londom. Þa hofvz mioc dryccior  
oc scytningar icapstopom myclo meir en fyr hafþi  
15 verit. þa hofþo menn drambhosor lercaþar at beini.  
svmir spento gvllhringom vm fotlegi ser. En þat  
var fornescio siðr iNoregi. sva oc iDanmorc oc  
Svipioðo þar sem voro stor konvngs þv oc vezlo  
stofor. at konvngs haseti var a langpallin þann er  
20 vissi imoti solo. sat þa drotning avinstra veg fra  
konvngi. oc var þat þa callat avndvgi. oc sa sess  
vegligastr vt ifra hvarntvegia stað til qvenna oc  
karla er nest var avndvgi. en hin vvegligastr er  
ytzir var oc nest dyrom. Oc in gofgasti maþr sa  
25 er gamall var oc vitr. oc veri konvngs raðgiafi  
kallaðr sem konvngvm hafþi lengi titt verit at hafa  
með ser gamla spekinga. til þess at vita forna siþo  
oc dømi forellra sinna. þesi maðr skyllði sitia aenn  
veþra pall gent<sup>2</sup> konvngi. oc het þat et veþra avnd-  
30 vgi. var fra honom til høgra vegs qvena seþi. en  
avinstra veg karla seþi. Oc þa var hofþingiom titt  
at bera avl vm elld þveran. oc drecca avndvgis  
mann sinn. oc þotti þat vera mest virþing at sitia

20b

126

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. -tenom. <sup>2</sup> Sål.

fyr konvngs adryccio. oc til þess at þetta se eigi logit. þa segir Arnor sva i.skalld.

106. Het ec þa er hvern vetr satom  
hrafns verþgiafa iafnan  
lið dracc gramr agopar  
gagnvart scipa sagnir.

Olafur konvngur let setia hapall i veizlo stofvm sin-  
om. oc setti þar haseti sitt amiddian þverpall. oc  
scipapi fire ser kertisveinom. oc scvtilsveinom. let<sup>1</sup>  
hann oc hallda kerti fire hveriom tignom manne <sup>10</sup>  
er sat at borþi hans. let oc scvtilsveina standa vip  
iafnmorgom ker . . . gnir menn voro til. let hann  
þa gera stallara stola. oc setti þar a stallara oc  
spekinga sina. Olafur konvngur toc með ser .c. mala  
m . . . . . voro<sup>1</sup> hirþmenn hans. en forv læg voro <sup>15</sup>  
til þess at konvngur scyldi hafa .lx. hirdmanna.  
hann hafþi oc lx. gesta. en apr hofþo konvngur  
haft xxx. hann hafþi iafnan .lx. þeira manna er  
at borþi voro oc a vistom oc at veizlom. oc voro  
þo eigi handgengnir. voro þeir iminna ifirleti. flvttv <sup>20</sup>  
þeir þat er konvngur þurfti e. armenn hans e. foro  
icapferþir. oc voro scyldir iallt konvngs starf.  
Bøndr spurþv konvngur fyr hveria soc hann hefþi  
meiri hirþ vm sic. en iner fyrri konvngur hofþo  
haft. en hann svarapi apa lund. letze vera þvi <sup>25</sup>  
minni firir raz maðr en hans fapir. at eigi fece  
hann betr stillt e. stiornat rikino. við .cc. manna.  
en Haralldr konvngur við ix tigo e. .c. O. konvngur  
sat longom aþstr aRanriki at eino þvi sino riko. er  
heitir a Hæcstopom. O. konvngur gipti systor sina <sup>30</sup>  
Ingigerþi Olafi Sveins s. Dana konvngs. Olafur var  
konvngur iDanmorc eptir Knvt enn helga broþor sin.

<sup>1</sup> Beskadiget.

O konvngur gat son við frillo sinni Þoro d. Arna  
laga. sa het Magnus er callapr var berföttr oc  
svmir menn colloþo apr lætti styrialldar. Magnvs.  
Hann var manna friþastr sionom. þegar fra var  
<sup>5</sup> tekin Olafur faðir hans. oc manna hestr var hann.  
Var marc gort um þessa .iii. langfeðga. Haralldr  
konvngur O. konvngur oc Magnvs konvngur berföt. aMario  
kirkio norþr ícapangi þeiri er Haralldr konvngur let  
gera. var clappaðr cross asteinvegnom við dyrnar  
<sup>10</sup> þar er Haralldr konvngur var høggt at kyssa á. oc  
anar Olafi konvngur iii. M. konvngur. oc var sa  
neþarst mioc miclo. oc allra iafnlangt ímilli. M.  
konvngur var mana kvrtisastr. Vm daga O. kon- <sup>127</sup>  
vngs var ar mikit íNoregi. oc margfolld gøzca. oc  
<sup>15</sup> vm enskis konvngs efi var iafngott íNoregi sem  
hans sipan er var Haralldr konvngur harfagri. oc  
meþ iafnmikilli farselld. oc scipapi O. konvngur  
þeim morgom lvtom til vegþar. er Haralldr kon-  
vngur faðir hans hafþi reist meþ freco oc halldit  
<sup>20</sup> sva. Hann var milldr af gylli oc silfri oc oðrom  
gopom gripom oc gersimom. en hann hellt fast  
arikino. oc olli þvi mest vit hans. oc þar meþ sa  
hann hvat konvngdominom hefþi. oc ero morg  
verc hans at telia þa sem beþi ero gop oc kon-  
<sup>25</sup> vnglig. Hann let reisa steinkirkio at byscvpstolin-  
om íNiþar osi yfir licama ens<sup>1</sup> helga Olafs konvngs  
f. sins. oc bio hana til lycta. oc ipesso ma marka  
hver hans gøzca hefir verit oc astsemp við lyðinn.  
þa ma marca noccot af þeim orþom er hann melti  
<sup>30</sup> einn dag íMicla gilldi. var hann þa catr oc i goþo  
scapi. oc gorpvz þeir menn til er þetta melto.  
Herra mikill fognopur er oss aþvi er þv ert sva  
katr. Hann s. Nv scal ec katr vera. er ec se beþi

<sup>1</sup> s er tf. over l.

alyþ minom gleþi oc frelsi. oc site isamkvndo þeiri er helgvð er enom helga O. konvngi frenda minom En a dogom fopor mins var lyþr þesi vndir aga miclom oc otta. oc falo þa flestir menn gvlv sitt oc gersimar. en nv se ec áhveriom yþrom scina þat er á. oc er yðart frelsi min gleþi. Sva friþsamt var vm hans daga. at hann friþaþi þeþi fire ser oc sinom lyþ vtanlanz. oc stop þo af hans stiorn oc riki mikil ogn. þott hann veri hōgr oc hogver. sem scaldit q.

107. Varþi ognar orþom  
 Olafr oc friðmalom  
 iorþ sva at engi þorþi  
 allvallda til kalla.

Oc vm hans daga varþ konvnga sciþti iDanmore oc var Olafr konvngv vinr mikill Knvz Dana<sup>1</sup> konvngs oc for til motz vþ hann. hittvz avstr í Elfi. þar sem konvnga stefna hafþi von verit Rōþir þa Knvtr konvngv at hann villdi at þeir gerþi her vestr til Englandz. slics sem þeir atto at hefna. O. konvngv fyrst at vpphafi. oc sva Dana konvngv. oc gōr nv annat hvart s. hann at ec mon fa þer .lx. scipa. oc gerstv hofþingi fyr lipino. e. elligar mon ec geraz hofþingi firir. oc fa þv mer lx. scipa þa svaraði O. konvngv. Knvtr konvngv s. hann. þetta mal er þer rōþit er mer scapfelt en þat er ocr oiafnt felt. þer frendr hafit borit til gipto at vina England meþ soma oc mikilli framqvemp. sem Knvtr konvngv riki. nv er oc glielict at þat 128 moni ettgengt vera. En þa er Haralldr konvngv 30 fapir var for vestr slicra ørenda. þa fecc hann bana. for þa or landi meþ allt et bezta lip. sva at

<sup>1</sup> Tf. i randen med indv.tegn.

slics hefir siþan eigi costr verit ilandino. oc at vpphafi foringians. sem var Haralldr konvngv beþi at viti oc hamingio. var sv for meþ ollom lvtom agetliga bvin. oc gafsc þo sem þer vissvt. Nv kann ec etla mitt litilrēþi. hverso mioc ec em vanfōr til at gōraz foringi þesar farar. oc vil ec þvi yþr til kiosa at þer farit meþ uinni eflingo. Siþan fer hann Knvti konvngi .lx. storscipa<sup>1</sup> meþ agetligom bvnadþi oc travsto lipi. oc setti firir hofþingia sina 15 oc lenda menn. oc var þat mēllt at hann hefþi stormannliga til fengit at iaþnmorgo lipi sem segir isogo Knvz konvngs. at Norþmenn einir rvfv eigi leipangrin er saman var comin. en Danir biþo eigi [oc virði<sup>2</sup> hann mikils þat vþ Norþmenn. gaf þeim 15 leyfi at fara ícapferþir hvert er þeir villdi [oc sendi Noregs<sup>2</sup> konvngi dyrligar vingiafar fire sitt liðsine. en hann lagþi a Dani reiþi micla meþ fegialldi.

Fra O. konvngi oc craco karli.

20 **S**va<sup>2</sup> barsc at eitt sinne er menn O. konvngs k. 39 hofþo<sup>2</sup> saman dregit lanz scylldir konvngs at konvngv fretti hvar þeim veri bezt fagnat. þeir sogþo þat vera i eino<sup>3</sup> fylki er þeim þotti af bera. Konvngv melti. Hvat er til merkia vm at þar veri 25 betra en annarstapar. Hera sogþo þeir. þar er einn bvandcarll sa gamall er hann veit firir marga lvti. oc hofvm ver margs spurt hann. oc hefir hann or leyst. oc þotti oss eigi meþal scemtan við hann at tala. oc þat hygiom ver at hann kvnni fvglis roddo. 30 Konvngv melti. Slict mvn hegomi mikill oc trvi ec 21a ecki á. Oc þa eitt sin er konvngv for fyr land fram

<sup>1</sup> stor tf. over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Utydel. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. eina.

vm svnd noccor. spurði hann er þeir sigldo hvat  
 bygðom þar veri alandit vpp. Þeir svoröpo. Hera.  
 fra þeso fylki sögðo ver yðr at oss veri bezt fagnat  
 Konvngr melti. Hvat hvsí er þat er her stendr vpp  
 fra svndino. Þeir svoröpo. Þat hvs a sa en froði 5  
 maþr er ver sögðom ypr ifra. oc þar sa þeir eitt  
 hros hia hvsino. Þa melti konvng. Farit nv oc  
 drepit hrosit. Þeir s. Eigi villdim ver honom scaþa  
 gera oc er hann þess vmacligr fra oss. Ec vil raþa  
 s. konvng. hægvit af hrossino hofvþit. oc varaze<sup>1</sup> 10  
 at niþr comi bloþit. berit siþan vt ascip vart. oc  
 farit eptir bvanda. oc s. ecki til hvat þer hafit viþ  
 hrosit gort. oc lif ydart mon við ligia ef þer bregþit  
 af. en segit karli at ec vil fina hann. Siþan fara  
 þeir aland oc gera sem konvngr melti. oc segia 15  
 129 karli ørendit. oc fer hann oc hittir konvng. Þa  
 melti konvngr viþ bvanda. Hverr a iorþ þa er þv  
 byr a. Hann s. Þer eigvð hera oc þer takit leigvr  
 af. Þa melti konvng. Seg oss leiþ fram fyr land.  
 þer mon kvniet vera. oc hann gerir sva. oc er þeir 20  
 roa. flygr kraca fram vm scipit. oc leþr illiliga.  
 bvandin litr til hennar. Konvng s. þicci þer noccors  
 vm vert bvandi er crakan screcti. Era þat siþr  
 sagþi bvandi. oc ipvi bili flygr onnor craca ifir  
 scipit oc screctir. oc þa gair b. ecki at roa. leier 25  
 arin læs ihendi honom. Þa melti konvng. Mioc<sup>2</sup>  
 ihvgar þv vm craco þesa hvat hon þiccz segia.  
 Bvandi s. Hera nv er mer grvnr a hvat hon s.  
 Oc þa flo cracan .iii. sine oc letr sv verst. oc legsc  
 nēr at scipino er hon flygr. en bvandi stendr vpp 30  
 at moti. en hon screctir ę ímoti. oc gair b. ecki  
 . . þrar.<sup>3</sup> Konvngr melti. Hvat s. hon nv bvandi.

<sup>1</sup> Sål., vist fejl f. varize. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. Mic. <sup>3</sup> ro  
 er afr. ved et hul.

Hann s. Eigi er gliclict at ec vita þat. Seg nv s.  
 konvng. Þa s. bvandi.

108. Segir vetrgo . . .

. . it ecki sv  
 oc tvevetr segr  
 trvi ec eigi at helldr  
 en þrevetr segr  
 þiccira mer gliclict.  
 qveþr mic roa  
 a merar hoffi  
 en þic konvng  
 þiof mins fiar.

Konvngr melti. Hvat er nv bvandi. villtv segia  
 mic þiof. eigi melit er þa vel til var. Sva er þat  
 15 hera s. bvandi. eigi er melt vel. en haft mvno þer  
 hafa viþ mic noccor brogþ. Konvng s. Sva er oc  
 bvandi oc gerþvm ver til gamans oss. scal ec þer  
 læna. Fecc honom goþar giapar. oc gaf honom vpp  
 scylldir iarþar þæirar er hann bio a. oc sciliaz  
 20 þeir nv oc fer b. heim. Opt verþa þess ravnir  
 at þvi sem fra er sagt at O. konvng var ohnøgr  
 af fegiofvn viþ menn. oc gaf hann allz kyns gør-  
 simar. sva sem Stein scald s.

109. Gefr attstvpill iofra

orr oc steinda knoro  
 hann vill hnøgvi sinnar  
 habryniöþ scip synia:  
 þioþ nytr Olafs aþar  
 anar konvng monnom  
 30 se þv hver slict fe reipir  
 sic beztan gram miclo.

Oc en q. hann.

- 130 110. Her þengill gleþr hringom  
hoddøR sa er ryþr odda  
becc sagnir letr bragna  
bragningr giofvm fagna:  
Norþmonnom gefr nennin 5  
Noregs konvngr storum  
æR er Engla þverrir  
Olafr borin solo.
111. Hilmir gefr oc hialma  
hirþ sva at enskis virþir 10  
konvngs pryþa þa kleþi  
kynstor from brynior:  
dygr letr þvngar þigia  
þengill af ser drengi  
vas lænar sva visi 15  
verþvng Hárs gerþar.
112. Olafr gefr sva at iofra  
allz<sup>1</sup> engi ma snialla .  
hægvit gull til hylli  
hilldinga konr milldi: 20  
gramr er heipom himni  
hann er fremstr konvngmana  
spurþo hver glicr mon gørva  
gioflvnd borin vndir.

Olafr konvngr fecc banasott iVic æstr aHæstop- 25  
om. oc var fluttr norþr iPrandheim. oc iarþaþr at  
Cristz kirkio. Þa hafþi hann verit konvngr at  
Noregi .vii. vetr oc .xx. er hann andaþiz.

<sup>1</sup> Foran allz er g skr.

Saga Magnus konvngs berfetz.

Nv voro tecnir til konvnga iNoregi Magnvs s. k. 40  
NO. konvngs. hann var avstr ilandit. en Prendir  
toco til konvngs Hacon s. Magnvs Harallz s. þan  
5 er fyrst hafþi fostrat Sveinki Steinars s. æstr iVic.  
en sipan Steigarþorir. oc þesi Hacon var callaþr  
Þoris fostri. hann var allra manna vinselastr við  
bøndr. Hacon konvngr hafþi<sup>1</sup> farit til Biarmalandz  
oc barize þar oc fecc sigr. hann veitti Þrøndom  
10 rettar bœtr amarga lvnd. oc helldo þeir oc mest  
vndir hann konvngdomi. Magnvs konvngr var  
longom iVic æstr. oc hafþi sina lenda menn hvar  
þeira. oc kepþoz menn þeira sin a milli vm eitt  
oc anat. en konvngar voro sattir oc voro litt i ein- 15  
om stap. Þeir voro einn vetr baþir iNipar osi. oc  
var M. vm vetrin i konvngsgarþi. en Hacon iScvla-  
garþi niþr fra Clemens kirkio. oc hellt Hacon þar  
iolavist. oc apeim iolom gaf Hacon vpp bvndom  
iolagiafar oc scvlldir allar iPrandheime þetta veitti  
20 hann allt Þrøndom oc Vpplendingom ollom þeim  
er viþ honom toco at konvngi. oc þœtti ímorgo  
rett lanz manna ímoti þvi er þeir gafo honom  
konvngs nafn. En þa toc fyr þesa soc at yfaz 131  
hvgr M. konungs. er<sup>2</sup> hann þottiz hafa minna af  
25 landi oc scottom en faþir hans hafþi haft e. fopor-  
broþir. þotti honom. sin lvtr eigi siþr vpp gefin  
ipesi giof þeim til sœmþar er þago. þottiz i þeso  
svivirðr oc mishalldin af frenda sinom. oc rapom  
þeira Þoris begia. Oc i annan stað var þeim Ha-  
30 coní konvngi baþom oc Þori mikill vgr a hversu  
M. konvngi myndi þiccia. fyri þvi at M. konvngr  
hellit allan vetrin .vii. langscipom i einni voc icaþ-

<sup>1</sup> Skr. hafþit, men t er udpricket. <sup>2</sup> Skr. en, men sy-  
nes rettet til er.

angi. en vm varit naliga kyndilmesso. þa lagði hann abrot anattar þeli. oc tioldoþom scipom. oc hofþo lios vndir. oc lagði til Hefringar oc bio þar vm nott. oc gerþv þar ellda stora alandi vppi. oc þa vgði Hacon konvng oc lip ibenom at þat mondi 5 gørt til svica. oc let blasa lipi vt aEyrar oc sotti allr capangs lyþr til. oc voro i samnapi vm nottina. Oc vm morgoninn er lysti. oc M. konvngr sa þoiar lyp vt a Eyrom. þa hellt hann vt or firpinom. oc svþr iGvlapings log. En Hacon konvngr 10 þaccapi monnom sitt lip er þeir hofþo synt i vip hann. Hann bio sipan ferþ sina i Vic a/str. oc hellt aþr mot ícapangi. oc sat konvngr a hesti ámotino oc melti. Ollom monnom se þat kvnnict er mitt 15 mal mego nema ef ec kóm aþr til þoiar þesa at ver scolom þa lava hveriom eptir sinom bvrþ oc tilgerning. oc heit ec ollom þoiar monnom vinatto minni. en mer er a noccor grvnr vm vilia frenda mins M. konvngs hvernoc<sup>1</sup> at snyr. Allir menn heto honom vingan ímoti orþvm hans ef hann 20 þyrfti. oc allr lyþrinn fylgði honom vt vndir Steinbiorg. en hann flvttisc þa til fiallz vpp. Oc þat er fra sagt at hann for ein dag lengi eptir einni rivpv er flo vndan honom. oc i þeiri reip fecc hann vanheilyndi. oc þat sama leiddi hann til bana. oc 25 andaz hann þar a fiallino. oc como þeir aþr til þoiarins með licit a halfs manapar fresti. oc gengo menn þa ímoti lici hans. oc allir gratandi. Þvi at naliga vnno honom allir menn hvngastom. Lic hans var iarþat at Cristz kirkio. oc hofþo þeir frendr 30 rapit landino eigi fvlla .ii. vetr er Hacon konvngr andaþiz. (Oc eptir andlat Haconar konvngs toco Þrøndir ser konvng Svein s. Harallz flettis. at þvi rapí hvrfo margir menn. en þo var forgangs maþr

<sup>1</sup> Noget utydel.

at þesso Steigarþorir. oc með honom Egill Askels s. Scialgr af Iapri. oc mestr Ivti Þrønda samþycþiz við þetta. oc biogvz vip þvi vm at veria land fyr M. konvngi. sem Þorcell hamarscald s.

- 5 113. Vitt dro sinar sveitir 132  
saman storhvgapr Þorir  
helldr varot þar havlðom  
haglig rað með Agli:  
snorp fra ec aþvi er vrpo  
10 endr Scialgs vinom lendir  
men . . .<sup>1</sup> morþvals bryni  
mein vm afl ser steini.

Þorir for vip flocci allt Møri hvara tvegio oc vipa vm Þrand . . .<sup>1</sup> drapo menn en suma rento þeir 21<sup>b</sup>  
15 þa er eigi villdo vndir þa ganga e. þeira lip. en gerþo vipa mikit illvirki. Oc er M. konvngr spurði þetta. samnapi hann at ser lipi. oc efdiz at scipom. for norþr at þeim Þori oc hafði mikit lip. sva s. Gisl Illvga s. er þa var með konvngi.

- 20 114. Vngr frampi hann sic  
þar er alendr villdo  
lofselan gram  
landi rena:  
impar faxa  
25 en iofvr sotti  
Baleygs vipo  
meþ blam hiorvi<sup>2</sup>

oc her getr hann þess er M. konvngr for at þeim með lipino a/stan or A/slo.

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Skr. iofri, men et punkt er skr. over f og hiorvi skr. i randen.

115. Ytti or Ayslo  
til Egils fvndar  
lofpvngr lipi  
landz at crefia:  
fylgþo reši 5  
oc Rygir svnan  
linz laðgefendr  
or logom tvenom.

Oc en.

116. Sia knatti þa 10  
siclings flota  
vel vigligan  
oc vanan sigri:  
er firir Yriar  
iaga miclom 15  
oþrotliet lip  
arar kniþi.

Oc síþan gengo þeir M. konvngr aland fyr innan  
Avrva hamra oc atti þar hvsping. sagþi monnom  
aþingino at lip gerisc imot þeim með hernapi er 20  
þeir gera isialfs hans riki. oc hafa tekit ser hof-  
þingia þann er ecki er til borin landz þesa. Hann  
heitr nv alipit at þeir scyli reca af hondom þetta  
illþyði. oc allz staþar þar sem menn hafa vndir  
133 þa gengit s. hann. þa scolo ver brena fyr þeim oc 25  
drepa þa ef ver megom. Hvat megi meiri scomm  
oc svvirþing gera sinom konvngi þeim er eþtbor-  
in er til lanz þesa. en þat er þeir hafa gort við  
mic. tekit einn man smaborin oc ecki konvngborin  
til rikis. sva sem þesi maþr er. var þat nockor 30  
varkvn meðan Hacon frendi var lifþi at þeir heldi  
vndir hann riki. oc letom ver þa eptir þvi svifa.  
en þetta er osømanda. oc ecki ma ec konvngr

heita. nema ef gefa stoc þesom ofriþi. oc olicr  
em ec elligar minom frendom. oc er . . . gott<sup>1</sup> til  
þesa at veita mer. oc mon þat vel fire melaz af  
ollom goþom monnom oc rettsynom. Allir rømpo  
5 vel mal konvngs. Sva . . . . . ga s.

117. Atti hilmir  
hvsping viþ sia  
þat var fyr inan  
Avrva hamra:  
biosc at brena  
10 en hvøndr flypv  
storaþr konvngr  
af Stapi vtan.

118. Hyr sveimaþi  
hallir þuro  
15 gecc har logi  
vm heroð þeira:  
sia knatti þar  
er salir fello  
20 landraþ konvngs  
vm lipi þoris.

Oc er M. konvngr hafþiz slict at sem nv var sagt.  
oc gerþi þeim slicar refsingar. þa spyr Haralldr  
þat oc menn hans. oc foro norþr vndan. sem Gisl  
25 segir.

119. Raþsc við rosto  
rymr varþ iher  
helmingr Egils  
viþ Hlaþir vtan:  
30 mattv eigi hersar  
viþ Hapa drotni  
laðgofgoþvm  
landi raþa.

<sup>1</sup> Beskadiget.

Þat er sagt apr M. konvngr fœri at þeim. at hann  
 sendi Sigurþ vllstreng til motz við Þori. oc marga  
 apra vini sina. þeir scaro vpp her ar oc sendo  
 vm land oc somnoþo lipi imoti Þori. oc stefndo  
 þvi lipi ollo til Vigiar. en þeir Þorir oc Sveinn 5  
 spurþo þetta. oc helldo þangat lipi sino til motz  
 við þa Sigurþ oc qvoþoz eigi mvndo lata fire lend-  
 om monnom M. konvngs. Oc þar borþvz þeir Þorir  
 við Sigurþ með miclo mannsPELLI. oc naþv vpp-  
 gongv oc vrþo œfri þvi sinni. oc veitto mikinn 10  
 manscapi. en Sigurþr vllstrengr fecc vndan comiz.  
 oc afvnd M. konvngs. Þeir Þorir flvttvz þaðan til  
 capangs. oc hværflvþv þar ifirþinom. oc er þeir  
 voro bvnir at legia vt or firþinom. þa logþo þeir  
 134 scipom sinom iHefring. oc þa comr M. konvngr 15  
 vtan ifiorþin með miclo lipi. oc þegar logþo þeir  
 Þorir scipom sinom yfir at Vagnvika strond. flyþo  
 þar af scipom oc como niþr i Þexdal iSelio hverfi.  
 oc var Þorir boren iborom vm fiallit. þvi at hann  
 var hrvmr mioc fyr elli socom þa er þetta var 20  
 tipinda. Somnoþvz siþan þeir saman oc fengv ser  
 scip. oc hafþi Þorir gott scip oc mikit er hann  
 atti sialfr. oc foro norþr aHalogaland. en M. kon-  
 vngr for eptir þeim norþr. oc hitti þa norþr afirð-  
 inom Harme. oc sa þa hvarir apra. oc hafþi M. 25  
 konvngr miclo meira lið. Þeir Þorir laþþo in til  
 Seliotvna. oc hvþvz fengit hafa meginland. en þat  
 var þo eyland oc heitir Vamba holmr. Þa melto  
 menn Þoris fyr en þeir M. konvngr legdi at þeim.  
 Hvar sa menn betra scip. oc eigi mon gœrt hafa 30  
 verit iafr fritt scip siþan Ormr en langi var gor.  
 þetta er oc voscom drengiom scipat. oc ero glic-  
 ligir til goþrar varnar. Oc nv er lip M. konvngs  
 sotti at þeim. þa reyndoþ menn Þoris illa oc flyþo  
 fra honom. oc þa melti Þorir. Vera ma at vart 35

scip se eigi ver scipat en Ormr enn langi. en þess  
 get ec at fleiri felli þar. en her renni fleiri. oc þvi  
 varþ hann nergetr. þviat sva com þeira mali  
 at þeir voro .ii. einir eptir allz lipsins. Þorir  
 5 oc Egill. Þa melti Þorir til Egils. Fly nv magr.  
 Þat er scaþi mikill ef þv letze sva goþr maþr  
 oc vascr sem þv ert. Hann s. Ecki ero menn  
 ofmargir hia þer þott ec siac einn. oc eigi mondi  
 dottir þin þat etla at ec monda flyia fra þer. Þeir  
 10 fina er þeir ero at landi comnir mioc sva at þar  
 er siar vmhverfis. oc missa þeir þar meginlandz.  
 en þo ma nv ecki at hafa. Sveinn Harallz s. fecc  
 vt comiz einscipa hia þeim M. konvngi. en allt  
 annat lip flyþi ser hvat. oc var<sup>1</sup> þo þat mioc mikit  
 15 lip er gecc a konvngs vald. Þa er scipin rendo  
 saman apr en Þorir yrþi handtekin callapi<sup>2</sup> Sigurðr  
 vllstrengr<sup>3</sup> aÞori. Ertv heill Steigarþorir Hann s.  
 Heill at hondvm en hrvmapr at fotom. Þa var  
 þetta qveþit.  
 20 120. Spvrþi Vllstrengr orþi  
 at rendvsc scip hvatla  
 sverþ bito snarpa fyrþa  
 slœtt hve Þorir mœtti:  
 lvndr qvaze heill at hondom  
 25 hiørs fragom þat gœrva  
 gœrþi glam aborþi  
 griotz en hrvmr at fotom.

Nv vorv þeir hantecnir Þorir oc Egill. Þa melti  
 Sigvrþr. Feitr ertv Þorir. Matr min velldr þvi oc  
 30 mvnngat s. Þorir. Siþan var Þ. leiddr aland vpp.  
 oc með honom Egill af Forlandi enn cvrteisasti 135

<sup>1</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Herefter skr. þorir, men  
 overstr. <sup>3</sup> Sål.



maþr. oc allra manna vascastr. oc þar a Vambar holmi voro reist galgtre. oc er Þorir ser galgan oc banan opinn fire ser. en þeir voro .ii. einir eptir. þa melti Þorir oc glotti við.

121. Vorom felagar .iiii. 5  
förfom ein víþ styri.

Morg hermþarorþ melto menn við Þori. þeir er hann hafði apr scaða vnnit. fire sumum hafði hann hægvit bv. sumvm brenda bœi e. rēnta vini þeira oc frendr. Þat segia menn at Viðkvnr Ioans 10 s. melti. þa er Þorir var leiddr til galgans oc hann reicapi af gotvnni er hann var fothrvmr. meir astiorn Þorir s. hann. meir abacborþa. Þetta melti Vípkvþr fyr því at Þorir hafði brent bv hans iBiarsey. oc scip gott er hann atti. oc hafði Þorir 15 melt þa er sneckian logaði. Hallt meir astiornn Viðkvnnr. meir abacborþa. Vípkvþr hafði vndan flyit. oc Ioan f. hans. Vm þa brent var þetta q.

122. Breþr iBiarc ey miþri .  
bol þat er ec veit golast 20  
tera þarft af Þori  
þytr vandar þa/l standa:  
Ioan mon eigi fryia  
ellz ne rans er qvelldar  
sviþr biartr logi breiþan 25  
by legr reyc til scyia.

Oc er Þorir var leiddr vndir galgan. þa melti hann. Ill ero ill raþ. oc er vpp reiþ galgatreet. oc snaran var at halsi Þori. þa var hann sva hofvgr at svndr slitnaþi halsin. oc let hann sva lifit. oc því nest 30 var Egill leiddr vndir galgan. en þrelar konvngs scyldo hengia hann. oc þa melti Egill við þrelana.

Eigi mvno þer af því þetta víþ oss gera at festa oss vpp. at eigi veri hverr yþar macligri til. Sva segir Þorcell hamar scalld.

123. Orþ fra ec Agli verþa 5  
vnar dags amvni  
sol víþ siclings þrela  
satt einarþar latta. 22a  
hvern þeira qvað hera  
hiallrblics en sic miclo  
10 beip ofmikit eyþir  
angr macligra at hanga.

Þa melti Egill. Þat etla ec at nv hygi menn her gott til at sia fotaletin var idag. Hann var i half-  
scriptom kyrtli. Þa svarþo menn honom. Etlar  
15 þv eigi at þv monir því raþa hverso þer scal bregþa víþ banan. Þat mon nv synaz s. Egill hvart ec ma necqvi vm raþa. oc sipan var virgill 136 dregin ahals honom. oc er hann hof vpp. þa ste hann fetinom aþrom aristina oc brasc ecki víþ oc  
20 þar let hann lif sitt. oc allir hormoþo slican dreng. er hann scyldi sva fara. M. konvngr sat hia er þeir voro hengþir. oc var sva reiþr at engi hafði diarfleic til hans manna at biþia Þori griþa ne Agli. Oc þa er Egill hecc. þa melti M. konvngr.  
25 Illa qvomo þer goþir frendr iþarf. Oc i því potti monnom þat synaz at konvngr villdi beþinn hafa verit at Egill gengi vndan. Oc eptir þesi verc for M. konvngr aþtr in iÞrandheim. oc refsapi þar morgom monnom. en þeir vikvz til hans miscvnar. sva s. Gisl.

124. Settvsc sipan  
siþr batnaþi  
hvgfvllr konvngr  
víþ hatendr sina:

þan gaf brognom  
er þvendr atto  
rett raðspakir  
røkpom lana.

125. Gramr van gervan 5  
en glatat þiofom  
kæpmonnom friþ  
þanz konvngr bøtti:  
sva at íElfi  
øxom hlyddi 10  
flavst lagrbvin  
ifioro scorþa.

Svein Harallz s. flyþi svþr til Danmercr. oc var þar til þess. er hann comsc isøtt við Eysteinn konvng M. s. oc gerþi Eysteinn konvngr hann scvtil- 15 svein sinn. oc hafþi ikæreicom oc virþom. M. konvngr er nv einn ifir landino Noregi. eptir þessi tþpindi er nv var sagt.

Fra Magnvsi konvngi oc Sveinka  
Steinars s. 20

K. 41 [E]ptir<sup>1</sup> drap Steigarþoris logðo allir rikis menn 20  
avalld M. konvngs vm sitt mal. Maþr er nefndr Sveinki. oc var Steinars s. hann bio aþtr við Elfina en rikasti maþr oc harþr mioc. hann hafði þa en ecki gefit sic vpp ivalld M. konvngs. 25 þvi at hann hafþi haft micla ast við Hacon konvng. oc matti trøtt hygja<sup>2</sup> andlati hans. M. konvngr heimti til sin S. vllstreng oc s. at hann vill senda hann íVic aþtr at boþa Sveinka af londom<sup>3</sup> oc konvngs eignom. hann hefir ecki en til var hneigz e. gørt oss nein soma. en ec vil at allir 30

<sup>1</sup> E er ved et hul forsvundet. <sup>2</sup> Her mgl. af. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. londo.

lendir menn ímino riki lvti til var e. stocqvi af eignom ella. þar ero oclendir menn íVikini aþtr. 137  
Svein brygio fotr. Dagr Eilifs s. Kolbeinn clacca. mono þeir flytia vart mal. oc veita þer liþ til rett-  
5 inda oc laga. Sigvrþr melti. Eigi vissa ec vanir þess lenz manz<sup>1</sup> íNoregi. at .iii. lenda menn þyrfti i moti apra en oss. Konvngr melti. Ia Sigvrþr vllstrengr. Eigi er til þesa tekitt ef eigi þarf. Nv byr Sigvrþr ferþ sina. oc fer eino scipi aþtr til Vikr.  
10 oc stefnir saman lendom monnom. oc siþan er þings qvatt vm Vikina. oc þeim til stefnt aþstan Elfargrimonom. oc verþr þar siolmenni mikitt. oc voro þeirlendir menn þar með Sigvrþi er fyr voro nefndir. oc segia þeir Sigurþi. at honom mon  
15 Sveinki reynaz ecki litill vndir hondom. þvi at hann hefir mikitt trøst oc valld. oc haþo hann mivcliga fara á við hann sine røþo. oc quøþo þat eina høfa myndo við sva rikan mann at gøra með veggð þat ørendi sem honom var boþitt. Sigvrþr s.  
20 let at mikill veri afli Sveinka ef þeir .iii. með sino fvlltingi hefþi eigi við honom til rettinda. oc let sitt mal eigi myndo osanlictt þiccia. þo at þeir røþiz við. Þeir svoroþo. kopoz at viso vilia konvngs mal styþia. oc begia þeira. en leto honom  
25 myndo manin reynaz mikin fire ser. Biþa atto menn Sveinka vm hriþ. oc eptir þat var sen ferþ manna. oc var sem a ismol veri at sia. sva var þat liþ vel bvit at vapnom oc bryniom. coma þeir Sveinki aþingitt. oc setiaz íeinn hring. Þeir hofðo  
30 .v. hvndroð manna. Nv stendr Sigvrþr vpp. oc talar konvngs ørendi oc melti. G. q. oc s. s. M. konvngr gvðs vinom oc sinom. oc einkom ollom lendom monnom oc rikom bvondom. oc allri alþyþo

<sup>1</sup> Sidste streg i m er rettet fra s.

vt ifra. þar með fogr orþ oc vinganar heit ollom  
 þeim er til hans hneigiaz. Þer monþ spurt hafa  
 at konvngr hefir reinsat landit af hernapar monn-  
 om er aþr gerþo mikil illvirki bvondom ipeso landi.  
 villdi gup nv enda lata averþa þeira ofstopa. er  
 með fadðomom hofo. at taca þann til hofðingia  
 ímoti M. konvngi er ecki var ettborin til lanz  
 pesa. oc for þat mal sem von var. en nv vill kon-  
 vngr syna sic fallri bliþo til allra sinna manna  
 þeira er til hans vilia þiona. bysc til forysto. oc  
 at vera briost fyr ollom Noregs monnom storum  
 oc smam. Þar imoti vill hann hafa af sinom lanz  
 monnom goþa þionosto oc sðmiliga fylgþ. oc er  
 monnom einsett at taca vel hans malom sva mikit  
 gott sem hann ma yþr gera. oc sva vill hann viþ  
 þa alla er þess geraz verþir. Ða stendr maþr vpp  
 iflocci þeira Elfargrimana mikill vexti oc þrecligr.  
 sa var iloþcapo oc hafþi refþi vm axl. danscan  
 hott mikin hafþi hann ahofþi. sa maþr tecr til  
 138 orþa oc melti. Era hlvms vant q. refr dro horpo  
 at isi. Hann setzc þa niþr oc melti eigi fleire orþ.  
 Noccoro siðar reis Sigurþr vpp. oc toc sva til orþa.  
 Litlar greinir oc tengingar hofom ver konvngs mal-  
 ana or flocci þeira Elfargrimana. oc meþalliga vin-  
 giarnliga til var. er vm sic hver islico: en at ver  
 gerim berara konvngs ørendit. þa beipiz hann at  
 taca sinar landzscylldir sanar af rikismonnom  
 iafnvel sem smerom monnom. oc leipangrs gerþa  
 sem lendir menn ero scylldir til. oc annars kon-  
 vngligs soma er þer erop honom scylldir at veita  
 hans vndir menn. renni nv hver heim hvg vm  
 hve þar mon gort hafa. vni ser soma sialfom. oc  
 kvni at lita hvat honom høfir. en vni konvngi  
 rettra laga ef aþr hefir noccot at scort. oc miniz

a hve þesom<sup>1</sup> hefir farit er ímot honom gengo fyr  
 scommo. Sezc niþr siþan. Sami maþr riss vpp oc  
 fyr varpar nacqvæt sva hettinom oc melti. Sneliga  
 snvgir sveinar qvopo Finar atto andra fala. setzc  
 niþr siþan. Oc en stvndo siþar reis Sigurþr vpp.  
 oc hafþi aþr tekit tal viþ lenda menn. at ecki  
 mondi þurfa lengr at draga floþr vm scorolict kon-  
 vngs ørendi. en þeir bapo hann vegiliga meþa. oc  
 s. at honom mondi maþren reynaz afaryþigr. sem  
 140 finaz ma á islicom tilvicom. Sigurþr q. nv ecki  
 myndo þat<sup>2</sup> fa af ser lengr. oc stendr nv vpp oc  
 var reipvligr varpar veslino er hann hafþi ifir ser  
 blatt at lit. hann var vndir iravpom scarlaz kyrtli.  
 oc melti. Nv er oc sva at hver verþr sin at geta.  
 145 þarf oc ecki lengr ifir þeso at hylma. ne af mani  
 at scera. er nv oc set hvers ver þicciom verþir. oc  
 er þat þolanda en hitt er meira er hneisvliga er  
 svarat konvngs ørendi. en þo cðmr noccot at þvi  
 sem mellit er at hver virþir sic. Maþr heitir Sveinki  
 oc er Steinars s. byr aþr viþ Elfina. oc hefir lengi  
 setit ifir konvngs lanzscyldom. oc dregr asic mikit  
 ofrefli oc dramb. en glicligt picci mer at konvngr  
 mon vilia vera rikare. oc nv vill konvngr hafa af  
 honom rett oc sinar eignir. eþa biþa honom ella  
 af londom. oc er ecki at slota viþ ne svara scotyþr-  
 om. oc mon honom fasc noccorr iafn rikr. þott  
 hann taci ovirþiliga varo mali. oc er honom nv  
 betra en siþar at snva aleiþis sino mali með soma.  
 en biþa eigi helldr hneisonnar með þriozco sinni.  
 Ða riss Sveinki vpp oc castar hettinom a bac ser  
 aþr oc melti Putt s. hann. scomm hvnda. scito  
 refar ibrvnn carls. heyr a firn. ermlaßs maþr [oc

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. þeso. <sup>2</sup> Herefter skr., men under-  
 prikket tioa; den sidste streg i a er benyttet til f-stregen.

af bac<sup>1</sup> scyrta hvat boþar þv mer af londom.  
 sendir voro fyr þessa ørendis .ii. menn þer scylldir  
 22<sup>b</sup> Sigurþr villband het anar<sup>1</sup> en anar var Gilli bacraf.  
 atti vera nafn en aprir menn. voro nott ihvsi oc  
 stalo hvars qvomo. Hvat boþar þv oss af londom. 5  
 139 oc var mina carp þitt meðan Hacon konvngr fostri  
 min lifþi. er þv vart sva hreddr ef þv vart aleip  
 hans sem mvs í screppv. vartv sva hulþr fatom  
 sem hvndr<sup>2</sup> ascipi. var þer sva troþit ikyl sem  
 corni ibelg. vartv sva eltr af opolom<sup>3</sup> sem arðz- 10  
 gellingr or stopi. attir þv einnveg andar rvm sem  
 otr ikelpv. hvatta. lattv gopra gialda vert ef þv  
 cønz með fiorvi abrat. oc stonðvm vpp nv segir  
 hann oc at þeim. Oc þat eina sa þeir nv rapit  
 Svein brygio fotr oc aprir lendir menn at sciota 15  
 hesti vndir Sigurþ. oc riþr hann sva ibrot ascoga  
 viþ annan mann. oc lycr sva þeso þingi. at Svenki<sup>4</sup>  
 fer heim til bva sinna. en Sigurþr comz norþr til  
 Þrandheims við illan leic. oc for viþ annan man  
 landveg com sva til fvndar viþ M. konvng. oc s. 20  
 honom svabvit. Konvngr melti. Þurftir þu nv nac-  
 qvat trøstz ena lendo mana mina. S. s. Letzc enga  
 ferþ slicca farit hafa. oc qvaz vna við illa. oc letzc  
 vilia hefna fyr hvern mvn ef hann mætti. oc egjar  
 konvng mioc. Konvngr s. Of mioc dragaz lendir 25  
 menn þa fram er þeir vilia eigi þess geta er til  
 konvngs cømr. oc hefir þat alldri fyr vel gefiz ipeso  
 landi fyrst vm daga O. konvngs helga. mal þeira  
 Erlings Scialgs s. sva oc vm Einar þ. s. er iafnaþ-  
 iz iriki viþ Haralld konvng frenda varnn. sva 30  
 gafsc nv oc Steigarþori oc Agli. nv kvnna þeir eigi  
 sialfir meta sic. enda er beþi at Sveinki er rikr oc  
 til þess etlar hann. ef hann vill við mic preyta.

<sup>1</sup> Noget utydel. <sup>2</sup> h er i hds. rettet fra m, der er underprikket. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. oloþom. <sup>4</sup> Sål.

Konvngr letr nv bva .v. scip. fer svþr með landi  
 oc avstr til Vier. þigr þar veizlor af lendum monn-  
 om sinom. oc s. þeim at hann etlar at hitta Sveinka.  
 oc q. etla at hann mondi einn vilia vera konvngr  
 5 ifir Noregi. oc eigi mondi hann vilia . . . veri  
 sva ofkatir lendir menn. at sialfs hans menn føri  
 sva stopallt fire þeim oc svivirþliga sem Sigvrþr  
 hafði farit. En þeir segia konvugi at maðrinn var  
 beþi ricr oc vdell. en orof beþi vapna oc mana.  
 10 Nv fara þeir konvngr or Vikinni oc þesir lendir  
 menn með honom. Svein b. f. oc Dagr oc Kolbeinn  
 clacca. fara þar til er þeir coma fyr bø Sveinka.  
 Þa beipaz enir lendo menn af konvnginom at vita  
 fyrst tipindi. oc ganga vpp fra scipom. letzc þeim  
 15 grvnr á at manfiolþi mondi vera iscogom. konvngr  
 biðr þa rapa. oc kallar þo at hann mon bvin at  
 gera bvondom einhveria hriþ ef þeir føra sic eigi  
 sialfir ihof. Oc er þeir coma vpp aland fra scip-  
 om þa sia þeir ferþ Sveinka. var hann comin afor  
 20 fra bø sinom með her manz. oc var þat lip allvel  
 bvit. Þeir enir lendo menn bregþa vpp hvitom 140  
 scilldi. oc er S. ser þat þa stopvar hann lipit. oc  
 hittasc þeir sipan. Þa melti Kolbeinn. M. konvngr  
 sendir yþr q. oc þat með at hann þap þic geta  
 25 sømþar þinnar en tignar konvngs. oc bvaz eigi viþ  
 vfriþi eþa þvi at beriaz viþ konvng. viliom ver  
 bioþaz til at bera friþmal ímilli. ertv oc myclo  
 vitrari maþr en þv monir vilia at oreyndom soc-  
 om eflaz moti konvngi þinom rettkosnom oc ett-  
 30 bornom til lanz þesa. oc hefir þat øngom vel  
 gefiz. S. biþr stopvaz lipit. en letzc ecki etla fyri  
 til ofriþar viþ konvng. oc segisc þar biþa myndo.  
 foro ver af þvi eino ímoti at eigi troþit er acra  
 vara eþa veittit oss agang. Þeir snva nv apþr oc  
 35 hitta konvng oc segia allt cyrt oc friþvent fra S.

oc leto allt myndo akonvngs valdi hans mal. oc er þat oc þin somi hera s. þeir at gera sem bezt til hans. oc vill hann legia aypvarn dom. Sciotr er domrin s. konvng. flyi hann af landino. oc komi alldregi aptr meðan mitt riki er íNoregi. oc þo scal hann lata feet allt. Kolbeinn s. Mvn eigi þat meiri sœmp herra oc betra oprom til spvringar gera hann or landi oc megi hann vera anarstapar með ricom monnom fire fiar sacar. en hann mon þo alldri aptr coma ef ver hofom londin hans. en þv gerir þa þo ricdomliga. hyg at. oc virþ til sialfan þic oc þina tign. oc orþ var þar með. Þa melti konvng. fari hann abrot þegar. Þa hitta þeir<sup>1</sup> Sveinca. oc segia honom bliðlig orþ konvngs. oc þat með at<sup>2</sup> beiddi hann or landi at fara. oc scylldi hann þat þa gera ífyrsto til sœmpar konvngi fyr þat er hann hafði af brvgðit. oc er þat virþing hvarstvegia yckars s. þeir. oc vill hann vna þer fiar slics er þer samir. ihvga þetta. Þa svarapi S. Scipon er þa aorþin ef konvng. mælr vel oc friþliga til min. oc fyr hvi monda ec lond min flyia e. eigor. heyr á segir hann. betra er at falla afe sino en flyia opol sin. segit sva konvngi. at Sveinki mon eigi sva langt flyia at eitt ordrag se. Kolbeinn s. Eigi er þetta einsett. oc er betra at hneigiaz til virþingar viþ en bezta hofþingia. en begiaz til storvandreþa. goþom dreng er þar gott sem hann lifir. montv þar mest metin sem menn ero rikastir. en halldit luta þinome viþ slican hofþingia. heyr oc bøn vara oc virþ við oss langt fostbrøþra lag oc fullkomit vinfengi oc met sanliga var orþ er begia vinir erom oc hlyð til heita vara. ver bioþvmz til forysto oc varþveizlo vm eignir

<sup>1</sup> Herefter skr., men overstr. þeg. <sup>2</sup> Her mgl. hann.

þinar. oc scolo ver trvliga þeira geta. oc þat með ef þv cœmr<sup>1</sup> aptr til eigna þinna sem ver ventom. þa scalltv alldri giallda scatt nema þat se þin vili. scolo ver þar til legia beþi fe oc fior at coma 141  
5 þeso aleið viþ konvng. drep eigi hendi viþ þeso boþi. oc fir sva goþa drengi vandreþom. Sveinki þagþi stund þa. oc sipan melti hann. Vitrliga er eptir leitaf af yþr vm þetta mal. en þo grvnrar mic hvart þer mvnoþ ecki hafa hallat malino at þvi sem kon-  
10 vng. hefir melt. En þo fyr goðvilia yðvarn sem þer synit viþ oss scal virþa orþ yþor oc mon ec fara orlandi vetrangt. ef ec scal þa hafa ifriþi eigor minar er þat lipr. oc endiz þesi heit yþor segit þa min orþ konvngi. oc geri ec þetta fyr  
15 yðrar sacar en eigi konvngs. þvi at ec fine nv sem fyr með yþr sana vingon til var. Oc nv hitta þeir konvng oc s. honom at Sveinki legr allt a konvngs dom. en beipiz þar fire soma af konvngi. oc mon vera ibrot .iii. vetr oc aptr ef þat er begia  
20 yccar vili. gør nv þetta fire<sup>2</sup> konvngdom yðvarn oc bøn vara lengr er allt er aþinom domi. tac þessar settir af honom. en ver scolom allt við legia at hann comi alldregi aptr nema at þinome vilia. Oc nv þagnar konvng. oc sipan melti hann.  
25 Drengiliga fer yþr vm malit. oc fyr ydrar sacar scolo ver slict göra sem þer beipit. Segit honom sva. Mel allra konvnga heilastr s. þeir. Fara sipan oc hitta Sveinka segia honom nv bliþ konvngs orþ. oc erom ver fegnir orþnir at þer mettir setasc.  
30 oc beiddiz konvng. at nefndir veri .iii. vetr til yðrar brotvistar. oc vitom ver at fyr mon hann eigi picciaz þic mega on vera ilandino. oc er einsett at neita eigi þeso. Sveinki s. Hvat se helldr

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. cœr. <sup>2</sup> Skr. over l. med nedv.tegn.

þa en ec gøra konvngi eigi scapræn i hervist minne  
 takit er nv við minom varnaði. oc snyr sípan  
 lipino heim abøin oc þegar abrot. oc var þo bvin  
 við þeso ollo apr ef til þyrfti at taca. Kolbein var  
 þar eptir oc byr konvngi veizlo agetliga. oc let  
 sem þat veri apr rapit af Sveinka. En Svenki<sup>1</sup>  
 riþr vpp aGatland með lipi sino því sem hann  
 vill með ser hafa. en konvngr tecr þar veizlo at  
 Sveinca. en sípan biþa lendir menn honom heim  
 til sina bva. oc fer konvngr þar a veizlor. oc gera  
 þeir til hans virþiliga. er hann i Vikini vm hriþ.  
 oc vnir konvngr vel settom. oc ero þat callapar  
 konvngs eignir er Sveinki hefir att. oc varþveitir  
 Kolbeinn. hallda þeir nv þeso ollo konvnginom  
 23<sup>a</sup> til virþingar. en geta þo i anan staþ allz sem bezt  
 þess er Sveinki á. oc sípan ferþaz konvngr apr  
 fer þa norþr með landi. oc er nv kyrt. Nv legsc  
 illþýði a þa Elfargrimana oc rafarar er þar er  
 hofþingia lævst oc gera bvondom ran oc scapa.  
 Oc þa senda lendir menn konvngi orþ vm at scapi  
 142 mikill er gør bvondom aþtr þar. oc til aþnar  
 horfisc landit. synisc oss einsett hera at þer vnit  
 Sveinka stræmbrotz firir. at reca illþýði af hond-  
 om. oc se hann aprt qvaddr af yþr oc er hann  
 høfiligastr til at gøra þetta. Þat rap tecr konvngr  
 af fortolo ena lendo manna. at hann sendir Sveinca  
 orþ at hann comi aprt til eigna sinna oc scal vera  
 ifriþ tekin. oc er sendi menn konvngs como afvnd  
 Sveinca. oc s. honom konvngs orþsending. þa  
 svarapi hann. letzc eigi vita hvat sanlict var iþeira  
 sogn. qvaz grvnr a vera at hann mondi sva hafa  
 verit or landi qvaddr. at konvngr mondi ecci vilia  
 at hann kømi sva bratt aprt. .ii. qvomo honom

<sup>1</sup> Sál.

orþsendingar konvngs oc for hann eigi aprt. oc  
 var hann þa i Danmorc. oc trvði eigi at konvngi  
 mondi alogat at hann færi aprt til eignana. Oc þa  
 er M. konvngr sialfr com svþr til Danmercr. þa  
 5 hittvz þeir konvngr oc Sveinki þar. taca þa tal oc  
 settaz með fvlllo. oc røpa sin mal iniliga ivinscap.  
 oc sia nv þat baþir hversø vingiarnnliga enir lendo  
 menn gørþo til hvarstvegia þeira. for þa Sveinki  
 aprt til iarþa sinna. oc var mikill hlifscioldr riki  
 10 Magnus konvngs. oc hellzc þeira trvnaþr oc vingan  
 meðan þeira var begia við costr.

Fra hernapi Magnvs konvngs.

**M**agnvs konvngr gørþiz hofþingi mikill þegar K. 42  
 er hann varþ einvallz konvngr at Noregi.  
 15 riclyndr maþr oc refsinga samr beþi innan landz  
 oc vtanlandz. hann for með lipi sino svþr til Dan-  
 mercr oc heriapi vm Halland oc fecc þar mikit fe  
 svmt<sup>1</sup> við rani en svmt með vtlavnom. sem Biorn s.

126. Vitt let Vørsa drottin  
 20 varþ sciott rekin flotti  
 hvs sveiþ Hørþa resir  
 Halland farit brandi:  
 brendi bvplvngr Þrønda  
 bles castar hręfasti  
 25 vacþi viscdølse eckia  
 vitz morg hervþ sípan.

Þess getr hann oc at M. k. rvddi land sitt viking-  
 om oc illþýðis liþi.

127. Snar raþ Sygna hari  
 30 sverþ a vthlæps ferþom

<sup>1</sup> t er skr. over l. med nedv.tegn.

vitt ran vargr at slita  
varma braþ á armi.

143 Oc en.

128. Vikinga letr vengis  
vallbægs hati falla 5  
vitt ryþr iarn a ytom  
Olafs mogr en fogro.

Her sagði þat oc ienne fyrsto visv at hann brendi  
Viscar dal for sipan aptr iriki sitt við svabvit.  
Noccoro sipar bio M. konvngr ferþ sina or landi. 10  
oc hefir með ser marga lenda menn. oc lip mikit.  
for vestr vm haf fyrst í Orcneyiar. oc hafþi með  
ser Magnvs oc Erling sono Erlenz iarls. oc foro þeir  
meþ homom. Þat segir Þorcell hamarscald.

129. Vestr let varga nistir 15  
van hilmir friþ bannat  
hræn brvto hlyr en stino  
hvgprvþr fõro snvþat.

Eptir þat com M. k. til Svpreyia. oc at Lioðhvs-  
om. heriaþi þar. oc fecc allt valld ifir þeim staþ. 20  
for sipan aScið oc toc þar strandhoc oc mikit fe.  
oc hafþi allt af þvi landi þat sem hann callaþi til  
sem her segir.

130. Hvngv þverir let heriat  
hripar gagls aSciþi 25  
sigrgøþir reþ sipan  
sniallr Manveria falli.

Þa for hann til eyianna Tyrvist oc Ivist. oc rac  
þar mikin hernap. sem her segir.

131. AVR sciolldvngv for elldi  
Ivist bvendr misto  
roggeisla van reþir  
raþan lifs oc avþar.

5 Sipan com hann í Eyna helgo oc gecc þar vpp  
icavstað oc gaf þar friþ þeim stað. oc allri hans  
eign. Oc þat segia menn at hann villdi vpp lvca  
Columkilla kirkio ena litlo. oc gecc eigi in oc s.  
þat at engi maþr scylldi sva diarfr vera. at ganga  
10 scylldi iþa kirkio sipan. var þa sv kirkia lest sva  
at henar hvrþ hefir alldregi sipan verit vpp lokin.  
Þa lagþiz M. konvngv með herin vt a Mvlsc heriar  
hann hana oc brenir vþa. sem her s.

132. Vitt ber snar aslætta 144  
15 Sandey konvngv randir  
rac vm Il þar er ioco  
allvallz menn abrennor:  
grøtti Grenlanz drottin  
gecc hatt Scota stæqvir  
20 þioð ran mvlsc til møþi  
meyiar svþr íeyiar.

Oc er M. konvngv hafþi vnit allar norþreyiar. Þa  
hellit hann lipino svþr ill oc brendi þar sem aþr  
segir. Hann heriaþi þar mioc lengi. oc eyddi mioc  
25 vþa aþr þeir gefiz vpp ihans valld. Þess getr oc  
Gisl at M. konvngv rac hernap vm eyiarnar.

133. Toc aSciþi  
en Scotar flyþo  
iofra øgi  
30 Ívistar gramr.

Oc Lægmaþr sonr Gvðrøþar konvngs. hann hellt norþreyiom. oc flyþi ę vndan hernom M. konvngs svþr. oc vt til hafs. oc fecc ęnga vþrstoþo veitta. Oc aþr ętti toc M. konvngr hann hondom vþ scipsogn sina. oc gaf honom grip. oc var hann meþ konvngi noccora hrip. sem Gisl s.

## 134. Hafþi fylkir

sa er frami tþþi  
Logman konvng  
ilþþi sino.

sva segir Biorn.

## 135. Hętt var hvert þat er atti

hvarf Gvðrøþar arfi  
lond van lofþvngr Þrønda  
Lægmani þar banat:  
nytr let nesiom vtar  
naþrsbing tapvð fengin  
Egþa gramr þar er vmþo  
vngv vettrima tvngor.

Eptir þat hellt M. konvngv flotanom svþr firir<sup>1</sup> Satiri oc heriþi þar abeþi londin vpp a Scotland. oc vt aIrland. oc van þar morg storvirki ihvarotvegia rikino. Þaþan siglir hann svþr til Manar meþ ollo lipino. oc toc hana. oc þęr eyiar er þar voro inand. Eptir þat hellt hann lipino svþr vndir Bretland. oc legsc i Aংvls eyiar svnd. oc heriar þar a beþi lond vpp aBretland. oc vt Aংvls ey. Þar com ímoti honom her mikill. oc .ii. vascir iarlar er styrþo þvi lipi. Het anar Hvgi digri. oc anar Hvgi prvþi. tocz þar orrosta mikil. þeir

<sup>1</sup> Foran f er skr. v; den sidste del af v er benyttet til f-staven.

sibyrþo saman sciponom. gengv þar lvþrar meþ opi. oc var þar scothrip horþ oc mikit mannfal. sa bardagi var langr oc harðr. oc laþksc meþ þvi sem fregt er orþit. at Hvgi prvþi var scotin aro. oc hafþi scotit comit íavgat sva at vt stoð vm hnaccan. oc hefir þat happa scot verit callat. þvi at ecki var anat bert a honom en avgv. Þat er flestra manna sogn at M. konvngv hafi scotit. en þo stoþ anar maþr hia konvngi haleyscr oc sevto þeir baþir sen. oc hefir anar hvar þeira orina atta. en þo visar Þorcell hamarscald sva til at M. konvngv etti orna. sem her segir.

## 136. Dvnþi broddr abrynio

bragningr scaþ af magni  
sveigði allvalldr Egþa  
alm stoccc bloð ahialma:  
stengs<sup>1</sup> flo hagl ahringa  
hne ferþ en let verþa  
Horþa gramr iharþri  
hiarl socn banat iarli.

Avnor orin com anefbiorgina hialmsins oc festi þar. oc nv fyr þa soc hafa menn noccot deillzc at hvári konvngv scaþ. at þeir stoþo ner oc hvart<sup>2</sup> scotit fylgþi oðro er þeir sevto íafnsnemva baþir. Oc eptir fall Hvngans prvþa flyþi Hvgi digri oc allir Bretar. Þesar orrosto getr Biorn.

## 137. Lifspelli reþ lafa

lundr íAংvls svndi  
broddr flo þar er slag snavddv  
snvþict Hvngans prvþa:  
aþll hefir Iota fellir  
eyland farit brandi

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> r tf. over l. med nedv.tegn.



vitt ligr dygs vnd drottom  
doglings grvnd vm stvndir.

sva segir Gisl.

138. Ettlondom van  
eyia drottin 5  
folkvorþr vnd sic  
fiorvm þrvngit:  
aðr en hitti  
sa er hamallt fylcpi  
veþr smiþr Vifurs 10  
valsca iarla.

139. Hapom hilldi  
meþ Harallz frenda  
A/ngvls vif ey 15  
inanverþa:  
þar er af reiþi  
rikis<sup>1</sup> vendir  
konvngr oc iarlar  
kapp sitt brvto.

140. Margan hofþo 20  
Magnvs lipar  
biortom oddi  
bægvang scorit:  
varþ hertoga  
hlif at springa 25  
caps vel scipuð  
fyr konvngs darre.

146 23b 141. Bopkenir scat  
bopom hondom  
allr va hilmis 30  
her þrvlliga:

<sup>1</sup> Under s ses et punkt, vistnok uden betydn.

stucev af almi  
þeims iofvr sveigpi  
hvitmylingar  
apr Hvgi felli.

5 Eptir þesa orrosto eignapiz M. konvngr A/ngvls-  
eyiar er callat er þripivngr af Bretlandi. vendir  
hann þa apr til Scotlandz et sypra oc it eystra.  
oc coma þa boð af Scota konvngi til settar. at  
hann scylldi eigi heria riki hans. letzc miðla myndo  
10 honom allar eyiar fire Scotlandi þer er hann metti  
fara i milli oc meginlanz stiornfosto<sup>1</sup> scipi. oc  
verþr sia sett þeira. setr nv M. konvngr þar allt  
sina men ifir. oc scattar þesi riki oll vndir sic. oc  
er<sup>2</sup> fer svnan apr legsc hann vif Sátirismvla. eþa  
15 eiðsins. oc letr þar draga ifir eiþit scuto eina stiorn-  
fasta. en hann sezc sialfr ilyptingina. oc þa er  
scipit var dregit til ens nørpra siavarins. þa callapi  
hann ser Satiri. oc er þat mikit land. qvez þa farit  
hafa stiornfosto scipi milli oc Scotlandz. en hann  
20 let hallda flotanom ollom fyr vtan Satirismvla. oc  
eignaz hann sva Satiri. en eiþit er sva miott fyr  
ofan. at þar draga menn iafnan scip ifir. Satiri  
piccir betra riki. en in bezta ey af Svþreyiom.  
Her eptir fer M. konvngr norþr ieyiar. oc fer it  
25 iðra meþ Scotlandi. oc eignaz sva allar vteyiar. oc  
fara menn hans ihvern fiorð oc kana hveria ey er  
bygþ manna var í. oc legr konvngr a allar sina  
eigo. oc sva þer er obygpbar voro. oc dvalþiz vm  
vetrin iSvðreyiom.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. striorn. <sup>2</sup> Her mgl. hann.

## Fra Magnvsi konvngi.

K. 43 **A**nnat svmar eptir for hann norþr til Noregs iriki  
sitt sem Gisl segir.

142. Hofdv segir  
þa var soen lokit 5  
heimfor þegit  
at hofvz manni:  
lanzmennt lito  
vm lipi gafgo  
segll siodrifin 10  
sett vip hvno.
143. Vagr þrvtnapi  
en vefi keyrþi  
steinþr astag  
storþar galli: 15  
brat dyr dreki  
vnd Dana scelfi  
hryg ihveri  
hafs glymbryþi.
- 147 144. Blar egir scavt 20  
bvnorn svira  
gialfr hliop igin  
gvllno hofði:  
scein af hæsom  
sem himins<sup>1</sup> eisa 25  
doglings dreca  
divps valfasti.

M. konvngur hafþi eptir latit íOrcneyiom Erling s.  
Erlenz i. en Magnvs broþir hans hafþi hlapiþ fra  
konvngi it fyra svmarit oc til Scota konvngs. oc 30

<sup>1</sup> Herefter skr. enda, men overstr.

voro leystir sporhvndar iscogin. oc þegar villtisc  
þeim vegr. Oc er M. konvngur var staddr íOrcn-  
eyiom þa sendi Melkolmr Scota konvngur dottor  
sina vt til Orcneyia M. konvngi til settar vip hann.  
5 En M. konvngur gaf hana Sigurþi syni sinom. oc  
var hann þa .ix. vetra. en merin .v. vetra. Siþan  
setti M. konvngur Sigvrð son sin hofþingia ifir allar  
eyiar fyr vestan haf. oc gaf honom konvngs nafn.  
oc fecc hann i hond Haconi i. Pols s. frenda sin-  
10 om til asia. oc þeim Erlingi Erlenz s. vip styrc  
þeim er Sigurþr konvngur hafþi af þvi riki er hann  
var ifir settr. oc var með þvilicom hetti bvnðin  
sett oc vinatta milli M. konvngs oc Melkolms k.  
farþor David konvngs er var íScotlandi eptir f. sin.  
15 Siþan fer M. konvngur íNoreg. oc er vm vetrin  
eptir íVic aþtr oc sat þar með fiolmenni. Oc vm  
vetrin com maþr sa fyr M. konvngur Giffarþr het.  
oc qvaz vera kyniaþr af Vallandi. oc bavþ sic til  
þionosto vip konvng. oc letze vera riddari goþr.  
20 qvazc spurt hafa at konvngur atti starfsamt rikit.  
oc q. hann þurfa mioc til fylgþar þeira manna er  
riddarar voro goþir Konvngur toc vel vip honom.  
oc qvaf ser þesshattar menn vel gegna. Oc nv  
varþ þat til tipinda at M. konvngur biosc at riþa  
25 vpp aGatland et vestra oc etlaþi at legia vndir sic.  
oc fecc þat fyrst til akallz oc sacagiptar vip þa  
Gatana. at hann sagði Dal oc Vear oc Varþyniar  
meþ retto eiga at licia til Noregs. oc s. sina for-  
ellra þat att hafa. Fer konvngur siþan oc hefir mikit  
30 lip. oc gengo Vestrgatlar vndir hann allt vm enar  
nørþri bygþir. oc siþan settisc hann vip landamørit  
oc bioþo þar ftiolldom oc etloþo til areiþar oc  
legia vndir sic landit. Iþann tima var Ingi kon-  
vngur Steinkels. s. ifir Svipioð oc ollo Gatlandi.

hann spyr athofn<sup>1</sup> M. konvngs. oc samnar at ser  
 lipi. oc stefnir afvnd hans með her sin. Oc er M.  
 konvngi com sia niosn<sup>2</sup> at Ingi konvngur hafpi  
 mikinn her. þa egiþo hofþingiar M. konvng at  
 148 hann hyrfi aptr<sup>3</sup>. en konvngur vill þat vist eigi. oc 5  
 helldr imoti með lip sitt. Oc stillti sva til at hann  
 com at þeim Inga konvngi vm nott fyr en þa  
 verþi. Þeir fvndvz þar er Voxerni<sup>4</sup> heitir. oc þa  
 scipaþi M. konvngur lipi sino til atgongo. Oc þa  
 spurþi M. konvngur hvar Giffarþr veri. oc svipvþvz 10  
 menn vm oc fanze hann eigi ilipino. Þa melti  
 konvngur.

145. Vill hann eigi flocc varn fylla  
 false riddarin valski.

Þa toc vndir scalld er var með konvngi oc q. viso. 15

146. Spurþi gramr hvat gærþi  
 Giffarþr þar er lip þarpisc  
 ver rvpom vapn idreyra  
 varat hann comin þaneg:  
 fram reip þar var fnaþi 20  
 fvltraþr af io raþom  
 vill hann eigi flocc varn fylla  
 false riddarin valski.

Þar tocz bardagi oc com helldr avvart Svíom. oc  
 vrþo þeir varla vipþvnr. oc varþ þar mikill man- 25  
 scaþi. læc sva at Ingi konvngur hellt vndan oc  
 frelstisc<sup>5</sup> með flotta. Oc ipvi bili reip Giffarðr af  
 landi ovan. oc melltisc illa vm er hann var eigi  
 vip bardaga at veita M. konvngi lip. en hann fer  
 þar illt orþ af konvngs monnom. oc fer hann ibrot 30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. a-. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. nosn. <sup>3</sup> Rettet  
 fra hdss. atp-. <sup>4</sup> Sål. <sup>5</sup> r i hds. rettset fra l.

oc vestr til Englandz. oc er nv at segia fra honom  
 litit þat. Þeir fengo vtivist harþa i Englanz hafi.  
 oc var Giffarþr liplitill. oc ligr hann iafnan ihafino  
 þa er aprir ioso. Þar var ascipino islenzcr maþr  
 5 hvsvicscr at ett. oc het Eldiarn. oc var aðr at  
 comin vtan or Micla garþi. oc eitt sin er Eldiarn  
 gengr til æstrar. oc ser hvar Giffarðr ligr. þa q.  
 hann viso.

147. Hvi samir hitt at dvsa  
 hirþmani gepstirþom  
 verþr nv þott kiol kosti  
 knar riddarin hari:  
 þat er satt at ec byþ bytto  
 breiþhvfoþo reipa  
 15 æstr er til har of hesti  
 hvaliarþar Giffarþi.

Oc siþan taca þeir England. Oc þegar fer Giffarþr  
 fra scipi til borgar þeirar er nest var scipi þeira.  
 oc hittir borgargreifan oc sækir hann at ef greifinn  
 20 myni retta vilia mal hans vip norþman. q. hann  
 hafa niddan sic iqvedscap. Greifinn var vngr maþr.  
 oc hafpi ner nytekit vip þeso velldi. Hann s. Giff-  
 arþi. qvaze avilldo lita mal hans eptir efnom. en  
 ec em þo maþr vngr oc litt vanr at sitia ifir mol- 149  
 25 om manna. oc er mer en mart vkvnnict þat er  
 þeso fylgir. en þena lvt can ec þo sizt at scynia  
 er qvepit er. en þo megom ver heyra þat. mon ec  
 lata mot stefna. oc komit ér þangat til. oc er mot  
 er sett. ber Giffarðr orþ greifans Eldiarni. at hann  
 30 scal coma til motzins. oc siþan fara þeir. oc er  
 þetta mal borit fyr greifan af nyio at norðmaþr  
 hafi niddan Giffarþ. en Elldiarn q. login þvi. en  
 letze q. myndo ef greifinn villdi. oc meþi hann þa

síþan. Hvat mon varþa s. greifinn at ver heyrim.  
oc q. nv þat sem þv hefir lióþat vm Giffarð. Þa  
qveþr Elldiarn.

148. Fra ec at flotta rakot  
falsc<sup>1</sup> annat lip manna 5  
þar var harþr er ec heyrþa  
hernapr aFoxerni:  
varþ hialmþrimo herþis  
har þar er staddir varo  
gangr þar er gatzca drengi 10  
Giffarþr ihel barþi.

Þa melti greifinn. Litt em ec scelldin. en heyra  
kan ec at þetta er ecki niþ. oc þer er veqr at þeso  
Giffarðr oc lof. oc kan ec ecki annan dom apetta  
legia. Giffarþr þicciz engo svava kvnna. hann veit 15  
þat meþ ser at honom er þetta haþ en eigi lof at  
þvi sem efni voro til. en villdi vist eigi gera þat  
bert fire monnom hverso hann hafþi fram gengit  
aFoxerni. Þeir scilia nv við svabvit. oc licar Giffarði  
illa þesi malaloc. oc er nv lokit fra þeim at segia. 20  
Eptir þat er þeir M. konvngr hofþo sciliz oc Ingi  
konvngr. þa heitaz M. konvngr at riþa aþstr vm  
vatn til meginbygþar. oc leitar þa þo rapa viþ vini  
24<sup>a</sup> sina oc lanz menn. oc etlar at hafa þvilict lip sem  
þeir hofþo iafnan fyr haft at heria ímeginland. oc 25  
vill þo sialfr fyrst fara iNoreg. oc coma þapan  
meþ lipi. Hann setr þar eptir hofþingia sina .ii.  
oc svmt lipit at geta þess sem vnnit er. oc at vinna  
slict sem þeir meþti viþ.<sup>2</sup> af riki Sviakonvngs. Fiþr  
Scopta s. oc Sigurþr vllstrengr voro firir þeso lipi. 30  
Þeir gerþo ser virki mikit meþ viþom oc torfi. en  
konvngr for apr til Noregs. Þesa hernapar getr  
Þorcell scalld.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fasc. <sup>2</sup> Her mgl. comasc.

149. Hraþstr let Elfi aþstar  
allvalldr saman gialla  
vitr stillir rapþ vollo  
valscan brand oc randir:  
5 varþa vig þar er herþir  
vellmilldr konvngr fello  
bolr la gatzcr vnd golri  
gras arnar clo prasi.

Sva s. Gisl Illvga s.

150

150. Framþisc síþan  
aþvia drotni  
aþstr viþ Elfi  
Vpplanda gramr:  
liðscelfir toc  
15 or logom Gata  
fimtán herþ  
frani egio.

151. Reiþ folchvotvþr  
fyrst igognom  
20 somnvt þvia  
sigri hnvgin:  
malmr dreyrvgr varþ  
ameþal hlappa  
hæss oc herþa  
25 hans andscota.

152. Holmerki bles  
en hvgin gladdisc  
frnum hofði  
feðr Sigurþar:  
þann sa ec fylki  
30 meþ frama mestom  
snorpo sverþi  
til sigrs vega.

153. Fylgþa ec frøcnom  
 sem ec framarst kvnna  
 Eysteins foþor  
 iAtals drifo:  
 opt bra ec hiorvi  
 meþ Harallz frenda  
 vanr vasforom  
 þars vega þurfti.

Nv spurþo Norþmenn þar er þeir voro ivirkino.  
 at Ingi dro lip saman at fara þeim. en Norþmonn-  
 om þotti þat heþilict. fire þvi at þeir hofþo vel  
 vm hvizc. oc treystvsc vel virkino. oc hreddvz ecki  
 Gata her. Oc þa er dvalþiz noccot ferþin Inga  
 konvngs vm þat fram sem þeim hafþi sagt verit.  
 þa var þetta q. ilipi þeira.

154. Allengi dvelr Ingi  
 ofanreip en þiobreipi

Oc eigi miklo sipar reið Ingi konvngr ofan meþ  
 vvgian her ahendr Norþmonnom. oc vip þat er  
 eigi gørvz annars efni. þa gafvz Norþmenn vpp  
 20 ivalld Inga konvngs. en konvngr gaf þeim lif sitt  
 oc vapn oc kleþi oc hesta. en allt annat fe toc  
 hann vpp. foro þeir vip þat norþr afvnd M. kon-  
 vngs. oc sogðo honom hvat ihafþi gorzc. En M.  
 konvngr bio þegar ferþ sina oc for opro sinni aþtr  
 25 iGavtland. oc hafþi mikit lip. heriaði þar oc brendi  
 vipa bygbina. oc þa com þar imoti honom Gata  
 her aþtr aFoxerni þar sem fyr hafþi orþit fvndr  
 þeira konvnga. Oc eptir þat fer M. konvngr aþtr  
 meþ lipi sino. oc hafþi mikinn scaþa gort alipi  
 30 Gata oc riki iranom oc manndrapom oc lanzbrvna.  
 hann hafþi oc latit mioc mart manna af sino lipi  
 151 ipesi ferþ. Her eptir foro menn milli konvnga at

per scylldi legia friþ milli sin. oc sva milli landa.  
 Eiríkr var þa Dana konvngr. Villdi hann oc slict  
 it sama firi sic oc sitt riki. Oc sendo þeir Eiríkr  
 oc Ingi þa orþ M. konvngi. baþo at hann scylldi  
 5 eigi agirnaz riki þeira. en qvopoz þa oc scylldo  
 øngan vfríþ gera hans riki. Eptir þetta setia kon-  
 vngar stefno aþtr við landamørit iElfinni. Kom þa  
 norþan M. konvngr oc Eiríkr svnnan Dana kon-  
 vngr. en ofan Ingi Svía konvngr. Oc er þesir .iii.  
 10 konvngar stopo allir saman aeinom velli. Þa røddo  
 lips menn þat sem þotti at varla mvndo fasc aprir  
 .iii. hofþingar iafntigvligir.<sup>1</sup> oc var Ingi konvngr  
 mest alldri farinn oc var einna mestr af ollom þeim  
 oc þrecligastr. oc þotti hann af ollom þeim auld-  
 15 vmanligastr. Eiríkr Dana konvngr hafþi fegrsta  
 asiano oc itrmanligsta. En M. Noregs konvngr var  
 af þesom ollom miclo kvrteisastr oc vascligastr oc  
 hermanligastr. oc voro þo allir þeir miclir oc sterkir.  
 er nv þesi fvndr settr meþ miclom stormelom. fire  
 20 sakir vfríþar er imilli<sup>2</sup> þeira hafþi verit. Oc nv ganga  
 konvngar ser einir atal. oc eigi asva langri stvndo  
 sem kollot er half borpastvnd voro þeir a tali apr  
 en þeir voro allir sattir. oc oll rikin ifriþi. scylldi  
 25 hverr þeira sina øttiorþ eiga oserða. oc hver þeira  
 hofþingia scylldi bota þat er brotið var sialfr vip  
 sina lanz menn. En þeir sialfir konvngarnir scylldo  
 oc iafna sin imilli sva at ollom metti hellzt lica.  
 vm þer sacar er milli þeira hafþi gorzc. Þa festi  
 Ingi konvngr M. konvngi Margreto dottor s. oc  
 30 fylgþi henne heiman iarþir þer iGavtlandi sem þeir  
 hofþv deillt vm. sipan var hon collot Margret friþ-  
 colla. var þessi sett gør eptir þvi mioc sem fyr  
 hofþo þeir gort en helgi Olafr konvngr oc O. Svía

<sup>1</sup> g(1) er i hds. rettet fra l. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. molli.

konvngr. For nu hverr þeira konvngana heim isitt ríki. oc voro vel sattir. Þessi vísa er kend M. konvngi at hann hafi qvepit til dottor keisarans er honom<sup>1</sup> mikít vm. oc hófþo farit orþ milli þeira. en hon het Mactilldr.

5

155. Sv er ein er mer meinar  
Mactilldr oc vecr hilldi  
mar dręccr svþr or sarom  
sveita leic oc teiti:  
sa kenir mer svani  
sin lond er ver rāndo  
sverþ bito Hogna hvrþir  
hvítarþr sofa litit.

10

152 Oc en q. hann.

156. Hvat er iheimi betra  
hygr scald af þra sialldan  
mioc er langr sa er dvelr drengi  
dagr en víf en fogro:  
þvngan ber ec af þingi  
þan harm er ec scal svanna  
screytasc menn amoti  
min alldregi finna.

15

20

Sva er sagt þa er M. konvngr hafþi spurt fra orþ-  
om keisara dottor þat er honom þotti vingiarnlict  
við sic. at hon hefþi sva melt. at slicr konvngr  
þotti henne sęmiligr sem M. konvngr var. Þa qvaf  
hann þesa víso.

157. Iorþ mvn eigi verpa  
ormlinz agle sinom  
orþ spyr ec gollhrings Gerþar  
gop vm scald ihliopi:

30

<sup>1</sup> Her mgl. var el. fansc.

an ec þott ec eigi finnag  
opt gvðvefiar popto  
viti menn at ec hycc henne  
hala ręctar malom.

5 Þetta q. scaldit vm sigling M. konvngs.

158. Vegg blęssveþr vm tigia  
víþr þolir nāþ ilāþri  
lē tecr klvngrs at knyia  
keip en gelr íreipom:  
mior scelfr Magnus styrir  
mopscer eik at floþi  
beit verþa sia slita  
siaþęgr vondr vnd rāndo.

10

159. Egiendr bapāt vga  
vhlifin gramr lifi  
hvegi er let in lioti  
landgarþr firir barþi:  
satt var at allvalldr atti  
ognsnart borit hiarta  
svþ varþ igny gręþis  
geyst farsęlo treystasc.

15

20

Fra falli Magnvs konvngs.

Nv er þat sagt þa er M. konvngr hafþi rapit K. 44  
landino .ix. vetr þa byriar hann anat sinni  
25 ferþ sina vestr vm haf. Þa var þetta qvepit.

160. Hvi lāna þer þinir  
þingmęlltir dyrlingar  
vestr bifasc rengr irāstom  
reyndv oss iofvr hnossir:

30 Þa svararþi konvngr.

161. Avþ hefi ec min þanz monnom  
margeitom réþ ec veita  
hvf let ec klocqvan klifa  
kolgor illa folgin.

153 Ipessi ferþ hafþi konvngr allmikit lip oc fritt. með 5  
honom var Ogmvndr Scopta s. Sigurþr Sigurþar s.  
Sigurþr vllstrengr. Dagr Eilifs s. Viðkvnnr Ioans  
s. Sigurþr Hrana s. Vlfr Nicolas s. oc it friþasta  
lip hafþi hann or Noregi. þar var Sercr or Sogni.  
Eyvindr aþboli stallari hans. Fer nv konvngr 10  
fyrst til Orcneyia. oc hefir papan með ser Erling  
son Erlenz i. oc mikit lip annat. sigldi þaðan til  
Svpreyia. oc sipan vt til Irlanz oc heriar þar oc  
atti marga bardaga við Ira. oc hafþi iafnan . . . .  
hann sigldi eptir þat svðr til Dyflinar. oc settisc 15  
vm borgina at vana hana. Þa melti M. konvngr  
við lip sitt. Þat er monnom . . . . [at ver hofom<sup>1</sup>  
gorvar noccorar ferþir vestr ilond þesi. oc hefir  
iafnan mikit at vnniz oc ma þat nv vera . . . .  
varo riki [Noregi. en<sup>1</sup> nv er þo eptir meira myclo 20  
at søkia en fyr. því at þetta land stendr saman  
meþ miclom gøþom. oc megom ver þat etla [ef  
ver<sup>1</sup> vinom sigr aþeim Ironom hverso mikit ímon  
24b capaz mer fyrst at vpphaf. oc sva yþr vt ifra.  
legit a at betra hvg at þat er licligast at ec vnna 25  
mer landa. en her er þo mikil gnott fiar. oc mono  
þer taca þat iofnom hondom. oc eigi nv at eins  
helldr metti þat eigi forvercom gerasc meþan þetta  
land stendr meþ sva miclo fe oc pryþi. oc er þesi  
borg ein aþgvst er nv sitiom<sup>2</sup> ver vm. hofvm ver 30  
oc lip sva fritt oc gott at ec hyg at oss sökiz vel.  
oc legiom a sem bezstan hvg. Þa s. Sigurðr

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> s rettet i hds. fra v.

Sigurþar s. Hera. allir mvndo þess bvnir at vana  
yðr til sømðar. en hreddir erom ver vm noccor  
ipeso landi hvat til sømþar vill gerasc. er land  
þetta fiolment en folkit svicallt. oc er oss vgr ahve  
5 til verþr geymt. for sva vm frenda yðarn Haralld  
konvng at fyrst var honom allt vpp gefit iEng-  
landi þar sem hann com við. en þo læc sva at  
hann letz þar sialfr. Mondi vinom þinome þiccia  
allrabetz at þv heþfir kyr setit ipino riki. sva gott  
10 sem þv [att vm<sup>1</sup> at vela. Konvngr s. Vm þetta er  
nv at raþa sem comit er. oc mon oss frabert ganga  
ef ver erom fvll scelegir. Þeir gera sipan atgongo  
at borginni oc verþr þar horþ orrosta. þeir vinna  
borgina at lyctom. oc þo með morgom broþom  
15 þott ver kvnim þar eigi greiniliga fra at segia. oc  
fer M. konvngr þar valld ifir. oc setr þar ifir sina  
menn til gezlo. En M. konvngr sialfr for vpp á  
Kvnactír. oc var þar lengi vm vetrin. oc atti lag  
oc vinatto við konvng er fyrir Kvnactiri reþ er  
20 Myrkiartan het. M. konvngr for nv við vm Vlap-  
scír oc heriaþi oc þyddi ser landit. oc fecc vnit  
þan lvtanzins. biosc þa sipan vm svmarit til  
Noregs. oc setr gisla sina oc gezlo menn i Dyfline.  
en hann la þa albvin til bratferþar með ollo lipi 154  
25 sino oc etlaþi at sigla þapan norþr til eyia. M.  
konvngr þottiz þurfa strandhog. oc scyldi Myr-  
kiartan konvngr senda honom ofan<sup>2</sup> af Kvnactom.  
oc beþ hann þess vm hrip. oc er seinkapiz at  
strandhugin kōmi. Þa sendi hann eptir menn sina.  
30 oc en bar sva til at þessir menn voro noccoro  
seinni en hann hvgþi. Oc þa gengr M. konvngr  
sialfr aland vpp með mestan lvtanz lips. oc villdi  
leita eptir monnom sinom er eigi como aþr með

<sup>1</sup> Skr. 2 gg. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. afan.

strandhogg. En þat var Bartholomeus messo aptan.<sup>1</sup>  
 oc þa er hann fan sina menn var hann gengin  
 mioc langt aland. oc como þeir þa moti honom  
 meþ strandhog. oc etloþo at fœra honom. snyr  
 konvngr þa aprt liþi sino. en þar var sva lanzleg  
 sem þeir foro. at istopom voro hriskior þav. oc  
 myrar noccorar. oc svmom stopom fen divp milli  
 hrisanna. oc voro clappir ifir fenin. Þa hafþi þo  
 samnaz firir hann her Iranna. oc var comin mioc  
 nêr þeim þa er þeir fvndo a milli þeira oc scip-  
 anna. Þa melti konvngr. bvize menn nv viþ s. hann  
 oc hygít at þvi at þer snvize eigi aflotta fire brœc-  
 lingom. oc þat er nv drengiligt at syna sic sem  
 þer erop goper drengir. can oc vera at nv megi  
 þat synaz hvat þer vilit veita yprom konvngi. Bipr  
 nv scipa lipino vndir merkit. oc verþr þar nv  
 mikil orosta. oc drosc Ironom sva mikít liþ sam-  
 an. þott mart veri drepit. at halfo meira var þa  
 en fyr andverþo. com þa sva at Norpmenn fello  
 en svmir flyþo. M. konvngr villdi eigi flyia. þa q.  
 hann v. þessa.

162. Hvat scolom heimfor qvitta  
 hvgr er min iDyflini  
 en til capangs qvena  
 kom ec eigi aþstr ihausti:  
 vnic þvi at eigi syniar  
 ingian gamans þinga  
 orscan velld ec þvi at irscom  
 an ec betr en mer svana.

Hann hellt ê scvrine sini. oc scialldborg fyr merki  
 sino. oc hvgrþi at Vpplendingar myndi sciota til

<sup>1</sup> Først skr. dag, men g er rettet til p og an fôjet til;  
 desuden er aptan skr. i randen.

Irana er þeir drogvz ifir fenin. en þeir costoþo þo  
 helldr scioldom abac ser oc rvnno sem þeir matto  
 af taka til scipana. Þa callaþi M. konvngr a Þor-  
 grim hvfo oc melti. Ovittr var ec þan dag er ec  
 gerþa vtlagan Sigurþ hvnd. oc var hitt þo miclo  
 filsligra er ec gôrþa þic lendan man. oc odrengiliga  
 scilsc þv nv viþ mic. oc minaz meþta ec þesa. oc  
 eigi mondi Sigvrþr sva fara ef hann veri her.  
 Eptir þetta flyþo allir þeir er aptar stopo oc ifir  
 fenit en konvngr sialfr stoð vndir merkiom oc  
 barþiz oc hvgrþi at hlyþa mondi fyr þvi. at langa  
 hriþ hiogo þeir Ira niþr sem bvfe. en ê þars ein  
 var hogvin. þa como .ii. i staþin af landi ofan. Oc  
 þa er þyntisc vm merkit. fecc M. konvngr lag af  
 spioti igognom baþa fotlegi. oc braut hann af ser  
 þegar spiotit oc castaþi abrot. kallaþi sipan oc bað  
 þa beriaz. q. sic ecki mondo til saca. M. kon-  
 vngr var aþkendr. hann hafþi hialm gylldan  
 ahofþi oc sciolld fire ser. oc var scrifat aleo meþ  
 gvlli. sverþ ihendi er callat var Legbiti. voro at  
 tanhiollt. oc vafiðr gvlli medalkaffin oc var allra  
 sverþa bitrast. Hann hafþi dregit silkihiþv raþan  
 vm vtan scyrtna. oc var þat allra manna mal. at  
 eigi hefþi set vigligra man meþ iafnmorgom vapn-  
 om e. tigvligra hofþingia. Oc litlo sipar fec Magnvs  
 konvngr<sup>1</sup> hog af sporþv irscri. oc com ahalsin viþ  
 herþarnar. oc var þat hans banasar. oc fell kon-  
 vngr þa. Þetta q. Þorcell hamarscalld vm þena  
 bardaga.

163. Vppgongo reþ yngvi  
 itr meþ helming litin  
 areþi hyg ec aþan  
 Eysteins fopor treystasc:

<sup>1</sup> Herefter skr. men overstr. sar.



hatt gall hior en sotti  
hneit eg við fior segia  
malmsøkir ræþ meki  
Magnvss ilið gognom.

Viðkvþr Ioans s. hafði nest konvngi verit vm dagin 5  
oc þat syndiz en. því at hann hio þann mann er  
konvngi hafpi veitt bana sar. oc sva at hann tvi-  
scripti hlvtom hans isvndr. siþan toc hann Legbita  
sverþ M. konvngs. en sciolldrin var onytr. Viðkvþr  
hafpi fengit .iii. sar ibardaganom. Oc nv er kon- 10  
vngur fan at hann var sar til vlifis. þa bað hann  
Viðcvn hialpa ser meþ flotta. oc er mest van s.  
hann. at her verþi nv var scilnaðr. oc hefir<sup>1</sup> þv  
vel mer fylgt oc drengiliga. oc ber q. mina Sigurþi  
kvngi oc ollom vinom minom. Oc nv flyþi hann 15  
oc sva anat lipit þat er vndan comsc til scipa sina. oc  
þat sagþi Viðkvþr sialfr. at þa er menn rvno oc  
hann ran<sup>2</sup> fra konvnginom. at fair mondi þa kvna  
fra þeim tíþindom at segia. er þar voro eptir  
avetfanginom. Þar fell Erlingr s. Erlennz i. oc 20  
Eyvindr<sup>3</sup> Finz s. oc margir storir hofþingiar fello  
þar meþ M. konvngi. Viðkvþr komsc til scipa. oc  
allt flotta lið. þat sem brætqvamo varþ æþit. oc  
gengo þeir ascip sin oc foro vnz þeir qvamo  
iNoreg. Oc it sama haust hittv þeir Sigvrþ konvng 25  
vestr ieyiom. oc hofþo hann til Noregs meþ ser.  
En þa voro settir iarlur yfir Orcneyiar. Magnus  
Erlenz s. oc Hacon Pols s. Oc nv aðr þeir føri  
156 fra Orcneyiom. oc Sigvrðr konvngur hafpi spvrt  
tíþindin vm frafall f. sins. oc kvni engi fra því 30  
glöggra at segia en V. Ioans s. því at hann hafpi  
eina manna bazt fylgt konvngi. oc flyþi eigi fyr

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hif. <sup>2</sup> Tf. i randen med indv.tegn.

<sup>3</sup> Rettet fra hdss. eyvndr.

sem apr gat ec. en konvngi var rapin bani oc  
konvngur sialfr bað hann flyia. oc því fer Viþkvðr  
mikin metnat af sonom M. konvngs. Oc nv letr  
Sigvrþr eptir vestr þar dottor Melkolms Scota kon-  
5 vngs. oc villdi ecki eiga hana. oc qveþr ser allt  
leitt þat er com til hofþingia vestr þar beþi iScot-  
landi oc sva Irlandi. sva mikit sem hann hafpi  
þar latip.

Vpphaf ríkis sona Magnvs konvngs.

10 **[E]**ptir<sup>1</sup> fall M. konvngs berfötz voro tecnir K. 45  
konvngur iNoregi .iii. synir hans Sigvrðr  
Eystein oc Olafr. Sigurþr hafpi en eystra lut landz  
til forreþa beþi at veizlom oc scottom. en Eystein  
konvngur enn nærþra lut vm Þrandheim. en Olaf  
5 konvngur varþveitto þeir bapir oc þann lvta . . . .  
honom vissi til handa. því at hann var eigi ellri  
en .iii. vetr er hann var tekiz til konvngs. Synir  
M. konvngs voro . . . . om oc listvligir. roir oc  
frípsamir vþ sina vndir menn. oc er mart gott oc  
6 dyrlict fra þeim at segia. Var Olafs þo oflitla hriþ  
vþ costr. því at hann lifþi eigi lengr eptir frafall 25a  
f. sins en .xii. vetr. Oc ifyrsto er þeir brøþr allir  
sato irikino. oc þa vano brapara fystisc Sigurþr  
konvngur at ferþaz or landi vt til Iorsala meþ rapri  
7 breþra sinna oc allra bezto manna iNoregi. at capa  
ser gvþs miscun oc gopar orztír. Hann bysc til  
þessar ferþar oc var þat mikill fekostnaþr. oc apr  
hann neþi at velia lipit sva mioc sem hann villdi  
þat vanda til<sup>2</sup> fararinar. þa vingapiz hann oc þeir  
8 brøþr í morgo lagi vþ landz menn oc alla alþyþo.  
Þa toco þeir brøþr af monnom apianer oc marga  
anaþ oc illar frecor oc alagor. er konvngur oc

<sup>1</sup> E bortrevet. <sup>2</sup> Tf. over l.

iarlar hofpo lagt a lypin. sem fyr er sagt iþeira  
sogom. oc snero þeir brøþr sva anaþ til frelsis.  
oc aflapi þeim þat mikilla vinselða af allri alþyþo.

Vtferþar saga Sigurþar konvngs.

K. 46 **S**igurþr konvngur varþ bvin af Noregi til vtferþar 5  
.iii. vetrom eptir andlat fopor sins. oc þa for  
hann oc etlapi til Iorsala. Hann hafþi með ser  
fiolment oc gott manval. oc þo þa eina er sialfir  
villdo fara. oc veita honom fylgð oc foroneyti.  
157 reþose til þessar<sup>1</sup> meþ Sigurþi konvngi margir 10  
lendir menn. oc aðrir rikismenn. oc er lipit var  
albvit. þa hafþi hann allz .lx. scipa sem Þorarin  
stvttfelldr segir.

164. Dreif til handa  
her framr grami 15  
hollr hæcsniollom<sup>2</sup>  
hvaþan efa sva:  
sem fyr ifar  
frett hofpo rett  
konvnga kyn 20  
Craca margspocom.

Ok<sup>3</sup> nu aþr en þeir brøðr sciliaz. þa m. Sigvrþr  
konungr til Eysteins k. Nv er þesi ferð broþir  
vendiliga buin meþ yþrom styrc oc tillagom. oc  
veri micit undir nv at os tekiz stormanliga oc 25  
nocquap métti þes til frama uinnaz iþesi fær e.  
salo bota. Eysteinn konungr s. Vel mvn þer faraz  
broþir oc licligr ertv til micillar framquemþar oc  
scarungscapar. oc vid scolom ver leita at geta  
meðan risis vars brøþra eftir þvilicri stiorn sem 30

<sup>1</sup> Her mgl. farar. <sup>2</sup> i tf. over l. med nedv.tegn. <sup>3</sup> Her  
beg. den 2. hånd igen.

ver kunnom. Ok nv sciliaz þeir brøðr. oc siglir  
Sigurþr vm hæstit af Hærþalandi vestr til Englandz  
oc dvalþiz þar vm vettrinn. Sva s. Þorvalldr  
blavndoscálld.

5 165. Sva com fylcis  
framt lip saman  
margscaps<sup>1</sup> micit  
mildingi uillt.  
at scip við scap<sup>1</sup>  
10 scarfagr of læg  
hreins goðs heðan  
hnigo .vi. tigr.

166. Oþo at Engla  
ettiarþo hærþ  
15 scaplig scipa  
scafin uestr of haf.  
þotti<sup>2</sup> þrenda  
þar landz sem hvar  
yfir maþr iofvr  
20 allz heriar sniallr.

Iþan tima var Heinrekr konungr yfir Englandi s.  
Vilhialms bastarþs Rvþoiarlls. hann toc vel við  
Sigurþi konungi oc var hann þar vm vettrinn með  
lið sit imiclom fagnaði oc soma. oc letz Heinrekr  
25 konungr villdo vingaz við S. konung. Þar þu  
hefir os heim sotta s. H.<sup>3</sup> oc starfar isva goðo  
rapi vil ec vera tionaðar maðr yþarra<sup>4</sup> fiolscyllda  
oc er van at þer mvnvð micils vid þurfa ifemvnom  
vm þenna bunað oc ferþ er þer etliz fyrir S. kon-  
30 ungr þaccar honom vel sin blið fyrirhet<sup>1</sup> oc dyr- 158

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. þott. <sup>3</sup> Eller hann? <sup>4</sup> Rettet  
fra hdss. yþr.

ligar víþr tæcur oc allan þan costnað oc soma er hann veitir honom. Oc nv at vari byriar hann ferþ sina vestr iValland. oc byriar þeim seint vm sumarit oc komo at hæsti vestr iIacobs land. oc dvalþiz S. konungr þar .ii. vetr oc sendi S. konungr hertoga sina með settar malom til hertoga þes er þar reð fyrir landi oc baþ þa s. hertoganom at hann uildi friþ ollom hans mænnom. en hertoginn leti þeim heimillt þar at sitia vm vettrinn ihans rici oc hafa þat er þeir þvrfro þar at næþsyniom til viðr vistar en þeir mændo<sup>1</sup> gøraz sem hegstir landfolcino. oc hertoganom veri þat goðrepi allz þeir voro sottir sva langt fra sino landi oc riki ut þangat i lænd. enda vilia honom frið oc hans monnom at lata ser vel tacaz við þa vm næþsynia lvti. Hertoginn tekr vel þesi eftirleitan S. k. oc letz mændo sysla þvilict sem þeir þvrfli. oc gora þeir nv með þvi moti sett milli sin. at hertoginn skyldi lata setia honom torg til matfanga allan vetrinn. en Sigurþr konungr oc herr<sup>2</sup> hans skyldi vera þar spacliga oc friþsamliga sem hann het honom. Þetta efnidiz eigi lengr en til iola at torgit veri vppi oc gorpiz þa illt til matar þeim<sup>3</sup> Norðmænnom þegar er hertoginn hetti sinni vm syslo. fyr þvi allra hellzt at land þat<sup>4</sup> scarpt oc illt matland. Oc nv melti S. konungr til sinna manna. Nv þicci mer s. hann sem hertogin hafi brvgþiz imalino við os fyri oc sagt isundr settom. syniz mer nv heimillt þo at ver secim eftir nocquerio meir oc þes munom ver oc þurfa at næþsyniom munom nv verþa at reyna hve til taciz oc iafnan venti ek at þat reyniz aþr ver komim<sup>5</sup> aþr hverso gott liþ ec hefi með mer valið oc

<sup>1</sup> Herefter synes et o skr. <sup>2</sup> Her tf. hds. her. <sup>3</sup> Her er þ tf. <sup>4</sup> Her mgl. var. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. komin.

grunar mic at ver mænim coma nocqveriom sinnom imanraæn aþr en letti. kann oc vera at lengi se vppi ef oss te . . . anliga til oc verþi nocqveþ vnnit þat er frasagnar þicci vert. oc segir mer gott hugr vm liþit þat er mer fyl . . . . vel reynaz ef forystan veri eigi með minna moti. Allir romuþo vel hans mal. Nu for S. konungr með . . . stalans þes er hertoginn atti. en hann flyþi undan. þui at hann hafði fyrir liþ litit. toc nv S. konungr þar af . . . . icla oc micit annat herfang oc let flytia til scipa sinna oc bioguz siþan ibrot. oc var þat ændurt vár . . . . s landi oc hellt liþi sino vestr fyrir Span sem Halldorr scvalldri hefir talit idrapo sinni er hann q . . . . Sigurþar oc scipaþi frasogn vm orrostur hans þer er hann atti iferþinni oc hefr hann þar up at þa er Sigurþr konungr var komin fyr Spa . liþi sino þa barsc þat at. at vicingar nocquerir at<sup>1</sup> forv at herfangi komu<sup>2</sup> i moti honom með galeiþa her. Oc er Sigurþr konungr veit þat þa egjar hann liþsit at þeir scylldi rapaz imoti callar beþi muno vera micit til fenggiar<sup>1</sup> oc fregðar ef þeir sigrapiz. Hervikingar hofþo .vij. galeiþr en þar scip ero stór oc torsotlig. Nv legr S. k. at þeim með liþ sitt oc sler þar ibardaga oc hof þar vp fyrsta sinni þan vfrið er hann gerþi heipnom mænnom er S. k. katr er þeir legia saman scipin oc quap vel fallit at visi vt þar hvart<sup>3</sup> Norþmenn kynni at beriaz. Orrosta þesi varþ hærp oc komvz þeir vp locsins menn S. k. agaleiþrnar<sup>4</sup> oc ryþia þa með borþom. oc at skilnapi þesa fundar fengo vicingar þat eyrindi afundi þeira Nordmanna at mikill fiolldi liþs þeira var drepinn e.

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. komi. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. hvar. <sup>4</sup> Skr. gla-, men l er underpr.

rekinn fyr borð en allir flypo er þat matto oc leto þar .viii. galeipr<sup>1</sup> er<sup>2</sup> þeir hofpo þangat haft. oc<sup>3</sup> toco þeir S. konvngr þar af allt slict sem þeir villdo oc drapo þar hvert manz barn aþeim scipom þat er eigi hafpi flyit oc taca þar fe mikit sem 5 Halldorr segir.

167. Napi her at hriopa  
hlat drengia vinr fengi  
fyrþom hollr þar er fellat  
fatt liþ galeipr átta. 10

Eptir þetta lagði S. konvngr lipino at castala þeim er Sintre heitir. hann stendr. aSpani oc hafpi þar þa setzc iheipit folc. oc heriopv þapan acristna menn. Þa melti S. konvngr við sina menn. Þat lize mer beþi vera mono s. h. til frama oc styrcþ- 15 ar gvþs cristni at ver ynim castala þena er i hefir samnazc heipit folc. oc gørir þapan vtrasir ahendr cristnom monnom oc veitir þeim vfrif. gefomc nv sem bezt oc vinom þenna castala sem drengiligast. Nv veita þeir atgongo castalanom. oc varþ þar 20 harþr bardagi. vorþvsc þeir vascliga er firir voro oc kollopo . . . at konvngr þessi en vtlendi stöcþi þeim eigi þapan ibrot ef eigi fengo landz menn oc pottvz vera ørvgir oc . . . gott. [en hinn veg 25 gafsc þeim<sup>4</sup> at þeir fvndo ser rikara oc gato Norþ- menn brotit<sup>5</sup> kastalann. oc toco þeir . . . sitt valld<sup>6</sup> castalan oc mennina þa er eptir lifþo. oc sipan melti konvngr til þeira. Þessi seta er þer hof . . . 25b gom goþvm manni at scapa orþit. oc nv vetti ec at aþvi verþi endi. oc ef þer vilit við trv taca. þa 30

<sup>1</sup> Skr. galeipr, men a(2) synes underpr. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. en. <sup>3</sup> Her beg. 1. hånd igen. <sup>4</sup> Utydel. <sup>5</sup> Rettet fra hdss. brotitit. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. vall.

mon ec gefa yðr lif. þott þat veri macligra at þer verit drepnir. Þeir neittv allir [at taca við cristni<sup>1</sup> oc eptir þat let S. konvngr drepa alla. sem Halldor s.

168. Stor a ec verc þav er varo 160  
vanar dags aSpani  
prvtt vann sløngvir sotta  
Sintre konvngs inna:  
gerþisc helldr við Horþa  
hermonnom gram beriasc  
gratt þeim er gorva nitto  
goþs retti ser boðnom.

Eptir þat fara þeir S. konvngr brot þapan. oc foro en vestr fire Span. þar til er þeir como til borgar þeirar er heitir Lissibon. hon var half cristin oc 15 half<sup>2</sup> heipin. oc allt vestan oc svnnan ligger Span heipni at þeiri borg. oc scilr þar oc en cristna Span. Oc nv raþgaz S. konvngr við sinom speki- monnom. callar þat at mikil pryþi oc vegr myndi í þiccia ef þeir yni borgina. q. sic sva vel hafa 20 valit lipit . . . ser beþi fire rapa sacir oc fræcnleics<sup>3</sup> at hann q. ser vel hvgr vm segia þetta mal. oc callapi mart<sup>4</sup> af cristnom monnom er þar bygðo iborginni mondo vera þeim vinholt.<sup>5</sup> oc letzc þa borg villdo gera alcristna ef hann metti. Allir hans 25 menn stoþo . . . vndir þetta mal. oc gengo at borginni með miclom<sup>6</sup> ravstleic. en þeir sem firir voro biogvsc við. oc egiapi hver annan til . . . nar. at eigi gengi vtlendir hofþingiar ifir þa. gørpiz nv horþ orrosta við borgina. oc sva varþ atganga

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Her tf. hds. Lissibon. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. frænc-. <sup>4</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>5</sup> Skr. vinholt. <sup>6</sup> Rettet fra hdss. miclo.

þeira Norþmanna<sup>1</sup> mikil at þeir gato brotit vegina meþ valsløngom. oc comasc iborgina. oc atto þar orrosto harþa inan borgar meþ miclo manspelli. S. konvngur var framarla vndir merkiom sinom. oc var manna bezt vapnfør oc læc sva at þar fell 5 mikit folc. en svmt gecc til handa oc toc trv. scilþiz S. konvngur þar sva vip. at hann hafði slict af þeiri borg sem hann villdi. oc var þat en .iiii. orosta S. konvngs. sem Halldor segir.

169. Svþr vant sigr en þriþia 10  
sniallr vid borg þa er calla  
lofþvngs kvndr<sup>2</sup> er lendvt  
Lissibon at froni.

EN hellt S. konvngur fram for sini meþ lipino til borgar þeirar aSpani enom heiðna er nefnd er 15 Alcassa. oc segir monnom sinom at þeir mono freista vip þesa borg. litzc mer þvi meiri var afli sem ver hofvm lengra fram sott. hofvm nv fengit mikit fe oc sva frama. søkiom nv borgina meþ hreysti. Þessa atti S. konvngur ena .iiii. orosto. oc 20 letti eigi<sup>3</sup> fyr atsoen en hann fecc valld þessar borgar. oc drap þar mikit heipit folc. oc toc allt fe þat sem var iborginni en eyddi hana. sem her s.

161 170. Vt fra ec yþr þar er heitir 25  
Alcassi styr hvassan  
folcþeysandi fysask  
fiorþa sin at vinna.

Oc en q. hann.

171. Vnit fra feini 30  
eyddri borg til sorgar

<sup>1</sup> Skr. borgar-, men norþ i margen må være en rettelse hertil. <sup>2</sup> Skr. som konungr ellers. <sup>3</sup> Herefter skr. e, men underpr.

hitti her a flotta  
heipins vifs at drifa.

Þaðan hellt<sup>1</sup> Sigurþr konvngur vt til Nørvasvnda oc sigllidi igognom svndin. en þar ero iafnan vik- 5 ingar við svndin. oc sva varþ en. at þar lagði her heipina manna til orrosto við S. konvng. oc barþisc hann et .v. sin. verþr þesi orrosta horþ. oc mikit manfall af heiðnom monnom. oc let S. konvngur at þvi scylldara veri þeim nv vel fram at ganga 10 oc heriaz. sem þeim heipingiom þotti ser meir ihendi sigrin. oc þeir vocþo fyrri orrosto. gøra nv oc harða hriþ oc lycr sva at S. konvngur fecc sigr. oc flyþo heipingiar þeir sem lifit þago. oc matto litt hølasc vm þenna fvnd. Þesa getr Halldor.

15 172. Treystvsc eg fyrir aStan  
yþr tioþi gvð rioþa  
nascári flæg<sup>2</sup> nyra  
Nørva svnd til vnda.

Oc þa byriabi hann ferþ sina en frammar. oc hellt 20 til eyiar er colloð er Formintera. þar hafði føzc<sup>3</sup> her mikill heipinna manna ihelli noccorn oc gervan steinveg fyr framan<sup>4</sup> hellismvnnan oc hofþo þat allt saman ser fire borg flvtv þangat herfang slict sem þeir naðo. Þa melti konvngur en þeir qvomo 25 vip eyna oc hafþi spurt vm þenna helli. Sva spyrsc mer til sem iøngan stað mynim ver þann hafa comit at iafnmikil naþsyn myni til at hallda sem til hellis þesa er illgerþa menn hafa scipat oc heipingiar. oc fa vnit þenna stað er sva mart ovina

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hell. <sup>2</sup> Sål. i margen, men flo i teksten med prik over o. <sup>3</sup> Sål., men vist fejl f. sez. <sup>4</sup> Tf. i margen med indiv.tegn.

gvðs cristni er saman comit. en mioc er mæ-  
 torsott sagt til þessa at hallda. en þar scal þo til  
 hetta hvart meira megi gipta<sup>1</sup> var oc harpfengi  
 með gvðs styrc e. illvirkiana vmbvþ. Allir segia  
 þetta vera mikit ofrefli lips. oc hafa goþan vm-  
 bvnaþ. en konvngv vill eigi at siþr til sokia. Oc  
 nv veitti S. konvngv vppgongo ieyna. oc foro til  
 hellisi<sup>2</sup> . . . var hann framan ibergi noccoro. oc  
 var viðbrect at ganga vpp til steinvegsins er fyrir  
 162 var hellis dyronom. en . . . ottoðosc ecki liþ 10  
 þetta. oc baro vt pell oc aðra dyrgripi oc syndo  
 þeim. oc báþo þar Norþmanna konvngv eptir sokia.  
 N . . . . r raþa. oc let taca .ii. scipbata þa er  
 barkar heita oc draga vpp abergit oc yfir hellis  
 dyr oc l . . . . kaþlom digrom oc sterkom. oc 15  
 scipaþi monnom abatana þeim er scytar voro oc  
 hofþo boga. leto siþan s . . . . fyr bergit sva at  
 þeir mattv eigi vega ibatana er firir voro. en þeir  
 gærþo heipíngiom þaþan af batonom . . . . en  
 heipíngiar hofþo hlifar otravstar oc serpose mioc 20  
 afscotom. en svmir fello. Þvi nest hrveco þeir a.<sup>3</sup>  
 borgar vegnom oc in ihellin. En Sigurþr konvngv  
 með sina fylking sotti vpp ihallin vndir steinvegin  
 oc brvto vpp hliþin. þvi at heipíngiarnir vorþo þa  
 ecki hliþin er þeir hofþo hrockit ihellin fyr scot- 25  
 onom. Gengo þeir S. konvngv in siþan en heip-  
 íngiar flyþo vndan in lengra ihellin oc vm þan  
 steinveg er settr var vm þveran hellin. oc vorþvsc  
 þaþan. Oc nv letr S. konvngv flytia at hellinom  
 viþo stora. oc hlapa bal mikit idyrom hellissins. 30  
 oc sla elldi i. Nv etla heipíngiar sin cost er elldr  
 oc reyrc soker at þeim. oc leto þar svmir lifit ini.

<sup>1</sup> t tf. over l. med nedv.tegn. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. hellins-  
<sup>3</sup> f er bortrevet.

svmir gengo vt oc toco gisting avapnvm Norþ-  
 manna. oc var þar allt folc drepit e. brent. Þar  
 fengo<sup>1</sup> þeir mest herfang ieinom stað þess er þeir  
 tóki iferþinni. Þetta q. Halldor vm þenna atbvrþ.

5 173. Naþi folc þat er flyþi  
 ferð scvndila vndan  
 illr varþ hreimr ihelli  
 heipit konvngv meipá:  
 lifs baþ en þa er vnoð  
 10 aftig gamallt vigi  
 qvol beiþ olld ielldi  
 vsel diofvls þrelom.

15 174. Baþsterkir letzt barka  
 bragnings verc aSerkiom  
 freg hafa gorze fyrir gyiar  
 gagnstig ofan siga:  
 en ihall at helli  
 hernennin fiolmenom  
 gændlar þings með gengi  
 20 gnyprottr neþan sotti.

25 175. Baþ gramr gvma  
 gvnhagr draga  
 byrvarga abiarg  
 blasvarta tva:  
 þa er freipom  
 ramdyr þrama  
 sigv fyrir hellis  
 hliþdyr með liþ.

Oc þa for S. konvngv en fram ferþinni. oc com  
 30 til eyiar þeirar er Ivitza heitir. Oc þa<sup>2</sup> S. konvngv.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fengom. <sup>2</sup> Her mgl. melti.

Þat vetti ec nv s. hann at vípa mon spurze hafa þessi sigr er ver hofvm fengit víp hellin. oc þo en íafnan aðr. oc mon eigi meira ofrefli eptir en af er leyst. søkiom nv at heípíngiom fast ípesi eyio. oc gerom ageti vart en sem fyr. oc mon oss 5 til tacaz. gørise þar [horþ orrosta<sup>1</sup> oc mikít mannfall. knyiaz Norpmenn fast at. oc vilia en sem fyr hetta a frama. oc soma konvngs. oc . . . oc heípíngiar. Oc fecc S. konvngr sigr. Þessa telr Halldor ena .vii. orrosto sem hann q. 10

176. Margdyrkaþr com mer . .  
 . . . hiols scipastoli  
 fvss var fremþar resir  
 friþ slitz til Ívitzo.<sup>2</sup>

Oc eptir þetta com S. konvngr hernom til . . . . 15  
 Norpmenn calla Manørc. oc var þesi staðr fiolmennr. oc hóþo mikít trøst. oc lotit apr<sup>3</sup> . . . .

26<sup>a</sup> þott scvarnir hryti vndan hestonom. oc sva gera þeir nv. en keisari let fara ímoti þeim með leica 20 oc songföri. Reip S. konvngr oc allir hans menn með þvilican pris in íborgina oc sva til halla keisara. oc var þar allt<sup>4</sup> fyr honom albvit.

Fra giofvm Kirialax keisara.

K. 47 **N**v er monnom S. konvngs var scipat apalla 25  
 ihollini oc voro bvnir til dryccío þa coma þar ihollina .ii. sendi menn Kirialax keisara. oc baro imilli sin i miklum<sup>5</sup> oc storum toskom bepi gull oc silfr. oc segia at keisari sendi þetta allt S.

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> t ff. over l. med nedv.tegn. <sup>3</sup> Her mgl. 1 blad. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. all. <sup>5</sup> Rettet i hds. fra mikilli.

konvngi. Hann leit eigi til fiarins. oc baþ sina menn taca oc scipta með ser. Sendimenn foro aptr oc sogþo keisara. Hann melti. Sia konvngr mon vera storum rier oc avþigr. er honom þiccir ecki 5 þurfa til slicra lvtá at hneigiaz. eþa giallda loflig orþ firir. oc biþr þa fara með stora cisterna. fvlla af gvlli. foro þeir oc qvomo en fire S. konvng. oc sogþo at stolkonvngrin sendi honom þetta fe. Hann melti þa. Þetta er mikít fe s. hann. oc scipti þer 10 með yþr þessv minir menn. Þeir foro aptr oc sogþo keisara Hann melti. Tveim mon vm scipta konvng þenna. at hann mon vera ífir oþrom konvngom at riki oc fe. eþa hann mon vera eigi með íofnom vitrleic sem konvngi sømpe. farit nv þriþia 15 sine oc fōrit honom et dyrsta purpvragvll. oc hrocaþa af þvi þesa cisterna. oc þar lagþi keisari aofan .ii. micla gvllhringa. Nv foro þeir menn oc 164 como fyr S. konvng oc s. at keisari sendi honum þetta fe. S. konvngr stoþ þa vpp oc toc hringana 20 oc dro ahond ser. Sipa talaði hann ørendi agriesco oc þaccapi keisara með fogrom orþom sina storlyndi. toc nv oc scipti þesso fe með sinom monnom með bliþo. oc fecc af þeso micla virþing af keisara. oc gerþiz sva til eptir þat at þeir sato 25 ieino haseti keisari oc S. konvngr. Þar dvalþiz S. konvngr vm hriþ. oc eitthvert sinn þa s. Kirialax konvngr til S. konvngs men at spyria hvart hann vill helldr þigia af honom .vi. scippvnd af raþo gvlli. eþa villdi hann at keisari leti efna til leics 30 þess er hann var vanr at lata leica apaðreimi. S. konvngr ka/s leikin. þa saþo sendi menn keisara S. konvngi at keisara costapi eigi mina fe leikin en þetta gullit. Þa let keisari efna til leics. oc þa er leicrin var veitto allir leicar keisara betr þat sin 35 en drotningo er atti halfan leikin. oc keppir íollom

leicom. en nv gengr keisara betr oc hans monn-  
om. oc segia Grickir at þat ár er keisari vinr fleiri  
leica apapreimi en drotning. þa mon keisari vinna  
sigr iherferþ. Þat segia þeir menn er verit hafa  
íMiclagarþi. at þaðreimr se a þa leiþ gøR. at vegr 5  
har er settr vm ein voll at iafna til vips tvns  
cringlotz. oc gradvr vmhverfiz með steinvegnom.  
oc sitia menn þará. en leicr er avellinom. ero þar  
scrifot margsconar forn tíþindi. Esir oc Volsvngar.  
oc Givkvngar. gort af copar oc málmi. með sva 10  
miclom hagleic. at þat þiccir qvict vera. oc með  
þesi vmbvþ þiccir monnom sem þeir se ileicn-  
om. oc er leicrín settr með miclom brogpom oc  
velom. syniz sem menn riþi ilopti. oc víþ er oc  
scotelldr hafþr. oc svmt af fornescio. þar við ero 15  
hofþ allzconar songføri. psalterium oc organ. horpor  
gíor oc fiþlor. oc allz konar strengleicr.

Fra veizlo S...

K. 48 **E**ptir þetta ein dag scylldi S. konvngr veita  
keisara sneþing. oc baþ sina menn efna til 20  
scoroliga allz<sup>1</sup> þess er hafa þyrfti. oc eptir þvi sem  
þar var vant oc ricom monnom somþi. Þa segir  
S. konvngr at menn hans scylldo ganga aþat strēti  
íborgini er víþr veri ceyptr. let hann mvndo mikin  
þvrfa. Þeir sogþo at hvern dag var morgom hloss- 25  
om ekit íborgina. oc eigi þvrfti þat at vga at víþin  
mondi scorta. oc nv biosc sva vm at brotto var  
allr víþrín er hafa þurfti. oc sogþo þeir til S. kon-  
165 vngi. Hann melti. Vitit nv þa s. hann. ef þer fait  
valhnøtr. eigi monom ver þeim siþr kvna ellda en 30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. all.

víþinom. Þeir foro oc fengo þetta sva mikit sem  
þeir villdo hafa. Siþan com keisari oc villdar menn  
hans með honom. setiaz saman. oc er þar marg-  
falligr somi. oc veitir hann konvngliga. oc er þat  
25 fan keisari oc drotning at engi efni scortir. þa  
sendi hon menn at vita með hverio þeir gøR.  
elldana. en þeir coma at hvsi einu litlo oc sia at  
þat var fvllt af valhnotom. oc sogþo henne at þat  
var fvllt af valhnotom oc þeir hofþo þat fyr elldi-  
10 víþ. Hon svarapi. Vist er sia konvngr storlyndr  
oc mon fatt til spara sins soma þvi at engi víþr  
logar betr en þetta. Hon hafþi þetta gort at lata  
engom na víþinom til ragnar hvert rap S. konvngr  
tøki. Þat er sagt at S. konvngr toc af scipi sino  
15 hofvþ mikit oc mioc vandat fire . . oc se<sup>1</sup> oc setti  
aPetr's kirkio. Siþan fer S. konvngr heim aptr til  
Noregs. oc aþr þeir keisari scilþiz íMiclagarþi. þa  
gaf S. konvngr honom oll scip sin. oc voro hofvþ  
gvllbvín aþvi er konvngr hafþi styrt. oc voro þar  
20 scip lengi siþan hofþ til syniz íMiclagarþi oc sett  
þar vpp. Kirialax keisari gaf S. konvngi marga  
hesta. oc fecc honom leiþtoga vm allt riki sitt.  
For nv S. konvngr brot af Miclagarþi. en þar  
dvalþiz eptir mikill fiolþi manna hans oc gecc a  
25 mala. Þat melti spekingr ein íMiclagarþi at sva  
mondi fara virþing S. konvngs sem it varga dyr  
er vaxet. geyst íbogonom oc aptr minna. let at sva  
mondi farã hans konvngdomr at þa mondi mest  
vm þiccia vert en siþar minna. S. konvngr for þa  
30 leiþ af Miclagarþi. vm Vngaraland. Saxland oc  
Danmore. I þessi ferþ fan S. konvngr Lotharivm  
keisara af Romaborg íSvafa. oc fagnapi keisari

<sup>1</sup> Efter vandat findes et indv.tegn og i margen er fire  
—se skr.



honom forkvær vel. fecc honom leiptoga. oc let  
 halda honom torg vm allt riki sitt. Oc þa er S.  
 konvngur com til Heiþabyar iDanmorc. þa hitti  
 hann þar Nicholas Dana konvng. oc gerði hann  
 moti S. konvngi veizlo micla. oc fylgði honum 5  
 sialfr norðr álotland. oc gaf honum scip með oll-  
 om þvnaði þat er S. konvngur hafði iNoreg. Oc  
 vm miðs svmars sceið toc Eilifr iarll víð honum  
 iSlesvic. oc veitti honum agetliga veizlo. oc nv  
 eptir .iii. vetr fra því er S. konvngur for or landi 10  
 atti allr lyðr honum at fagna iNoregi. Hann var  
 þa tvítøgr at alldri. oc var orþin en fregsti af ferð-  
 om sinom oc storlyndi. Vetri yngri var Eysteinn  
 konvngur broðir hans. ero nv margir stápir iNoregi  
 166 scryddir af þeim gersimom . . . flvtti S. konvngur 15  
 iland. hann gaf til kirkio ens h. O. konvngs eign  
 micla. oc dyrliga. For þa S. konvngur vm riki sitt  
 oc . . . gnat. oc er þat mal manna at eigi hafi  
 farin verit or Noregi meire fregðar for en þessi  
 var er Sigurðr . . . . . segir. hversu fegnir menn 20  
 vrðu honum er hann com heim iland.

177. Her hæcsnorom  
 harþmóþigr varð.

Fra Eys . . . . . nvgi.

K. 49 . . . stein konvngur hafði oc eigi ecki at syst i 25  
 landino meðan S. konvngur var<sup>1</sup> ívferðini. Hann  
 let . era hollina miclo iBiorgyn. er mest oc fregst  
 herbergi hefir verit iNoregi af tre gort. . . . . als  
 kirkio iNorþnesi. oc gaf þar fe til mvinaklavstrs.  
 oc er þat eitt it veg . . . . . ra postola kirkio ikon-  
 vngs garði iBiorgyn. Eysteinn konvngur let gera virkit 30

<sup>1</sup> Skr. 2 gg.

víð Agþanes . . . . . agom a Halogalandi. oc lagði  
 propendor<sup>1</sup> til. Hann let oc gera drecau micla er  
 gø . . . . . verit hafði Ormr en langi. Eysteinn 26<sup>b</sup>  
 konvngur let gera Nicolas kirkio iNiðar osi. Hann  
 5 avkapi konvngdomin. gærði orþ vitrom monnom  
 af Iamtalandi. oc let þa coma íbliðu micla víð sic.  
 oc gæddi þa giofom. oc teygði sva hvg þeira til  
 vingonar víð sic. því nest færði hann ivmrøþo  
 víðþa hve mikil makyndi þeim veri hingat at sækia  
 10 þarfynði. oc hve erfittlic þeim var avstr at sækia.  
 oc þeir scilðu at konvngurinn melti þeira þurft oc  
 komo amal víð hann. oc hann optliga víð þa.  
 Foro þeir avstr síþan oc snero lanz lýðnom til  
 samþycðar vm þetta mal oc toco eipa af lýðnom.  
 15 oc eftir þat foro þeir iNoreg. oc svorðu Eysteini  
 konvngi Iamtaland með viti oc astsemp. oc hefir  
 þat halldiz síþan með staðfestu. vann sva Eysteinn  
 konvngur Iamtaland með divpsetto raði. en eigi  
 með vfríði ne ahláþom. sem svmir hans forellrar.  
 20 oc aþesa leið gerði hann sett víð lamtr. oc iþeira  
 vinmølom hafði þat orþit. þa er allir lendir menn  
 aIamtalandi foro afvnd Eysteins konvngs oc svorðu  
 honum með scottom Iamtaland oc gerðvz hans  
 þegnar. at hann het þeim þar ímot sino træsti víð  
 25 vfríði Svía konvngs. sva at<sup>2</sup> hann scylldi iafnn-  
 scylldr þeim at at veita sem Noregs monnom eþa  
 oprom sinom þegnom. oc en ligr þat vndir Noregs  
 konvng at scottom. Eysteinn konvngur hœtti oc  
 imarga stápi rett lanz manna. oc var mikill vpp-  
 30 hallz maþr logonom. oc gærði ser mioc kvng oll  
 lag í Noregi. Hann var spekingr mikill at viti. oc 167  
 allra manna var hann friþastr sionom. hvitr a har.  
 meðal<sup>3</sup> maþr avoxt. sniallr i mali. oc en milldasti

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Tf. over l. med nedv.tegn. <sup>3</sup> l er i hds. rettet  
 fra r.

af fe. oc allra konvnga hefir hann verit ast sēlastr  
viþ sina menn. glaðr oc litillatr imali. Hann atti  
Ingibiorgo d. Steigar þoris. þeira born voro Goth-  
ormr oc Maria er atti Gopbrandr Scafhøgs sonr.

Fra Eysteni<sup>1</sup> konvngi oc Ivari.

K. 50 **I** þeima lvt ma marca er nv mon ec segia hver  
dyrþar maþr Eystein konvngr var e. hve mioc  
hann var vinholtr. oc hvqqvembr eptir at leita viþ  
sina astmenn hvat þeim vere at harmi. Sa maþr  
var meþ Eysteini<sup>2</sup> konvngi er Ivar het oc var 10  
Ingimvndar s. islenzcr at ett oc storettaþr at kyni.  
vitr maþr oc scald gott. konvngr virþi hann<sup>3</sup> mikils  
oc var til hans astsamliga sem syniz ipesom lvt.  
Þorfinr het broþir Ívars. hann for oc vtan afvnd  
Eysteins konvngs. oc nat þar mioc fra<sup>4</sup> broþor 15  
sins. en honom þotti þat mikit. er hann scylldi  
eigi þiccia iafnmenni broþor sins. oc þurfa hans  
at niota. oc vnþi af þvi eigi meþ konvngi oc biosc  
vt til Islandz. oc aþr en þeir broþr scilþiz. melti  
Ivar at Þorfiþr scylldi þa orþ bera Oddnyio. Ioans 20  
d. at hon biþi hans oc giptiz eigi. let ser vm hana  
mest vera allra qvena. Sipan fer Þorfinr vt. oc  
varþ vel reipfari. oc toc þat rap at hann bad.  
Odnyiar ser til handa oc fecc hennar. Oc litlo  
sipar com Ivar vt oc fra þetta. oc þotti Þorfiðr 25  
illa hafa<sup>5</sup> or haft viþ sic. oc vnir hann øngv oc  
fer aþr sipan til konvngs. oc er meþ honom ígoþo  
iferlęti sem fyr. Ivar tecr nv vgleþi micla. oc er  
konvngr fan þat. heimti hann Ivar til mals við  
sic. oc spurþi hvi hann veri sva vkatr. oc fyr er 30

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. Eyteyni. <sup>3</sup> Skr. hans, men s  
er underprikket. <sup>4</sup> Herefter indv.tegn, men i margen er  
det, hvortil der sigtes, bortskåret. <sup>5</sup> fa tf. over l. med  
nedv.tegn.

per voroð meþ oss. var margsconar scemtán at  
yðrom orþom. oc eigi leita ec fyr þvi eptir peso.  
at eigi vita ec at ver hofom ecki af gørt viþ þic.  
ertv oc sva vitr maþr. at eigi mantv grvn draga af  
þvi er eigi er. oc seg mer hvat er. I. svaraþi. Þat  
sem er hera ma ec ekki fra segia. Konvngr melti.  
Ec mon þa gęta til. Ero nockorir menn þeir er  
þer getisc eigi at. Eigi er þat hera s. I. Konvngr  
melti. Þiccz þv af mer hafa minna soma en þv  
villdir. eigi er þat hera s. hann. Hefir þv set  
noccora lvti s. konvngr þa er þer hafa sva mikit  
vm fvndiz her ilandino. Hann qveþr eigi þat vera.  
Vandaz oss nv getan s. konvngr. villtv hafa foreþi 168  
noccor ifir eignom noccorom. Hann neitti þvi. Ero  
noccorar konor þer a yðro landi s. konvngr er þer  
se eptirsia at. Hann svaraþi. Sva er hera. Kon-  
vngr melti. Ver eigi þar vm hvgsivcr. Þegar er  
varar far þv vt mon ec fa þer fe oc bref mitt meþ  
insigli til þeira manna er rapa eigo. oc veit ec eigi  
þeira manna vanir at eigi vikia eptir varom vin-  
męlom. eþa ognarorþom at gipta konona. I. svaraþi.  
Eigi ma sva vera. Konvngr melti. Engi veg ma  
þess vera s. konvngr. þvi mon ec mela framar.  
þo at anar maþr eigi hana. þa mon ec þo na ef  
ec vil þer til handa. I. s. Þvngligar er farit malino  
herra. Broþir min a nv konona.<sup>1</sup> Þa melti kon-  
vngr. Hverfvn þar fra s. hann. se ec þa rap til.  
Eptir iolin mon ec fara aveizlor oc far þv meþ  
mer. oc montv þar sia margar kvrtesar konor. oc  
ef eigi ero konvngbornar. þa mon ec fa þer ein-  
hveria. I. s. Hera: þvi þvngligar er comit mino  
mali. at iafnan er ec sec fagnar konor. þa minir  
mic þessar cono. oc er e þvi meire minn harmr.

<sup>1</sup> Skr. konona nv, men med omflytn.tegn.

Konvngur melti. Þá munu ec gefa þer<sup>1</sup> noccor foreþi  
 oc eigor sem ec bæþ þer fyr. oc scemtir þv þer  
 við þat. Hann s. Ecki vni ec þvi. Konvngur melti.  
 Þa fę ec þer larsafe. oc fer þv capferþir þangat  
 til landa sem þv villt. Hann letzc eigi þat villdo. 5  
 Þa melti konvngur. Vanndaz mer nu helldr. þvi at  
 eptir hefi ec nu leitat sem ec kan. oc er nu ein  
 eptir lvtin. oc er sa allitils verþr hia þessom er  
 ec hefi boþit þer. en þo kan eigi geta hvat hellzt  
 hlyþir. far þv nu hvern dag þa er borþ ero vppi 10  
 afvnd minn. oc ec site eigi vm næþsynia malom.  
 oc mun ec hiala viþ þic. scolom viþ røþa vm kono  
 þesa alla vega þess er<sup>2</sup> oc ma ihvg koma. oc mun  
 ec gefa mer tom til þesa. þvi at þat verþr stvnd-  
 om at monnom verþr harms sins at lęttara er vm 15  
 er røtt oc þat scal oc þeso fylgia. at all dri scalltv  
 giaflavst ibrot fara fra minom fvndi. I svarþi.  
 Þetta vil ec hera oc haf þoc firir eptirleitona. Oc  
 nu gera<sup>3</sup> [at iafnan<sup>4</sup> er konvngur sitr eigi ifir vanda  
 malom. þa talar hann opt vm þessa kono viþ Ivar. 20  
 oc þetta lyddi bragþit. oc þøttiz nu Ivari harms  
 sins vanom braþara. . . gladdiz hann eptir þetta.  
 oc kōmr i samt lag sem fyr hafþi verit vm scemt-  
 on hans oc gleþi. oc er hann með Eysteini . . .

Fra ettom kon . . .

25

K. 51 . . . urþr konvngur var mikill maþr oc sterer  
 scorvnglyndr oc friþr sionom svartr ahār. . . stiorn-  
 samr oc refsingar samr. hellt vel lægin oc var ecki  
 169 mikill laga maþr. hann var . . lldr falatr oc vmalvgr.  
 litt talapr aþingom. heitfastr oc langvþigr. rigr 30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. þa. <sup>2</sup> Her mgl. þv villt. <sup>3</sup> Herefter  
 indv.tegn. men det, hvortil der sigtes, er bortskåret.  
<sup>4</sup> Skr. 2 gg.

konvngur oc . . . . . mfriþi d. Harallz Valldamars  
 s. aстан or Holmgarþi. Valldamar þesi var s . . . ng-  
 igerþar d. Olafs sōnsca. En moþir Harallz Valld-  
 amars s. var Gyþa d. Harallz Goþ . . . . . lmfriþar  
 5 drotningar var Cristin d. Inga konvngs Steinkels  
 s. Svía konvngs. Avnor d. Harallz . . . . . Knvtr  
 konvngur lavarðr. þeira born voro þa Valldamar  
 Dana konvngur oc Margret . . . oc Katerin. Margreto 27a  
 atti Stigr hvitaleþr. oc var þeira d. Cristin er atti  
 Karl Sōrqvís son Svía konvngur. þeira s. var Ser-  
 qvir konvngur faþir Ioans konvngs. S. konvngur  
 Iorsalafari. oc Malmfriþr drotning atto d. er Cristin  
 het. S. konvngur gat son við frillo sinne þeiri er  
 Borghilldr het. d. Olafs af Dali. sa het Magnus.  
 hann var allra manna friþastr sionom. hann var  
 vppfōdr i barnōsco norþr i Biarcey með Vþkvnni  
 Ioans s. oc þotti allra manna gōrviligastr.

Fra dræmi Sigurþar konvngs.

Sigurþr konvngur toc micla vgleþi. oc matti lit K. 52  
 niota tals hans. sat hann scōmmom við dryccio.  
 en þat þotti raðamonnom hans oc vinom þvngt.<sup>1</sup>  
 oc biðia Eysteinn konvngur legia til noccor rap at  
 hann fengi vitat hvi gegndi er menn fengo ōnga  
 orscvrþi mala sinna er hann sotto at. Eysteinn  
 konvngur svarþi. q. þat vant at røþa at leita eptir  
 viþ konvng. en viþ bōn mana verþr hann þo þesa  
 heiza. Oc eitt sin er þeir baþiro saman. veer Eysteinn  
 konvngur til við S. konvngur oc spurþi hvi vgleþi  
 hans gegndi. er þat<sup>2</sup> nu hera margs mannz hrygð.  
 villdim ver vita hvat til helldr. eþa hafi þer noccor  
 tipindi þa spurþ er þat se stora lvtā vert. Kon-

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. þvng. <sup>2</sup> þ i hds. rettset fra m(?).

vngr s. Eigi er þat. Eysteinn konvngur melti. Er þat þá broþir at þer vilit or landi oc afla en meira rikis sem fyr görþo þer. S. konvngur q. eigi þat vera. Eysteinn konvngur melti. Ero nacqvarir þeir menn ilandi er fire reipi þine se orþnir. Konvngur s. oc let ecki þat vera. E. konvngur melti. Hefir þic dreymt nacqvatt þat er þer fai ahygio. Hann s. Þat er. Seg mer þá broþir s. Eysteinn konvngur. S. konvngur svararþi. Eigi mon ec segia þer hera. nema þv rapir eptir þvi sem vera mon. oc mon 10 ec gløgt vita hvart þv reþr sem eptir gengr eþa eigi. Eysteinn konvngur s. Hera þat er vandi mikill 170 iþaða staþi sitia fire reipi þinne sem a mon ligia ef eigi verþr glicliga rapin oc ioprom staþ hrygþ sv er folkino er at þine vgleþi. oc þar til mon ec 15 þo helldr hætta hve til takiz. oc seg mer draþmin. S. konvngur melti. Þat dreympir<sup>1</sup> mic at mer þotti sem ver brøþr .iii. setim allir aenom stoli fire Cristz kirkio norþr í capangi. en mer syndiz ganga en helgi Olafur konvngur [frendi v . . .<sup>2</sup> vt or kirkionni 20 oc var ikonvngs scrvþi meþ dyrligri asiano oc bliþri. Hann gecc at Olafi konvngi brøþr ockrom. oc toc ihond honom oc melti bliþliga. far meþ mer frendi s. hann. Hann reis vpp oc gecc meþ honom ikirkio oc fal<sup>3</sup> syn fyrst meþ oss. Noccoro 25 siþar com en helgi konvngur vt oc gecc at þer broþir oc melti viþ þic at þv scylldir meþ honom fara. en eigi var hann þa meþ iafnmikilli bliþo sem fyr. gengv þit siþan ikirkiona. en þa venta ec at hann mondi mer ímoti coma. en þat varþ 30 ecki. oc þa slo ifir mic hrezlo mikilli oc vanmegni oc opvera þeim oc feð er siþan hefir noccot kent.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. dreyþ-. <sup>2</sup> Tf. i margen med indv. tegn. <sup>3</sup> f. i hds. rettet fra o.

oc vacnaþa ec iþvi. Eysteinn konvngur s. Hera s. hann. Eigi scal þeþi vera at ec rapa vlicliga draþmen en se seint til Sva reþ ec at stollin iartegni riki þetta er ver hofum brøþr. Oc er þer syndiz 5 O. konvngur coma meþ bliþo ímot Olafi brøþr ockrom þar mon hann lifa var scemst brøþra. oc mon eiga gott fyr hondom. hann er vinsell oc vngr. oc hefir fatt ifir liþit. oc mon en helgi<sup>1</sup> O. konvngur fulltingia honom viþ gvþ meþ sino arnaþar 10 orþi. Oc þar sem þer syndiz hann moti mer coma. oc eigi meþ iafnmikilli bliþo. þar mon ec lifa noccorom vetrom lengr. oc verþa þo ecki gamall oc vetti ec oc hans asia. oc hann moni sina gezlo lata ifir mer vera meþ guþs miscvñ. þars hann 15 com moti mer. oc eigi þo meþ þvilicom bloma sem O. brøþr occrom. þvi at mic hefir mart hent til afgørþa oc boþorpabrota. En þar sem þer þotti frestaz qvama hans til þin. þa etla ec þat at ecki megi iþvi heimvon þina marca. en vera kan at þv 20 mætir noccoro þvngo afelli. er þer þotti sem noccoro obirta oc otti legþiz ifir þic. get ec oc at þv verþir var ellztr broþir. oc rapir lengst þeso riki. Þa svararþi S. konvngur. Vel er rapin draþmin broþir oc vitrliga. oc eptir þeso er mest von at gangi.

25 Scipti Eysteins konvngs oc Jngimas<sup>2</sup>  
vm Aso þorþ.

Um daga þeira Eysteins konvngs com vtan af K. 53 Islandi sa maþr er þorþr er nefndr. aþstfirzcr at kyni oc felitill. gerviligr maþr oc froþr oc orti 30 vel. oc er hann com i capþøin.<sup>3</sup> þar fatt til forgiptar. 171 com vm qvellð eitt igarþ cono þeirar<sup>4</sup> er Asa het.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. helg. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Her mgl. atti hann. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. þrar.

hon var ettstor kona oc aþig. scyld mioc þeim Biarceyingom.<sup>1</sup> V. Ioans s. Hon toc víp Þorþi fyrst vm scamma vist. scemti hann vel oc kvnni gott vmstilli vm raþ hennar. oc reitiz a vm vist hans. oc er hann þar vm vetrin. oc íþvi meira halldi af 5 hvssfreyio sem hann var lengr. oc mela menn þat at hial þeira beri opt saman. en Asa var þa ecki vng kona. oc er var kómr. segir hon Þorþi at henne hefir vel licat víp hann. mon ec nv fa þer fe segir hon til Englandz farar. oc eigom bepi 10 saman. Sva gerir hann. oc tocz vel til vm ferþina. com hann heim at hæsti. oc er með Aso vm vetrin. sva fer nv fram noccor svmor oc gengr mioc ivoxt hans mal oc fer hann capferþir iafnan. oc geriz þvi meirj hans þroski sem hann hafþi þar 15 lengr verit. oc haft þesa athofn. oc er nv callaþr Aso þorþr. Frendom hennar þotti ovirþing íþeso oc logþo ahann opocca. Hann var ven maþr oc vorpvligr. oc gøriz þat alrømt at vinscapr se með þeim Þorþi oc Aso. Hann grøpir mikit fe. oc er 20 vinsell. Oc nv eino sinni cømr maþr at mali víp<sup>2</sup> Þorþ<sup>3</sup> oc segir honom at þangat var von Vipkvnz I. s. oc villda ec s. sa at þv ørtir vm hann qveþi ef þv ert víp þvi latin oc qvemiz sva itrygþ víp hann. þvi at ec veit at hann er þer noccot ofscynia. 25 ero slicir oc mest verþir af frendom Aso. oc veri gott ef þv cømiz i vinfengi víp hann. Þ. s. Haf þocc fire þin til lag. oc víp scal ec leita at yrkia qveþit. Sciliaz þeir oc yrkir Þ. qveþit. oc er at þvi cømr er Vipkvnz var þangat von. þa com hann 30 með micla sveit oc toc ser scytning. Oc einhverv dag com Þorþr þar oc qvaddi Vipkvn. en hann s.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. -ingo. <sup>2</sup> Tf. i margen med indv.tegn. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. þorþi.

faliga. Oc sípan hefr Þ. q. oc qveþr. oc er hliott meþan. oc er lokit var melltiz vel firir qveþit. oc þotti Víp . . . vel ort. oc melti. Scipt hefi ec nv scaplyndi til þin Þorþr. oc mon ec gera at þvi 5 noccora ran. te . . . gvllhring oc gefr Þorþi. En Þ. letze eigi þurfa feit. oc q. helldr vilia vingan hans. at qveþ . . . oc þvi heitr Viðkvnr honom. oc sciliaz nv vinir. Lipa nv stvndir. oc eitt hæst er Þorþr com vestan af . . . lagþi hann scip sitt vpp i 10 ana Níp. oc veyc fra þvi scipi er aþr la i legino. oc var þat fire garþi . . . Eysteín konvgr i bønóm. oc mart stormenni. Þar var Sigurþr Hrana s. oc Vipkvþr I. s. Ingim . . . hann var en rikasti<sup>1</sup> lendr maþr oc ofsa maþr mikill. hann hafþi lagit 15 ilegít Þorþar oc . . . Þ. at honom mondi eigi hlyþa er hann hafþi scipino Ingimars lagt or legino. . . ecki 172 27b at þvi hvat um var røtt. oc nv er þeir Þorðr rvddv scipit. þa finr hann eigi stafntialld sitt. gengr sípan ascip Ingimars. oc fiþr þar svein ein er svipt hafþi 20 vndir sic tialldino. Þorþr. tecr sveinin hondom oc recr heim fire ser igarþin oc letr þar varþveita. flytr heim sípan allt fe sitt. oc þetta allt saman cømr fire Ingimar. oc verþr hann reiþr mioc. oc q. slict mikil firn. gengr þegar með noccora men<sup>2</sup> 25 at garþinom Þorþar oc biþr selia fram sciott manin. Þorþr s. qvaþ ser myndo þat ecki varlicet at lata ganga vdømpan þiof vm bøinn. I. s. qvaz þat etla. at hann landi myndi eigi døma menn hans til daþa. oc qvaz sva scyldo coma aþro sinne. at<sup>3</sup> 30 scyldi na maninom. oc Þ. scyldi allðri<sup>4</sup> veri for farit hafa. letze eigi mega heita lendr maþr. ef

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. rk-. <sup>2</sup> me er i hds. rettet fra et andet bogstav. <sup>3</sup> Her mgl. hann ved linjesk. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. allr-.

hann hefði eigi víp stafcarlinom einom izlenzcom.  
 Þa q. Þorpr þetta.

178. Nv tecr ygr at øgia  
 ofkvgin mer drivgum  
 þin hefir hælldr vm hlanat 5  
 hialldrgegnin mic tialldi:  
 trætt mon ec læsan lata  
 lindbols gíafi at sinni  
 visan þiof þott vafi  
 von min vm hlvt þinom. 10

Ingimar gengr íbrot reipr mioc. oc er hann var  
 brotto biþr Asa at Þorpr sendi eftir Viðkvne. oc  
 let eigi svabvit hlypa myndo. Coma V. orþin oc  
 brasc hann víp sciott oc kómr i loptin van braþ-  
 ara með miela sveit mana. Oc litlo síþar heyra 15  
 þeir gny mikin. oc kómr þar I. með mioc marga  
 menn. oc biþr lata manin i brot e. ella mon hann  
 til sokia. Vipkvþr hafði þa svor firir þeim. oc let  
 þat sanligast. at þetta mal kómi idom lægmanna.  
 oc hefir Þ. þat at gort sem hann atti. Þvi at hon- 20  
 om veri soc at gefa ella. oc monom ver nv þess  
 at biþa. Ingimar s. Sticc imer q. reka. oc er þat  
 mikit mal ef ver scolom víp þic eiga Vipkvþr. oc  
 þat etla ec vel sama at ver reynim með oss lendir  
 menn. oc er þat oc myclo macligra. en víp Þorpr 25  
 ettim saman. oc snyr abrot. V. melti til sinna  
 manna. Farit nv oc hittit S. Hrana s. oc biþit  
 hann her coma. oc ef hann hefir noccora vndan-  
 førslo. þa minit hann aþat hver honom dvþi bezt  
 þa er Finar toco bv hans. Nv fara þeir coma oc 30  
 segia S. orþsending Vipkvnnz.<sup>1</sup> Sigurþr s. Ec etla  
 þetta vel akomit at þeir Ingimar reyni með ser.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. kiþ.

Þvi at þar þicciz hvar oðrom meiri. Sendimenn  
 minnaz alycþar orþa V. oc bera þa vpp. Þa s. 173  
 Sigurþr. Þat var satt at engi vęitti mer íafnmikit  
 sem Vipkvþr. oc stondom vpp oc forom. como  
 5 síþan iloþtin. oc bratt verþa þeir víp þat varir at  
 íolþi manna er comin á strętin. oc var þar Ing-  
 mar með flocci. en lipit Vipkvnz hafði dreifz her  
 oc hvar vm bōin. Oc er Ingimarr com at lopton-  
 om melti hann. Nv mono ver eptir leita maninom  
 10 Vipkvþr ef eigi er fram selldr. Þa svarði Sigurþr.  
 Forom at vegiliga Ingimar oc eptir sanindom. þvi  
 at menn mono þat etla at hafa rett af þer þott þv  
 ser cappi mikill. Ingimar s. Erat hera at borgnara  
 at hōna beri sciolld. oc mikit capiz nv í. ef íþ  
 15 erof .ii. ímoti mer. oc hvartvegi lendr maþr. oc  
 en scal coma .iii. sine. oc þat villda ec at þit  
 dręgit eigi manin af mer. gengr íbrot síþan. oc  
 dregr at ser lip sem mest ma hann. oc fer mikit  
 íolmenni. En iōðro lagi sendir S. menn til Eysteins  
 20 konvngs oc biþr hann til coma. oc let at þar  
 mondi elligar geraz af mikil vandreþi. oc ef kon-  
 vngr hefir noccorar. tregþor í at fara. segit honom  
 at ec etla at síþarsta lagi scilþomc ec víp foþor  
 hans vestr a Írlandi. Sendi menn coma akonvngs  
 25 fvnd. oc segia honom orþ S. konvngr s. Þat þicci  
 mer þeim vera hōfis ofrefli .ii. lendom monnom  
 at eiga víp Ingimar. oc kan ec eigi sia at ec þvrfa  
 þar til at coma. allir þicciaz þeir miclir fire ser.  
 Þa melto sendi menn Hera. hverir fylgþo bezt  
 30 feþr þinom vestr á Írlandi øfsta sinni. Konvngr s.  
 Sigurþr oc Vipkvnnr oc vndir þiccir þeim at ec  
 coma oc sva scal vera. Fer konvngr íolmeþr i  
 loftin. oc þvi nest cōmr þar Ingimarr oc hefir  
 orhof manna. oc let meiri van at þeim mondi  
 35 saman lenda ef þeir lata eigi maninn læsan. Kon-

vngr svarði. Eigi samir þat Ingimarr at gera her  
sva mikít hervirki íbénom vm sva litin lvt. oc  
vandán man. oc monom ver eigi vpp gefaz fire  
þer. Ingimarr melti. Nv geriz mikít malit er kon-  
vngr sialfr er til komin. oc mono ver þa fra verþa 5  
at snva at sine. Konvngr býr taca þiofinn oc  
leíþa amot. oc var sva gort oc var býndit tialldit  
a bac honom sem síþr er til. síþan var hann  
dómþr. oc festr vpp vt aEyrom. Þa melti konvngr.  
Hvat etlar þv Ingimar hvat þiofrinn mon hafa 10  
íoprom heimi. Gott s. Ingimarr. Nei s. konvngr  
beint helviti. Ingimarr s. Eigi mon þat. En mis-  
lagþar ro þer hendr. dregr fram lyta mærlándans.  
en þorir eigi at hefna fopor þins er drepín var a  
Írlandi sem hvndr a beinom. oc hann hyg ec 15  
helldr hafa mono helviti. sprettr vpp síþan oc snyr  
þegar til scips sins oc for aþtr íVic. oc drap þar  
konvngrs mann. for eptir þat or landi oc svþr til  
174 Danmerkr. Eysteinn konvngr talmar ecki for hans  
gefr at óngan gæm fílsco orþom þeim er hann 20  
melti. let þa en ricri verþa gøzco sina oc vit sem  
hann gørþi íafnan. En Þorþr fylgþi þeso rapí oc  
þotti mikilmenni í marga stapi. oc var maþr vinsell.  
oc scorti þa Aso eigi aþ. oc lycr her þessi frasogn.

Andlat Olafs konvngrs Magnvs s. 25

K. 54 **A** þrettanda ari rikis þeira brøðra toc sott O.  
konvngr Magnvs son oc andaþiz. oc er hann  
grafín at Cristz kirkio norðr íkápangi. oc var hann  
alvinsell maþr. Mopir O. konvngrs var Sigriþr d.  
Saxa or Vic systir Kara aþstraz . . kallaþr var 30  
Kari konvngrs broþir. ricr maþr oc vinsell. Onor  
d. Saxa íVic var Þora. hon gat son þann er Sigurþr

. . síþan kallaþiz s. Magnvs oc kallaþr var Sigurþr<sup>1</sup>  
slembidiacn. Kari konvngrs broþir atti Borghilddi  
d. Dags . . . var þeira s. Sigurþr aþtratt lendr maþr  
fapir Ioans er atti Sigriþi s. Inga konvngrs Barþar  
5 s. Eptir andl . . . . ípta þeir brøþr landi með ser  
ihelminga S. konvngr oc Eysteinn konvngr. hafþi  
S. konvngr en eystra lut lanz. en Eysteinn kon-  
vngr . . . þra lut oc sat hann optazt íNíparosi.  
Bratt gerþoz noccorar greinir milli konvngra í  
10 landino.

Þinga saga Milli S. konvngrs  
oc Eysteins.

[. .] Íorsala S. com í land. voro þeir .iii. brøþr. K. 55  
konvngrar oc scipto með . . . oc sina hirþ hafþi  
15 hver þeira. oc voro þeir mest samraþa Eysteinn  
konvngr oc O. konvngr. Þat er oc sagt . . . . kon-  
vngr hafþi tecnar veizlor norþr íÞranheime<sup>2</sup> at  
konvngrs býi. þar var S. Hrana son magr . . . .  
Scialldvor cona hans systir Magnvs konvngrs ber- 28<sup>a</sup>  
20 føtz. Sa maþr var þar oc lendr er Ivar hét oc  
kendr við þø sin kallaþr Ivar af Fliopom.<sup>3</sup> cona  
hans het Sigriðr oc var Hrana d. systir Sigvrþar.  
Þar var hon aveizlo oc var naliga qvenna fripost  
oc kvrtisost. Oc einhvernn dag. er konvngr sat  
25 við dryccio eptir matþorþ oc var catr. oc hafþi  
ihendi ser gullhring ein oc sagði. Her er hringr  
ein beþi gullgopþ oc eigi litill. hann er nv gíaffalr  
viþ þann man er fara vill þa sendifor er mer er  
nv mikít vm at fram comi. Engi svarði honom.  
30 Þa s. konvngr. Ecki meði ec þetta til þeira manna  
er litils ero verþir. þetta meði ec til lendra manna. 175  
en þo ma ec þic eigi an vera S. magr ílandino.  
Þa svarði Ivar af Fliopom mioc bratt. sva virþi

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. Sigurþ. <sup>2</sup> Sál. <sup>3</sup> í tf. over l.

ec at mer se nv eigi hvatvisi i at svara. þvi  
 at þer nefndoð lendan mann til fararinnar. en  
 scilþir S. fra. en ec veft engan lendan man her  
 nema mic. en mer þiccir þo osynt hver scil ec  
 geri a yþro erendi. allra hellzt ef mikit ligr við. 5  
 en eigi scolo þer illa at comaz fyr þvi at ec vettig  
 at þer monoþ vel fire sia. en ec vil þannoc fara  
 sem þer vilit craft hafa. K. s. Þat er ollom monn-  
 om kvnnict at faþir min hafþi eignaz riki mikit  
 aIrlandi þat sem heitir Vlaztir. oc sipan er hann 10  
 fell fra hofvm ver ongi gøþi haft at þvi riki ilen-  
 om ne scottom. oc vil ec vestr þannoc senda pic  
 at krefia þess skattgilldis. vil ec at nv þegar farir  
 þv vt til Nipar oss. oc hvir ferþ þina sem sciostast  
 mattv. oc mon ec faþer beþi scip oc lip. oc 15  
 fiarhlvt eptir þvi sem þv kreþr sialfr. I. s. Eigi  
 varþi mic at sciostara mondi aþiota. en þo scal  
 mic ecki dvala. Þan sama dag for hann af kon-  
 vngs fvndi vt til Nipar oss. oc bio ferþ sina vestr  
 vm haf. Hann hafþi eit scip oc ner .lx. manna. 20  
 oc hafþi marga gripi oc mikin fiarhlut or kon-  
 vngs garþi. ferþ hans varþ sciostbvin oc kom hann  
 vestr vm haf. oc var þann sama vetr iOrcneyiom.  
 oc snimma varsins com hann til Irlanz oc atti þar  
 þing oc stefnor vjþ men. bar vpp erendi konvngs. 25  
 gaf þeim gjafar goþar er storir menn voro. en baþ  
 folkit fogrom orþom at gera konvngi sømþ oc  
 senda honom fiarhlvti. tiapþi at konvngr þottiz þar  
 eiga eptir foþor hefndom at sia. sagþi hverso ricr  
 konvngr hann var. oc hverso hann hafþi naliga 30  
 allt vndir sic lagt. oc hverso vjþa hann hafþi farit.  
 oc þeim veri slics van ef þeir scipaþiz eigi vjþ. oc  
 leysti af hendi fe oc sendingar meþ sømþ. Þar  
 meþ het hann vmsyslo sinne við konvng at eigi  
 veri optar þangat vitiat neinna krafa. oc gaf þat 35

nafn at þetta veri vingiof. en eigi scattr vjþ kon-  
 vng. oc sva fecc hann flvtt malit at þeir gengo  
 vndir fegialdit. oc varþ geysi mikit. toc hann við  
 feno oc flvtti til Noregs. En þat sama qvellð er  
 5 Ivar af Flioþom hafþi farit fra konvngi. þa var  
 konvngr akafa catr. oc sat lengi við dryccio vm  
 qvellðit. Sigurþr Hrana s. var maþr qvellðsvefr.  
 oc þotto illar nattfarar oc vöcor. oc beiddi orlofs  
 konvngen at fara til svefns. Konvngr bað S. gera  
 10 sem hann villdi. en þv Scialldvor scalt sitia eptir  
 meþ mer oc drecca. nv varþ setan long oc dreif  
 lipit bræt hver at oprom til svefns. Þa er þer  
 Scialldvor oc Sigriþr gengo vt þa fecc konvngr  
 þeim foroneyti. var Scialldvoro fylgt til þess her-  
 15 bergis er S. svaf. en Sigriþr var leidd ein saman.  
 þar sem konvngr svaf iherbergi. oc leiþ nottin af 176  
 hendi. Oc vm morgonin eptir varþ S. var vjþ  
 hvat lipit hafði vm qvellðit. oc varþ akafa reiþr.  
 oc er konvngr com ihaseti oc til borþa var tekit.  
 20 þa com S. H. s. sva fremi in er maþr var sendr  
 eptir honom. oc gecc hann þegar til rvms sins. oc  
 qvaddi ecki konvng Þa melti konvngr til hans.  
 Eigi fer þv iafnvarliga nv S. sem þv ert vanr.  
 kōmr eigi vndir borþ. oc qveþr oss meþ ongvn  
 25 soma. Hann s. Eigi hefir þv fire þvi mikinn soma.  
 at eigi verir þv litils verþr. Konvngr s. Stygr ertv  
 nv magr. hrindom af þeso oc verom katir. S. s.  
 Ecki fe ec þat af mer slicca neiso oc svvirþing  
 sem þv gerir<sup>1</sup> til var. Þa reiddiz konvngr oc melti.  
 30 Alldiarfr er þiofr þin er þv melir sva til var. S.  
 s. Ecki hefi ec þetta nafn haft her til at heita  
 þiofr. Konvngr melti. Hver se meire þiofr en þv.  
 stelr mic a hveriom misserom eigi mina en .lx.

<sup>1</sup> r(2) ff. over l. med nedv.tegn.



marca. því at þv hefir finforina. oc letr þv eigi  
meir en helming til var coma af því fe sem ver  
eigom. oc þess scalltv nv viss verþa s. S. konvng  
at þv scallt þar svvara scilom firir. Þeir mælt  
ecki fleira við þan dag. en S. varþ þo þess var 5  
at konvngr mondi ecki þetta mal lata niþr falla.  
oc hann þottiz vanbvin ein saman imoti at risa  
viþ sva miclo cappi sem at var gengit. For þa S.  
ibrot. því at hann treystisc eigi þar at vera. oc  
eigi naþi hann at rapa fyr forom systor sinar. 10  
S. fer fyrst til capangs oc tecr ser þar scemmo  
eina er þar þo eigi lengi fer siþan við .xii. mann  
vt or Þranheime<sup>1</sup> oc svþr fyr Noreg. oc nemr eigi  
fyr staðar en hann cœmr iVic avstr afvnd Eysteins  
konvngs. oc segir honom einom saman allt þat 15  
sem ihafði gorzc. E. konvngr avitaði S. mioc er  
hann hafþi melt sva framarlīga við S. konvng.  
oc let þat ovarlīga hvit viþ slican man en hafði  
hann þo aeintali viþ sic .iii. daga oc ransakapi  
allan malavox. oc setti alla raða gorp sem siþan 20  
com fram. Oc þa voro menn sendir norþr til  
fvndar viþ Scialldvoro með þeim ørendom at  
Eysteinn konvngr mondi coma norþr vm varit  
eptir. oc leita at setta þa S. konvng. Nv var S.  
konvngr þann vetr norþr ilandi. En E. konvngr 25  
avstr ilandi. oc er varaþi bio Eysteinn konvngr  
ferþ sina oc kom iÞrand heim vm varit með lipi.  
oc etlaþi at setta S. konvng oc S. H. s. Hafði  
Eysteinn konvngr niosnir til. ef nacqvæt sefaðiz  
hvgr S. konvngs. oc fanzc þat ecki. S. konvngr 30  
hafði verit norðr þar vm vetrin. oc fvndvz kon-  
vngar icapangi. oc voro scamma stvnd ibenom  
aðr S. konvngr let blasa til motz. oc amotino

<sup>1</sup> Sål.

gaf hann þa soc S. Hrana s. at hann hefþi heimt 177  
fiarhlvt konvnga. oc dregit vndir sic finscattin með  
agirnd oc at vvilia þeira er atto. let þar macliga  
refsing eiga firir at koma er konvnga eign er rascat.  
5 oc let at retrr domr etti þar ifir at standa. S. Hrana  
s. s. aþa leið konvngs erendi. at þat er monnom  
kvnnict at Magnvs konvngr ber . . tr for með her  
sin avstr iGatland at heria viþa oc toc þar viþa  
micla fiarhlvti. oc siþan setti hann sina . . . Sigurþ  
10 vllstreng oc marga aðra hoffpingia i ey þa er  
Valldis ey heitir. oc hann sialfr sat an . . . með  
svmt lipit. oc var ec þar ifor með honom. oc kvnna  
ec bera honom sanna niosn oc frett at Ingi . . .  
meþ vvgian her oc ecki var þar at sitia. let hann  
15 þa at ec gerþa vingiarnliga til hans. er sv ni . . .  
þa konvngr með her sin til Vicr. en Sigvrþr vll-  
strengr oc þat lip sem með honom var. þa var  
allt hertekit. . . . sva at ec koma honom vndan.  
þa gipti M. konvngr mer Scialldvoro systor s. oc  
20 veitti mer þat len at ec . . . finfor oc capa viþ 28b  
Finna meðan hann var konvngr at Noregi e. synir  
hans. scyllda ec giallda .lx. marca vegna hver  
misseri konvngi. en niota sialfr þott ec fenga meira.  
Nv picciomc ec vel at því fe comin er hann veitti  
25 mer þat len at ec scyllda hafa finfor. oc hefi ec  
her vitni til. En þat er ec hefi mælt til yðar hera  
konvngr ibreþi eigi sva virþiliga sem scyldi. þa  
vil ec þat allt bioþa ayþart valld. S. konvngr letzc  
ecki myndo pecciaz boþ hans. oc hellt fram femal-  
30 ino. Þa s. E. konvngr. at þetta mal er sva comit  
broþir er þer hafit a hendr S. at hann atti ecki  
at søkia amoti icapangi. því at sokin veit til landz  
laga. en ecki til Biarceyiar laga rettar. oc er þat  
kvnict broþir at ecki aBiarceyiar retrr a því mali<sup>1</sup>

<sup>1</sup> Skr. i margen med indv.tegn.

at standa. Þá melti S. konvngur. Vilit er E. konvngur þetta malit veria er eigi kómr síþr til yðar en var. þá scal oc vip bvasc. Síþan stefndi S. konvngur þing ahalfs manapar fresti norðr i Keflisey, oc það S. Hrana s. svara þar malom fyr sic. oc 5 gek síþan af motino með sina men<sup>1</sup>. E. konvngur það S. H. s. nefna at vatta at malit var onytt amotino fyr S. konvngi at logom. síþan það Eysteinn konvngur S. fara norþr aSteig til bvss sins at draga fiolmenni at ser slict sem hann matti fa. oc til 10 þings. Hann cömr norþr iBiarcey. oc það ser lips Viðkvñ I. s. Hann svarapi. Letzc giarna vilia vera vinr hans. oc q. sva vera sem þetta mal veri milli 178 konvnga sialfra. letzc vera lendr maðr S. konvngs oc talpisc honom myndo at fylgia. Oc litlo síþar 15 gerir konvngur menn til Vidkvñnz at hann færi afvnd hans með þat lið oc fiolmenni er hann meðti fa. oc sva görir hann. Kómr S. konvngur oc lip hans fyrri til þings oc hafþi allmikit fiolmenni. Oc þa er E. konvngur sotti norþr. com S. H. s. 20 moti honom með miclo lipi. oc er þeir sotto at þingmotino. þa melti E. konvngur. Nv scolo ver scipa lipi varo sem vaxcligast.<sup>2</sup> oc þa er scipin coma ibrygio legi. þa scolo allir menn vpp ganga með sciolldom oc vapnom með fylcþo lipi. oc fatt 25 mana scal geta scipa vara. kómr mer þat ihvg at morgom bvandcorlom mon nylvnda ipiccia þeim sem fyrir ero a þingino með S. konvngi. oc meiri van at folkit hlæpi af þingino. oc vndriz oss. gongom síþan sem sciotast aþingit. oc vefiom þeira lip 30 iflocci varom. oc mon þa synaz lip vart mikit. Nv foro þeir sva með oc dreif fiolþi<sup>3</sup> manna ímot oc vndrapiz þa. en fatt var eptir aþingino með kon-

<sup>1</sup> m i hds. rettet fra s. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. fiolþ-

vngi nema hans lip oc Viðkvñnz. S. konvngur sa at lipit dreif fra honom. oc melti til Viðkvñnz. Þat er sanast í at þeir vilia þar allir vera sem S. er H. s. V. s. Eigi er sva hera. þetta er prettr E. 5 konvngs. en lip vart er vndrlatt Haleygiana. Þa hefr S. konvngur vpp mal sitt. oc gefr S. H. s. somo soc vm femalit. oc biþr þa mæla eptir logom. S. hefir en somo svor. oc oll boþ. Konvngur neitar boþom hans. oc vill þreyta læg vm. S. H. s. melti. 10 Fire sacir vara tengþa. oc margrar vingonar oc margs goðs er ec hefi yþr veitt. gefit vpp þetta mal. mon yþr at þvi virþing. en latit eigi vanda menn oc afvndar fvlla røgia oss. þvi at eigi hefi ec meira gott af finscattinom en hofi gegnir. S. 5 konvngur s. Eigi venti mic þess. at þv mondir mer þvi læna mikit len at eigna þer mitt. oc hafa meira af en þer er leyft. S. s. Eigi er þat satt er yþr er sagt. slican lut hefi ec af sem yþart var leyfi til. Konvngur s. Ecki montv þvi vip coma. E. konvngur 10 stendr þa vpp oc svarar. Ecki er þetta vandalæst at røþa. veita nacqvæt sva mot mæli S. konvngi. er þess langt ímilli hvart veitt er at malino. eþa verþr í mot gengit S. konvngi. eigom við iafnt baþir þesa soc. oc fire sacir naþsyniar S. oc magsemþar varar. viliom ver til legia en orþ hialpar 5 honom. telr hann sic broþir osanan at soc þesi. biþr konvngin minasc alangt vinfengi þeira. S. konvngur s. Þat er meiri stiorn at refsaslica lvti. E. konvngur s. Ef þv<sup>1</sup> villt logonom at fylgia oc 10 rettri lanzstiorn. þa er bazt at hann nioti vina 179 sinna. oc ef þer eroð raðnir at vilia login amalino. oc er þa raþ at geta vandliga. at þer setit logom oc rettendom. oc þat megi finna at þer melit san-

<sup>1</sup> v tf. over l. med nedv.-tegn.

liet. Þa s. S. konvng. Þing þetta hafa sett lanz menn. þat sagþir þv ícapangi at þetta mal atti aþingi at søkia. Þa s. E. konvng. Þing þetta hafa sett logmenn oc bøndr meþ ser til þess. at hver þeira hafi son log við annan. oc meþ þvi at soc 5 er hofþot ahendr lendom monnom. þa a hana alogþingom<sup>1</sup> at søkia þvi sem her er íþeso fylki Þrandar nes þing. var nv ransakat malit með logom. oc syndiz logmonnom at E. konvng hefþi lægin at męla íþeso. Þa stefndi S. konvng þing 10 aÞrandar nesi a halfs manapar fresti. oc bad S. H. s. svara malom fire sic. oc gecc sipan til scipa sina meþ ollo lipi sino. En þeir E. konvng oc S. H. s. nefndo en vitni at malit var eytt aKefleyiar<sup>1</sup> þingi at logom. oc melto þeir þetta leyniliga. Nv 15 stefnir S. konvng þeso mali til Arnarheims<sup>2</sup> þings. oc etlar þar malit fram at hafa. E. konvng com oc þangat oc sotti þingit. oc er sokin for fram idom. þa gecc at E. konvng aðr domrin felli á S. H. s. Þa beiddi S. konvng logmenn at þeir dømþi. 20 Oc E. konvng svarar. Þat hyg ec s. hann at her mono sva vitrir menn vera oc kvnig login i Noregi at eigi a at dōma lendan man vtlagan<sup>3</sup> mann aþvisa þingi oc flytr nv malit til laga. sva at ollom þotti logligt. Þa melti S. konvng. Mikit kapp legr 25 þv a þetta mal. oc þott meira starf verþi firir aðr viþ gangiz malit en ver hvþpom. Þa scal þo fram hallda. oc villda ec hann sekian gera her isinom att haga. E. konvng svarar. Fatt mon þat vera er eigi moni fram comaz ef þer vilit fylgia. sva 30 marga stora lvti sem þer hafit vnit. en her er von at fáir standi ímot oc smair menn. En allir þeir menn er fyr socom ero hafþir íFrostþings lægom.

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Vist fejl f. Arnarness. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. vla.

en sacar hafa gorze a Halogalandi. þa mega þer eigi her rettliga lvcaz. oc eyþir hann socna. oc sciliaz at þvi oc voro reipir mioc. Nefna þeir ser vatta E. konvng oc S. H. s. at eytt var mali S. 5 konvngs. Nv stefnir S. konvng til sin ollom lendom monnom oc lendra manna hvscorlom. Hann nefnir or hverio fylki mikit bvanda lip allt svnnan or landi. oc drosc honom mikit . . landi oc stefnir hann folkino norþr meþ landi. oc sökir 10 allt norþr aHalogaland. oc vill nv sva greyþliga . . ganga at gera S. vtlagan norþr þar ífrendhaga sinom. stefnir þing ollom Haleygiom oc Navmdelom aÞrandarnesi. . . . meþ miclo lipi oc sökir til þings. Þa melti E. konvng at þeir scylldo fara ricman- 15 liga. scipa sciolldom þioct við . . . ca vapn sin oc lata bvin. oc snva þegar aland vpp sciott oc syna sic bvna til motz við S. konvng. . . . ganga at þingino at nefndom degi. oc hofþo hvarirtvegio mikit lip. oc kom S. konvng fyrri aþingit oc hans 20 menn. Oc þa er Eysteinn konvng sotti at þingino 29<sup>a</sup> melti hann viþ S. H. s. Hver boð montv biþa oc vpp hallda fyr þic idag. Hann s. Þar se ec til er þv ert. Konvng svarar. Gak nv hingat þa oc fa mer ihendr malit til varnar meþ hansolom oc 25 vitnom. kollom þa at viþ mic se malit at eiga. oc eigime vit brøþr viþ malit er þat iafnara at konvngar siaise á oc reynim meþ ocr hvat lavg ero osanindi. Sipan gengr E. konvng aþingit oc hans lið. en S. konvng flytr fram malit oc soc ahond 30 S. H. s. meþ slicri freco sem fyr eþa meire. Þa svaraði E. konvng aþesa lvnd. Kvniect er monnom hver boð S. H. s. hefir bopit fyr sic S. konvngi. þicciz hann vera litt sacbitin at hann baþ þat. at S. konvng reþi ein þar sem hann hefir 35 vitni at Magnvs konvng gaf honom vpp finforna

meþ slicom maldaga sem halldiz hefir sípan. oc  
 scilþi sva firir at maldagi scylldi halldaz meþan  
 synir hans veri ifir Noregi. þa er nv sem fyr. at  
 ver viliom at hann comi vitnom fire sic. en bota  
 þat allt er hann hefir eigi vitni til. meþ því at S. 5  
 konvrgr vill ecki anat en þreyta meþ logom til  
 afallz S. H. s. þa er en hof a ef hann letr ser lica  
 at logonom se at farit. S. konvgr svarar at hann  
 vill at viso at malit fari til ragnar. oc segir at  
 Magnvs konvgr matti eigi lengr gefa en hann var 10  
 konvgr at Noregi. meþ því at nv scortir nacqvaf  
 á at eptir logonom se leitat. þa kenir ec E. kon-  
 vngi voldin. af því at nv er til þess þings qvatt  
 er Eysteinn konvgr s. at lag scylldi vm þreyta.  
 Þa svarar E. konvgr. At viso hefi ec þat sagt 15  
 broþir at þer attoð at sokia aþrandarnes þingi  
 þetta mal ahendr S. H. s. En með því at malit  
 sciptir sva litom at konvngar eigoz sialfir víþ. þa  
 ma þat ecki afylkis þingom til leiþar snvaz. þat  
 scal alagþingi einhverio. Frostapingi. Gvla þingi e. 20  
 Heitsefa þingi. Nv hefir þetta mal gørze iFrosta  
 þingi. scal þat oc þar lvkase ef login scal þreyta.  
 því at ec hefi tekit mer ahond þat er S. scylldi  
 att hafa. oc eigome vit nv malit víþ konvngar. oc  
 mattv þeso eigi mot meþla. S. konvgr s. Nv þott 25  
 sva se at þv hafir þetta mal þer ifang tekit. oc  
 181 synir þic sva ímotgangi víþ mic. þa scal þat eigi  
 fire því at helldr niþr falla. oc stefnir hann E.  
 konvngi til Frosta þings oc gengr víþ þat ibrot.  
 E. konvgr nefnir ser vatta af hliopi at eytt var 30  
 malit. Oc nv var sva comit. oc scylldi þo þingit  
 ibonom iNíþar osi þott Frosta þing veri nefnt. oc  
 scylldi þat þo fyllt vera. Liþr asvmarit. oc er S.  
 konvgr ibonom. oc nv liþr at þeiri stefno er  
 Frosta þing scylldi vera. oc varþ at biþa þa misseri. 35

Oc fra því er sagt at þat svmar eitt sinni er S.  
 konvgr var ibonom oc sat arøþom við Sigríþi. at  
 maþr sa scip fara at bonom. oc grvnaþi at vera  
 myndi Ivar af Fliopom. Þa sendi S. konvgr Einar  
 5 prest Scvla s. at vita hvart Ivar veri comin e. eigi.  
 oc er hann com aptr fyr konvng. þa q. hann þetta.

179. Þer hefi ec þengill Møra  
 þin er vegr mikill segia  
 er tv sva at eigi scortir  
 10 allfroþr sogo goþa:  
 eigi er Ivar baþa  
 en sittv kyr hia heni  
 fegirioðr af Fliopom  
 fingrmior kominn hingat.

15 sva hafþi Ivar fyr verit callaþr. Þat svmar com  
 Ivar iland oc til Noregs meþ fiarlut mikin. oc fell  
 þat mal þar niþr. E. konvgr hafþi vistir sinar  
 iþrandheimi vm vetrin oc vm svmarit eptir gerþi  
 hvartvegi konvnga orþ sinom monnom. beði lend-  
 20 om monnom<sup>1</sup> oc handgengnom. at þeir scylldo  
 fiolmenna til þings. Olafr konvgr broþir þeira  
 var alifi þa er þetta var. oc var honom oc stefnt  
 til þings meþ sina menn. E. konvgr var firir  
 ibonom er at sotti þingino. oc hafþi vistir sinar  
 25 ikonvngs garþi. O. konvgr com fyrir en S. kon-  
 vgr oc hafþi vistir sinar ibonom scamt fra Olafs  
 kirkio. S. konvgr com siparst meþ scipalipi miclo.  
 oc lagþi scipin íana Nið. oc bygia ascipom vndir  
 tioldom oc hofþo allmikit lið. oc þann dag er  
 30 þeir scylldo þingit heyia. þa var blasit ibonom  
 at bendr ibonom oc þingonatar scylldo fyrst ganga  
 a þingit oc scipa domvm eptir logom. var þar

<sup>1</sup> Tf. over l. med nedv.tegn.

mest firemaðr Ioan Mor nef<sup>1</sup> s. fapir Einriða er fell vndir Serc lendr maþr oc gofvgr. Þar var með O. konvngi Sigvrðr. Sigurþar s. af Hvitasteini sa lendr maþr er eina var vitrastr í Noregi E. konvngr gek fyrst konvngana til þings. oc var allfiolmenr. oc krafpi lenda menn þegar at þeir scylldo verþa honom samþycir. oc styrkia mal Sigurþar H. s. eptir efnom. Ion Marnefs s. svaraþi oc. q. myndo verþa mikin vanda a. at scipta oiafnt með þeim brøprom. en vera fvsari at veita E. konvngi 10  
 182 ef þat yrþi rett at logom. E. konvngr svaraþi. Enskis vil ec yðr beiþa anars en þess er log ero. en með þvi at ec fe sva vm hvit með logom at þer verþit ecki scylldir til at døma vm þa malin er her ro fram flvtt idag. þa vil ec þar hafa heit 15 af yðr at þer gerit þat eigi fyr sacir broþor mins at døma imot retto. at þeso varþ romr mikill. Þa kóm O. konvngr apingit með sitt lið. hann hafpi miclo minzt lið. S. konvngr com siparst. oc var lið hans naliga alvapat nema þeir hofþo eigi 20 scioldo. S. konvngr flvtti<sup>2</sup> fram socn ahendr S. H. s. sem honom þotti at logom vera með aliti rapa manna er vm sa með honom. E. konvngr settiz þa fyr socna. oc var þat mal fyrst at rifa apingino hvart Magnvs konvngr meþti nacqvaf mal 25 setia með sva<sup>3</sup> freco. at þa mal etti lengr at halldaz en hans lif veri. e. hvart sv vorn matti vera malsins. oc kolloðo lægmenn þat at konvngr meþti gera alldar mal isinom veizlom iett fram. oc scylldi lya þeim maldaga iollom logþingom íNoregi. 30 Sipan var eptir þvi leitaf. hvart S. H. s. hefpi noccot þeim maldaga lyst e. leni lengr en vm daga

<sup>1</sup> s er i hds. rettet fra r. <sup>2</sup> I teksten skr. setti, men over et er en prik og i randen er skr. flvt, som rettelse til set-. <sup>3</sup> Her mgl. micilli.

M. konvngs. oc vitni til þess at þat veri gort. Þa inti S. konvngr til þess at hann villdi ecki þa læg lata vera íNoregi at ne ein konvngr metti gera læg lengr en vm sina daga. talþi eydda þesa vorn fyr 5 E. konvngi at S. H. s. metti hafa finforna. E. konvngr s. oc letze vilia at konvngr metti gera alldar mal þaðan fra sem þar til. Þat mal samþycpiz aþa leið með vmraþi manna at konvngar scylldo lvta hvar raða scylldi þapan ifra. oc er lvti scylldi 10 gera.<sup>1</sup> oc iscaþ bera. þa melti Eysteinn konvngr. hvarom vilið er samþycir vera. oc<sup>2</sup> segir at þeir hofðo lengi sina ast vel halldit oc let þat sin vilia vm læg oc lanzstiorn sem hann villdi. Þa svaraþi E. konvngr. Þat reþ ec at scera en .iii. lvten iscaþ 15 fyr þvi at O. er iafnt son M. konvngs sem við S. konvngr. Þa svaraþi S. konvngr. Sia mego menn þat at nv er leitaf allra vtvega oc villtv þa hafa .ii. lvti en ec ein en enskis soma scal ec varna O. konvngi oc virþingar. Sipan voro bornir lvfir iscaþ. 20 oc kom vpp lvtr S. konvngs at hann scal rapa. oc hann q. vpp et sama sem fyr var vili hans til. oc sva com malino at þa var rapa leitaf hvart hann hefpi haft feit an leyfi þeira er atto. Nv at . . . . men hlvt í at røþa vm hve þat hefpi farit. 25 oc varþ engi þar til nema Bergþor boccr oc tiar at S. veri sanr . . . S. konvngr beiddi nv doms af lægmonnom ahendr S. H. s. oc kallapi nv bert 183 vm malaefni. oc q. þat fire ser etla . . . ndi hlyþa þeim er vpp qveði domin þann er honom licaði 30 eigi at svavoxno malino. E. konvngr s. at honom þotti allos . . . . døma S. sekian þess malsins er M. konvngr hafði veitt honom fire sina hond oc sona hans oc øngir hefpi rofit . . . Ec veit eigi at 29<sup>b</sup>

<sup>1</sup> g er i hds. rettet fra l. <sup>2</sup> Uden tvivl fejl f. hann el. Olaf.

yþr þicci mina vega min reipi en S. konvngs. oc þat hyg ec at eigi ligi mer imina rvmi ef annat er dœmt en mer þicci login vera. þviat ec hyg at ec vita hoti helldr ilogonom en hann. Þa svarapi Ioan mornef. oc let monnom eigi þiccia vanda 5 laust at veita orscvrþ. en þeir myndi þat þo gera verþa ef þeir veri scylldir til hvegi er þeim licapi. Eysteinn konvngr svarapi. Þer scolot nv þipa littat aþr þer fellit domin á. Þa let hann ganga fram vitni sin oc vatta er nefndir voro fyrsta sine amoti 10 at eytt veri malit Þvi nest flvti hann malit oc vitni sin þa er fram foro aArnar nes þingi at eytt var malit. siþan voro fram borin þa vitni er nefnd voro aBrandar nes þingi. oc eptir þat scaft hann þvi til lægmanna hvart þeir callapi þat læg vera 15 at menn mætti alldregi sva misfara meþ sacsocnom sinom. at eigi scylldi avallt iaga aeni somo soc. Oc þat hyg ec log ef sva mikill yrþi mismvni kvnvstvmanna at mal yrþi eydd aþrimr e. fiorom logþingom oc vattar við nefndir. at þapan af veri alldregi vppreist til þess sama mals. oc domendr scylldir at dœma vm þat. Nefndi nv siþan vitni at hann banaði domondom at dœma malit. Þa svarapi Ioan mornef. letzc mondo dœma malit sem honom þotti lægligast ef hann yrði scylldr til. en letzc nv fegin 25 ef þetta stœþi firir dominom. kallapi oc at Eysteinn konvngr s. lavg. Þa melti S. konvngr ireiþibolom. Vera ma at<sup>1</sup> Eysteinn konvngr hafi þetta malit eytt meþ lægcrokom sinom. oc eptir er ein domrin oc kan vera at siac þeim eigi ovanari at heyia 30 þann en Eysteinn konvngr. oc scal sa nv or slita meþ oss ef ver nam eigi retto. gecc af þingino oc til scipa niþr meþ allt lið sitt. E. konvngr oc O.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. a.

foro til herbergia sina. Þa er E. konvngr com istofona oc settisc til dryccio. þa var hann catr mioc. sumir vinir hans tiapo hverso mikill mvnr orþin var vizco þeira brœpra. oc svmir svarcopo 5 vm hvern enda eiga mondi malit. E. konvngr spurþi S. H. s. hverso honom licapi malalyct e. hve lipit veri veit. Hann let ser lica sem bezt íalla stapi<sup>1</sup> hverso hann hafþi fylgt. oc kallapi ser i alla stapi ørit veitt nema oflið veri. Þa reiddiz konvngr 10 oc svarapi. Vant er at sia hver sa maþr er. er þrec hafi til þess at honom megi lið veita meþ 184 fvlo. oc verþ ec þvi ohlvtsamari en ec mynda ella. Oc litlo siþar leitapi S. Hrana s. ser farborþa at ganga or dryccio stofoni er a leið oc er hann 15 com vt oc sa at engi getti hans. Þa gengr hann brat ein saman scyndiliga oc scickio læss iscarlaz kyrtli oc iblam<sup>2</sup> brokom oc gyrðr ibrœer. oc hæggspiot mikit ihendi alago scapti sva at taka matti hendi til fals. Hann nam eigi staþar fyr en við 20 scvþbrygio S. konvngs. oc sat þar maðr firir oc hellt vorþ. hann bað ser leyfiss at ganga a scipit. oc sa let ofliott við. S. s. Þv scallt kiosa vm .ii. costi. gacc þegar fra brygioni e. spiotit stendr aþer. Hann cavs en villdara. en S. gek ascipit oc ifyrir 25 rvmit oc stoþo borþ. oc eigi varð fyr vart við. en hann let fallasc akne. oc letzc eigi vilia at þeir brœðr deildi illdelldvm vm hans mal. q. malit þreytt vera hollzti mioc þott eigi veri-meir oc q. helldr vilia ganga amiscvnn S. konvngs. Konvngr 30 svarapi fyr bœnar orþ sinna hofþingia. bað S. gera slict af hofþino sem hann villdi. Margir menn logðo goð orð til at konvngr tœki vel mali hans. oc þar com locs er konvngr melti. Vist er tv scor-

<sup>1</sup> Foran s findes et underprikket a. <sup>2</sup> I hds. er I rettet fra r.

vngur S. þat hefir þv or rapit er ollom gegnir-bezt. nv stoð aþr til sva mikils vaða. at þat can engi virþa nema gvð ein. nv scal taca settir af þer oc fest nv malit imitt valld. oc sva var gort. Eptir þat melti konvngur. Ecki scal fresta settargörþinni. 5 lengi hefir at þrekaz vm malit vart. oc gøri ec ahendr þer .xv. merkr gvllz. Þat scalltv allt amorgin giallda fyr en lokit se hamesso at Cristz kirkio. brøðr minir villdo svvirþa mic. en ec vil geta soma þeira. Þv scallt gialda mer .v. merkr. E. 10 konvngi aðrar .v. O. konvngi .iij. .v. merkr. hafa golldit þeim þapom aðr þv gialldir mer. þetta fe allt oc gialda ibrendo gvlli. oc engo oðro. sagt er mer at þv ert gvllavþigr orþin af scattfeno varo konvnga. en q. enga settina nema sva lyctiz. S. 15 Hrana s. þaccaði konvngi er hann naþi settom. hvergi ræn er a yrþi hverso mikit gvll hann etti. gecc af konvngs scipino. oc fer afvnd E. konvngs. hefr vpp sogona alla oc segir. En konvngen setti sva raþan. at honom matti einom fingri dreyra 20 vekia. oc svarapi. Til allmikils vaða hefir þv stefnt oss oc lænat mer litt mina liðveizlo. oc engi lvt kan ec i at eiga þesi sett. gecc ibrot oc til herbergis. S. gek til vina sina. oc toc at lani gvll. oc voro þat vel .v. merer brendar gullz. er hann atti oc 25 fecc af oðrom monnom at lani. oc vm morgonin 185 er locit var formessom. gecc hann afvnd E. konvngs oc bað hann taca scalir oc vega feit. oc er þat var gort þa melti S. H. s. Nv vil ec at þv tacir við þeso fe hera. kallit þat gialld ef þat vill 30 e. lipveizlo læn ef sva vill. oc ero þo mini en scylldi. Konvngur s. Hvat fe scalltv giallda O. konvngi e. S. konvngi. Hann s. Þar hef ec vpp.<sup>1</sup> sem

<sup>1</sup> Tf. over l. med nedv.tegn.

mer þiccir scylldast gialldit. hverso sem onor fara siþan. Þa svarapi E. konvngur. Þat vetti ec at þv mont tekit hafa at lani þetta fe af vinom þinom. scalltv þetta fe þigia af mer oc vil ec gefa þer. S. 5 þaccaði konvnginom. oc gecc siþan afvnd O. konvngs með sama ørendi at giallda honom feit. Þa spurði O. konvngur. hvart hann hefþi golldit E. konvngi. Hann s. hve farit hafþi með þeim. Þa svarapi O. konvngur. En kómur at þvi sem fyra dags 10 at ec kan ecki betra rað en E. konvngur. oc vil ec gefa þetta feit oc metti sva ofriþr þeira legiaz. oc siþan gengr hann þegar afvnd S. konvngs. oc var þa hringt til hamesso at Cristz kirkio. Hann bað S. konvng lata vega feit oc sva var gort. oc reiddiz 15 þat vel. .v. merkr. Þa spurði S. konvngur. ef brødrom hans veri golldit. Hann let þeim golldit þapom. S. konvngur svarapi. Sva reyndiz sem ec gat at þv vart gvllavþigr mioc. S. s. allt sem farit hafþi. at þeir hoðdo vpp gefit honom feit. oc þetta var et sama 20 gullit. Konvngur þagnaði oc s. siþan. Þat vil ec scilia til við þic S. þott missetti nacqvæt gøriz milli var brøðra at þv ser min vinr mestr fyr þesa soc. en ec vil gefa þer feit allt. Þa svarapi S. H. s. Giarna villda ec þess biðia at yðr scilþi alldregi 25 á. oc ollom villda ec yðr gott brøðrvm. en hve mikit fe sem við ligr oc þott lif mitt ligi vþ þa mon ec øngan man virþa meira vm alldr en E. konvng meðan ec lifi. S. konvngur svarapi. Allra mestr mvnr mon þa verþa. ef ec hefi þetta feit. vil ec 30 nv þer gefa allt feit er þv heitir [þo engo<sup>1</sup> vm hitt. S. þaccaði konvngi forkvnliga vel allt þat er hann hafþi vel til hans gort. oc foro þeir siðan til messo. . . . gar greinir vrþo milli þeira. er þo hellzc friþr

<sup>1</sup> I hds. rettet fra þongo(?).

i landi meþan þeir lifþo þaþir. en eptir þetta varþ þo alldregi m . . milli þeira brøðra ne bliþa e. ast semð. Þat er mal manna at eigi haþi meire scorvngnr verit ne stiornar maþr i . . . S. konvngnr. oc þo var þat er aleið eþi hans at varla fecc hann 5 gett scaplyndis sins ne hvgar at eigi yrði þat stvndom meþ m . . . afelli oc þvngligom lvtom. en avallt potti hann merkiligr konvngnr oc dyrliqr hoffingi af ferþ sine oc atgervi.

186 30a

## Maniafnaðr konvnga.

10

K. 56 **S**a<sup>1</sup> atþvrðr gerþiz at þeir brøðr voro a eini veizlo E. konvngnr oc S. konvngnr at S. konvngnr var falatr. oc fengo menn litt orð af honom. en sa er veitti var vinr E. konvngs oc s. at hann villði giarna at E. konvngnr leitapi eptir við S. konvng. 15 fyr þvi hera at oss verþr vant at stilla orþom vþ hann. er heþi at hann hefir mioc framiz. enda þiccir honom allt anat litils vert. sliet oc ollom monnom hans. þott þeir veri þionosto menn iferþini. þa mega nv eigi iaþnaz vþ þa rikir hvendr ne 20 vinir þinir hera. ganga þeir nv ipellz cleþom oc hyggiaz vmfram margan vascan dreng. Þetta syniz E. konvngi satt. oc meliti til S. konvngs. Broþir hvi ero þer okatir. erv þer siþcir. Ef þer erot meþ fvlllo megni þa er þat var somi at glediã menn 25 vara. S. konvngnr svarapi. Ver þv sva catr sem þer syniz. lat mic rapa minni gleþi. E. konvngnr svarapi. Þer monoð rapa hera. En hvi setir þat. mer finz þat sem þer þicci svivirþing at mer. Erom við eigi synir M. konvngs iaþbornir. fin ec þetta oc heyri 30 ec. oc se ec yfirsyn þina. eþa hvat þicci þer lengst imilli meþ ocr seg mer þat. S. konvngnr svarapi.

<sup>1</sup> S for det meste afr.

Enga þorþ etla ec þess at sla imaniofnoð. E. konvngnr s. Ef við verþom eigi sattir a. þa ero nv vitrir menn hia at scynia hvat vþ røþome við. S. konvngnr meliti. Þat etla ec E. konvngnr at ec mon 5 vera maþr stercari oc syndr betr. sva er þat s. E. konvngnr. Ec em maþr hagari oc teflig hneftafl betr. era þat mina vert en afl þitt. S. konvngnr meliti. Þat etla ec mal manna at ec mona vera vapnþor eigi ver en þv. oc at ripa itvrniment. E. 10 konvngnr svarapi. Þat er satt broþir. En sia þicciome ec þat stvndvm at menn søkia hingat afvnd varn. oc þicciãz þvrfa orsevrþa mala sina. oc syniz mer broþir sem noccoro se þa vm mic þiocscipapra. þa er menn søkia ørendlavst apin fvnd til 15 naþsynligra orsevrþa. S. konvngnr meliti. Vist ertv vitr maðr E. konvngnr. oc margir søkia til raða apin fvnd. en heyri ec svma þat mela at þv heitir stvndvm þvi er þv endir ecki af. oc virþir eigi mikils orþ þin. E. konvngnr svarapi. Satt er þat 20 broþir at margir søkia þeir amin fvnd. er ec ma eigi sva gott gera sem vilin veri til. dømi ec oc sacar manna eptir sonom vitnom EN ef naeqvat kømr siþar sanara vpp. þa let ec hvern rettan dom hafa hvat sem aþr hefir dømt verit. En ec heyri 25 menn þat meþa. at þv þiccir enda heiten. en optast 187 þicciã þv illo eino heita. S. konvngnr meliti. For ec til Iordanar. oc kom ec við Pvl. oc sa ec þic eigi þar. Van ec .viij. orostor. oc vartv í øngari. for ec til grafar drottins. oc sa ec þic e.<sup>1</sup> þar. for ec 30 iana þa leið er drottin for. oc svam ec ifir. oc sa ec þic eigi þar. oc knytta ec þer knvt. oc biðr þin þar. Þa van ec borgina Sidon meþ Iorsala konvngi oc hoffom ver eigi þin styre e. rað til. Þa meliti

<sup>1</sup> Sål. = eigi.



E. konvng. Nv greiptv apvi kylino er ec hvgþa at fyr longo myndi springa. En her ímoti mon vera smatt at telia. Norþr iVagom setta ec fiski manna vist. at fatøkir menn mætti nørasc til lifs oc hialpar. þar let ec oc kirkio reisa.<sup>1</sup> oc settag þar prest vist. oc lagþag fe til kirkio gerþar. en naliga var aðr heipit. mono þeir menn mvna at E. konvng. hefir verit íNoregi. A Þrandarnesi let ec oc kirkio göra. oc lagðag fe til. oc mono þeir menn mvna at E. konvng. hefir verit íNoregi. Vm Dofrafiáll var for or Þrandheime. vrþo menn þar opt vti oc foro horðom forom. let ec þar selo hvs göra oc legia fe til. oc mono þeir menn mvna at E. konvng. hefir verit íNoregi. Fyr Agþanesi voro orhøfi oc hafnleysi. oc forosc þar iafnan morg scip. þar er nv hofn gor oc gott scipalegi. oc kirkia gor. síþan let ec vita gera ahafiollom. mono þeir menn mvna er þess niota at E. konvng. hefir verit íNoregi. Nv mono niota þesa fiskimenn oc kapmenn er gøþin flytia landi þeso. oc missir þa eigi allz konvngdomrin. Hollina let ec oc göra iBiorgyn oc Postola kirkio oc rið imilli. mono konvngar mvna þeir er síþar ero þetta verc. Michals kirkio let ec oc gera. oc settac þar mvnclifi. scipaþa ec logonom broþir. at hver metti hafa rettendi við annan. oc ef þar ero halldin mon betr fara lapdzstiornin. Þeim Iamtom hofom ver oc snvit vndir þetta riki. meir meþ bliðyrþom oc viti. helldr en meþ agang. Nv er þetta smatt at telia. en eigi veit ec vist at lanz þvino gegni þetta ver e. se vhallqvemra en þott þv brytiapir blamenn fyrir en raga karll oc hrapapir þeim sva íhelviti. En þar sem þv hrosapir goðgørningom þinom er þv sottir grof drottins. þa etla ec mer eigi scolo

<sup>1</sup> r er i hds. rettet fra s.

minna vega er ec let setia hreinlifis manna lif oc staþin þar meþ. En þat er þv reitt knvtin. þa syniz mer at matt hefpi sva verþa at ec ripa þer þan knvt er þv verir alldregi síþan konvng. at Noregi. Fort sva fyrst or landino at þer var fefatt. oc gerþvm vit O. konvng. þic ibrot sem systor ockra en eigi nair þv sva landino at ec leysa þan knvtin. liti nv vitrir menn ahvat þv hefir vm fram. Oc vita scolo þer þat gvllhalsarnir at men mono en iafnaz við yðr íNoregi.

Fra Þorarni stvttfelld.

188

Þat barse at eitt sin er S. konvng. gecc fra scytningi oc til aptansongs voro menn drvenir oc katir. sato vti fyrir kirkio oc . . . aptan songin varþ songrin vgreilligr. melti konvng. Hvat karla er þat er ec se þar hia kirkio i felldi no . . . stvttvm. Þeir svoroþo qvopoþz eigi vita. Konvng. melti.

180. Villir hann visdom allan velldr þvi carll ifelldinom.

20 Karll gengr fram síþan . . . .

181. Hycc at her megi peccia helldr istvttom felldi oss en ec let þesa opryþi mer hlyþa: veri milldr ef Møra mic villdr þv sciccio hvat hafim helldr en totra hilldingr mvni villdri.

Þa melti konvng. Com til min amorni þar sem ec drecc. lipr nottin. fer Islendingr er síþan var callaðr Þoraren stvttfelldr. oc kóm. at dryciostof-

vni oc stoð maþr vti oc hafði horn ihendi oc melti til Islendinga. Þat melti konvngur at þv scylldir yrkia viso aþr þv gengir in. ef þv villdir þigia noccora vingiof af honom. oc q. of þann man er Hacon heitir Seres s. er kallaðr er morstrvtr oc geta þess ivisoni. Sia maþr er við hann røddi heitir Arni. oc var callaþr fioro sceifr. Siþan ganga þeir in. oc gengr Þorarin fyr konvng oc q. v.

182. Þv vendir mer Þrønda pengill ef ec stef fenga frenda Seres at fvndi folcracer gefa nacqvaf: leztv at Hacon heti hilldingr en fe milldi nv samir at minaze morstrvtr aþat gorva.

Þa melti konvngur. Þat sagþa ec alldregi. oc montv vera spottaþr. oc er þat rað at Hacon scapi þer viti firir. oc far isveit hans. Þa melti Hacon. Vel scal hann her comin meþ oss. oc se ec hvaþan þetta<sup>1</sup> er comit. oc setr hann Islending þar a milli þeira. oc voro þeir nv allcatir. Þa er a leið adagin toc at fa a þa. þa melti Ha . . . ciztv nacqvaf eiga botþarfa við mic. Hann s. Vist þiccio me ec eiga at bota. eþa þotti þer eigi velreþi helldr sett f . . . .<sup>25</sup>  
189 Hann q. sva vera. Hacon melti. Þa monom við sattir ef þv yrkir aþra viso vm Arna. Hann q. þess hvin ganga siþan þangat . . . . v.

183. Fvllvipa hefir frøþom fioro sceifr of her veifat lystir oc leiri kastat lastsamr ara ens gamla

<sup>1</sup> þ beskadiget.

. . . . co  
orþvandir aSerclandi  
sceifr bartv Haegna hvfv  
hreddr varliga bredda.

5 Arni hliop . . . . di raþa til Þ. Hacon bað hann hetta oc vera kyran. oc q. hann a þat mega minaz at hann . . . . . Siþan gek Þorarin fyr konvng oc s. at hann hafði drapv ort vm hann. oc bað ef hann myndi hlyþa. oc þat veitti hann oc er þat callat Stvttfelldar drapa. Þa spvrþi konvngur hvat hann etlapiz fyrir. en hann q. svðr hafa etlat til Roms. Konvngur fecc honom fe. oc bað hann til sin coma er hann kōmi aþr. oc qvaz . . . myndo gōra honom noccora sømþ. en her greinir eigi vm. 15 hvart þeir fvndoþ siþan.

Fra andlati Eysteins . . . .

Þat er sagt eitt sin er Sigurþr konvngur var com- K. 58 in ihaseti sitt. at E. konvngur var eigi comen isitt seti. En Ingibiorg Gvttorm . . . drotning cona E. konvngs melti til S. konvngs. Morg oc stor oc mikil stovirki mono lengi vppi þa er þer hafit vnit S. konvngur ivtlondom. Hann svaraði meþ viso.

184. Sciott bar ec sciolld en hvita scalld biðr at gvð valldi ar til egia scurar otraðr en fra raþan: þat hefeg hog of haðvrit handvist aBlalandi gvð reðr soen oc sigri svani þinom mani.

Sex vetrom eptir andlat O. konvngs barsc þat at er Eysteinn konvngur var aveizlo svðr Askstoðom.

oc þar fecc hann brapa sott þa er hann leiddi til bana. oc var lic hans flvtt norðr til capangs. oc iarðat i Cristz kirkio. oc er þat mal manna at ifir enskis mannz liki hafi iafnmargir menn í Noregi iafnhrygvir stapit sem ifir grepti E. konvngrs. síþan 5  
 190 er andapiz M. konvngr son O. ens h. Eptir þat var Sigurdr ein konvngr ifir Noregi meðan hann lifpi.

Vm Sigurþ konvngr oc Ottar.<sup>1</sup>

K. 59 Þat er sagt at hvitsvno dag sat S. konvngr ihaseti 10  
 sino með vinom oc miclo fiolmenni. oc þa sa menn at konvngr var með miclo vanmegni oc þvngo bragþi. voro þa margir hreddir vm hverso af myndi reipa. konvngr leit ifir lypen oc arþgapi aþgonom oc sa vmhverfis sic vm pallana. Þa melti 15  
 konvngr oc toc bokina þa eno dyro er hann hafþi haft iland. oc oll var gyllstofom ritin oc eigi hafþi meire gersimi komit iland í eini boc. drotningin sat hia honom. Þa melti konvngr. Mart kan scipaz amanz eþini. Ec atta .ii. lvti þa er mer þotto baztir 20  
 er ec com iland. þat var boc sia herna. oc drotningin. er nv picci mer hvar aðrom veri. oc þat a ec sva ieigoni er mer piccir verst allra lvti. drotning finr eigi hvernoc hon er. þviat sva syndiz sem geitar horn stöþi or hofði henne. oc þvi betri 25  
 sem mer þotti d. sagði konvngr. þvi ollo verri picci mer hv. Þa castaþi konvngr bokini fram aelldin er gör var. en laust drotningo kinhest. Hon gret konvngrs mein meir en sin harm. Sa maþr stoð fire konvngrinom. er het Ottar birtingr þvanda 30  
 s. oc kertisvein oc scylldi þa þiona. svartr aharslit. litill oc vaxligr oc kvrteiss. docclitapr. oc þo vel vm sic. þvi var hann callaðr birtingr. at hann var

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. Ottari.

döccer oc svartr. hann hleypr<sup>1</sup> til oc teer bokina er konvngr hafþi fram castat aelldin oc hellt a oc melti. Vlikir dagar voro þeir hera er þer sigldvð með pryþi oc fegrð at Noregi. oc fognoþo allir 5  
 5 vinir þinir þer oc rvno ímoti yðr oc iatoþo allir þer at konvngr. með ene mesto vegsemp. en nv ero comnir til þin aðessom dogom margir vinir þinir oc mego eigi glaþir vera fire þinom harmi oc vanmegni. gør sva vel en goþi konvngr. hritt 10  
 10 harminom oc gleð vini þina. allir villdo fegnir til þin coma. oc þig þetta heilreþi. fyrst gleð þv drotningo er þv hefir mikit af gort. oc alla aðra vt ifra vini þina. Þa svaraði konvngr. Hvat mon tv kena mer rað en versti kotkarls s. oc enar minzto eþtar. 15  
 15 Hliop upp þegar oc bra sverþi. oc let sem hann mondi haþva hann. Ottarr stoð retrr oc brasc ongan veg viþ. en konvngr bra floto sverþino er ofan com at hofþino. en fyrst reiddi hann baþom hondom. en sletti nv floto asipo honom. Þa þagnaþi 20  
 20 konvngr oc settiz niðr isetit. oc þogþo oc allir aðrir. Þa leitz konvngr vm hogligrar en et fyra sin oc melti síþan. Seint ma reyna mennina hvilikir ero. 191  
 Her sato inir ezto vinir minir lendir menn oc stallarar scvtilsveinar. oc allir enir bezto menn ilandino. oc varþ ongom mani iafnvel til min sem þessom er ydr mon þiccia litils verþr hia yþr. hann vni mer nv mest. oc var þar Ottarr birtingr. af þvi at ec com her ör in oc villdag spilla gersimi minni. han bøtti með mer þat anari hendi. en 30  
 30 hreddiz eigi banan. talþi síþan fagrt ørendi. stillti sva orþonom at mer yrþi at virþing. en eigi talþi hann þa lvtina er min harmr aþkaþiz viþ. þat felldi hann allt niþr er þo matti at sono røþa. en sva

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hlypr.

var þó scorolict hans mal. at øngi maðr var sva  
 vitr hia. at sniallara mondi mela mega. en síþan  
 hliop ec vpp orviti oc letk sem ec monda hægva  
 hann. en hann var sva mikill fvlhvgi sem engi  
 otti veri vm at vera. en þa er ec sa þat. let ec  
 þetta vere firir farasc sva vmacligr sem hann var.  
 Nv scolo þer vinir minir vita hverio ec mon læna  
 honom. hann er aþr kertisvein nv scal hann vera  
 lendr maþr min. oc mon þat þo fylgia er meira  
 er. at hann mon merkiligastr maþr vera af stvndo  
 lendra manna minna. gak nv iseti hia lendom  
 monnom oc þiona eigi lengr. Hann gerþiz síþan  
 virþiligr maðr af morgom gopom lvtom oc dyrligom.

Vm Sigvrþ konvng oc Erlend.

K. 60 [S]igurðr konvngr Iorsalafari setti stol sin oc  
 hofuðstað iKonvnga hello. oc efldisc sa cap-  
 staðr þa sva mioc at engi var rikari iNoregi. Kon-  
 vngr let gera þar kastala af grioti<sup>1</sup> oc torfi. oc grafa  
 vm diki mikit. oc iþeim . . stala var konvngs garðr.  
 oc þar var crossins kirkia. oc þar let S. konvngr  
 vera crossin helga. oc fire alltarino var tabvlvm  
 gort af gylli oc silfri er hann hafpi haft iland. Sva  
 bar at eitt sin at S. konvngr for fyr land fram  
 meþ lipi sino. oc er þeir lago i einhverri hofn foro  
 menn asvnd af konvngs scipino. Ion het sa er bezt  
 var syndr. oc hólldo margir hans fôrleic. Konvngr  
 la ilyptingo oc var helldr scapþvngt. Þeir menn  
 voro hia honom er annar het Erlendr gapamvdr.  
 en annar var Einar Scvla s. Oc er þa varir minzt.  
 fleygir konvngren vt asvndit. oc legsc at honom  
 Ioani oc fôrir hann niðr. oc er hann kômrr vpp.  
 fôrir konvngr hann niþr øþro sini. oc ero þeir þa

<sup>1</sup> r ff. over l. med nedv.tegn.

myclo lengr niðri. Þa kômrr konvngr vpp. oc et  
 .iii. sin fôrir konvngr hann niðr. oc nv sia þeir a  
 konvngs scipino. oc røddv meþ ser at nv horfðiz  
 til vfero. Einar melti. Þat veri nv drengilict at  
 hialpa maninom. oc fira konvng vþappi. Erlendr  
 s. þat er vant vip konvngenn. en at viso ligr lif  
 manzens vip. Erlendr var manna mestr oc stercastr.  
 hleypr af scipino oc asvndit at konvnginom oc  
 þrifr<sup>1</sup> til hans oc<sup>2</sup> keyrir hann niþr oc let hann  
 vpp. oc keyrir hann niþr anat sin oc et þrípia sin  
 oc let hann vpp er hann hafpi [lengi niðri<sup>1</sup> verit.  
 oc foro til lanz. menn flvttv Ioan til lanz oc var  
 hann comin at bana. oc var þøfþr lengi. oc sato  
 menn ifir honom vnz hann racnaði . . .

Vm Haralld gilla.

15 Sa maðr var þa comin til S. konvngs er het  
 Haralldr gilli crist. oc sagðiz vera son M. kon-  
 vngs berföz. Hallkell hvkr hafpi farit vestr vm haf  
 oc allt til Svþreyia. oc þar com sia maðr a fvnd  
 hans. oc mopir hans fylgði honom. Haralldr var  
 þa ifor meþ S. konvngi oc ecki meþ miclom soma.  
 hann bað Erlend forþa ser. . . hafpi reiþi ahon-  
 om. hann q. eigi myndo vndan flyia. en vera  
 alandi of nottom. Sa maþr var ascipi nest . . .  
 25 ettsmar. oc þo var hann abvrþar maþr mikill.  
 lagpi opt svvirþingar orþ til Harallz. q. ogørla<sup>3</sup>  
 . . . var. oc abbapiz mioc vip svein hans . . . . .  
 31a Løþen varþ þess var. þa qvaze hann eigi þ . . . .  
 monnom. Hann q. þat gera sem Haralldr bæð hon-  
 30 om. Løþin r . . . . . ecki vm þott hann stigi ner  
 fotom Løþins. q. hann op . . . . . hans aoxlina oc  
 abringona. þat<sup>4</sup> var svopo sar oc . . . . . ser

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> c mgl. hds. <sup>3</sup> Beskadiget. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. þa.

cleþom. oc spyr hvar Erlendr var gapamvþr. Einarr  
 ..... Engv heit ec vm þat s. konvngr. Þa q.  
 E. viso.

185. Erlendr hefir vndan

.....

.....

..... þat kvnna.

hafa mono heipir iofrar

hliþrøkianda friþom

geta .....

.....

193 ..... Fari eptir honom. sva var gort. oc er hann  
 com melti konvngr. Hverso vel þottiz þv við ...  
 ..... fyrir. Sva var oc s. konvngr. Vel scal þat  
 virþa. oc syndir þv beþi astsemþ viþ mic oc karll- 15  
 menzco. þig nv af mer sverþ oc scickio. oc heit  
 iafnan heþan fra betri drengr en aþr. Eþa hvat  
 harc heyrþa oc i gerqvellid ascipi voro. Honom var  
 s. Kalli Haralld hingat oc sva Lopin. oc spurþi  
 hann ef þeir villdi legia ahans valld. oc þeir iatto 20  
 þvi. Þa melti konvngr. Þess vettir mic at þit verþit  
 ecki iafnmenni. en þo vil ec gøra soma til handa  
 Loðni fyr þvi at hann hefir meþ mer verit. en hitt  
 veri macligra at hann veri rettlaʒss. oc dirþisc<sup>1</sup>  
 eigi at opta sliet at mēla við dvgandi menn. þvi 25  
 at berasc ma sva at. at ver virþim þenna man  
 meira en ein litin man fyr ser. Lopin varþ<sup>2</sup> svabvit  
 at hafa. en konvngr scipar Haralldi isina sveit með  
 scvtilsveinom sinom.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. -þic. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. var.

Vm Sigurþ konvng oc Aslac hana.

Sva bar at eitt sin at S. konvngr sat meþ morg- K. 62  
 om monnom gofgom istirþom hvg. var þat  
 friaqvellid eitt at drotsetin spurþi hvat til matar  
 5 scylldi þva. Konvngr svarapi. Hvat nema slatr.  
 sva var mikil ogn at honom at engi þorþi ímot at  
 mēla. voro nv allir vkatir. oc biogoz menn til  
 borþanna. como in sendingar oc heitt slatr á. oc  
 voro allir menn hliþir oc hormoþo konvngs mein.  
 10 En aþr matrin veri signdr þa toc sa maþr til orþa  
 er het Aslacr hani. hafþi verit vt meþ konvngi.  
 ecki var hann ettstor maþr. hvatr oc litill vexti.  
 oc er hann sa at engi maþr mondi ímoti mēla  
 konvnginom. þa melti hann. Hera hvat rycr adisk-  
 15 inom firir þer. Konvngr svarapi. Hvat villdir þv  
 Aslacr hani e. hvat syniz þer. Þat syniz mer sem  
 ec villdag eigi at veri at slatr se. Konvngr melti.  
 En þott sva se A. hani. Hormoliet er sliet at vita  
 s. Aslacr. er sva mioc scal missynaz þeim kon-  
 20 vngi er sva mikin soma hefir fengit af verolldini  
 af ferþ sinni oc oþro heztv þa er þv stett vpp or  
 Iordan. oc hafþir lagaz iþvi vatni sem gvð sialfr.  
 hafþir palm ihendi en cross abringo at þv mondir  
 slatr eta friadagin. oc ef smeri menn gerþi sliet  
 25 veri storrefsinga fire vert. oc eigi er sva vel scipoð  
 sveitin sem glicliet er. er engi verþr til nema ec  
 ein litill maþr vm sliet at røða. Konvngr þagnaði  
 oc toc eigi til. oc er aleið matmalit. lef hann bræt  
 bera slatr discana. com þa fram sa matr er hon- 194  
 30 om høfþi vel. oc toc konvngr helldr at ketaze er  
 a leið matmalit oc dracc. Men baðo Aslac forþa  
 ser. Hann q. eigi myndo þat gera. veit ec eigi  
 hvat þat mon tiao. en þat sanast at nv er gott at  
 deyia er ec hefi þvi fram comit er ec villda at

fira konvngin gløp. en þat a hann heimillt at drepa mic. Oc vm qvelldit kallapi konvngr ahann oc melti. Hver egiapi þic til A. at mela slicom beryrþom við mic islicom manfiolþa. Hera s. hann. engi nema ec sialfr. Konvngr melti. Vita 5 montv nv vilia hvat þv scallt firir hafa dirfd þina e. hvers þv þicciz verþr. Hann svarapi. Villtv vel lagna hera. þa em ec þvi fegin. en ef oþro vis verþr þa er þat þitt. Konvngr melti. Þv mont mini lagn fire taca en vert er. Ec mon gefa<sup>1</sup> .iii. 10 þv. En þanveg scipti til þo sem vlicligra matti þiccia. er þv firþir mic miclo vhappi. helldr en lendir menn miner er mer atto mikit gott at lagna. Lavc sva malino at konvngr sneri sva til sem bezt gegndi. 15

Vm Sigurþ konvng.

K. 63 **S**va barse at eitt iola qvelld at S. konvngr sat ihollini oc borþ voro fram sett. þa melti konvngr. Fai mer slatr. Þeir svoroþo. Eigi er þat siðr 20 hera íNoregi at eta slatr iola qvelld<sup>2</sup>. Konvngr s. Þann sið vil ec hafa. Þeir como in oc hofþo hniso isending. Konvngr stangapi i knifinom. oc toc eigi til. Þa melti konvngr. Fai mer kono. Þeir como in i hollina oc hofþo cono meþ ser. sv hafþi sitt 25 falldit. Konvngr toc hendini til hofvðsins. oc leit á oc melti. vsellig cona er tv oc ecki sva at eigi megi søma við slict. Sipan leit hann a hondina oc melti. ofogr hond oc illa vaxin. en þo verþr søma við slict. Þa bað hann hana retta fram fotin. oc 30 hann leit a oc melti. Ferligr fotr oc mikill mioc en ecki ma þo gam at þvi gefa søma verþr við

<sup>1</sup> Her mgl. þer. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -qvell.

slict. Þa bað hann þa legia vpp kyrtilin oc sa hann þa legin oc melti. Vei verþi þinom leg. er beþi er blar oc digr. oc montv vera pvta ein. oc melti at þeir myndi hafa hana vt oc ecki vil ec 5 hafa hana. **O**farla efi S. konvngs varþ sa atbvrðr at hann var aveizlo at bvi sino. oc ein morgon er hann var cleddr. var hann famalvgr oc vkatr oc hreddoz vinir hans. at þa mondi en coma at honom vanstilli. En armaðrin var vitr oc diarfr. hann 10 kraffþi konvng mals. oc spurþi ef hann hefþi noccot tipinda frett er sva mikil veri at honom stöði fyr gleþi e. hvart honom hvgnapi eigi veizlan e. nacqvarir lvtir veri þeir er menn metti botr a rapa. Konvngr sagþi ecki þat vera er hann röddi vm. 195 15 Þat helldr til at ec hvgsa dræm þann er firir mic bar ínott. Hera s. armaðren. goþr dræmr scylldi þat vera. en heyra villdim ver giarna. Konvngr s. Ec þottome staddr her aIapri oc þottomk sia vt ihaf sorta mikinn oc var for isortanom. oc er nalgapiz hingat. syndiz mer sem veri tre mikit. oc oþo 20 limarnar vppi. en røtrnar isenom. en er treit com at landino þa brat þat við landit. oc rac þat víþa vm strandir. þa þottome ec sia vm allan Noreg ið ytra meþ se. oc sa ec at ihveria vic var rekit af 25 treno brot. oc voro svm stor. en svm sma. Þa svarapi armaþrinn. Hera [þat er glicligast<sup>1</sup> vm penna dræm at þer monoð bezt scipa. oc villdim ver giarna heyra at þer repit. Konvngr's. Þat picci mer licligast [vm dræm þenna<sup>1</sup> at vera mon fyr 30 qvamo mannz nacqvars ilandit. oc mon hann her staðfestasc. oc hans afqvemi mon við a dreifaz [vm land þetta. oc<sup>1</sup> vera mioc misstort. En litlo sipar vrþv þav tipindi at Hallkell hvkr com iland. oc hafþi meþ ser Haralld gilla oc moþor hans sem

<sup>1</sup> Utydel.

fyr var sagt. oc þar Haralldr fram sitt ørendi fyr konvng. En S. konvngr røddi þetta við hofþingia. en menn [logþo til þessa mals<sup>1</sup> . . . nt mioc oc hver eptir sino scaplyndi. en þaþo konvng firir rapa. en fleiri riso ímoti. [oc reð konvng meirr 5 með sino ein . . . . . liðsens.<sup>1</sup> Þa let S. konvngr kalla Haralld til sin oc s. honom sva at hann syniar honom eigi scirslo til faðernis [með því at hann vill<sup>1</sup> . . . . . þott honom berisc þat faðerni sem hann segir. at hann scal eigi beiþa konvngdoms meðan S. konvngr lifir eþa M. [konvngr. oc 10 31<sup>b</sup> þessu var iatað. Biosc<sup>1</sup> . . . . . oc voro gloandi .vii. plogiaru logþ. . . . . olumba meðan. þar var gor reccia hans hia. . . . . a melir þv oc grimliga því at hann hefir þetta mal . . . . . slan reynd. þa voro 15 fotr hans obrvnnir. Eptir þat . . . . . þingiar sneru eptir honom. Haralldi var stirt malit no . . . . . spotti. En S. konvngr let þat ecki við vepri comaz þa er hann var við.

196 Fra vepion Magnvs oc Harallz. 20  
K. 64 . . . . . sin gato þeir hann eptir dvalit. oc sato þeir . . . . . dr verit hestr ein gazcr gersimi mikil oc sciotr agetliga. røddo . . . . . vico til Harallz malino. oc spurþo ef hann vissi nacqvarn íafnsciotan hest. [Haralldr s.<sup>1</sup> qvav ecki sva eina 25 agett. at eigi metti verþa anat slict. Þeir qvopu hann alldregi myndu set hafa íafngopan hest. Hann svarapi. q. marga goþa set hafa oc sciota. Þeir spvrþv. Hefir þv set sciotari hesta. Hann qvaz e.<sup>2</sup> sva hafa at qveþit. sva sagþir þv. oc sva scalltv 30 mellit hafa s. þeir. Hann svarapi. Meþ miclom akafa takit er þetta. nv ma vera at ec hafa set sciotari

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> = eigi.

hesta at sono. oc sva sem þer þreytit þetta. þa hefi ec set menn eigi seine. Þeir svorþo. Er eigi þat at þv monir vera eigi seine en hestrin. Hann svarapi. /Eigi segi ec þat. Þa melti Magnvs konvngr. 5 Þat sagþer þv oc nv scolo vit reyna oc veðia vm. oc leg ec við gyllhring. en þv anan ímot. Hann svarapi. Eigi em ec rapandi orþin þess fiarins íNoregi at vert megi vera eins gyllhrings. Þa melti Magnvs konvngr. Leg við hofþv þitt. Hann svar- 10 api. Þat mon ec eigi gera. Þat scal þo vera s. M. Þeir scilþv hialit. Vm morgonin var sagt S. konvngi. Hann melti. Þess var von at þannveg mundi fara. Fai mer veðfeit ihond. Illa ero þer at staddir Noregs menn at hafa øran konvng ífir yþr. en sva 15 segir mer hvgr vm at þer myndot rapo gulli capa af stvndø at ec vera helldr konvngr en<sup>1</sup> þeir Haralldr oc M. anar er grimr en anar vvittr. Nv ganga þeir ísciðgarþ nacqvarn oc er etlat at þar scyli þeir reyna. Haralldr var ílinbrocom navarsceptom oc 20 let kneit leica læst íbrokine. hann var ístvtri scyrto oc hafþi mottol aherþom oc kefli ihendi. M. var þa oc hvín. S. konvngr var hia staddr sialfr oc mikit fiolmenni. oc er þeir voro þvnr keyrir M. konvngr hest sin or sporom oc asceið. en Har- 25 alldr var hota mvn sciotari oc fylgþi fram leiþini. oc var slicr mvnr. coma at sceipsendanom. Þa melte S. konvngr. Fvllreynt er nv. oc er Haralldr eigi seini. Þa melti M. konvngr. Reyna scolo við meir. taca anat sceiþ oc er Haralldr íafnsitt 30 fram gagntakino. koma af sceiþino. Þa melti M. konvngr, Hvat helldr þv ígagntac vart. gef þic vpp ef þv matt eigi. Síþan biocoz þeir at .iii. sceiþi. oc sa þat allir menn at hlið var a milli. oc M.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. er.

197 hafði vipbragðit. En Haralldr liop vpp oc gall við oc asceipit. oc varla<sup>1</sup> pottoz menn sia at fœtrnir qvemi við iorþina oc at sceiþsendanom. oc vt ifir sciðgarþin oc siþan in a sceiþit imot Magnvsi er hann var comin at sceiþs endanom. oc melti. Heill 5 Magnvs frendi s. hann. oc scilþo nv at þesso. oc fecc Sigurðr konvngr Haralldi veðfeit.

Fra Sigurþi konvngi oc Magna byscopi.

K. 65 Þa er a leið efi S. konvngs. gorpiz sv nylvnda vm raþ hans. at hann vill lata eina drotningo 10 en fa þeirar kono er Cecilia het. rics mannz d. etlar at fa at brvllaþi i Biorgyn. let hva micla veizlo oc dyrliga. oc er þat spyr Magni byscop. þa varþ hann vcatr. oc ein dag gengr byscop til hallarinnar oc meþ honom prestr hans er Sigvrþr 15 het. oc siþan var byscop i Biorgyn. como at holloni. oc biþr byscop konvng ganga vt. oc hann gorpþi sva. gecc vt meþ brvgþit sverþ. Konvngr fagnaþi byscopi oc byþr til dryccio meþ ser. Hann qvaþ anat ørendit. Eþa er þat satt hera at þv 20 etlar at qvangaz. oc lata eina drotningo. Satt er þat byscop. Konvngr toc þa at þrvtna oc bolgna mioc. Byscop melti. Hvi syndiz þer þat hera gøra þat ivari byscopsyslo oc svivirþir gvz rett oc helga kirkio oc byscop dom sin<sup>2</sup>. Nv vil ec þat 25 gera er ec em scylldr bana þer af gvþs halfo oc ens helga Petrs postola oc allra heilagra þetta orað. oc meþan hann melti þa stoð hann retrr oc sem hann retti halsin oc veri bvin ef hann reiddi ofan sverþit. En sva hefir S. fra sagt er siþan var 30 byscop. at eigi þotti honom meiri himinn en kalf-

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. varþa; det er dog muligt at þ er rettet til l. <sup>2</sup> Sål., men sikkert fejl f. varn.

scin sva þotti honom konvngren ogorligr. Siþan gecc konvngr in ihollina. en byscop heim oc var sva katr. at hvert barn qvaddi hann hleiandi oc lec við fingr ser. Þa melti S. Þo ero þer nv catir 5 hera. kœmr yðr ecki þat ihvg at konvngren mon leggja reipi a yþr. oc meira raþ at leita vndan. Þa melti byscop. Glicligra þicci mer at þat mon hann eigi gera. En hverr veri daþdagin betri en deia<sup>1</sup> fyr gvþs cristni heilagri. oc bana þat er eigi 10 er sømanda við. Nv em ec catr er ec hefi þat gort er ec atta. Siþan var þyss mikill ibønom oc biogvz nv S. konvngs menn abrot meþ miclom cornom oc molltom oc hvnangi. Helldr konvngr siþan i Stafangr. oc efnar þar til veizlo. 15 oc er byscop spyr þat sa er þar<sup>2</sup> fyrir. hittir hann konvng oc spyr ef þat veri satt. at hann vill qvangaz at lifandi drotning. Konvngr svar- 198 aþi. Þat er satt. Byscop melti. Ef sva er hera. þa megoð er sia hve mioc þat er bannat enom smerom monnom. nv er eigi oc vlicliet at þer etlit yðr heimilla er meira hafit valldit at lata yðr slicla lvti soma. en þat er þo mioc imoti retto. oc eigi veit ec hve þer villdot þat gera ivaro<sup>3</sup> byscopriki at vanvirþa sva gvþs boð oc hellga kirkio oc varn 25 byscopdom. Nv mono þer vilia til legia noccor stora lvti til þesa staðar í fiarlvtom oc bœta sva við gvþ oc við oss. Þa melti konvngr. Tac þar fe vpp. Fvrþo olikir vrþo þer Magni byscop. Gecc konvngr ibrot. oc likaþi eigi við hann betr en við 30 þan er forboðit lagþi a. Siþan fecc konvngr þessar cono oc vni mikit.

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Her mgl. réþ. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. var.



## Andlat Sigurþar konvngs. .

K. 66 **O**k þa er S. konvngur var staddr i Vic æstr tecc hann sotti. þa þo vinir hans at hann leti konona larsa. oc hon sialf villdi þa ibrot fara. oc bað konvngin i sotti at hon fœri<sup>1</sup> fra honom. oc q. villdo viþ hann sciliaz. at þat metti honom bezt gegna oc þaþom þeim. Konvngur s. Eigi com mer þat ihvg at þv mondir fyrлата<sup>2</sup> mic sem aðrir. Oc [sneriz fra henne oc gœrpi dreyrraþan.<sup>3</sup> Hon gecc ibrot. en nv sœkir hann sotti. oc iþeiri sotti fer hann bana. oc var lic hans flvtt til Oslo oc iarþat [i Hallvarzkirkio.<sup>3</sup> Ligr hann nv i steinvegnom vtar fra cornvm sypra me . . .

## Fra Haralldi oc Magnvsi.

K. 67 **H**aralldr konvngur gilli var maþr vascligr oc liðmannligr. helldr har voxtom oc en vacrlixti synom. Eipar stopo sem vnir voro við M. konvng. Haralldr konvngur hafpi oc vnit eið aþr . . . . . scirslom at hann scylldi ecki til rikis kalla meþan M. konvngur lifpi. oc hafpi S. konvngur aðr hann andaðiz með þeim eið . . . . festan<sup>3</sup> eip sonar sins oc . . . . . Magnvsi sva rikit. oc byrgt vti allan vaþa ef þeir helldi með trv . . . . oc søri. Magnvs konvngur var þa iTvnsbergi er S. konvngur andaþiz. voro honom þegar orþ gœr at hann hvatapi ferþ sine til<sup>4</sup>) . . . . .

32a fyr ofan bœin þar sem nv stendr Olafskirkia er Haralldr konvngur het þa at lata gœra ef hann fengi 199 sigr. Magnvs konvngur snyr aþr ibœin. oc dreifiz þa flockrinn hans. oc fecc hann sar ikne. oc slogoz

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fœra. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Utydelig. <sup>4</sup> Her mgl. 1 bl.

þa flestirallir menn M. konvngs aflotta svmir vpp ifiallit. en svmir in vm Nvnnno setr. svmir in vm Ioansvollo hliopo<sup>1</sup> þeir a hersporana. en konvngur oc noccor sveit með honom sotti vt til scipana. oc gecc hann vt ascip sitt. oc fylgþo honom þa fair menn. þeir fengo hvergi comit sciponom fire lips fep. oc sva fire þer sakar at iarnrekendr lveþo allan vagin. Sva s. E.

186. Lvev vag vikv  
vara costr fara  
bryns Biorgyniar<sup>2</sup>  
braut haskrautom.<sup>3</sup>

Oc litlo siþar como menn Haralld konvngs vt ascipin. varþ M. konvngur þa hantekin oc allir þeir sem þar voro. svmir drepnir. en svmir hantecnir oc varðveittir. Siþan voro attar at stefnor við vitra menn. hvat gœra scylldi viþ M. konvng. Þar var þa með honom Hacon fœkr moþorbroþir hans. en vensti maþr. oc Ivarr Ozorar s. oc vrþo þa orrœpi. at M. var fra riki tekin. oc at hann metti þa eigi konvngur kallaz. þa var hann selldr i hendr konvngs þrœlom. en þeir meiddo hann. stvngo vt aþgon. hiogo af fotin oc gelldo hann. Ivar Ozorar s. var blindaðr. Hacon fœcr var drepinn. Fell M. sva i valld Haralld konvngs oc allt riki hans. var þetta verc illt oc okonvnglic. þvi at liðsmenn reþo þvi meir en konvngur. oc fylgþi anat eigi betra. Haralldr konvngur let hengia Reinall byscop af raþom liðs manna. þvi at hann villdi eigi giallda konvngi .xxx. marka gvllz. en byscop villdi helldr hætta lifi sino en vesala stapinn með sva miclo fegialldi.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hlop-. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -nyiar. <sup>3</sup> r tf. over l. med nedv.tegn.

Hrygpi hann íþeso allra gopra manna hvgi oc  
hiorto. oc er gliclict at þetta vvercan hafi dregit  
Noreg til mikillar vgipto oc þeim er gerþo. oc  
fello með íban oc gvþs reiþi. var byscop riþin vpp  
við valslongo íholmi vt at rafi Harallz konvngs. 5  
oc var lic hans fœrt ífer íNorpnes oc iarþat at  
Michals kirkio. Eptir þetta var M. konvngur flvtr  
til Holms oc toc hann við mvnkaklepom. oc var  
þangat sceytt með honom Hernes it micla a Frosto  
En Haralldr konvngur var þa einvalldi allz Noregs 10  
vm vetrin. oc gaf ollom settir er hafa villdo. oc  
toc marga þa til hirðvistar er verit hofþo með M.  
konvngi. Sva s. H.

187. Nv er aðsendir vndir  
allr Noregr þic fallin 15  
þin ligr gipt agræno  
gvþs raþ er þat lapi.

200 Sva s. oc Einarr S. s.

188. Allz varþ Ello  
vngur geitvnga 20  
lofaðr lifgiafi  
lanz rapandi.

Nv er Haralldr ein konvngur í Noregi. Þessa getr  
E. Scvla s. at Haralldr konvngur hafði verit íDan-  
more, oc bariz þar .ii. orvstor aðra við Hveðn en 25  
apra við Hleseý oc hafði sigr.

189. Vtrygvn let egjar  
elivnfrar vnd hari  
Hveðn a holþom roðnar  
hrafns mvnlitvþr þvnnar: 30

aðr þar er ognar þrvþom  
vlfnistanda nisto  
hvngur a hond at ganga  
hrescvrðr Danir vrþv.

5 190. Atti soçn við slett  
sercrioþr Halfs merki  
harþr þar er hreg of virþom  
[Hleseýiar þrom bleso:  
hvs brann vpp<sup>1</sup> en eisor  
ofatt sia knatti  
malmr song en hloþ hilmir  
hrekost við scý gnefa.

Oc en s. Halldorr.

15 191. Van valgrenir<sup>1</sup>  
viþr rafisþris  
hvenþ hamoþro  
hroþit vapn bopa:  
flvgv framliga  
fecc svanbecciar  
snar solþverir  
sigr falvigrar.

25 192. Eyddi oddom  
ey þenþeyiar  
hles helfysir  
hvngur gollvnga:  
licn gefi lecnir  
lofaþr friþrofa  
heims haflioma  
har lavsnari.

<sup>1</sup> Noget utydel.

Haralldr konvngr toc Þoro d. Gotthorms grabarða. oc lagði hia ser. oc atto þar son er Sigurþr het. hann atti oc son víp Ingirípi d. sa het Ingi. Dottir Harallz konvngs het Birgit oc onor Maria. Birgit d. hans atti fyrst Ingi Hallsteins s. Svía konvngs. 5 sípan Magnvs Heinrecs s. síparst Birgir brosa. Haralldr konvngr var allra manna milldastr.

Giafar Harallz konvngs [við  
Magnvs byscop.<sup>1</sup>

K. 68 Þat er sagt at<sup>2</sup> hans dogom com af Islandi til 10  
byscopsvígslu M. Einars s. oc var konvngr  
201 agetliga til hans oc veitti honom mikin soma. oc  
er byscop var íbrot bvin oc scipit var albvit þa  
gecc byscop in istofona er konvngr dracc oc qvaddi  
hann virpiliga oc fagnapi honom. Konvngr toc vel 15  
við honom oc bliðliga. drotning sat hia konvngi.  
Þa melti konvngr. Hera byscop. Ero þer nv bvnir  
íbrot. Hann svarapi. Satt er þat. Ecki hittir þv nv  
itima til er þer comvt nv byscop er borþin voro  
vppi. Nv er ecki til at gefa þer sva virpilict sem 20  
scylldi. e. hvat er til at gefa byscopi. Fehirðiren  
svarapi. Vpp etlom ver nv gefnar gørsimar. Kon-  
vngr melti. Til er borþkerit hera. Þig þat byscop  
fe er<sup>3</sup> í. Byscop þaccar honom sín soma. Þa melti  
drotning. Far heill oc sell hera byscop. Konvngr 25  
melti til hennar. Far heill oc sell h. byscop. hveria  
heyrþir þv slict mela gofga kono víp byscop sín  
oc gefa honom ecki. Hon svarapi. Hvát er nv til  
hera. Konvngr melti. Til er høgýndit vndir þer.  
Sípan var þat tekít oc var scorit vm pell oc en 30  
dyrligsti gripr. Oc er byscop veic íbrot. þa let kon-

<sup>1</sup> Noget utydel. <sup>2</sup> Her mgl. á. <sup>3</sup> Foran e er skr. et underprikket r.

vngr taca vndan ser høgýndit. oc melti. Lengi hafa  
þa saman verit. Sípan for byscop íbrot oc vt til  
Islandz til stols sins. oc var þa røtt vm hvat af  
borþkerino scylldi gera þess er konvngi gegndi  
5 bezt. Byscop leitapi raðs við menn. melto svmir at  
sellt mondi oc gefit fatøkom monnom verþit. Þa  
melti byscop. Anat rað vil ec taca. Gøra scal af  
calec her at staðnom. oc vil ec sva firir mela at  
hann nioti. Oc villda ec at þeir enir helgo menn  
10 allir er her er af helgom domom i þessi íve helgo  
kirkio leti konvng hvert sín niota. er ífir honom  
er messa svngin. oc sa kalecr er mestr at staðnom  
i Scalaholtti. en af pellonom er ífir voro dregit<sup>1</sup>  
høgindin oc konvng oc drotning gafv honom ero  
15 ny gervar firesongs capur þar at staðnom. I þess-  
om lvt ma marca storleti Harallz konvngs.

Saga Sigvrþar slembidiaens.

Sa maðr er nefndr er Sigurðr het. son Þoro Saxa K. 69  
d. en hon sagði þat faþerni hans at hann veri  
20 son M. herföz en vinir Magnvs konvngs oc trvn-  
aþarmenn leyndo þeso fyr vanqveþis socom. er  
Sigriþr systir Þoro var moþir Olafs konvngs M.  
s. Sigurðr var fostraðr svþr ilandi með presti þeim  
er Albrict het. oc var þat yfirbragð fire svmom  
25 monnom at hann veri prestzins s. sem Ivar Ingi-  
mvndar son segir íqveþi þvi er hann orti vm S.

193. Ox i øscv  
við Apalbricti.

Hann nam a vnga alldri kleredom. oc þa sendi 202  
30 prestrin hann til byscops. oc gaf hann S. vixlor  
sva at hann var diacn. Oc er hann gørpiz fvll-

<sup>1</sup> Sål.

komin maðr at alldri.<sup>3</sup> þa var hann allra manna  
vaxligastr. mikill oc sterer. oc at allri atgørvi var  
hann vmfram langt alla sina iafnalldra oc naliga  
hvern man anan iNoregi. en þegar er hann reð  
sialfr hattom sinom. þa afrøpiz hann klerca siþo 5  
oc for af landi abrot. oc iþeim ferðom dvalpiz han  
langar hriþir. Þat er sagt<sup>1</sup> at<sup>2</sup> var staddr iOrcneyi-  
om meþ Haralldi . . . .

194. Var meþ iarli  
afkarlyndom 10  
vargs verþgiafi  
vest ieyiom:  
vNZ siclingar  
socnar hvatir  
fostra . . . . 15  
. . . . rvfo.

Þar var Sigvrðr at rapom oc vigi ens gafga mannz  
er Þorkell fostri het. Þaðan for hann vpp . . . . .  
32<sup>b</sup> [Scota konvngs. Sva segir<sup>3</sup> Ivarr.

195. Sotti siþan 20  
Sigurðr af eyiom  
dyr at rapom  
David konvng:  
var meþ visa  
Viliams bani 25  
fleinþingasamr  
fim misseri.

Konvngi virþiz hann vel oc oðrom hofþingiom.  
var hann þar vm hriþ ímiclom soma. sem scalldit  
sagþi. 30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. sag. <sup>2</sup> Her mgl. hann. <sup>3</sup> Noget utydel.

196. Þotti dyrom  
Dafinz lipom  
øngr maþr komin  
øþri þangat:  
5 þøtti visi  
verþvngar lið  
haffþi vngr konvngr  
almanna lof.

Þess er oc getit at meþan S. var meþ konvngi. at  
10 hann atti nacqvarar orostor oc fecc iafnan sigr.  
s. s. Ivarr.

197. Ol hertogi  
hrafna iforþom  
scvlfv sceyti  
15 iScota bloþi:  
þars fyr iofri  
avstan comnom  
morpals metendr  
merki baro.

20 oc en.

203

198. Bar Sigurði  
sigr at hendi  
OR OROSTO  
IN fra Stari.

25 oc en s. hann.

199. Haþi hilmir  
hervig flogor  
scyrstr at ollo  
iScota velli.

30 Oc eptir þetta for S. vt ilond. oc byriapþi ferþ sina  
til Roms. oc allt for hann vt til Iorsala lanz oc til

Iordanar. oc sotti helga doma þa sem palmarom<sup>1</sup>  
er titt. sem Ivar s.

200. Van Roms goto  
resir Þrenda  
føti farna 5  
sa er frama drygþi:  
sotti síþan  
oc synþom hraþ  
hers oddviti  
helga doma. 10

Oc her s. hann fra þvi. er Sigurðr for til Iorsala.  
oc sotti grof drottins vars. oc keypti ser sva gyþs  
miscvñ. oc mikin veralldar soma.

201. Sotti breiþa  
borg Iorsala 15  
or oddviti  
vt ilondom:  
aþr ivatni  
þvi er vigþi gvð  
Sigvrþr af ser 20  
synþir þvegi.<sup>2</sup>

Þat er oc sagt at .v. byscopar gerþo scirslo hans.  
oc færþo hann iett. s. s. Ivar.

202. Gørþo scirslo  
vm scioldvngs kyn 25  
fim byscopar  
þeir er framarst potto:  
sva bar ravnir  
at rics konvngs  
þess var en milldi 30  
Magnvs faþir.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. pam-. <sup>2</sup> v tf. over l. med nedv.tegn.

Síþan for S. vtan af Iorsalalandi vm Grickland.  
Fracland. Saxland. sem Ivar s.

203. Leto síþan 204  
svðvig bvin  
østiz øgir  
vtan or Grickiom:  
sotti Fracca  
fremþar reþir  
aþr Saxa siot  
Sigvrþr kanafi.

oc þat segir iqveþino at þa qvemi hann feyiarnar.

204. Hellt<sup>1</sup> snar konvngr  
sneckio eini  
vigligr vm ver  
vesta<sup>2</sup> ieyiar.

Þat er oc sagt at hann hafþiz icapferþom við.

Fra Sigvrþi slembi.

**E**in vetr var hann alslandi með Þorgilsi Odda K. 70  
s. iSarbø. oc visso fair hver<sup>3</sup> hann var. Þat  
20 var vm hæstit er saþir voro irett recnir oc etlaþir til  
scurpar. oc er þeir hendo saþina. hliop ein saþren  
at honom Sigvrþi sem hann leitafi þanoc hialpar.  
S. rettir at honom hond sina. oc kippir vt or rett-  
ini oc letr hlæpa vpp ifiallit. oc melti. Eigi leita  
25 fleiri til trøstzins til var. en at trøsti scal þat verþa.  
Þat gørþiz oc vm vetrin at kona hafþi tekit. oc  
varþ Þorgisl henne reiþr oc villdi<sup>4</sup> refsa henne.  
hon hliop þangat til hialpar sem S. var. oc hann

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hell. <sup>2</sup> Sål., f. vestr. <sup>3</sup> Rettet fra  
hdss. her. <sup>4</sup> i(2) afr. ved et lille hul.

setti hana hia ser ipallin. Þorgils bað hann fram  
selia konona oc sagði<sup>1</sup> hon hafði gort. S. bað  
henne friðar þo hefir hon mitt tröust sott. oc gefi  
heni vpp sokina. Þ. s. at hon scal viti firir taca.  
oc er S. sa at hvandi vill eigi heyra bön hans. 5  
hleypr hann vpp oc bra sverði oc bað hann til  
søkia. oc er Þ. sa at hann villdi vigi veria. leize  
honom maðrin með miclo ifirbragði. oc grvnar  
hver vera mon. oc let við beraz at gera ahlvta  
hennar oc gaf henne frið. Þar voro fleire vtlendir 10  
menn oc hafði S. minzt ifirleti. Ein dag er Sigurðr  
com istofo tefldi aNAR aStmaðr við heimaman  
Þorgils. sa var scarz maðr mikill oc barse mikit  
á. oc kallaði aStmaðr aSigurð at hann reði vm  
taflit með honom. fyr því at hann kvni þat sem 15  
adrar iðrottir. oc er hann leit á þotti honom mioc  
farit vera taflit. En sa maðr er tefldi við aStmannin  
hafði saran fot. oc þrvnaði ta hans oc vegði. S.  
settiz ipallin oc tær eitt stra oc dregr eptir golfino  
en ketlingar hliopo eptir golfino. hann dregr e firir 20  
þeim strait. þar til er kóm ifir fot honom. oc nv  
205 laða at ketlingarnir oc hnað<sup>2</sup> ifotin. en hann spratt<sup>3</sup>  
vpp oc qvað við. en taflit svarfaðiz. göra þeir nv  
þætumal hvar hafði. Oc því er þessa getit. at  
hann þotti ner ser taca bragbit. Eigi visso menn 25  
fyr at hann veri lærd. en þvatdagin fyr pascha.  
þa song hann ifir vatni með prest. e þotti þess  
meira vm hann vert sem hann hafði lengr verit.  
Oc vm svmarit aþr þeir Þorgils scilði. melti S. at  
hann scylldi kvnliga senda menn til Sigvrðar 30  
slembis. Þ. s. Hvat er þer at honom langt. Hann  
svaraði. Ec em Sigurðr slembidiaen. oc sonr M.  
konvngs. scilþo þeir með því. oc for hann síðan vtan.

<sup>1</sup> Her mgl. hvat. <sup>2</sup> I teksten skr. hlæpa, men med henv.tegn over til det i randen (utydel.) skr. hnað. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. spatl.

## Drap Harallz konvngs.

I þan tima var Haralldr konvngr ein ifir Noregi. K. 71  
oc var þat mælt. at hann veri ecki vitr maðr.  
oc eigi iafr grimr sem M. Sigvrðar s. frendi hans.  
5 Nv com Sigvrðr iNoreg oc byriar hann ferð sina  
afvnd Harallz konvngs til Biorgyniar. oc gecc bratt  
akonvngs grið oc flvtti sitt erendi. Oc er konvngs  
raðgiafar vrpo þesa varir. þa røddo menn þat ef  
S. veri til rikis leiddr. at hann mondi þeim verpa  
10 ofstor sva sem M. hafði verit. en þeir voro þa  
mioc ikyrseti. oc reþo mioc lendir menn landrað-  
om. oc gafv þeir þat rað til at konvngr teti taca  
S. oc drepa hann. oc fina honom þa soc. en<sup>1</sup> hann  
hafði verit at vigi Þorkels fostra vestr íeyiom.  
15 Þessi rapagørp for fram. at eitt qvellð síðarla gengo  
til gestir noccorir þar er Sigurðr var. oc kolloþo  
hann með ser. toco sevto noccora oc rero abrot  
fra bönom með Sigurð. oc norðr vm Holldhello.  
S. sat akisto enni<sup>2</sup> oc hvgsaði sitt mal. oc grvna-  
20 aði at vera myndo svic. oc hann varþveitto .ii.  
menn ifyrirrvmino ihoftom. oc þa er þeir rero  
catir oc vgþo fatt at ser. þa melti S. við þa er  
hann varþveitto. standit vpp með mer. ec vil ganga  
a borð aþa bat min. Þeir stoþo vpp oc leysto  
25 hendr hans. en søtr hans voro ihoptom. en hann  
greip iherpar þeim haþom. oc steypði þeim vtan-  
borps með ser oc sva ikaf. var við sialft at þeir  
mondo drvena. aþr þeir yrði tecnir er þeir rero  
mikit. en S. com fiari vpp oc var þa laðs. oc svan  
30 til lanz sva at þeir hoþo hans ecki. comz hann  
sva vndan með ras því at hann var allra manna  
fothvatastr. stefnir hann ifiall vpp. en konvngs  
menn leitþo hans alla nott oc fvndo hann eigi.

<sup>1</sup> Vist fejl f. er. <sup>2</sup> Sål.

Hann lagþiz ifíallscor nacqvara. svalapi honom  
 mioc. for hann af broconom. oc scar raf aset-  
 geiranom oc smeygþi asic toc vt hondonom hia  
 206 oc hialpaþi sva lifi sino at sine. Konvngs menn  
 hvrfo aptr. oc matto eigi leyndu sinom oforum. S. 5  
 scilþi nv at eigi var optar til hialpar at leita a  
 konvngs fvnd. stefnir þa or landi oc til Danmerkr.  
 oc var sv hans sogn. oc at vitnis bvrþ vina hans.  
 at hann hefþi framit scirslo vm faðerni sitt við  
 rað .v. byscopa. En vinir Harallz s. at þat veri svic 10  
 oc lygi Dana. At hæsti for S. slembidiacn af læn-  
 ongo norþr íNoreg. oc toco við honom vinir hans  
 oc leyndo honom með ser. Hann var með presti  
 einom. Haralldr konvngr var þa íbønom oc mart  
 rikis manna með honom. þar var oc Ingiríþr d. 15  
 Þar atto ein son er Ingi er nefndr. oc var íVic  
 æstr at fostri. Haralldr konvngr atti anan s. er  
 Sigurþr het. hans mopi var Þora Gutthorms d.  
 33a oc var sa norþr íBrandheimi [fostraþr. Nv leitapi  
 Sigurþr vm með tilstilli vina sinna ef hann metti 20  
 við comaz. at rapa Haralldi konvngi svikrepi oc  
 listion oc voro i þessom rapom eipsvarar<sup>1</sup> hans  
 sialfs oc þeir er íafnan sato ifir hans borþi i miclo  
 ifirleti. oc a einu qvelli er þeir etlopo at fremia  
 þetta velrepi. þa røddoz víþ .ii. menn er sato ifir 25  
 konvngs borþi. ok melti anar til konvngs. Hera  
 s. hann. nv hofvm við scotit læsn þretv ockarrar  
 til yðvarrar orlæsnar. oc hofom við veðiat aski  
 hvnangs hvar ockar satt segir. Ec segi at þv mont  
 liggia i nott hia Ingiríþi drotning. en hann segir 30  
 at þer monoð ligia hia Þoro Gvthorms d. Konvngr  
 svarapi hleiandi oc var mioc ovitandi at sia  
 spurning var sett með sva mikilli vel. oc s. hann  
 mono eiga vepfeit. oc af þvi pottoz þeir vita hvar<sup>2</sup>

<sup>1</sup> Den første l. på siden meget utydel. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. hvart.

hans mondi at vitia. en hæfvð vorþr var halldin  
 ifir þvi herbergi er flestir hvgþo at konvngr mondi  
 sofa í oc drotning hvilldi. oc þat var ena nesto  
 nott eptir Lvcio messo. at S. slembir oc nacqvarir  
 5 menn með honom hofþo storepi með hondom.  
 Sigurþr com til herbergis þess er konvngr hvilldi.  
 oc drapo fyrst varðmenn oc brvto vpp hvrþina.  
 oc gengo in með brvgðnom sverþom. en konvngr  
 hafþi drvccin niðr lagz. oc svaf fast oc vacnaþi  
 10 við þat er menn vago at honom oc melti þat  
 ivvitino. Sart byr þv nv við mic Þora. En hon  
 liop vpp oc melti. Þeir bva sart víþ þic er ver  
 vilia þer en ec. Þar let Haralldr konvngr lif sitt.  
 Þessir menn gengo in at honom með S. Ogmvndr  
 15 s. Prandar scaga. Kolbiorn Þorliotz s. af Batalldri.  
 Erlendr islendingr. Eptir þat gengo þeir S. íbrot.  
 oc letr hann calla at ser þa menn er heitiz hofþo  
 til foroneytis víþ hann ef Haralldr konvngr fengi  
 bana. Taca þeir S. scvto eina oc scipa monnom  
 20 við arar oc roa vt a vagin fyr konvngs garþ. toc  
 þa at lysa af degi. Þa stoð S. vpp oc talapi víþ  
 þa er stopo abrygionom oc lysti vígi Harallz  
 ahond ser. oc beiddiz af þeim viðtoco at þeir tøki 207  
 hann til hofþingia. sem hann var ettborin til.  
 25 Þangat dreif mart lið or konvngs garði. oc melto  
 allir aeina lvnd. sogþo at þat scylldi alldregi verþa  
 at þeir pionapi þeim manne er myrt hafþi broþor  
 sin. En ef eigi hefir Haralldr konvngr þin broþir  
 verit. þa er oc ofallit at kalla þig konvng. þvi at  
 30 þv att ønga ett til konvnga at telia. oc lvstv vpp  
 allir vapna taki at þeir scylldi<sup>1</sup> vera vtlagir oc  
 friþlæser. oc þvi nest var blasit konvngs lvþri. oc  
 stefnt saman lendom monnom. oc hirþmonnom.  
 En S. oc hans menn sa sin cost þan venstan at

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. scyll.

verða brotto. oc hellt hann norþr aHorpaland. oc  
 atti þar þing við bændr. oc gengo þeir vndir hann  
 oc gafo honom konvngs nafn. Þa for hann ix  
 iSogn. oc norþr vm fiall oc iFiorþo. oc toco flestir  
 vel hans mali. En Ingiriþr d. oc hirðmenn oc 5  
 lendir menn bera rað sin saman. oc fylgia Vic-  
 veriar henne iVic aſtr. Fer hon til Inga sonar s.  
 oc taka hann til konvngs a Borgar þingi. var hann  
 þa a annan vetr. voro iþeim raþom Amvndi oc  
 Þiostolfr Ala s. oc margir aðrir storir hofþingiar. 10  
 En Þröndr toco til konvngs Sigurþ Haralls s. þa  
 var hann afiorþa vetr. var hann til konvngs tekin  
 a Eyrà þingi. voro i þeim raþom Ottar birtingr.  
 Petr Vlfs s. Gothormr aReini. Ottar balli oc fiolþi  
 anara mana. oc sneriz vndir þa brøþr naliga allr 15  
 lyþr. oc allra hellz fyr þer sacar er faþir þeira var  
 kallaþr heilagr. oc var þeim sva landit svarit. at  
 vndir øngan anan scylldi<sup>1</sup> ganga meþan nacqvar  
 lifþi sona Harallz. sva s. Ivar scald.

205. Toko sipan 20  
 Sigvrþ til landa  
 Horðar<sup>2</sup> oc Sygnir  
 at Haralld fallin:  
 svorþoz margir  
 menn aþingi 25  
 bvlvngs syni  
 í broþor stað.

Her vier hann sva til at þvi sem fyr var sagt at  
 þeir toco við S. slembi at konvngi. Haralldr g.  
 var .xvi.<sup>3</sup> vetr konvngr at Noregi. oc .ii. sipan er 30  
 þeir borðoz aFyrileif.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. scyll. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. horða.  
<sup>3</sup> Urigt. for vi.

Fra S. konvngi slembi.

Sigvrþr slembir sotti norþr vm Stað. oc er hann k. 72  
 com aNorpmøri voro allt comin fire hann bref  
 oc iarteinir at raþi þeira manna er eigi villdo ganga  
 vndan sonom Harallz. oc fecc hann þegar mot-  
 stopor oc vppreist ovina. oc meþ þvi at hann var  
 liðfar þa foro þeir vndan norþr til Þrandheims.  
 oc leita afvnd M. S. s. ins blinda. For S. slembir  
 til Holms oc toc þar meþ valldi or klastrino M. 208  
 10 frenda sin af naþgom mvncom en sv er fleire  
 mana sogn at M. færi at vilia sinom. þott anat  
 veri gort til mals botar honom. oc venti S. ser af  
 pesso lips afla sem gafsc. Sigurþr konvngr var in  
 ibenom. oc voro meþ honom margir rikir menn.  
 15 oc var S. slembi ecki þangat førilict at<sup>1</sup> fara. S.  
 slember hafþi meþ ser alla vini sina oc rero in í  
 ana oc coma festom ikonvngs garþ. oc vrþo vndan  
 atleita. þvi at allr lyþr stoð at moti. for sipan  
 ibrot. venti ser styrks oc lipsafla af frendom sinom  
 20 oc M. oc þat braz eigi meþ ollo. Flvttiz þa abraut  
 meþ M. þegar eptir iolin. oc þa sotti eptir honom  
 Biorn Erlings s. Gvnar af Gimsom. Halldor Sig-  
 vrþar s. Aslacr Haconar s. oc þeir brøðr Benedict  
 oc Eiricr. oc hirþen sv er verit hafþi meþ Magnvsi.  
 25 oc fiolþi anara manna. oc fara þeir svþr fyr Møri  
 meþ floccin oc allt fyr Ræms dals myni oc scipto  
 þar lipi sino. for þa S. vestr vm haf. en M. til  
 Vpplanda. oc venti ser þar mikils afla. var hann  
 þar vm vetrin oc vm svmarit oc hafþi þa mikit  
 30 lip. En Ingi biosc ímoti meþ sino lipi. oc hittvsc  
 þar sem heitir iMyni. varþ þar mikil orrosta oc  
 hafþi M. meira lip. sva er sagt at Þiostolfr A. s.  
 hafþi Inga konvng ikilltingo ser meþan bariz var

<sup>1</sup> Skr. 2 gg, første gg overstr.



oc gecc vndir merkiom. oc hafpi micla manran  
af erfipi oc atsoen. oc er þat mal mana at þa hafi  
Ingi konvngur fengit vanheilindi. þat er hann hafpi  
alla efi sipan at knytti hrygin oc anan fotin oc var  
sa scemri oc sva aflitill at alldregi varþ hann gengr 5  
meþan hann lifpi. en þo sneri manfallino ahond  
M. konvngi. oc fello þessir iondvripri fylkyngo.<sup>1</sup>  
Þorkell oc Halldor Sigvrþar s. Biorn Erlings s.  
Gvnar af Gimsom. oc mikill lvti liðs M. konvngs.  
aþr en hann villdi flyia. Sva s. Kolli in prvþi. 10

206. Vnoð aþstr fyr Myni  
oddhrip oc bratt sipan  
hilmir fecc vnd hialmi  
hrafns ferþar lið sverþom;  
logþoð er en eirar 15  
orsynia þic brynio  
vngur varþir þv þengill  
þitt land saman randir.

oc en q. hann.

207. Fyr la hans en hara 20  
hringmildir þapan villdi  
verþvng oll á velli  
vigfimir konvngur himni:  
svndr klaf siclingr Þrønda  
song fvss vm Magnvsi 25  
þer fecz halfo heri  
herscriptir iofvr gipto.

209 M. konvngur flypi þaðan aþstr iGatland til Karls  
Sørqvís s. Hann var vitr maðr oc agiarn. M. kon-  
vngur oc hans menn s. sva hvar sem komo fyr 30  
33<sup>b</sup> hofþingia. at Noregr mondi vera læss. ef nacqvarir

<sup>1</sup> Sál.

storir hofþingiar villdi søkia er engi var konvngur  
ilandino. oc lendra manna forrað oc stiorn<sup>1</sup> oc  
þeir er nv ero hellzt til raþa tecnir af lendum<sup>2</sup> þa  
vex nv aþvnd milli þeira oc vill engi sem anar.  
5 Oc meþ<sup>3</sup> at Karll i. var agiarn til rikis. oc ahlyþin  
vm fortolor. þa samnar hann lipi ok riþr a Vikina  
avstan. oc gecc mart folk vndir hann fyr hrezlo  
sacir. Þetta spyr Þiostolfr A. s. oc Amvndi. þa fara  
þeir ímoti meþ þat lið er þeir fa. oc hofþo meþ  
10 ser I. konvng. Þeir hitta Karll<sup>4</sup> Gata her aþstr  
aKroca scogi oc atto þar aðra orosto. oc varþ þar  
mikitt manspell. oc fecc I. konvngur sigr. Þar fell  
mart mana af Gatom. oc flypi i. aþstr af scoginom.  
En I. konvngur rac flottan allt aþstr or riki sino. oc  
15 varþ þetta en heþiligsta for. Sva s. Kolli.

208. Lysa mont hve liosa  
læt hrafn iben Gata  
arn fylldit sic sialldan  
sar isa raþ visi:  
20 golldit varþ þeim er gærþo  
glæm herþendom sverþa  
raen er at riki þino  
rog aCroca scogi.

M. blindi sotti til Danmarcar aþvnd Eirics eymvna.  
25 oc fecc þar goþar viftocor. bað hann Eiric konvng  
ef hann villdi fara meþ Dana her til Noregs. oc  
legia vndir sic landit. oc hann mon fylgia honom.  
oc s. ef hann kœmi meþ mikinn afla. at engi  
mondi þora at sciota spioti ímoti honom. Konvngur  
30 bað vt leiþangri oc for meþ .cc. scipa norþr íNoreg.  
oc var M. blindi oc hans menn ilipi meþ Dana

<sup>1</sup> rað—stio utydel. <sup>2</sup> Her mgl. monnom. <sup>3</sup> Her mgl.  
þvi. <sup>4</sup> Her mgl. oc.

konvngi. Fer Eiricr aſtan vm Vikina. oc foro til hófs nacqvars með specð oc friþi. oc er þeir como iTvnsberg. var þar fyrir samnaðr lendra manna oc I. konvngr. Þar matto þeir eigi aland komasc. oc eigi vatn taca ser. var þar mart drepit af þeim. 5 þá þan helldo þeir in til Oslo. þar var Þiostolfr.<sup>1</sup> A. s. Sva er sagt at þeir villdo bera scrin Hallvarz ens helga or bønóm vm aptanin. er þeir vrþv varir víþ líþit. or toco sva margir vndir sem við matto komaz. en sva þvngt var at þeir 10 matto eigi lengra bera en vtar a kirkio golfit. Vm morgonin sa þeir scipa líþit er vtan sigllði hia Hofvð ey. Þa baro .iiij. menn scrinit or bønóm Þiostolfr gek or bønóm oc allt líþit með scrinino. en scrinit for vpp aRavma riki til Forss. 15 210 oc var þar .iii. manopr. Þiostolfr nam staþar fyr ofan bœin. oc rvno svmir eptir þeim Þiostolfi. En stafnbvi Eirics varþ sciotastr er Askell het. En Þiostolfr scaþ broddør moti honóm. oc læst vndir qverkina. sva at vt kom ihnackan. oc þotti þetta 20 eitt et bezta scot. þvi at ecki var anat bert a honóm. Þiostolfr for vpp aRama riki. oc samnaþi líþi vm nottina. En þeir Eiricr logþo elld<sup>2</sup> iHallvarz kirkio oc allan bœin oc brendo vpp með hringóm. Þvi nest com Þiostolfr ofan með miclo 25 líþi. en Eiricr lagþi abrot sino líþi. oc matto þeir hvergi aland comaz þeim megin fiarþar. fyr samnaþi lanz manna. en eptir lago .vi. e. .vii. hvar sem þeir como aland. Ingi konvngr var iHornbora svndóm. oc Amvndi fostri hans Gyrþar s. Lavg- 30 bersa s. oc mikit lið. oc borþoz þeir Eiricr þar. oc drap Ingi konvngr mart manna af honóm. Flyþi Eiricr konvngr vndan<sup>3</sup> svðr til Danmarcar. Þat

<sup>1</sup> þ er i hds. rettet fra v. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. ell. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. vnda.

melto menn at eigi hefþi verri ferþ farin verit með miclo líþi. En Eirici þotti M. oc lið hans hafa logit at ser at Noregr mondi aþr fyrir ligia. oc eigi mondi spioti scotit í moti þeim. oc letzc alldregi 5 þeim scylldo slicr vinr sem aþr.

Fra sonóm Harallz konvngs.

**N**v er at segia fra sonóm Haralls konvngs Inga K. 73 oc Sigurþi sem sagt hefir vitr maþr oc scynsamr Eiricr Oddz s. oc er þessi frasogn mest eptir 10 sogo Haconar maga lenz mannz. hann sat yfir oc sagþi fra þessóm tíþindóm er ritat var fyrsta sine. en hann sialfr oc synir hans voro íþessóm ferþóm oe iflestóm orostóm. voro honóm þeir menn kvnnir er her ero nefndir. hefir sa oc er ritapi sogona 15 fleire sanorþa menn nefnda til þessar frasagnar.

Fra S.

**S**igvrþr slembir com þat svmar iDanmorc oc K. 74 shapi orostor .ii. i Eyrar svndi víþ Vinðr. aðra svþr við Eri. oc hraþ þar .viiij. scip.<sup>1</sup> en 20 hengþi svma. dvalþiz hann þa iSvðrlondóm vm sceið er hann vissi øngan sin afla íNoregi. oc var þar mest vm motstopo sem voro Þrendr oc Mørir. Sva s. Ivar.

209. Riso við visa  
25 vestan comnom  
Þrendr oc Mørir  
þeir er þrifom nitto:  
brvgþvz holþar  
ihvga sinom  
30 mennzco milldom  
M. syni.

<sup>1</sup> Her mgl. vist en sætning.

211 oc fra því segir hann er Sigurþr for af Noregi oc hann com i Svía ríki. sem her s.

210. Drífo til reipa  
 íróþo veðri  
 reyndir at risno<sup>1</sup> 5  
 resiss þegnar<sup>1</sup>  
 vrþo segir  
 segls at geta  
 þa var svalt asę  
 en svmir íoso. 10

211. Scok veþrvita  
 ívatom byr  
 gylli glestan  
 vm grams scipi<sup>1</sup>  
 kloccar vrþo 15  
 en konvngr styrþi  
 sneccio sneisar  
 of Sigvrþi.

212. Hratt hvast skipi  
 íhvoto veðri 20  
 rost ríþandi  
 oc ramir strámar<sup>1</sup>  
 festo segir  
 sneckio langa.  
 kynstors íofvrs 25  
 við Kalmar nes.

Þa var hann cominn i Dana konvngs velldi. oc gørþi ser þar marga hofpingia at vinom. konvngin sialfan at vpphafi sem her segir.

<sup>1</sup> r er i hds. rettet fra s.

213. Ser framliga  
 friþar leitapi  
 ilríopr ara  
 við Iota gram.

5 Ivar getr þess sem fyr er sagt at hann atti orosto við Eri.

214. Møtti Vinþom  
 sa er vega þorþi  
 socndiarfr Sigvrþr  
 svþr við Eri. 10

oc en s. hann.

215. Hraþ vngr konvngr  
 .viiij. sneccior  
 vargr gein vm val  
 Vinþa ferþar  
 hne fyr egio  
 oþiopr lið. 15

Apra orosta atti hann fyr Møri. oc drap þar mart Vinða. sem I. s.

216. En let apra  
 aþstr fyr Møri  
 gramr geirþorin  
 gvnni haþa.  
 neytti vapna  
 þa er Vinðr hnigo  
 aþr oddviti  
 aþro sini. 212

Þaðan hellt hann í Elfina feystri qvisl oc toc þar .vi. scip af líþi Þoris hvinantorþa. oc Olafs Harallz 30 s. kesio. oc eltti O. a land vpp. Sem her s.

217. Van i Elfi  
 þar er iofvr þarþiz  
 fall folcstara  
 til foporleifþar:  
 scylfv sceyti 5  
 scot mognopoz  
 hnigo hringviþir  
 hvaratvegio.

Þiostolfr var iKonvnga hello. oc scylldi þar veria landit. oc S. hellt<sup>1</sup> lípi sino þangat. oc skvtoz þeir 10 á oc matti S. eigi aland ganga fello menn af hvarotvegia lípi. oc mart varþ sart. Þar fell Vlf-heþinn Saꝛxolfs s. norþlenzer maþr. oc stafnbvi S. Þesa getr Ivar.

218. Van leyfðr konvngr 15  
 af lípi Þoris  
 þriv scip hroþin  
 iþeiri for:  
 setto vndan  
 Olafs líþar 20  
 þeir er or Elfi  
 elltir voro.

EN þa er S. la ihofn þeiri er Portyria heitir aLimgarz siþo. oc setti þa scipom er foro í Vikina e. bræt oc renti. En Tvñbergs menn gerþo lið at 25 honom oc como a vvert sva at þeir S. voro alandi oc scipto fengi sino. kom svmt lið ofan at þeim. en þeir lagþo scipom vm þveran vagin fyr vtan hofnina. Þar fell mart manna af S. þar fell Fiðr geit oc Askell Smiðs s. En S. comz ascip sitt. oc 30 34a ræri at þeim vt. en scip Vatnorms var þar nest.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. hell.

let hann siga ahomlo. en S. reri vt til hafs. oc komz vndan einscipa. Þa var þetta . . . .

219. . . . . io  
 Vatnormr iPortyrio.

5 Sigldo þeir a haf. oc er sigllt var mioc forse maðr af scipi hans. sa het . . . . Þorlacs s. af Batalldri. hann forse aþtir bati er bñvñn var við scipit. S. slembir bra vtleið er hann kom svþr oc . . . . .

Vm Sigurð konvng slembi.<sup>1</sup>

213

10 **E**N of svmarit eptir foro þeir M. baþir saman K. 75 svnan .vij. scipom. oc toco þa aLista avvert vm nott. er þeir logþo at landi. Þa var firir Bentein Kolbeins s. hirþmaðr Inga konvngs. oc en vascasti maþr. þeir gengo þar vpp ínetrellding oc 15 komo avvert oc toco hvs aþeim oc villdo legia elld ibøin. Bentein comz vt oc ihvs noccot meþ hercleþom oc var vel bvin oc etlaþi at veriaz. Þa melti S. Hver vill sveina in ganga at Benteini. þar er nv vaskliga gort. Engi varþ sciott bvin til. B. 20 heyrþi hvat þeir melto oc svarapi. Hver sem in gengr þa scal hann fina vapn fire ser. myret var ihvsino. oc stoð B. við dyrnar meþ brvgþit sverþ. sciolld hafði hann fire ser oc hialm ahofþi. oc var en rosqvasti maþr. S. stoð ifra noccot. oc sa at 25 engi var bvin til ingongo. þa toc hann grafelld er hann hafþi oc ste a oc sneri vm hond ser. oc bra sverþino. oc sneri vpp at hvsino. oc hafþi ecki vm oc var iscyrto einni oc hafþi ecki a<sup>2</sup> hofþi oc feykir in ihvsit sem kolfi sceyti. sva<sup>3</sup> at sciottliga<sup>4</sup> 30 var hann i inanverþo hvsino. oc sotti at honom

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Rettet i hds. fra h. <sup>3</sup> Rettet fra hdss sv. <sup>4</sup> Rettet fra hdss. sciol-

vtar. oc bio hann þegar banahög. oc com sva vt  
at hann hafði hofvþit ihendi ser. oc helldr vascligr  
maðren. því at allra manna var hann snofvrligastr.  
s. s. iqveþino.

220. Hellt a Lista 5  
lofþvngr scipom  
a/R fyr Agþir  
a/Stan af nesiom:  
hne hersa kyn  
her var ilandi 10  
brvno bygþir  
fyr bvðlvngi.
221. Dref<sup>1</sup> til scogar  
fyr scioldvngi  
landmanna liþ 15  
þar er logar brvno:  
vocþo drengir  
meþan dor roþin  
bloð Benteini  
aþr bana fengi. 20

Þeir foro sípan til scipa sína oc helldo íbrot. S.  
var mikill maþr oc ven iarþr ahar. oc nacqvát  
enisnaþr. blaeygr oc rettleitr. liþr anefino afrhendr<sup>2</sup>  
oc fimr. oc hveriom manne gørvári at ser. vm alla  
lvti. EN er I. konvngr fra drap Benteins. oc þeir 25  
brøðr Kolbeins synir Sigvrþr oc Gyrþr. Þa gørþi  
konvngr lið at þeim oc for sialfr. oc toc scip  
vndan<sup>3</sup> Haconi pvngellto syni Pals. oc dottor syni  
Aslacs Erlings s. af Sola. oc systrvngi Haconar  
maga. Ingi konvngr elli Hacon aland vpp. oc lið 30  
hans allt. oc toc hvert fat þeira. en þeir flyþo  
214 ifiorþo in vndan. Sigvrþr storcr sonr Einriþa iGa/l-

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Utydel. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. vnda.

ardal. oc Eiricr hēll broþir hans. oc Andres kello-  
scitr s. Grims. EN S. oc M. blindi. oc Þorleifr  
sciappa sigldo norðr et ytra .iii. scipom aHaloga-  
land. oc var M. eptir þann vetr iBiarceyio norþr  
5 meþ Viðkvni Ioans s. en S. var aFinmorc þan vetr  
alavn. oc meir en .xx. menn meþ honom. en hann  
hio stafna af scipi sino. oc sæþi niþr iEgisfirþi  
inanverþom. EN þat var mellit at þeir fengi honom  
vistir Þorleifr sciappa<sup>1</sup> oc Einar Ogmvndar s. af  
10 Sandi. oc Gvðrvnar Einars d. Ara s. af Reykianesi  
af Holom. Þann vetr er sagt at S. orti viso.

222. Gott var igamma  
þars ver glaþir drvccom  
oc glaþr grams s.  
15 gecc meþal beckia:  
vara þar gamans vant  
at gamans dryckio  
þegn gladdi þegn  
þar lanz sem var.
- 20 Oc vm varit eptir for hann norþan. oc hafði scvtor  
.ii. er Finar hofþo gort honom. engi var samr i  
meþ síni var bvndit oc viðiar fyr kne. oc røro .xii.  
menn aþorð sva sciott at ecki toc avatni. Þetta  
montv heyrta hafa qveþit.

- 25 223. Fatt eitt fylgir  
fvro haleyscri  
svipar meþ segli  
sinbvndit scip.

Hann com vt iVaga oc toc þar Svein prest oc  
30 sono hans .ii. oc let drepa þa alla. Sva segir Ivar.  
EN nesta vetr eptir er Bentein var drepin. at S.  
var a valldi Haleyia.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. scioppa.

224. Þan vetr en nesta  
 næpra deypi  
 hvgfvllr konvngr  
 með Haleyiom  
 olli fall<sup>1</sup> 5  
 feðga þrigia  
 vlf s angrtoppr  
 vt iVagom.

Þá þan for hann í Vikar. oc, toc þar Vilhialm scin-  
 ara lendan man. oc anan Þorallda kept. oc drap 10  
 þa baða. Sva s. I.

225. Þat var et nesta  
 norpr iVagom  
 vapna scipti  
 er Vilialmr fell. 15

Sí þan for hann svpr oc motti<sup>2</sup> Styrhari glesirofo  
 svðr við Byrþo. er hann for svnan or capangi oc  
 drap hann. Sva s. I.

215 226. Metti sí þan  
 svðr við Byrþo 20  
 gramr gvþporin  
 glesirofo<sup>3</sup>:  
 olli stillir  
 Styrhars bana  
 þar þenþivr 25  
 bloðga vengi.

Oc er hann com svpr til Hvalsness. þa hitti hann  
 Svina grim oc let hogva af honom hondina høgri.  
 Sva s. Ivar.

<sup>1</sup> Sál. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. møtt. <sup>3</sup> I tf. over I. med nedv-  
 tegn.

227. Veitti visi.  
 fyr Valsnesi  
 socn snarpliga  
 Svina grimi:  
 hann let missa  
 milldings hnefa  
 høgri handar  
 aþr hialldr lykyze.<sup>1</sup>

Þa for hann svpr aMøri fyr vtan Þrandheimsmynni.  
 10 oc toc þar Heþin harþmaga oc Kalf klingro avga  
 oc let Heþin vndan ganga. en drap Kalf. Þat segir  
 Ivar at hann tóki Fin hondom.

228. Møtti Fini  
 fremþargiornom  
 or oddviti  
 aþstr a Qvilldrom:  
 leto nytan  
 naddveþrs boþa  
 Vlf s arþþega  
 ondo tyna.

20 oc en s. hann.

229. Van fyr Møri  
 milldingr teer<sup>1</sup>  
 Heþin með hondom  
 oc hans lipa:  
 hann let Kalfi  
 klingro avga  
 helldr harðliga  
 heiptir golldnar.

30 Oc en s. hann.

<sup>1</sup> Sál.

230. Herscilldi for  
hari Sygna  
allt ið ytra  
eyiar oc strandir.

oc en q. hann.

5

231. Sia knatti þar  
fyr Sigvrþi  
bitra branda  
brynior hognar  
scarpa sciolldo  
scopt blöðropin  
veþrblasin vę  
of vegendom.

10

216 Ingi konvngr oc Gyrþr fostri hans spvrþo til fara<sup>1</sup>  
S. oc sva hvat hann gøþi. Þa sendo þeir menn 15  
at leita hans Ioan kvzo son Kalfs ranga broþor  
Ivars byscops. oc anan Ioan prest smyri. Þeir  
sciporo Hreinin er allra scipa var sciotastr .ii. rvm  
oc .xx. oc foro svþr at leita þeira. En sva sogþo  
menn. at þeir sei þa en legþi eigi at oc foro apr 20  
við litin orztir. Sigvrþr for til þess er hann com  
aHorðaland svþr iHerþlo. Þar atti Einar bv s.  
Laxapals. oc var farin in iHamar til gagndaga  
þings. En þeir toco þar fe allt oc langscip half-  
pritogt. oc son hans .iiii. vetra gamlan er hvilldi 25  
hia vercmani hans er þeir como. Svmir vildo drepa  
svejnin en svmir hafa meþ ser. Vercmaþrin melti  
við þa. Litil hefnd mon ypr ipiccia at drepa. oc  
litol gøþi at hafa meþ ypr. oc min son er sia en  
eigi Einars. Þeir foro ibrot oc hofþo eigi sveinin 30  
meþ ser. En er Einar com heim gaf han vercmani  
til tvegia æra gvllz. oc letzc avallt scylldo vera

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. far.

vinr hans. Þeir Sigvrþr foro æstr iVikina. oc toc  
Finn Saþa vlf s. er hann for at heimta lanz  
scylldir. oc festo hann vpp. oc sigldo siþan svþr<sup>1</sup>  
til Danmarcar.

5

Brefsending Inga konvngs.

Þat mellto Vicverir oc Biorgyniar menn at þeim K. 76  
Þ potti vsanlict er Sigurþr konvngr villdi eigi  
coma. at veria land meþ Inga konvngi brøþr sin-  
om. oc sogþo mikin mvn er Ingi konvngr var við  
10 hascan allan oc hans lið. oc hafþi margar orostor  
hapar við . . . . . i capangi norðr þott faþor 34<sup>b</sup>  
banar hans føri þioðleip fyr Þrandheims myni. Þa  
sendi . . . . . sinom norðr til Þrandheims. Þat var  
aritino. At Ingi konvngr s. q. S. brøðr sinom oc  
15 hans raponeyti . . . . . Ottari birtingi. oc ollom  
lendom monnom hans. oc sva hirþmonnom oc  
hvscorlom vinom ockrom bvondom oc . . . . allri  
alþypo selom oc veslom vngom oc gomlom. gvðs  
oc sina. Vandreþi okor<sup>2</sup> ero ollom monnom kvnig  
20 ipesso . . . oc sva øsca sv er þv ert .v. vetra gamall.  
en ec .iii. vetra. oc megom ecki at hafaz nema vit  
niotim vina ockara oc gopra mana. en vinir minir  
picciaz við vandreþi comnir en þer oc yðrir vinir  
hafit kyrseti oc hoglifi. Gørit nv sva vel. at þer  
25 sokit til mins fvndar sem siolmenztir. oc verom  
bapir saman hvatki er i gøriz. nv er sa ockar vinr  
mestr er til þess helldr at við sém sém sattastir.  
oc iafnhalldnir af ollo. en með þvi at þer afrøkiz  
oc gørit eigi fara sem þer hafit fyr gort at næð-  
30 synligri orpsendingo minni. scalltv við þvi bvaz at  
ec mon gera lið a hendr þer. oc scipti þa gvð meþ 217

<sup>1</sup> Skr. 2 gg. <sup>2</sup> Foran ordet findes en lang streg (el. l med prik under?).

ocr. því at eigi þicciome ver standaz mega at hafa  
fiolmenni með oss sem ver þvrfom við otta þenna  
en þv teor lanzscylldir allar halfar við oss iNoregi.  
Lifit i gvðs friþi. Þa stoð vpp Ottar birtingr oc  
melti. Þat er mal S. konvngs at mēla til Inga kon- 5  
vngs b. sins. at gvþ þacci honom q. sina goþa  
oc erfþi oc fiolskyldi oc margfalldan hasca er þv  
verþr opt við staddr af næðsyniom ockrom. oc  
sva þinir vinir. En þott svmt þicci helldr arþict  
iorþom Inga konvngs við Sigurþ b. sin þa hefir 10  
hann þo mikit til mals sins vm svma lvti. Nv vil  
ec sciott lysa ifir mino scapi. ef þar fylgir vili  
konvngs oc anara manna at þv S. farir afvnd Inga  
konvngs broþor þins sem fyrst mattv með þat lið  
er þv fęr. oc effi hvar yccar anan iollom farsellig- 15  
om lvtom. en almattigr gvð effi þapa ykr. Nv vili-  
om ver heyra orþ þin konvng. En konvng var  
borin apingit. þar hann Petr Saþa vifs s. En þetta  
melti konvng. Viti allir menn þat. ef ec ma rapa.  
þa vil ec fara at hitta I. broþor min sem fyrst ma 20  
ec. siþan melti hverr þeira iorþa stað anars sem  
vanþi þeira er til oc tolþo vm tolur langar beþi  
Gyrðr oc Ogmvndr. ok margir aðrir lendir menn.  
en þo com isama stap niþr sem Ottar hafþi melt.  
fyr ondverþo. siþan foro þeir iVic aþtr til fvndar 25  
viþ konvng.

Fra Sigvrþ<sup>1</sup> slembi.

K. 77 **E**n þat it sama svmar komo þeir S. slembir  
meþ .xxx. scipa ner vetrnottom iNoreg. beþi  
Dana lið oc Norþmanna. sem her visar til. 30

232. Fystiz svnan  
Sigvrþr alesti

<sup>1</sup> Sål.

meþ litit lið  
lond at søkia:  
biosc með hanom  
til herfarar  
margs andvani  
M. konvng.

233. Helt primtogom  
þioðnytr konvng  
sneckiom svnan  
við socn bvin:  
vgþo lypir  
lið Sigvrþar  
lec sciolldr við scioll<sup>1</sup>  
ascipom visa.

15 Þeir brøþr I. oc S. spvrþo. oc foro ímot þeim með  
.xx. scipom allstorom. sem her s.

234. Foro leyfþir  
meþ lipi miclo  
Harallz hroþrsynir  
herstefno til:  
þa er at milldom  
M. syni  
atroþr asia  
Ingi knvþi.

218

25 Þeir hittoz svno dagin nesta eptir Marteins messo.  
en hon var laðgardagin aðr. tocz þa með þeim  
orosta. sem her segir.

235. Hraut istongom  
þar er hilldingar  
við vig vanir  
vapna neytto:

30

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. sciold.



fripr slitnapi  
frenda amillvm  
gvpr geisapi  
gecc hilldr saman.

236. Stvno segir 5  
stal roðnoþo  
scat biartr konvngr  
baþom hondom:  
horþ spiot bito 10  
beniar sviddo  
herscip rvþvsc  
hvaratvegio.

237. Flvgo hvndrvpom  
herstefno til 15  
sargogll vm sia  
sveita at drecca:  
eyddo oddar  
iofvrs fvlltrvom  
morþ miclapiz 20  
þa er Magnvs fell.

Þegar ifyrsto hriþ lagþo Danir fra .xviii. scipom.  
oc heim svþr sem her segir.

238. Flyþo Iotar 25  
.xviii. scipom  
þeir er Sigvrþi  
svnan fylgþo:  
rafsc rēsis lið  
þa er rikr konvngr  
vanr vasforom  
vapna neytti. 30

Þa hrvþose scip þeira S. oc M. En þa er mioc var  
hropit scip M. en hann hvilldi ireckio sine. þa toc

Hreiþar Griotgarz s. er lengi hafþi fylgt honom oc  
verit hirþmaðr hans. toc hann ifaðm<sup>1</sup> ser oc villdi  
hlapa meþ hann a anat scip. Þa var Hreiþar  
scotin spioti milli herþanna oc þar igognom. oc  
5 þat sogþo menn at þar fengi M. bana af þvi eno  
sama scoti. oc fell Hreiþar a bac aptr apiliornar.  
en M. ahann ofan. Oc þat melto allir at hann  
þotti vel oc prvlliga hafa fylgt sinom lanar drotni.  
oc gott er hveriom er slican orprom getr. Þar fell  
10 Lopin af Linostoþom. oc Brvsi Þormoz s. stafnbvi 219  
S. Ivar Kolbeins s. oc Havarþr fęgir. sva segir  
idrapo I. konvngs.

239. Raðri dreif þa er rivfa  
reð oll fyr gram scioldo 15  
mioll apr M. felli  
morþgiarn þrvmo iarna:  
harmar øngr þvi at Ingi  
attv raþa vel lapi  
doct fell drivgt a scocka  
20 drap Sigvrðar vapna.

240. Syndi sialfr at landi  
sniallr en þv bratt allri  
vel vm hrosar þvi visi  
valkost mvnins fosto:  
25 vlfs bornom varþ arnar  
einkar tþr í viðo  
horþ rvþv fregir fyrþar  
fvndr Langeyiar svndi.

Þat melti M. konvngr blindi er hann fece scotit.  
30 Þat com .vij. vetrom til siþ. Her fell mikill hlvti  
liþs þeira. þvi at ecki gecc vndan þat er naþ varþ.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fað.

Þeir drapo i einom holmi meir en lx. manna. Þa fello .ii. islenskir menn Sigvrþr prestr s. Bergþors Mas s. anar Clemet s. Ara Einars s. En Ivar scrat<sup>1</sup> hanki s. Kalfs ens ranga. er sípan var b. i Þranheime<sup>2</sup> norþr. hann hafði avallt fylgt M. hann 5  
 comsc ascip Ioans koþo broþor sins. Ioan atti Cecilio d. Gyrþar Barþar s. oc var þar ilíþi .iij. komoz þeir ascip Ioans. anar Arnþiorn ambi. er sípan atti d. Þorsteins í Aþsholli. þriþi var Ivar dynta Stara. s. broþir Helga Stara s. inþrönsr at 10  
 moþorkyni in vensti maðr. oc er lípsmenn vrþo varir við at þeir voro þar. þa gripo þeir til vapna oc gengo at þeim Ioani. En hann biosk við þeim. oc var við sialft at þar mondi alþyþa beriaz. En þat varþ at seþt meþ þeim Ioani at hann leysti 15  
 vndan Ivar oc Arnþiorn. oc festi fe fyr þa. en þat fe var honom gefit sípan. Ivar dynta var leiddr aland vpp oc hægvín. þvi at þeir Sigvrþr oc Gyrþr Kolbeins synir villdo eigi fe taca fyrir hann. þvi at þeir kendo honom at hann hefði verit at drapi 20  
 broþor þeira. Þat sagði Ivar at þat hafði sva líþit ifir<sup>3</sup> hann at honom þotti mest er nafni hans var leiddr aland vpp vndir øxi oc hvarf til þeira. oc 25  
 35<sup>a</sup> haþ þa heila hittaz. sva sagði Gyriþr hvsfreyia Birgis d. systir Ioans erchibyscops at hon letz Ivar  
 [byscop þat heyra mela.<sup>3</sup>

Fra [Sigvrþi konvngi slembi.<sup>3</sup>

K. 78 **N**v er at segia fra S. konvngi slembi at vpp-  
 gongor tokoz a scip hans. en hann varþiz meþ miclo ageti oc veitti morgom monnom scapa. 30  
 søkia þeir nv aprt at firirrvmino. sva s. Ivar.

<sup>1</sup> Synes først skr. scratt. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Utydel.

241. Hraþsc vnd iofri<sup>1</sup>  
 avstan comnom  
 bito slog svðrøn  
 sneckio meþ stofnom:  
 5 þa er skiolldvngs son  
 af scipi sino  
 socnfør a sia  
 svnz kostapi.

Sípan konopo þeir valin. oc fvndo eigi S. slembi  
 10 oc rero abatom at leita hans. oc fvndo man ein  
 asvndi oc villdo drepa. en sa baðsc vndan. oc  
 letzc mvndo segia hvar S. slembir veri. oc þat  
 villdo þeir. Scildir oc spiot oc daþir menn flvto  
 vipa asenom hia sciponom. Þa melti maðrin. Sia  
 15 mono þer hvar flytr ein raþr sciolldr þar er hann  
 vndir. Þa rero þeir þangat oc toco hann. oc flvtto  
 hann til lanz. Han hafði hlapit<sup>2</sup> fyr borþ þa er  
 scip hans var hroþit oc steypþi brynioni af ser  
 ikafi. þvi at hann var manna bazt syndr. Hann  
 20 hafði ellzvirki aser. oc var fnioscrin<sup>3</sup> ivalhnotar  
 scvrmsli oc steypþ vm vaxi. Hann hafði sciolldr  
 ifir ser er hann svam til þess at eigi metti vita  
 hvart sa sciolldr veri e. anar er margir flvto. sva  
 sogþo þeir at alldregi myndo þeir hitta hann ef  
 25 eigi veri þeim sagt til. oc þvi er þess getit hversu  
 hann bio vm ellzvirkit. at þat þotti hvggvemliga  
 gort at bva sva vm at alldregi vettiz. sva s. Ivar.

242. Varþ avatni  
 vikingr tekín  
 30 sa er mana var  
 mestr fvllhvgi.

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Skr. 2 gg, sidste gang uden h. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. fiosc-.

EN þa er þeir como til lanz. var sagt liðs monnom  
 at Sigvrðr var hantekin. Þa slo opi aherin fyr  
 fagnaði. oc er S. heyrði þat melti hann. Margr  
 maðr vandr mon her fegin gøR idag amino hofpi.  
 Sipa gecc Þiostolfr A. s. þangat oc melti við <sup>5</sup>  
 hann. Hvi vartv sva diarfr þrøls sonrin at þora at  
 segia at þv verir s. M. konvngs. Hann svaraði.  
 Ecki mattv feðr minom iafna við<sup>1</sup> þin foþor e.  
 þrel. þvi at litils var þin faþir verþr hia minom  
 foþor. Sva s. Hallr s. Þorgeirs lecnis. Steins s. oc <sup>10</sup>  
 hirþmaþr Inga konvngs er þar var þa við staddr  
 at þeir reþiss menn konvnga villdo lata drepa hann  
 þegar. EN þeir er sina harma atto mest at reka  
 repo mest piningo hans. en hann nefndi til þess  
 sono Kolbeins oc Petr Saþavlfis s. en alþypa manna <sup>15</sup>  
 gecc fra. oc villdo eigi asia. Þa batt Petr meþ  
 streng handlegi hans sva at ifir vpp gecc holldit.  
 Þa melti Sigurþr. Fast bindr þv nv Petr. Hann  
 svaraði. Þa kendir þv mer þat er þv drapt Fin  
 broþor min aþtr aQvilldrom. Þa brvtv þeir fotlegi <sup>20</sup>  
<sup>221</sup> hans isvndr meþ øxar homrom oc sva handlegi.  
 oc sipan klvfv þeir svorþ. oc flogo hann or kleþom  
 sinom. oc hyddo hann meþ svarþsvipom þar til  
 er sva gorla var scin af honom sem hann veri  
 flegin kvicr. oc þat segia menn at hann syngi <sup>25</sup>  
 salltara meþan þeir pindo hann. oc toc þar avallt  
 til sem hann hvarf fra þott øngvit felli ahann  
 amilli. oc bað þa fyr ovinom sinom. sva s. Ivar.

243. Þat tel ec illa  
 er iofvr scyldi  
 kynstor koma  
 ikvalar slicar:

30

<sup>1</sup> Skr. 2 gg.

tecr Sigvrþi  
 sipan engi  
 maþr røsqvari  
 vm meþalkafla.

<sup>5</sup> 244. Song salltara  
 meþan Sigurþ pindo  
 iofvrs ovinir  
 yta drottinn:  
 bað fyr brognom  
<sup>10</sup> baþfrecn iofvr  
 þeim er vellscata  
 veitto pislir.

Oc þa er hann vissi ecki iþenna heim. drogo þeir  
 hann til tres eins oc hengþo hann þar vpp. sva  
<sup>15</sup> s. Ivar.

245. Fra ec at leti  
 lif sitt konvngr  
 þa er salltara  
 svngit hafþi:  
<sup>20</sup> villdi ganga  
 gramr til scriptar  
 en þvi þioðkonvngr  
 þeygi naþi.

Oc er hann var daþr. vrþo allir aeitt sattir beþi  
<sup>25</sup> vinir hans oc ovinir. at engi maþr hefþi gervari  
 at ser verit en S. vm alla lvti. sva at menn viti.  
 en þo hefir hann verit ogipto maþr. Eigi hefi ec  
 fire þvi fara orþa hans getit at eigi hafa ec mart  
 heyrt kent honom at hann hafi melt vip þa. En  
<sup>30</sup> Hallr hefir sva sagt at hann melti fatt oc svaraði  
 fam<sup>1</sup> einom monnom þott orþom yrþi a hann. oc

<sup>1</sup> Herefter skr. orþom, men overstr.

sva segir hann. at S. brasc eigi helldr við. en þeir  
drepi astocce e. stein. oc þat let hann fylgia. at þat  
metti vera of goðan dreng þan er vel veri a þrec  
bvin oc hreysti at sva metti standaz piningar at  
þvi at hann helldi mvni sinom e. brygpi ser litt 5  
við. en sva hefir Hallr sagt. at alldregi bra hann  
mali sino helldr en hann seti a ælbecc milli vina  
sinna. hvarki melti hann þa hęra ne legra ne  
scialfhendra. en vanþi hans var til. oc mellti mioc  
til þess er hann andapiz. En prestr sa er þar hafpi 10  
kirkio soen scamt fra. let lic S. fęra þangat til  
kirkio. en sa var vinr þeira Harallz sona. En þeir  
lægþo reiþi ahann firir þetta oc gallt hann þeim  
222 fe firir. oc þeir leto fęra bræt likit ihreysi. Oc siþan  
sotto vinir hans likit svnan or Danmore oc flvttv 15  
svþr til Ala borgar. oc grofo þar at Mario kirkio.  
sva sagpi Ketill profastr er varþveitti Mario kirkio.  
at Sigurþr veri þar grafin. En Þiostolfr A. s. let  
fęra lic M. konvngs til Oslo. oc grafa iHallvarz  
kirkio hia S. foþvr hans. En Lopin saþrvþ fęrv 20  
þeir til Tvnsberggs.<sup>1</sup> en allt lip anat grofo þeir þar.  
oc foro abrot meþ sigri miclom. Þess miniz Baþvar  
hallti<sup>1</sup> idrapo er hann orti vm S. konvng Harallz s.

246. Nv scal lyst hve Lista  
lęsciar konvngr hara 25  
gęrpiz afregs orþa  
efnd þins foþor hefndir:  
letod hialms at holmi  
hriþ spurþiz sv viþa  
ofkvgi do iofra 30  
allvalldr Sigurþ falla.

oc en q. hann.

<sup>1</sup> Sål.

247. Magnvs varþ at morþi  
malsniallr ibaþ falla  
reþ firir ręsis dafþa  
rikr þioðkonvngr slicom:  
5 meir rac þic til þeira  
þrecstercr konvngr verka  
flagþs hest hafit flestom  
fylldom naþr en scylldi.

248. Þar fell allt oc ærvir  
10 vlfr raþ aher dafþom  
teþr itavgnings<sup>1</sup> veþri  
tveir iofrar lip þeira.

#### Dráp Ottars birtings.

15 **E**ptir fall Harallz konvngs gilla var Ingiriðr d. K. 79  
gipt Ottari birting lendom mani oc miclom  
hoffingia. hann var þręnser at ett oc mikill styrþar  
maþr rikis Inga konvngs meþan hann var ibarn-  
ęsco. En S. konvngr var ecki vinr hans. oc þotti  
hann allt hallr vera vndir Inga konvng mag sin.  
20 Ottar birtingr var drepinn norþr icapangi ieinvigi  
vm qvelld er hann gecc til aptansongs. oc er hann  
heyrþi hviniþ af hogvino. þa bra hann vpp hend-  
inni oc skickioni at moti. oc hvþi at castat veri  
snękecki at moti honom sem titt var vngsveinom.  
25 Han fell við hogit. En Alfr hroþi son hans com  
þa gangandi ikirkio garþin ok sa fall foþor sins  
oc sva at maðrin er vegit hafpi hliop æstr vm  
kirkiona. en Alfr hliop eptir honom. oc drap han  
við sanghvs hornit. oc mellto men at hann hefpi  
30 drengiliga hefnt. oc þotti han myclo meiri maþr  
siþan en aþr.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> Skr. -vngs med i over v. <sup>2</sup> Herefter mulig en overskr.

223 35<sup>b</sup> **E**n er þeir brøpr Ingi konvngr oc S. konvngr K. 80  
 hofþo verit .vi. vetr konvngar þa com sa maðr  
 vestan af Scotlandi er Eysteinn er nefndr. sem  
 Einar Scvla s. segir.

249. Iofvr fystiz astr  
 arlyndr oc hrastr.

En þeir hofþo farit eptir honom oc fylgt honom  
 iland Arni sturla. Þorleifr Bryniolfs s. Kolbeinn  
 hrvga. Eysteinn var tekin til konvngs a Eyra þingi  
 vm gagndaga. oc svarit honom sva land at hann 10  
 scylldi hafa þriðivng af Noregi við brøpr sina. oc  
 settvsc þeir brøpr er þeir fyndvz. en Eysteinn  
 gerþi øngar scirslor e. tilravnir í Noregi vm faperni  
 sitt. oc var þvi trvat þar vm er Haralldr sialfr  
 hafþi sagt. Þa var Eysteinn konvngr iÞrandheime 15  
 er Ottar birtingr fell. oc þegar stefndi hann til sin  
 bvanda lipi miclo oc for vt til byiarins. En frendr  
 Ottars oc vinir kendo rapit Sigvrþi konvngi. er  
 hann var þa oc icapangi. oc voro bøndr geystir  
 ahendr honom. en hann baþ fyr sic scirslor oc 20  
 festi iarnbvrþ at hann scylldi sana mal sitt. oc varþ  
 þat at sett. For S. konvngr eptir þat svpr iland oc  
 vrþo þer scirslor alldregi flvttar. Ingiriþr drotning  
 gat son við Ivvari Sveins syni. sa het Ormr. er  
 sipan var kallaþr konvngs broþir. hann var manna 25  
 friþastr syndom. oc gørbiz mikill hofþingi sem  
 sipan mon getið verþa. Ingiriðr drotning var gipt  
 Arna er kallaþr var konvngs magr. Voro þeira  
 born Ingi. Nicholas. Phillippvs. oc Ingigerþr er  
 atti Biorn hvccr. oc sipan Simon Kara son. Ein 30  
 lendr maþr þeira brøðra S. oc I. het Erlingr sonr  
 Kyrpinga orms oc Ragnhilldar Sveinka d. Mopir

Kyrpingaorms het<sup>1</sup> en hennar mopir Ragna d. Orms  
 iarls Scopta sonar oc Ingibiargar d. Haconar iarls  
 rikia. Erlingr var vitr maðr oc mikill vinr Inga  
 konvngs. oc meþ hans rafi var honom gipt Kristin  
 5 d. Sigvrþar konvngs Iorsalafara. Erlingr atti bv  
 aStvðlo aSvnhorþalandi. hann var kallaþr Erlingr  
 scacki. Hann gerþi ferþ sina or landi abravt oc  
 meþ honom Einripi vngi oc en fleiri lendir men  
 oc foro vestr til Orcneyia. oc biogvz til ferþar  
 10 þaðan. Rognvalldr iarl er kali var kallaþr oc Vili-  
 almr<sup>2</sup> b. oc hofþo af Orcneyiom .xv. scip oc  
 siglldo til Svðreyia. oc þapan vestr til Vallanz þa  
 leið sem sigllt hafði S. Iorsalafari. Þeir siglldo vt  
 vm Norvasvnd. oc herioþo vþa aSpani aheiðna 224  
 15 menn. Litlo sipar en þeir como vm svndin scilþiz  
 ibrot Einripi vngi meþ .v. scipom. En Rognvalldr  
 iarll oc Erlingr scacci foro meþ .x. scip oc hitto  
 adromvnd ein ihafino oc borþvz vþ þa oc vnno  
 dromvndin. Avþvn raþi er sa nefndr er fyrst gecc  
 20 vpp adromvndin stafnbvi Erlings. Þat var callat  
 fregþar verc. Þeir toco þar allmikit fe oc margar  
 gersimar. Ragnvalldr iarl<sup>3</sup> oc Erlingr foro vt til  
 Iorsala oc til arinar Iordanar. oc snero aptr vm  
 hæstit oc sigldo til Miclagarz oc leto þar eptir scip  
 25 sin foro vtan landveg oc helldo heilo þar til er þeir  
 como íNoreg. oc var þeira ferþ allmioc lofoð. Þotti  
 Erlingr scacci sipan myclo meire maþr en apr.  
 beþi af ferþ sinni oc af qvanfangi þvi er hann fecc.  
 var hann oc spekingr mikill at viti. Han var  
 30 mest hallr iallri vinatto til Inga konvngs.

<sup>1</sup> Herefter åbent rum for navnet; i foregående århundrede er lakunen udfyldt med Ragna. <sup>2</sup> r er tf. over l.  
<sup>3</sup> r er i hds. rettet fra l.

## Fra S. konvngi.

K. 81 **S**va er sagt at þa er S. konvngur reið af veizlo  
 iVic æstr með hirþ sína oc reip vm bœ þan  
 er ricr maðr atti er Simon het. oc er konvngur reip  
 vm bœin þa heyrþi hann i hvs nacqvaf qveþandi 5  
 sva fagra at honom fanz mikit vm. hann reip til  
 hvssins oc sa at þar stod cona ein við qvern oc  
 qvað við ageta vel. Konvngur ste af hestinom. oc  
 bað menn sína biþa vti en hann gecc in ein til  
 konvngar. en er hann for ibrot. þa vissi Simon 10  
 hvandi hvert erendi hann hafþi att til þessar cono.  
 hon het Þora oc var verca kona Simonar. siþan  
 let hann varðveita cost hennar. oc er stvndir lipv  
 ol sv kona barn. oc var sa svein nefndr Hacon.  
 oc kallaþr sonr S. konvngs. fœddi Simon sveinin 15  
 vpp með ser. Þar oxo oc vpp synir Simonar On-  
 vndr oc Andres oc vnosc þeir mikit. oc scilþi þa  
 ecki nema hel.

## Fra Eysteini konvngi.

K. 82 **E**ystein konvngur varþ vsattr við bœndr<sup>1</sup> er hann 20  
 var staddr iVic æstr Remi<sup>2</sup> oc Hisings bva.  
 gerþv þeir samnað at honom en hann barðiz við  
 þa oc hafþi sigr. en drap mart af þeim oc toc  
 giolld oc gisla oc vtlæsnir af svmom. Sva s. Einar.

225	250. Vicveriom gallt varþ þanig hallt gøreþi gramr giafmilldr <sup>3</sup> oc framr: flest folc varð hrett apr fengi sett	25     30
-----	--	--------------------------

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. bœnd. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. -milld.

en giolldin ioc  
sa er gisla toc.

• 251. Van siclingr sott  
meþ snarpa drott  
5 leyfþ er lyþom kær  
Leicbergi ner:  
Remir flyþo rict  
oc reiddo slict  
alld festi að  
10 sem aðlingr bað.

Litlo siþar gærþi Eysteinn konvngur fær sína or  
landi vestr vm haf. sigldi til Kataness. oc hann  
spurþi til hvar Haralldr i. Madapar s. la i Þors a.  
þar lagþi konvngur til með .iii. scvtor. oc kom aþa  
15 ovara.<sup>1</sup> en iarll hafþi halfprietugt scip. oc allfemikit.  
oc er iarll var vanbvin við. þa fengo þeir Eystein  
konvngur vppgongor ascipit oc fengo iarll hondom  
oc hoþþo hann með ascip. oc leysti hann sic vt  
-vii. morcom gvllz. scilþoz þeir at sva hvno. sva  
20 s. Einarr.

252. Voro songs með sara  
syni Maddapar staddir  
mogrenir fremsc mane  
mattigr tigr .viiij.  
25 þrimr hattom toc þreytir  
þan iarll drasils hranna  
hræstr gaf hrescuþs nistir  
hofvð sitt spocom iofri.

Eysteinn konvngur sigldi þaðan svþr fyr æstan Scot-  
30 land. oc lagþi til kærþapar þess er Apartion heitir.  
drap þar mart mana en renti staðina. sva s. E.

<sup>1</sup> o ff. over l. med nedvisn.tegn.

253. Frett hefi ec at fell  
folcs brvstv svell  
iofvR eyddi friþ  
Apardionar lið.

Aþra orosto atti hann svþr við Hiartar poll. oc 5  
kom þeim aflotta. sva s. E.

254. Beit bvðlvngs hior  
bloð fell ador  
hirþ fylgpiz holl  
við Hiartar poll: 10  
hvgin gladdi heit  
hrvþvz Engla beit  
ox vitnis vin  
valbasta Rin.

Eptir þat hellt hann til Hvitabyiar oc barþisc oc 15  
fecc þar sigr oc brendi bœin.<sup>1</sup> sem her segir.

226 255. Ioc hilmir hialldr  
þar var hiorfa galldr  
hiosc hilldar scy  
við Hvitaby: 20  
rict lec við ron  
raþse ylgjar ton  
feesk fyrþom harmr  
fyri scogar garmr.

Eptir þat heriaþi hann viþa vm England. oc þa 25  
var Stefnir konvngR aEnglandi. Þar nest atti Eysteinn  
konvngR orosto við Scorposcer við riddara nac-  
qvara. oc kom þeim aflotta. sem Einarr s.

256. Drap doglingr gegn  
dreif strengiar regn 30  
við Scorposcer  
skialldkønan her:

<sup>1</sup> oc fecc sigr tf. hds.

raþ styriar garþ  
þa er stocqva varþ  
randølom sott  
reiðmana gnott.

5 Þar nest barþiz hann iPila vic oc fecc sigr. s. s. E.

257. Raþ siclingr sverþ  
sleit gylþiz ferþ  
prvtt Parta lic  
iPila vic:  
van visi allt 10  
fyr vestan fallt  
brandr gall við brvn  
brent Langa tvn. 36a

Langatvn brendi hann siparst aEnglandi aþr þeir  
15 foro brot . . . komo aþr til Noregs. oc røddo  
menn mioc misiafnt vm þessa ferþ. Eysteinn kon-  
vngR þottisc þessa ferþ hafa gort i hefnd þess er  
Haralldr konvngR S. s. for vestr oc fell þar. Þeira  
brœðra for allt vel imilli meþan fostrar þeira lifþo.  
20 oc hoffþo þeir eina hirð Ingi konvngR oc S. en  
Eysteinn ein ser. En þa er þeir andvþvz Gyrðr oc  
Amvndi Þiostolfr oc Ottar birtingr. Ogmvndr svip . . .  
oc Ogmvndr s. Kyrpinga orms<sup>1</sup> b. Erlings scacka.  
þvi at litils var Erlingr virðr meþan Ogmvndr  
25 lifþi. Enn er þeir voro allir andaþir. þa skilþo þeir  
Ingi konvngR oc S. konvngR hirþina bralliga.  
Sigurþr konvngR var ofstopa maþr mikill oc veirþ-  
ar. vm alla lvti þa er hann ox vpp. oc sva var  
Eysteinn konvngR broþir hans. oc var þat ner  
30 nockvi. en allra var hann fegiarnastr. Ingi konvngR  
var litt heill. hann var hrygbrotin. oc sva visnaþi

<sup>1</sup> r tf. over l. med nedv.tegn.

fotr hans ANAR. at hann gecc mioc halltr. en hann var þo vinsell mioc við alþýðo. Einar S. s. var með þeim brøðrom S. oc Eysteini. oc var Eysteinn konvngr mikill vin hans. oc Eysteinn konvngr það 227 hann til at yrkia Olafs drapo. oc hann orti. oc 5 fôrþi norþr i Þrandheime i Kristz kirkio sialfri oc varþ þat með miclom iartegnom. oc kom dyrligr ilmr ikirkiona. oc þat segia menn at þer aminingar vrþo af konvnginom sialfum.<sup>1</sup> at honom virþiz vel qveþit. Eystein konvngr virþi Einar mikils. oc eitt 10 sin er þat sagt at konvnginn E. var comin iseti. en Einar var eigi comin. Eysteinn konvngr hafþi þa gort hann stallara sin. en þetta var norþr i Þrandheime. hafþi Einarr verit til NVNO setrs a Bacca. þa melti konvngr. Vittr ertv nv scald er 15 þv kœmr eigi vndir borþ oc ert þo konvngs scald. Nv monom við eigi sattir nema þv yrkir nv viso apr ec drecca af kerino. Þa q. E. viso.

258. Oss let abbadissa  
angri firð vm svangan 20  
dyg þott vif en vigþo  
viti fyr þat gyrþa:  
en til atz með nvnnom  
ognar raks a Bacca  
dros gladdit vin visa 25  
varat<sup>2</sup> stallarín kallapr.

Nv licar konvngi allvel. Þat er oc sagt þa er Sigurþr konvngr var staddr i Biorgyn varþ sa atburþr at ibonom voro leicarar.<sup>3</sup> oc het ANAR Iarllmaðr. oc hann Iarllmaþr toc kið eitt oc at friadag. oc 30 konvngr vill þat refsa honom oc let taca hann oc

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. siaf. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. rar. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. leicar.

hyþa. oc er Einar kœmr at þa melti hann. Hart vili þer nv bva við Iarllman felaga varn. Konvngr melti. Þv mont nv rapa. viso scaltv yrkia. oc meðan þv yrkir scal hann hyþa. Einar melti. Þat 5 mondi hann vilia Iarllmaþr at mer yrþi eigi alltorfynt. en fim hog lvstv þeir hann. Þa melti E. nv er visan ort.

259. Avstr toc illa cristin  
Iarllmaþr fra bycarli  
10 groþr var kiotz akaþa  
kipling hin er slær fiðlu  
vondr brocc vamn la bvndin  
velmall ascip þislar  
song leikara lengi  
15 limi harþan prima.

Þat barsc at eitt svmar at sv cona com til Biorgyniar er Ragnhilldr het dyrlig kona. hana atti Poll Scopta s. hon hellt eino langscipi. for sva vegliga sem lendir menn. dvalþiz þar ibonom. oc 20 er hon bioz ibrot. þa sa konvngr ferþ hennar oc melti. Hvat er nv scalda með oss s. konvngr. Þar var Snori Barþar s. honom var ecki aþfynt. oc toc hann ecki sva sciott til sem konvngr villdi. þa melti konvngr. Eigi mondi sva fara ef Einar veri 25 her með oss. Hann var þa nacqvæt sva frascili orþin konvngi fyr oga. oc spyr konvngr ef hann veri ibonom oc melti at fara scylldi eptir honom. oc er hann com abrygiornar melti konvngr. Vel komin scald Se nv hversv vegliga ferþ kono þessar 30 er bvin. yrc nv viso oc haf lokit apr scipit gengr vt fyr Holm. Einar svarar. Eigi mon þat caplæt. Konvngr spvrþi. Hverio scal cápa. Einar svaraði. Þv scallt scylldr til oc hirðmenn þinir .vii. at ifra at sitt orþ mvni hver yðar ivisoni. oc ef þat brestr.



gefit mer iafmarga<sup>1</sup> aska hvnangs. sem þer mvnit  
eigi orþin. Konvngur iatti því. Þa q. Einar viso.

260. Hola baro ristr hlyrom  
hreysti sprvnd at svndi  
bless elreki of asi 5  
Vtsteins vefi þrvtna:  
varla helldr vnd villdra  
vicmar áiarþriki  
breiþr við<sup>2</sup> brimsgang svþvm  
barmr lyptingar farmi. 10

Þa melti konvngur. Þat etla ec at ec mvna. Hola  
baro ristr hlyrom. Ia veit guð. barmr lyptingar  
farmi. Alldregi<sup>3</sup> mvnþo þeir þat er ímilli var. Einar  
var þa ikonvngs sveit oc i ollo samlagi við kon-  
vngs menn. 15

F. drap<sup>4</sup> Geirsteins.

K. 83 [N]v er andað raponeyti þeira brøðra þat er trvast  
var. Þa gørþoz þeir atbvrþir at maþr hét Geir-  
stein hann bio norþr íNoregi. aþigr maþr oc ranglatr.  
caps fvllr oc veirþar. sonr hans<sup>5</sup> het Hiarandi [oc 20  
annar<sup>6</sup> Hisingr. þeir voro oc viafnaþar menn sem  
faþir þeira oc miclir abvrþar menn. Systir þeira  
var frilla S. konvngs Harallz s. oc voro þeir vinir  
hans. oc sato þeir allir feðgar ikonvngs trvsti.  
Scamt fra Geirsteini atti iarþir oc bv aget cona oc 25  
freg at ett oc morgom goþom lvtom. er Gyþa het  
systir Ragnhildar er atti Dagr Eilifs<sup>7</sup> hofþingi  
mikill aþtan or landi. oc atti iarþir aþtr vip Tvns-  
berg. Geirsteinn legr hvg til Gyþo oc ofrast. en

<sup>1</sup> Sål. <sup>2</sup> Tilf. i randen med indvisn.tegn. <sup>3</sup> Rettet fra  
hdss. allde-. <sup>4</sup> Sål. <sup>5</sup> Fork. som hann. <sup>6</sup> Skr. 2 gg.  
<sup>7</sup> Her mgl. son.

henni fellze þat eckki iscap. oc er hann fan þat  
ylmþiz hann imoti oc fianscapaþiz til hennar. oc  
segir meire von at henne verþi misrapit. siþan  
venr hann fe sitt iacra hennar oc gørir henne  
5 mikin scapa. en gefr soc a vmrøþom. oc er hon  
ser scapa sin. þa melti hon aþa leip. Litt nyt ec  
gofogra frenda er ec fe sva mikit vanrætti. Gyrþr 229  
er nefndr fostri hennar. friþr maþr oc vascligr.  
hann sværaþi. Satt er þat er þer segit. mikinn scapa  
10 hefir þv fengit af Geirsteini. oc fin ec at þv vier  
røþv til min. oc ec vera scyldr til at hefna. en  
sa er þat gørir ma litt aþat hygia hvat eptir kømr  
fyr sakir S. konvngs. Oc sva bar til ein dag at  
Gyþa ser mart fe standa íokrom sinom oc hofþo  
15 gort mikin scapa. hon verþr reip mioc oc tecr eitt  
spiot oc hleypr til fiarins. oc þa uøtir henne Gyrðr  
frendi hennar. oc toc af henne spiotit. oc recr  
abravt feit. oc ifir brv er a var ani. oc fell milli  
bøianna. oc þar møtir hann Geirsteini. oc hlæpaz  
20 ímoti. oc þa melti Geirsteinn. Vpp hefiar nv imoti  
oss litlir men oc af smam ettom. oc etla við oss  
at iafnaz. oc legr til hans. Gyrðr bar af ser lagit.  
oc høgr til hans ímot avinstri siþona oc var þat  
bana sar hans. oc eptir þat hittir hann Gyþo. Hon  
25 þaccar honom. oc hefir þa latit bva .ii. hesta til  
handa honom. riþr hann oðrom. en toscor voro a  
oprom. oc sendir hann afvnd Ragnhildar systor  
sinnar meþ íartegnom at hon halldi hann ímoti  
ovinom. oc til Gregorivs s. hennar. en vist er at  
30 ec etla at mikil eptir ganga myni verþa. Sia maþr  
com aþtr iland. oc a fvnd Gregorivs. hann hafþi  
micla sveit manna. en helldr þotti hann fyrst vaf-  
sciptasamr.<sup>1</sup> oc røddo menn mioc misiafnt hver

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. vap-.

36<sup>b</sup> scorvngur . . . . .<sup>1</sup>  
 Ragnhildi ørendit með sonnom vitnom. Hon ber  
 vpp fyr Gregorivs oc segir micla næpsyn at . . . .  
 . . fi ec en víp bündiz vanda mal manna. oc ecki  
 síþr þat orþ á at ec sia litill forstiori<sup>2</sup> en hins 5  
 mondi þurfa at sa hefpi mikin styrc er hann scal  
 ganga í mot S. konvngi. Verþom ver me . . at etla  
 eptir litilrepi varo en því sem her hefir til. Hon s.  
 Veit maninom asia. at hann metti lifit þigia firir  
 þott hann hafi þetta verc vnnit oc hefir hann 10  
 mikit brigzli af tekit frendom varom oc virþ orþ  
 min oc sialfs þins soma. G. svarar. Þvngt mon  
 vera ímoti risa konvnginom. oc ovirþiligra syniz  
 mer lvrin at heita asia. oc comi fyr ecki. Þa  
 melti hon reipvliga. Þvi montv lengi litill maþr 15  
 vera. at ecki mon scripta þott frendr þinir se drepnir.  
 oc montv minkaz af gopom frendom þinom. oc  
 ørin næpsyn hellt til. aðr þetta verc veri gort. G.  
 melti. Miog egjar þv moþir lat mic sia manin. oc  
 hann gengr fram. oc flytr sitt ørendi með snilld. 20  
 oc segir honom allan atbvrðin synir honom iart-  
 egnir. oc hve mikit vndir þotti<sup>3</sup> frendom hans. at  
 230 hann liti amalit. oc segir þat oc ef hann scal hofþ-  
 ingi verþa. at eitt sin mon hann þat fyrst reyna  
 verþa. oc með þessom ollom saman frambrvþ hans. 25  
 oc næpsyn. oc egion moþor hans. þa melti hann.  
 Meþ akafa flytr þv moþir þetta mal. verþr þat sva  
 vt leyst sem nv er a hendr tekiz oc verþi þat með  
 soma. þa niotom ver. En þo vil ec vm þa menn  
 er með mer ero at þeir legi sitt iayrþi til oc styrc 30  
 ef ec geng iþena vanda. oc legi þeir sic iabyrgþ  
 með mer oc þat með at þeir sveri at veria fior

<sup>1</sup> Den 1. linje på siden ulæsel. <sup>2</sup> sti beskud. <sup>3</sup> þot er i hds. rettet fra vnd.

hans oc lif. þa ma ec nacqvæt veita honom. Þeir  
 voro .lx. manna hvscarla hans er frialsir<sup>1</sup> voro  
 með honom. Hann tecr nv við maninom oc samlag  
 við hvscarla sina. Þetta spyria synir Geirsteins. oc  
 5 verþa opir við. oc segia konvnginom S. at þeir  
 vilia brena bø Gyðo<sup>2</sup> en taca feit allt. konvngur  
 biþr þa vegia fyrst. oc segir at hann vill leita  
 eptir botom oc vita sanleick.<sup>3</sup> Þeir brøpr fara norþr  
 oc vina morg illvirki. en eigi treystasc þeir fire  
 10 konvngs boþi at<sup>4</sup> vina sva illt sem þeim er fyst a.  
 Oc er þeir spyria at maþrin er comin til Gregorivs.  
 þa s. þeir konvngi. oc biðia hann fa ser lif at  
 drepa hann. oc alla þa er fire Gyrþ standa. Oc  
 segia at lendir menn etla fire ser micla dirfð er  
 15 ganga vilia i moti konvngi. Konvngur s. at fyrst  
 scal leita eptir með vegþ. oc sendir þann man er  
 Lopin heitir afvnd Gregorivs. Hann var kvnigr at  
 viti oc morgom gopom lvtom. oc kómur hann afvnd  
 Gregorivs oc leitar eptir vitrliga með mikilli gop-  
 20 girnd fyr konvngs hond segir honom þat høfa at  
 hneigiaz til hans. oc spyr hvat hann vill bioþa  
 fyr aftac Geirsteins. Hann svarar. Fyr þat er kon-  
 vngi þiccir misgort við sic. raþi hann sialfr. en  
 til þess hefir Geirsteinn gort sem nv er framkomit  
 25 oc synir hans hafa vpp tekit mikin osoma sipan.  
 Lopin fer ibrot oc segir konvngi sitt ørendi. oc er  
 þeir brøpr heyra þetta. egia þeir mioc. en konvngur  
 vill en senda man afvnd Gregorivs þan er Raþr  
 heitir með .xxx. manna. Koma þeir afvnd Grego-  
 30 rivs oc segia ørendit með meire freco oc akefþ en  
 fyr var flvtt. oc qvopoz etla at konvngur mondi  
 rikari vilia vera en lendir menn. tolþo hann trøp-  
 an til. oc er þer at scylldara at kvna lita þitt mal.

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fials-. <sup>2</sup> I hds. rettet fra Greg. <sup>3</sup> Sål.  
<sup>4</sup> Rettet fra hdss. a.

Gregorivs svarar. Fyri com til var goþr maþr oc  
 rac þetta ęrendi meþ vizco oc goþgirnd. oc syndiz  
 mer eigi hans rað her vm. en þv ber fram malit  
 meþ freco. oc eigi liz mer þv lieligr til at fa her  
 mikit at syst til greiþa. oc er þeir fara ibrot gera  
 5 þeir rað sitt. oc syniz Rað at þeir moni eigi scilia  
 við sva bvit. biþr þa biþa sin ascoginom. en hann  
 vill sekia aptr til þøiarins. oc kan vera at þa faim  
 ver manin er þeim varaz minnr. Þeir coma aptr  
 231 til þøiarins .xv. saman. oc setiaz apalla iþeiri stofu  
 10 er Gregorivs var vanr at drecca. oc fengo ser staf-  
 carla bvning vm herkleþi vtan. oc vm qvelldit er  
 Gregorivs com istofona oc sveit hans. spurþi hann  
 hvi stafcarlar veri þar inni. oc gecc at þeim oc  
 verþr var viþ hverir þeir ero. let sipan taca þa  
 15 oc flotra. oc vm morg . . . voro þeir recnir iscog  
 til felaga sina. sipan var þings qvatt. oc sagþi G.  
 hver svic þessir menn villdo fram . . . þa voro  
 þeir dømþir til draps. oc sipan vpp festir. Þetta  
 spyr S. konvngr oc þeir synir Geirsteins. verþa  
 20 þeir við reipir oc biðia konvng fa ser lip. oc þat  
 gørir hann. fara þeir aþstr iVic oc kom engi frett  
 firir. foro þegar með hernaði. oc þa var Gregorivs  
 stadr íTvnsbergi. oc segia svmir at þat veri iola  
 aptan. oc G. hafþi þa minzta vorþo aser. reþr þo  
 25 imot þeim oc sendir menn alla vega ibrot. oc  
 samnaz honom lip oc verþr þeira fvndr meþ man-  
 spelli oc lycr sva at þeir flyia Geirsteins synir  
 akonvngs fvnd. Oc þat er sagt eitt sinn at þeir  
 spurþo at G. scylldi taca veizlo at mags<sup>1</sup> sins.  
 30 heldo a vorþo. oc komo til veizlonar oc drapo  
 mennina er veita scylldo. en settoz sialfir oc neytto  
 veizlonar. en Gregorivs spurþi þetta ecki. oc kom

<sup>1</sup> Den første streg i m er i hds. rettet fra s.

sipan aþan vag er scarsc firir þøin. oc þeir etloþo  
 þar ilegi at legia. þa melti G. Sva litze mer sem  
 fiolmenni mikit myni vera fyrir. can vera at vfríþr  
 se. mono ver gøra ravn til. legia vt til nestangans.  
 5 ero þetta vfríþar menn þa mono þeir snva í moti.  
 en þat metti at ver vikim þa sciott in at legino.  
 oc kømim fyr til þøiarins. oc ettim ver þa við  
 þeim at taca. sva gafsc sem hann etlaþi. Þegar er  
 þeir logþo vt. þa sotto hinir anesit. en Gregorivs  
 10 veic aptr þvers. oc naþi þønom fyrir. oc nv finaz  
 þeir oc beriaz meþ miclo manspelli. G. var allra  
 manna bezt vigr. oc nv gengr<sup>1</sup> ímoti honom His-  
 ingr oc ganga þeir saman oc beriaz. oc fell þar  
 Hisingr fyr G. oc er þat fregt orþit. sipan toc hann  
 15 sverþ hans oc harþiz nv. oc þa kømnr ímoti hon-  
 om broþir hans oc vill hefna b. sins. oc lycr sva  
 at G. fellir þa baþa Geirsteins sono. Hann fer af  
 þesso mikin soma oc virþing. Eptir þessi storvirki  
 sökir Gregorivs afvnd Inga konvngs oc snyz vndir  
 20 hans valld. oc legia þeir micla vingan sin ímilli.  
 oc gøriz G. altrv haþvðbenda konvnginom alla efi  
 Gregorivs var vellaþigr. en hann sparþi hvartki  
 sialfan sic ne fe sitt til fvlltings<sup>2</sup> við Inga konvng. Þat  
 hefir alþyðo manna mal verit at hann hafi mestr verit  
 25 oc framarst lendra manna imanna minom íNoregi.  
 Nv gøriz mart þat með þeim brøþrom er helldr 232  
 var til svndrþyceis. en ec mon þo hins eins geta.  
 er mer þiccir mestom tiþindom sett hafa.

Vm daga þeira brøðra com Nicolas cardinali K. 84  
 30 svnan fra Romi oc hafþi pafin sent hann . . . En 37a  
 cardinali hafþi reiþi a þeim S. konvngi oc Eysteini  
 konvngi oc vrþo þeir at ganga til settar við . . .

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. geng. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -lings.

avallt sattr víp Inga konvng oc kallapi hann son sin. Oc þa er þeir voro allir sattr víp hann. þa veitti hann þeim at vigia . . . . gis son til erchibyscops í Brandheime. oc fecc honom þat klepi er pallium heitir. oc melti sva at erchibyscops stoll scylldi vera 5 icapangi norþr at Cristz kirkio. þar er en helgi O. konvngr hvilir. en aðr voro lyðbyscvpar einir iNoregi. Kardinalin com þvi við. at engi maðr scylldi vapn bera at vsekio icapangi nema .xii. menn þeir er fylgþ<sup>1</sup> helldo með konvngi. oc hann 10 bœtti at morgo sip Noregs mana meðan hann var þar. Oc engi maþr hefir sa comit iNoreg at iafn-mikils<sup>2</sup> veri virðr. oc meira reþi við alþybo en hann. Oc for hann svþr aptr með micla<sup>3</sup> virþing oc vingiafar. oc letzc iafnan sipan mvndo vera en 15 mesti vinr Norþmanna. En þa er hann com til Romaborgar. þa andapiz bralliga pafi sa er apr var. oc allr Romaborgar lyþr villdi Nicolaum til pafa. oc hann var vigðr til pafa með nafni Adrianvs. en hann het aðr Nicholavs.<sup>3</sup> en sva sogþo 20 þeir menn er vm hans daga como til Romaborgar. at alldregi atti hann sva scyllt at tala við apra menn. at eigi melti hann við Norþmenn fyrst avallt. ef þeir villdo na mali hans. En hann var eigi lengi pafi. oc er nv sanheilagr maðr. 25

Fra falli S. konvngs.

K. 85 [P] at<sup>4</sup> var ein vetr at þeir S. konvngr oc Eysteinn konvngr melto stefno með ser aVpplondom oc scylldo þa settasc. þvi at S. konvngr hafþi vegit hvscarla .ii.<sup>5</sup> oc vini Eysteins konvngs. Har- 30 allð in vicversca er hvs atti iBiorgyn. oc \*annan

<sup>1</sup> Rettet fra hdss. fylg. <sup>2</sup> Rettet fra hdss. -mils. <sup>3</sup> v er i hdss. rettet fra s. <sup>4</sup> P afrevet. <sup>5</sup> Skr. over l. med nedv. tegn.

Ioan prest Tabarz s. Konvngar sato lengi atali tveir<sup>1</sup> saman. en þat com vpp at þeir scylldo hittaz iBiorgyn allir brœpr eptir vm svmarit. Oc þat fylgði þvi mali at þeir villdo at Ingi konvngr 5 hefði bv .ii. eþa .iii. oc sva mikil avþefi onnor. at hann hefþi .xxx. mana með ser. oc þotti þeim hann ecki hafa ønga heilso til at vera konvngr. Oc er Ingi konvngr oc G. spyria þesi tipindi fara 233 þeir til Biorgyniar fiolmennir. En S. konvngr com 10 oc þar litlo sipar. oc hafþi mina lip. Þa hofþo þeir Ingi oc S. verit konongar .xix. vetr at Noregi. En Eystein varþ seini aþtan or Vikini en þeir norþan. Sipan let Ingi konvngr blasa til þings iHolmi vt. oc komo þar baþir konvngar oc mikit 15 fiolmeni. oc varþ þingit fiolment. Gregorivs hafþi ii. langscip. oc meir en .ix. togo manna þeira er allir voro ahans costnaþi. hann hellt betr hvscarla sina en hver annara lendra mana. þvi at hann dracc alldregi sva iscytningom. at eigi drycki hvscarlar hans allir með honom. Hann gecc með 20 hialm gvllropin aþingit. oc allt lip hans var hialmat. Ingi konvngr stop vpp oc talapi erendi oc sagþi monnom fra þvi at hann hafði spurt hverso þeir brœðr villdo við hann scipa. oc vil ec nv leita raðs 25 oc biðia lips oc fvlltings vini mina. oc helldr vil ec lif mitt lata en foporleifþ mina. Alþyþa manna gærþi gopan rom at mali hans. oc letoz honom villdo fylgia. Þa stoð S. konvngr vpp oc talapi. oc sagþi þa vsana at þvi. er I. konvngr kendi þeim. 30 oc q. Gregorivs slict vpp setia. oc q. eigi scylldo langtt liþa ef hann metti raþa apr sa fvndr þeira scylldi verþa at steypa<sup>2</sup> scylldi hann hialminom þeim enom gvllroðna. oc læc sva sino mali at

<sup>1</sup> i skr. over l. med nedvisn.tegn. <sup>2</sup> e tf. over l.

þeir scylldo eigi lengi þá þeir gangaz. Gregorivs  
 svarði. qvaz þat etla at litt mondi hann til þess  
 þurfa at langa. sagðiz ecki vera obvin við honom.  
 oc scilþo víþ þat þingit. EN fam dogom síþar var  
 hvscarll G. vegin astreti vti af hvscarli S. konvngs. 5  
 Þa villdi G. ganga at þeim S. konvngi. en Ingi  
 konvngr latti. oc mart anara manna. Oc fam dog-  
 om síþar var þat er Ingiríþr drotning gecc fra  
 aptansong mopir Inga konvngs oc kom at þar er  
 Sigurþr scrvðhyrna var vegin hirþmaþr Inga kon- 10  
 vngs. han var gamall oc hafþi morgom konongvm  
 ahendi verit. En þeir hoffo vegit hann hirþmenn  
 S. konvngs Hallvarþr Gvnars s. oc Sigvrþr Gvnars  
 s. oc kendo menn S. konvngi rapin. Þa gecc d.  
 þegar afvnd Inga konvngs. oc sagþi honom tíþ- 15  
 indin. oc q. hann lengi myndo litin konvng ef  
 hann villdi ecki at hafaz þott hirþmenn hans veri  
 drepnir anar at oðrom sem svín. Konvngr reiddiz  
 við atolor hennar. oc er þar hnippoz víþ. þa com  
 G. in gangandi hialmaþr oc bryniaþr. oc það kon- 20  
 vng eigi reipaz. sagþi hana satt mela Em ec her  
 comin til líþs við þic ef þv villt veita S. atgongo.  
 ero her igarþinom vti meir en .c. hvscarla minna  
 alvaprþir. oc mono þeir þapan at sokia er oþrom  
 234 þiccir verst. flestir lotto oc sogþo S. myndo vilia 25  
 bota vhapp sitt. Oc er G. sa at letiaz myndi. Þa  
 melti hann við Inga konvng. Sva bleðia þeir af.  
 at þeir drapo min hvscarll fyrst. en nv hirþman yð-  
 varn. en síþan mono þeir drepa mic e. anan lenda  
 man. þan er þeim þiccir þer mest afnam í. Nv er 30  
 þeir sia at þv hefsc ecki at. þa mono þeir taca þic  
 af konvngdominom er vinir þinir ero drepnir apr.  
 En hvegi er aðrir gera lendir menn þinir. þa vil  
 ec eigi þipa nathagsins. oc scola við S. capa  
 saman þesa nott at þvi sem verþa ma. En þat er 35

beþi at þv ert illa at sciotaþr fyr vanheilso. enda  
 etla ec þer litin hvþ avera at hallda vini þina. Ec  
 em nv albvin at fara afvnd S. heþan. þvi at herro  
 merki min vti. Nv stoð konvngr vpp. oc kallaði  
 5 til clþa sinna. oc það hvern man hvaz er honom  
 villdi fylgia. q. nv ecki tyia at letia sic. oc qvazc  
 lengi hafa vndan ert. þap þa sverfa til stals meþ  
 þeim. Sigurðr konvngr dracc igarþi Sigriþar soto  
 oc biosc víþ. oc etlaþi þo at ecki mondi af verþa  
 10 atgongvnni. Síþan gengo þeir at garþinom. Ingi kon-  
 vngr ofan fra smiðio hvþom. Arni konvngs magr  
 vtan fra Sandbrv. Aslacr Erlenz s. or garþi sinom.  
 en Gregorivs af stretino. oc þotti þaðan verst. Þeir  
 S. scvto mioc vt or loptonom. oc brvtv vpp ofna  
 15 oc baro griot aþa. En þeir G. hiogo vpp garz  
 hliþit. oc fell þar Einar s. Laxapals ihliþino af  
 líþi S. konvngs oc Hallvarþr Gvnars s. oc var hann  
 scotin ilopti eino. oc harmaði hann engi maðr. En  
 þeir Ingi konvngr hiogo hvsin til þeira. oc gecc  
 20 líþit Sigvrþar af hendi honom til griþa. Þa gek S.  
 konvngr alopt eitt oc villdi beiþa ser hliops. oc  
 hafþi sciollid gvllroþin. oc kendo menn hann þegar.  
 oc villdo eigi hlyþa honom oc scvto at honom  
 sem idrifo sei. oc matti hann eigi nv þar vera. oc  
 25 er nv líþit mioc gengit af hondom honom . . . . . 37b  
 oc Þorþr hvsfreyia með honom hirþmaþr hans . .  
 . . . . oc kallaði Sigurþr konvngr aInga konvng  
 broþor sinn at hann scylldi selia honom griþ. En  
 þeir voro þa þaþir hognir. oc fell þar Þorþr hv-  
 30 freyia með orþlofi miclo. S. konvngr var grafín at  
 Cristz kirkio vt iHolmi. Þar fell mart manna þott  
 ec nefna fatt af líþi S. konvngs. oc sva af Inga  
 konvngs. oc .iiii. menn af líþi Gregorivs. oc sva af  
 þeim monnom er meþ hvarigom voro . . . . . [fyrir

scotom<sup>1</sup> abrygiom nipri e. ascipom vt. þeir borþoz  
 .xiiii. nottom fyr Ioans messo baptista en . . .dagr.  
 Ingi konvngr gaf G. skip þat er S. konvngr hafði  
 att. en .ii. nottom e. .iii. síðar þa com Eysteinn  
 235 [konvngr aʀstan meþ<sup>1</sup> .xxx. scipa. oc hafði þar 5  
 Hacon s. S. konvngs. oc for eigi in til bæiar oc  
 la vt i Floro vagom. en menn foro imilli<sup>1</sup> oc villdo  
 setta þa. Eysteinn konvngr var tregr til setta oc  
 veic malino til Einars S. s. oc spvrþi hvat . . .lapi  
 hverr mestan lvt hefði i att vigi S. konvngs. 10  
 Hann s.

261. Allz engi þarf Inga  
 arngrenir þat kena  
 hver<sup>1</sup> spyri satt fra<sup>2</sup> snera  
 segr at gram bito egjar<sup>3</sup> 15  
 þoð gatat stillir stoðvat  
 styriar milldr þott villdi  
 fvss var fiarspell visa  
 fylkis sveit at veita.

Konvngr spvrþi. Hver let merkin vt bera ef þv 20  
 hefir . . . . . Inga konvngi. E. s.

262. Vt let stong astreti  
 sterer dyrligra merkia  
 dvþoz dor af reipi  
 Dags s. . . . . 25  
 hnigo menn igny gvnnar  
 gagls fyr strengiar hagli  
 brøðr hafa barz a vipri  
 Biorgyn fyr osynio.

. . . . . til bæiar. giarna villda ec þvi vrapí 30  
 hnegt hafa. Þa svarþi E.

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Herefter skr. seno, men overstr.

263. Myndi eigi seima [sendir  
 sva<sup>1</sup> bratt hafa latit  
 spiot flvgo langt i lotri<sup>2</sup>  
 lif sitt boga drifo.  
 5 ef alkostigs aʀstan  
 Eysteinn flota þeysti  
 . . . Biorgvin svnan  
 byr tveim dogom fyri.

Gregorivs villdi at þeir legþi vt at þeim. oc let  
 10 eigi síðar betra. q. myndo vera fire maþr at þvi.  
 en þv far eigi hera. nv scortir eigi lip til. en margir  
 lotto oc toesc eigi forin. Eysteinn for aʀstr i Vikina.  
 en Ingi konvngr norþr i Brandheim. oc voro þeir  
 sattir at kalla. oc hittoz eigi sialfir. oc<sup>3</sup> for Gregor-  
 15 ivs aʀstr litlo síðar en Eysteinn konvngr oc var  
 G. vppi a Hofvnd a Braz bergi at bvi sino. En  
 Eysteinn konvngr var i Oslo<sup>1</sup> oc let draga scip sin  
 meir en .ii. vicvr sevar at isi þvi at islog voro  
 mikil i Vikini. for þa vpp a Hofvnd oc villdi taca  
 20 Gregorivs. en hann varþ var við oc for vpp vndan  
 a Delamore meþ niotogo manna. oc þar norþr vm  
 fiollin oc kom ofan i Harþangri oc kom síðan til  
 Stvplo. Þar atti Erlingr scacci bv. hann var farinn  
 norþr til Biorgyniar. En Cristin cona Erlings var 236  
 25 heima oc bað G. allt slict er hann villdi hafa. en  
 hann hafði langscip þaðan er Erlingr atti. oc slict  
 allt er hann þurfti. oc þaccapi henni vel oc let  
 henni hafa stormanliga orþit sem van var at. foro  
 þeir síðan til Biorgyniar oc fvndo Erling oc þotti  
 30 honom Cristin vel gort hafa. Síðan for G. norðr  
 til Brandheims oc com þar fyr iol. Ingi konvngr  
 varþ honom allfegin oc bað hann hafa slict af sini  
 eigo sem hann villdi. Eysteinn konvngr brendi þo

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Sål. <sup>3</sup> Vistnok sål.

G. oc hio vpp bvit. En næst þar er Eysteinn konvngur  
 EN ellri hafði gera latit norðr ícaþangi er mest  
 gersimi var í þa voro brend vm vetrin oc scip goð  
 meþ er Ingi konvngur atti. oc var þat vere et ovin-  
 selsta. oc voro rapin kend Eysteinu konvngi oc 5  
 Philippus Gyrpar s. fostbroþor S. konvngs. EN vm  
 svmarit eptir for I. konvngur svðr meþ miclo fiol-  
 menni. EN Eysteinn konvngur com aþstan oc samnaði  
 lipi. Þeir hittoz aþstr í Seleyiom oc var Ingi kon-  
 vngur miclo fiolmennari. oc var við sialft at þeir 10  
 myndu beriaz. en þeir settoz þo oc var þat at sett  
 at E. konvngur scylldi festa at giallda halfan fimta  
 tog marca gvlz fire þat er hann hafði rapit scipa  
 brennonni oc navstana. oc þat meþ at Philippus  
 scylldi vera vtlagr oc þeir menn er at brennoni 15  
 hofþo verit. [Þeir menn scylldo oc vera<sup>1</sup> vtlagir er  
 sanir yrþi at avercom við S. konvng. því at E.  
 konvngur kendi þat Inga konvngi at hann helldi  
 þa. EN G. scylldi hafa .xv. merkr fyr þat er  
 Eysteinn konvngur brendi fyr honom. E. konvngi 20  
 licapi illa oc þotti næpa sett vera. Ingi konvngur  
 for þa aþstr í Vikina fra<sup>1</sup> stefnoni. en E. konvngur  
 norðr. oc hittoz þeir ecki. en þar ein foro orþ vm  
 er ecki voro til setta. oc let hvartvegi<sup>1</sup> drepa menn  
 fyr aþrom. oc vrþo engi fegiolld af hendi E. kon- 25  
 vngs. oc kendi hvar aþrom at ecki helldi þat er  
 melt var. Ingi konvngur spanði mioc lip vndan E.  
 konvngi. Þa gecc af hendi E. konvngi Barðr stand-  
 ali [son Bryniolfs oc<sup>1</sup> Simon scalpr s. Hallkels  
 hvgs.<sup>2</sup> oc Halldorr Bryniolfs s. oc mart anara 30  
 lendra manna. EN þa er .ii. vetr voro liðnir þa  
 somnoþo hvarirtvegio her. oc for I. konvngur aþstan  
 meþ .lxxx. scipa<sup>3</sup> en E. norþan meþ halfan fimta  
 tog scipa. I. konvngur la svþr við Mostr. en E. kon-

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Vistnok sál. <sup>3</sup> Rettet fra hdss. spipa.

vngur litlo norþan í Grøningar svndi. Þa sendi E.  
 konvngur til fyndar við I. konvng Aslac vnga s.  
 Ioans oc Arna stvrlo Sebiarnar s. þeir hofðo .i.  
 scip. oc þegar er þeir kendo þa logðo þeir at oc  
 5 drapo af þeim mart manna. oc toco scipit vndan  
 þeim oc hvert fat er a var. EN Aslac oc Arni oc  
 nacqvarir menn komoz vndan oc foro afvnd E. 237  
 konvngs oc s. honom. Síþan hafði E. konvngur  
 hvsping. oc sagði monnom hvern vfríð þeir I. kon-  
 10 vngur gærþv. oc það menn dvga vel. oc hofom ver  
 lip sva mart oc fritt at ec vil hvergi vndan flyia.  
 en engi varþ romr at mali hans. Hallkell hver var  
 þar oc synir hans baþir Simon oc Ioan. Þa svar-  
 aþi Hallkell sva at mioc margir menn heyrþo.  
 15 Fylgi gvlkistor þinar þer oc veri land pitt. EN  
 vm nottina eptir þa rero þeir í brot morgom scip-  
 om alaþn. svmir til lags við I. konvng. svmir til  
 Biorgyniar e. in iflorþo. EN at morni er liost var.  
 þa var konvngur meþ .x. scipom eptir. Þar let hann  
 20 eptir dreca micla er en fyrri E. hafði gora latit.  
 því at hann var þvngur vndir arom oc fleiri scip  
 leto þeir eptir oc hiogo<sup>1</sup> dreca mioc. oc sva hiogo  
 þeir niþr mvngat sitt. oc allt þat er þeir matto  
 eigi meþ comaz. þa spillto þeir. E. konvngur gecc  
 25 a scip Einriþa s. Ioans mornefs. oc foro þeir norðr  
 oc in í Sogn. oc foro þapan it øfra í Vic aþstr. EN  
 Ingi konvngur toc scipin oc for it ytra í Vikina. EN  
 fyrir aþstan Folldina var E. konvngur oc hafði ner  
 .xii. .c. manna. Þa sa þeir scipaliþ I. konvngs oc  
 30 þottoz<sup>1</sup> eigi lip til hafa at bipa. oc hleyppo iscoga  
 vndan. oc flyþi ser hvat. sva at konvngur var við  
 anan mann. EN er þeir [Ingi konvngur<sup>1</sup> vrþo varir  
 at E. konvngur var fameþr þa leitþo þeir hans.

<sup>1</sup> Utydel.

en Simon scalpr hittir hann [er hann gecc vndan  
hrisrvni<sup>1</sup> einom. oc þeir<sup>2</sup> Simon melti oc heilsaþi  
honom. Heill lavarþr s. hann. Konvngr svarar. Ec  
etla nv at þv þicciz min lavarþr. Hann svarar.  
Nv er sem geriz s. hann. Konvngr bað hann coma 5  
ser vndan. oc q. honom þat byria. þvi at lengi  
hefir [með ocr<sup>1</sup>

<sup>1</sup> Utydel. <sup>2</sup> Her mgl. vist baþir.

## REGISTRE

### 1. Personregister.

- |  |   |
|--|---|
| Aðalráðr, konge i England,<br>34. 53.  | Ása, Goll- (norsk) enke, 359.<br>360. 362. 364. |
| Aðalsteinn, konge i Eng-<br>land, 27. 262.   | Áskell, stavnbó, 418.<br>Áskell Smiðsson 422.   |
| Adriánús, pave, 454.   | Áslákr, bonde, 109. 110.                        |
| Agði, fingeret navn, 235.  | Áslákr hani 393. 394.                           |
| Áki, dansk årmand, 182. 183.   | Áslákr Erlendsson 457.                          |
| Albrikt, Aðal-, præst, 405.  | Áslákr Erlingsson, på Sola,<br>424.             |
| Alfifa, dronning, 18. 20. 21.<br>33. 39. 40. 100.  | Áslákr Hákonarson 415.                          |
| Álfr hroði 439.  | Áslákr ungi Jóansson 461.                       |
| Álmsteinn, bonde (træl), 190<br>—192.  | Ásmundr Bjarnarson 223—<br>26.                  |
| Ámundi Gyrðarson 414. 417.<br>418. 445.  | Ásólf Skúlason 284.                             |
| Andréás Grímsson keldu-<br>skitr 425.  | Ásta Guðbrandsdóttir 57.                        |
| Andréás Símonarson 442.  | Ástríðr Sveinsdóttir tjúgu-<br>skeggs 35. 88.   |
| Ari Einarsson 434.   | Ásu-Þórðr 359—362. 364.                         |
| Arnbjörn ambi 434.   | Atli 31.  |
| Árni, bonde, 189.  | Auðun rauði 441.                                |
| Árni 180.  | Auðun vestfirzki 180—87.                        |
| Árni fjöruskeifr 386. 387.   | Bárðr (upplenzki) 149—52.                       |
| Árni konungsmágr 440. 457.   | Bárðr Brynjólfsson 460.                         |
| Árni lági 291.   | Bárðr Gutthormsson 284.                         |
| Árni sturla 440. 461.  | Benedikt 415.                                   |
| Arnórr jarlaskáld 19. (21).<br>32. 34. 37. 46. 49. 51. 52.<br>116. 211. 269. 273. 277. 278.<br>280. 290. | Benteinn Kolbeinsson 423—<br>425.               |
| Arnórr, Tjodolfs fader, 240.   | Bergljót Hákonardóttir 174.                     |
|  | Bergþórr bokkr 377.                             |
|  | Bergþórr Másson 434.                            |



- Birgir brosa, jarl, 404.  
 Birgit Haraldsdóttir 404.  
 Björn bukr 440.  
 Björn (kaupmaðr) 5. 9. 11.  
 Björn (krepphendi), skjald  
 315. 318. 319.  
 Björn Erlingsson 415. 416.  
 Björn Úlfsson 223.  
 Borghildr Dagsdóttir 365.  
 Borghildr Óláfsdóttir 357.  
 Brandr Vermundarson orvi  
 194. 195.  
 Brúsi Þormóðarson 433.  
 Bøðvarr balti (halti) 438.  
 Bølverkr skáld 58. 59. 62.  
 97. 156.  
 Cecilia 398.  
 Cecilia Gyrðardóttir 434.  
 Dagr Eilífsson 307. 311. 332.  
 448.  
 Dávið, konge i Skotland,  
 323. 406. 407.  
 Egill Áskelsson (Ásláks-) 299  
 —301. 303—305. 310.  
 Egill af Forlandi 303.  
 Eilifr, dansk jarl, 352.  
 Eilifr, jarl i Garderige 58.  
 Einarr þambarskelfir 9. 16  
 —20. 23. 24. 36. 42. 43. 89.  
 108—110. 112—115. 140—  
 142. 145—147. 171—176. 178  
 —180. 310.  
 Einarr Arason 425.  
 Einarr Háreksson fluga 241  
 244. 254—257. 260.  
 Einarr Laxapálsson 428. 457.  
 Einarr Skúlason, skjald 375.  
 390—392. 401. 402. 440. 442  
 —448. 458.  
 Einarr Ögmundarson af  
 Sandi 425.  
 Eindriði ungi 441.  
 Ein(d)riði Einarsson 112—  
 115. 179. 180.  
 Einriði Jóannsson 376. 461.  
 Eiríkr 415.  
 Eiríkr eimuni, konge, 329.  
 417—419.  
 Eiríkr hæll 425.  
 Eiríkr lamb, konge, 234.  
 Eiríkr enn sigrsæli 35.  
 Eiríkr Oddsson 419.  
 Eiríkr Sveinsson, konge, 329.  
 Eldjárn húsvíski 325. 326.  
 Elísabeth. Ellisif, dronning,  
 58. 85. 87. 88.  
 Emma, dronning, 34. 53. 284.  
 Erlendr, væring, 60—62.  
 Erlendr gapamunnr 390—  
 392.  
 Erlendr himaldi 170.  
 Erlendr, islænder, 413.  
 Erlendr Þorfinnsson, jarl,  
 266. 316. 322.  
 Erlingr Erlendsson 316. 322.  
 323. 332. 336.  
 Erlingr skakki 440. 441. 445.  
 459.  
 Erlingr Skjálgs�on 310.  
 Eysteinn Erlendsson, ærke-  
 biskop, 171, 284.  
 Eysteinn Haraldsson, konge,  
 440. 442. 443. 445. 446. 454.  
 455. 458—461.  
 Eysteinn Magnússon, konge,  
 306. 328. 337. 338. 352—  
 354. 356—359. 361. 363—  
 365. 368. 370—384. 387. 388.  
 461.  
 Eysteinn Þorbergsson orri  
 201—203. 271. 279. 280.

- Eyvindr, lendermand, 133  
 —135.  
 Eyvindr  lbogi 332. 336(?)  
 Fi r se Finn�.  
 Filippús Árnason 440.  
 Filippús Gyr arson 460.  
 Finn� geit 422.  
 Finn� 427.  
 Finn� (Fi r) Árnason 180.  
 206. 210. 212—15.  
 Finn� Sau a lfsson 429. 434.  
 Finn� Skoptason 326.  
 Fri rekr, m rkismand, 272.  
 Geirr  r, j tte, 235.  
 Geirsteinn, bonde, 448. 449.  
 451—453.  
 Geysud etr 157.  
 Giffar r, v elsk ridder, 323  
 —326.  
 Gilli bakrauf 310.  
 Gisl Illugason, skjald, 299.  
 301. 317. 318. 320. 321. 327.  
 Gizurr Ísleifsson, biskop,  
 251.  
 Gl mr (= Viga-Gl.?) 124.  
 Gl mr Geirason 251.  
 Go ini, jarl, 267. 285.  
 Go ri r Guthormsdóttir 96.  
 Go brandr Skafh ggsson  
 354.  
 Grani, skjald 158.  
 Gr g rius Dagsson 449—453.  
 455—460.  
 Grimr enn gr i 10—13.  
 Grj tgar r 178. 179.  
 Gu brandr (k la) 57.  
 Gu mundr Eyjólfsson 233.  
 Guðrún Einarisd ttir 425.  
 Guðrún  svifr d ttir 251.  
 Gu r  r Sigurðarson 57.  
 Gunnarr af Gimsum 415.  
 416.  
 Gunnhildr Sigurðardóttir 57.  
 Guthormr  s lfsson 284. 414.  
 Guthormr gr bar i 404.  
 Guthormr Eysteinnsson 354.  
 Guthormr Steigar  riss n  
 97.  
 Guthormr Gunnhildarson  
 264.  
 Gy a Go inad ttir 272.  
 Gy a Haraldsdóttir 357.  
 Gy a Skoptad ttir 448. 449.  
 451.  
 Gy a Þorgilsd ttir 262. 285.  
 Gyr r jarl 286.  
 Gyr r Bárðarson 434.  
 Gyr r Gy uf stri 449. 451.  
 Gyr r Kolbeinnsson 424. 428.  
 430. 434. 445.  
 Gyr r L gbersason 418.  
 Gyrgir, gr sk h rf rer, 62  
 —69. 72. 73. 77. 79.  
 Gyr r Birgisdóttir 434.  
 Hafliði M rsson 60.  
 Hákon A alsteinsf stri 27.  
 Hákon faukr 401.  
 Hákon magi 419. 424.  
 Hákon, jarl i Sverrig, 191.  
 Hákon Ivarsson, jarl, 204.  
 206—208. 210. 212. 215—  
 234.  
 Hákon [Sunnifuson] 234.  
 Hákon Magnússon 283. 297.  
 298. 300. 306. 310.  
 Hákon Pálsson, jarl, 323.  
 336.  
 Hákon Pálsson pungelta 424.  
 Hákon Sigurðarson her i-  
 brei r 442. 458.

- Hákon Serksson mörstrútr 386. 387.  
 Hákon Sigurðarson, jarl, 102. 173. 174. 243. 441.  
 Hálfðan jarl 190.  
 Hálfðan Sigurðarson hrísa 56. 190—192.  
 Hálfðan Sigurðarson sýrs 57.  
 Haldórr (riki) 195. 196—199.  
 Haldórr skvaldri, skjald, 341—345. 347. 348. 402. 403.  
 Haldórr Brynjólfsson 460.  
 Haldórr Sigurðarson 415. 416.  
 Haldórr Snorrason 60. 74. 76. 80—82. 148—55. 200.  
 Halli, se Sneglu-Halli.  
 Hallkell húkr 391. 395. 461.  
 Hallr Ótryggsson 233.  
 Hallr Þorgeirsson 436—438.  
 Hallvarðr helgi 418.  
 Hallvarðr Gunnarsson 456. 457.  
 Haraldr flettir 298. 301 (ur. for Sveinn).  
 Haraldr gilli 391. 392. 395—398. 400—405. 411—415. 419. 439.  
 Haraldr grenski 57.  
 Haraldr hárfagri 30. 56. 190. 291.  
 Haraldr vikverski 454.  
 Haraldr Goðinason 262. 263. 271. 274. 275. 278. 284—286. 357.  
 Haraldr Knútsson, konge, 22. 34. 53. 54.  
 Haraldr Maddaðarson, jarl, 406. 443.  
 Haraldr Sigurðarson harðráði 46. 55—58. 60. 64—66. 78. 81—85. 87—99. 104. 106—110. 116—119. 128. 130—137. 139—145. 148. 154—157. 159—171. 173—176. 178. 180. 181. 183. 186. 187—189. 193—195. 197. 201. 203. 204. 206—217. 220. 222. 224—231. 233—236. 241. 247. 250—254. 257. 262—267. 269—282. 284. 286. 288. 290—293. 310. 333. 445.  
 Haraldr Valdamarsson 357.  
 Hárekr, nordmand, 261.  
 Hávarðr fægir 433.  
 Heðinn harðmagi 427.  
 Heinrekr Vilhjálmskon-ge, 286, 339.  
 Helgi Starrason 434.  
 Hímalði, se Erlendr.  
 Hisingr Geirsteinsson 448. 453.  
 Hjarrandi Geirsteinsson 448.  
 Hreiðarr Grjótgarðsson 433.  
 Hreiðarr Þorgrímsson 124—36.  
 Hugr digri, jarl, 318. 319.  
 Hugr prúði, jarl, 318. 319. 321.  
 Hvinggestr 109.  
 Hogni Langbjarnarson 176. 177.  
 Hqrðaknútr, konge, 21. 22. 30. 33. 34. 52—54. 141. 264.  
 Illugi skáld 59.  
 Ingi Árnason 440.  
 Ingi Bárðarson, konge, 284. 365.  
 Ingi Hallsteinsson, konge, 404.  
 Ingi Haraldsson, konge, 404.

412. 414. 415. 417—419. 423. 424. 428—431. 433. 436. 439—441. 445. 453—461.  
 Ingi Steinkelsson, konge, 323. 324. 326. 328. 329. 357. 369.  
 Ingibjörg, enke 108.  
 Ingibjörg Árnadóttir 25.  
 Ingibjörg Guthormsdóttir 387.  
 Ingibjörg Hákonardóttir 102. 441.  
 Ingibjörg Haldórsdóttir 195.  
 Ingibjörg Steigarþórisdóttir 354.  
 Ingibjörg Sigurðardóttir 57.  
 Ingigerðr Árnadóttir 440.  
 Ingigerðr Haraldsdóttir 290.  
 Ingigerðr Óláfsdóttir scen-ska 1. 17. 58. 87 n. 88. 357.  
 Ingimarr af Aski 359. 361—364.  
 Ingimundr Kolbeinsson 433.  
 Ingiríðr drótning 404. 412. 414. 439. 440.  
 Ingiríðr Sveinsdóttir 288.  
 Ívarr af Fljóðum 365—367. 375.  
 Ívarr hvíti, jarl, 205. 206. 220.  
 Ívarr skrauthanki 428. 434.  
 Ívarr Ingimundarson, skjald 354—356. 405—409. 414. 419. 422. 425—427. 434—437.  
 Ívarr Kolbeinsson 433.  
 Ívarr dynta Starrason 434.  
 Ívarr Sveinsson 440.  
 Ívarr Ozurarson 401.  
 Ívarr Úlfsson 170.  
 Jarisleifr, konge i Rusland, 1. 5—7. 16—18. 58. 64. 85—88.  
 Jarlmaðr, en gøgler, 446. 447.  
 Játmundr, konge i England, 23. 53.  
 Játvarðr, konge, 34. 52—55. 262. 264. 284. 285.  
 Jóan í Bjarkey 304.  
 Jóan mörnefr(sson) 376. 378.  
 Jóan smyrill, præst, 428.  
 Jóan Birgisson 434.  
 Jóan Hallkelsson 461.  
 Jóan Kálfsson kaða 428. 434.  
 Jóan Sigurðarson 365.  
 Jóan Sørkvisson, konge, 357.  
 Jóan Tábarðsson 455.  
 Jórunn Þorbergsdóttir 170.  
 Kálfr klingruauga 427.  
 Kálfr rangi 428. 434.  
 Kálfr Árnason 15—17. 20. 23—25. 31. 32. 103.  
 Kári konungsbróðir 364. 365.  
 Karl enn vesæli 5—17.  
 Karl Sørkvisson, konge, 357. 416. 417.  
 Káterín Knútsdóttir 357.  
 Ketill af Hringunesi 206.  
 Ketill, provst i Ålborg, 438.  
 Ketill krókr 283.  
 Kirjalax keisari 348. 349.  
 Klémet Arason 434.  
 Knútr, se Hqrðaknútr.  
 Knútr enn helgi 290. 292. 293.  
 Knútr lávarðr 357.  
 Knútr Sveinsson riki, kon-ge, 10. 15. 16. 18. 21—23. 34. 35. 53. 54. 263. 292.  
 Koðrán Guðmundarson 233.  
 Kolbeinn hrúga 440.  
 Kolbeinn klakka 307. 311. 312. 314.

Kolbeinn Þorljóttson (þorláks-) 413. 423. 434.  
 Kollinn enn þrúði, skjald, 416. 417.  
 Kolumba 396.  
 Kristín Ingadóttir 357.  
 Kristín Sigurðardóttir 357. 441. 459.  
 Kristín Stígsdóttir 357.  
 Krístr 79.  
 Kyrpinga-Ormr Sveinsson 440. 441.

Loðinn 451.  
 Loðinn 391. 392.  
 Loðinn saupruðr af Línu-stoðum 433. 438.  
 Lótariús, kejsar, 351.  
 Lögmaðr Guðrøðarson 318.

Magni, biskop, 398. 399.  
 Magnús Einarsson, biskop, 404.  
 Magnús Erlendsson, jarl, 316. 322. 336.  
 Magnús Haraldsson, konge, 213. 215. 216. 233. 265. 282—284. 297.  
 Magnús Heinreksson 404.  
 Magnús Ólafsson berfœttr 171. 207. 291. 297—303. 305—308. 310. 311. 315—324. 326. 328—337. 365. 369. 373. 374. 376. 377. 382. 391. 405. 408. 436.  
 Magnús Ólafsson góði, konge, 3. 4. 5. 7—11. 16—28. 30—46. 48—56. 58. 87—91. 93—99. 101—104. 106—113. 116. 118—121. 124. 125. 130—137. 139—148. 155. 156.

159. 217. 218. 221. 222. 231. 264. 388.  
 Magnús Óttuson 49.  
 Magnús Sigurðarson blindi 357. 396—398. 400—402. 411. 415—417. 419. 423. 425. 431—434. 438. 439.  
 Maktíldr 330.  
 Málmfriðr Haraldsdóttir 357.  
 Már Húnrøðarson 60.  
 Margrét Ingadóttir friðkolla 329.  
 Margrét Knútsdóttir 357.  
 Margrét Þrándardóttir 120. 121. 123. 124.  
 Mária, grækerinde, 77. 79. 80. 84. 85.  
 Mária Eysteinsdóttir 354.  
 Mária Haraldsdóttir gilla 404.  
 María Haraldsdóttir harðráða 266. 271. 282.  
 Melkólmr, konge, 323. 337.  
 Míkáel Katalactus 59. 65.  
 Morukári, jarl, 267. 268.  
 Múnák, kejsar, 80.  
 Mýrkjartan, konge, 333.

Nikolás, kardinal = Adrian pave, 453. 454.  
 Nikolás Árnason 440.  
 Nikolás Sveinsson, konge, 352.  
 Nordbrikt = Haraldr harðráði 59—64. 76—73. 75—81 n.

Oddný Jóansdóttir 354.  
 Oddr Gellisson 43.  
 Oddr kíkinaskáld 147. 148.  
 Oddr Ófeigsson 9. 254—261.

Odmarrús, helgen, 285.  
 Ófeigr Skiðason 254.  
 Óláfr af Dali 357.  
 Óláfr Eiríksson scenski 1. 35. 88. 329. 357.  
 Óláfr Haraldsson helgi 2. 3. 5. 7n. 10. 11. 15—18. 20. 22. 24—31. 34. 37. 39—43. 46. 55—58. 65. 66. 80—82. 96. 124. 145. 147. 170. 187. 197. 198. 205. 267. 329. 352. 358. 359. 388. 454.  
 Óláfr Haraldsson kesju 421. 422.  
 Ólafr Haraldsson kyrr 171. 265. 269. 271. 281—284. 286—293. 295—297. 310.  
 Óláfr Magnússon, konge, 337. 358. 359. 364. 365. 375—378. 380. 381. 385. 387. 405.  
 Óláfr Sveinsson, konge, 290.  
 Óláfr Tryggvason, konge, 27. 100. 250.  
 Ormr Ívarsson, konungsbróðir 440.  
 Ormr jarl Skoptason 102. 441.  
 Otta, hertug, 38—42. 44. 45. 47. 49.  
 Óttarr balli 414.  
 Óttarr birtingr 388. 389. 414. 429. 430. 439. 445.

Páll Þorfinnsson, jarl, 266.  
 Páll Skoptason 447.  
 Pétr postoli 398.  
 Pétr Sauðaðulfsson 414. 430. 436.  
 Philippús, se Fil.

Ragna Ormsdóttir 441.  
 Ragnhildr 447.

Ragnhildr Magnúsdóttir 145. 217. 218. 220. 222. 223. 226. 231.  
 Ragnhildr Ólafsdóttir 40 (f. Úlf-).  
 Ragnhildr Skoptadóttir 448—450.  
 Ragnhildr Sveinkadóttir 440.  
 Rauðr 452.  
 Rauðr, skjald, 245.  
 Refr 144.  
 Reinaldr, biskop, 401.  
 Ríkarðr Rúðujarl 34.  
 Roðbert langaspjót 34, 284.  
 Roðbjartr, ærkebiskop 284.  
 Røgnvaldr kali, jarl, 441.  
 Røgnvaldr Brúason, jarl, 17—19. 31. 32. 57. 137.

Sáða-Gyrðr, se Gyrðr Bárðsson.  
 Saxi í Vík 364.  
 Serkr ór Sogni 332.  
 Sig(h)vatr, skjald, 26. 27. 30. 46. 205. 206.  
 Sigríðr sæta 457.  
 Sigríðr stórráða 35. 88.  
 Sigríðr Bárðardóttir 365.  
 Sigríðr Hranadóttir 365. 367. 375.  
 Sigríðr Saxadóttir 364. 405.  
 Sigurðr 104<sub>n</sub>—106.  
 Sigurðr Austrátt 365.  
 Sigurðr fáfnisbani 236.  
 Sigurðr hrísi 56. 190.  
 Sigurðr hundr 335.  
 Sigurðr konungsfrændi 120. 122—124.  
 Sigurðr skrúðhyrna 456.  
 Sigurðr slembir 364. 405—415. 419—425. 428—438.  
 Sigurðr, (styrmand) 235.

- Sigurðr sýr 56. 110. 149.  
 Sigurðr ullstrengur (ullband)  
 302. 303. 306. 307. 310. 311.  
 326. 332. 369.  
 Sigurðr Bergþórsson, præst,  
 434.  
 Sigurðr Eindriðason storkr  
 424.  
 Sigurðr Gunnarsson 456.  
 Sigurðr Haraldsson munnr  
 404. 412. 414. 419. 429—  
 431. 438—440. 442. 445. 446.  
 448. 450—458. 460.  
 Sigurðr Hranason 332. 361  
 —363. 365—374. 376. 377.  
 379—381.  
 Sigurðr Kolbeinsson 424.  
 434.  
 Sigurðr Magnússon jórsala-  
 fari 323. 327. 336—352. 356  
 —359. 365. 368—383. 385.  
 387. 388. 390. 391. 393—400.  
 438. 441.  
 Sigurðr Sigurðarson 332.  
 376.  
 Símon 442.  
 Símon Hallkelsson skálpr  
 460—462.  
 Símon Kárason 440.  
 Skjaldvör Óláfsdóttir 365.  
 367—369.  
 Skjálgr af Jaðri 299.  
 Skjálgr Erlingsson 207. 210.  
 Skúli (urigt. f. Arnórr) 21.  
 Skúli Bárðarson, jarl, 284.  
 Skúli Tóstason 283. 284.  
 Sneglu-Halli 234—247.  
 Snorri Bárðarson, skjald,  
 447.  
 Snorri Þorgrímsson goði  
 149. 251.  
 Stefnir, konge i England  
 444.  
 Steigarþórir se Þórir.  
 Steinkell, konge, 226. 227.  
 231. 233.  
 Steinn Herðisarson, skjald  
 208. 210. 268. 282. 283. 286  
 —288. 295.  
 Stigr hvítaleðr 357.  
 Stúfr, skjald 78. 87. 160. 163  
 251—254. 277.  
 Styrkár glæsirófa 426.  
 Styrkár stallari 265. 280.  
 Sunnifa Hákonardóttir 234.  
 Sveinki Steinarsson 297. 306.  
 307. 309—315.  
 Sveinn prestr 425.  
 Sveinn bryggjufótr 17. 307.  
 310. 311.  
 Sveinn gerzki 104—106.  
 Sveinn ór Lyrgju 152. 153.  
 Sveinn Alfifuson 5. 6. 9—11.  
 13 n. 15. 17. 20. 21. 39.  
 100 n. 159. 250.  
 Sveinn Guðinason 223.  
 Sveinn Hákonarson, jarl,  
 187.  
 Sveinn tjúguskegg Haralds-  
 son 35.  
 Sveinn Haraldsson flettis  
 298 jfr. 300 (Haraldr ur.)  
 302. 303. 306.  
 Sveinn Úlfsson, konge, 35  
 —37. 49—51. 88—91. 97.  
 102. 137. 139. 140. 142. 144.  
 145. 148. 156. 158—169. 175  
 —177. 180—183. 185. 186.  
 204. 206. 207. 209—216. 222  
 —226. 233. 234. 262. 263.  
 286. 288.  
 Svinagrímr 426. 427.  
 Sørkvir Karlsson, konge, 357.

- Tóki, bonde, 108.  
 Tósti Guðinason, jarl, 262  
 —264. 271—275. 278. 279.  
 283.  
 Tryggvi Ólafsson 250. 251 n.  
 Túta, dværg, 236—238.  
 Úlfheðinn Spxólfsson 422.  
 Úlfhildr Óláfsdóttir 39. (40).  
 41.  
 Úlfr auðgi 189. 192. 193.  
 Úlfr, jarl, 262.  
 Úlfr stallari 55. 74. 80—82.  
 170. 207. 209. 265.  
 Úlfr Nikulásson 332.  
 Úlfr Sprakaleggsson 35.  
 Valdamarr Jarzileifsson 357.  
 Valdamarr Knútsson, konge,  
 357.  
 Valgarðr af Velli, skjald,  
 87. 89. 92.  
 Valþjófr, jarl, 267, 268.  
 Vatnormr Dagsson 422. 423.  
 Vermundr mjóvi í Vazfirði  
 194.  
 Viðkunnr Jóansson 304. 332.  
 336. 337. 357. 360—363. 370.  
 371. 425.  
 Vilhjálmr, biskop, 441.  
 Vilhjálmr skinnari 426.  
 Vilhjálmr Roðbertsson bast-  
 arðr 34. 284—286. 339.  
 Vilhjálmr Vilhjálms-  
 rauði 286.  
 Vincencius helgi 216.  
 Þjóðólfr Arnórsson, jarl,  
 50. 58. 64. 72. 83. 162. 165.  
 180. 187. 188. 194. 195. 209.  
 211. 225. 230. 235—241. 248.  
 249. 273. 279.  
 Þjóstólfr Álason 414. 415.  
 417. 418. 422. 436. 438. 445.  
 Þóe, se Zóe.  
 Þóra, tjænesteckvinde, 442.  
 Þóra Árnadóttir 291.  
 Þóra Guthormsdóttir 404.  
 412. 413.  
 Þóra Saxadóttir 364. 405.  
 Þóra Þorbergsdóttir 170.  
 171. 213. 266.  
 Þóraldi keptr 426.  
 Þórarinn stutfeldr, skjald,  
 338. 385—87.  
 Þórarinn Skeggjason, skjald  
 83.  
 Þorbergr Árnason 201. 271  
 (ur.-brandr).  
 Þórðr, se Ásu-  
 Þórðr húsfreyja 457.  
 Þórðr kotttr 251.  
 Þórðr Glúmsson 251.  
 Þórðr Þorgrímsson 124—  
 127. 129—131.  
 Þorfiðr lögsgumaðr 229.  
 230.  
 Þorfinnr, en nordmand, 172  
 —174.  
 Þorfinnr jarl 25. 31. 32. 266.  
 Þorfinnr Ingimundarson  
 354.  
 Þorgeirr Steinsson, læge,  
 436.  
 Þorgils 96.  
 Þorgils fiskimaðr 250.  
 Þorgils sprakalegr 262.  
 Þorgils Birnuson 137.  
 Þorgils (Oddason) 96. 409.  
 410.  
 Þorgrímr Hreiðarsson 124.  
 Þorgrímr húfa 335.  
 Þórir hundr 258.  
 Þórir hvínantorði 421. 422.

- Þórir, kongebroder, 109. 110.  
142. 144.  
Þórir, styrmand, 180. 181.  
Þórir á Steig, Steigar-Þórir  
93. 97. 175—177. 266. 283.  
297. 299. 301—306. 310.  
Þorkell dyðrill 99—101.  
Þorkell fóstri 406. 411.  
Þorkell geysir, geysa 138.  
144. 145. 148. 156—159.  
Þorkell hamarskáld 279. 299.  
305. 316. 319. 326. 335.  
Þorkell (Sigurðarson) 416.  
Þorleifr, jarleskjald, 243.  
Þorleifr skjappa 425.  
Þorleifr Brynjólfsson 440.  
Þorleikr fagri, skjald, 161.  
164. 168. 169.  
Þormóðr Eindriðason 233.  
234.  
Þórólfr mostrarskegg 207.  
215. 216.  
Þórr 235.
- Þorsteinn, nordmand, 258—  
261.  
Þorsteinn, bonde, 180.  
Þorsteinn í Auðsholti 434.  
Þorsteinn Gyðuson 187.  
Þorsteinn Hallsson 111—  
115. 142. 143.  
Þorvaldr blönduskáld 339.  
Þorvarðrkrákunef 201—203.  
Þrándr (upplenzki) 103. 104  
—107.  
Þrándr á Stokkum 120—122.
- Zóe, dronning, 59. 60. 62.  
77. 80. 85.
- Ógmundr sviptir 430. 445.  
Ógmundr Ormsson 445.  
Ógmundr Skoptason 332.  
Ógmundr Þrándarson 413.  
Ónundr, konge i Sverrig,  
35. 37.  
Ónundr Símonarson 442.

## II. Folkenavne og lign.

- Ar(n)mœðlingar 171.  
Austrvindr 58.
- Bjarkeyingar 360.  
Björgynjarmenn 429.  
Bretar 319.
- Danir 21. 22. 37. 38. 42. 52.  
53. 90. 91. 145. 148. 155—  
157. 159—163. 165—168.  
177. 204. 208—213. 216. 223.  
225. 248. 286. 288. 293. 403.  
412. 417. 430. 432.
- Egðir 78. 84.
- Elfargrímar 307, 308. 314.  
Englar, Englismenn 262. 268.  
269. 272—279. 444.
- Falstrbyggjar 52.  
Finnar 242. 254. 255. 257.  
260. 309. 362. 369. 425.  
Frakkar 59. 409.  
Frísir 236.
- Gautar 87. 228—230. 234. 323.  
327. 328. 417.  
Girkir, Grikkir 62. 77. 78.  
80. 84. 95. 350. 409.  
Gjúkungar 350.

- Háleygir 371. 373. 425. 426.  
Hisingsbúar 442.  
Hörðar 19. 116. 225.
- Inn-Þrændir 161.  
Írar 332. 334. 335.  
Íslendingar 128. 170. 201.
- Jamtr 353. 384.  
Jótar 432.
- Knýtlingar 18. 22. 89.
- Látinumenn 64.  
Lesir 58.
- Manverjar 316.  
Mærir 419.
- Naumdølar 373.  
Norðimbrar 267.  
Norðmenn 7 n. 21. 37. 38.  
43. 44. 58—60. 87. 91. 145.  
148. 155. 157. 159. 160. 163.  
165—169. 204. 209—214.  
225. 230. 263. 265. 268. 271.  
272. 274—276. 278—280.  
286. 288. 293. 296. 328. 334.  
340—342. 344. 347. 348.  
430. 454.  
Nóregsmenn 5. 7. 17. 145.  
308. 353. 397. 454.
- Partar 445.
- Raumar 188.  
Renir 442. 443.  
Rómaborgar lýðr 454.  
Rúmferlar 183. 184.  
Rygir 300.
- Saxar 37. 409.  
Serkir 64. 248. 347.  
Skánungar 36.  
Skotar 317. 407.  
Suðrmenn 6. 246.  
Sviar 324. 327.  
Sygnir 35.
- Túnsbergsmenn 422.
- Upplendingar 86. 187. 297.  
334.
- Vestr-Gautar 323.  
Vikverjar 169. 414. 429. 442.  
Vindr 37. 38. 43—47. 51. 419.  
421.  
Væringjar 60. 62. 64. 65. 80.  
83.  
Völsungar 350.
- Þrænd(i)r 17. 18. 20. 24—26.  
31. 85. 145. 146. 162. 249.  
297—299. 414. 416. 419.

## III. Stednavne.

- Affrika 64.  
Agðanes 234. 235. 353. 384.  
Agðir 424.  
Áin helga 144. 148.  
Álaborg 438.  
Alkassa 344.  
Aparðjón 443. 444.
- Áróss 50. 51.  
Askstaðir 387.  
Auðsholt 434.  
Austrriki 6.  
Austrvegr 6. 9. 57. 58. 185.
- Bakki 446.

- Bataldr 413. 423.  
 Bjarkey 304. 357. 370. 425.  
 Bjarmaland 297.  
 Björgyn 125. 289. 352. 384.  
 398. 401. 411. 446. 447. 454.  
 455. 459. 461.  
 Bláland 387.  
 Brattaeyrr 153.  
 Brattsberg 459.  
 Bretland 318. 321.  
 Byrða 426.
- Dalr, i Götland, 323. (anden)  
 357.
- Danaveldi se følg.  
 Danmörk 5. 9. 15. 21. 22. 33  
 (Danaveldi). 34—38. 49.  
 50. 52—54. 88. 89. 93. 137.  
 141. 142. 144. 145. 148. 155  
 —157 n. 159—161. 163. 165.  
 169. 175. 177. 180—183. 186.  
 204. 222. 225. 226. 234. 244.  
 245. 262—264. 289. 292.  
 306. 315. 351. 352. 364. 402.  
 412. 417—419. 429. 438.
- Dofraffjall 384.  
 Dyflinn 111. 332—334.
- Egg 25.  
 Elfr, Götaelven 22. 35. 36.  
 161. 165. 228. 234. 292. 306.  
 309. 327. 329. 421. 422.
- Elgisetr 284.  
 England 5. 9. 16. 22—34. 52—  
 54. 223. 245. 249. 262—266.  
 273. 275. 284. 285. 292. 325.  
 333. 339. 360. 444. 445.
- Englandshaf 325.  
 Erri 419. 421.  
 Eyin helga 317.  
 Eyjafjörðr 124.  
 Eyrar 298. 364.
- Eyrarsund 419.
- Falstr 160.  
 Finnmörk 254. 257. 425.  
 Firðir 414.  
 Fitjar, på Stord 27.  
 Fjón 52. 90.  
 Fljóðar 365. 367. 375.  
 Flóruvágur 458.  
 Foldin 461.  
 Forminterra 345.  
 Fors (på Romerike) 418.  
 Foxerni 324 (Vox-). 326. 328.  
 Frakland 59. 409.  
 Frosta 402.  
 Fyrileif 414.
- Garðar 19. 58. 85—87. 115.  
 Garðaríki 1. 2 n. 16. 17. 22  
 (urigt. f. Dana) 58.  
 Gásar 235.  
 Gaularáss 172.  
 Gaulardalr 172. 424.  
 Gautland 35. 50. 226. 227.  
 229. 314. 323. 328. 329. 369.  
 416.  
 Gimsar 114. 176. 415. 416.  
 Gizki 202.  
 Goðnarfjörðr 155. 156.  
 Griklund 83. 87. 234. 409.  
 Griklundshaf 62.  
 Grœningarsund 461.  
 Grœnland 107. 181. 182.  
 Guðbrandsdalir 93. 283.  
 Gulapingslög 298.
- Halland 204. 212. 223. 225.  
 229. 287. 315.  
 Hálogaland 283. 302. 353. 373.  
 Hamarr 428.  
 Harðangr 459.  
 Harmr 302.  
 Haukstaðir 290. 296.

- Hefring 298.  
 Heiðabýr 45. 163. 164. 352.  
 Helganes 49. 50. 52.  
 Helsingjaland 19.  
 Herðla 428.  
 Hernes 402.  
 Hitrar 235.  
 Hjartarpollr 444.  
 Hlaðir 301.  
 Hlésey 402. 403.  
 Hlýrskógshéiðr 42. 43. 101.  
 227.  
 Hólar (= Reykjahólar) 425.  
 Holdhella 411.  
 Hólmgarðr 64. 85—87. 357.  
 Hólmr (Munkholmen) 402.  
 415. (ved Bergen) 447. 455.  
 457.
- Hornborasund 418.  
 Hornskógr 158.  
 Hrafnseyrr 282.  
 Hringaríki 57. 188.  
 Hróiskelda 90.  
 Hum(b)ra 267.  
 Hundatún 267.  
 Hvalsnes 426.  
 Hveðn 402.  
 Hvitabýr 444.  
 Hvitasteinn 376.  
 Høfuðey 418.  
 Høfund 459.  
 Hørðaland 339. 414. 428.
- Íl 317.  
 Íluvellir 112.  
 Írland 318. 332. 337. 363.  
 364. 366. 367.  
 Ísland 136. 151—153. 161.  
 170. 172—174. 184. 185. 187.  
 194. 203. 234. 235. 237. 239.  
 240. 254. 354. 359. 404. 405.  
 409.
- Ívist 316. 317.  
 Íviza 347. 348.
- Jaðarr 299. 395.  
 Jákóbsland 340.  
 Jamtaland 353.  
 Jóansvellir 401.  
 Jómne 37. 38.  
 Jórdán 78. 383. 393. 408. 441.  
 Jork 270.  
 Jørsalaheimr 78.  
 Jørsalaland 78. 407. 409.  
 Jørsalir 78. 337. 338. 383. 408  
 441.  
 Jótland 35. 37. 38. 49—51.  
 140. 148. 155. 157. 162. 352.  
 Jótlandshaf 204.
- Kalmarnes 420.  
 Kantarabyrgi 284.  
 Katanes 443.  
 Kefl(is)ey 370. 372.  
 Kjölur 20.  
 Kliflond 267.  
 Konungahella 35. 283. 288.  
 390. 422.  
 Krókaskógr 417.  
 Kunnaktir 333.  
 Kvildrar 427. 434.
- Langatún 445.  
 Langbarðaland 59.  
 Langeyjarsund 433.  
 Leikberg 443.  
 Limafjörðr 33. 166.  
 Limgarðssiða 422.  
 Línustaðir 433.  
 Lissibón 343. 344.  
 Listi 423. 424. 438.  
 Ljóðhús 316.  
 Lófufjörðr 204.  
 Lyrgja 152. 153.  
 Lundúnir 262.

- Manqrk 348.  
 Miðfjörðr 261.  
 Miklagarðr 59. 60 64—66.  
 68. 77. 79. 80. 84. 85. 325.  
 350. 351. 441.  
 Mjþla 257.  
 Mjþrs(?) 228.  
 Mostr 460.  
 Mulsk 317.  
 Mynni 415.  
 Mœrr 181. 299. 415. 427.  
 Mœrr (i Sverrig) 421.  
 Mþn 318.
- Nið 153. 281. 361. 375.  
 Niðaróss 20. 37. 147. 171.  
 194. 201. 284. 289. 291. 297.  
 353. 365. 366. 374.  
 Nizi 211. 222. 224. 225.  
 Norðimbraland 264. 274.  
 Norðmandí 284—286.  
 Norðreyjar 317.  
 Norðmœrr 202. 415.  
 Norðnes 352. 402.  
 Norðrlönd 46. 95. 118. 170.  
 234. 244.  
 Nóregr 3. 5 n. 7 n. 8. 9. 11 n.  
 16—22. 25. 27. 31. 33—35.  
 37. 39. 40. 48. 49. 54. 57.  
 58. 89. 92—94. 96. 136. 137.  
 141. 143—45. 148. 152. 155.  
 159—161. 168. 170. 171. 174  
 —176. 180—182. 185—187.  
 198. 201. 204. 213. 217. 218.  
 225. 226. 234. 240. 245. 247.  
 251. 254. 263—265. 282—  
 284. 286. 287. 289. 291. 296.  
 297. 306. 307. 311. 312. 315.  
 321. 323. 326. 332. 333. 336  
 —338. 351—353. 367—369.  
 372. 374—377. 384. 385. 388  
 —390. 394. 395. 397. 402.
406. 411. 412. 414. 416. 417.  
 419. 420. 430. 440. 441. 445.  
 448. 453—455.  
 Nqrvasund 345. 441.  
 Orkneyjar 25. 31. 137. 266.  
 280. 316. 322. 323. 332. 336.  
 366. 406. 441.  
 Ósló 152. 283. 284. 299. 300.  
 400. 418. 438. 459.  
 Pílavik 445.  
 Portyrja 422. 423.  
 Páll 59. 383.
- Ranriki 290.  
 Rauðabjörg 32.  
 Raumariki 188. 418.  
 Raumsdalr 415.  
 Ré 38.  
 Rein 284.  
 Reykjanes 425.  
 Róm 142. 387. 407. 408. 453.  
 Rómaborg. 59. 183. 351. 454.
- Sámsey 146. 166. 169.  
 Sandbrú 457.  
 Sandey 317.  
 Sandr 425.  
 Sátiri 318. 321.  
 Sátirismúli 321.  
 Saurber 409.  
 Saxland 5. 38. 41. 47. 49. 59  
 185. 351. 409.  
 Sekkr (skr. Serk) 376.  
 Seleyjar 460.  
 Seljuhverfi 302.  
 Seljutún 302.  
 Selund 90.  
 Serkland 64. 248. 387.  
 Sidón 383.  
 Sigtún 19. 20. 88.

- Sikiley 64. 66. 78. 85.  
 Sintré 342. 343.  
 Sjóland 162.  
 Sjólönd 89.  
 Skálaholt 405.  
 Skáney 50. 51. 55. 88 n. 148.  
 Skarðaborg 267.  
 Skíð 316. 317.  
 Skjaldaragr 94.  
 Skorpusker 444.  
 Skotborgará 38. 45. 47. 227.  
 Skotland 318. 321. 323. 337.  
 440. 443.  
 Slésmynni 224.  
 Slésvik 352.  
 Smálönd, (land) 38. 93.  
 Sogn 332. 414.  
 Sóli 424.  
 Sólskel 202.  
 Spánn 341—343. 441.  
 Staðr 288. 301. 415.  
 Stafangr 33. 399.  
 Stafnfurðubryggja 270.  
 Staurr 407.  
 Steig 93. 175. 266. 370.  
 Steinbjörg 298.  
 Stikla(r)staðir 24. 25. 57.  
 250.  
 Stokkar 120.  
 Stuðla 441. 459.  
 Suðreyjar 316. 321. 332. 391.  
 441.  
 Suðrlönd 419.  
 Sunnhörðaland 441.  
 Sváfa 351.  
 Svarfaðardalr 136. 137.  
 Svartahaf 84.  
 Svíariki 420.  
 Sviþjóð 19. 35. 37. 50. 51.  
 58. 87. 88. 140. 185. 191.  
 233. 289. 323.  
 Sæviðarsund 84.
- Túnsberg 284. 400. 418. 438.  
 448. 452.  
 Tyrvist 316.
- Úlaðstír 333. 366.  
 Úlfasund 28.  
 Ungaraland 351.  
 Upplönd 92. 93. 103. 104. 106.  
 133. 189. 251. 415. 454.  
 Úsa 267. 269.
- Vágar 384. 425. 426.  
 Vagnvikaströnd 302.  
 Valdisey 369.  
 Valland 264. 323. 340. 441.  
 Valsnes 427 (= Hvals-?).  
 Vambahólmr 302. 304.  
 Varðynjar 323.  
 Vatsfjörðr 194.  
 Véar 323.  
 Vébjörg 34. 37.  
 Vendilskagi 162.  
 Vestland 38.  
 Vigg 302.  
 Vik(in) 9. 20. 23. 39. 92. 93.  
 97. 120. 182. 205. 216. 217.  
 220. 225. 253. 296—298. 306.  
 307. 311. 314. 323. 364. 368.  
 369. 400. 412. 414. 417. 418.  
 422. 429. 430. 442. 452. 455.  
 459—461.  
 Víkar 426.  
 Vindland 37. 38. 59.  
 Viskardalr 316.  
 Voxerni, se Foxerni.  
 Væmir 228.
- Yrjar 300.
- Þelamqrk 459.  
 Þexdalr 302.  
 Þingvöllr 170.

Þjóð 164.  
 Þjóða 162. 163.  
 Þjólarnes 158.  
 Þórsá 443.  
 Þrándarnes 373. 384.  
 Þrándheimr 20. 24. 25. 43.  
 111. 113. 148. 153. 296. 297.  
 299. 305. 310. 337. 365. 368.  
 375. 384. 412. 315. 429. 434.  
 440. 446. 454. 459.

Þrándheimsmynni 427. 429.  
 Þrándalög 16. 17. 20. 24.  
 171.

Ægisfjörðr 425.

Önguls(eyjar)sund 318. 319.  
 Öngulsey(jar) 318. 320. 321.  
 Örvahamrar 300. 301.

#### IV. Andre navne.

##### 1. Litteratur.

Bersögisflokkur 26.  
 Blágagladrápa 118.  
 Jarlasögur 31.  
 Kolluvisur 239.  
 Óláfsdrápa 446.  
 Sóptrogsvísur 239.  
 Stúfsdrápa 254.  
 Stuttfeldardrápa 387.

##### 2. Skibe, våben, kamp, dyr.

Hreinninn 428.  
 Ormr enn langi 302. 303. 353.  
 Visundr 37.

Emma 236. 276.  
 Hel økse 43. 44. 47.  
 Landeyða 272. 276. 278. 279.  
 Leggbiti 335. 336.  
 Nesjaorrosta 187.

Fáfnir 236.

##### 3. Ting.

Arnar(nes)þing 272. 378.  
 Borgarþing 145. 414.  
 Eyra(r)þing 11. 20. 108. 148.  
 414. 440.  
 Frostþing 372. 374.

Gulaþing 374.  
 Heitsevaþing 374.  
 Kefliseyjarþing 372.  
 Vébjargaþing 145. 148.  
 Þrándarnesþing 372. 378.  
 Þjarkeyjarréttir 369.

##### 4. Kirker.

Hallvarðskirkja 400. 418.  
 438.

Klémenskirkja (i Nidaros)  
 297.

Kolumkilla kirkja 317.

Kristkirkja (i Nidaros) 147.  
 171. 296. 298. 358. 364. 380.  
 381. 446. 454. (i Holmr)  
 457.

Máriukirkja (i Nidaros) 171.  
 291, (i Ålborg) 438.

Mikálskirkja 384. 402.

Níkoláskirkja (i Nidaros)  
 353.

Óláfskirkja 400.

Pálskirkja (i London) 262.

Pétrskirkja (i Miklagård)  
 351.

Postolakirkja (i Bergen) 384.

Bartholomeusmessa 334.

Jóansmessa 458.

Laurentiusmessa 209.  
 Lúciúmessa 413.  
 Marteinsmessa 431.  
 Matheusmessa 269.  
 Mikaelsmessa 46. 51.  
 Simóns ok Júde messudagr  
 143.

Glöð (klokke) 43.

Miklagildi 291.

Nunnusetr 401. 446.

Skúlagarðr (i Nidaros) 297.

Haraldssláttá 149.



## INDHOLD.

Indledning .....	I—XL
Saga Magnús góða ok Haralds harðráða .....	1—286
Saga Óláfs kyrra .....	286—296
Saga Magnús berfœtts .....	297—337
Saga Sigurðar ok Eysteins .....	337—400
Saga Haralds gilla .....	400—414
Saga Sigurðar slembis .....	405—439
Saga Inga ok brœðra hans .....	440—462
Registre .....	463—479